This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

13841. f. 96

BREVIARIUM PICTAVIENSE.

H. Gravelot inv. C. Baquoy Sculp.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi ejus, in atriis domûs Domini. Ps. 115. 18. 19

BREVIARIUM
PICTAVIENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris, DD. MARTIALIS-LUDOVICI DE BEAUPOIL DE SAINT AULAIRE, Pictavienſis Epiſcopi auctoritate, ac venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu, editum.

PARS AUTUMNALIS.

PICTAVII,

Ex Typis JOANNIS FELICIS FAULCON, Illuſtr. & Rever. DD. Epiſcopi & Cleri Typographi.
Viâ & è conſpectu Beatæ Mariæ Majoris.

M. DCC. LXV.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

[illegible]OTHECA [illegible] IENA

MARTIALIS-LUDOVICUS

DE BEAUPOIL

DE SAINT AULAIRE,

DEI GRATIÂ ET SANCTÆ Sedis Apoſtolicæ auctoritate, Epiſcopus Pictavienſis;

CLERO PICTAVIENSI

SALUTEM ET BENEDICTIONEM IN CHRISTO.

ANTIQUOS & venerabiles Eccleſiæ Ritus quos longa ſeculorum ſeries conſecravit, & religiosè fovere, ſi vigeant, & reſtaurare, ſi fuerint obſoleti, Noſtræ Sollicitudinis munus eſt, Dilectiſſimi Fratres. Quantò enim ſaluti Fidelium promovendæ utilius eſt quidquid in Supremi Numinis cultum, à patribus inſtitutum habemus; tantò illud diligentiori curâ ſervare compellit Officium Paſtorale. Efficaciſſimam autem divinorum Officiorum majeſtatem ad excitandam in Fidelium *cordibus* pietatem,

promiſſis, cuique obvius eſt Veteris Legis cum Evangelica Lege concentus.

4°. Lectiones è Scriptura ſacra depromptas ità diſpoſuimus, ut percurrantur utriuſque Teſtamenti tum Hiſtorici tum Prophetici Libri, in primo Dominicarum Nocturno & Feriis per annum; Morales verò, in earumdem Dominicarum ſecundo Nocturno, Feriis quibuſdam privilegiatis, Feſtis & Octavis Sanctorum.

Sermones & Homilias è genuinis operibus Patrum extraximus, ad exponenda Fidei noſtræ Myſteria, reguláſque morum ſtabiliendas.

Tandem ad Hiſtoricos fide dignos, & quantùm fieri potuit, ad antiqua Eccleſiæ Monumenta recurrimus, ut efformarentur Lectiones quibus exhibetur ſumma vitæ Sanctorum.

5°. Hymnos collegimus quos vel ultimo ſeculo vel ætate noſtrâ elaboratos, adhibuerunt in ſuis Diœceſibus illuſtriſſimi Eccleſiæ Gallicanæ Pontifices: retentis tamen nonnullis, è vetuſtioribus Liturgicis Libris, propter eorum antiquitatem, vel Autorum celebritatem.

6°. Orationes quæ Collectæ dicuntur, ſi non omnes è veteribus Sacramentariis excerptæ, ſaltèm juxta antiquam & venerandam Orationum ſimplicitatem concinnatæ fuerunt.

7°. Ad Officium Capituli, diebus ſin-

gulis, legendum proponimus Canonem; quem ut plurimùm ex Conciliis Œcumenicis, vel Nationalibus, vel in Provincia noſtra Burdigalenſi coactis, diligenter extraximus.

8°. Pſalterium ità diſtributum eſt, ut unaquâque hebdomadâ, integrum recitetur; & ità diviſum ut ſingulis diebus hebdomadæ, ii aſſignati ſint Pſalmi, qui vero cujuſque diei objecto conveniant. Scilicet, ſingulis hebdomadæ diebus, peculiare quoddam proponimus, quod ab Invitatorio nuntiatum, gradatim evolvitur in Horarum decurſu.

Dies Dominica Dei complentis opus creationis requiem celebrat, Chriſti reſurgentis commemorat triumphum, varia deſcribit pietatis officia quibus obligantur Fideles, & æternæ requiei deſiderium excitat & accendit.

Feriâ ſecundâ, enucleatur eximium creationis opus.

Feriâ tertiâ, Dei ſummè providi munificentia celebratur.

Feriâ quartâ, laudatur Legiſlator Dominus, quòd judicia ſua manifeſtaverit nobis.

Cùm jam à pluribus annis, Feriâ quintâ non impeditâ cujuſvis hebdomadæ, recolatur in Diœceſi noſtra, memoria ineffabilis Euchariſtiæ Sacramenti, laudandam hanc conſuetudinem, quà fieri po-

13841. f. 96

Horis diei, vel Deo aguntur gratiæ pro beneficiis humano generi collatis, vel celebrantur Sanctorum laudes. Tandem in Veſperis & Completorio, vel fructus ex Solemnitate percipiendus exponitur, vel deſcribuntur ultimi labores Sanctorum.

12°. Quod ab antiquis Conciliorum Canonibus ſancitum eſt, ut Quadrageſimæ tempore, nulla Feſta, præterquàm Incarnationis Domini, Patronorúmque primariorum celebrarentur, obſervandum ſtatuimus. Neque enim cum luctuoſis pœnitentiæ laboribus congruit lætabunda Feſtorum ſolemnitas: & dum tota eſt in Omnipotentis ira placanda, ſancta Mater Eccleſia, æternorum gaudiorum delicias non ità convenienter cantare videretur.

13°. Statuendum pariter judicavimus, ut ſua diei Dominicæ celebritas ſervaretur, nullúmque in die Domino ſacra Feſtum celebrari liceret, niſi ipſius Domini foret, aut tantæ ſolemnitatis, ut minùs congrua fieret tranſlatio ejus.

14°. Calendarium noſtrum ità diſpoſuimus, ut Sanctos in univerſa Eccleſia celebres, deinde in Gallicana conſpicuos, tum in Burdigalenſi illuſtres, ac demùm in noſtra Pictavienſi Patres, Patronos & quaſi Contubernales, cæteris Sanctis præponeremus.

Hinc eidem Calendario, vel inſeri, vel
reſtitui voluimus Sanctos noſtrates non
paucos, quorum cultus oblivione ferè
deletus erat. Qui enim noſtris in domici-
liis pro Chriſto fuderunt ſanguinem, qui
commiſſum nobis pavêre gregem, qui
celeberrima finibus in noſtris, vel in-
ſtruxerunt, vel reſtaurârunt Cœnobia,
quæ Patriam illuſtrârunt, aut Feminæ ſan-
ctæ, aut Virgines; uno verbo, qui quo-
modocumque viciniora nobis exempla
dederunt, peculiari apud nos digni ſunt
veneratione.

Obſecramus igitur vos, DD. FF. vóſ-
que *Miniſtros Chriſti & Diſpenſatores* 1. Cor.
Myſteriorum Dei hortamur, ut in lau- 4. 1.
dibus indeficientibus Deo ter Sancto
ſolvendis, quantùm humana fragilitas pa-
titur, mores angelicos angelico mu-
neri præmittatis. *Omnis Pontifex ex ho-* Hebr.
minibus aſſumptus, pro hominibus con- 5. 1.
ſtituitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut of-
ferat dona & ſacrificia pro peccatis. Offe- Ibid.
ramus ergo hoſtiam laudis ſemper Deo: 13. 15.
ſed eâ mente offeramus, quâ ſolâ mo-
vetur Paſtorum Principis caritas. *Multum* Jac. 5.
valet deprecatio juſti aſſidua: ſed *Non eſt* 16.
ſpecioſa laus in ore peccatoris. Felices Eccli. 15. 9.
igitur, qui ſacrificio laudis Deum piè ſan-
ctéque honorificant. Sed heu! miſeri,
qui dum ore celebrant Supremi Numi-
nis laudes, pravis moribus provocant

eum

Hebr. 6. 9. juſti Judicis indignationem. *Confidimus de vobis, Dilectiſſimi, meliora & viciniora ſaluti:* hoc unum oramus Deum optimum maximum, ut quod cœpit in vobis opus bonum, ipſe perficiat & confirmet.

Quâ ſpe confiſi, noſtrum iſtud Breviarium, ad uſum Eccleſiæ noſtræ Pictavienſis concinnatum, de conſenſu Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ noſtræ Capituli, promulgandum decrevimus.

Mandamus itaque & præcipimus omnibus & ſingulis noſtræ Diœceſis Capitulis, Collegiis, Monaſteriis, Ordinibus, & quibuſcumque Clericis ad recitationem Horarum Canonicarum ſive publicè ſive privatim adſtrictis, ut hoc noſtro utantur in poſterum Breviario: Prohibemúſque ne aliud quodvis, ſive publicè in Choro, ſive privatim extra Chorum, ſinè peculiari à Nobis conceſſa facultate, recitare præſumant, poſt diem duodecimam menſis Februarii, id eſt, poſt Feriam quartam Cinerum anni proximi; Declarantes, omne aliud Breviarium, elapſo tempore prædicto, fore interdictum, prohibitum & illicitum.

2. Cor. 7. 3. Et quoniam *in cordibus noſtris eſtis ad commoriendum & ad convivendum,*
Rom. 15. 30. *obſecro vos, Fratres, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, & per caritatem ſancti Spiritûs, ut adjuvetis me in orationibus veſtris pro me ad Deum.*

Datum & promulgatum in Seminario noſtro, Clero Pictavienſi ad Exercitia Spiritualia congregato, die octavâ menſis Maii, anni milleſimi ſeptingenteſimi ſexageſimi quinti.

† MART. LUD. Epiſcopus Pictavienſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Pictavienſis Epiſcopi,

JOLIVARD, *Canon. Secretarius.*

TABULA TEMPORARIA

Anni Dom.	Aur. Num.	Epactæ.	Indict.	Litt. Do.	Litt. Mar.	Dom. poſt Ep.	Domin. Septuag.	Dies … nerum
1766	19	xviij	14	e	t	2 †	26 Jan.	12 F
1767	1	*	15	d	P	5 †	15 Feb.	4 M
1768	2	xj	1	c b	l	3 †	31 Jan.	17 F
1769	3	xxij	2	A	C	2	22 Jan.	8 F
1770	4	iij	3	g	c	5	11 Feb.	28 F
1771	5	xiv	4	f	p	2 †	27 Jan.	13 F
1772	6	xxv	5	e d	F	5 †	16 Feb.	4 M
1773	7	vj	6	c	f	4 †	7 Feb.	24 F
1774	8	xvij	7	b	ſ	3 †	30 Jan.	16 F
1775	9	xxviij	8	A	M	5	12 Feb.	1 M
1776	10	ix	9	g f	i	4	4 Feb.	21 F
1777	11	xx	10	e	A	2 †	26 Jan.	12 F
1778	12	j	11	d	a	5 †	15 Feb.	4 M
1779	13	xij	12	c	m	3 †	31 Jan.	17 F
1780	14	xxiij	13	b A	D	2	23 Jan.	9 F
1781	15	iv	14	g	d	5	11 Feb.	28 F
1782	16	xv	15	f	q	2 †	27 Jan.	13 F
1783	17	xxvj	1	e	G	5 †	16 Feb.	5 M
1784	18	vij	2	d c	g	4 †	8 Feb.	25 F
1785	19	xviij	3	b	t	2 †	23 Jan.	9 F
1786	1	*	4	A	P	5	12 Feb.	1 M
1787	2	xj	5	g	l	4	4 Feb.	21 F
1788	3	xxij	6	f e	C	1 †	20 Jan.	6 F
1789	4	iij	7	d	c	4 †	8 Feb.	25 F
1790	5	xiv	8	c	p	3 †	31 Jan.	17 F
1791	6	xxv	9	b	F	6	20 Feb.	9 M
1792	7	vj	10	A g	f	4	5 Feb.	22 F
1793	8	xvij	11	f	ſ	2 †	27 Jan.	13 F
1794	9	xxviij	12	e	M	5 †	16 Feb.	5 M
1795	10	ix	13	d	i	3 †	1 Feb.	18 F
1796	11	xx	14	c b	A	2 †	24 Jan.	10 F
1797	12	j	15	A	a	5	12 Feb.	1 M
1798	13	xij	1	g	m	4	4 Feb.	21 F
1799	14	xxiij	2	f	D	1 †	20 Jan.	6 F
1800	15	iv	3	e	d	4 †	9 Feb.	26 F
1801	16	xv	4	d	q	3 †	1 Feb.	18 F
1802	17	xxvj	5	c	G	5 †	14 Feb.	3 M
1803	18	vij	6	b	g	4 †	6 Feb.	23 F
1804	*19*	xviij	7	A g	t	3	29 Jan.	15 F

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	PASCHA.	*Aſcenſio.*	*Pentecoſte.*	*Feſt. Cor. Chriſti.*	*Dom. poſtP.*	*Domin. prim. Ad.*
1766	30 Mar.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1767	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1768	3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1769	26 Mar.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1770	15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1771	31 Mar.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1772	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1773	11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1774	3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1775	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mar.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mar.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mar.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mar.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mar.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 Apr.	21 Maii	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 Apr.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23†	27 Nov.
1792	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mar.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mar.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mar.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 Apr.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1801	5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 Apr.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1803	10 Apr.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1804	1 Apr.	*10 Maii.*	*20 Maii.*	31 Maii.	27	2 Dec.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : An. *ſignificat anno* : C. an. *circa annum* : S. *ſeculo* : C. init. ſ. *circa initium ſeculi* : C. fin. ſ. *circa finem ſeculi.*

Feſta quæ majuſculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, & Octava Nativitatis ejus. *Solemne minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii magni, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſcopi, & Eccleſiæ Doct. (*è die* 1.) *Duplex minus.* An. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virg. Pariſ. *Semiduplex.* An. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretenſis Epiſc. *Simplex.* I. S.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini. *Sinè jejunio.*
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI. Solemne majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ.
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ. *Comm.* de S. Paulo, primo Eremita Thebaïdis. C. an. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ.
xix	e	Prid.	12	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Chriſti. (*Per anticip.*) *Duplex majus.*
xviij	f	Idib.	13	*HILARII, PICTAVIENSIS EPISC. ET ECCLES. DOCTORIS. Solemne majus.* C. an. 368.
xvij	g	xix	14	De Octava S. Hilarii. *Commemoratio* de S. Neomadia, Pict. Virg.
xvj	A	xviij	15	De Octava S. Hilarii.

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xv	b	xvij	16	De Octava S. Hilarii.
xiv	c	xvj	17	De Octava S. Hilarii. *Comm.* de S. Antonio Abb. An. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedra S. Petri, Apoſt. quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ ſedit, *Duplex majus.* *Comm.* de Oct. S. Hilarii. *Prima Septuageſima hâc die* 18.
xij	e	xiv	19	De Octava S. Hilarii.
xj	f	xiij	20	Octava S. Hilarii, & Feſtum omnium SS. Epiſcoporum Pictavienſis Ecclesiæ. *Duplex majus.*
x	g	xij	21	Agnetis, Rom. Virg. & Mart. *Semiduplex.* C. an. 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæſarauguſt. Diac. & Mart. *Semiduplex.* C. an. 304.
viij	b	x	23	Sebaſtiani, Rom. Mart. (*è* 20.) *Duplex majus.* C. an. 288. *Comm.* de S. Fabiano, Papa & Mart. (*è* 20.) An. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſ. Epiſc. & Mart. *Semiduplex.* C. an. 97.
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli Apoſt. *Duplex majus.* An. 34. vel 35.
v	e	vij	26	
iv	f	vj	27	Joſeph, Sponſi B. M. V. (*è* 19. *Mart.*) *Duplex minus.* I. S.
iij	g	v	28	Thomæ Aquinatis, Doctor. (*è* 7. *Mart.*) *Semiduplex*, obiit an. 1274. *Tranſl. hâc die.* An. 1369.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (*è* 28. *Decemb.*) *Duplex minus.* An. 1622.
j	b	iij	30	Adelelmi, Burgis in Hiſpan. Tarrac. Abb. *Simplex.* C. an. 1100.
*	c	Prid.	31	

De Simplicibus ſit tantùm Commemoratio poſt Septuageſimam.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antioch. Epiſc. & Ma (è 20. *Decemb.*) *Semiduplex.* 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DO NI, ET PURIFICAT B. M. V. Solemne majus.*
xxvij	f	iij	3	Leonii, Pictav. Presb. S. Hilari cip. *Semiduplex.* C. fin. IV. S
25. xxvj	g	Prid.	4	Blaſii, Sebaſt. Epiſc. & Mart. (*Simplex.* C. an. 316.
				Prima ſedes Cinerum hâc di
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catan. Virg. & Mart *miduplex.* An. 251. *In Quadr. Comm.*
xxiij	b	viij	6	
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	Guillelmi, Aquit. Ducis, & Pi Comitis. (è 9. *April.*) *Semid* An. 1138. *In Quadr. ſola Co*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuageſima hâc di*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in Biſſextili.*
v	f	vj	24	Matthiæ, Apoſtoli. *Duplex jus.* I. S.
iv	g	v	25	*In anno Biſſextili.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis	FEBRUARIUS.
			Si Feſtum S. Matthiæ venerit in Quadrageſima, anticipatur in Feriam iij. *poſt Dom. in Quinquag.*
iij	A	iv	26
ij	b	iij	27
j	c	Prid.	28

In anno Biſſextili, Februarius eſt dierum 29. *& Feſtum S. Matthiæ celebratur* 25. *Febr. & bis dicitur: Sexto Calendas, id eſt, die* 24. *& die* 25. *& Littera Dominicalis, quæ aſſumpta fuit menſe Januario, mutatur in præcedentem. Si in Januario Littera Dominicalis fuerit* A, *mutatur in præcedentem, quæ eſt* g; *& littera* f, *bis ſervit,* 24. *&* 25.

De Simplicibus fit tantùm Commemoratio poſt Septuageſimam: De Semiduplicibus fit etiam ſola Commemoratio poſt Feriam IV. Cinerum.

Si Feſtum Patroni alicujus Eccleſiæ venerit in Quadrageſima, de eo fit proprio die, niſi dies ille impeditus ſit, tunc enim transfertur in Feriam ſequentem non impeditam: cæterùm de eo non fit Octava: nullam enim Octavam admittit tempus Quadrageſimale.

MARTIUS.

*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Fridolini, Abb. Cœnob. S. Hilarii Pictav. *Commemoratio.* VI. S.
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthag. Martyr. *Commem.* C. an. 203.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſchale hâc die 8.*

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	*Ultima Sedes Cinerum hâc di*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	Leobini, Carnot. Epiſc. C C. an. 557.
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolym. Epiſ Mart. *Commem.* C. an. 251.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Paſcha hâc die 2*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO ET CARNATIO DOM Solemne majus. Feſtivatur transferri contingat.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſ fit Officium de Compaſſione B. Duplex majus.

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitut. Minimorum. *Semiduplex.* An. *In Quadr. ſola Comm.*
xxvij	b	iij	3	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		APRILIS.
25. xxvj	c	Prid.	4	Petri, Pictav. Epiſc. *Semiduplex.* An. 1115. *In Quadrag. ſola Comm.*
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale hâc die 5.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	Paterni, Abrinc. Epiſc. *Semiduplex.* An. 565. *In Quadr. ſola Comm.*
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Opportunæ, Virg. *Simplex.* C. an. 770.
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. in Oriente. *Simplex.* C. an. 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evangeliſtæ. *Duplex majus.* C. an. 68. *Ultimum Paſcha hâc die 25.*
iij	d	vj	26	Cleti ſeu Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex.* C. an. 91.
ij	e	v	27	Phœbadii, Aginnenſis Epiſc. (*è* 25.) *Semiduplex.* C. an. 392.
j	f	iv	28	Polycarpi, Smyrn. Epiſc. & Mart. (*è* 26. *Mart.*) *Semiduplex.* An. 169.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis. (*è* 1.) *Semiduplex.* V. vel VI. S.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santon. Epiſc. & Mart. *Semiduplex.* III. S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi, (Alphæi) Apoſt. *Duplex majus.* I. S.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandr. Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis. *Duplex majus.* An. 326.
25. xxv	e	iv	4	
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latin. *Semiduplex.* C. an. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 391.
xix	d	vj	10	*Prima Pentecoſte hâc die* 10.
xviij	e	v	11	Mamerti, Vienn. Epiſc. *Semiduplex.* C. an. 476.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	Agnetis, Virg. primæ Abbat. Monaſt. S. Crucis Pictav. *Semiduplex.* An. 588.
xv	A	Prid.	14	Diſciolæ, Virg. Monial. Monaſt. S. Crucis Pict. (è 13.) *Simplex.* C. fin. VI. S.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœleſtini V. Papæ, Inſtit. Ordin. Cœleſt. *Semiduplex.* An. 1296.
ix	g	xiij	20	Auſtregiſili, Bitur. Epiſc. *Simplex.* An. 624.
viij	A	xij	21	
vii	b	xj	22	
vj	c	x	23	Deſiderii, Lingon. Epiſc. & Mart. *Simplex.* III. vel IV. S.
v	d	ix	24	Donatiani & Rogatiani, Nannet. Mart. *Simplex.* C. an. 287.
iv	e	viij	25	

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Pariſ. Epiſc. *Simplex.* An. 576.
*	b	iv	29	Maximini, Trevir. Epiſc. *Semiduplex.* C. an. 349.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	Simpliciani, Pictav. Mart. *Duplex minus.* III. vel IV. S.

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	Jovini, Anſionenſis Abb. in territ. Pictav. *Semiduplex.* C. fin. IV. S.
25. xxvj	f	iv	2	Porcharii, Cœnob. S. Hilarii Pictav. Abb. *Semiduplex.* (*è* 31. *Maii.*) C. fin. VI. S.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ & Viduæ. *Semiduplex.* C. med. VI. S.
xxiij	A	Prid.	4	Pothini, Lugd. Epiſc. & Socior. Mart. (*è* 2.) *Semiduplex.* An. 177.
xxij	b	Non.	5	Marcellini & Petri, Rom. Mart. (*è* 2.) *Simplex.* An. 304.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburg. Epiſc. *Semiduplex.* An. 1134.
xx	d	vij	7	Claudii, Veſunt. Epiſc. (*è* 6.) *Simplex.* An. 581.
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Epiſc. *Simplex.* C. an. 545.
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſt. *Duplex minus.* C. fin. I. S.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoſte hâc die* 13.
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Amandi, Burdig. Epiſc. *Semiduplex.* C. med. V. S.

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Mediol.
				Simplex. I. vel II. S.
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Sem*
				An. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia S. Joannis Baptiſtæ,
				junio.
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOA
				BAPTISTÆ. *Solemne mi*
ij	A	vij	25	Maxentii, Abb. in territ. Pič
				die ſequenti.) *Semiduplex.* A
j		vj	26	Inventio & Tranſlatio Reliq
				S. Hilarii, Pict. Epiſc. &
				Doct. *Duplex majus.* An. 5
				Commem. de SS. Joanne &
				Mart. An. 362. vel 363.
*	c	v	27	Irenæi, Lugd. Epiſc. & Eccl
				& Socior. Mart. (*è die ſe*
				Semiduplex. C. an. 202.
xxix	d	iv	28	Vigilia SS. Apoſt. Petri &
				cum jejunio.
xxviij	e	iij	29	*SS. APOSTOLORUM*
				TRI ET PAULI. *A*
				An. 67.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, A
				Duplex majus.

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	De Octava SS. Petri & Paul
				Commem. de S. Eparchio,
				territ. Engoliſm. C. an. 5
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio Beatæ Mariæ Virg.
				majus.
				Commem. de Octava SS. P
				Pauli.
xxiv	b	v	3	De Octava SS. Petri & Pa
xxiij	c	iv	4	Ordinatio * & Tranſlatio **
				tini, Turon. Epiſc. *Dup*
				nus. An. * 371. & ** 47
				Commem. de Oct. SS. Petri &

De

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli.
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apoſt. Petri & Pauli. *Duplex majus.*
xx	f	Non.	7	Martialis, Lemov. Epiſc. & Aquitaniæ Apoſtoli. (*è* 30 *Junii.*) *Duplex majus.* III. S. *Commem.* de S. Thoma, Cantuar. Epiſc. & Mart. An. 1170. (*è* 29. *Decemb.*) *Tranſlatio hâc die. An.* 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & Felicitatis matris eorum, Mart. *Simplex.* C. an. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (*è* 21. *Mart.*) *Semiduplex.* An. 543. *Tranſlatio hâc die. C. an.* 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	Silæ, Gentium Apoſt. *Simplex.* I. S.
xiij	f	Prid.	14	Savini & Cypriani, Mart. in territ. Pictav. *Semiduplex.* V. S.
xij	g	Idib.	15	Bonaventuræ, Alban. Epiſc. & Doctor. (*è* 14.) *Semiduplex.* An. 1274.
xj	A	xvij	16	Generoſi, Anſionenſis Abb. in territ. Pictav. *Simplex.* VI. S.
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presb. Inſtit. Congreg. Miſſionis. (*è* 27. *Sept.*) *Duplex minus.* An. 1660.
vij	e	xiij	20	
vj	f	xij	21	
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex minus.* I. S.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi), Apoſt. *Duplex majus.* An. 44.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis. *Duplex minus.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſ. Epiſc. *Simplex.* An. 479.
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presb. Inſtit. Soc. Jeſu. (*è die ſequenti.*) *Semiduplex.* An. 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autiſſiod. Epiſc. *Semiduplex.* An. 448.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	LIBERATIO S. PETRI APOSTOLI È CARCERE. *Duplex majus.* An. 44. *Feſtiv. in urbe tantùm.*
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *Simplex.* An. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. *Semiduplex.* An. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Inſtit. Ord. Prædicatorum. (*è* 6.) *Semiduplex.* An. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini. *Duplex majus.* An. 32.
xviij	b	vij	7	Xyſti, Papæ & Mart. (*è* 6.) *Simplex.* An. 258.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Rom. Diaconi & Mart. *Duplex majus.* An. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Juniani, Mariacenſis Abb. in territ. Pictav. (*è* 13.) *Semiduplex.* An. 587.
xij	A	Idib.	13	RADEGUNDIS, FRANCORUM REGINÆ, PICTAVIENSIS MONIAL. ET VIDUÆ. *Duplex majus.* An. 587. *Feſtiv. in urbe tantùm.*
xj	b	xix	14	Vigilia Aſſumptionis B. M. V. *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS.* *Solemne majus.* I. S.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem Peſſulan. *Duplex minus.* An. 1327. *Commem.* de Oct. Aſſumpt. B. M. V. & de S. Troëcia, Virg. Pict. C. fin. IV. S.
viij	e	xvj	17	
vij	f	xv	18	De Octava Aſſumpt. B. M. V.
vj	g	xiv	19	
v	A	xiij	20	Bernardi, Claravall. Abb. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 1153. *Comm.* de Oct. Aſſumpt. B. M. V.
iv	b	xij	21	De Octava Aſſumpt. B. M. V.
iij	c	xj	22	Octava Aſſumpt. B. Mariæ Virg. & Commem. Voti Ludovici XIII. An. 1638. *Duplex minus.*
ij	d	x	23	Filiberti, Quinciacenſis Abb. in territ. Pictav. *Semiduplex.* (è 20.) C. an. 684.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſt. *Duplex majus.* I. S.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ. *Duplex majus.* An. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæſarii, Arelat. Epiſc. & Eccleſiæ Doct. *Semiduplex.* An. 542.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hippon. Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ. *Semiduplex.* An. 28. *vel* 32.
25· xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	
xxij	g	iv	2	Lazari, à Chriſto ſuſcitati, Marthæ & Mariæ, Sororum ejus. *Semiduplex.* I. S.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Eccleſiæ Doct. (è 12. *Mart.*) *Duplex minus.* An. 604. *Ordinatio hâc die.* *An.* 590.

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS. *Solemne minus.*
xv	g	v	9	}
xiv	A	iv	10	} De Octava Nativit. B. M. V.
xiij	b	iij	11	}
xij	c	Prid.	12	}
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativit. B. M. V. *Commem.* de S. Cornelio, Papa & Mart. (*è die ſequenti.*) An. 252.
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis. *Duplex majus.* An. 629. *Commem.* de Oct. Nativit. B. M. V.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. Mariæ Virg. *Semiduplex.*
viij	g	xvj	16	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantin. Epiſc. & Eccl. Doct. (*è* 14.) *Duplex minus.* An. 407.
vij	A	xv	17	Cypriani, Carth. Epiſc. Eccl. Doct. & Mart. (*è* 14.) *Semiduplex.* An. 258.
vj	b	xiv	18	Achardi, Quinciac. Abb. in territ. Pict. (*è* 15.) *Simplex.* An. 687.
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apoſtoli & Evangel. *Duplex majus.* I. S.
			*	*De S. Matthæo ſit Feriâ quintâ Quatuor Temporum hujus menſis.*
	f	x	22	Mauricii & Socior. Mart. *Semiduplex.* An. 286.
	g	ix	23	Theclæ, Virg. & Mart. *Semiduplex.* C. fin. I. S.
	A	viij	24	Emmeramni, Pictav. Epiſc. & Mart. *Semiduplex.* An. 652.
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani, Mart. *Semiduplex.* III. vel IV. S.
25. xxvj	e	iv	28	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaëlis, Archang. & omn. SS. Angel. *Duplex majus.*
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Stridon. Presb. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 420.

OCTOBER.

Dominicâ quæ immediatè præcedit Feſtum S. Lucæ, celebratur ritu ſolemni majori, cum octava II. ordinis, Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis, tùm in ipſa Cathedrali Eccleſia, tùm in omnibus aliis Diœceſis Eccleſiis, ſive propriam habeant Dedicationem, ſive non habeant. Et inſuper quæ proprium & notum habent Dedicationis diem, ejus Anniverſarium eodem ritu celebrant, Dominicâ poſt illum diem proximâ, niſi impedita fuerit: alioquin, Dominicâ ſequente.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Epiſc. (*è* 13. *Jan.*) *Semiduplex.* C. an. 533. *Tranſlatio hâc die, ante an.* 585.
xxj	b	vj	2	Angelorum Cuſtodum. *Duplex minus.*
xx	c	v	3	Leodegarii, Auguſt. Epiſc. & Mart. (*è* 2.) *Semiduplex.* An. 678.
xix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis, Cœnob. Inſtit. Ord. Minorum. *Semiduplex.* An. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Ord. Carthuſ. Inſtit. *Semiduplex.* An. 1101.
xvj	g	Non.	7	Fidis, Aginn. Virg. & Mart. (*è* 6.) *Simplex.* C. an. 287. vel 290.
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionyſii, primi Pariſienſ. Epiſc. & Socior. Mart. *Semiduplex.* An. 275. vel 286.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	Omnium Sanctorum qui vixerunt ante Chriſtum. *Duplex majus.*
xj	e	iv	12	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		OCTOBER
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Abul. Virg. Inſtit cis Ordin. Carmel. *Semid* An. 1582.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ. *Duplex* I. S.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Capraſii, Aginn. Mart. *Semid* C. an. 287. vel 290.
ij	g	xij	21	
j	A	xj	22	
*	b	x	23	Benedicti, Samarit. Epiſc. & in Pictav. Solitarii. *Simplex.* C IV. S.
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Criſpini & Criſpiniani, Sueſſio Mart. *Simplex.* An. 288.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſt. *D majus.* I. S.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia omnium Sanctorum *jejunio.*

NOVEMBE

xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTOR Solemne majus. Inſt. c. an. 8*
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMN FIDELIUM DEFUNC RUM. *Solemne minus. Inſt* 998. *Feſtum manè.*
xix	f	iij	3	De Octav. omn. Sanct.
xviij	g	Prid.	4	De Octav. omn. Sanct.
xvij	A	Non.	5	De Octav. omn. Sanct.
xvj	b	viij	6	De Octav. omn. Sanct.
xv	c	vij	7	De Octav. omn. Sanct.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xiv	d	vj	8	Octava omnium Sanctorum, & Veneratio omnium ſanctarum Reliquiarum Eccleſiæ & Diœceſis Pictavienſis. *Duplex minus.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediol. Epiſc. (è 3.) *Semiduplex.* An. 1584.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. *Semiduplex.* An. 461.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſc. *Duplex majus.* An. 397.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	
iv	g	xiv	18	
iij	A	xiij	19	Eliſabeth, Viduæ. *Simplex.* An. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis. *Duplex minus.*
*	d	x	22	Cæciliæ, Virg. & Mart. *Simplex.* II. vel III. S.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Simplex.* An. 100.
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, Mart. *Simplex.* An. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. & Mart. *Simplex.*
25 xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Simplex.* C. an. 79.
xxv. xxiv	b	v	27	Juſti, Pict. Presb. *Simplex.* C. fin. IV. S. *Prima ſedes Dominicæ primæ Adventûs Domini hâc die 27.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia S. Andreæ, Apoſt. *cum jejunio.* *Commem.* de S. Saturnino, Toloſ. Epiſc. & Mart. III. S.
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ, APOSTOLI. *Duplex majus.* I. S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Florentiæ, Pictav. Virg. *Duplex minus.* C. an. 367. *Commem.* de S. Eligio, Noviom. Epiſc. (è 30. *Nov.*) An. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presb. Indiar. Apoſt. *Semiduplex.* An. 1552.
xviij	A	iij	3	*Ultima ſedes Dominicæ primæ Adventûs Domini hâc die 3.*
xvij	b	Prid.	4	
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Mir. in Lycia Epiſc. *Semiduplex.* IV. S.
xiv	e	vij	7	Ambroſii, Mediol. Epiſc. & Eccl. Doct. (è 4. *April.*) *Duplex minus.* An. 397. *Ordinatio hâc die. An.* 374.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Solemne minus. Feſtivatur etiamſi tranſferri contingat.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	Abræ, Virg. Pict. S. Hilarii Filiæ. *Semiduplex.* C. an. 365.
x	b	iij	11	
ix	c	Prid.	12	Delphini, Burdigal. Epiſc. (è 23.) *Semiduplex.* An. 404.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſ. Virg. & Mart. *Semiduplex.* An. 304. vel 305.
vij	e	xix	14	Fortunati, Pictav. Epiſc. *Duplex minus.* Init. VII. S.
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21 *	Thomæ, Apoſt. *Duplex majus.* I. S. *De S. Thoma fit Feriâ quintâ Quatuor Temporum hujus menſis.*
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia Nativitatis Domini, *cum jejun.*
xxvj	b	viij	25	*NATIVITAS DOMINI, Annuale.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		DECEMBER.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTOMARTYRIS. *Solemne minus.* C. an. 33. *Commem.* de Octava Nativit. Dom.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ. *Solemne minus.* An. 100. vel 104. *Commem.* de Octava Nativit. Dom.
xxiij	e	v	28	Sanctorum Innocentium, Mart. *Duplex majus.* I. S. *Commem.* de Octava Nativit. Dom.
xxij	f	iv	29	De Octava Nativit. Domini.
xxj	g	iij	30	De Octava Nativit. Domini.
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Nativit. Domini. *Commem.* de S. Sylveſtro, Papa. An. 335.

* Hæc Epacta 19. nunquam eſt in uſu, niſi concurrat cum Aureo Numero xix.

TABULA

Continens Officiorum gradus & diverſitatem.

ANNUALE.	Duplex minus.
SOLEMNE MAJUS.	Semiduplex.
SOLEMNE MINUS.	Simplex.
DULEX MAJUS.	

ANNUALIA.

Nativitas Domini.

Paſcha.

Pentecoſte.

Natalis SS. Apoſt. Petri & Pauli.

In unaquaque Eccleſia celebratur ſub ritu Annuali Feſtum principale Patroni primarii.

Itèm ſi contingat conſecrari Eccleſiam, ipſa dies Conſecrationis ſeu Dedicationis erit Annuale.

SOLEMNIA MAJORA.

Epiphania Domini.

Feſtum S. Hilarii Pictavienſ. Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris.

Præſentatio Domini, quæ & Purificatio beatæ Mariæ Virginis nuncupatur.

Annuntiatio & Incarnatio Domini.

Aſcenſio Domini.

Feſtum SS. Trinitatis.

Solemnitas SS. Euchariſtiæ.

Aſſumptio beatæ Mariæ Virginis.

Feſtum omnium Sanctorum.

Anniverſarius dies Dedicationis Eccleſiæ.

In ſingulis Eccleſiis Parochialibus Diœceſis, Dominicâ tertiâ menſis per quem ſpecialiori modo colitur SS. Euchariſtiæ Sacramentum, celebratur ritu Solemni majori Feſtum gratiarum actionis pro dono conſervatæ Fidei circa auguſtiſſimum Sacramentum, & Reparationis injuriarum eidem SS. Sacramento illatarum. Si Dominica illa ſit impedita, transfertur, vel anticipatur prædictum Officium in Dominicam ejuſdem menſis convenientiorem.

SOLEMNIA MINORA.

Conceptio beatæ Mariæ Virginis.

Natalis S. Stephani Protomartyris.

Feſtum S. Joannis Evangel.

Circumciſio Domini.

Nativitas S. Joannis Baptiſtæ.

Nativitas B. Mariæ Virginis.

Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.

DUPLICIA MAJORA.

Dominicæ omnes per annum.

Dies Octava omnium Annualium, itémque Solemnium majorum Domini.

Natalitia XII. Apoſtolorum, & Evangeliſtarum.

Feſtum SS. Innocentium.

Pontificatûs, ſeu Cathedræ S. Petri Apoſtoli.

Omnium SS. Epiſcoporum Pictavienſium.

S. Sebaſtiani.

Converſionis S. Pauli Apoſt.

Compaſſionis Beatæ Mariæ Virginis.

Inventionis S. Crucis.

Inventionis & Tranſlationis Reliquiarum S. Hilarii.

Commemorationis S. Pauli Apoſtoli.

Viſitationis B. Mariæ Virg.

S. Martialis.

Liberationis S. Petri è carcere.

Transfigurationis Domini.

S. Laurentii.

S. Radegundis.

S. Ludovici.

Exaltationis S. Crucis.

S. Michaëlis Archangeli, & omnium SS. Angelorum.

Omnium Sanctorum qui vixerunt ante Chriſtum.

S. Martini.

DOMINICÆ
PRIVILEGIATÆ
I. Claſſis,
Quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventûs.

Prima Quadrageſimæ.

Paſſionis.

Palmarum.

Paſchæ.

In Albis Depoſitis.

Pentecoſtes.

Prima poſt Pentecoſten, in qua fit Officium de SS. Trinitate.

DOMINICÆ
PRIVILEGIATÆ
II. Claſſis,
Quæ admittunt Solemnia majora, & ſuprà.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventûs.

Dominicæ in { Septuageſima. Sexageſima. Quinquageſima.

Secunda, Tertia, Quarta } in Quadrageſima.

DOMINICÆ
III. Claſſis,
In quibus non fit niſi de Duplicibus majoribus Domini, & Solemnibus minoribus, aut ſuprà.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES
PRIVILEGIATÆ,
Quæ nunquam omittuntur.

Vigilia Nativitatis Domini.

Feria IV. Cinerum.

Feriæ Majoris Hebdomadæ.

Feriæ intra Hebdomadam Paſchæ.

Vigilia Pentecoſtes.

Feriæ intra Hebdomadam Pentecoſtes.

FORMA ABSOLUTIONIS

SACRAMENTALIS,

Cum Precibus ante & poſt eam à Sacerdote dicendis.

MIſereátur tuî omnípotens Deus, &, dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

INdulgéntiam, abſolutiónem † & remiſſiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens & miséricors Dóminus. Amen.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus, qui eſt ſummus Póntifex, te absólvat; & Ego, auctoritáte ipsíus, te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, (*ſi pœnitens ſit Clericus, additur*, ſuſpenſiónis) & interdícti, in quantùm poſſum & tu índiges. Deínde, Ego te absólvo à peccátis tuis, in nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs ſancti. Amen.

PAſſio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, mérita beátæ Maríæ Vírginis, & ómnium Sanctórum, ſuffrágia ſanctæ matris Eccléſiæ, quidquid boni féceris, & mali ſuſtinúeris, ſint tibi in remiſſiónem peccatórum, augméntum grátiæ & præmium vitæ ætérnæ. Amen.

Si Pœnitens eſſet morti proximus, & præ brevitate temporis, Preces omnes & Abſolutio, ut ſuperiùs jacet, recitari non poſſent; eo caſu, Sacerdos pronuntiabit ſolummodò verba ad eſſentiam Abſolutionis neceſſaria, ipsúmque abſolvet à cenſuris quas incurrere, & à peccatis quæ committere potuit, ſub hac forma.

EGo te absólvo ab ómnibus censúris & peccátis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

Servite Domino in timore : et exultate ei cum tremore . *Ps*. 2 . 11 .

ALTERIUM

)ISPOSITUM

HEBDOMADAM.

ARS AUTUMNALIS.

DOMINICA,

OFFICIUM NOCTURNUM.

... Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

ATER noſter, qui es in cœlis, ſanctificétur nomen tuũ : advéniat ... tuum : fiat volún... cut in cœlo, & in ... nem noſtrum quo... da nobis hódie : ...e nobis débita no... ut & nos dimítti... itóribus noſtris : ... indúcas in tenta... ſed líbera nos à ...men. *Matt.* 6. 9.

AVe, María, grátiâ plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui, Jeſus. *Luc.* 1. 28. 42.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ : Et in Jeſum Chriſtum, Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum : qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgi-

ne: paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepúltus: deſcéndit ad ínferos: tértiâ die reſurréxit à mórtuis: aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicã, Sanctórum communiónẽ, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clarâ voce dicitur:

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meũ annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50. 17.

Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

Invitatorium. Dóminũ, qui requiévit in die ſéptimo, & ſanctificávit eum, * Veníte, adorémus. *Exod.* 20. 11.

Repetitur Invitatorium: Dóminum.

PSALMUS 94.

Chriſtus Rex; ipſi parendum.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Invit. Dóminum.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos; quóniã non repéllet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Diviſio. * Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum; plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Invit. Dóminum.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecúndùm diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Diviſio. * Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meã.

Invit. Dóminum.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Diviſio. * Veníte, adorémus.

Deinde repetitur Invitatorium: Dóminum.

Sic ſemper dicitur Invitatorium in Duplicibus majoribus.

HYMNUS.

ADITE templa ſúpplices,
Huc feſta vos dies vocat,
Quam tot Deus miráculis,
Mundo veréndam réddidit.

ÆTERNUS hâc die Pater
Orbem voléndo cóndidit:
Hinc nata primùm témpora
Curſu perénni prófluunt.

QUI ſpontè mortem pértulit,
Chriſtus revíxit hâc die:
Hinc noſtra firmátur fides,
Hinc certa vitæ ſpes manet.

HÆC ipſa lux lapſum polo
Te vidit, alme Spíritus,
Micánte flammâ, grátiæ
Mundo feréntem múnera.

O SEMPITERNA Trínitas,
Hanc víndicas diem tibi;
Fac tota ſit ſemper tui
Cultu ſacráta Numinis.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. *toni.* a. Complévit Deus.

Aſteriſcus hic * *notat mediationem & pauſam.*

PSALMUS I.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum eſt ſecùs decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo,

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper; * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi ℣℣. Glória Patri, *&* Sicut erat, *dicuntur in fine Pſalmorum, & Diviſionum, atque etiam Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Complévit Deus

die ſéptimo opus ſuum quod fécerat. *Gen.* 2. 2.

Ant. 2. D. Requiévit.

PSALMUS 2.

Chriſtus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, * nequándo iraſcátur Dóminus, & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Requiévit Deus die ſéptimâ ab ómnibus opéribus ſuis. *Hebr.* 4. 4.

Ant. 3. a. Benedíxit.

PSALMUS 3.

Chriſti reſurrectio, ſpes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſíſti omnes adversántes mihi ſinè cauſa; * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Benedíxit Deus diéi ſéptimo, & ſanctificávit illum. *Gen.* 2. 3.

℣. In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta; ℟. Et benedícite Dóminum. *Pſ.* 133. 2.

Poſt verſiculum cujuſlibet Nocturni, dicit Celebrans altâ voce : Pater noſter ; *& omnes proſequuntur ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónē ; ℟. Sed líbera nos à malo. *Poſteà Lector petit Benedictionem, dicens* : Jube, Domne, benedícere.

Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Qui privatim & ſolus recitat Officium, omiſſo, Jube, Domne, benedícere, *dicit Benedictionem.*

Lectiones cum Reſponſoriis habentur in Proprio de Tempore.

Hæc omnia obſervantur in ſingulis Nocturnis, niſì aliter notetur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Chriſtus.

PSALMUS 17.

Chriſti reſurgentis & Eccleſiæ à perſecutoribus liberatæ gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meū, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me; * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta eſt, & contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exárſit; * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcéndit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit, * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus, * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando, & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas,

& diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum , * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum ,

Ab increpatióne tua , Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium. 1. *Cor.* 15. 20.

Ant. 5. a. Tráditus eſt.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus] & accépit me ; * & aſsúmpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab iis qui odérunt me ; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus eſt Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit , quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam ; * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo , * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo , * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam , * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum in conſpéctu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocénte ínnocens eris.

Et cum elécto eléctus eris , * & cum pervérſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies , * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus , illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Tráditus eſt propter delícta noſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram. *Rom.* 4. 25.

Ant. 6. F. Reſurréxit.

Altera diviſio Pſal. 17.

DEus meus , impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum noſtrum ?

Deus qui præcínxit me virtúte ; * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos, tanquam cervórum ; * & ſuper excélſa ſtátuens me :

cet manus meas
m : * & poſuiſti
a æreum bráchia

ſti mihi protectió-
tis tuæ, * & déx-
iſcépit me :
iplína tua corréxit
em ; * & diſciplí-
ſa me docébit.
ti. greſſus meos
e, * & non ſunt
veſtígia mea.
tar inimícos meos,
ehéndam illos : *
convértar donec
.
ngam illos, nec
ſtare ; * cadent
edes meos.
cinxíſti me virtúte
n ; * & ſupplantáſti
es in me ſubtùs

mícos meos dedí-
orſum ; * & odién-
ſperdidíſti.
vérunt, nec erat
os fáceret : * ad
m, nec exaudívit

nmínuam eos ut
a ante fáciem ven-
lutum plateárum
os.
s me de contradi-
s pópuli ; * conſtí-
in caput géntium.
us quem non co-
ervívit mihi ; * in
uris obedívit mihi.
liéni mentíti ſunt
ilii aliéni inveterá-
& claudicavérunt
s ſuis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus ; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me : * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me ; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine ; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes Regis ejus, & fáciens miſericórdiam Chriſto ſuo David, * & sémini ejus uſque in séculum.

Ant. Reſurréxit tértiâ die ſecúndùm Scriptúras. I. *Cor.* 15. 4.

℣. Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi, ℟. Super judícia juſtificatiónis tuæ, Dómine. *Pſ.* 118. 62.

Pater. *ſecretò.* ℣. Et ne nos, &c. *ut ſupra.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Dies.

Psalmus 27.

Inter adverſa, ſpes reſurgendi.

AD te, Dómine, clamábo ; Deus meus, ne síleas à me ; * nequándo táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ ; dum oro ad te, * dum ex-

tóllo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo ſuo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecúndùm ópera eórum, * & ſecúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm ópera mánuũ eórum tríbue illis; * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus; * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ; * & protéctor ſalvatiónum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum.

Ant. Dies ſanctificátus eſt Dómino Deo noſtro. 2. *Eſdr.* 8. 9.

Ant. 8. G. Eſt Dóminus.

PSALMUS 29.

Reſurrectionis Pſalm

EXaltábo te, Dóm quóniam ſuſcepíſti * nec delectáſti inin meos ſuper me.

Dómine Deus me clamávi ad te; * & ſa me.

Dómine, eduxíſti al férno ánimam meam: váſti me à deſcendén in lacum.

Psállite Dómino, ſ ejus; * & confitémini móriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indi tióne ejus; * & vita in luntáte ejus.

Ad véſperum demo tur fletus; * & ad ma num lætítia.

Ego autem dixi in a dántia mea: * Non m bor in ætérnum.

Dómine, in volu tua, * præſtitíſti d meo virtútem.

Avertíſti fáciem tu me, * & factus ſum cc bátus.

Ad te, Dómine, cl bo; * & ad Deum r deprecábor.

Quæ utílitas in sán meo, * dum deſcén corruptiónem?

Numquid confitébi bi pulvis, * aut annun veritátem tuam?

Audívit Dóminus misértus eſt meî; * minus factus eſt ad meus.

Convertíſti plar

meum in gaúdium mihi; * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ:

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar; * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Eſt Dóminus vivus, ipſe in cœlo potens, qui juſſit agi séptimam diem. 2. *Mach.* 15. 4.

Ant. 5. C. Gaudeámus.

PSALMUS 65.

Canticum Reſurrectionis.

JUbiláte Deo, omnis terra; pſalmum dícite nómini ejus; * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi, * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede, * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetípſis.

Benedícite, gentes, Deū noſtrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam; * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos, Deus; * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.

Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro, * impoſuíſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaúſtis; * reddam tibi vota mea:

Quæ diſtinxérunt lábia mea, * & locútum eſt os meum in tribulatióne mea.

Holocaúſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo. *Apoc.* 19. 7.

℣. Deus illúminet vul-

tum ſuum ſuper nos, ℟. Et miſereátur noſtrî. *Pſ. 66. 2.*

Pater. *ſecretò.* ℣. Et ne nos, &c. *ut ſuprà.*

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur, Te Deum, *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & univérſæ poteſtátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus;

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * imménſæ majeſtátis;

Venerándum tuum verum * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum ſuſceptúrus hóminem, * non horruíſti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuíſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióſo ſánguine redemíſti.

Ætérnâ fac cum Sanctis tuis * glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extólle illos uſque in ætérnum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſinè peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtrî, Dómine, * miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi; * non confúndar in ætérnum.

Si Laudes non ſequantur continuò, hîc dicitur: Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria cum integra concluſione. Ac poſteà iterùm:* Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dó-

mino. ℟. Deo grátias. *Tum ſecretò* : Fidélium ánimæ, per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen. *Ac tandem*, Pater noſter, *etiam ſecretò*.

AD LAUDES MATUTINAS.

Si ſeparentur ab Officio Nocturno, dicitur ſecretò, Pater & Ave ; *& ſic aliis diebus*.

℣. *Sacerdotalis*. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ*. 144. 3.

DEus, in adjutórium, &c. Glória Patri, &c. Sicut erat, &c.

Ant. 1. *g*. Opórtet.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum deſiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea ; * quàm multipliciter tibi caro mea !

In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas ; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te ; * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te ; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam ; introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii ; partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo ; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. Opórtet prævenire ſolem ad benedictiónem tuam, Dómine, & ad ortum lucis te adoráre. *Sap*. 16. 28.

Ant. 8. G. Tua eſt.

PSALMUS 92.

Chriſti regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt ; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc ; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris ; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; & tibi laus. 1. *Par.* 29 11.

Ant. 7. *d.* Quis.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra, * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus; * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? *Apoc.* 15. 4.

Ant. 6. F. Benedíctus es.

CANTICUM TRIUM PUERORUM. *Dan. c.* 3. *v.* 57. *ad* 88.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino:* benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino, * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet & ſuperexáltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & omnia quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite,

omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſraël Dóminum; * laudet & ſuperexáltet eum in sécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Míſaël, Dómino; * laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur*:

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu; * laudémus & ſuperexaltémus eum in sécula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in sécula.

Ant. Benedíctus es in templo ſancto glóriæ tuæ; & ſuperlaudábilis, & ſupergloriόſus in sécula. *Dan*. 3. 53.

Ant. 3. *à*. Sanctus.

PSALMUS 150.

Deus omnimodè laudandus.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ; * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in týmpano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt. *Apoc*. 4. 8.

CAPITULUM. *Apoc*. 7. 12.

BEnedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo noſtro in sécula ſeculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

LAUDATE quem cœli colunt,
Quem, turba ſupplex, Angeli
Prono ſalútant vértice;
Laudáte, mortáles, Deum.

HIC vos levi de púlvere
Alit creátos & regit:
Hic cuncta nutu cóndidit,
Et cuncta nutu ſúſtinet.

QUÆ finxit error ímpius,
Gentes colunt ludíbria;
Aſt unus eſt nobis Deus,
Quem ſumma laus unum decet.

NOMEN veréndi Núminis
Laudáre ſit ſolus labor ;
Nec ora ceſſent débitas
Grates ei persólvere.

SIC gens beáta Cœlitûm
Optáta guſtat ótia ,
Deóque plena dúlcibus
Resólvit ora cánticis.

ÆTERNE tu Verbi Pater ,
Ætérne Fili, par Patri ,
Et par utríque , Spíritus ,
Tibi , Deus , ſit glória.
Amen.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo , ℟. Ut meditárer elóquia tua. *Pſ.* 118. 148.

Ad Benedíctus , *Antiphona habetur in Proprio de Tempore.*

CANTICUM ZACHARIÆ.
Luc. c. 1. *v.* 68. *ad* 79.
De Redemptoris adventu, gratiarum actio.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël : * quia viſitávit , & fecit redemptiónem plebis ſuæ ;

Et eréxit cornu ſalútis nobis , * in domo David púeri ſui ;

Sicut locútus eſt per os ſanctórum , * qui à ſéculo ſunt Prophetárum ejus ,

Salútem ex inimícis noſtris , * & de manu ómnium qui odérunt nos ;

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris , * & memorári teſtaménti ſui ſancti :

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum , * datúrum ſe nobis ;

Ut ſinè timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti , * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo , * ómnibus diébus noſtris.

Et tu , puer , Prophéta Altíſſimi vocáberis , * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus ;

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus , * in remiſſiónem peccatórum eórum ;

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri , * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto ,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent , * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Poſt Canticum dicitur Antiphona : deinde , Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Tum Oratio propria cum integra concluſione : & poſt Orationem ,* Dóminus vobíſcum : ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino ; ℟. Deo grátias.

Si qua Commemoratio occurrat , hoc loco fit , eo modo qui deſcribitur in Rubricis.

Poſt Commemorationem , ſi ſit unica , vel poſt ultimam , ſi plures ſint ; Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde, Pater noſter. Ave. *ſecretò.*

AD PRIMAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium. *ſuprà.*

HYMNUS. C.

JAM lucis orto ſídere,
Deum precémur súpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat
Lux increáta sémitas.

NIL lingua peccet, nil manus;
Nil mens ináne cógitet;
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

INCŒPTA dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet
Portas tuére ſénſuum.

PRÆSTA diúrnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Autóre quæ te cœpimus
Da, te favénte, próſequi.

SUPERBA ne nimis caro
Menti licénter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párçitas.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Ant. I. f. Dignus es.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob Salvatoris manifeſtationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſi-

cut apes, & exarsérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impúlſus evérſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis, * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ, ingréſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac; ô Dómine, benè proſperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutántur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelínquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in

cuſtodiéndo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine, * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor; * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor; * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Prima diviſio Pſal. 118.

REtríbue ſervo tuo; * vivífica me, & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra; * non abſcóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpáſti ſupérbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & advérsùm me loquebántur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis;

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit paviménto ánima mea, * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me; * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatáſti cor meum.

Quando ſit Officium de Dominica, nisì aliter notetur, dicitur ſequens

SYMBOLUM.

QUicúmque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisì quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur.

Neque confundéntes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparántes:

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majéſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres ætérni; * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres omnipoténtes; * ſed unus omnípotens.

Ità Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ità Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres Dómini; * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ità tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ità ut per ómnia ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneránda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ità de Trinitáte séntiat.

Sed neceſsárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante sécula génitus;

io eſt ex ſubſtántia
n século natus.
ctus Deus, per-
omo; * ex ánima
i & humána carne
is.
lis Patri ſecúndùm
tem; * minor Patre
m humanitátem.
cèt Deus ſit & ho-
non duo tamen,
s eſt Chriſtus.
autem non conver-
ivinitátis in car-
ſed aſſumptióne
tátis in Deum.
omnínò non con-
ſubſtántiæ, * ſed
perſónæ.
ſicut ánima ratio-
caro unus eſt ho-
ità Deus & homo
l Chriſtus:
paſſus eſt pro ſalúte
deſcéndit ad ínfe-
értiâ die reſurréxit
iis;
ndit ad cœlos, ſedet
teram Dei Patris
téntis; * inde ven-
t judicáre vivos &
s:
ujus advéntum om-
nines resúrgere ha-
m corpóribus ſuis,
dditúri ſunt de factis
s ratiónem:
ui bona egérunt,
n vitam ætérnam; *
ò mala, in ignem
m.
eſt fides cathólica,
nisì quiſque fidéli-
itérque credíderit,
eſſe non póterit.

Ant. Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam, & honórem, & virtútem. *Apoc.* 4. 11.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1. 17.

Regi ſeculórum immortáli, invisíbili, ſoli Deo honor & glória in sécula ſeculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℟. Chriſte. ℣. Qui ſurrexíſti à mórtuis. *Hic verſus quandoque mutatur; at mutatio notatur in propriis locis.* * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Reſumitur:* ℟. Chriſte, Fili Dei vivi, miserére nobis. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Rom.* 6. 4.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 26.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Oratio ſequens ſemper dicitur ad Primam.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecíſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ád tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera: Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat

in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

AD OFFIC. CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce:

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 15.

Et abſolutè, ſinè Dóminus vobíſcum, *& ſinè* Orémus.

SAncta María (iſti) & omnes Sancti, ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecúndùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 30. 1. *Petr.* 1. 15. ℟. Amen.

Hæc vox (iſti) *omittitur ubi non legitur Martyrologium; & tunc Officium Capituli inchoatur à* ℣. Pretióſa: *quod & obſervant qui privatim recitant.*

Tum fit Lectio Canonis, qui, quâlibet die, varius legitur, & habetur in Proprio de Tempore.

Lector petit Benedictionem, dicens:

Jube, Domne, benedícere.

Hebdomadarius benedicit:

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. 66. ℟. Amen.

Lector legit Canonem, & in fine ſubjungit: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

A privatim recitantibus, legitur Canon: omiſſo, Jube, Domne, benedícere, *ſed præmiſſâ Benedictione ut ſuprà.*

Abſoluto Canone Hebdomadarius dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123. 8.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum:* Dóminus. *Et ſtatim ſubjungit Hebdomadarius ad Abſolutionem Capituli.*

Deus pacis aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram ſe; per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13. 20. 21. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium ánimæ, &c.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

HYMNUS. C.

O FONS amóris Spíritus,
O Sancte donórum Parens,
Tuas refúſus íntimis

flammas córdi-

caritátis vínculo
ıre nectis Fílium,
ımóris mútui
ɔápta néxibus.
R N E tu Verbi
ːr,
Fili, par Patri,
tríque, Spíritus,
ˈeus, ſit glória.
en.
8. G. Sic fiat.
a diviſio Pſal. 118.
ːm pone mihi, Dó-
ıe, viam juſtifica-
tuárum, * & exquí-
ı ſemper.
ihi intelléctum, &
ır legem tuam, * &
m illam in toto
neo.
c me in sémitam
órum tuórum, *
ám vólui.
ıa cor meum in
ıia tua, * & non in
m.
te óculos meos ne
vanitátem: * in
vivífica me.
e ſervo tuo elóqui-
n * in timóre tuo.
uta oppróbrium me-
d ſuſpicátus ſum: *
ícia tua jucúnda.
concupívi mandáta
in æquitáte tua viví-
:.
ːniat ſuper me miſe-
a tua, Dómine; *
: tuum ſecúndùm
ım tuum.
reſpondébo expro-
ıus mihi verbum; *

quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Tertia diviſio Pſal. 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dedíſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant uſquequáque; * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi; *

quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo; * miſerére meî ſecúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas; * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra; * juſtificatiónes tuas doce me.

Quarta diviſio Pſal. 118.

BOnitátem fecíſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúſquàm humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; ego autem in toto cor meo ſcrutábor mand tua.

Coagulátum eſt ſicut l cor eórum; * ego ve legem tuam meditá ſum.

Bonum mihi quia hun liáſti me, * ut diſcam j ſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tu * ſuper míllia auri & a génti.

Manus tuæ fecérunt m & plaſmavérunt me; * mihi intelléctum, & d cam mandáta tua.

Qui timent te, vid bunt me, & lætabúntur quia in verba tua ſuperſp rávi.

Cognóvi, Dómine, qu æquitas judícia tua, * in veritáte tua humiliá me.

Fiat miſericórdia tua conſolétur me, * ſecú dùm elóquium tuum ſer tuo.

Véniant mihi miſerati nes tuæ, & vivam; * qu lex tua meditátio mea e

Confundántur ſupérb quia injúſtè iniquitáte fecérunt in me; * ego a tem exercébor in mandá tuis.

Convertántur mihi t méntes te, * & qui nov runt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immac látum in juſtificatiónib tuis, * ut non confúnda

Ant. Sic fiat ſacrificiu

noſtrum in conſpéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine. *Dan.* 3. 40.

CAPITULUM. *Levit.* 23. 37.

HÆ ſunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas atque ſanctíſſimas, offeretíſque in eis oblatiónes Dómino. ℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Buccináte in neoménia tubâ, * In inſígni die ſolemnitátis veſtræ. ℟. Buccináte. ℣. Quia præcéptum in Iſraël eſt, & judícium Deo Jacob. * In inſígni. Glória. ℟. Buccináte. *Pſ.* 80. 4. 5.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, ℟. Et ſperáte in Dómino. *Pſ.* 4. 6.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

HYMNUS. C.

JAM ſolis aúreum jubar
Toto corúſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accéndis face.

FAC plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcéndo ſurgat ad diem.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Ant. 6. F. Beáti.

Quinta diviſio Pſal. 118.

DEfécit in ſalutáre tuũ ánima mea; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm miſericórdiam tuam vivífica me; * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundáſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Niſì quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, * ſalvum

me fac, quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Sexta diviſio Pſal. 118.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me fecíſti mandáto tuo; * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intelléxi; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intelléxi; * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem poſuíſti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi; * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine: * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquiſívi teſtimónia tua in ætérnum; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Septima diviſio Pſal. 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſcéptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, malígni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis; * quia injúſta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum

* non calumnién-
ıpérbi.
meì defecérunt in
uum, * & in eló-
ſtítiæ tuæ.
m ſervo tuo ſecún-
ericórdiam tuam;
icatiónes tuas do-

: tuus ſum ego; *
. intelléctum, ut
ſtimónia tua.
ıs faciéndi, Dó-
diſſipavérunt le-
m.
iléxi mandáta tua,
ırum & topázion.
reà ad ómnia
. tua dirigébar; *
iam iníquam ódio

Beáti qui aúdiunt
Dei, & cuſtódiunt
ıc. 11. 28.
ULUM. Jac. 1.
..
ite ínſitum ver-
quod poteſt ſalváre
eſtras. Eſtóte au-
óres verbi, & non
s tantùm, falléntes
ſos. ℟. Deo grá-

ve. Hódie * Si vo-
mini audiéritis. ℟.
℣. Nolíte obdurá-
a veſtra. * Si vo-
ória. ℟. Hódie. Pſ.

ſtítia illíus in fi-
órum, ℟. His qui
teſtaméntum ejus.
, 17. 18.
NONAM.
Ave. ſecretò.
· Autumnalis.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

HYMNUS. C.

PRONO volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O CHRISTE, dum fixus cruci,
Expándis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in ampléxu mori.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Ant. 7. *d.* Finis.

Octava diviſio Pſal. 118.

MIrabília teſtimónia tua: * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat; * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi ſpíritum: * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia

non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter; * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contémptus; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me; * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum; * intelléctum da mihi, & vivam.

Nona diviſio Pſal. 118.

CLamávi in toto corde meo, exaúdi me, Dómine; * juſtificatiónes tuas requíram.

Clàmávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecúndùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in ætérnum fundáſti ea.

Vide humilitátem meam & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tríbulant me; * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas; * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Decima diviſio Pſal. 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua; * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum; * legem autem tuam diléxi.

Séptics in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conſpéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo: * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ períit; * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Finis præcépti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non ficta. 1. *Tim.* 1. 5.

Capitulum. 1. *Cor.* 16. 1. 2.

De colléctis quæ fiunt in ſanctos, ità & vos fácite. Per unam ſábbati unuſquíſque veſtrûm apud ſe ſepónat, recóndens quod ei benè placúerit. ℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Jucúndus homo * Qui miſerétur & cómmodat. ℟. Jucúndus. ℣. Diſpónet ſermónes ſuos in judício. * Qui miſerétur. Glória. ℟. Jucúndus. *Pſ.* 111. 5.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & paúperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40. 2.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Ant. 1. D. Qui ingréſſus eſt.

Psalmus 109.

Chriſti divinitas, regnum, & ſacerdotium.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet, * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Qui ingréſſus eſt in réquiem Dei, étiam ipſe requiévit ab opéribus ſuis, ſicut à ſuis Deus. *Hebr.* 4. 10.

Ant. 5. a. Ingrediémur.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob ſua per Chriſtum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus ; * & juſtítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors & miſerátor Dóminus ; * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in séculum teſtaménti ſui : * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo,

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo ; * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Ingrediémur in réquiem, qui credídimus. *Hebr.* 4. 3.

Ant. 2. D. Cùm vénerit.

PSALMUS 111.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum ; * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus : * & juſtítia ejus manet in séculum séculi.

Exórtum eſt in ténebris lumen rectis, * miséricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucúndus homo qui miſerétur, & cómmodat ; diſpónet ſermónes ſuos in judício ; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino; * confirmátum eſt cor ejus; non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpérſit, dedit paupéribus; * juſtítia ejus manet in séculum séculi; cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur; déntibus ſuis fremet, & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Cùm vénerit quod perféctum eſt, evacuábitur quod ex parte eſt. 1. *Cor.* 13. 10.

Ant. 4. *E.* Vidémus.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Chriſtum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc & uſque in séculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum * laudábile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, * qui in altis hábitat, & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens paúperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem. 1. *Cor.* 13. 12.

Ant. 1. A. Feſtinémus.

PSALMUS 113.

Eccleſiæ per Chriſtum liberatio: idolorum vanitas.

IN éxitu Iſraël de Ægýpto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro.

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſraël potéſtas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérſus eſt retrórsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugíſti? * & tu, Jordánis, quia convérſus es retrórsùm?

Montes, exultáſtis ſicut aríetes? * & colles, ſicut agni óvium?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequándo dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo; * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non aúdient: * nares habent, & non odorábunt:

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino; * adjútor eórum, & protéctor eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino; * adjútor eórum, & protéctor eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; * adjútor eórum, & protéctor eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Iſraël, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * puſíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos, & ſuper fílios veſtros.

Benedícti vos, à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Feſtinémus ergo íngredi in illam réquiem. *Hebr.* 4. 11.

CAPITULUM. I. *Joan.* 3. 2. 3.

CAriſſimi, nunc fílii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſícuti eſt: & omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt. ℟. Deo grátias.

HYMNUS. C.

O Luce qui mortálibus
Lates inaccéſsâ, Deus,
Præsénte quo ſancti tremunt,
Nubúntque vultus Angelî.

Hic ceu profúndâ cónditi
Demérgimur calígine;
Ætérnus at noctem ſuo
Fulgóre depéllet dies.

Hunc nempè nobis præparas,
Nobis resérvas hunc diem,
Quem vix adúmbrat ſpléndida

Flammántis aſtri cláritas.
Mo r a r i s, heu! nimis diu,
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquénda moles córporis.
H i s cùm ſolúta vínculis
Mens evolârit, ô Deus!
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non déſinet.
A d omne nos apta bonum,
Fecúnda donis Trínitas;
Fac lucis usúræ brevi
Ætérna ſuccédat dies.
Amen.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, ℟. Tu & arca ſanctificatiónis tuæ. *Pſ.* 131. 8.

Ad Magníficat. *Antiphona habetur in Proprio de Tempore.*

Canticum Beatæ Mariæ Virginis.
Luc. c. 1. *v.* 46. *ad* 55.
Dei laus ob Incarnati Verbi Myſterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum;

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ; * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes;

Quia fecit mihi magna qui potens eſt, * & ſanctum nomen ejus:

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brachio ſuo; * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.

Depóſuit poténtes de ſede; * & exaltávit húmiles.

Eſuriéntes implévit bonis; * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & sémini ejus, in sécula.

Glória Patri.

Deinde Antiphona, & Oratio conveniens.

Si qua Commemoratio occurrat, hoc loco fit, eo modo qui deſcribitur in Rubricis.

Deinde, Dóminus vobíſcum. Benedicámus, &c.

AD COMPLETORIUM.

Si ſeparetur à Veſperis, dicitur: Pater. Ave. *ſecretò.*

COnvérte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84. 5.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Ant. 8. c. Sive.

Psalmus 4.
In Deo fidelium ſpes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére meî, * & exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid

diligitis vanitátem, & quǽritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum; * Dóminus exaúdiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedíſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei ſui, * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum dórmiam, * & requiéſcam:

Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituíſti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus, ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi; * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre noctúrno,

A ſagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, ſpes mea: * Altíſſimum poſuíſti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo:

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis:

In mánibus portábunt te, * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exaúdiam eum; * cum ipſo ſum in tribulatióne, erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſténdam

:e meum.

ʟ ᴍ ᴜ s 133.

& noƈte benedi-
cendus.

nunc benedícite
idum, * omnes
aini,
tis in domo Dó-
in átriis domûs
i: -
ibus extóllite ma-
s in ſanƈta; * &
: Dóminum.
:at te Dóminus
' qui fecit cœlum
.
ite vigilémus,
miámus, ſimul
ſto vivámus. 1.
10.

ɴ ᴜ s. C.

ᴇ s, peráƈto jam
:,
i persólvimus;
dum nox ínci-

nus vultu preces.
ᴅ longa peccá-
ies,
xpiet dolor;
ravátis ne nova
oſtis vúlnera.
ᴛ ᴜ s uſque cír-

leo quem dévo-

ib alárum tuos
filios, Pater.
ᴀ ɴ ᴅ ᴏ lucéſ-
ius
t occáſum dies!
o ſanƈta ſe dabit
it hoſtem pátria!
ᴇ ɴ ᴇ tu Verbi
',

Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cᴀᴘɪᴛᴜʟᴜᴍ. 1. *Theſ.* 5. 5. *6.*

Omnes vos filii lucis eſtis, & filii diéi: non ſumus noƈtis neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & cæteri, ſed vigilémus, & sóbrii ſimus. ℟. Deo grátias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum. ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis. * Comméndo ſpíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. *6.*

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

Ant. 6. F. Nos.

Cᴀɴᴛɪᴄᴜᴍ Sɪᴍᴇᴏɴɪs.

Luc. c. 2. *v.* 29. *ad* 32.

De Salvatoris adventu gratiarum aƈtio.

Nunc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum,

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Glória Patri.

Ant. Nos qui diéi ſumus, sóbrii ſimus, indúti loricam fidei & caritátis, &

gáleam ſpem ſalútis. 1. *Theſſ.* 5. 8.

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Oratio ſequens ſemper dicitur ad Completorium, niſi aliter notetur.

ILlúmina, quæſumus, Dómine, ténebras noſtras, & hujus noctis inſídias à nobis repélle propítius; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde ſubmiſſiori voce.

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. 13.
℟. Amen.

Poſteà dicitur ad devotionem una ex Antiphonis de Beata Maria Virgine, quæ extant ad calcem Pſalterii. Demùm Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA, AD OFFIC. NOCTURN.

Pater. Ave. Credo.

DOmine, lábia mea apéries, &c. *ut ſuprà* p. 2. *& ſic aliis diebus.*

Invitatorium. Altíſſimum Creatórem omnipoténtem, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 8.

Repetitur Invitat Altíſſimum.

Pſalmus, Veníte

Poſt ſingulos verſi mi Veníte, *ſit tant reclamatio*, * Venít rémus. *Quâ factâ r tione poſt* ℣. Sicut e *ſumitur Invitatoriu grum*: Altíſſimum.

Et hoc modo dic vitatorium in ſing riis, quando Offic de Feria.

HYMNUS

QUid mente
ô Deus,
Qui ſúfficis ſol
Amóre noſtrî pércil
Mundum creáre có

TU magna cœl
na,
Tu noctis umbras
Terræque tractus
ris,
Imménſus ipſe cón

UT tempus in
fluat,
Te velle, te loquì
Virtus ab ætérno la
Expándet inclúſas

UBI merum ſul
hil,
Creáre non tibì lal
Quodcúmque mer
cipis,
Vis eſſe? Jam fact
des.

EXTENDE fort
teram,
Te mundus oſténd
Jubéntis ore próde
Opus ſupérbum q
ves.

ORBEM poténter qui creas,
Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo ſimul cum Spíritu,
Sit ſumma laus in ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui vivit.

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, * glóriâ & honóre coronáſti eum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

PSALMUS 32.

Dei laus ob mundi per Dei Verbum creationem & redemptionem.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum; * & benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt, * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris; * ponens in theſaúris abýſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpéxit Dóminus; * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem; * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra súſtinet Dóminum; * quóniam adjútor & protéctor noſter eſt;

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

Ant. Qui vivit in ætérnum, creávit ómnia ſimul. *Eccli.* 18. 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnia.

PSALMUS 101.

Eccleſia, inter hujus mundi adverſa, ſpes in De bo per quod omnia ſunt.

DOmine, exaúdi tiónem meam, clamor meus ad te v

Non avértas fáciem à me; * in quacúmq tríbulor, inclína ad n rem tuam.

In quacúmque die cávero te, * vel exaúdi me.

Quia defecérunt ſic mus dies mei, * & oſſ ſicut crémium aruért

Percúſſus ſum ut fœ & áruit cor meum, * oblítus ſum comédei nem meum.

A voce gémitûs me hæſit os meum carni

Símilis factus ſum cáno ſolitúdinis; * ſum ſicut nycticórax micílio.

Vigilávi, * & fact ſicut paſſer ſolitári tecto.

Totâ die exprobr mihi inimíci mei; * laudábant me, adv me jurábant:

Quia cínerem tan panem manducábam potum meum cum miſcébam.

A fácie iræ & ind tiónis tuæ; * quia él alliſíſti me.

Dies mei ſicut declinavérunt; * & ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómir ætérnum pérmanes,

memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exúrgens, [Dómine], miſeréberis Sion; * quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera, * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem;

In conveniéndo pópulos in unum, & reges; * ut sérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſal. 101.

INítio tu, Dómine, terram fundáſti, * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; tu autem pérmanes; * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent:

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur; * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Omnia per ipſum facta ſunt, & ſinè ipſo factum eſt nihil. *Joan.* 1. 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ex ipſo.

PSALMUS 103.

Deus ob multiplicia naturæ & gratiæ miracula benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confeſſiónem & decórem induíſti, * amíctus lúmine ſicut veſtiménto;

Exténdens cœlum ſicut pellem; * qui tegis aquis ſuperióra ejus:

Qui ponis nubem aſcénſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum:

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miníſtros tuos ignem uréntem.

Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam, * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyſſus, ſicut veſtiméntum amíctus ejus; * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcéndunt campi * in locum quem fundáſti eis.

Términum poſuiſti quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertranſibunt aquæ:

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt onagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis, * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit:

Illic páſſeres nidificábunt; * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excélſi cervis, * petra refúgium herinácii.

Fecit lunam in tém
* ſol cognóvit occ
ſuum.

Poſuiſti ténebras,
cta eſt nox; * in ipſa
tranſibunt omnes l
ſilvæ.

Catuli leónum rug
ut rapiant, * & quæ
Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & co
gáti ſunt, * & in cub
ſuis collocabúntur.

Exíbit homo ad
ſuum, * & ad operati
ſuam uſque ad véſpe

Diviſio Pſal. 10

Q Uàm magnificát
ópera tua, Dó
ómnia in ſapién
ciſti: * impléta eſt
poſſeſſióne tuà.

Hoc mare magnu
ſpatióſum mánibus:
reptília quorum nc
númerus, animália p
cum magnis.

Illic naves pert
bunt; * draco iſte
formáſti ad illudéndu

Omnia à te expéct
ut des illis eſcam in
pore.

Dante te illis,
gent; * aperiénte t
num tuam, ómnia i
búntur bonitáte.

Averténte autem
ciem, turbabúntur;
feres ſpíritum eóru
defícient, & in púl
ſuum reverténtur.

Emíttes ſpíritum t
& creabúntur; * &
novábis fáciem terræ

Altera diviſio Pſal. 103.

SIt glória Dómini in ſéculum ; * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis :

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * pſallam Deo meo quándiu ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum ; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ità ut non ſint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt ómnia : ipſi glória in ſécula. *Rom.* 11. 36.

℣. Ipſe dixit, & facta ſunt : ℞. Ipſe mandávit, & creáta ſunt. *Pſ.* 32. 9.

Pater. *ſecretò.* Et ne nos indúcas, &c. *ut ſuprà.*

Benedictiones ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℞℞℞. *ut in Proprio de Tempore. Et ſic in ſequentibus Feriis.*

Non dicitur : Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine ! ℞. Ómnia in ſapiéntia fecíſti. *Pſ.* 103. 24.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Ant. 7. *c.* Dómine.

PSALMUS 18.

Mundi & Eccleſiæ, legis & Evangelii commendatio.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum

Dies diéi erúctat verbũ, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum ; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * à ſummo cœlo egréſſio ejus :

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus ; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Ant. Dómine, tu es qui fecíſti cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis ſunt. *Act.* 4. 24.

Ant. 8. G. Tu Dómine.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convértens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in séculum séculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum; * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Tu, Dómine, fecíſti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur: Dóminus ómnium es. *Eſth.* 13. 10. 11.

Ant. 1. a. Tecum.

PSALMUS 135.

Miſericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum ſuum beneficia celebratur.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum; * confitémini Dómino dominórum.

Qui facit mirabília magna ſolus; * qui fecit cœlos in intelléctu;

Qui firmávit terram ſuper aquas; * qui fecit luminária magna,

Solem in poteſtátem diéi, * lunam & ſtellas in poteſtátem noctis.

Qui percúſſit Ægýptum * cum primogénitis eórum;

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * in manu poténti, & bráchio excélſo;

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * & edúxit Iſraël per médium ejus;

Et excúſſit Pharaónem, & virtútem ejus * in mari rubro:

Qui tradúxit pópulum ſuum per desértum; * qui percúſſit reges magnos;

Et occídit reges fortes; * Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan:

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſraël ſervo ſuo:

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * & redémit nos ab inimícis noſtris.

Qui dat eſcam omni carni, * confitémini Deo cœli.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Ant. Tecum ſapiéntia tua, quæ novit ópera tua, quæ & áffuit tunc, cùm orbem terrárum fáceres. *Sap.* 9. 9.

Ant. 2. D. Tu fecíſti.

Canticum ſequens dicitur tantùm in Feriis. In Feſtis autem Sanctorum, habentur Cantica propria. Et ſic aliis diebus.

CANTICUM ANNÆ. 1. *Reg. c.* 2. *v.* 1. *ad* 10.

Supremam Dei poteſtatem laudans, de Eccleſia & Chriſto prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque enim eſt álius extra te; * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore veſtro; * quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, & ipſi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt; * & infirmi accíncti ſunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt,

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat filios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus paúperem facit, & ditat; * humíliat & súblevat.

Súſcitat de púlvere egénum; * & de ſtércore élevat paúperem,

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticéſcent; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus, * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, * & dabit impérium Regi ſuo, & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Tu fecíſti Adam de limo terræ; dediſtíque ei adjutórium Hevam. *Tob.* 8. 8.

Ant. 8. c. Sapiéntiâ.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélſis:

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus:

Laudáte eum, ſol & luna; * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen:

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini:

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi; *

præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes & omnes abýſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ & univérſa pécora, * ſerpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli, * príncipes & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Ant. Sapiéntiâ tuâ conſtituíſti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ à te facta eſt. *Sap.* 9. 2.

CAPITULUM. *Iſ.* 42. 5. 6.

HÆc dicit Dóminus Deus, creans cœlos & exténdens eos, firmans terram & quæ gérminant ex ea, dans flatum pópulo qui eſt ſuper eam, & ſpíritum calcántibus eam: Ego Dóminus.

HYMNUS.

DEo loquénte, prótinùs
Fiunt tenébræ, fit dies;
Et ſpléndidæ cœlo faces
Noctem diémque dívidunt.

STAT terra, currunt flúmina,
Quæ fundit imménſum mare:
Velántur aſtra núbibus,
Subsíſtit unda pénſilis.

HERBÆ viréntis tégmine
Veſtíta tellus píngitur:
Lætis onúſtæ frúctibus
Paſſim renídent árbores.

LEVES in imo gúrgite
Repéntè piſces ínnatant:
Ferúntur ad cœlos aves,
Vagántur in ſylvis feræ.

HOMO creátus náſcitur,
Spirans imágo Núminis:
Terréſtre córporis lutum
Cœléſtis afflat ſpíritus.

O NUMEN! ô mundi Pater!
Voléndo quid non éfficis
Tuæ, Deus, poténtiæ
Mundum creáre ludus eſt.

ORBEM poténter qui creas
Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo ſimul cum Spíritu,
Sit ſumma laus in sécula.
Amen.

℣. Tuus eſt dies, & tu eſt nox: ℟. Tu fabricátus es auróram & ſolem. *Pſ.* 73. 16.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Tu, Dómine, creáſti ómnia, & propter voluntátem tuam erant, & creáta ſunt. *Apoc.* 4. 11.

Suffragia habentur infrà poſt Completorium Sabbati

AD PRIMAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Jam lucis orto ſídere. *infrà poſt Completorium Sabbati. Et ſic aliis diebus.*

Ant. 7. d. Spécies cœli.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelſior Deus, omnium Creator & Judex.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem; * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo; * húmilem & paúperem juſtificáte.

Erípite paúperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excélſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi viciſſitudines & adverſa, ſpes in Deo æterno collocanda.

DOmine, refúgium factus es nobis * à generatióne in generatiónem.

Priúſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à século & uſque in séculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem; * & dixíſti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſtérna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat; * véſperè décidat, indúret, & aréſcat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuíſti iniquitátes noſtras in conſpéctu tuo, * séculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, * & in ira tua defécimus.

Anni noſtri ſicut aránea meditabúntur: * dies annórum noſtrórum, in ipſis ſeptuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni; * & ámpliùs eórum, labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Diviſio Pſalmi 89.

CONvértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliáſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige filios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, * & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige.

Ant. Spécies cœli glória ſtellárum; mundum illúminans in excélſis Dóminus. *Eccli.* 43. 10.

CAPITULUM. *Bar.* 3. 32. 33.

PRæparávit terram in ætérno témpore, & replévit eam pecúdibus & quadrupédibus: qui emíttit lumen, & vadit; & vocávit illud, & óbedit illi in tremóre.

℟. *breve. Preces, Oratio, &c. habentur infrà, poſt Completorium Sabbati. Et ſic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. O fons amóris Spíritus. *infrà poſt Completorium Sabbati. Et ſic aliis diebus.*

Ant. 1. a. Creávit.

PSALMUS 73.

Inter hujus mundi calamitates refugium noſtrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulíſti in finem; * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſedíſti ab inítio.

Redemíſti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitáſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto!

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna, & non cognovérunt, * ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idípſum; * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul: * Quiéſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus; jam non eſt prophéta; * & nos non cognóſcet ámpliùs.

Uſquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem rex noſter ante ſécula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Diviſio Pſalmi 73.

TU confirmáſti in virtúte tua mare; * contribuláſti cápita dracónum in aquis.

Tu confregíſti cápita dracónis, * dedíſti eum eſcam pópulis Æthíopum.

Tu dirupíſti fontes & torréntes; * tu ſiccáſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox; * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu fecíſti omnes términos terræ; * æſtátem & ver tu plaſmáſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas paúperum tuórum ne obliviſcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica cauſam tuam; * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt totâ die.

Ne obliviſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcéndit ſemper.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Chriſtus per quem cæli facti ſunt.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus:

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium, dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ; qui non commové-

bitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætént ur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Creávit Deus hóminem ad imáginem ſuam. *Gen.* 1. 27.

CAPITULUM. *Sap.* 2. 23.

DEus creávit hóminem inexterminábilem, & ad imáginem ſimilitúdinis ſuæ fecit illum.

℟. *breve.* Delectáſti me, Dómine, * In factúra tua. ℟. Delectáſti. ℣. Et in opéribus mánuum tuárum exultábo. * In factúra. Glória. ℟. Delectáſti. *Pſ.* 91. 5.

℣. Dómine, miſericórdia tua in séculum; ℟. Opera mánuum tuárum ne deſpícias. *Pſ.* 137. 8.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Jam ſolis áureum jubar. *infrà poſt Completorium Sabbati. Et ſic aliis diebus.*

Ant. 8. G. Diſciplínâ.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus ſuis magnificus ſtus in judiciis.

BOnum eſt co
Dómino: * & p
re nómini tuo, Altíſ

Ad annuntiándum
miſericórdiam tuam,
veritátem tuam pe
ctem.

In decachórdo, p
rio, * cum cántico i
thara:

Quia delectáſti me
mine, in factúra tua
in opéribus mánuum
rum exultábo.

Diviſio Pſal. 91

QUàm magnificát
ópera tua, Dó
* nimis profúnd
ctæ ſunt cogitatióne

Vir insípiens no
gnóſcet, * & ſtultu
intélliget hæc.

Cùm exórti fúerin
catóres ſicut fœnum
apparúerint omnes qu
rántur iniquitátem,
téreant in séculum s

Tu autem Altíſſi
in ætérnum, Dómin

Quóniam ecce in
tui, Dómine, quónia
ce inimíci tui períb
& diſpergéntur omn
operántur iniquitáte

Et exaltábitur ſicu
córnis cornu meum,
ſenéctus mea in miſe
dia úberi.

Et deſpéxit óculus
inimícos meos; * & i
ſurgéntibus in me
gnántibus aúdiet auris

Juſtus ut palma flo

rus Líbani mul-
.
in domo Dómi-
riis domûs Dei
bunt.
ultiplicabúntur
iberi, * & benè
runt.
atient quóniam
ninus Deus no-
on eſt iníquitas

MUS 96.
, exaltatus ſu-
deos, ab Ange-
ndus.
is regnávit,
terra, * lætén-
nultæ.
calígo in cir-
* juſtítia & judí-
ctio ſedis ejus.
e ipſum præcé-
nflammábit in
mícos ejus.
t fúlgura ejus
: * vidit, &
ſt terra.
icut cera fluxé-
e Dómini; * à
ni omnis terra.
avérunt cœli ju-
, * & vidérunt
puli glóriam

ánturomnesqui
lptília, * & qui
in ſimulácris

eum, omnes
: * audívit, &
ion;
vérunt fíliæ Ju-
r judícia tua,

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Diſciplínâ intelléctûs replévit illos, creávit illis ſciéntiam ſpíritûs. *Eccli.* 17. 5. 6.

CAPITULUM. *Sap.* 13. 1.

Vani ſunt omnes hómines in quibus non ſubeſt ſciéntia Dei, & de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt; neque opéribus attendéntes, agnovérunt quis eſſet Artifex.

℟. *breve.* Scitóte * Quóniam Dóminus ipſe eſt Deus. ℟. Scitóte. ℣. Ipſe fecit nos, & non ipſi nos. * Quóniam. Glória. ℟. Scitóte. *Pſ.* 99. 3.

℣. Non eſt símilis tuî in diis, Dómine; ℟. Et non eſt ſecúndùm ópera tua. *Pſ.* 85. 8.

AD NONAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Prono volútus ímpetu. *infrà poſt Completorium Sabbati. Et ſic aliis diebus.*

Ant. 4. a. Vidit Deus.

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in populum ſuum beneficia benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus;

Qui replet in bonis deſidérium tuum, * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * filiis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus, * longánimis & multùm miséricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis: * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis:

Quóniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantùm diſtat
occidénte, * long
nobis iniquitátes

Altera diviſio Pſa

QUómodo m
pater filiórum
tus eſt Dómi
méntibus ſe; * q
ipſe cognóvit fig
noſtrum.

Recordátus eſt q
pulvis ſumus; * ho
cut fœnum dies ej
quam flos agri ſic
bit.

Quóniam ſpírit
transíbit in illo,
ſubsíſtet; * & non
cet ámpliùs locum

Miſericórdia aut
mini ab ætérno, *
que in ætérnum ſ
méntes eum.

Et juſtítia illíus
filiórum, * his qui
teſtaméntum ejus;

Et mémores ſun
datórum ipsíus, *
ciéndum ea.

Dóminus in cœl
vit ſedem ſuam; *
gnum ipsíus ómnib
minábitur.

Benedícite Dó
omnes Angeli ejus
téntes virtúte, fa
verbum illíus, ad a
dam vocem ſer
ejus.

Benedícite Dóm
omnes virtútes ejus
níſtri ejus, qui fáci
luntátem ejus.

Benedícite Dóm
ómnia ópera ejus, i

loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Vidit Deus cuncta quæ fécerat; & erant valde bona. *Gen.* 1. 31.

CAPITULUM. *Amos.* 4. 13.

Ecce formans montes & creans ventum, & annúntians hómini elóquium ſuum, fáciens matutínam nébulam, & grádiens ſuper excélſa terræ: Dóminus Deus exercítuum nomen ejus.

℟. *breve.* Benedícite Dómino, * Omnia ópera ejus. ℟. Benedícite. ℣. In omni loco dominatiónis ejus. * Omnia. Glória. ℟. Benedícite. *Pſ.* 102. 22.

℣. Generátio & generátio laudábit ópera tua, Dómine; ℟. Et poténtiam tuam pronuntiábunt. *Pſ.* 144. 4.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1. a. Numquid.

PSALMUS 137.

Dei miſericordia & veritas in populum ſuum celebranda.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpéctu Angelórum pſallam tibi; * adorábo ad templum ſanctum tuum;

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificáſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini;

Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit; * & alta à longè cognóſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis vivificábis me; * & ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: Dómine, miſericórdia tua in ſéculum; * ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Numquid non Pater unus ómnium noſtrûm? Numquid non Deus unus creávit nos? *Malach.* 2. 10.

Ant. 7. *d.* In ejus.

PSALMUS 138.

Dei ubique præſentis, & omnia cognoſcentis, mirabilis ſcientia.

Dómine, probáſti me, & cognovíſti me; * tu cognovíſti ſeſſiónem meã, & reſurrectiónem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè; * sémitam meam, & funículum meum inveſtigáſti;

Et omnes vias meas prævidíſti; * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovíſti ómnia novíſſima & antíqua; * tu formáſti me & poſuíſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es; * ſi deſcéndero in inférnum, ades:

Si súmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me, * & nox illuminátio mea in delíciis meis;

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur; * ſicut ténebræ ejus, ità & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos; * ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Ant. In ejus manu ánima omnis vivéntis, & ſpíritus univérſæ carnis hóminis: *Job.* 12. 10.

Ant. 2. D. Fecit.

Diviſio Pſalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine], quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod fecíſti in occúlto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribéntur; * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui Deus; * nimis confortátus eſt principátus eórum;

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri ſánguinum declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam; * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfécto ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum; * intérroga me, & cognóſce sémitas meas.

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt; * & deduc me in via ætérna.

Ant. Fecit ex uno omne genus hóminum, inhabitáre ſuper univérſam fáciem terræ. *Act.* 17. 26.

Ant. 5. a. Inviſibília.

PSALMUS 143.

Chriſtus pro populo ſibi ſubdito gratias agit : Eccleſia ſibi opem poſtulat.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſcéptor meus, & liberátor meus;

Protéctor meus, in ipſo ſperávi; * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuíſti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt; * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcénde; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos; * emítte ſagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum eſt vanitátem, * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Ant. Inviſibília ipsíus, à creatúra mundi, per ea quæ facta ſunt, intellécta, conſpiciúntur. *Rom.* 1. 20.

Ant. 4. A. In ipſo.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi, * in pſaltério decachórdo pſallam tibi,

Qui das ſalútem régibus, * qui redemíſti David ſervum tuum de gládio malígno.

Eripe me, & érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum fílii ſicut novéllæ plantatiónes, * in juventúte ſua:

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi:

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud:

Oves eórum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ:

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. In ipſo vívimus, & movémur, & ſumus. *Act.* 17. 28.

CAPITULUM. *Eccle.* 12. 1.

MEménto Creatóris tui, in diébus juventútis tuæ, ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropínquent anni de quibus dicas: Non mihi placent.

HYMNUS.

DEo canéntes psállite:
Quicúmque dulci ſpíritu
Vitális auræ véſcimur,

Omnes per ipſum vívimus.
Autoris in laudem ſui
Natúra tota pérſonat.
Servíre, mortáles, Deo
Vos terra, vos cœlum docet.
Parent jubénti ſídera,
Nubéſque dicunt: Adſumus:
Illíus ad nutum mare
Submíttit undas ſúpplices.
Rerum Sator, totum tibi
Se debet humánum genus:
Moménta vitæ témperas;
In te movémur & ſumus.
Orbem poténter qui creas,
Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo ſimul cum Spíritu,
Sit ſumma laus in ſécula. Amen.

℣. Tu formáſti me, Dómine; ℟. Et poſuíſti ſuper me manum tuam. *Pſ.* 138. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *g.* Tibi, Dómine, sérviat omnis creatúra tua, quia dixíſti; & facta ſunt. *Judith.* 16. 17.

Suffragia habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84. 5.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 3. *c.* Stellæ.

Psalmus 6
Fidelium inter mund[i] calamitates gemit[...] fiducia.

Dómine, ne in tuo árguas me: que in ira tua corrípi[...]

Miſerére meî, Dó[mine,] quóniam infirmus ſ[um:] ſana me, Dómine, [quó]niam conturbáta ſu[nt] mea.

Et ánima mea turb[áta eſt] valde: * ſed tu, Dó[mine,] úſquequò?

Convértere, Dó[mine,] & éripe ánimam me[am:] ſalvum me fac prop[ter mi]ſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt i[n mor]te qui memor ſit tuî: inférno autem quis [confi]tébitur tibi?

Laborávi in gémit[u meo,] * lavábo per ſingula[s no]ctes lectum meum; [lácri]mis meis ſtratum me[um ri]gábo.

Turbátus eſt à [furóre] óculus meus: * i[nvete]rávi inter omnes ini[micos] meos.

Diſcédite à me, [omnes] qui operámini iniqui[tátem:] * quóniam exaudívi [Dó]minus vocem fletûs [mei.]

Exaudívit Dómin[us de]precatiónem meam; [Dó]minus oratiónem [meam] ſuſcépit.

Erubéſcant, & c[ontur]béntur veheménter [omnes] inimíci mei: * conv[ertán]tur, & erubéſcant velóciter.

PSALMUS 7.

Chriſti pro nobis patientis oratio : Gentium fides : Judæorum reprobatio.

DOmine Deus meus, in te ſperávi ; * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam ; * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud ; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis ;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala ; * décidam méritò ab inimícis meis inánis ;

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam ; * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua ; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et Exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandáſti ; * & ſynagóga populórum circúmdabit te :

Et propter hanc in altum regrédere ; * Dóminus júdicat pópulos :

Júdica me, Dómine, ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum ; * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meú à Dómino * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens ; * numquid iráſcitur per ſíngulos dies ?

Niſì convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum teténdit, & parávit illum :

Et in eo parávit vaſa mortis ; * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam ; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus, in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndùm juſtítiam ejus ; * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Stellæ vocátæ ſunt, & dixérunt : Adſumus ; & luxérunt ei cum jucunditáte qui fecit illas. *Bar.* 3. 35.

Hymnus. Grates peráctò jam die, &c. *infrà poſt Completorium Sabbati ; & ſic aliis diebus.*

CAPITULUM. *Eccli.* 32. 17.

SUper his ómnibus benedícito Dóminum, qui fecit te, & inebriántem te ab ómnibus bonis ſuis.

℟. *breve.* In manus. *Habetur infrà poſt Completorium Sabbati ; & ſic aliis diebus.*

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. F. Univérſa propter ſemetípſum operátus eſt Dóminus. *Prov.* 16. 4.

Preces & Oratio, ut infrà poſt Completorium Sabbati; & ſic aliis diebus.

FERIA TERTIA,
AD OFFIC. NOCTURN.

Invitatorium. Perpétuâ Providéntiam, * Veníte, adorémus. *Sap.* 17. 2.

Pſalmus, Veníte. *p.* 2.

HYMNUS.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Mundum creas poténtiâ;
Jugi tuéris cónditum,
Regíſque providéntiâ.

TU ſpléndidum ſolis jubar,
Curſúſque certos síderum,
Idem, movéri néſcius,
Motu perénni témperas.

HINC vólvitur cœlo dies;
Hinc atra nox fugat diem;
Hinc nos, per altérnas vices
Aut ſomnus, aut labor tenet.

FECUNDA rerum sémina
Subácta tellus éxcipit,
Aptóque miſſus témpore
Cœléſtis imber írrigat.

HINC flava náſcitur ſeges,
Dulcémque victum súfficit:
Sic ſpontè nobis pródigam
Benígnus expándis manum.

TIBI, Pater, cum Fílio,
Almo ſimul cum Spíritu,
Deo perénni, próvido,
Honor, decus, laus, glória. Amen.

IN I. NOCTU[...]

Ant. 1. a. Puſíllu[...]

PSALMUS

Fruſtrà oppugnatur, q[...] *ſubjectus in ejus* [...] *manet.*

NOnne Deo ſ[...] erit ánima mea [...] ipſo enim ſalutáre m[...]

Nam & ipſe Deus [...] & ſalutáris meus, ſu[...] meus; * non movéb[...] pliùs.

Quoúſque irrúitis [...] minem? * interfíci[...] vérſi vos, tanquam [...] inclináto, & macé[...] púlſæ?

Verúmtamen p[...] meum cogitavérunt [...] lere, cucúrri in ſiti[...] ſuo benedicébant, & [...] ſuo maledicébant.

Verúmtamen De[...] cta eſto, ánima m[...] quóniam ab ipſo pa[...] mea.

Quia ipſe Deus m[...] ſalvátor meus; * [...] meus, non emigrá[...]

In Deo ſalutáre [...] & glória mea; * [...] auxílii mei, & ſpes [...] Deo eſt.

Speráte in eo, om[...] gregátio pópuli, ef[...] coram illo corda ve[...] Deus adjútor no[...] ætérnum.

Verúmtamen va[...] hóminum, mendá[...] hóminum in ſtatér[...] decípiant ipſi de v[...] in idípſum.

Nolíte ſperáre in

táte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia potéſtas Dei eſt; & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

PSALMUS 79.

Miſeriarum finis per Chriſti adventum expoſtulatur.

QUi regis Iſraël, inténde, * qui dedúcis velut ovem Joſeph:

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni; * ut ſalvos fácias nos:

Deus, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum; * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

VIneam de Ægýpto tranſtulíſti, [Dómine]; * ejecíſti gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus; * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere; * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtã;

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua: * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi:

Incénſa igni, & ſuffóſſa; * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Ant. Puſíllum & magnum Deus fecit, & æquáliter cura eſt illi de ómnibus. *Sap.* 6. 8.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Attíngit.

PSALMUS 104.

Beneficia Iſraëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

CONfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei; * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini; * quǽrite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus; * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter; * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum teſtaménti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juraménti ſui ad Iſaac:

Et ſtátuit illud Jacob in præcéptum, * & Iſraël in teſtaméntum ætérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ;

Cùm eſſent número brevi, pauciſſimi, * & íncolæ ejus:

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Diviſio Pſalmi 10

NOn relíquit [D
nus] hóminem
re eis; * & corrípui
eis reges:

Nolíte tángere ch
meos; * & in pro
meis nolíte malignár

Et vocávit famem
terram; * & omne f
méntum panis contrí

Miſit ante eos viru
in ſervum venúmdat
Joſeph:

Humiliavérunt in
pédibus pedes ejus, f
pertránſiit ánimam e
donec veníret verbum

Elóquium Dómin
flammávit eum; *
rex, & ſolvit eum;
ceps populórum, & d
eum.

Conſtítuit eum d
num domûs ſuæ, * &
cipem omnis poſſeſ
ſuæ.

Ut erudíret prín
ejus ſicut ſemetípſum
ſenes ejus prudéntia
céret.

Et intrávit Iſra
Ægýptum; * &
áccola fuit in terra C

Et auxit pópulum
veheménter; * & fir
eum ſuper inimícos

Convértit cor eóru
odírent pópulum ejus
dolum fácerent in
ejus.

Miſit Móyſen ſ
ſuum, * Aaron que
git ipſum.

Póſuit in eis ver

gnórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum in ſánguinem; * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit: & venit cœnomyia & cíniphes, * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem; * ignem comburéntem in terra ipsórũ.

Et percúſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locúſta, & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percúſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Altera diviſio Pſal. 104.

Lætáta eſt Ægýptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ; * abiérunt in ſicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum:

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia:

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum poſſedérunt,

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Attíngit à fine uſque ad finem fórtiter, & diſpónit ómnia ſuáviter. *Sap.* 8. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Protéctor eſt.

PSALMUS 105.

Bonitas Dei celebranda.

Iſraëliticus populus peccata ſua agnoſcens & recolens, ſalutem poſcit.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, & fáciunt juſtítiam * in omni témpore.

Meménto noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui; * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad vidéndum in boni-

táte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus noſtris, * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua; * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ:

Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * mare rubrũ:

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum; * ut notam fáceret poténtiam ſuam:

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt; * & dedúxit eos in abýſſis ſicut in deſérto:

Et ſalvávit eos de manu odiéntium; * & redémit eos de manu inimíci:

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex eis non remánſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Diviſio Pſalmi 105.

CItò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus:

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſérto; * & tentavérunt Deum in inaquóſo:

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Apérta eſt terra,
glutívit Dathan; *
ruit ſuper congrega
Abíron:

Et exárſit ignis i
góga eórum; *
combúſſit peccatóre

Et fecérunt vitul
Horeb, * & adora
ſcúlptile;

Et mutavérunt g
ſuam * in ſimilitúdi
tuli comedéntis fœ

Oblíti ſunt Deum
vávit eos; * qui fe
gnália in Ægýpto,
lia in terra Cham,
lia in mari rubro.

Et dixit ut diſp
eos, * ſi non Móy
ctus ejus ſtetíſſet in
ctióne in conſpéctu

Ut avérteret iram
ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo hal
terram deſiderábil
non credidérunt ver

Et murmuravéru
bernáculis ſuis; * nc
diérunt vocem Dó

Et elevávit manu
ſuper eos, * ut pr
ret eos in deſérto,

Et ut dejíceret ſe
rum in natiónibus,
pérgeret eos in reg

Et initiáti ſunt B
gor; * & comedéru
fícia mortuórum.

Et irritavérunt
adinventiónibus ſu
multiplicáta eſt in e

Et ſtetit Phínees
cávit; * & ceſſávi
tio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos;

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus; * & diſtínxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſal. 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocéntem; * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et inféćta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum; * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum: * ſæpe liberávit eos.

Ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtaménti ſui, * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter; * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Protéctor eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte. *Eccli.* 2. 13.

℣. Qui hábitat in adjutório Altíſſimi, ℟. In protectióne Dei cœli commorábitur. *Pſ.* 90. 1.

Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Deus, in te confídit ánima mea, ℟. Et in umbra alárum tuárum ſperábo. *Pſ.* 56. 2.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1. D. Non eſt.

PSALMUS 106.

Miſericordia Dei in popu-

lùm ſuum celebranda ſub diverſis emblematibus deſcribitur.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci, * & de regiónibus congregávit eos,

A ſolis ortu & occáſu, * ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſuriéntes & ſitiéntes, * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis.

Sedéntes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro,

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & conſílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum; * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad [Dó]minum cùm tribularé[ntur;] * & de neceſſitátibu[s eó]rum liberávit eos.

Et edúxit eos de [tene]bris, & umbra mort[is,] & víncula eórum diſr[upit.]

Confiteántur Dó[mino] miſericórdiæ ejus, * [& mi]rabília ejus fíliis hómi[num.]

Quia contrívit p[ortas] æreas, * & vectes f[erreos] confrégit.

Ant. Non eſt álius [qui ſimilis ſit tibi] quàm tu, Dómine, c[...]ra eſt de ómnibus[...] 12. 13.

Ant. 8. G. Díligis.

Diviſio Pſalmi 10[6]

SUſcépit eos [Dó]nus] de via iniqu[itatis] eórum; * propter inju[ſtitias] enim ſuas humiliáti ſu[nt.]

Omnem eſcam abo[mina]ta eſt ánima eórum, [* &] appropinquavérunt [uſque] ad portas mortis.

Et clamavérunt ad [Dó]minum cùm tribularé[ntur;] * & de neceſſitátibu[s eó]rum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum [&] ſanávit eos, * & erípu[it eos] de interitiónibus eóru[m.]

Confiteántur Dó[mino] miſericórdiæ ejus, * & [mi]rabília ejus fíliis h[omi]num.

Et ſacríficent ſacrifi[cium] laudis, * & annún[tient] ópera ejus in exultatió[ne.]

Qui deſcéndunt ma[re in] návibus, * faciéntes o[pera]tiónem in aquis multi[s:]

Ipſi vidérunt ópera

mini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit; & ſtetit ſpíritus procéllæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcéndunt uſque ad cœlos, & deſcéndunt uſque ad abýſſos; * ánima eórum in malis tabeſcébat:

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius: * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos:

Et ſtátuit procéllam ejus in auram; * & ſiluérunt fluctus ejus:

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et exáltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Ant. Díligis ómnia quæ ſunt, & nihil odíſti eórum quæ feciſti. *Sap.* 11. 25.

Ant. 6. F. Quómodo.

Altera diviſio Pſal. 106.

POſuit [Dóminus] flúmina in deſértũ; * & éxitus aquárum in ſitim;

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſértum in ſtagna aquárum, * & terram ſinè aqua in éxitus aquárum:

Et collocávit illic eſuriéntes; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis;

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt; * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via:

Et adjúvit paúperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur; * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc? * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Quómodo poſſet áliquid permanére, niſì tu voluíſſes? aut quod à te vocátum non eſſet, conſervarétur? *Sap.* 11. 26.

Ant. 1. f. Tua.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod. c.* 15. *v.* 1. *ad* 19.

Iſraël ab inimicis ſuis liberatus Deo gratias agit.

CAntémus Dómino, glorióſè enim magnificátus eſt; * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus; * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus; * currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare:

Eléćti príncipes ejus ſubmérſi ſunt in mari rubro, abýſſi operuérunt eos, * deſcendérunt in profúndum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine; déxtera tua, Dómine, percúſſit inimícum; * & in multitúdine glóriæ tuæ depoſuíſti adversários tuos.

Miſíſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam; * & in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ.

Stetit unda fluens; * congregátæ ſunt abýſſi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérſequar, & comprehéndam, * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare; * ſubmérſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in ſanćtitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendíſti manum tuam, * & devorávit eos ter

Dux fuíſti in miſeri dia tua * pópulo quem r míſti;

Et portáſti eum in f túdine tua, * ad hal culum ſanćtum tuum.

Aſcendérunt pópuli iráti ſunt; * dolóres nuérunt habitatóres P ſtiim.

Tunc conturbáti príncipes Edom, rob Moab obtínuit tremc obriguérunt omnes ha tóres Chánaan.

Irruat ſuper eos fc do & pavor, * in ma túdine bráchii tui:

Fiant immóbiles qu pis, donec pertránſea pulus tuus, Dómine; nec pertránſeat pó tuus iſte, quem poſſe

Introdúces eos, & tábis in monte hæ tátis tuæ, * firmíſſim bitáculo tuo, quod o tus es, Dómine:

Sanćtuárium tuum mine: * quod firmav manus tuæ.

Dóminus regnábit ætérnum & ultrà.

Ingréſſus eſt enim Phárao cum cúrrib equítibus ejus in ma & redúxit ſuper eos minus aquas maris:

Fílii autem Iſraël a lavérunt per ſiccum médio ejus.

Ant. Tua, Pater vidéntia gubérnat. 14. 3.

Ant. 3. *à.* Omnia.

PSALMUS 134.

Deus ob univerſa in populum ſuum beneficia laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum,

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve:

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi, quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit * in cœlo & in terra, in mari & in ómnibus abýſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de theſaúris ſuis; * qui percúſſit primogénita Ægýpti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægýpte; * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percúſſit gentes multas; * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan:

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum; * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non aúdient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël, benedícite Dómino; * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino;

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Omnia in menſúra, & número, & póndere, diſpoſuíſti. *Sap.* 11. 21.

CAPITULUM. *Philip.* 4. 6.

NIhil ſollíciti ſitis: ſed in omni oratióne, & obſecratióne cum gratiárum actióne, petitiónes veſtræ innotéſcant apud Deum.

HYMNUS.

NON cæca ſors mundum regit,
Nec verſat humánas vices;
Has lege certâ pónderat
Inténtus è cœlo Deus.

HIC dat mori, dat vívere:
Hic ſceptra Regum dírigit:
Pacíſque ſolus árbiter,
Aut bella ſedat, aut movet.

HIC ímpios ultrò ſinit
Caput ſupérbum tóllere;
Sed imminéntem vértici
Cladem ſceléſto præparat.

HIC paúperi tendens manum,
Humi jacéntem súblevat;
Tactus poténti dexterâ,
Dum dives ex alto ruit.

SEU te fecúnda ſors beat,
Advérſa ſeu te déprimit,
Diſpénſat advérſam Deus,
Idémque mittit próſperam.

TIBI, Pater, cum Fílio,
Almo ſimul cum Spíritu,
Deo perénni, próvido,
Honor, decus, laus, glória. Amen.

℣. Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum, ℟. Et in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 32. 18.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. O quàm bonus, & ſuávis eſt, Dómine, ſpíritus tuus in ómnibus! *Sap.* 12. 1.

Suffragia habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Cogitatiónes.

PSALMUS 9.

Eccleſia pro victoriis jam reportatis grates reddit, pro reportandis opem poſcit.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrórsùm, * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecíſti judícium meum & cauſam meam: * ſedíſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpáſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deléſti in ætérnum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frameæ in finem; * & civitátes eórum deſtruxíſti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium paúperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine.

lite Dómino qui há-
n Sion ; * annun-
nter gentes ſtúdia

iniam requírens sán-
a , eórum recordá-
; * non eſt oblítus
em paúperum.
ivisio Pſalmi 9.
ſerére meî , Dómi-
e : * vide humilitá-
neam de inimícis

exáltas me de portis
, * ut annúntiem
laudatiónes tuas in
fíliæ Sion.
tábo in ſalutári tuo :
æ ſunt gentes in in-
uem fecérunt.
áqueo iſto quem abſ-
unt , * comprehén-
pes eórum.
noſcétur Dóminus
fáciens : * in
is mánuum ſuárum
héníus eſt peccá-

vertántur peccató-
inférnum , * omnes
quæ obliviſcúntur

niam non in finem
erit paúperis ; *
ia paúperum non
in finem.
ge , Dómine , non
tétur homo ; * judi-
gentes in conſpéctu

ſtítue , Dómine , le-
rem ſuper eos , * ut
gentes quóniam hó-
ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.
[*Secundùm Heb. Pſ.* 10.]

UT quid , Dómine , re-
ceſsíſti longè , * déſpi-
cis in opportunitátibus , in
tribulatióne ?

Dum ſupérbit ímpius ,
incénditur pauper : * com-
prehendúntur in consíliis
quibus cógitant.

Quóniam laudátur pec-
cátor in deſidériis ánimæ
ſuæ ; * & iníquus benedí-
citur.

Exacerbávit Dóminum
peccátor , * ſecúndùm mul-
titúdinem iræ ſuæ non
quæret.

Non eſt Deus in conſpé-
ctu ejus : * inquinátæ ſunt
viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua
à fácie ejus : * ómnium
inimicórum ſuórum domi-
nábitur.

Dixit enim in corde ſuo :
* Non movébor à genera-
tióne in generatiónem ſinè
malo.

Cujus maledictióne os
plenum eſt , & amaritúdine
& dolo : * ſub lingua ejus
labor & dolor.

Sedet in insídiis cum
divítibus in occúltis ; * ut
interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem
reſpíciunt : * inſidiátur in
abſcóndito , quaſi leo in
ſpelúnca ſua ;

Inſidiátur ut rápiat paú-
perem ; * rápere paúperem
dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit

eum ;* inclinábit ſe, & cadet cùm dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus, * avértit fáciem ſuam ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblíviſcáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium paúperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Cogitatiónes mortálium tímidæ, & incértæ providéntiæ noſtræ. *Sap.* 9. 14.

CAPITULUM. *Eccli.* 2. 11.

RESpícite, filii, natiónes hóminum, & ſcitóte quia nullus ſperávit

in Dómino, & cc
eſt.

AD TERTI

Ant. 2. D. Pate

PSALMUS

Eccleſia à Deo ſum
adversùs iniquos
petit.

VErba mea aúrib
cipe, Dómine
téllige clamórem m
Intende voci or
meæ, * Rex me
Deus meus.
Quóniam ad te o
Dómine, manè e
vocem meam.
Manè aſtábo tibi
débo, * quóniam no
volens iniquitátem
Neque habitábit
malígnus, * neque
nébunt injúſti ante
tuos.
Odíſti omnes q
rántur iniquitátem
des omnes qui lo
mendácium.
Virum sánguinu
lóſum * abominábi
minus.
Ego autem in mu
ne miſericórdiæ tua
bo in domum tu
adorábo ad templu
ctum tuum in tim
Dómine, deduc
juſtítia tua, propte
cos meos: * dírige
péctu tuo viam me
Quóniam non e
eórum véritas; * co
vanum eſt.
Sepúlcrum pate
guttur eórum, lin

ɪgébant: * júdica
)eus.
lant à cogitatióni-
, * ſecúndùm mul-
m impietátum eó-
élle eos, quóniam
unt te, Dómine.
téntur omnes qui
in te; * in ætérnum
ɪnt, & habitábis

loriabúntur in te
qui díligunt no-
ɪm; * quóniam tu
es juſto.
ine, ut ſcuto bonæ
tis tuæ * coronáſti

ALMUS 33.
nper benedicendus:
ſt inopia timentibus

dícam Dóminum
ɔmni témpore; *
laus ejus in ore

)ómino laudábitur
mea; * aúdiant
ti, & læténtur.
ɪificáte Dóminum
, * & exaltémus
ejus in idípſum.
isívi Dóminum, &
it me: * & ex óm-
ibulatiónibus meis
me.
dite ad eum, &
ámini; * & fácies
ɪon confundéntur.
)auper clamávit, &
us exaudívit eum,
ómnibus tribula-
s ejus ſalvávit eum.
ittet Angelus Dó-
circúitu timéntium
eum, * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum omnes ſancti ejus; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala; * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde; * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum ; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima : * & qui odérunt juſtum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum ; * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Pater, panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie. *Luc.* 11. 3.

CAPITULUM. I. *Petr.* 5. 6. 7.

HUmiliámini ſub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore viſitatiónis : omnem ſollicitúdinem veſtram projiciéntes in eum, quóniam ipſi cura eſt de vobis.

℟. *breve.* Dóminus regit me, * Et nihil mihi déerit. ℟. Dóminus. ℣. In loco páſcuæ ibi me collocávit. * Et nihil. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 22. 1. 2.

℣. Dat eſcam omni carni, ℟. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135. 25.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Deus.

PSALMUS 56.

Chriſti pro nobis patientis oratio : Reſurrectio & aſcenſio ejus prænuntiantur.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî ; * quóniam in te confídit ánima mea ;

Et in umbra alárum tuárum ſperábo * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me ; * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum ; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagíttæ, * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo & pſalmum dicam.

Exúrge, glória mea ; exúrge, pſaltérium & cíthara ; * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

PSALMUS 93.

Eccléſia inter hujus mundi procellas auxilium petit à Deo ſuperborum everſore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram, * redde retributiónem ſupérbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes qui operántur injuſtítiam.

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt; * & hæreditátem tuam vexavérunt:

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt:

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipiéntes in pópulo; * & ſtulti, aliquándo ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelínquet.

Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium; * & qui juxta illam, omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis ſtabit mecum advérsùs operántes iniquitátem?

Niſì quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitáſſet in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam juſti; * & ſánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum diſpérdet eos; * diſpérdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Deus dat ómnibus

vitam, & inſpiratiónem, & ómnia. *Act.* 17. 25.

CAPITULUM. *Eccle.* 5. 5.

NE dicas coram Angelo: Non eſt providéntia; ne fortè irátus Deus contra ſermónes tuos, díſſipet cuncta ópera mánuum tuárum.

℟. *breve.* Cantáte Dómino, * Et psállite ei. ℟. Cantáte. ℣. Narráte ómnia mirabília ejus. * Et. Glória. ℟. Cantáte. *Pſ.* 104. 2.

℣. Aperiénte te manum tuam, Dómine, ℟. Omnia implebúntur bonitáte. *Pſ.* 103. 28.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Non eſt.

PSALMUS 43.

Eccleſia priora in ſe Dei beneficia recolens, poſterioraque exponens mala, opem ſibi à Deo poſcit.

DEus, aúribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit; & plantáſti eos: * afflixíſti pópulos, & expulíſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuíſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu; * & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo; * & gládius meus non ſalvábit me.

Salváſti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudíſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulíſti, & confudíſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertíſti nos retrórsùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos diripiébant ſibi.

Dedíſti nos tanquam oves eſcárum; * & in géntibus diſpersíſti nos.

Vendidíſti pópulum tuũ ſinè prétio; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuíſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquéntis, * à fácie inimíci & perſequéntis.

nia venérunt ſu-
ec oblíti ſumus
què non égimus
ato tuo :
ecéſſit retrò cor
& declináſti sé-
as à via tua.
n humiliáſti nos
flictiónis, * &
nos umbra mor-

ivíſio Pſal. 43.
i ſumus nomen
oſtri, * & ſi ex-
manus noſtras ad
ınum,
Deus requíret iſ-
enim novit abſ-
ordis.
um propter te
nur totâ die, *
umus ſicut oves
.
quare obdórmis,
* exúrge, & ne
n finem.
áciem tuam avér-
livíſceris inópiæ
tribulatiónis no-

um humiliáta eſt
ánima noſtra, *
átus eſt in terra
oſter.
, Dómine, ádju-
* & rédime nos
omen tuum.
Non eſt ſapiéntia,
udéntia, non eſt
n contra Dómi-
ov. 21. 30.
UM. *Job.* 12. 13.
ipſum eſt ſapién-
& fortitúdo : ipſe
nſílium & intelli-

℟. *breve.* Quò ibo * A ſpíritu tuo, Dómine. ℟. Quò ibo. ℣. Et quò à fácie tua fúgiam? * A ſpíritu. Glória. ℟. Quò ibo. *Pſ.* 138. 7.

℣. Sémitam meam, & funículum meum inveſtigáſti; ℟. Et omnes vias meas prævidíſti. *Pſ.* 138. 3. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 4. a. Deus.

PSALMUS 119.

Eccleſia vitæ præſentis mala luget.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus eſt; habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Deus nos liberávit, & vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ. 2. *Tim.* 1. 9.

Ant. 8. G. Grátia.

PSALMUS 120.

Dominus cuſtos Eccleſiæ ſuæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te; Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctē.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo; * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Grátia data eſt nobis in Chriſto Jeſu, ante témpora ſeculária. 2. *Tim.* 1. 9.

Ant. 2. D. Habémus.

PSALMUS 123.

Eccleſiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsì quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël, * niſì quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuíſſet nos.

Torréntem pertransívit ánima noſtra; * fórſitan pertransíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt * de láqueo venántium;

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Habémus theſaurum iſtum in vaſis fictílibus; ut ſublímitas ſit virtútis Dei, & non ex nobis. 2. *Cor.* 4. 7.

Ant. 3. *à.* Ait Deus.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe tutela. Iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion; * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, * & Dóminus in circúitu pópuli ſui ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum, * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

Ant. Ait Deus: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. 2. *Cor.* 6. 2.

Ant. 7. *d.* Vult Deus.

PSALMUS

L M U S 126.
res hominum qui-
non opitulatur.
Dóminus ædificá-
domum, * in va-
avérunt qui ædí-
i.
óminus cuſtodíe-
em, * fruſtrà vígi-
tódit eam.
eſt vobis ante lu-
re: * súrgite poſt-
titis, qui mandu-
m dolóris.
derit diléctis ſuis
* ecce hæréditas
fílii, merces,
ntris.
agíttæ in manu
* ità fílii excuſ-

vir qui implévit
n ſuum ex ipſis; *
undétur cùm lo-
mícis ſuis in por-

Vult Deus omnes
alvos fieri, & ad
m veritátis veni-
. 2. 4.
ULUM. 1. Petr.
14.
cti lumbos men-
træ, sóbrii, per-
áte in eam quæ
obis grátiam, in
nem Jeſu Chriſti,
obediéntiæ, non
i prióribus igno-
ſtræ deſidériis.
M N U S.
R B A gens mor-
lium,
fáno quid tu-

Autumnalis.

Quodcúmque rectum pérficis,
Dei faventis munus eſt.
N I L víribus debes tuis:
Ni, fons ſalútis, grátia
Tuos labóres próvehat,
Nil vana virtus éfficit.
D A T velle, dat rectum ſequi,
Dat ipſe, quod jubet Deus:
Dum nos corónat, & ſua
Simul corónat múnera.
P O S C A M U S ergo súpplices
Cœléſte donum grátiæ:
Nec, ſpontè quod præbet Deus,
Rebélle pectus réſpuat.
S I T laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus:
De corde noſtro fac tuæ
Virtus triúmphet grátiæ.
Amen.

℣. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus?
℟. Aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a.
Deus, qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam caritátem ſuam quâ diléxit nos, & cùm eſsémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto. *Eph.* 2. 4. 5.

Suffragia habentur infrà poſt Completórium Sabbati.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Ipſe.

P S A L M U S 10.

Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confído: * quómodo dícitis ánimæ meæ: Tránſmigra in mon-

D

tem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in phárctra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus:

Oculi ejus in paúperem reſpíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS II.

Juſtorum paucitas. Eloquiorum Domini laus.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus, * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquíſque ad próximum ſuum; * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſpérdat Dóminus univérſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam,

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt; * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam inopum, & gémitum paúperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári; * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplùm.

Tu, Dómine, ſervábis nos: * & cuſtódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecúndùm altitúdinem tuam multiplicáſti fílios hóminum.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avértis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaúdi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dó-

›ona tribuit mi-
.am nómini Dó-
mi.
.e Spíritus teſti-
ddit ſpirítui no-
ſumus filii Dei.
.
Grates perá-
:. *Infrà.*
LUM. I. *Petr.*

:ſtóte & vigilá-
ı adversárius ve-
ıs tanquam leo
írcuit, quærens
ret; cui resíſtite
le.
.In manus. *In-*

c dimíttis. *Ant.*
.a Dei vita ætér-
iſto Jeſu Dómi-
Rom. 6. 23.
Oratio, infrà.
QUARTA,
c. NOCTURN.
ium. Unum Le-
Dóminum, *
orémus. *Jac.* 4.

Veníte. *p.* 2.
MNUS.
ıtis alto cúlmine
;unt tubæ, ful-
ı micat,
ſcant fúlgurum,
: præſens nún-

M Tonántis ár-
ı
:llus aúdiat;
réndi Núminis,
níſcens áccipe.
ura præſcripſit

Aſtríſque ſignávit viam,
Fluctus maris qui témperat,
Hic juſſa dat mortálibus.

HUIC terra, pontus, sídera,
Cultu perénni sérviunt:
An ſola gens mortálium
Cultum rebéllis ábnuat?

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Deus.

PSALMUS 36.

Lex Dei perſeveranter ſervanda. Bonorum & malorum quàm diſpar ſtatus & exitus.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem:

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréſcent; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino; * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, * & judícium tuum tanquam merídiem.

Súbditus eſto Dómino, * & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua ; * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem ; * noli æmulári ut malignéris :

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur ; * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor ;* & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram ; * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum ſuum ; * ut dejíciant paúperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum ; * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto,* ſuper divítias peccatórum multas ;

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur ; * confírmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſálmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in [...]num erit.

Non confundént[...] témpore malo, * & [...] [...]bus famis ſaturabún[...]

Quia peccatóres [...] bunt :

Inimíci verò D[...] mox ut honorificáti [...] & exaltáti, * defi[...] quemádmodum fum[...] ficient.

Mutuábitur peccá[...] non ſolvet : * juſtus miſerétur, & tríbue[...]

Quia benedicén[...] hæreditábunt terra[...] ledicéntes autem ei[...] ríbunt.

Apud Dóminum [...] hóminis dirigéntur [...] viam ejus volet.

Cùm cecíderit, n[...] lidétur ; * quia D[...] ſuppónit manum ſu[...]

Júnior fui, éten[...] nui ; * & non vidi [...] derelíctum, nec [...] ejus quærens panem[...]

Totâ die miſer[...] cómmodat ; * & ſe[...] lius in benedictióne[...]

Declína à malo, [...] bonum ; * & inhá[...] séculum séculi.

Quia Dóminus a[...] dícium, & non d[...] quet ſanctos ſuos ; * [...] num conſervabúntu[...]

Injúſti puniéntur, [...] men impiórum perí[...]

Juſti autem hæ[...] bunt terram, * & [...] tábunt in séculum [...] ſuper eam.

divisio Pſal. 36.
ſti meditábitur ſa-
tiam, * & lingua
ſtur judícium.
ei ejus in cordè
& non ſupplanta-
reſſus ejus.
lerat peccátor ju-
t quærit mortificá-

ius autem non de-
eum in mánibus
ec damnábit eum
cábitur illi.
a Dóminum, * &
iam ejus:
ltábit te, ut hære-
bias terram: * cùm
peccatóres, vidé-

npium ſuperexal-
& elevátum ſicut
bani:
ſívi, & ecce non
t quæſívi eum, &
invéntus locus

li innocéntiam, &
itátem; * quó-
t relíquiæ hómini

autem diſperíbunt
relíquiæ impió-
ríbunt:
autem juſtórum à
, * & protéctor
témpore tribula-

ivábit eos Dómi-
liberábit eos; &
à peccatóribus,
it eos; * quia ſpe-
in eo.
Deus excélſus in
ne ſua; & nullus

ei símilis in legiſlatóribus. Job. 36. 22.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. In déxtera.

PSALMUS 48.

Homo de priſtino ſuo ſtatu per peccatum lapſus, divitiis non redimitur: nil contra infernum proſunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes, * auríbus percípite, omnes qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die malà? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit ſapiéntes moriéntes: * ſimul insípiens & ſtultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias ſuas; * & ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit : * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis : * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt : * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno : * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſiò Pſalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia ; * neque deſcéndet cum eo glória ejus :

Quia ánima ejus in vita ipſius benedicétur ; * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum ; * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit : * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

PSALMUS 52

Impii fruſtrà ſibi dicu... um non eſſe. Chri... ventus poſtulatur.

DIxit inſípiens in ... ſuo : * Non eſt ...

Corrúpti ſunt, & a... nábiles facti ſunt in i... tátibus : * non eſt ... ciat bonum.

Deus de cœlo pr... ſuper fílios hóminum ... vídeat ſi eſt intéll... aut requírens Deum.

Omnes declinavér... mul inútiles facti ſ... non eſt qui fáciat bo... non eſt uſque ad unu...

Nonne ſcient omn... operántur iniquitát... qui dévorant plebem ... ut cibum panis ?

Deum non inv... runt : * illic trep... runt timóre, ubi no... timor.

Quóniam Deus ... vit oſſa eórum qui ... nibus placent : * ... ſunt, quóniam Deu... vit eos.

Quis dabit ex Si... lutáre Iſraël ? * cùr... vérterit Deus captiv... plebis ſuæ, exultáb... cob, & lætábitur Iſ...

Ant. In déxter... ígnea lex : diléxit p... *Deut.* 33. 2. 3.

IN III. NOCTU...

Ant. 1. f. Mandát...

PSALMUS ...

Dum improbi in ha... videntur felices, quòd ſua quemqu...

præmia, conſola-
levantur.
um bonus Iſraël
tus * his qui recto
t corde !
autem penè moti
les, * penè effúſi
ſſus mei :
zelávi ſuper iní-
pacem peccatórum

non eſt reſpéctus
rum, * & firma-
n in plaga eórum :
bóre hóminum non
& cum homínibus
gellabúntur.
ténuit eos ſupérbia,
ſunt iniquitáte, &
e ſuâ :
it quaſi ex ádipe
s eórum ; * tranſié-
affectum cordis :
avérunt, & locúti
uítiam, * iniquitá-
xcélſo locúti ſunt :
runt in cœlum os
& lingua eórum
: in terra.
convertétur pópu-
s hîc, * & dies ple-
iéntur in eis.
érunt : Quómodo
s ? * &, ſi eſt ſcién-
xcélſo ?
ipſi peccatóres, &
ntes in século * obti-
divítias.
i : Ergo ſinè cauſa
ri cor meum, * &
r innocéntes ma-
s :
flagellátus totâ
caſtigátio mea in
s.

Si dicébam : Narrábo ſic ; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc ; * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuíſti eis, * dejecíſti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti ſunt in deſolatiónem ! * súbitò defecérunt, periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut sómnium ſurgéntium, * Dómine, in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt ; * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcívi.

Ut juméntum factus ſum apud te ; * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

Tenuíſti, [Dómine], manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxíſti me, * & cum glória ſuſcepíſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo ? * & à te quid vólui ſuper terram ?

Defécit caro mea, & cor meum ; * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant ſe à te, períbunt ; * perdidíſti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

PSALMUS 74.

Fruſtrà extollunt ſe iniqui: Deus judex eſt.

CONfitébimur tibi, Deus; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua *: cùm accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea; * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum, * nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt, * hunc humíliat, & hunc exáltat:

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto, * & inclinávit ex hoc in hoc;

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta; * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum; * cantábo Deo Jacob:

Et ómnia córnua peccatórum confríngam; * & exaltabúntur córnua juſti.

Ant. Mandátum lucérna eſt; & lex lux; & via vitæ increpátio diſciplínæ. *Prov. 6. 23.*

℣. Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: ℟. Teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis. *Pſ. 18. 8.*

Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine. ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ. 93. 12.*

℣. Deus, in adjutórium. *Ant.* 8. *g.* Ad montem.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale de Chriſti & Eccleſiæ victoriis ab Aſcenſione Chriſti uſque ad ultimum ejus adventum.

EXúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus; * & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus:

Sicut déficit fumus, defíciant: * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei, * & delectént ur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcéndit ſuper occáſum; Dóminus nomen illi.

Exultáte in conſpéctu

:urbabúntur à fácie
ıtris orphanórum,
is viduárum.
in loco ſancto ſuo;*
ui inhabitáre facit
ıoris in domo.
edúcit vinctos in
ine, * ſimíliter eos
ſperant, qui hábi-
epúlcris.
,cùm egrederéris in
tu pópuli tui,* cùm
síres in desérto,
ı mota eſt,* étenim
ſtillavérunt à fácie
naï, à fácie Dei

iam voluntáriam ſe-
s, Deus, hæreditáti
& infirmáta eſt; tu
rfecíſti eam.
ıália tua habitábunt
* paráſti in dulcédi-
paúperi, Deus.
Ad montem Sínaï
líſti., Dómine, &
es cum pátribus no-
: cœlo. 2. *Eſdr.*

7. d. Dedíſti.
)iſio Pſalmi 67.
ninus dabit verbum
angelizántibus, *
multâ.
irtútum dilécti, di-
' & ſpeciéi domûs
e ſpólia.
rmiátis inter médios
* pennæ colúmbæ
ıtátæ; & poſterióra
us in pallóre auri.
diſcérnit cœléſtis
uper eam, * nive
ıúntur in Selmon.
: Dei, mons pin-
guis; * mons coagulátus, mons pinguis:

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo, étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendíſti in altum, cepíſti captivitátem; * accepíſti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáre Dóminum Deū.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum; * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Ant. Dedíſti eis judícia recta & legem veritátis, ceremónias & præcépta bona. 2. *Eſdr.* 9. 13.

Ant. 1. a. Non.

Altera diviſio Pſal. 67.

Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, * ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

In eccléſiis benedícite Deo, * Dómino de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.

Príncipes Juda duces eórum; * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jeruſalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argénto.

Díſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægýpto, Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino, psállite Deo,

Qui aſcéndit ſuper cœlum cœli ad Oriéntem; * ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis.

Date glóriam Deo; * ſuper Iſraël magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël, ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedíctus Deus.

Ant. Non nativitátis fructus paſcunt hómines; ſed ſermo tuus, hos qui in te credíderint, conſérvat. *Sap.* 16. 26.

Ant. 3. c. Cuſtódis.

CANTICUM BARUCH.

c. 4. v. 1. ad 4.

Beati qui Dei legem habent & tenent.

OMnes qui tenent legem, pervénient ad vitam; * qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Convértere, Jacob, * & apprehénde eam;

Ambula per viam ad ſplendórem ejus, * contra lumen ejus.

Ne tradas álteri glóriam tuam, * & dignitátem tuā genti aliénæ.

Beáti ſumus, Iſraël; * quia quæ Deo placent, manifésta ſunt nobis.

Ant. Cuſtódis pactum & miſericórdiam ſervis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde ſuo. 3. *Reg.* 8. 23.

Ant. 5. a. Convérte nos.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum eſt ſuper timentes eum.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jeruſalem Dóminus, * diſperſiónes Iſraélis congregábit:

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum:

Qui númerat multitúdi-

n, * & ómni-
na vocat.
óminus noſter,
tus ejus; * &
s non eſt nú-

manſuétos
humílians au-
res uſque ad

Dómino in
* psállite Deo
ıara,
: cœlum núbi-
rat terræ plú-

icit in mónti-
, * & herbam
inum:
ıméntis eſcam
e pullis corvó-
ıtibus eum.
rtitúdine equi
habébit; * nec
beneplácitum

um eſt Dómi-
entes eum, * &
ſperant ſuper
ejus.
vérte nos, Dó-
, & converté-
ı dies noſtros,
ncípio. *Orat.*

M. *Joſue*, 1. 8.
édat volúmen
jus ab ore tuo:
eris in eo dié-
bus, ut cuſtó-
ıs ómnia quæ
n eo.
N U S.
ſa ſaxo crédidit
,cælans déxte-

Ætérna dudùm véritas
In corde noſtro ſcúlpſerat.

O SANCTA lex, certam poli
Pandis viam mortálibus;
Tu méntibus præfers facem,
Greſsúſque noſtros dírigis.

ERRORIS expers ámbulat
Quicúmque te velit ducem;
A calle dévius perit
Te quiſquis amens ábdicat.

VITAM dabis fidélibus,
Necem mináris ímpiis;
Si pœna terret ímminens,
Accéndat ingens prǽmium.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes. Amen.

℣. Non fecit táliter omni natióni, ℟. Et judícia ſua non manifeſtávit eis. *Pſal.* 147. 20.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Super ómnibus his, Dómine, nos ipſi percútimus fœdus. 2. *Eſdr.* 9. 38.

Suffragia habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Hæc eſt.

PSALMUS 88.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum celebranda. Promiſſiones quas Chriſto & Eccleſiæ fecit, immutabiles ſunt; nec adverſis hujus vitæ delentur.

MIſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem & ge-

nerationem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixíſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis:

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis, * jurávi David ſervo meo:

Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino,* ſímilis erit Deo in filiis Dei?

Deus qui glorificátur in concílio ſanctórum, * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis ſímilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum; * in bráchio virtútis tuæ diſperſíſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra; orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti: * aquilónem & mare tu creáſti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manu
exaltétur déxtera
títia & judícium
tio ſedis tuæ.

Miſericórdia &
præcédent fácien

Diviſio Pſal

BEátus pópulu
jubilatiónem
ne, in lúmine
ambulábunt;

Et in nómine t
bunt totâ die;*
tia tua exaltabú

Quóniam glór
eórum tu es:*
plácito tuo exalt
nu noſtrum:

Quia Dómini
ptio noſtra, * &
raël, Regis noſt

Tunc locútus e
ne ſanctis tuis,
Póſui adjutóriun
te, & exaltávi e
plebe mea.

Invéni Davi
meum, * óleo ſ
unxi eum:

Manus enim m
bitur ei,*& brách
confortábit eum

Nihil profície
in eo, * & fílius
non appónet noc

Et concídam à
inimícos ejus, *
eum in fugam

Et véritas mea
ricórdia mea cum
in nómine meo
cornu ejus.

Et ponam in
num ejus, * & i
bu 'écteram ej

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ:

Et ego primogénitum ponam illum, * excélſum præ régibus terræ.

In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtaméntum meum fidéle ipſi.

Et ponam in séculum séculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint:

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint:

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum:

Miſericórdiam autem meam non diſpérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo teſtaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſal. 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in ætérnum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo:

Et ſicut luna perfécta in ætérnum; * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu veró repuliſti, & deſpexiſti, * diſtuliſti chriſtum tuum:

Evertíſti teſtaméntum ſervi tui, * profanáſti in terra ſanctuárium ejus:

Deſtruxíſti omnes ſepes ejus, * poſuíſti firmaméntum ejus formídinem:

Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis:

Exaltáſti déxteram depriméntium eum, * lætificáſti omnes inimícos ejus:

Avertíſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello:

Deſtruxíſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſíſti:

Minoráſti dies témporis ejus, * perfudíſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avértis in finem, * exardéſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituíſti omnes fílios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium:

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum. * Fiat, fiat.

Ant. Hæc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus. 1. *Joan.* 5. 3.

CAPITULUM. *Eph.* 5. 8. 9. 10.

ERátis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino; ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte, probántes quid ſit beneplácitum Deo.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Deus.

PSALMUS 28.

Chriſti regnum: vox prædicationis evangelicæ.

AFférte Dómino, filii Dei, * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit;* Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte,* vox Dómini in magnificéntiá.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis desértum; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit; * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 49.

Ultimus Chriſti adventus prænuntiatur. Non ex caſis victimis, ſed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus eſt, * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus: * Deus manifeſtè véniet; Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpéctu ejus exardéſcet; * & in circúitu ejus tempéſtas válida.

Advocábit cœlum desúrsùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Diviſio Pſalmi 49.

AUdi, pópulus meus, & loquar; Iſraël, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te; * holocaúſta autem tua in conſpéctu meo ſunt ſemper.

ſcípiam de domo
s, * neque de
tuis hircos;
iam meæ ſunt om-
ſylvárum, * ju-
móntibus, & bo-

ri ómnia volatí-
* & pulchritúdo
um eſt.
ero, non dicam
eus eſt enim or-
& plenitúdo ejus.
id, manducábo
tórum, * aut ſán-
ircórum potábo?
i Deo ſacrifícium
& redde Altíſſi-
tua.
ca me in die tri-
: * éruam te,
ficábis me.
ri autem dixit
Quare tu enárras
meas, & aſſúmis
um meum per os

ò odíſti diſciplí-
: projecíſti ſermó-
retrórsùm.
bas furem, curré-
eo;* & cum adúl-
iónem tuam poné-

n abundávit malí-
lingua tua con-
dolos.
advérsùs fratrem
uebáris, & ad-
lium matris tuæ
cándalum: * hæc
: tácui.
náſti iníquè,
tuî símilis: *
e, & ſtátuam con-
tra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíſcímini Deum; * nequándo rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Ant. Deus cáritas eſt; & qui manet in caritáte in Deo, manet, & Deus in eo. 1. *Joan.* 4. 16.

CAPITULUM. *Deut.* 6. 4. 5.

AUdi, Iſraël; Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua.

℟. *breve.* Quid mihi eſt in cœlo, &* A te quid vólui ſuper terram? ℟. Quid. ℣. Deus cordis mei & pars mea. * A te. Glória. ℟. Quid. *Pſ.* 72. 25. 26.

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, ℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72. 28.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *â.* Si quis.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Judæis à Deo præſtita in parabolis enarrantur, ut inde diſcat populus Dei ponere in Deo ſpem ſuam, & mandata ejus ſervare.

ATténdite, pópule meus, legem meam, * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propoſitiónes ab inítio;

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſraël:

Quanta mandávit pátribus noſtris nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognóſcat generátio áltera;

Fílii qui naſcéntur, & exúrgent, * & narrábunt fíliis ſuis,

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans;

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Prima diviſio Pſal. 77.

Filii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perdúxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt Excélſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre menſam in desérto?

Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus & díſtulit; * & ignis accénſus eſt in Jacob, & ira aſcéndit in Iſraël.

Quia non credidérunt Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus deſuper, * & jánuas cœli apéruit,

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis:

Panem Angelórum ma-

duxit homo ; * cibária miſit eis in abundántia.

Secunda diviſio Pſal. 77.

TRánſtulit Auſtrum de cœlo, * & indúxit in virtúte ſua Africum :

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta ;

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum :

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis ; * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei aſcéndit ſuper eos :

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc ; * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum, & revertebántur ; * & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excélſus redémptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtaménto ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſpérdet eos.

Ant. Si quis díxerit, quóniam díligo Deum, & fratrem ſuum óderit, mendax eſt. 1. *Joan.* 4. 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4. 11. 12.

CAríſſimi, ſi ſic Deus diléxit nos, & nos debémus altérutrum dilígere : Deum nemo vidit unquam ; ſi diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfécta eſt.

℟. *breve.* Odíſti, Dómine, omnes * Qui operántur iniquitátem. ℟. Odíſti. ℣. Perdes omnes, qui loquúntur mendácium. * Qui. Glória. ℟. Odíſti. *Pſ.* 5. 7.

℣. Virum ſánguinum & dolóſum ℟. Abominábitur Dóminus. *Pſ.* 5. 8.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Mihi.

Tertia diviſio Pſal. 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accéndit omnem iram ſuam :

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo !

Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctū Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus * die quâ redémit eos de manu tribulántis.

Sicut póſuit in Ægýpto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum ne bíberent.

Miſit in eos cœnomýiam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locúſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; * immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ, & non pepércit á morte animábus eórum; * & juménta eórum in morte conclúſit.

Et percúſſit omne primogénitum in terra Ægýpti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Quarta diviſio Pſal. 77.

ET ábſtulit ſicut oves pópulum ſuum, * & perdúxit eos tanquam gregem in deſérto.

Et dedúxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquiſívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes, * & ſorte diviſit eis terram in funículo diſtributiónis;

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum quemádmodum patres eórum: * convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valde Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo; * tabernáculum ſuum ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabántur.

Ultima diviſio Pſal. 77.

ET excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percúſſit inimícos ſuos in poſterióra, * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribû Ephraïm non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum in terra, * quam fundávit in sécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium:

De poſt fœtántes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos.

Ant. Mihi vindícta; Ego retríbuam, dicit Dóminus. *Rom.* 12. 19.

Capitulum. *Rom.* 12. 20. 21.

Si eſuríerit inimícus tuus, ciba illum: ſi ſitit, potum da illi: Hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres ſuper caput ejus. Noli vinci à malo; Sed vince in bono malum.

℟. *breve.* Cum his qui odérunt pacem * Eram pacíficus; ℟. Cum. ℣. Cùm loquébar illis impugnábant me gratis. * Eram. Glória. ℟. Cum. *Pſ.* 119. 7.

℣. Poſuérunt advérsùm me mala pro bonis; ℟. Et ódium pro dilectióne mea. *Pſ.* 108. 5.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. Finis.

Psalmus 122.

Mens in Deum erigenda, tempore tribulationis.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ità óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm replétí ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra; * oppróbriũ abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Ant. Finis legis Chriſtus, ad juſtítiam omni credénti. *Rom.* 10. 4.

Ant. 2. D. Factus eſt.

Psalmus 130.

Non in ſe, ſed in Deo, ſperandum eſt.

Dómine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ità retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino.

ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum; linguis ſuis dolósè agébant;* venénum áſpidum ſub lábiis eórum,

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt : * velóces pedes eórum ad effundéndum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóſcent omnes qui operántur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt :* consílium ínopis confudíſtis, quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 14.

Quibus virtutum exercitis ſalus obtineatur.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſinè mácula, * & operátur juſtítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo;*qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus;*timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad usúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes; * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum,* nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea; * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua : * convérſus ſum in ærúmna mea, dum confígitur ſpina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * & injuſtítiam meam non abſcóndi.

Dixi : Confitébor advérsùm me injuſtítiam meam Dómino, * & tu remiſíſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

…tamen in dilúvio
multárum, * ad
approximábunt.
…fúgium meũ à tri-
…, quæ circúmde-
…exultátio mea, érue
…cumdántibus me.
…ctum tibi dabo, &
…te in via hac quâ
…; * firmábo ſuper
…s meos.
… fieri ſicut equus
…, * quibus non eſt
…us.
…no & fræno maxíl-
…n conſtringe, * qui
…róximant ad te.
… flagélla peccató-
…erántem autem in
… miſericórdia cir-
…it.
…nini in Dómino &
…, juſti; * & gloriá-
…mnes recti corde.
… Sicut corpus ſinè
…mórtuum eſt, ità &
…nè opéribus mór-
Jac. 2. 26.
…*us* Grates perácto
. *Infrà.*
…TULUM. 2. *Petr.*
.
…res, magìs ſatágite,
…er bona ópera cer-
…tam vocatiónem &
…em faciátis: hæc
…ciéntes, non pec-
…liquándo.
…*ve.* In manus. *infrà.*
…Nunc dimíttis. *Ant.*
…uid próderit, ſi fi-
…is dicat ſe habére,
…autem non hábeat?
… 14.
…*s & Oratio, infrà.*

FERIA QUINTA,
AD OFFIC. NOCTURN.

Invitatorium. Panem vivum qui de cœlo deſcéndit, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6. 51.

Pſalmus, Veníte. *p.* 2.

HYMNUS.

VENITE, mortáles; Dei
Stupéte noſtri pródigas
In nos opes: ſic filios
Amávit ille; ſic amat.

CORPUS quod óbtulit ſemèl,
Jugem ſuis dat in cibum,
Iis & in potum parat,
Quo crux rigáta eſt, ſánguinem.

HUMANITATIS párticeps
Terras beat præséntiâ;
Nos arte mirâ vult ſuæ
Divinitátis cómpotes.

HIC dum latet, præséntior
Membris caput conjúngitur;
Nobíſque ſic, per fœdera
Amóris hæret íntimi.

AMOR litávit hóſtiam,
Amóre flagret párticeps.
Procul piger, procul tepens;
Hæc poſcit eſca férvidos.

HIC incruénto fúnere
Dum te ſub aris ímmolas;
Da, Chriſte, ſemper víctimæ
Nos immolátæ cómmori.

QUI carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Non eſt.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Chriſti & Eccleſiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime:

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde, * próſperè procéde;

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli ſub te cadent, in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Diviſio Pſalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs; * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam, * próximæ ejus afferéntur tibi;

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 45.

Eccléſia, in ſe habens Deum inhabitantem, non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt

érunt, & turbátæ
læ eórum: * contur-
it montes in fortitú-
is.
ùnis ímpetus lætífi-
tátem Dei: * ſanćti-
tabernáculum ſuum
nus.
; in médio ejus; non
vébitur: * adjuvábit
eus manè dilúculo.
turbátæ ſunt gentes,
náta ſunt regna: *
vocem ſuam, mota
a.
iinus virtútum no-
: * ſuſcéptor noſter
acob.
íte, & vidéte ópera
i, quæ pósuit prodí-
er terram, * aúferens
ſque ad finem terræ.
im cónteret, & con-
arma, * & ſcuta
ret igni.
áte, & vidéte quó-
go ſum Deus; * exal-
n géntibus, & exal-
n terra.
inus virtútum no-
: * ſuſcéptor noſter
acob.
. Non eſt ália nátio
randis, quæ hábeat
ppropinquántes ſibi,
eus noſter. *Deut.* 4. 7.
I. *NOCTURNO.*
. 4. f. Calix.
SALMUS 64.
*dverſa ſperandum in
qui fidelibus ſuis ci-
parat.*
decet hymnus, Deus,
Sion; * & tibi red-
votum in Jerúſalem.

Exaúdi oratiónem me-
am; * ad te omnis caro vé-
niet.

Verba iniquórum præva-
luérunt ſuper nos; * & im-
pietátibus noſtris tu propi-
tiáberis.

Beátus quem elegíſti, &
aſſumpsíſti; * inhabitábit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis do-
mûs tuæ: * ſanćtum eſt
templum tuum, mirábile
in æquitáte.

Exaúdi nos, Deus ſalutá-
ris noſter, * ſpes ómnium
fínium terræ, & in mari
longè.

Præparans montes in vir-
túte tua, accínćtus potén-
tiâ: * qui contúrbas pro-
fúndum maris, ſonum flú-
ćtuum ejus.

Turbabúntur gentes, &
timébunt qui hábitant tér-
minos à ſignis tuis: * éxi-
tus matutíni & véſpere de-
lećtábis.

Viſitáſti terram, & ine-
briáſti eam; * multiplicáſti
locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt
aquis: * paráſti cibum illó-
rum, quóniam ità eſt præ-
parátio ejus.

Rivos ejus inébria, mul-
típlica genímina ejus; * in
ſtillicídiis ejus lætábitur
gérminans.

Benedíces corónæ anni be-
nignitátis tuæ; * & campi
tui replebúntur ubertáte.

Pinguéſcent ſpecióſa de-
ſerti, * & exultatióne col-
les accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óviũ, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

PSALMUS 76.

Conſolatio ſpiritalis ex benignitate Dei ſumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum decéptus.

Rénuit conſolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecíſti in pópulis virtútem tuam; * redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ ſunt abýſſi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagíttæ tuæ tránſeunt; * vox tonítrui tui in rota;

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ; * commóta eſt, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis, * & veſtígia tua non cognoſcéntur.

Deduxíſti, ſicut oves, pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Ant. Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt? & panis quem frángimus, nonne participátio Córporis Dómini eſt? 1. Cor. 10. 16.

NOCTURNO.
i. Panis.
MUS 26.
riſto fidelium lu-
ſalus. Auxilium
erſus hoſtes peti-

us illuminátio
& ſalus mea: *
bo?
s protéctor vitæ
quo trepidábo?
pprópiant ſuper
tes, * ut edant
as.
ulant me inimíci
i infirmáti ſunt,
unt.
iſtant advérsùm
, * non timébit
.
gat advérsùm me
* in hoc ego ſpe-

pétii à Dómino,
íram, * ut inhá-
omo Dómini óm-
bus vitæ meæ:
leam voluptátem
* & víſitem tem-
.
am abſcóndit me
áculo ſuo: * in die
protéxit me, in
o tabernáculi ſui.
a exaltávit me: *
exaltávit caput
er inimícos meos.
vi, & immolávi in
lo ejus hóſtiam
iónis: * cantábo,
m dicam Dómino.
ſio Pſalmi 26.
di, Dómine, vo-
meam, quâ clamá-

vi ad te; * miſerére mei, & exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me; * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſúmpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra viventium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & ſúſtine Dóminum.

PSALMUS 84.

Iſraël è captivitate liberatus, adventum Redemptoris expoſcit.

BEnedixíſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisíſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam; * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen propè timéntes eum ſalutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Panis Dei eſt qui de cœlo deſcéndit, & dat vitam mundo. *Joan.* 6. 33.

℣. Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus; ℟. Beátus vir qui ſperat in eo. *Pſ.* 33. 9.

Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Sacerdótes tui, Dómine, induántur juſtítiam; ℟. Et Sancti tui exúltent. *Pſal.* 131. 9.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 4. A. Angelórum.

PSALMUS 20.

Eccleſia pro Chriſti Regis ſui victoriis gratias agit.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex; * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi; * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo:

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum

ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum; * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Ant. Angelórum eſcâ nutrivíſti pópulum tuum, Dómine. *Sap.* 16. 20.

Ant. 7. *d.* Parátum.

PSALMUS 71.

Chriſti regnum ſuper omnes gentes prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam filio regis,

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet filios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem à poténte, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum ſalvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula; * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ; * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum; & replébitur majeſtáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

Ant. Parátum panem de cœlo præſtitíſti illis ſinè labóre, omne delectaméntum in ſe habéntem. *Sap.* 16. 20.

Ant. 2. D. Subſtántia.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chriſti Salvatoris adventum & manifeſtationem.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum; * in conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi, * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini; * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini; * quó-

niam venit judicáre t

Judicábit orbem rum in juſtítia, * & p in æquitáte.

Ant. Subſtántia t cédinem tuam, q fílios habes, oſte *Sap.* 16. 21.

Ant. 8. G. Verè

CANTICUM SALO

Prov. c. 9. v. 1

Euchariſticum con typicè proponit

SApiéntia ædific bi domum, * colúmnas ſeptem.

Immolávit víctim * míſcuit vinum, póſuit menſam ſuar

Miſit ancíllas ſua cárent ad arcem, mœnia civitátis:

Si quis eſt párvu niat ad me; * & i tibus locúta eſt:

Veníte, coméd nem meum; * & bi num quod míſcui

Relínquite infán vívite, * & ambu vias prudéntiæ.

Ant. Verè tu abſcónditus, Deu Salvátor. *Iſ.* 45.

Ant. 5. a. Nos mus.

PSALMUS

Laudandus Deus, cleſiam ſuam ac menti ſatiat.

LAuda, Jerúſa minum, * lau tuum, Sion;

Quóniam confc ras portárum tuáru

benedixit filiis tuis in te :

Qui póſuit fines tuos pacem ; * & ádipe fruménti ſátiat te :

Qui emíttit elóquium ſuum terræ ; * velóciter currit ſermo ejus :

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit :

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas ; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea ; * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ :

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni ; * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Nos credídimus & cognóvimus, quia tu es Chriſtus Fílius Dei. *Joan.* 6. 70.

CAPITULUM. *Iſ.* 12. 6.

EXúlta & lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tuî Sanctus Iſraël.

HYMNUS.

SIc quos amáſti prótegis,
Ut, Chriſte, nunquam déſeras :
His tu propínas ſánguinem,
Et corpus appónis cibum.

JAM non, ut olim fúlminans,
Percúlſa terres péctora :
Temperátum nunc jubar
Noſtris adúmbrat ſénſibus.

QUI cuncta comples Númine,
Summóque nutu dírigis,
Throno refúlgens ígneo,
Hîc nube ſub denſa lates.

UT nos ab aſtris éxules,
Cœlo redúcas pátrio,
Et ómnibus dites bonis,
Hîc ipſe pauper éxulas.

O SI quis intùs éſurit,
Qualis parátur hîc cibus !
Si languet æger, hîc ſalus ;
Si luget, hîc ſolátium.

QUI carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone ;
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea ;
℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſal.* 62. 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. g. Consúrge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ : Sacerdótes tui, Dómine Deus, induántur ſalútem, & Sancti tui lætént ur in bonis. 2. *Par.* 6. 41.

Suffragia habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Qui ſitit.

PSALMUS 41.

In Deo ſperandum. Juſtus in domo Dei epulans exultabit.

QUemádmodum deſíderat cervus ad fontes aquárum, * ità deſí-

derat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi láchrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD me ipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abýſſus abýſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tuî * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſcéptor meus es.

Quare oblítus es meî? *

& quare contriſtátus
do, dum afflígit m
mícus?

Dum confríngúntu
mea, * exprobravéru
hi, qui tríbulant me i
mei:

Dum dicunt mi
síngulos dies: * U
Deus tuus?

Quare triſtis es,
mea? * & quare con
me?

Spera in Deo, qu
adhuc confitébor illi
lutáre vultûs mei, &
meus.

PSALMUS
In Deo ſperandum
duce ad altare ej
troëundum.

JUdica me, De
diſcérne cauſam
de gente non ſancta
hómine iníquo &
érue me:

Quia tu es, Deus, f
do mea: * quare me
líſti? & quare triſti
do, dum affligit m
mícus?

Emítte lucem tu
veritátem tuam: * i
deduxérunt, & a
runt in montem ſa
tuum, & in taber
tua.

Et introíbo ad
Dei, * ad Deum qu
ficat juventútem me

Confitébor tibi in
ra, Deus, Deus m
quare triſtis es, ánim
& quare contúrbas

Spera in Deo, qu

adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Qui ſitit, véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. *Apoc.* 22. 17.

CAPITULUM. *Iſ.* 55. 1.

OMnes ſitiéntes, veníte ad aquas, & qui non habétis argéntum, properáte, émite & comédite: veníte, émite abſque argénto, & abſque ulla commutatióne vinum & lac.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Hic eſt.

PSALMUS 24.

Oratio pœnitentis, veniam & auxilium à Deo poſcentis.

AD te, Dómine, leváví ánimam meam: * Deus meus, in te confído.

Non erubéſcam: * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim univérſi qui ſúſtinent te, non confundéntur: * confundántur omnes iníqua agéntes ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte túa, & doce me, * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à século ſunt.

Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris: * ſecúndùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Diviſio Pſalmi 24.

UNivérſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtaméntum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meã, & labórem meum; * & dimítte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me : * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël, * ex ómnibus tribulatiónibus ui s.

PSALMUS 60.

Spes noſtra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaúdi, Deus, deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudíſti oratiónem meam; * dedíſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei : * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Hic eſt panis de cœlo deſcéndens; u[t]
ex ipſo manducáver[it]
moriátur. *Joan.* 6.

CAPITULUM.
11. 26.

QUotieſcúmque [man]cábitis panem [hunc] & cálicem [bi]
mortem Dómini an[nuntiá]bitis, donec véniat.

℟. *breve.* Cálice[m salu]táris accípiam ; * [et no]men Dómini invoc[ábo.]
Cálicem. ℣. Vota [mea Do]mino reddam, cora[m omni] pópulo ejus. * Et.
℟. Cálicem. *Pſ.* 115
℣. Confiteántur [Dómi]no miſericórdiæ eju[s, et] mirabília ejus fíliis [homi]num. *Pſ.* 106. 31.

AD SEXT[AM].

Ant. 1. a. Anim[...]

PSALMUS [80.]

In Deo lætandum, q[ui] nos ex adipe fru[menti] & de petra melle [...]

EXultáte Deo [...] noſtro, * jubil[áte Deo] Jacob.

Súmite pſalmum [...] te týmpanum, * pſa[ltérium] jucúndum cum cít[hara.]

Buccináte in Ne[oménia] tubâ, * in insígni [die so]lemnitátis veſtræ :

Quia præcéptum [in Israël] eſt, * & judícium [Deo Ja]cob.

Teſtimónium in [Joseph] póſuit illud, cùm e[xíret de] terra Ægýpti : * [linguam] quam non nóvera[t, audí]vit.

Divértit ab onér[ibus]

ſum ejus, * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

Diviſio Pſalmi 80.

IN tribulatióne invocáſti me, & liberávi te; * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis, probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti, * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Iſraël non inténdit mihi.

Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audíſſet me, * Iſraël ſi in viis meis ambuláſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem, * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacula unicum Juſti deſiderium.

QUàm diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua; Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; * in sécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te; * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lachrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam, * aúribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem Chriſti tui:

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, * magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Anima pollúta quæ éderit de cárnibus hóſtiæ pacificórum, quæ obláta eſt Dómino, períbit de pópulis ſuis. *Levit.* 7. 20.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10. 20. 21.

NOlo vos sócios fíeri dæmoniórum. Non potéſtis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum; non potéſtis menſæ Dómini partícipes eſſe, & menſæ dæmoniórum.

℟. *breve.* Quis aſcéndet in montem Dómini, aut quis * Stabit in loco ſancto ejus? ℟. Quis. ℣. Innocens mánibus & mundo corde. * Stabit. Glória. ℟. Quis. *Pſ.* 23. 3. 4.

℣. Hæc eſt generátio quæréntium eum, ℟. Quæréntium fáciem Dei Jacob. *Pſ.* 23. 6.

AD NONAM.

Ant. 4. f. Impoſsíbile eſt.

PSALMUS 19.

Chriſti ſacrificium pro ſuis acceptari plebs ejus poſcit.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui, * & holocaúſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecúndum cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutári
tuo, * & in nóm
noſtri magnificábin

Impleat Dóminu
petitiónes tuas;
cognóvi quóniam
fecit Dóminus c
ſuum.

Exaúdiet illum
ſancto ſuo: * in pc
bus ſalus déxteræ

Hi in cúrribus,
equis: * nos autem
mine Dómini De
invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt
cidérunt: * nos au
réximus, & erécti

Dómine, ſalvum
gem; * & exaúdi n
quâ invocavérimus

PSALMUS

Menſam in conſpec
paravit Deu

DOminus regit
nihil mihi d
in loco páſcuæ ibi
locávit.

Super aquam ref
educávit me: *
meam convértit.

Dedúxit me ſuper
juſtítiæ, * propter
ſuum.

Nam, & ſi amb
in médio umbræ
non timébo mala,
niam tu mecum es.

Virga tua, &
tuus, * ipſa me c
ſunt.

Paráſti in conſpé
menſam, * advér
qui tribulant me.

Impinguáſti in
put meum: * & cal

inébrians quàm præclárus eſt !

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 53.

Oratio juſti adverſùs hoſtes animæ ſuæ.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaúdi oratiónem meam, * aúribus pércipe verba oris mei :

Quóniam aliéni inſurrexérunt advérsùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſpérde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi ; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me, * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.

Ant. Impoſsíbile eſt ſánguine taurórum & hircórum auférri peccáta. *Hebr.* 10. 4.

CAPITULUM. *Malach.* 1. 10. 11.

NOn eſt mihi volúntas in vobis ; dicit Dóminus exercítuum, & munus non ſuſcípiam de manu veſtra : ab ortu enim ſolis, uſque ad occáſum, magnum eſt nomen meum in géntibus, & in omni loco ſacrificátur & offértur nómini meo oblátio munda.

℞. *breve.* Pane Cœli * Saturávit eos. ℞. Pane. ℣. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ. * Saturávit eos. Glória. ℞. Pane. *Pſ.* 104. 40. 41.

℣. Impinguáſti, Dómine, in óleo caput meum ; ℞. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt ! *Pſ.* 22. 5.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Unus panis.

PSALMUS 115.

Calix ſalutaris accipiendus : vota Domino reddenda.

CRédidi, propter quod locútus ſum ; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus :

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & fílius ancíllæ tuæ,

Dirupíſti víncula mea : *

tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus; * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Ant. Unus panis, unum corpus multi ſumus, omnes qui de uno pane participámus. 1. *Cor.* 10. 17.

Ant. 1. a. Partícipes.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gaúdio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne:

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes, ibant & flebant, * mitténtes sémina ſua;

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Ant. Partícipes Chriſti effécti ſumus, ſi tamen inítium ſubſtántiæ ejus uſque ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3. 14.

Ant. 3. a. Gaudeámus.

PSALMUS 127.

Chriſti & Eccleſiæ filii in circuitu menſæ Domini.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ:

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas fílios filiórum tuórum; * pacem ſuper Iſraël.

Ant. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo; quia venérunt núptiæ Agni. *Apoc.* 19. 7.

Ant. 5. a. Beáti.

PSALMUS 131.

Chriſtus promiſſus: per ipſum Eccleſiam ſuam Deus inhabitat, pauperes ejus panibus ſaturat.

MEménto, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino; * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ; * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei;

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, * donec invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta, * invénimus eam in campis ſilvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus, * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur juſtítiam; * & ſancti tui exúltent.

Propter David ſervum tuum, * non avértas fáciē chriſti tui.

Ant. Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti ſunt. *Apoc.* 19. 9.

Ant. 2. *D.* Beáti.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion; * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus ſaturábo pánibus:

Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucérnam chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni, ut ſit potéſtas eórum in ligno vitæ. *Apoc.* 22. 14.

CAPITULUM. *Rom.* 16. 17.

ROgo vos, fratres, ut obſervétis eos qui diſſenſiónes & offendícula, præter doctrínam quam vos didiciſtis, fáciunt, & declináte ab illis.

HYMNUS.

NOs, Chriſte, cernis díſſitos;
Fis arte mirâ próximus:
Et córporis præséntiâ
Nobis benígnus júngeris.

QUOT gratiárum flúmina
Torréntis hîc inſtar flüunt!
Quæ non liquéſcant péctora,
Succénſa tantis ígnibus!

HOMO, tuméntes ábjice
Faſtus: latet velo Deus.
An, ipſe dum ſe déprimit,
Palam vidéri géſtias?

QUID! dum ſub arcto ſe Deus
Puſíllus orbe cóntrahit;

Tu, præda quondam vérmibus,
Pompam ſupérbus éxplicas !
O Christe, neu rurſum ſinas
Paráre nos tibi crucem,
Quos tanta per commércia
Menſâ beáſti cœlitûm !
Qui carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone ;
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
℟. A templo tuo in Jerúſalem. *Pſ.* 67. 29. 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Abſit à nobis hoc ſcelus, ut recedámus à Dómino, & ejus veſtígia relinquámus, extrúcto altári ad holocaúſta, & ſacrifícia, & víctimas offeréndas, præter altáre Dómini Dei noſtri ! *Joſ.* 22. 29.

Suffragia habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. *g.* Ignis.

Psalmus 15.

Deus in Chriſto pars calicis noſtri; nos cum Chriſto reſuſcitabit.

Conſérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infir-mitátes eórum ;* pó celeravérunt.

Non congregábo c tícula eórum de ſa bus ;* nec memor minum eórum pe mea.

Dóminus pars hæ tis meæ & cálicis tu es qui reſtítues hæ tem meam mihi.

Funes cecidérunt præcláris ;* étenin ditas mea præclára e

Benedícam Dóm qui tríbuit mihi : ctum ;* ínſuper & u noctem increpuér renes mei.

Providébam Dó in conſpéctu meo ſe quóniam à dextris ne commóvear :

Propter hoc lætá cor meum, & exult gua mea :* ínſuper mea requiéſcet in ſ

Quóniam non c ques ánimam mean férno ;* nec dabis ſ tuum vidére corrupt

Notas mihi fecí vitæ, adimplébis n tiâ cum vultu tuo : ctatiónes in déxtera que in finem.

Psalmus.

Quibus virtutibus a mus in cœlum cum

Domini eſt terra nitúdo ejus ; terrárum, & univ hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper fundávit eum,* & ſu

mina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus, qui exaltabit manſuetos in ſalutem.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum; * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro; * in týmpano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; * & exaltábit manſuetos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória, * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Ignis in altári ſemper ardébit, quem nútriet ſacérdos. *Levit.* 6. 12.

Hymnus. Grates peracto jam die, &c. *infrà.*

CAPITULUM. *Exod.* 29. 42.

SAcrifícium eſt Dómino, oblatióne perpétuâ, in generatiónes veſtras.

℟. *breve.* In manus. *infrà.*

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. c. Sit Dóminus Deus noſter nobíſcum, ſicut fuit cum pátribus noſtris, non derelínquens nos neque projíciens. 3. *Reg.* 8. 57.

Preces & Oratio, infrà.

FERIA SEXTA,

AD OFFIC. NOCTURN.

Invitatorium. Redemptórem noſtrum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Iſ.* 47. 4.

Pſalmus, Veníte. p. 2.

HYMNUS.

O Mira Patris cáritas!
Sic ille diléxit ſuos,
Ut ſpontè Natum tráderet;
Servi fit obſes Fílius.

Splendoris ímmemor ſui,
Noſtræ ſalútis fit memor:
Ut nos in altum próvehat,
Ad ima deſcéndit Deus.

Per mille fuſum vúlnera
Totum dat orbi sánguinem.
Hoc fonte naſcens grátia,
Terras inúndans éxpiat.

Dum cæſa tortóris manu
Procúmbit inſons víctima,
Hanc ímmolat cœlo Pater,
Hanc mactat in terris amor.

Qui nos creávit, laus Patri,
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Deus.

PSALMUS 51.

Impios manet interitus; Juſtos, gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta fecíſti dolum.

Dilexíſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magìs quàm loqui æquitátem.

Dilexíſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua doloſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evélle[t] emigrábit te de tabe[rnacu]lo tuo, & radícem de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & [timé]bunt, & ſuper eum [ridé]bunt, & dicent: [Ecce] homo, qui non póſ[uit De]um adjutórem ſuum:

Sed ſperávit in m[ultitú]dine divitiárum ſuá[rum]: & præváluit in vanit[áte ſua].

Ego autem, ſicu[t olíva] fructífera in domo [Dei,] ſperávi in miſericórd[ia Dei] in ætérnum, & in ſ[ǽculum] séculi.

Confitébor tibi i[n sǽcu]lum, quia fecíſti: * [& ex]pectábo nomen tuu[m, quó]niam bonum eſt in [conspé]ctu ſanctórum tuór[um].

PSALMUS 5[4].

Juſtus ab iniquis ve[xatus] & ab ipſis famil[iaribus] ſuis maledictus, [in Deo] ſpem ſuam ponit.

EXaúdi, Deus, [oratió]nem meam, & [ne de]ſpéxeris deprecatión[em me]am: * inténde m[ihi, &] exaúdi me.

Contriſtátus ſum [in exer]citatióne mea: * & [contur]bátus ſum à voce in[imíci,] & à tribulatióne p[eccató]ris.

Quóniam declin[avérunt] in me iniquitátes: [* & in] ira moléſti erant mi[hi].

Cor meum contu[rbátum] eſt in me: * & f[ormído] mortis cécidit ſuper [me].

Timor & tremo[r vené]runt ſuper me: * &

ne ténebræ.
xi: Quis dabit mihi
ſicut colúmbæ? * &
, & requiéſcam.
elongávi fúgiens; *
ſi in ſolitúdine.
ctábam eum, qui
me fecit à puſillani-
ſpíritûs, * & tem-

ípita, Dómine, dí-
guas eórum: * quó-
idi iniquitátem, &
lictióne in civitáte.
ac nocte circúmda-
n ſuper muros ejus
as: * & labor in mé-
s, & injuſtítia.
on defécit de platéis
usúra & dolus.
niam ſi inimícus me-
edixíſſet mihi, * ſu-
em útique.
is qui óderat me,
me magna locútus
, * abſcondíſſem me
n ab eo.
erò, homo unánimis,
neus, & notus meus,
ſimul mecum dulces
as cibos: * in domo
nbulávimus cum con-

iat mors ſuper illos;
leſcéndant in infér-
ivéntes:
niam nequítiæ in ha-
lis eórum, * in mé-
rum.
autem ad Deum cla-
* & Dóminus ſalvá-
e.
Diviſio Pſalmi 54.
ſpere, & mane, &
ierídie narrábo, &

annuntiábo; * & exaúdiet
[Dóminus] vocem meam.

Rédimet in pace ánimam
meam ab his qui appropín-
quant mihi; * quóniam in-
ter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, & humi-
miliábit illos, * qui eſt ante
sécula.

Non enim eſt illis com-
mutátio, & non timuérunt
Deum: * exténdit manum
ſuam in retribuéndo.

Contaminavérunt teſta-
méntum ejus, divíſi ſunt ab
ira vultûs ejus: * & appro-
pinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus
ſuper óleum: * & ipſi ſunt
jácula.

Jacta ſuper Dóminum cu-
ram tuam, & ipſe te enú-
triet: * non dabit in ætér-
num fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, dedúces
eos * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum, & do-
lóſi non dimidiábunt dies
ſuos: * ego autem ſperábo
in te, Dómine.

Ant. Deus erat in Chri-
ſto, mundum reconcílians
ſibi. 2. *Cor.* 5. 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Chriſtus.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei juſtitiam contra calumniatores deprecatur.

EXaúdi, Deus, oratió-
nem meam cùm dépre-
cor: * à timóre inimíci éri-
pe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu
malignántium, * à multi-

túdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum: * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino; & ſperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 87.

Juſtus ab inimicis vexatus, & ab amicis derelictus, ſe Deo commendat.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea

inférno appropinquáv
Æſtimátus ſum cum
cendéntibus in lacu
factus ſum ſicut hom
adjutório, inter mórt
ber;

Sicut vulneráti dor
tes in ſepúlcris, qu
non es memor ámpli
& ipſi de manu tua r
ſunt.

Poſuérunt me in la
ferióri, * in tenebróſ
in umbra mortis.

Super me confirmát
furor tuus, * & omn
ctus tuos induxíſti
me.

Longè fecíſti notos
à me, * poſuérunt me
minatiónem ſibi.

Tráditus ſum, &
egrediébar; * óculi m
guérunt præ inópia.

Diviſio Pſalmi 8

CLamávi ad te, D
ne, totâ die; * e
di ad te manus meas.

Numquid mórtuis
mirabília? * aut médi
citábunt, & confiteb
tibi?

Numquid narrábi
quis in ſepúlcro miſe
diam tuam, * & veri
tuam in perditióne?

Numquid cognoſ
in ténebris mirabília
& juſtítia tua in terra
viónis?

Et ego ad te, Dó
clamávi, * & manè
mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine,
lis oratiónem meam,

faciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem humiliátus ſum, & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ; * & terróres tuì conturbavérunt me:

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die, * circumdedérunt me ſimul.

Elongáſti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Ant. Chriſtus diléxit Eccléſiam, & ſeípſum trádidit pro ea. *Eph.* 5. 25.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Pro peccátis.

PSALMUS 68.

Chriſti orantis in monte oliveti agonia, & aliæ paſſionis ejus circumſtantiæ.

SAlvum me fac, Deus; * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi: * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris; * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt, qui perſecúti ſunt me inimíci mei injúſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam: * & delícta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur ſuper me * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium; * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam, * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtiméntum meum cilícium, * & factus ſum illis in parábolam.

Advérsùm me loquebántur qui ſedébant in porta, * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácìti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaúdi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaúdi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua; * ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo; * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam; * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcuréntur óculi eórum ne vídeant, * & dorſum eórum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta, * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúl[illegible] meórum addidérun[illegible]

Appóne iniquitát[illegible] per iniquitátem eór[illegible] & non intrent in ju[illegible] tuam.

Deleántur de lib[illegible] véntium, * & cum non ſcribántur.

Altera diviſio Pſal[illegible]

EGo ſum pauper [illegible] lens: * ſalus tua, ſuſcépit me.

Laudábo nomen D[illegible] cántico, * & magn[illegible] eum in laude.

Et placébit Deo ſ[illegible] tulum novéllum, * [illegible] producéntem & úng[illegible]

Vídeant paúperes téntur: * quǽrite [illegible] & vivet ánima veſt[illegible]

Quóniam exaudí[illegible] peres Dóminus: * [illegible] ctos ſuos non deſpé[illegible]

Laudent illum cœl[illegible] ra, * mare & ómni[illegible] lia in eis.

Quóniam Deus fáciet Sion, * & ædif[illegible] tur civitátes Juda.

Et inhabitábunt i[illegible] hæreditáte acquíre[illegible]

Et ſemen ſervóru[illegible] poſſidébit eam, * & ligunt nomen ejus, bunt in ea.

Ant. Pro peccátis mórtuus eſt, juſtus júſtis. 1. *Petr.* 3. 1[illegible]

℣. Redemptióne[illegible] Dóminus, ℟. Pópu[illegible] *Pſ.* 110. 9.

Pater noſter. [illegible] *ſuprà.*

L A U D E S
UTINAS.
rdotalis. Exultá-
a mea, Dómine,
ávero tibi, ℟. Et
ea quam redemí-
ɔ. 23.
ıs in adjutórium.
. D. Dómine.
L M U S *69.*
pro nobis patiens,
nobis opem preca-

, in adjutórium
m inténde; * Dó-
d adjuvándum me

ndántur & reve-
* qui quærunt áni-
am.
ántur retrórsùm &
nt, * qui volunt
la.
ántur ſtatim erubeſ-
qui dicunt mihi:
uge.
ent & lætentur in
s qui quærunt te; *
t ſemper: Magnifi-
óminus, qui díli-
utáre tuum.
erò egénus & pau-
; * Deus, ádjuva

tor meus, & liberá-
s es tu; * Dómine,
ris.
Dómine, Deus no-
ſſedérunt nos dómi-
e te: tantùm in te
mur nóminis tui.
13.
5. a. Ne deſpícias.
A L M U S 70.
Eccleſiæ Chriſtus pro

ipſa adversùs impiòs auxilium poſtulat.

IN te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum; * ut ſalvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, * ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, conſilium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum; * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me;* Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundántur, & defíciant detrahéntes ánimæ meæ;* operiántur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo; * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Ne deſpícias, Dómine, partem tuam, quam redemíſti tibi. *Eſth.* 13. 16.

Ant. 1. a. Salva nos.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, [Dómine], * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini; * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſólius.

Deus, docuíſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et uſque in ſenéctam & ſénium,* Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam, & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima, quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendíſti mihi tribulatiónes multas & malas, * & convérſus vivificáſti me, & de abýſſis terræ íterùm reduxíſti me.

Multiplicáſti mag
tiam tuam, * & co
conſolátus es me.

Nam & ego con
tibi in vaſis pſalmi
tem tuam, Deus;
lam tibi in cíthara,
Iſraël.

Exultábunt lábi
cùm cantávero tib
ánima mea quam re

Sed & lingua m
die meditábitur ju
tuam, * cùm confú
vériti fúerint qui q
mala mihi.

Ant. Salva nos
ſalvátor noſter, &
ga nos. 1. *Par.* 16.

Ant. 3. c. Tu, D

CANTICUM HA
c. 3. *v.* 1. *ad fin*
Prophetia de Chriſti
cleſiæ paſſionibus
ctoriis.

DOmine, audív
tiónem tuam;
mui.

Dómine, opus tu
médio annórum viv
lud.

In médio annór
tum fácies: * cùm
fúeris, miſericórdia
dáberis.

Deus ab Auſtro v
& Sanctus de monte

Opéruit cœlos
ejus; * & laudis eju
eſt terra.

Splendor ejus ut l
* córnua in mánib

Ibi abſcóndita eſ
do ejus: * ante fáci
ibit mors;

étur diábolus
jus : * ſtetit ,
t terram.
& diſsólvit
: contríti ſunt
li.
ſunt colles
tinéribus æter-

tate vidi tentó-
: : * turbabún-
rræ Mádian.
in fluminibus
ómine ? * aut
is furor tuus ?
ri indignátio

les ſuper equos
adrígæ tuæ ſal-

ſuſcitábis ar-
juraménta trí-
locútus es.
cindes terræ ,
, & doluérunt
urges aquárum

byſſus vocem
titúdo manus
.
a ſtetérunt in
uo ; * in luce
uárum ibunt ,
fulgurántis ha-

u conculcábis
in furóre obſtu-
ites.
s in ſalútem pó-
n ſalútem cum
.
i caput de do-
denudáſti fun-
ejus uſque ad

utumnalis.

Maledixíſti ſceptris ejus , cápiti bellatórum ejus , * veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.

Exultátio eórum , * ſicut ejus qui dévorat paúperem in abſcóndito.

Viam fecíſti in mari equis tuis , * in luto aquárum multárum.

Audívi , & conturbátus eſt venter meus ; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis , * & ſubter me ſcáteat ;

Ut requiéſcam in die tribulatiónis ; * ut aſcéndam ad pópulum accínctum noſtrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus ; * & non erit arméntum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo , * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea ; * & ponet pedes meos quaſi cervórum ;

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Tu , Dómine , Pater noſter , Redémptor noſter ; à século nomen tuum. *Iſ.* 63. 16.

Ant. 6. F. Ipſi.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus , qui facit

judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum; * laudábo Dóminum in vita mea, pſallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminū, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam;* in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis ſunt:

Qui cuſtódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos:

Dóminus érigit elíſos; * Dóminus díligit juſtos:

Dóminus cuſtódit ádvenas; pupíllum, & víduam ſuſcípiet, * & vias peccatórum diſpérdet.

Regnábit Dóminus in sécula; * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Ipſi ſervi tui, & pópulus tuus, quos redemíſti in fortitúdine tua magna. 2. *Eſdr.* 1. 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4. 13. 14.

CAríſſimi, communicántes Chriſti paſſiónibus, gaudéte; ut & in revelatióne glóriæ eju deátis exultántes. Si brámini in nómine C beáti éritis.

HYMNUS

QUICUMQUE d cruci
Dei vides imág
Simúlque diro cónſj
Mucróne confóſſum

AGNOSCE quan nere
Natúra læſa décidi
Divínus en tanti cr
Medéla ſola vúlneri

NOS ergo Chriſ nocens
Livóre ſanávit ſuo;
Noſtróſque langóre
Ut lánguidis foret

QUI tanta paſſ Deus,
Fac írritus non ſit l
Nec ſánguinis fruct
Sinas nocéntes pérd

QUI nos creávi Patri;
Qui nos redémit, F
Fovens redémptos
Sit par tibi laus, S Amen.

℣. Hæc recordátu
℟. Et effúdi in me á meam. *Pſ.* 41. 5.

Ad Benedíctus, *An* Redemíſti nos Deo guine tuo, Dómine ni tribu, & lingua, lo, & natióne. *Apc*

Omittitur hâc die gium de Cruce, fitqu Suffragium de Sanct poſt Completorium S

AD PRIMA

Ant. 1. a. Trádi

L M U S 34.
ro nobis patiens,
bus liberari de-
.
, Dómine, no-
me; * expúgna
tes me.
índe arma & ſcu-
exúrge in adju-
hi.
frámeam, &
advérsùs eos qui
tur me: * dic
æ: Salus tua ego

dántur & reve-
quæréntes áni-
m.
ntur retrórsùm,
lántur * cogitán-
nala.
nquam pulvis an-
venti; * & ánge-
ni coárctans eos.
illórum ténebræ
m; * & ángelus
érſequens eos.
m gratìs abſcon-
hi intéritum lá-
ſupervácuè expro-
ánimam meam.
illi láqueus quem
* & cáptio quam
, apprehéndat
in láqueum cadat

autem mea exul-
Dómino, * & de-
ſuper ſalutári ſuo.
oſſa mea dicent: *
quis ſímilis tibi?
ínopem de manu
ejus, * egénum
em à diripiénti-

Diviſio Pſalmi 34.

Surgéntes teſtes iniqui, * quæ ignorábam interrogábant me;

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimeæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moléſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus ſic humiliábar.

Et advérsùm me lætári ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagélla, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compúncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergaúdeant mihi qui adversántur mihi iníquè; * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum: * dixérunt: Euge, euge; vidérunt óculi noſtri.

Vidíſti, Dómine, ne ſíleas; * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſal. 34.

EXúrge, & inténde judício meo; * Deus meus, & Dóminus meus in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéſcant, & revereántur ſimul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquúntur ſuper me.

Exúltent & lætétur, qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Trádidit in mortem ánimam ſuam, & cum ſcelerátis reputátus eſt. *Iſ.* 53. 12.

CAPITULUM. *Hebr.* 12. 3. 4.

REcogitáte eum qui talem ſuſtínuit à peccatóribus advérsùm ſemetípſum contradictiónem; ut ne fatigémini ánimis veſtris deficiéntes: nondum enim uſque ad sánguinem reſtitíſtis, advérsùs peccátum repugnántes.

AD TERTIA[M]

Ant. 6. F. Vulnerátu[s]

PSALMUS 25.

Animæ fidelis ab iniqu[itate] xatæ humilis apud [Deum] querela.

JUdica me, Dóm[ine] quóniam ego in [inno]céntia mea ingréſſus [ſum] & in Dómino ſperan[s non] infirmábor.

Proba me, Dómi[ne] tenta me: * ure renes [meos] & cor meum.

Quóniam miſeric[ordia] tua ante óculos meos [eſt] & complácui in ve[ritate] tua.

Non ſedi cum co[ncilio] vanitátis; * & cum i[niqua] geréntibus non intro[ibo].

Odívi ecclésiam [mali]gnántium; * & cum [impiis] non ſedébo.

Lavábo inter inno[centes] manus meas; * & ci[rcum]dabo altáre tuum, [Dómi]ne;

Ut aúdiam voce[m lau]dis, * & enárrem u[niversa] mirabília tua.

Dómine, diléxi [deco]rem domûs tuæ, * & [locum] habitatiónis glóriæ [tuæ].

Ne perdas cum i[mpiis] Deus, ánimam mea[m, &] cum viris sánguinum [vitam] meam,

In quorum mánib[us ini]quitátes ſunt; * déx[tera eo]rum repléta eſt mur[éribus].

Ego autem in inn[ocentia] mea ingréſſus ſum: [rédi]me me, & miſerére [mei].

Pes meus ſtetit i[n directo]

ĉto : * in ecclέſiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 39.

Chriſtus mortis & inferi victor, Deo Patri pro ſe gratias agit, pro ſuis membris preces offert.

EXpéctans expectávi Dóminum; * & inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas; * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſupra petram pedes meos; * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus; * & non reſpéxit in vanitátes, & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluíſti: * aures autem perfecíſti mihi.

Holocaúſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna: * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala quorum non eſt númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; * Dómine, ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & revereántur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórſùm, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, & læténtur ſuper te omnes quæréntes te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus & protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras; attrítus eſt propter ſcélera noſtra. *Iſ.* 53. 5.

CAPITULUM. I. *Cor.* 6. 20.

EMpti eſtis prétio magno; glorificáte, & portáte Deum in córpore veſtro.

℟. *breve.* Protéctor noſter, * Aſpice, Deus; ℟. Protéctor. ℣. Et réſpice in fáciem Chriſti tui.* Aſpice. Glória. ℟. Protéctor. *Pſ.* 83. 10.

℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, ℟. miſéricors & miſerátor Dóminus. *Pſ.* 110. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Póſuit.

PSALMUS 21.

Chriſtus in cruce Patrem obſecrat, ut ſibi adſit.

DEus, Deus meus, réſpice in me, quare me dereliquíſti? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exaúdies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri; * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavéru
ſalvi facti ſunt: * in
ravérunt, & non ſu
fúſi.
Ego autem ſum v
& non homo; *
brium hóminum, &
ctio plebis.
Omnes vidéntes
riſérunt me: * loci
lábiis, & movérunt
Sperávit in Dó
erípiat eum; * ſalv
ciat eum, quónia
eum.
Quóniam tu es
traxíſti me de ven
ſpes mea ab ubéribu
tris meæ:
In te projéctus
útero; * de ventre
meæ Deus meus es
Diviſio Pſalmi:
NE diſcéſſeris à
quóniam tril
próxima eſt, quónia
eſt qui ádjuvet.
Circumdedérunt
tuli multi; * tauri p
obſedérunt me.
Aperuérunt ſuper
ſuum, * ſicut leo ráp
rúgiens.
Sicut aqua effúſus
& diſpérſa ſunt ómn
mea.
Factum eſt cor mei
quam cera liquéſce
médio ventris mei.
Aruit tanquam te
tus mea, & lingua m
hæſit faúcibus meis
púlverem mortis d
me.
Quóniam circu

anes multi : * con-
alignántium obsé-

int manus meas &
os : * dinumeravé-
ia oſſa mea.
erò conſideravé-
nſpexérunt me : *
it ſibi veſtiménta
uper veſtem meam
: ſortem.
:em, Dómine, ne
:ris auxílium tuum
ad defenſiónem
ónſpice.
à frámea, Deus,
meam, * & de ma-
únicam meam.
me ex ore leónis, *
nibus unicórnium
tem meam.
ibo nomen tuum
meis ; * in médio
laudábo te.
imétis Dóminum,
eum ; * univérſum
Iacob, glorificáte
neat eum omne ſe-
ël :
iam non ſprevit ne-
éxit deprecatiónem
; nec avértit fá-
m à me ; * & cùm
n ad eum, exau-
:.
divíſio Pſal. 21.
d te laus mea in ec-
ſia magna ; * vota
ldam in conſpéctu
m eum.
: paúperes, & ſatu-
r : & laudábunt
m qui requírunt
vivent corda eórum
m séculi.

Reminiſcéntur, & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ :

Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum ; * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpéctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & ſemen meum sérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm. *Iſ.* 53. 6.

CAPITULUM. I. *Petr.* I. 18. 19.

NOn corruptibílibus auro vel argénto redémpti eſtis de vana veſtra converſatióne patérnæ traditiónis ; ſed pretióſo sánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti & incontamináti.

℟. *breve.* Apud Dóminum * Miſericórdia. ℟. Apud. ℣. Et copióſa apud eum redémptio. * Miſericórdia. Glória. ℟. Apud. *Pſ.* 129. 7.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli ; ℟. Effúndite coram illo corda veſtra. *Pſ.* 61. 9.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti morientis & ſpiritum ſuum Patri commendantis.

IN te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam; * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo ſpíritum meum; * redemíſti me, Dómine, Deus veritátis.

Odíſti obſervántes vanitátes * ſupervácuè.

Ego autem in Dómino ſperávi: * exultábo, & lætábor in miſericórdia tua;

Quóniam reſpexíſti humilitátem meam; * ſalváſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſíſti me in mánibus inimíci; * ſtatuíſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea; * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrii, & vicínis meis valde; * & timor notis meis:

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde; * factus ſum tanquam vas pérditum:

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu, in eo dum convenírent ſimul advérsùm me, * accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ;

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum; * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te: * erubéſcant ímpii, & deducántur in inférnum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquúntur advérsùs juſtum iniquitátem in ſupérbia & in abuſióne.

Altera diviſio Pſal. 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondíſti timéntibus te!

ti eis, qui ſperant
. conſpéctu filió-
num.
es eos in abſcón-
. tuæ,* à contur-
óminum.
s eos in tabernâ-
* à contradictió-
:um.
ctus Dóminus; *
mirificávit miſe-
ſuam mihi in ci-
níta.
tem dixi in excéſ-
meæ: * Projéctus
ie oculórum tuó-

udíſti vocem ora-
æ, * dum clamá-
.
: Dóminum, om-
ejus; * quóniam
requíret Dómi-
tríbuet abundán-
tibus ſupérbiam.
r ágite, & con-
or veſtrum, * om-
perátis in Dómi-

anquam ovis ad
n ductus eſt; &
s coram tondénte
oce; ſic non apé-
um. *Act.* 8. 32.
U L U M. *Hebr.*
13.
t ſanctificáret per
ſánguinem pópu-
ra portam paſſus
nus ígitur ad eum
ra, impropérium
intes.
e. In cápite libri
n eſt de me, ℟. In
. Ut fácerem vo-

luntátem tuam.* Scriptum. Glória. ℟. In cápite. *Pſ.* 39. 8. 9.

℣. Deus meus, vólui,
℟. Et legem tuam in médio cordis mei. *Pſ.* 39. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Cùm.

PSALMUS 128.

Chriſti & Eccleſiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres, * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priúſquàm evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Cùm adhuc peccatóres eſsémus, ſecúndùm tempus, Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. *Rom.* 5. 8. 9.

Ant. 1. a. Próprio.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam

à Deo per Chriſtum poſcentis.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus; * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia; * & copióſa apud eum redémptio:

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Próprio fílio ſuo non pepércit Deus, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8. 32.

Ant. 2. D. Chriſtus.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Eccleſia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die conſtituébant prælia:

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab hominibus iníquis éı

Qui cogitavérur plantáre greſſus meo condérunt ſupérbi lá mihi.

Et funes extendé láqueum; * juxta ite dalum poſuérunt m

Dixi Dómino: Deı es tu: * exaúdi, Dı vocem deprecatióni

Ant. Chriſtus fa nobis ſapiéntia à I juſtítia, & ſanctificá redémptio. 1. *Cor.*

Ant. 3. c. Majórı

Diviſio Pſalmi

DOmine, Dómin ſalútis meæ, * bráſti ſuper caput n die belli.

Ne tradas me, Dó deſidério meo pecc cogitavérunt contra derelínquas me, n exalténtur.

Caput circúitûs e labor labiórum i opériet eos.

Cadent ſuper eo nes, in ignem dejíci in miſériis non ſub

Vir linguóſus no tur in terra; * viru ſtum mala cápient ritu.

Cognóvi quia fáı minus judícium ír & vindíctam paúpı

Verúmtamen juſ tebúntur nómini tı habitábunt recti cu tuo.

Ant. Majórem h ctionem nemo ha

ánimam ſuam ponat quis pro amícis ſuis. *Joan.* 15. 13.

Ant. 8. G. Animam.

PSALMUS 141.

Jeſus humanâ ope deſtitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum;

Effúndo in conſpéctu ejus oratiónem meam; * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio,

In deficiéndo ex me ſpíritum meum: * & tu cognovíſti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me; * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine,* dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam,* quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me: * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo; * me expéctant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Animam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3. 16.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2. 20. 21.

SI benefaciéntes patiénter ſuſtinétis, hæc eſt grátia apud Deum; in hoc enim vocáti eſtis: quia & Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut ſequámini veſtígia ejus.

HYMNUS.

SPERATE, mortáles, gravi
Peccáta quos premunt jugo:
Qui ſanguis in terras fluit,
Veſtræ ſalútis pignus eſt.

DIVINA mundi víctima,
Amándo non ſervas modum:
Cur totus it venis cruor?
Guttam dedíſſe ſúfficit.

IMMENSUS hoc amor jubet,
Suáſque dat leges tibi:
Hic ſolus impónit crucem,
Et crux amánti fit levis.

SIC ergo, Chriſte, nos amas!
Salváre ſic mundum juvat!
O ter beátum! cui licet
Tecum pati, tecum mori.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Pérfice greſſus meos in sémitis tuis, dómine, ℟. Ut non moveántur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Si unus pro ómnibus mór-

tuus eſt, ergo omnes mórtui ſunt; & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt. 2. *Cor.* 5. 14. 15.

Omittitur hâc die Suffragium de Cruce, fitque ſolùm Suffragium de Sanctis, infrà poſt Completorium Sabbati.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Quis.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagíttæ tuæ infíxæ ſunt mihi, * & confirmáſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum:

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem, * totâ die contriſtátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflíctus ſum & humiliátus ſum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum, * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & ſtetérunt;

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes; * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum:

Et factus ſum ſicut homo non aúdiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo ſupergaúdeant mihi inimíci mei; * & dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum, * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo:

ti autem mei vi-
confirmáti ſunt ſu-
, * & multiplicáti
odérunt me iníquè.
etríbuunt mala pro
letrahébant mihi : *
a ſequébar bonitá-

relínquas me, Dó-
eus meus, * ne diſ-
à me.
de in adjutórium
* Dómine, Deus
neæ.
ALMUS 55.
fidelis in Deo ſpe-
nihil ab homine
.
eére meî, Deus,
óniam conculcávit
o : * totâ die impú-
ribulávit me.
ulcavérunt me ini-
i totâ die ; * quó-
lti bellántes advér-
.
túdine diéi tímébo:
erò in te ſperábo.
eo laudábo ſermó-
os, in Deo ſperá-
n timébo quid fá-
i caro.
die verba mea exe-
ur ; * advérsùm me
ogitatiónes eórum
m.
itábunt & abſcón-
* ipſi calcáneum
bſervábunt.
ſuſtinuérunt áni-
eam, pro níhilo
ícies illos : * in ira
confrínges,
, vitam meam an-
i tibi ; * poſuíſti

láchrymas meas in conſpéctu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertántur inimíci mei retrórsùm : * in quacúmque die invocávero te, ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ſermónem ; * in Deo ſperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Ant. Quis ergo nos ſeparábit à caritáte Chriſti? *Rom.* 8. 35.

Hymnus. Grates perácto jam die. *Infrà.*

CAPITULUM. 1. *Theſ.* 5. 9. 10.

FRatres, non póſuit nos Deus in iram, ſed in acquiſitiónem ſalútis, per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui mórtuus eſt pro nobis.

℟. *breve.* In manus. *Infrà.*

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Si quis non amat Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, ſit anáthema. 1. *Cor.* 16. 22.

Preces & Oratio, infrà.

SABBATO,

AD OFFIC. NOCTURN.

Invitatorium. Dóminum, qui reddit juſtis

las leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens: * inténdit arcum ſuum, donec infirméntur.

Sicut cera quæ fluit, auferéntur: * ſupercécidit ignis; & non vidérunt ſolem.

Priúſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut vivéntes, ſic in ira absórbet eos.

Lætábitur juſtus cùm víderit vindíctam; * manus ſuas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 142.

Oratio pœnitentis opem Dei deprecantis.

DOmine, exaúdi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua, * exaúdi me in tua juſtítia;

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens;

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam;

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos séculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te; * ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.

Velóciter exaúdi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Diviſio Pſalmi 142.

AUdítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, [Dómine]; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Cuncti dies hóminis dolóribus & ærúmnis pleni ſunt. *Eccle.* 2. 23.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Caro.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miſe-

Divinum poſtulatur
ium.
i : Cuſtódiam vias
as , * ut non delín-
lingua mea.
ori meo cuſtódiam,
onſíſteret peccátor
m me.
útui , & humiliá-
, & ſílui à bonis :*
meus renovátus eſt.
áluit cor meum in-
* & in meditatió-
exardéſcet ignis.
us ſum in lingua
Notum fac mihi ,
, finem meum ,
númerum diérum
quis eſt ;* ut ſciam
ſit mihi.
menſurábiles po-
es meos : * & ſub-
nea tanquam níhi-
e te.
mtamen univérſa
, * omnis homo

mtamen in imágine
it homo : * ſed &
onturbátur.
urízat ; * & ignó-
congregábit ea.
nc , quæ eſt expe-
ea ? nonne Dómi-
& ſubſtántia mea
eſt.
iſio Pſalmi 38.
ómnibus iniquitáti-
s meis érue me ,
ne], * oppróbrium
ti dedíſti me.
útui , & non apérui
n ,* quóniam tu fe-

re à me plagas tuas;
* à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuíſti hóminem , & tabéſcere fecíſti ſicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratiónem meam , Dómine , & deprecatiónem meam ; * aúribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego ſum apud te , & peregrínus , * ſicut omnes patres mei.

Remítte mihi , ut refrígeret priúſquàm ábeam , * & ámpliùs non ero.

PSALMUS 46.

Chriſtus Rex magnus ſuper omnem terram ; ipſi pſallendum.

OMnes gentes plaúdite mánibus ; * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus , terríbilis ; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis ,* & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam , * ſpéciem Jacob , quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo , * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro , psállite : * psállite Regi noſtro , psállite.

Quóniam Rex omnis ter-

ræ Deus; * psállite sapiénter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.

Ant. Caro hóminis, dum vivet, dolébit; & ánima illíus ſuper ſemetipſo lugébit. *Job.* 14. 22.

℣. Qui séminant in lácrymis, ℟. In exultatióne metent. *Pſ.* 125. 5.

Pater noſter, &c. *ut ſupra.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Inclinávi cor meum, Dómine, ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, ℟. Propter retributiónem. *Pſ.* 118. 112.

Ant. 4. a. Magna.

PSALMUS 47.

Eccleſia Dei fruſtra impugnatur; Deus fundavit eam in æternum.

MAgnus Dóminus & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, látera Aquilónis, * cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic ad
ſunt, conturbáti ſ
commóti ſunt:

Tremor apprehéndi
ibi dolóres ut partu

In ſpíritu vehen
cónteres naves Tha

Sicut audívimus,
dimus in civitáte D
virtútum, in civitá
noſtri: * Deus fundáv
in ætérnum.

Suſcépimus, Deus
ricórdiam tuam * in
templi tui.

Secúndùm nomen
Deus, ſic & laus tu
nes terræ: * juſtítiâ
eſt déxtera tua.

Lætétur mons Si
exúltent fíliæ Judæ,
pter judícia tua, D

Circúmdate Sion,
plectímini eam; *
in túrribus ejus.

Pónite corda ve
virtúte ejus, & diſ
domos ejus, * ut er
in progénie áltera;

Quóniam hic eſt
Deus noſter in ætérn
in sǽculum sǽculi; *
get nos in sǽcula.

Ant. Magna ſunt
tua, Dómine, & i
rabília verba tua. *Sa*

Ant. 7. d. Quæ.

PSALMUS

Deus in toto orbe pe
ſtum cognoſcen

DEus miſereátur
& benedícat n
illúminet vultum ſu
per nos, & miſereá
ſtri;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Quæ de manu tua accépimus, Dómine, dédimus tibi. 1. *Par.* 29. 14.

Ant. 3. c. Quid eſt.

PSALMUS 86.

Eccleſiæ Dei dilatatio: ipſe fundavit eam Altiſſimus.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium * ómnium habitátio eſt in te.

Ant. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? *Job.* 7. 17.

Ant. 2. *D.* Peregríni.

ALTERUM MOYSI CANTICUM. *Deut. c.* 32. *v.* 1. *ad* 43.

Populi ſui infidelitates, Deique vindictas & miſerationes prænuntiat.

AUdíte, cœli, quæ loquor; * áudiat terra verba oris mei.

Concréſcat ut plúvia doctrína mea; * fluat ut ros elóquium meum;

Quaſi imber ſuper herbam, & quaſi ſtillæ ſuper grámina: * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo noſtro: * Dei perfécta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus; * peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérſa, * hǽccine reddis Dómino, pópule ſtulte & insípiens?

Numquid non ipſe eſt Pater tuus, * qui poſsédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi:

Quando dividébat Altíſ-

ſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Conſtítuit términos populórum, * juxta númerum filiórum Iſraël.

Pars autem Dómini pópulus ejus; * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupíllam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expándit alas ſuas, & aſsúmpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excélſam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de ſaxo duríſſimo,

Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan;

Et hircos cum medúlla trítici, * & sánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſsátus eſt dilėctus, & recalcitrávit: * incraſsátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & recéſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abomi-

natiónibus ad iracú[ndiam] concitavérunt.

Immolavérunt d[æmo]niis, & non Deo; [deis] quos ignorábant.

Novi recentéſque [vene]runt, * quos non col[uérunt] patres eórum.

Deum qui te génu[it] reliquíſti, * & oblí[tus es] Dómini Creatóris tu[i].

Vidit Dóminus, [& ad] iracúndiam concitát[us est:] * quia provocavéru[nt eum] fílii ſui & fíliæ:

Et ait: Abſcónd[am fa]ciem meam ab eis; * [& con]ſiderábo novíſſima e[orum.]

Generátio enim p[erver]ſa eſt, * & infidéles [fílii.]

Ipſi me provoca[vérunt] in eo qui non erat D[eus,] & irritavérunt in va[nitáti]bus ſuis;

Et ego provocábo [eos in] eo qui non eſt pópu[lus,] & in gente ſtulta i[rritábo] illos.

Ignis ſuccénſus eſ[t in fu]róre meo, * & ardé[bit us]que ad inférni nov[íſſima.]

Devorabítque terra [cum] gérmine ſuo, * & mo[ntium] fundaménta combú[ret.]

Congregábo ſup[er eos] mala, * & ſagítta[s meas] complébo in eis.

Conſuméntur fam[e, &] devorábunt eos ave[s morſu] amaríſſimo.

Dentes beſtiárum [immít]tam in eos, * cum [furóre] trahéntium ſuper t[erram,] atque ſerpéntium.

Forìs vaſtábit eos [gládius,]

pavor, * júvenem
virginem, lactén-
hómine ſene.
Ubinam ſunt ? *
áciam ex homíni-
nóriam eórum:
ropter iram inimi-
liſtuli : * ne fortè
ent hoſtes eórum,
erent : Manus no-
lſa, * & non Dó-
cit hæc ómnia.
abſque consílio eſt,
rudéntia: * útinàm
: & intellígerent,
ſima providérent.
modo perſequátur
lle, * & duo fugent
míllia ?
e ídeò, quia Deus
didit eos, * & Dó-
onclúſit illos ?
enim eſt Deus no-
dii eórum: * & ini-
ſtri ſunt júdices.
ínea Sodomórum ví-
um, * & de ſubur-
Gomórrhæ :
eórum uva fellis, *
i amaríſſimi.
racónum vinum eó-
& venénum áſpidum
bile.
ne hæc cóndita ſunt
ne, * & ſignáta in
is meis ?
eſt últio, & ego re-
n in témpore, * ut
r pes eórum.
à eſt dies perditió-
& adéſſe feſtínant
ra.
cábit Dóminus pó-
ſuum, * & in ſervis
iſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque consúmpti ſunt.

Et dicet : Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam !

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum:

Surgant, & opituléntur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me:

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo; * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manū meam; * & dicam : Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis, * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo ſagíttas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur:

Et vindíctam retríbuet in hoſtes eórum; * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Peregríni ſumus coram te, & ádvenæ, ſicut

omnes patres noſtri, 1. *Par.* 29. 15.

Ant. 5. a. Ob hoc.

PSALMUS 116.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Ob hoc quòd ómnium Dóminus es, ómnibus te párcere facis. *Sap.* 12. 16.

CAPITULUM. I. *Cor.* 9. 24.

NEſcítis quòd ii qui in ſtádio currunt, omnes quidem currunt; ſed unus áccipit bravíum? ſic cúrrite ut comprehendátis.

HYMNUS.

PUGNATE, Chriſti mílites,
Fortes fide reſíſtite;
Imménſa promíſit Deus
Pio labóri prǽmia.

NON ille fluxas ac leves
Palmas dabit vincéntibus;
Sed lucis ætérnæ decus,
Et pura ſemper gaúdia.

MENTES beátas éxcipit
Formóſa Cœ́litûm domus:
Hîc turba, cœlis áltior,
Subjécta calcat sídera.

HUC certa nos ſpes évocat:
Huc vota tendant ómnia:
Nec térreat brevis labor,
Ætérna quos merces manet.

QUI nos corói
Patri;
Qui nos redémit,
Almâ juvans nos
Sit par tibi laus,
Amen.

℣. Dómine,
quiéſcet in mont
tuo? ℟. Qui in
ſinè mácula, &
juſtítiam. *Pſ.* 14. 1

Ad Benedíctus,
Deus noſter, mag
tis & terríbilis, cu
pactum & miſeric
ne avértas à fácie
nem labórem qui
nos. 2. *Eſdr.* 9. 32

Suffragia habent
poſt Completorium

AD PRIM

Ant. 3. c. Quid

PSALMUS

Chriſtus propter
nus, morti tradi
ſurrectionem ſu
& impetrat.

BEátus qui inté
per egénum &
rem; * in die m
rábit eum Dómin

Dóminus consér
& vivíficet eum, &
fáciat eum in ter
non tradat eum in
inimicórum ejus.

Dóminus opem
ſuper lectum dolór
univérſum ſtratum
ſáſti in infirmitáte

Ego dixi: Dóm
ſerére meî; * ſana
meam, quia pecc

Inimíci mei dixé
la mihi: * Quand

ſit nomen ejus?
ediebátur ut vi-
ı loquebátur; *
ngregávit ini-
bi.
átur foràs, * &
in idípſum.
n me ſuſurrá-
inimíci mei, *
me cogitábant

iníquum conſti-
vérsùm me: *
ui dormit, non
resúrgat?
omo pacis meæ,
ávi, qui edébat
s, * magnificá-
ıe ſupplantatió-

em, Dómine,
eî, & resúſcita
etríbuam eis.
ognóvi quóniam
e: * quóniam
lébit inimícus
r me.
n propter inno-
uſcepíſti; * &
i me in conſpé-
æternum.
tus Dóminus
l à século, & uſ-
lum. * Fiat, fiat.
L M U S 98.
num ſuper omnes
: *ipſe eſt cui ſer-*
patres antiqui.
us regnávit, iraſ-
: pópuli; * qui
er Chérubim,
terra.
ıs in Sion ma-
k excélſus ſuper
pulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt: * & honor regis judícium dílígit.

Tu paráſti directiónes, * judícium & juſtítiam in Jacob tu fecíſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum; * & adoráte ſcabéllum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos, * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos; * Deus, tu propítius fuíſti eis, & ulcíſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

P S A L M U S 107.

Chriſtus reſurrectionem ſuam, & regni ſui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & pſallam in glória mea.

Exúrge, glória mea, exúrge, pſaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam

tibi in natiónibus;
Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.
Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.
Ut liberéntur diléĉti tui, * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaúdi me.
Deus locútus eſt in ſanĉto ſuo; * exultábo, & dívidam Síchimam; & convállem tabernaculórum dimétiar.
Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei.
Juda rex meus; * Moab lebes ſpei meæ;
In Idumǽam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci faĉti ſunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumǽam?
Nonne tu, Deus, qui repulíſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?
Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana ſalus hóminis.
In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.
Ant. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur? *Matt.* 16. 26.

CAPITULUM. Phil. 2. 12. 13.

CAríſſimi, cum me[…] & tremóre veſtram ſ[…] lútem operámini; Deus enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, [...] bona voluntáte.

AD TERTIAM.

Ant. 5. 2. Qui cer[…]

PSALMUS 58.

Chriſtus morti tradi[…] Patrem ſuum orat, [...] dæis incredulis diſp[…] nem, regnumque ſ[…] ſuper gentes præn[…] tians.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus: * & ab inſurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * ſinè iniquitáte cucúrri, & diréxi.
Exúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël,
Inténde ad viſitándas omnes gentes; * non miſereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad véſperam; & famem patiéntur ut canes; * & circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum:

quóniam quis

Dómine, deridé-
ad níhilum dedú-
s gentes.
ſio Pſalmi 58.
údinem meam ad
ſtódiam, quia,
céptor meus es: *
us, miſericórdia
éniet me.
téndet mihi ſuper
neos, ne occídas
equándo oblivíſ-
ipuli mei.
ge illos in virtúte
depóne eos, pro-
eus Dómine:
um oris eórum,
a labiórum ipsó-
: comprehendán-
érbia ſua.
execratióne &
annuntiabúntur
nmatióne: * in
ummatiónis, &
t.
nt, quia Deus do-
r Jacob, * & fi-
æ.
rténtur ad véſpe-
famem patiéntur
; * & circuíbunt
i.
pergéntur ad man-
n: * ſi verò non
aturáti, & mur-
t.
tem cantábo forti-
uam: * & exultá-
è miſericórdiam

actus es ſuſcéptor
refúgium meum,
ribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia, Deus, ſuſcéptor meus es: * Deus meus, miſericórdia mea.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus; * in Iſraël magnum nomen ejus:

Et factus eſt in pace locus ejus; * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, glá-dium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium; * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus; * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

tibi in nationibus;

Quia magna eſt ſuper cælos miſericordia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltare ſuper cælos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

Ut liberentur dilécti tui, * ſalvum fac déxtera tuà, & exaudi me.

Deus locutus eſt in ſancto ſuo; * exultabo, & dividam Sichimam; & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus; * Moab lebes ſpei meæ;

In Idumæam extendam calceaméntum meum: * mihi alienigenæ amici facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur? *Matt.* 16. 26.

CAPITULUM. *Philip.* 2. 12. 13.

CAriſſimi, cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis, & velle & perficere, pro bona voluntáte.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Qui certat.

PSALMUS 58.

Chriſtus morti traditus, Patrem ſuum orat, Judæis incredulis diſperſionem, regnumque ſuum ſuper gentes prænuntians.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus: * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * ſinè iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël,

Inténde ad viſitándas omnes gentes; * non miſereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad véſperam; & famem patiéntur ut canes; * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum:

quóniam quis

)ómine, deridé-
ad níhilum dedú-
: gentes.
'o Pſalmi 58.
idinem meam ad
ſtódiam, quia,
:éptor meus es: *
.s, miſericórdia
éniet me.
téndet mihi ſuper
neos, ne occídas
:quándo oblivíſ-
puli mei.
e illos in virtúte
lepóne eos, pro-
us Dómine:
m oris eórum,
ı labiórum ipsó-
comprehendán-
érbia ſua.
execratióne &
annuntiabúntur
nmatióne: * in
mmatiónis, &
t.
ıt, quia Deus do-
· Jacob, * & fi-
æ.
téntur ad véſpe-
famem patiéntur
; * & circuíbunt
.
'ergéntur ad man-
n: * ſi verò non
ıturáti, & mur-
:.
:em cantábo forti-
uam: * & exultá-
: miſericórdiam

ıctus es ſuſcéptor
'efúgium meum,
'ibulatiónis meæ.
Autumnalis.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia, Deus, ſuſcéptor meus es: * Deus meus, miſericórdia mea.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus; * in Iſraël magnum nomen ejus:

Et factus eſt in pace locus ejus; * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium; * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus; * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili, & ei qui auſert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Qui certat in agóne, non coronátur, niſi legítimè certáverit. 2. *Tim.* 2. 5.

CAPITULUM. *Eph.* 5. 15. 16.

VIdéte, fratres, quómodo cautè ambulétis, non quaſi inſipiéntes, ſed ut ſapiéntes, rediméntes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℞. *breve.* Juſti * Hæreditábunt terram. ℞. Juſti. ℣. Et inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam. * Hæreditábunt. Glória. ℞. Juſti. *Pſ.* 36. 29.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℞. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30. 25.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Unuſquíſque.

PSALMUS 100.

Chriſti regnum deſcribitur: ultimum ejus judicium prænuntiatur.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum; * declíná me malígnum non c cébam.

Detrahéntem ſecr ximo ſuo, * hunc québar.

Supérbo óculo & tiábili corde, * cu non edébam.

Oculi mei ad fidé ræ, ut sédeant mec ámbulans in via im láta, hic mihi mi bat.

Non habitábit in domûs meæ qui facit biam: * qui lóquitu qua, non diréxit in c ctu oculórum meóru

In matutíno inte bam omnes peccató ræ; * ut diſpérder civitáte Dómini operántes iniquitáte

PSALMUS 10

Chriſtus inimicis ſu in ipſis vindictam que de ipſis vic prædicit.

DEus, laudem ne tacúeris; * c peccatóris, & os ſuper me apértum

Locúti ſunt adv me linguâ dolóſâ, mónibus ódii circ dérunt me, * & exp vérunt me gratis.

Pro eo ut me dilíg detrahébant mihi; autem orábam.

Et poſuérunt adv me mala pro bonis ódium pro dilectióni

Conſtítue ſuper eu

* & diábolus ſtet
ejus.
udicátur, éxeat
itus; * & orátio
n peccátum:
ies ejus pauci; *
átum ejus accí-

lii ejus órphani,
ejus vídua.
s transferántur
& mendícent, *
tur de habitatió-
s.
ur fœnerátor om-
ántiam ejus; * &
alięni labóres

it illi adjútor, *
ii misereátur pu-
.
ati ejus in intéri-
generatióne una
nomen ejus.
móriam rédeat iní-
rum ejus in conſ-
mini, * & peccá-
is ejus non deleá-

contra Dóminum
* & diſpéreat de
nória eórum;
quòd non eſt re-
fácere miſericór-
& perſecútus eſt
inopem & men-
& compúnctum
ortificáre.
éxit maledictió-
véniet ei; * &
enedictiónem, &
tur ab eo.
uit maledictiónem
iméntum * & in-
ut aqua in interió-

ra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum; * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 108.

ET tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intra me.

Sicut umbra cùm declínat, ablátus ſum; * & excúſſus ſum ſicut locúſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis; * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * ſalvum me fac ſecúndùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, fecíſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui insúrgunt in me confundántur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur ſicut diplóide, confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino ni-

facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum, ſicut Oreb, * & Zeb, & Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes,

Ità perſequéris illos in tempeſtáte tua; * & in ira tua túrbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéſcant, & conturbéntur in séculum séculi, * & confundántur, & péreant.

Et cognóſcant quia nomen tibi Dóminus; * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Deus citò fáciet vindíctam electórum ſuórum. *Luc.* 18. 8.

CAPITULUM. *Sap.* 5. 16. 17.

JUſti in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt mercos eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum: ídeò accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini.

℟. *breve.* Lætábitur juſtus * Cùm víderit vindíctam. ℟. Lætábitur. ℣. Manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris. * Cùm. Glória. ℟. Lætábitur. *Pſ.* 57. 11.

℣. Semen impióru
ríbit; ℟. Juſti aute
reditábunt terram. I
28. 29.

AD VESPER

Quæ ſunt Primæ de
nica.

Ant. 4. E. Sex di

PSALMUS I

Tribulationes vitæ p
tis: æternæ vitæ
rium.

DIléxi, quóniam
diet Dóminus *
oratiónis meæ;

Quia inclinávit
ſuam mihi, * & in
meis invocábo.

Circumdedérunt
lóres mortis, * & p
inférni invenérunt
Tribulatiónem &
rem invéni, * &
Dómini invocávi.

O Dómine, líbe
mam meam; * mi
Dóminus, & juſt
Deus noſter miſeré
Cuſtódiens párvul
minus, * humiliátu
& liberávit me.

Convértere, áni
in réquiem tuam,
Dóminus benefécit

Quia erípuit á
meam de morte, *
meos à lácrymis
meos à lapſu.

Placébo Dómino
gióne vivórum.

Ant. Sex diébus fe
minus cœlum, & t
& mare, & ómnia
eis ſunt. *Exod.* 20.

Ant. 8. g. In d

LMUS 121.
næ vitæ. Pax Ec-
: deſideranda.
us ſum in his quæ
. ſunt mihi : * In
Dómini ibimus.
: erant pedes no-
iis tuis, Jerúſalem;
em, quæ ædificá-
itas, * cujus parti-
jus in idipſum :
nim aſcendérunt
:ibus Dómini, te-
n Iſraël, * ad con-
nómini Dómini :
llic ſedérunt ſedes
o, * ſedes ſuper
David.
: quæ ad pacem
ſalem; * & abun-
ligéntibus te.
x in virtúte tua, *
ántia in túrribus

r fratres meos, &
meos, * loquébar
: te.
r domum Dómini
:i, * quæſívi bona

a die ſéptimo Sáb-
ſt, réquies ſancta
. *Exod.* 31. 15.
t. a. Dies.
. LMUS 132.
: concordiæ beati-
tudo.
quàm bonum &
n jucúndum, * ha-
atres in unum!
nguéntum in cápi-
. deſcéndit in bar-
arbam Aaron, *
céndit in oram ve-
ejus.

Sicut ros Hermon, * qui deſcéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Dies ſéptimus, quia Sábbati réquies eſt, vocábitur ſanctus. *Levit.* 23. 3.

Ant. 4. E. Cuſtódiant.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis illic ſédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus, in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra :

Quia illic interrogavérunt nos qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos; * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea :

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * ſi non memínero tuî,

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis míſera ; * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuíſti nobis :

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Cuſtódiant filii Iſraël Sábbatum, & célebrent illud in generatiónibus ſuis. *Exod.* 31. 16.

Ant. 7. b. Omnis.

PSALMUS 140.

Orat juſtus, ut ſit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaúdi me ; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo : * elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excuſatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem ; * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me ; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum ;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absórpti ſunt juncti pe-

træ júdices eórum
dient verba mea q
potuérunt.

Sicut craſſitúdo te
pta eſt ſuper terram
ſipáta ſunt oſſa noſt
inférnum.

Quia ad te, D
Dómine, óculi mei
ſperávi, non aúfer
mam meam.

Cuſtódi me à láque
ſtatuérunt mihi, * &
dalis operántium in
tem.

Cadent in retiácu
peccatóres : * ſing
ſum ego, donec tra

Ant. Omnis qui
opus in hac die, m
Exod. 31. 15.

CAPITULUM. E
8. 9. 10.

MEménto ut di
bati ſanctífic
diébus operáberis,
ómnia ópera tua :
autem die Sábbatu
mini Dei tui eſt.

HYMNU

QUÆ, ſex labó
dies,
Terras polúmo
didit,
Die quiéſcens ſépt
Divína ceſsávit m

ÆTERNUS orb
ditor
Hanc ipſe ſacrávit
Judǽa quam, Legi
Piis colébat rítibus

FŒDUS novum
novos,
Chriſtus dedit : Ch
ce,

ónis filios
nctior manet quies.
GAVIT umbram
ritas;
a ceſſant Sábbata:
ex amóris córdibus
ta mortáles regit.
N victimárum sán-
iinis
aſcéndit vapor;
: ſed litans ſuo,
tra Chriſtus víctima.
ERNE tu Verbi
ater,
e Fili, par Patri,
utríque, Spíritus,
Deus, ſit glória.
men.
Convértere, ánima
n réquiem tuam; ℟.
Dóminus beneſécit
ſ. 114. 7.
Magníficat, *Antipho-*
in Proprio de Tem-

tio Dominicæ ſequen-

fiunt ſuffragia ; ſed
nda ſit Commemora-
aliquo Sancto, fit hoc

OMPLETORIUM.
. 6. F. Réquies.
SALMUS 50.
: *pœnitentis oratio.*
eſiæ bona deſideran-

ſerére meî, Deus, *
ſecúndùm magnam
córdiam tuam.
ſecúndùm multitú-
miſeratiónum tuá-
* dele iniquitátem
.
ipliùs lava me ab ini-
quitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco; * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci, * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ maniſeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſsópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te conveténtur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis

meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dedíſſem útique ; * holocaúſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus ; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocaúſta : * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Chriſtus in anguſtia mortis à Deo Patre ſalutem poſcit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaúdi me ; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam : quóniam ſanctus ſum ; * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperántem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die ; * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi :

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudíſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine, * & non eſt ſecúndùm ópera tua.

Omnes gentes quaſcúmque fecíſti vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília ; * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miséricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî ; * da impérium tuum

& ſalvum fac
læ tuæ.
um ſignum in
t vídeant qui
, & confundán-
am tu, Dómi-
i me, & conſo-
.
quies Sábbati
eſt Dómino
16. 23.
Grates perácto
rà, p. 163.

CAPITULUM. *Levit.* 23. 32.

A Véſpera uſque ad véſperam celebrábitis Sábbata veſtra.

℟. *breve.* In manus, *infrà*, p. 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 3. *a.* Benedíctus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo ſuo Iſraël. 3. *Reg.* 8. 56.

Non dicuntur Preces. Oratio Illúmina, *infrà*, p. 164.

RIIS PER ANNUM.

AUDES
TINAS.
& Feriis Qua-
um poſt Anti-
enedíctus, *di-*
genibus, & vo-
ius elatâ,
CES,
léiſon. *Chorus*:
, eléiſon. Ký-

retò, *uſque ad*
os indúcas in
; ℟. Sed líbe-
io.
imus cum pá-
is; ℟. Injúſtè
quitátem féci-
5. 6.
rtere, Dómi-
iò? ℟. Et de-
to ſuper ſervos
. 13.
míneris iniqui-
árum antiquá-
itò, antícipent

nos miſericórdiæ tuæ. *Pſ.* 78. 8.

℣. Propítius eſto peccátis noſtris, ℟. Propter nomen tuum. *Pſ.* 78. 9.

℣. Orémus pro Pontífice noſtro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum & vivíficet eum. *Pſ.* 40. 3.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exúltent. *Pſ.* 131. 9.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem; ℟. Et exaúdi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, ℟. Et bénedic hæreditáti tuæ. *Pſ.* 27. 9.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem. ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121. 6. 7.

℣. Orémus pro frátribus

noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124. 4.

℣. Pro infírmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis. ℟. Animas paúperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73. 19.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Chriſtum poſcentis.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus; * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio:

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória, &c.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos: ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Deinde altâ voce, Dóminus vobíſcum; ℟. & cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

Si facienda ſit Commemoratio de aliquo Sancto, ſit eo loco.

Deinde ſiunt

SUFFRAGIA,

Seu Commemorationes communes.

De Cruce.

Ant. Redemíſti nos Deo in sánguine tuo, Dómine, ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne. *Apoc.* 5. 9.

℣. Hæc recordátus ſum, ℟. Et effúdi in me ánimam meam. *Pſ.* 41. 5.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas, Deus. ℟. Amen.

De omnibus Sanctis.

Ant. Manifeſtétur glória veſtra in univérſa terra. 1. *Mach.* 15. 9.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; ℟. In sécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83. 5.

Orémus.

A Cunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defénde perículis; & intercedéntibus

glorioſâ ſemper
)ei Genitríce Ma-
:is Apóſtolis tuis
?aulo,atque beáto
ıibus Sanctis,ſalú-
s tríbue benígnus
, ut deſtrúctis ad-
us & erróribus
, Ecclésia tua ſe-
sérviat libertáte;
ıdem Dóminum
Jeſum Chriſtum
ıum, qui tecum
regnat in unitáte
ſancti Deus; Per
:ula ſeculórum.
ıen.
n Patroni additur
ıa ſanctorum Apo-
]
ninus vobíſcum;
m ſpíritu tuo.
edicámus Dómi-
)eo grátias.
ıd Officium non
, dicitur ſecretò:
ım ánimæ per
·diam Dei requiéſ-
ace. ℟. Amen.
' , Pater noſter.

?RIMAM.
Ave. *ſecretò.*
ıs, in adjutórium.
ıı N U S. C.
lucis orto sídere,
n precémur súp-
:s,
t ipſe dírigat,
eáta sémitas.
lingua peccet, nil
us;
s ináne cógitet;
mplex véritas,
regnet cáritas.

INCŒPTA dum fluet
dies,
O Chriſte, cuſtos pérvi-
gil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet
Portas tuére sénſuum.
PRÆSTA diúrnus ut
tuæ
Subsérviat laudi labor:
Autóre quæ te cœpimus
Da, te favénte, próſequi.
SUPERBA ne nimis
caro
Menti licénter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.
ÆTERNE tu Verbi
Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Pſal. Ant. & Cap. ut habentur in Pſalterio ſecundùm Feriam, niſì aliter notetur.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis, ℟. Chriſte. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. (*Hic ℣. mutatur aliquando, ut in propriis locis aſſignatur.*) * Miſerére. Glória. ℟. Chriſte. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 1. 3.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 26.

Quando ſit Officium de aliquo Sancto, hic dicitur, Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum Spíritu tuo. Orémus, &c. *Quando autem ſit de Feria, adduntur*

PRECES,

[*In Vigiliis & Feriis Quatuor Temporum, dicuntur, flexis genibus, cum* ℣℣. *inferiùs poſitis.*]

KYrie, eléiſon. *Ch.* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Vivet ánima mea & laudábit te; ℟. Et judícia tua adjuvábunt me. *Pſ.* 118. 175.

Credo in Deum. *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87. 14.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70. 8.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ* 50. 12.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50. 13.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et ſpíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50. 14.

In Vigiliis & Feriis Quatuor Temporum, adduntur ſequentia. In aliis autem hîc fit Confeſſio.

℣. Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; ℟. Et ſémitas tuas édoce me. *Pſ.* 24. 4.

℣. Dírige me in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus Salvátor meus. *Pſ.* 24. 5.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139. 2.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58. 2.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58. 3.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

℣. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris; ℟. Secúndùm miſericórdiam tuam meménto meî, tu. *Pſ.* 24. 7.

Tunc Hebdomadarius facit Confeſſionem.

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (Et vobis, fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo,

:e , (*ad ſequentia*
ter percutitur pe-
Meâ culpâ , meâ
meâ máximâ culpâ.
›recor beátam Ma-
ẽmper Vírginem ,
ı Michaélem Ar-
lum, beátum Joán-
ʒaptíſtam , ſanctos
ılos Petrum & Pau-
›mnes Sanctos, (&
ıtres,) oráre pro me
minum Deum no-

orus reſpondet.
ſereátur tuî omnípo-
:ns Deus, & dimíſ-
:átis tuis, perdúcat
ſtam ætérnam.
domadarius dicit :

de Chorus repetit
ionem : *& ubi dictum*
bis, fratres, & vos,
', *dicit*, tibi, pater,
pater.
Confeſſione à Choro,
nadarius dicit :
ſereátur veſtrî omní-
otens Deus, & di-
›eccátis veſtris, per-
vos ad vitam ætér-
℟. Amen.
lgéntiam, abſolu-
em, & remiſſiónem
órum noſtrórum trí-
obis omnípotens &
:ors Dóminus. ℟.

eres in ſuis conven-
loco , fratres , &
dicunt , ſorores, &

ſolus recitat , ſemel
Confíteor , *omiſſis*
vocibus quæ clauduntur parentheſi ; *& addit particulam* , & , *ante voces* , ómnibus , *&* omnes. *Deinde* Miſereátur , *ſemel* ; *ad quod dicit* , noſtrî , noſtris , nos.

Proſequitur Hebdomadarius.

℣. Exaúdi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64. 6.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122. 3.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Oratio ſequens ſemper dicitur ad Primam, etiam in Feſtis Sanctorum.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum,

qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia sécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

AD OFFIC. CAPITULI.

Primò fit Lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce:

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 15.

Et abſolutè, ſinè Dóminus vobíſcum, *& ſinè* Orémus.

SAncta María (iſti) & omnes Sancti, ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecúndùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 30. 1. *Petr.* 1. 15. ℟. Amen.

Hæc vox (iſti) *omittitur ubi non legitur Martyrologium; & tunc Officium Capituli inchoatur à* ℣. Pretióſa: *quod & obſervant qui privatim recitant.*

Tum fit Lectio Canonis, qui, quâlibet die, varius legitur, & habetur in Proprio de Tempore.

Lector petit Benedictionem, dicens:

Jube, Domne, benedícere.

Hebdomadarius benedicens, dicit:

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. 66. ℟. Amen.

Lector legit Canonem, & in fine ſubjungit: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

A privatim recitantibus, legitur Canon: omiſſo, Jube, Domne, benedícere, *ſed præmiſsâ Benedictione, ut ſuprà.*

Sequentes ℣℣. *cum Oratione* Dirígere, *ante laborem quotidianum dicendi, omittuntur diebus Feſtis à populo feriatis; & lecto Canone, dicitur,* ℣. Adjutórium noſtrum, *infrà.*

Diebus autem à populo non feriatis, abſoluto Canone Hebdomadarius dicit.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat, &c.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua, ℟. Et dírige fílios eórum. *Pſ.* 89. 16.

℣. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos,

ánuum noſtrárum
. 89. 17.
Orémus.
ere, ſanctificáre,
re & gubernáre
Dómine Deus,
i & terræ, hódie
córpora noſtra,
ermónes & actus
n lege tua, & in
mandatórum tuó-
ſic & in ætérnum,
ínte, ſalvi & líbe-
reámur, Salvátor
ui vivis & regnas
ſeculórum. ℟.

jutórium noſtrum
e Dómini, ℟. Qui
um & terram. *Pſ.*

ſiori voce Hebdo-
dicit : Benedíci-
óminus. *Et ſtatim*
:
pacis aptet vos in
o, ut faciátis ejus
em, fáciens in vo-
pláceat coram ſe;
m Chriſtum, cui
a in sécula ſecu-
Hebr. 13. 20. 21.
n.
ia ſequatur Hora,
ecretò : Fidélium
&c. Pater. Ave.
TERTIAM.
Ave. *ſecretò.*
s, in adjutórium.
MNUS. C.
NS amóris Spí-
tus,
donórum Parens,
úſus íntimis
flammas córdibus.

QUI caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coápta néxibus.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

In Vigiliis & Feriis Quatuor Temporum, ad Tertiam, Sextam & Nonam, flexis genibus, dicuntur poſt ℟. breve

PRECES,

KYrie, eléiſon. *Ch.* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad ℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio quæ dicta fuit in Laudibus.

Niſi alia ſequatur Hora, dicitur ſecretò :

Fidélium ánimæ, &c. Pater. Ave.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

JAM ſolis aúreum jubar
Toto corúſcat lúmine;

Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accéndis face.
FAC plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcéndo ſurgat ad diem.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Preces, ſi dicendæ ſint, ſuprà, ad Tertiam.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus. Et ſi alia non ſequatur Hora:

Fidélium ánimæ. Pater. Ave.

AD NONAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

PRONO volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O CHRISTE, dum fixus cruci,
Expándis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in ampléxu mori.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Preces, ſi dicendæ ſint, ſuprà ad Tertiam.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus. Et ſi alia non ſequatur Hora:

Fidélium ánimæ. Pater. Ave.

AD VESPERAS.

SUFFRAGIA,

Seu Commemorationes Communes.

De Cruce.

Ant. Si unus pro ómnibus mórtuus eſt, ergo omnes mortui ſunt; & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt. 2.*Cor.*5.14.15.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine; ℟. Ut non moveántur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas, Deus. ℟. Amen.

De omnibus Sanctis.

Ant. Sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc.* 7. 15.

℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, Dómine; ℟. Et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. *Pſ.* 35. 9.

Orémus.

A Cunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defénde perículis; & intercedéntibus beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei Genitríce Ma-

:átris Apóſtolis tuis
k Paulo atque beáto
mnibus Sanctis, ſa-
nobis tríbue beníg-
ɔacem, ut deſtrúctis
itátibus & erróribus
ſis, Eccléſia tua ſe-
bi ſérviat libertáte;
úmdem Dóminum
n Jeſum Chriſtum
tuum, qui tecum vi-
egnat in unitáte Spí-
ncti Deus; Per óm-
:ula ſeculórum.
Amen.
ten Patroni additur
nina ſanctorum Apo-
m.
)óminus vobíſcum;
cum ſpíritu tuo.
Benedicámus Dómi-
:. Deo grátias.
i non ſequatur imme-
Completorium dici-
retò:
!lium ánimæ. Pater.

:OMPLETORIUM.
eparetur à Veſperis,
r: Pater. Ave. *ſe-*

)nvérte nos, Deus
alutáris noſter; ℟. Et
: iram tuam à nobis.
.. 5.
)eus, in adjutórium.
YMNUS. C.
RATES, peracto jam
die,
, tibi persólvimus;
ſque, dum nox íncipit,
érnimus vultu preces.
UOD longa peccá-
rit dies,
rus éxpiet dolor;

Somno gravátis ne nova
Inflígat hoſtis vúlnera.

INFESTUS uſque círcuit
Quærens leo quem dévoret;
Umbra ſub alárum tuos
Defénde filios, Pater.

O QUANDO lucéſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Capitulum habetur in proprio loco.

℟. *breve*. In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum. ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis. * Comméndo ſpíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. 6.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. c. 2. *v.* 29. *ad* 32.
De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam

Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accéndis face.
FAC plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcéndo ſurgat ad diem.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Preces, ſi dicendæ ſint, ſuprà, ad Tertiam.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus. Et ſi alia non ſequatur Hora:

Fidélium ánimæ. Pater. Ave.

AD NONAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

PRONO volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O CHRISTE, dum fixus cruci,
Expándis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in ampléxu mori.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Preces, ſi dicendæ ſint, ſuprà ad Tertiam.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus. Et ſi alia non ſequatur Hora:

Fidélium ánimæ. Pater. Ave.

AD VESPERAS.

SUFFRAGIA,

Seu Commemorationes Communes.

De Cruce.

Ant. Si unus pro ómnibus mórtuus eſt, ergo omnes mortui ſunt; & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt. 2. *Cor.* 5. 14. 15.

℣. Pérfice greſſus meos in sémitis tuis, Dómine; ℟. Ut non moveántur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas, Deus. ℟. Amen.

De omnibus Sanctis.

Ant. Sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc.* 7. 15.

℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, Dómine; ℟. Et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. *Pſ.* 35. 9.

Orémus.

A Cunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defénde perículis; & intercedéntibus beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei Genitríce Ma-

itis Apóſtolis tuis
Paulo atque beáto
nibus Sanctis, ſa-
obis tríbue benig-
ıcem, ut deſtrúctis
átibus & erróribus
s, Eccléſia tua ſe-
i sérviat libertáte;
mdem Dóminum
ı Jeſum Chriſtum
uum, qui tecum vi-
gnat in unitáte Spí-
ıcti Deus; Per óm-
ıla ſeculórum.
men.
n Patroni additur
ına ſanctorum Apo-
t.
óminus vobíſcum;
um ſpíritu tuo.
enedicámus Dómi-
Deo grátias.
non ſequatur imme-
Completorium dici-
etò:
lium ánimæ. Pater.

OMPLETORIUM.

paretur à Veſperis,
: Pater. Ave. *ſe-*

nvérte nos, Deus
lutáris noſter; ℟. Et
iram tuam à nobis.
5.
eus, in adjutórium.
Y M N U S. C.
A T E S, peráćto jam
die,
tibi persólvimus;
que, dum nox íncipit,
nimus vultu preces.
O D longa peccá-
dies,
s éxpiet dolor;

Somno gravátis ne nova
Inflígat hoſtis vúlnera.

Infestus uſque círcuit
Quærêns leo quem dévoret;
Umbra ſub alárum tuos
Defénde fílios, Pater.

O quando lucéſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!

Æterne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Capitulum habetur in proprio loco.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum. ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis. * Comméndo ſpíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. 6.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. c. 2. v. 29. ad 32.
De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam

BENEDICTIONE[S]

DICENDÆ IN OFFICIO NOCTU[RNO]

ANTE LECTIONES.

DOMINICA,
Et in Officiis novem Lectionum.

IN I. NOCTURNO.

1. DEus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. 17. ℟. Amen. *Et ſic ad ſequentes.*
2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5. 20.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13.

IN II. NOCTURNO.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1. 3.
5. Sciámus ſupereminéntem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3. 19.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2. 27.

IN III. NOCTURNO.

7. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3. 14. 1[7].
8. Creſcámus in grá[tia &] cognitióne Dómi[ni no]ſtri, & Salvatóri[s Jeſu] Chriſti. 2. *Petr.* [3.]
9. Evangélium non [in] ſermóne tantùm, [ſed &] in virtúte, & in S[píritu] ſancto, & in plenit[údine] multa. 1. *Theſ.* 1.

IN FESTI[S]
B. MARIÆ VIRGI[NIS]
Quæ ſunt novem Le[ctio]num.

In I. & III. Nocturn[o Bene]dictiones, ut ſuprà. [In II.] verò Nocturno, [ſe]quitur.

4. Exúltet ſpíritus [noſter] in Deo, quia reſpé[xit hu]militátem Ancíll[æ ſuæ.] *Luc.* 1. 47. 48.
5. Nobíſcum ſit [Dóminus,] qui in Ancílla ſua [im]plévit miſericórdi[am ſu]am, quam promí[ſit do]mui Iſraël. *Judit[h]* 13. 18.
6. Invocet Dómin[um, &] loquátur Regi pro [nobis,] & líberet nos de [morte.] *Eſther.* 15. 3.

Hæ Benedictiones [di]cuntur in Feſtis qu[æ] ſimul de Domino [&] Maria, qualia ſunt

tatio, Annuntiatio, & Viſitatio.

In Officio de Beata Maria in Sabbato, itemque in Officio parvo, tres tantùm præcedentes dicuntur Benedictiones.

In Officio autem trium Lectionum Feſti Beatæ Mariæ, ſi ultima ſit Evangelium, dicitur, pro ultima Benedictione: Evangélium non ſit in ſermóne, &c. *ſuprà*, p. 166.

IN FESTIS SANCTORUM,

Quæ ſunt novem Lectionum.

Benedictiones I. & III. Nocturni, ut ſuprà. In II. autem Nocturno, ut ſequitur.

4. Deus det nobis illumináros óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Eph.* 1. 17. 18.

5. Dignos fáciat nos in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1. 12. 13.

6. Aperiántur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18.

In Officiis Sanctorum quæ ſunt tantùm trium Lectionum, tres tantùm præcedentes dicuntur Benedictiones; ſi autem ultima Lectio ſit Evangelium, dicitur pro ultima Benedictione. Evangélium non ſit in ſermóne, &c. *ſuprà*, p. 166.

Quando poſt Laudes Matutinas habetur aliqua Lectio pro commemoratione; ſi ſit Evangelium cum Homilia, Benedictio erit;

Permaneámus in fide fundáti, & ſtábiles, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1. 23.

Si verò Lectio ſit de aliquo Sancto, Benedictio erit;

Digni habeámur in regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1. 5. 10.

IN FERIALI OFFICIO.

Benedictiones dicuntur ſecundùm Feriam ut ſequitur.

Feriâ II. & V. ſumuntur è I. Nocturno Dominicæ, ſuprà, p. 166.

Feriâ III. & VI. ſumuntur è II. Nocturno Dominicæ.

Feriâ IV. & Sabbato, duæ priores Benedictiones ut in III. Nocturno Dominicæ; ultima autem ut ſequitur.

Deus ſpei répleat nos omni gaúdio & pace in credéndo, ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15. 13.

Si tertia Lectio ſit Evangelium, dicitur:

Non erubeſcámus Evangélium; virtus enim Dei eſt in ſalútem omnî credénti. *Rom.* 1. 16.

Quando D. D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt,

præmittit ex more, Jube, Domne, benedicere: *omnes reſpondent*; Amen. *Et Epiſcopus* [illegible]*it Lectionem.*

Idem obſervatur, *unicus eſt Presbyter*, *ſive in choro*, *ſive e chorum*, *recitat cum* i *rioribus Clericis.*

ᴾROPRIUM DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

ERIA QUARTA *Hebdomadæ undecimæ* OST PENTECOSTEN.

Officium ut in Pſalterio, dditis quæ ſequuntur; & in aliis Feriis.

e Libro ſecúndo Regum.

ECTIO I. *c.* 4. *v.* 8. *ad* 12.

ATtulérunt caput Iſboſeth ad David in Heon, dixerúntque ad Rem: Ecce caput Iſboſeth, lii Saül inimíci tui, qui uærébat ánimam tuam: dedit Dóminus dómino eo Regi ultiónem hódie Saül, & de sémine ejus. eſpóndens autem David echab, & Báana fratri ius, filiis Remmon Berouítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus qui éruit ániam meam de omni anúſtia, quóniam eum qui nnuntiáverat mihi, & díerat: Mórtuus eſt Saül: ui putábat ſe próſpera nuniáre, ténui, & occídi eum n Síceleg, cui oportébat nercédem dare pro núntio. Quantò magìs nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium, in domo ſua, ſuper lectum ſuum, non quæram ſánguinem ejus de manu veſtra, & aúferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris ſuis, & interfecérunt eos. * Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

* *Sic ſemper terminantur Lectiones, nisì aliter notetur.*

℟. *j.* Dixit David ad Dóminum, cùm vidiſſet Angelum cædéntem pópulum: * Ego ſum qui peccávi, ego iníquè egi; iſti qui oves ſunt, quid fecérunt? 2. *Reg.* 24. 17. ℣. Tribulátio & angúſtia in omnem ánimam hóminis operántis malum. *Rom.* 2. 9. * Ego.

LECTIO II. *c.* 5. *v.* 7. *ad* 12.

CEpit autem David arcem Sion, hæc eſt, Cívitas David. Propoſúerat enim David in die illa præmium, qui percuſsiſſet Jebusæum, & tetigiſſet dó-

ficiens atque ſuccreſcens, & Dóminus Deus exercítuum erat cum eo. Miſit quoque Hiram Rex Tyri núntios ad David, & ligna cedrína, & artífices lignórum, artificéſque lápidum ad paríetes: & ædificavérunt domum David. Et cognóvit David quóniam confirmáſſet eum Dóminus regem ſuper Iſraël, & quóniam exaltáſſet regnum ejus ſuper pópulum ſuum Iſraël.

℟. ij. Mórtuus eſt David in ſenectúte bona,* Plenus diérum & divítiis, & glóriâ: & regnávit Sálomon fílius ejus pro eo. 1. *Par.* 29. 28. ℣. David in ſua generatióne, cùm adminiſtráſſet voluntáti Dei, dormívit, & appóſitus eſt ad patres ſuos. *Act.* 13. 36. * Plenus.

Lectio III. [cut off]

Ahio præcedébat
David autem & om
raël ludébant coram
no, in ómnibus lig
brefáctis, & cítharis
ris, & týmpanis, &
& cýmbalis. Poſtqu
tem venérunt ad
Nachon, extendit O
num ad arcam Dei,
nuit eam; quóniam
trábant boves, &
navérunt eam. Ira
eſt indignatióne Dó
contra Ozam, & pe
eum ſuper temeritát
mórtuus eſt ibi juxta
Dei.

℟. iij. Teténdit O
num ſuam, ut ſuſte
arcam; bos quippe
viens, paúlulùm incl
rat eam. * Irátus eſt
Dóminus contra Oz
percúſſit eum, eò quò
giſſet arcam, & mórt

Oratio.
iámus, Dómine,
ɛſumus, auxílium
tuæ, quæ aures no-
d obediéndum tibi
, & linguam noſtram
è & piè loquéndum
Per Dóminum.

C A N O N.
ncílio Burdigalénſi.
583. *Tit.* 23. *De Si-*
ac. & Confident.
:larámus, omnes qui
iomodocúmque cón-
& accípiunt quæcúm-
neficia, cuſtódiæ at-
lúciæ nómine, vel
ctus & penſiónes ex
, ſinè ſummi Pontí-
toritáte, percípiunt,
acos eſſe, ſummo-
e Pontíficum conſti-
bus ſuper his éditis
os eſſe.

[A QUINTA.
oro ſecúndo Regum.
IO I. *c.* 6. *v.* 8. *ad*

ntriſtátus eſt David,
quòd percuſsíſſet
ius Ozam, & vocá-
t nomen loci illíus,
ſio Ozæ, uſque in
hanc. Et extímuit
Dóminum in die
dicens: Quómodo
iétur ad me arca Dó-
Et nóluit divértere
rcam Dómini in Ci-
n David: ſed divér-
n in domum Obé-
ı Gethæi. Et habitá-
:a Dómini in domo
:dom Gethæi, tribus
ous: & benedíxit Dóminus Obédedom & omnem domum ejus.

℟. *j.* Interfécit Dóminus Saül, & * Tránſtulit regnum ejus ad David fílium Iſaï. 1. *Par.* 10. 14. ℣. Amóto Saül, ſuſcitávit Deus David regem. *Act.* 13. 22. * Tránſtulit.

LECTIO II. *v.* 12. *ad* 17.

NUntiatúmque eſt regi David quòd benedixíſſet Dóminus Obédedom & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, & addúxit arcam Dei de domo Obédedom in Civitátem David, cum gaúdio: & erant cum David ſeptem chori, & víctima vítuli. Cúmque tranſcendíſſent qui portábant arcam Dómini ſex paſſus, immolábat bovem & aríetem, & David ſaltábat totis víribus ante Dóminum: porrò David erat accínctus ephod líneo. Et David, & omnis domus Iſraël ducébant arcam teſtaménti Dómini, in júbilo, & in clangóre búccinæ. Cúmque intráſſet arca Dómini in Civitátem David, Michol, fília Saül, proſpíciens per feneſtram, vidit regem David ſubſiliéntem atque ſaltántem coram Dómino: & deſpéxit eum in corde ſuo. Et introduxérunt arcam Dómini, & impoſuérunt eam in loco ſuo, in médio tabernáculi quod teténderat ei David: &

qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

AD OFFIC. CAPITULI.

Primò fit Lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce:

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 15.

Et abſolutè, ſinè Dóminus vobíſcum, *& ſinè* Orémus.

SAncta María (iſti) & omnes Sancti, ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecúndùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 30. 1. *Petr.* 1. 15. ℟. Amen.

Hæc vox (iſti) *omittitur ubi non legitur Martyrologium; & tunc Officium Capituli inchoatur à* ℣. Pretióſa: *quod & obſervant qui privatim recitant.*

Bonitátem, & d
nam, & ſciéntiam
nos Dóminus. *Pſ.* 1:
℟. Amen.
Lector legit Can
& in fine ſubjung
autem, Dómine, m
noſtrî. ℟. Deo grá
A privatim recita
legitur Canon : a
Jube, Domne, ben
re, *ſed præmiſſâ* l
ctione, ut ſuprà.
Sequentes ℣℣. *cu*
tione Dirígere, *aut*
rem quotidianum d
omittuntur diebus l
populo feriatis; &
Canone, dicitur, ℣.
tórium noſtrum, *in*
Diebus autem à
non feriatis, abſolut
ne Hebdomadarius
℣. Deus, in adju
meum inténde; ℟.
ne, ad adjuvándum
ſtína. *Pſ.* 69. 2.
℣. Deus, in adju
meum inténde; ℟.
ne, ad adjuvándum
ſtína.
℣. Deus, in adju
meum inténde; ℟.
ne, ad adjuvándum
ſtína. Glória Patri,

mánuum noſtrárum
Pſ. 89. 17.
Orémus.
ígere, ſanctificáre,
gere & gubernáre
:, Dómine Deus,
eli & terræ, hódie
& córpora noſtra,
ſermónes & actus
, in lege tua, & in
ıs mandatórum tuó-
:hîc & in ætérnum,
liánte, ſalvi & líbe-
nereámur, Salvátor
, qui vivis & regnas
ıla ſeculórum. ℞.

djutórium noſtrum
ine Dómini, ℞. Qui
elum & terram. *Pſ.*

iſſiori voce Hebdo-
us dicit: Benedíci-
Dóminus. *Et ſtatim*
it:
: pacis aptet vos in
ɔno, ut faciátis ejus
item, fáciens in vo-
d pláceat coram ſe;
ım Chriſtum, cui
ia in sécula ſecu-
Hebr. 13. 20. 21.
ıen.
alia ſequatur Hora,
ſecretò: Fidélium
, &c. Pater. Ave.
TERTIAM.
r. Ave. *ſecretò.*
eus, in adjutórium.
YMNUS. C.
ONS amóris Spí-
ritus,
te donórum Parens,
efúſus íntimis
le flammas córdibus,

QUI caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coápta néxibus.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

In Vigiliis & Feriis Quatuor Temporum, ad Tertiam, Sextam & Nonam, flexis genibus, dicuntur poſt ℞. breve

PRECES,

KYrie, eléiſon. *Ch.* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad ℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℞. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos; ℞. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℞. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio quæ dicta fuit in Laudibus.

Nisi alia ſequatur Hora, dicitur ſecretò:

Fidélium ánimæ, &c. Pater. Ave.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

JAM ſolis aúreum jubar
Toto corúſcat lúmine;

Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accéndis face.
FAC plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcéndo ſurgat ad diem.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Preces, ſi dicendæ ſint, ſuprà, ad Tertiam.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus. Et ſi alia non ſequatur Hora:

Fidélium ánimæ. Pater. Ave.

AD NONAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

PRONO volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O CHRISTE, dum fixus cruci,
Expándis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in ampléxu mori.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Cætera ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Preces, ſi dicendæ ſint, ſuprà ad Tertiam.

Oratio quæ dicta Laudibus. Et ſi a[…] ſequatur Hora:

Fidélium ánimæ[…] Ave.

AD VESPE[…]

SUFFRAG[…]

Seu Commemoration[…] *munes.*

De Cruce.

Ant. Si unus pro[…] mórtuus eſt, ergo mortui ſunt; & pro[…] mórtuus eſt Chriſt[…] qui vivunt, jam […] vivant, ſed ei qui […] mórtuus eſt. 2. *Cor.*[…]

℣. Pérfice greſſ[…] in sémitis tuis, D[…]

℟. Ut non moveá[…] ſtígia mea. *Pſ.* 16.

Orémus.

PErpétuâ nos, […]mus, Dómin[…] cuſtódi, quos per ſanctæ Crucis redí[…]gnátus es; Qui viv[…]gnas, Deus. ℟. A[…]

De omnibus Sa[…]

Ant. Sunt ante t[…] Dei, & sérviunt […] ac nocte in temp[…] *Apoc.* 7. 15.

℣. Inebriabún[…] ubertáte domûs tu[…]mine; ℟. Et torré[…]luptátis tuæ potá[…] *Pſ.* 35. 9.

Orémus.

A Cunctis nos, […]mus, Dómin[…]tis & córporis defé[…]rículis; & interce[…] beátâ & glorióſâ Vírgine Dei Genit[…]

tis Apóſtolis tuis
Paulo atque beáto
nibus Sanctis, ſa-
obis tríbue benig-
cem, ut deſtrúctis
itibus & erróribus
:, Eccléſia tua ſe-
ſérviat libertáte;
ndem Dóminum
Jeſum Chriſtum
ium, qui tecum vi-
gnat in unitáte Spí-
cti Deus; Per óm-
la ſeculórum.
nen.
s Patroni additur
ina ſanctorum Apo-
.
minus vobíſcum;
um ſpíritu tuo.
nedicámus Dómi-
Deo grátias.
ion ſequatur imme-
ompletorium dici-
etò:
um ánimæ. Pater.

OMPLETORIUM.
aretur à Veſperis,
: Pater. Ave. *ſe-*

ivérte nos, Deus
utáris noſter; ℟. Et
ram tuam à nobis.
5.
eus, in adjutórium.
M N U S. C.
A T E S, peráctojam
die,
tibi persólvimus;
ue, dum nox íncipit,
nimus vultu preces.
O D longa peccá-
: dies,
s éxpiet dolor;

Somno gravátis ne nova
Inflígat hoſtis vúlnera.

INFESTUS uſque círcuit
Quærens leo quem dévoret;
Umbra ſub alárum tuos
Defénde fílios, Pater.

O QUANDO lucéſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Capitulum habetur in proprio loco.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis. * Commendo ſpíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. 6.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. c. 2. *v.* 29. *ad* 32.
De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam

LECTIO II. *v. 6. ad* 11.

MIſit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæſivítque David quàm rectè ágeret Joab & pópulus, & quómodo adminiſtrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréſſus eſt Urías de domo Regis, ſecutúſque eſt eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis ſervis dómini ſui, & non deſcéndit ad domum ſuam. Nuntiatúmque eſt David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum ſuam. Et ait David ad Uríam: Nunquid non de via veníſti? quare non deſcendíſti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Iſraël, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & ſervi dómini mei ſuper fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? Per ſalútem tuam, & per ſalútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc.

℟. *ij.* Unxérunt David Regem ſuper Iſraël, * Juxta ſermónem Dómini, quem locútus eſt in manu Sámuel. 1. *Par.* 11. 3. ℣. Teſtimónium pérhibens dixit Deus: Invéni David fílium Jeſſe, virum ſecúndùm cor meum. *Act.* 13. 22. * Juxta.

LECTIO III. *v.* 12. *ad* 17.

AIt ergo David ad Uríam: Mane hîc étiam hódie, & cras dimíttam te. Manſit Urías in Jerúſalem in die illa & áltera: & vocávit eum David, ut coméderet coram ſe & bíberet, & inebriávit eum: qui egréſſus véſpere, dormívit in ſtrato ſuo cum ſervis dómini ſui, & in domum ſuam non deſcéndit. Factum eſt ergo manè, & ſcripſit David epíſtolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, ſcribens in epíſtola: Pónite Uríam ex advérſo belli, ubi fortíſſimum eſt prælium: & derelínquite eum, ut percúſſus intéreat. Igitur cùm Joab obſidéret urbem, póſuit Uríam in loco ubi ſciébat viros eſſe fortíſſimos. Egreſſíque viri de civitáte, bellábant advérsùm Joab: & cecidérunt de pópulo ſervórum David, & mórtuus eſt étiam Urías Hethæus.

℟. *iij.* Cùm tranſcendíſſent qui portábant arcam Dómini ſex paſſus, immolábat bovem & aríetem; * Et David ſaltábat totis víribus ante Dóminum. 2. *Reg.* 6. 13. 14. ℣. Pétiit David ut inveníret tabernáculum Deo Jacob. *Act.* 7. 46. * Et David. Glória. * Et David.

NOCTURNO.
›ro Eccleſiáſtici.
:V.*c.*3.*v.*20.*ad*27.
ntò magnus es,
nílía te in ómni-
, & coram Deo in-
rátiam: quóniam
oténtia Dei ſolíus,
nílibus honorátur.
e ne quæsíeris, &
:e ne ſcrutátus fúe-
quæ præcépit tibi
la cógita ſemper,
ibus opéribus ejus
curióſus. Non eſt
i neceſſárium, ea
:óndita ſunt, vi-
lis tuis. In ſuper-
ebus noli ſcrutári
iter, & in plúri-
ibus ejus non eris
Plúrima enim ſu-
m hóminum oſtén-
bi. Multos quoque
ívit ſuſpício illó-
in vanitáte detí-
ſus illórum. Cor
abébit malè in no-
& qui amat perí-
in illo períbit.
Cùm compléti fúe-
tui, & dormíeris
:ibus tuis, * Suſci-
nen tuum poſt te,
rediétur de útero
firmábo regnum
Reg. 7. 12. ℣. Hu-
s ex sémine, ſecún-
›miſſiónem, edúxit
ılvatórem, Jeſum.
. 23. * Suſcitábo.
o V. *c.* 16. *v.* 16.
.
ı dicas: A Deo ab-
ndar, & ex ſummo

quis meî memorábitur? In pópulo magno non agnóſcar; quæ eſt enim ánima mea in tam imménſa creatúra? Ecce cœlum, & cœli cœlórum, abýſſus, & univérſa terra, & quæ in eis ſunt, in conſpéctu illíus commovebúntur: montes ſimul, & colles, & fundaménta terræ, cùm conſpéxerit illa Deus, tremóre concutiéntur.

℟. *v.* Dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino: * Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránſtulit peccátum tuum. 2. *Reg.* 12. 13. ℣. Si confiteámur peccáta noſtra, fidélis eſt & juſtus Deus, ut remíttat nobis peccáta noſtra. 1. *Joan.* 1. 9. * Dixítque.

Lectio VI. *v.* 20. *ad* 24.

ET in ómnibus his inſenſátum eſt cor: & omne cor intellígitur ab illo. Et vias illíus quis intélligit, & procéllam quam nec óculus vidébit hóminis? Nam plúrima illíus ópera ſunt in abſcónſis: ſed ópera juſtítiæ ejus quis enuntiábit? aut quis ſuſtinébit? Longè enim eſt teſtaméntum à quibúſdam, & interrogátio ómnium in conſummatióne eſt. Qui minorátur corde, cógitat inánia: & vir imprúdens & errans, cógitat ſtulta. Audi me, fili, & diſce diſcipiínam ſensûs, & in verbis meis atténde in corde tuo.

maledicebat. 1. Petr. 2. 23. * Dimíttite. Glória. * Dimíttite.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Apolog. David ad Theodoſ. Auguſt. Cap. 2. n. 5.

LECTIO VII.

UNuſquíſque noſtrûm per ſíngulas horas quàm multa delínquit! & tamen unuſquíſque de plebe peccátum ſuum confiténdum non putat. Ille Rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto, manére penès ſe delícti paſſus eſt conſciéntiam: ſed præmatúrâ confeſſióne, atque imménſo dolóre réddidit peccátum ſuum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, ſi arguátur alicújus culpæ reus, non molé-

Dominum, cum v
Angelum cædéntem
lum: * Ego ſum qu
cávi, ego iníquè eg
qui oves ſunt, quid
runt? 2. *Reg.* 24.
Tribulátio & angú
omnem ánimam h
operántis malum. R
9. * Ego.

LECTIO VIII. *c.* 4.

PEccávit David
ſolent Reges: ſ
niténtiam geſſit, fle
gémuit, quod non
Reges. Conféſſus e
pam, obſecrávit ind
tiam, humi ſtratus d
vit ærúmnam, jeju
orávit, confeſſiónis
ſtimónium in perpét
la, vulgáto dolóre, t
ſit. Quod erubéſcun
priváti, Rex non
confitéri. Qui tené
gibus, audent ſuum

tiæ eſt : diluíſſe, virtútis.

℟. *viij*. Mórtuus eſt David in ſenectúte bona, *Plenus diérum & divítiis, & glóriâ ; & regnávit Sálomon, fílius ejus, pro eo. 1. *Par*. 29. 28. ℣. David in ſua generatióne, cùm adminiſtráſſet voluntáti Dei, dormívit, & appóſitus eſt ad patres ſuos. *Act*. 13. 36. * Plenus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c*. 10. *v*. 23. *ad* 37.

Samaritanus.

CONvérſus Jeſus ad diſcípulos ſuos, dixit : Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 171. *De verb. Apoſtol*. n. 2. 3.

TOtum genus humánum eſt homo ille qui jacébat in via ſemivívus à latrónibus relíctus, quem contémpſit tránſiens Sacérdos & Levítes ; & accéſſit ad eum curándum eíque opitulándum tránſiens Samaritánus. Tránſiit Sacérdos, útrique génere próximus : prætériit jacéntem. Tránſiit Levítes, & hic génere próximus : jacéntem étiam ipſe contémpſit. Tránſiit Samaritánus, génere longínquus, miſericórdiâ próximus: fecítque quod noſtis. In quo Samaritáno vóluit ſe intélligi Dóminus noſter Jeſus Chriſtus. Quid tam longínquum, quid tam remótum, quàm Deus ab homínibus, Immortális à mortálibus, Juſtus à peccatóribus ? Non loco longè, ſed diſſimilitúdine. Cùm ergo longè à nobis eſſet Immortális & Juſtus, tanquam à mortálibus & peccatóribus, deſcéndit ad nos, ut fieret nobis próximus ille longínquus.

℟. *jx*. Omnis via viri recta ſibi vidétur : appéndit autem corda Dóminus. * Fácere miſericórdiam & judícium, magìs placet Dómino quàm víctimæ. *Prov*. 21. 2. 3. ℣. Samaritánus quidam iter fáciens, venit secùs eum ; & videns eum miſericórdiâ motus eſt. *Luc*. 10. 33. * Fácere. Glória. * Fácere.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 6. F. Non diligámus verbo neque linguâ, ſed ópere & veritáte. 1. *Joan*. 3. 18.

Oratio.

COnfírma, quæſumus, Dómine, tuórum corda fidélium, & grátiæ tuæ virtúte corróbora ; ut & in tua ſint ſupplicatióne devóti, & mútuâ dilectióne ſincéri ; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ*. 23. *De Reform. Cap*. 18.

SAncta Sýnodus ſtátuit, ut ſíngulæ Cathedráles, Metropolitánæ, atque

his majóres Ecclésiæ, pro modo facultátum & Diœcésis amplitúdine, certum puerórum ipsíus Civitátis & Diœcésis, vel ejus Províncíæ, si ibi non reperiántur, númerum in Collégio ad hoc propè ipſas Ecclésias, vel álio in loco conveniénti ab Epíſcopo eligéndo, álere ac religióſè educáre, & Eccleſiáſticis diſciplínis inſtitúere teneántur.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Ait Jeſus: Quis horum trium vidétur tibi próximus fuíſſe illi qui íncidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit miſericórdiam in illum. *Luc.* 10. 36. 37.

FERIA SECUNDA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio I. *c.* 12. *v.* 1. *ad* 6.

MIſit Dóminus Nathan ad David: qui cùm veníſſet ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper. Dives habébat oves & boves plúrimos valde: pauper autem nihil habébat omnínò, præter ovem unam párvulam quam émerat, & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum filiis ejus ſimul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in ſinu illíus dórmiens: erátque illi ſicut filia. Cùm autem peregrínus quidam veníſſet ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus ſuis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad ſe, tulit ovem viri paúperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad ſe. Irátus autem indignatióne David advérsùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis eſt vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum iſtud, & non pepércerit.

℟. *j.* Interfécit, *p.* 175.

Lectio II. *v.* 7. *ad* 12.

DIxit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Ego unxi te in Regem ſuper Iſraël, & ego érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in ſinu tuo, dedíque tibi domum Iſraël & Juda: & ſi parva ſunt iſta, adjíciam tibi multò majóra. Quare ergo contempſíſti verbum Dómini, ut fáceres malum in conſpéctu meo? Uríam Hethǽum percuſsíſti gládio, & uxórem illíus accepíſti in uxórem tibi, & interfecíſti eum gládio filiórum Ammon. Quam ob rem non recédet gládius de domo tua uſque in ſempitérnum, eò quòd deſpéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethǽi, ut eſſet uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego ſuſcitábo ſuper te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & da-

bo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis, in óculis Solis hujus. Tu enim fecíſti abſcóndite: ego autem fáciam verbum iſtud in conſpéctu omnis Iſraël, & in conſpéctu Solis.

℟. ij. Unxérunt, p. 176.

Lectio III. v. 13. ad 15.

Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránſtulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen, quóniam blaſphemáre fecíſti inimícos Dómini, propter verbum hoc, fílius qui natus eſt tibi, morte moriétur. Et revérſus eſt Nathan in domum ſuam. Percúſſit quoque Dóminus párvulum quem pepérerat uxor Uríæ, David; & deſperátus eſt.

℟. iij. Cùm, p. 176.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 23. *De Reform. Cap.* 18.

In Collégio recipiántur qui ad mínimùm duódecim annos, & ex legítimo matrimónio nati ſint, ac légere & ſcríbere competénter nóverint, & quorum índoles & volúntas ſpem ásferat eos Eccleſiáſticis Miniſtériis perpétuò inſervitúros.

FERIA TERTIA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio I. c. 13. v. 1. ad 5.

Factum eſt ut Abſalom fílii David ſorórem ſpecioſíſſimam, vocábulo Thamar, adamáret Amnon, fílius David, & deperíret eam valde, ità ut propter amórem ejus ægrotáret: quia cùm eſſet virgo, diffícile ei videbátur ut quíppiam inhonéſtè ágeret cum ea. Erat autem Amnon amícus, nómine Jónadab, fílius Sémmaa fratris David, vir prudens valde. Qui dixit ad eum: Quare ſic attenuáris mácie, fili regis, per síngulos dies? cur non índicas mihi? Dixítque ei Amnon: Thamar sorórem fratris mei Abſalom amo. Cui reſpóndit Jónadab: Cuba ſuper lectum tuum, & languórem símula: cúmque vénerit pater tuus, ut víſitet te, dic ei: Véniat, oro, Thamar ſoror mea, ut det mihi cibum, & fáciat pulméntum, ut cómedam de manu ejus.

℟. j. Cùm compléti, p. 177.

Lectio II. v. 6. ad 10.

Accúbuit ítaque Amnon, & quaſi ægrotáre cœpit: cúmque veniſſet Rex ad viſitándum eum, ait Amnon ad Regem: Véniat, óbſecro, Thamar ſoror mea, ut fáciat in óculis meis duas ſorbitiúnculas, & cibum cápiam de manu ejus. Miſit ergo David ad Thamar domum, dicens: Veni in domum Amnon fratris tui, & fac ei pulméntum. Venítque

Thamar in domum Amnon fratris ſui : ille autem jacébat. Quæ tollens farínam commiſcuit ; & liquefáciens, in óculis ejus coxit ſorbitiúnculas. Tollénſque quod cóxerat, effúdit, & póſuit coram eo, & nóluit comédere. Dixítque Amnon : Ejícite univérſos à me. Cúmque ejeciſſent omnes, dixit Amnon ad Thamar : Infer cibum in concláve, ut veſcar de manu tua. Tulit ergo Thamar ſorbitiúnculas quas fécerat, & íntulit ad Amnon fratrem ſuum in concláve.

℟. *ij*. Dixit, *p.* 177.

Lectio III. *v.* 11. *ad* 15.

Cumque obtuliſſet ei cibum, apprehéndit eam, & ait : Veni, cuba mecum, ſoror mea. Quæ reſpóndit ei : Noli, frater mi, noli opprímere me, neque enim hoc fas eſt in Iſraël : noli fácere ſtultítiam hanc. Ego enim ferre non pótero oppróbrium meum, & tu eris quaſi unus de inſipiéntibus in Iſraël : quin pótiùs lóquere ad Regem, & non negábit me tibi. Nóluit autem acquiéſcere précibus ejus, ſed prævalens víribus, oppréſſit eam, & cubávit cum ea. Et exóſam eam hábuit Amnon ódio magno nimis : ità ut majus eſſet ódium quo óderat eam, amóre quo antè diléxerat. Dixítque ei Amnon : Surge, & vade.

℟. *iij*. Ait, *p.* 178.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 23. *De Reform. Cap.* 18.

Páuperum fílios, ut in Collégio recipiántur, præcípuè éligi vult ſancta Sýnodus : nec tamen ditiórum exclúdit, modò ſuo ſumptu aléntur, & ſtúdium præ ſe ferant Deo & Eccléſiæ inſerviéndi.

FERIA QUARTA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio I. *c.* 13. *v.* 27. *ad* 29.

Fecerat Abſalom convívium quaſi convívium regis. Præcéperat autem Abſalom púeris ſuis, dicens : Obſerváte cùm temuléntus fúerit Amnon vino, & díxero vobis : Percútite eum, & interfícite. Nolíte timére : ego enim ſum qui præcípio vobis : roborámini, & eſtóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Abſalom advérsùm Amnon, ſicut præcéperat eis Abſalom. Surgentéſque omnes fílii Regis, aſcendérunt ſínguli mulas ſuas, & fugérunt.

℟. *j*. Dixit, *p.* 178.

Lectio II. *c.* 14. *v.* 28. *ad fin.*

Manſítque Abſalom in Jerúſalem duóbus annis, & fáciem Regis non vidit. Miſit ítaque ad Joab, ut mítteret eum ad Regem: qui nóluit veníre ad eum. Cúmque ſecúndò miſiſſet, & ille noluiſſet veníre ad eum, dixit ſervis ſuis : Sci-

tis agrum Joab juxta agrum meum habéntem meſſem hórdei : ite ígitur & ſuccéndite eum igni. Succendérunt ergo ſervi Abſalom ſégetem igni. Et veniéntes ſervi Joab, ſciſſis véſtibus ſuis, dixérunt : Succendérunt ſervi Abſalom partem agri igni. Surrexítque Joab, & venit ad Abſalom in domum ejus, & dixit : Quare ſuccendérunt ſervi tui ſégetem meam igni ? Et reſpóndit Abſalom ad Joab : Miſi ad te óbſecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad Regem, & díceres ei : Quare veni de Geſſur ? mèliùs mihi erat ibi eſſe. Obſecro ergo, ut vídeam fáciem Regis : quòd ſi memor eſt iniquitátis meæ, interfíciat me. Ingréſſus itaque Joab ad Regem, nuntiávit ei ómnia : vocatúſque eſt Abſalom, & intrávit ad Regem, & adorávit ſuper fáciem terræ coram eo : oſculatúſque eſt Rex Abſalom.

℟. *ij.* Mórtuus, *p.* 179.

LECTIO III. *c.* 15. *v.* 1. *ad* 6.

IGitur poſt hæc fecit ſibi Abſalom currus, & équites, & quinquagínta viros qui præcéderent eum. Et manè conſúrgens Abſalom, ſtabat juxta introïtum portæ : & omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad Regis judícium, vocábat Abſalom ad ſe, & dicébat : De qua civitáte es tu ? Qui reſpóndens aiébat : Ex una tribu Iſraël ego ſum, ſervus tuus. Reſpondebátque ei Abſalom : Vidéntur mihi ſermónes tui boni & juſti. Sed non eſt qui te aúdiat conſtitútus à Rege. Dicebátque Abſalom : Quis me conſtítuat júdicem ſuper terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & juſtè júdicem ? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut ſalutáret illum, extendébat manum ſuam, & apprehéndens, oſculabátur eum. Faciebátque hoc omni Iſraël veniénti ad judícium, ut audirétur à Rege, & ſollicitábat corda virórum Iſraël.

℟. *iij.* Teténdit Oza manum ſuam, ut ſuſtentáret arcam ; bos quippe laſcíviens, paúlulùm inclináverat eam. * Irátus eſt ítaque Dóminus contra Ozam, & percúſſit eum, eò quòd tetigíſſet arcam, & mórtuus eſt ibi. 1. *Par.* 13. 9. 10. ℣. Quantò magis putátis deterióra meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & Sánguinem Teſtaménti pollútum dúxerit ? *Hebr.* 10. 29. * Irátus. Glória. * Irátus.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 24. *De Seminariis.*

EX ſacri Concílii Tridentíni autoritáte, Seminárium Clericórum in

noſtra Metropolitána, néc-non in síngulis Provínciæ noſtræ Cathedrálibus Eccléſiis, vi hujúſce decréti inſtitúimus.

FERIA QUINTA.

De Libro ſecúndo Regum.

LECTIO I. *c.* 15. *v.* 10. *ad* 14.

MIſit Abſalom exploratóres in univérſas tribus Iſraël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Abſalom in Hebron. Porrò cum Abſalom iérunt ducénti viri de Jerúſalem vocáti, eúntes símplici corde, & cauſam pénitùs ignorántes. Accersívit quoque Abſalom Achítophel Gilonítem, conſiliárium David, de civitáte ſua Gilo. Cúmque immoláret víctimas, facta eſt conjurátio válida, populúſque concúrrens augebátur cum Abſalom. Venit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univérſus Iſraël ſéquitur Abſalom. Et ait David ſervis ſuis qui erant cum eo in Jerúſalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effúgium à fácie Abſalom. Feſtináte égredi, ne fortè véniens óccupet nos, & impéllat ſuper nos ruínam, & percútiat civitátem in ore gládii.

℟. *j.* Interfécit, *p.* 175.

LECTIO II. *v.* 30. *ad* 32.

POrrò David aſcendébat Clivum olivárum, ſcandens, & flens, nudis pédibus incédens, & opérto cápite: ſed & omnis pópulus qui erat cum eo, opérto cápite aſcendébat plorans. Nuntiátum eſt autem David quòd & Achítophel eſſet in conjuratióne cum Abſalom; dixítque David: Infátua, quæſo, Dómine, consílium Achítophel. Cúmque aſcénderet David ſummitátem montis in quo adoratúrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chúſaï Arachítes, ſciſsâ veſte, & terrâ pleno cápite.

℟. *ij.* Unxérunt, *p.* 176.

LECTIO III. *c.* 16. *v.* 5. *ad* 12.

VEnit ergo rex David uſque Báhurim: & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Séme, fílius Gera: procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univérſos ſervos regis David. Omnis autem pópulus, & univérſi bellatóres, à dextro & à ſiníſtro látere Regis incedébant. Ità autem loquebátur Séme cùm maledíceret Regi: Egrédere, egrédere, vir sánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérſum sánguinem domûs Saül: quóniam invaſíſti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Abſalom fílii tui: & ecce premunt te mala

niam vir ſángui-
Dixit autem Abí-
s Sárviæ, Regi:
aledícit canis hic
dómino meo Re-
am, & amputábo
s. Et ait Rex: Quid
obis eſt, filii Sár-
ittite eum, ut ma-
Dóminus enim
ei ut maledíceret
& quis eſt qui aú-
re: Quare ſic fé-
t ait Rex Abíſaï,
rſis ſervis ſuis:
is meus qui egréſ-
útero meo, quæ-
m meam: quantò
nc filius Jémini?
eum, ut maledí-
a præcéptum Dó-
fortè reſpíciat Dó-
lictiónem meam:
t mihi Dóminus
pro maledictióne
érna.

Cùm, *p.* 176.

A N O N.

ílio Burdigalénſi.
583. *Tit.* 24. *De*
eminariis.

ım ſit cuívis Coë-
pórum noſtrórum,
s civitáte nullæ
ſneæ ſcholæ nec
ſtri, aſcítis in
n duóbus Canó-
eminárium Eccle-
ad áliam viciniò-
thedrálem Eccle-
qua ſit Univérſi-
íſper adjúngere,
ſcholárum atque
irum áderit facúl-

FERIA SEXTA.

De Libro ſecúndo Regum.

LECTIO I. *c.* 18. *v.* 5. *ad* 8.

PRæcépit Rex Joab, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: Serváte mihi púerum Abſalom. Et omnis pópulus audiébat præcipiéntem Regem cunctis princípibus pro Abſalom. Itaque egréſſus eſt pópulus in campum contra Iſraël, & factum eſt prælium in ſaltu Ephraïm. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſraël ab exércitu David, factaque eſt plaga magna in die illa, viginti míllium. Fuit autem ibi prælium diſpérſum ſuper fáciem omnis terræ, & multò plures erant quos ſaltus consúmpſerat de pópulo, quàm hi, quos voráverat gládius in die illa.

℟. *j.* Cùm compléti, *p.* 177.

LECTIO II. *v.* 9. *ad* 15.

ACcidit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo. Cúmque ingréſſus fuiſſet mulus ſubter condénſam quercum & magnam, adhæſit caput ejus quércui: & illo ſuſpénſo inter cœlum & terram, mulus cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíſpiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Abſalom pendére de quercu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidíſti, quare non confodíſti eum cum terra, & ego dediſſem tibi decem argénti

ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in filium Regis: audiéntibus enim nobis præcépit Rex tibi, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: Cuſtodíte mihi púerum Abſalom. Sed & ſi fecíſſem contra ánimam meam audácter, nequáquam hoc Regem latére potuíſſet: & tu ſtares ex advérſo? Et ait Joab: Non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu ſua, & infixit eas in corde Abſalom: cúmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 177.

LECTIO III. *v*. 31. *ad finem*.

APpáruit Chuſi: & véniens ait: Bonum appórto núntium, dómine mi Rex: judicávit enim pro te Dóminus hódie, de manu ómnium qui ſurrexérunt contra te. Dixit autem Rex ad Chuſi: Eſtne pax púero Abſalom? Cui reſpóndens Chuſi: Fiant, inquit, ſicut puer, inimíci dómini mei Regis, & univérſi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contriſtátus itaque Rex, aſcéndit cœnáculum portæ, & flevit. Et ſic loquebátur, vadens: Fili mi, Abſalom, [...]lom, fili mi! quis m[...] buat ut ego móriar [...] Abſalom, fili mi, [...] Abſalom!

℟. *iij*. Ait, *p*. 1[...]

CANON[...]

Ex Concílio Burdi[...]

Anno 1583. *Tit*. 2[...]

Seminariis.

UT Seminàriis ſı[...] tes ánnui rédi[...] puerórum idóneum [...]rum aléndum, & n[...]rios ſumptus faci[...] ſuppeditèntur, nos [...]cílii Tridentíni a[...]te, ipſis Seminárii[...]tis reditûſque nómi[...]ſtitúimus, adjún[...] atque attribúimus [...]ficia adjungénda.

S A B B A[...]

De Libro ſecúndo [...]

LECTIO I. *c*. 1. *ad* 4.

ADdidit furor [...] iráſci contra [...] commovítque Davi[...] dicéntem: Vade, [...] Iſraël & Judam. D[...] Rex ad Joab príncip[...] citûs ſui: Perámbu[...]nes tribus Iſraël à [...]que Berſabée, & n[...]te pópulum, ut ſci[...]merum ejus. Dixítq[...] Regi: Adaúgeat D[...] Deus tuus ad p[...] tuum, quantus nu[...] iterúmque centúpli[...] conſpéctu dómini [...]gis. Sed quid ſibi d[...] meus Rex vult in re[...]cémodi? Obtínuit

gis verba Joab,
pum exércitûs:
ne eſt Joab, &
mílitum, à fácie
: numerárent pó-
raël.
de Sabbato, duo
m. è III. Noct.
ced.
o II. *v.* 11. *ad*

it ítaque David
, & ſermo Dómi-
eſt ad Gad Pro-
t Vidéntem Da-
ns: Vade, & ló-
David: Hæc di-
inus: Trium tibi
tio, élige unum
lúeris ex his, ut
ibi. Cúmque ve-
d ad David, nun-
dicens: Aut ſep-
is véniet tibi fa-
rra tua: aut tri-
ſibus fúgies ad-
tuos, & illi te
atur: aut certè tri-
us erit peſtiléntia
tua. Nunc ergo
, & vide quem reſ-
ei, qui me miſit,
n. Dixit autem
d Gad: Coárctor
d méliùs eſt ut ín-
manus Dómini,
nim miſericórdiæ
,) quàm in manus
n. Immiſítque Dó-
eſtiléntiam in Iſ-
manè uſque ad
conſtitútum: &
unt ex pópulo, à
ue ad Berſabée,
ta míllia virórum.

LECTIO III. *v.* 16. *ad* 19.

CUmque extendiſſet manum ſuam Angelus Dómini ſuper Jerúſalem, ut diſpérderet eam, miſértus eſt Dóminus ſuper afflictióne, & ait Angelo percutiénti pópulum: Súfficit: nunc cóntine manum tuam. Erat autem Angelus Dómini juxta áream Areúna Jebusæi. Dixítque David ad Dóminum, cùm vidíſſet Angelum cædéntem pópulum: Ego ſum qui peccávi, ego iníquè egi: iſti qui oves ſunt, quid fecérunt? Vertátur, óbſecro, manus tua contra me, & contra domum patris mei. Venit autem Gad ad David in die illa, & dixit ei: Aſcénde, & conſtítue altáre Dómino in área Areúna Jebusæi. Et aſcéndit David juxta ſermónem Gad, quem præcéperat ei Dóminus.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 23. *De Reform. Cap.* 18.

UT in eádem diſciplína eccleſiáſtica commódiùs inſtituántur Seminariórum púeri, tonsúrâ ſtatim atque hábitu clericáli ſemper uténtur. Grammátices, cantûs, cómputi eccleſiáſtici, aliarúmque bonárum ártium diſciplínam diſcent: Sacram Scriptúrã, libros eccleſiáſticos, Homílias Sanctórum, atque Sacramentórum tradendó-

rum, máximè quæ ad confeſſiónes audiéndas videbúntur opportúna, & rítuum ac cæremoniárum formas edíſcent.

Ad Magníficat, *Ant. 6.* F. Sedit Sálomon ſuper sólium Dómini in Regem pro David patre ſuo, & cunctis plácuit. 1. *Par.* 29. 23.

Oratio, Largíre, *infrà*, *ad Laudes*, p. 192.

DOMINICA XIII.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.
Incipit Liber tértius Regum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 4.

ET rex David ſenúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cúmque operirétur véſtibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei ſervi ſui: Quærámus dómino noſtro Regi adoleſcéntulam vírginem, & ſtet coram Rege, & fóveat eum, dormiátque in ſinu ſuo, & calefáciat dóminum noſtrum Regem. Quæſiérunt ígitur adoleſcéntulam ſpecióſam in ómnibus fínibus Iſraël, & invenérunt Abiſag Sunamítidem, & adduxérunt eam ad Regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum Rege, & miniſtrábat ei: Rex verò non cognóvit eam.

℞. *j.* Dóminus diléxit Salomónem; misítque in manu Nathan Prophétæ, * Et vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino. 2. *Reg.* 12. 24. 25. ℣. Scient q diléxi te. *Apoc.* 3. 9

LECTIO II. *v.* 5.

ADonías auten Haggith eleva dicens: Ego regnál cítque ſibi currus é tes, & quinquagín qui cúrrerent ant Nec corrípuit eur ſuus aliquándo, Quare hoc fecíſti autem & ipſe pulcl de, ſecúndus na Abſalom. Et ſermc Joab fílio Sárviæ, Abíathar ſacerdót adjuvábant partes A Sadoc verò ſacér Banaías, fílius Joi Nathan Prophéta, & & Reï, & robur e David, non erat cu nía. Immolátis erg nías ariétibus & & univérſis pínguil ta Lápidem Zól qui erat vicínus Fo gel, vocávit univé tres ſuos fílios Re omnes viros Juda Regis. Nathan aut phétam, & Bana robúſtos quoſque, mónem fratrem ſuu vocávit.

℞. *ij.* Magnificá minus Salomónen omnem Iſraël: & illi glóriam regni, nullus hábuit an Rex Iſraël. 1. *Par.* ℣. Deus fidélis pé negáre ſeípſum nor 2. *Tim.* 2. 13. * D

LECTIO III. *v.* 11. *ad* 14.

DIxit ítaque Nathan ad Bethſabée matrem Salomónis: Num audíſti, quòd regnáverit Adonías, filius Haggith, & dóminus noſter David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & ſalva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nónne tu, dómine mi Rex, juráſti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum Rege, ego véniam poſt te, & complébo ſermónes tuos.

℟. *iij.* Dixit Sálomon Deo: * Da mihi ſapiéntiam & intelligéntiam, ut ingrédiar & egrédiar coram pópulo tuo. 2. *Par.* 1. 10. ℣. Si quis veſtrûm índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo. *Jac.* 1. 5. * Da mihi. Glória. * Da mihi.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Eccleſiáſtæ.

LECTIO IV. *c.* 1. *v.* 12. *ad fin.*

EGo Eccleſiáſtes fui Rex Iſraël in Jerúſalem: & propóſui in ánimo meo quærere & inveſtigáre ſapiénter de ómnibus quæ fiunt ſub ſole. Hanc occupatiónem péſſimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt ſub ſole, & ecce univérſa vánitas & afflíctio ſpíritûs. Pervérſi difficilè corrigúntur, & ſtultórum infinítus eſt númerus. Locútus ſum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus ſum, & præcéſſi omnes ſapiéntiâ, qui fuérunt ante me in Jerúſalem: & mens mea contempláta eſt multa ſapiénter, & dídici. Dedíque cor meum ut ſcirem prudéntiam atque doctrínam, erroréſque & ſtultítiam: & agnóvi quòd in his quoque eſſet labor, & afflíctio ſpíritûs: eò quòd in multa ſapiéntia, multa ſit indignátio: & qui addit ſciéntiam, addit & labórem.

℟. *iv.* Dedi tibi cor ſápiens & intélligens, in tantùm, ut nullus ante te símilis tuî fúerit, nec poſt te ſurrectúrus ſit: ſed & * Hæc quæ non poſtuláſti, dédi tibi, divítias ſcílicet & glóriam. 3. *Reg.* 3. 12. 13. ℣. Potens eſt Deus ómnia fácere ſuperabundánter quàm pétimus. *Eph.* 3. 20. * Hæc.

LECTIO V. *c.* 2. *v.* 11. *ad* 15.

CUm me convertíſſem ad univérſa ópera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus fruſtrà ſudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére ſub ſole. Transívi ad contemplándam ſapiéntiam, erroréſque & ſtultítiam, (Quid eſt, inquam, homo, ut ſequi poſſit Regem

Factórem ſuum?) & vidi quòd tantùm præcéderet ſapiéntia ſtultítiam, quantùm differt lux à ténebris. Sapiéntis óculi in cápite ejus: ſtultus in ténebris ámbulat: & dídici quòd unus utriúſque eſſet intéritus. Et dixi in corde meo: Si unus, & ſtulti, & meus occáſus erit, quid mihi prodeſt quòd majórem ſapiéntiæ dedi óperam? Locutúſque cum mente mea, animadvérti quòd hoc quoque eſſet vánitas.

℟. *v.* Audívit omnis Iſraël judícium quod judicáſſet rex Sálomon; * Et timuérunt Regem, vidéntes ſapiéntiam Dei eſſe in eo. 3. *Reg.* 3. 28. ℣. Audiéntes turbæ mirabántur in doctrína ejus. *Matt.* 22. 33. * Et.

De Libro Eccleſiáſtici.

LECTIO VI. *c.* 47. *v.* 14. *ad* 17.

POſt David ſurréxit fílius ſensátus, & propter illum dejécit omnem poténtiam inimicórum. Sálomon imperávit in diébus pacis, cui ſubjécit Deus omnes hoſtes, ut cónderet domum in nómine ſuo, & paráret ſanctitátem in ſempitérnum. Quemádmodum erudítus es in juventúte tua, & implétus es, quaſi flumen, ſapiéntiâ, & terram retéxit ánima tua? Et repléſti in comparatiónibus ænígmata: ad ínſulas longe divulgátum eſt nomen tuum, & diléctus es in pace tua.

℟. *vj.* Sálomon * Orávit, & deſcéndit ignis de cœlo, & consúmpſit holocaúſtum. 2. *Mach.* 2. 10. ℣. Sálomon ædificávit domum Deo Jacob. *Act.* 7. 47. * Orávit. Glória. * Orávit.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Enarr. in Pſal. 126. n. 2.

LECTIO VII.

SAlomon erat témpore ſuo fílius David: magnus ille, per quem multa ſancta præcépta, & ſalúbria mónita, & divína ſacraménta Spíritus ſanctus in Divínis Litteris operátus eſt. Nam ipſe Sálomon mulíerum amátor fuit, & reprobátus eſt à Deo: & uſque ádeò láqueus illi fuit illa cupíditas, ut à muliéribus étiam idólis ſacrificáre cogerétur, ſicut de illo Scriptúra teſtis eſt. Sed ſi, illo cadénte, quæ per illum dicta ſunt, deleréntur, judicarétur, quia ipſe díxerat, non quia per illum dicta erant. Optimè étiam hoc egit miſericórdia Dei, & Spíritus ejus, ut quidquid boni per Salomónem dictum eſt, Deo tribuerétur: peccátum hóminis, hómini. Quid mirum quia in pópulo Dei cécidit Sálomon? In paradíſo non cécidit Adam? Non cécidit de cœlo Angelus, &

: factus eſt? Ideò
r in nullo hómi-
m eſſe ponéndam.
'. Regína Saba non
ultrà ſpíritum; *
e ad Regem: Ve-
ermo quem audívi
mea, ſuper ſermó-
is, & ſuper ſapién-
3. *Reg.* 10. 5. 6. 7.
na Saba venit à fi-
erræ audíre ſapién-
alomónis. *Luc.* 11.
ixítque.

CTIO VIII.

a & iſte Sálomon
lificáverat templum
mino, in typo qui-
in figúra Eccléſiæ,
oris Dómini; unde
Evangélio: Sólvi-
lum hoc, & in trí-
citábo illud. Quia
e ædificáverat illud
n, ædificávit ſibi
n verus Sálomon
us noſter Jeſus Chri-
erus Pacíficus. Eſt
verè Pacíficus, de
cit Apóſtolus: Ipſe
oſtra, qui fecit útra-
m. Ipſe eſt verè Pa-
, qui duos paríetes
ſo veniéntes in ſe
it, quibus factus eſt
nguláris. Veniénti
ex circumciſióne
tium, & veniénti
ex præpútio Gén-
t ipsórum Credén-
cit unam Eccléſiam
us pópulis, & fac-
llis lapis anguláris.
verè Pacíficus, quia
álomon: Sálomon
autem ille fílius David de mulíere Bethſabée, Rex Iſraël, figúram geſtábat hujus Pacífici, quando templum ædificávit.

℟. *viij*. Certè in géntibus multis non erat Rex símilis Salomóni; * Et diléctus Deo ſuo erat, & póſuit eum Deus Regem ſuper omnem Iſraël, & ipſum ergo duxérunt ad peccátum mulíeres alienígenæ. 2. *Eſdr.* 13. 26. ℣. Itaque qui ſe exíſtimat ſtare, vídeat ne cadat. 1. *Cor.* 10. 12. * Et diléctus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c.* 17. *v.* 11. *ad* 19.

Decem leproſi.

DUm iret Jeſus in Jerúſalem, transíbat per médiam Samaríam, & Galilǽam. Et réliqua.

Homília ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 27. *De diverſ. contra vitium ingratitud.* n. 5. 6.

NOnne decem mundáti ſunt? & novem ubi ſunt? Meminíſtis, credo, verba Salvatóris hæc eſſe, novem illórum ingratitúdinem arguéntis. Benè síquidem oráſſe, obſecráſſe, poſtuláſſe legúntur, qui levavérunt vocem, dicéntes; Jeſu, Fili David, miſerére nobis. Sed défuit eis quarta, quam adjécit Apóſtolus, gratiárum áctio; quóniam non rediérunt, nec egérunt grátias Deo. Multos quoque vidémus uſque

hódie ſatìs importúnè peténtes quod ſibi deéſſe cognóverint: ſed paucos ádmodum nóvimus, qui dignas ſuper accéptis beneficiis grátias ágere videántur. Nec reprehensíbile eſt quòd inſtánter pétimus; ſed planè petitióni negat efféctum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ eſſe vidétur, ingrátis negáre quod póſtulant: ne contíngat nobis ut tantò gráviùs de ingratitúdine judicémur, quantò magìs accumulátis benefíciis, ingráti probábimur extitíſſe.

℟. *jx.* Sacraméntum regis abſcóndere bonum eſt; * Opera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. *Tob.* 12. 7. ℣. Unus ex illis, ut vidit quia mundátus eſt, regréſſus eſt cum magna voce, magníficans Deum. *Luc.* 17. 15. * Opera. Glória. * Opera.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Ingráti ſpes tanquam hibernális glácies tabéſcet, & diſpériet tanquam aqua ſupervácua. *Sap.* 16. 29.

Oratio.

LArgíre, quæſumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem; ut páriter ab ómnibus mundéntur offénſis, & ſecúrâ ſemper memoríque tibi mente deſérviant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

ELéctio & admíſſio Clericórum penès Epíſcopum erit, aut eos quibus ab ipſo hæc cura nominátim demandáta fúerit. In ipſo exámine, Epíſcopus cum viris eccleſiáſticis à Clero deſignátis, quos inſigni quâdam deformitáte, vel membrórum mutilatióne notátos deprehénderit, ne ad exámen quidem admíttet.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Non eſt invéntus qui redíret, & daret glóriam Deo, niſì hic alienígena. *Luc.* 17. 18.

FERIA SECUNDA.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 15 *ad* 20.

INgréſſa eſt Bethſabée ad Regem in cubículum: Rex autem ſenúerat nimis, & Abiſag Sunamítis miniſtrábat ei. Inclinávit ſe Bethſabée, & adorávit Regem. Ad quam Rex: Quid tibi, inquit, vis? Quæ reſpóndens, ait: Dómine mi, tu juráſti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in ſólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi Rex, ignoránte. Mactávit boves, & pínguia quæque, & aríetes plúrimos, & vocávit omnes fílios

gis, Abíathar quo-
erdótem, & Joab
em milítiæ: Salo-
autem ſervum tu-
n vocávit. Verúm-
dómine mi Rex, in
li reſpíciunt totíus
ut índices eis, quis
débeat in ſólio tuo,
: mi Rex, poſt te.
Dóminus, p. 188.
o II. v. 22. ad 31.
nuc illâ loquénte
m Rege, Nathan Pro-
venit. Et nuntiavé-
egi, dicéntes: Adeſt
n Prophéta. Cúmque
et in conſpéctu Re-
: adoráſſet eum pro-
. terram, dixit Na-
Dómine mi Rex, tu
Adonías regnet poſt
t ipſe ſédeat ſuper
m meum? Quia deſ-
hódie, & immolá-
ves, & pínguia, &
plúrimos, & vocá-
vérſos fílios Regis, &
es exércitûs, Abía-
uoque ſacerdótem:
: veſcéntibus, & bi-
us coram eo, & di-
us: Vivat rex Ado-
me ſervum tuum, &
ſacerdótem, & Ba-
, filium Joíadæ, &
ónem fámulum tu-
non vocávit. Nun-
n dómino meo Rege
hoc verbum, & mihi
dicáſti ſervo tuo, quis
us eſſet ſuper thronum
ni mei Regis poſt eum?
ſpóndit Rex David,
s: Vocáte ad me

Bethſabée. Quæ cùm fuíſ-
ſet ingréſſa coram Rege, &
ſtetíſſet ante eum, jurávit
Rex, & ait: Vivit Dómi-
nus qui éruit ánimam
meam de omni angúſtia,
quia ſicut jurávi tibi per
Dóminum Deum Iſraël,
dicens: Sálomon fílius tuus
regnábit poſt me, & ipſe
ſedébit ſuper ſólium meum
pro me, ſic fáciam hódie.
Summiſſóque Bethſabée in
terram vultu, adorávit Re-
gem, dicens: Vivat Dómi-
nus meus David in ætérnū.

℟. ij. Magnificávit, p. 188.

LECTIO III. v. 38. ad 40.

DEſcéndit ergo Sadoc ſacérdos, & Nathan Prophéta, & Banaías, fílius Joíadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam Regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc ſacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat Rex Sálomon. Et aſcéndit univérſa multitúdo poſt eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gaúdio magno, & insónuit terra à clamóre eórum.

℟. iij. Dixit, p. 189.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

QUos Epíſcopus maniféſtis conjectúris, ad

viam univérſæ terræ: confortáre, & eſto vir: & obsérva cuſtódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut cuſtódias cærcmónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & teſtimónia, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi: ut intélligas univérſa quæ facis, & quocúmque te vérteris: ut confirmet Dóminus ſermónes ſuos, quos locútus eſt de me, dicens: Si cuſtodíerint fílii tui vias ſuas, & ambuláverint coram me, in veritáte, in omni corde ſuo, & in omni ánima ſua, non auferétur tibi vir de sólio Iſraël.

℟. *j*. Dedi, *p*. 189.

Lectio II. *v*. 10. *ad* 18.

DOrmívit ígitur David cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt in Civitáte Da-

Iſraël ſibi in regem
tranſlátum eſt regnu
factum eſt fratris m
Dómino enim conſti
eſt ei. Nunc ergo p
nem unam precor à
confúndas fáciem
Quæ dixit ad eum
quere. Et ille ait:
ut dicas Salomóni Re
que enim negáre tibi
quam poteſt,) ut de
Abiſag Sunamítiden
rem. Et ait Beth
Benè, ego loquar
Regi.

℟. *ij*. Audívit, *p*

Lectio III. *v*. 19.

VEnit ergo Bethſa
Regem Salomón
loquerétur ei pro A
Et ſurréxit Rex in occ
ejus, adoravítque e
ſedit ſuper thronum
poſitúſque eſt thron

fag Sunamítis Adoníæ fratri tuo uxor. Reſpondítque Rex Sálomon, & dixit matri ſuæ: Quare póſtulas Abiſag Sunamítidem Adoníæ? Póſtula ei & regnum: ipſe eſt enim frater meus major me, & habet Abíathar ſacerdótem, & Joab fílium Sárviæ. Jurávit ítaque Rex Sálomon per Dóminum, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra ánimam ſuam locútus eſt Adonías verbum hoc. Et nunc, vivit Dóminus qui firmávit me, & collocávit me ſuper ſólium David patris mei, & qui fecit mihi domum, ſicut locútus eſt, quia hódie occidétur Adonías. Misítque Rex Sálomon per manum Banaíæ, filii Joíadæ, qui interfécit eum, & mórtuus eſt.

℟. iij. Sálomon, p. 190.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

PRiúſquàm áliquis in Seminárium admittátur, ſédulò monéndus erit, non licére ſibi Seminárii bonis ali atque educári, ſi áliud vitæ genus, præter Eccleſiáſticum, in ánimo propóſitum hábeat.

FERIA QUARTA.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 4.

COnfirmátum eſt regnum in manu Salomónis, & affinitáte conjúnctus eſt Pharaóni regi Ægýpti: accépit namque fíliam ejus, & addúxit in Civitátem David, donec compléret ædíficans domum ſuam, & domum Dómini, & murum Jerúſalem per circúitum. Attamen pópulus immolábat in excélſis: non enim ædificátum erat templum nómini Dómini uſque in diem illum. Diléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præcéptis David patris ſui, excépto quòd in excélſis immolábat, & accendébat thymiáma. Abiit ítaque in Gábaon, ut immoláret ibi: illud quippe erat excélſum máximum: mille hóſtias in holocaúſtum óbtulit Sálomon ſuper altáre illud in Gábaon.

℟. j. Regína, p. 191.

LECTIO II. *v.* 5. *ad* 10.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per ſómnium nocte, dicens: Póſtula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecíſti cum ſervo tuo David patre meo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum: cuſtodíſti ei miſericórdiam tuam grandem, & dedíſti ei fílium ſedéntem ſuper thronum ejus, ſicut eſt hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecíſti ſervum tuum pro David patre meo: ego au-

tem ſum puer párvulus, & ignórans egréſſum & introitum meum. Et ſervus tuus in médio eſt pópuli quem elegíſti, pópuli infiníti, qui numerári & ſupputári non poteſt præ multitúdine. Dabis ergo ſervo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre poſſit, & diſcérnere inter bonum & malum. Quis enim póterit judicáre pópulum iſtum, pópulum tuum hunc multum? Plácuit ergo ſermo coram Dómino, quòd Sálomon poſtuláſſet hujuſcémodi rem.

℟. *ij*. Certè, *p*. 191.

Lectio III. *v*. 11. *ad* 15.

ET dixit Dóminus Salomóni: Quia poſtuláſti verbum hoc, & non petíſti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, ſed poſtuláſti tibi ſapiéntiam ad diſcernéndum judícium: ecce feci tibi ſecúndùm ſermónes tuos, & dedi tibi cor ſápiens & intélligens, in tantùm ut nullus ante te ſímilis tuî fúerit, nec poſt te ſurrectúrus ſit. Sed & hæc, quæ non poſtuláſti, dedi tibi: divítias ſcílicet, & glóriam, ut nemo fúerit ſimilis tuî in régibus, cunctis retrò diébus. Si autem ambuláveris in viis meis, & cuſtodíeris præcépta mea, & mandáta mea, ſicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos. Igitur evigilávit Sálomon, & lέxit quod eſſet sómn cúmque veníſſet Jerú ſtetit coram arca fœ Dómini, & óbtulit caúſta, & fecit víctin cíficas, & grande vium univérſis fámul

℟. *iij*. Dixit Dó Salomóni: Quia h hoc apud te, & non díſti pactum meum & cépta mea quæ mand bi, * Diſrúmpens ſc regnum tuum, & da lud ſervo tuo. 3. *R* 11. ℣. Dicis, quia ſum, & locupletátu nullíus égeo; & neſc tu es miſer & miſer *Apoc*. 3. 17. * Diſrúr Glória. * Diſrúmpen

CANON.

Ex Concílio Burdig *Anno* 1583. *Tit*. 27 *Scholis*.

JUvéntus ſpes eſt boles Reipúblicæ; dum adhuc ténera e ligénter excolátur, mos & miræ ſuavitát ctus feret. Contrà v negligátur, aut null amaríſſimos. Quare ma, éaque facíllima & mè compendiária reſ dæ in príſtinum ſtatu públicæ Chriſtiánæ eſt, díligens & ac educátio juventútis.

FERIA QUIN

De Libro tértio Re

Lectio I. *c*. 3. *v*. 16.

VEnérunt duæ m meretríces ad R

ſteterúntque coram eo, quarum una ait: Obſecro, mi dómine: ego & múlier hæc habitabámus in domo una, & péperi apud eam in cubículo. Tértiâ autem die poſtquàm ego péperi, péperit & hæc: & erámus ſimul, nullúſque álius nobíſcum in domo, excéptis nobis duábus. Mórtuus eſt autem fílius mulíeris hujus nocte: dórmiens quippe oppréſſit eum. Et consúrgens intempéſtæ noctis ſiléntio, tulit fílium meum de látere meo, ancíllæ tuæ dormiéntis, & collocávit in ſinu ſuo: ſuum autem fílium, qui erat mórtuus, póſuit in ſinu meo. Cúmque ſurrexíſſem manè ut darem lac fílio meo, appáruit mórtuus: quem diligéntiùs íntuens, clarâ luce, deprehéndi non eſſe meum quem genúeram.

℟. *j*. Dóminus, *p*. 188.

Lectio II. *v*. 22. *ad* 23.

RESpondítque áltera múlier: Non eſt ità ut dicis, ſed fílius tuus mórtuus eſt, meus autem vivit. E contrário illa dicébat: Mentíris: Fílius quippe meus vivit, & fílius tuus mórtuus eſt. Atque in hunc modum contendébant coram Rege. Tunc Rex ait: Hæc dicit: Fílius meus vivit, & fílius tuus mortuus eſt: & iſta reſpóndit: Non, ſed fílius tuus mórtuus eſt, meus autem vivit.

℟. *ij*. Magnificávit, *p*. 188.

Lectio III. *v*. 24. *ad fin*.

DIxit ergo Rex: Afférte mihi gládium. Cúmque attulíſſent gládium coram Rege: Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, & date dimídiam partem uni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier cujus fílius erat vivus, ad Regem: (commóta ſunt quippe víſcera ejus ſuper fílio ſuo:) Obſecro, dómine, date illi infántem vivum, & nolíte interfícere eum. E contrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi ſit; ſed dividátur. Reſpóndit Rex, & ait: Date huic infántem vivum, & non occidátur: hæc eſt enim mater ejus. Audívit ítaque omnis Iſraël judícium quod judicáſſet Rex, & timuérunt Regem, vidéntes ſapiéntiam Dei eſſe in eo ad faciéndum judícium.

℟. *iij*. Dixit, *p*. 189.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 27. *De Scholis*.

IN síngulis Paróchiis, vel ſaltèm in celebrióribus pagis, conſtituátur ludimagíſter, qui ſimul cum grammática, púeros ea dóceat quæ ſpectant ad Religiónem, cujúſmodi ſunt artículi fídei, Præcépta Divína, Orátio Domínica, Sacri Hymni & Pſalmi, aliáque géneris ejúſdem.

FERIA SEXTA.
De Libro tértio Regum.
LECTIO I. *c. 6. v. 1. ad 5.*

FActum eſt quadringentéſimo & octogéſimo anno egreſſiónis filiórum Iſraël de terra Ægýpti, in anno quarto, menſe Zio, (ipſe eſt menſis ſecúndus,) regni Salomónis ſuper Iſraël, ædificári cœpit domus Dómino. Domus autem quam ædificábat Rex Sálomon Dómino, habébat ſexagínta cúbitos in longitúdine, & vigínti cúbitos in latitúdine, & trigínta cúbitos in altitúdine. Et pórticus erat ante templum vigínti cubitórum longitúdinis, juxta mensúram latitúdinis templi: & habébat decem cúbitos latitúdinis ante fáciem templi. Fecítque in templo fenéſtras oblíquas. Et ædificávit ſuper paríetem templi tabuláta per gyrum, in pariétibus domûs per circúitum templi & oráculi, & fecit látera in circúitu.

℟. *j.* Dedi, *p.* 189.

LECTIO II. *v.* 11. *ad* 15.

ET factus eſt ſermo Dómini ad Salomónem, dicens: Domus hæc, quam ædíficas, ſi ambuláveris in præcéptis meis, & judícia mea féceris, & cuſtodíeris ómnia mandáta mea, grádiens per ea: firmábo ſermónem meum tibi, quem locútus ſum ad David patrem tuum. Et habitábo in médio filiórum Iſraël, & non derelínquam pópulum meum Iſraël. Igitur ædificávit Sálomon domum, & conſummávit eam. Et ædificávit paríetes domûs intrínſecùs tabulátis cedrínis à paviménto domûs, uſque ad ſummitátem paríetum, & uſque ad laqueária, opéruit lignis cedrínis intrínſecùs: & texit paviméntum domûs tábulis abiégnis.

℟. *ij.* Audívit, *p.* 190.

LECTIO III. *v.* 18. *ad* 22.

ET cedro omnis domus intrínſecùs veſtiebátur, habens tornatúras & junctúras ſuas fabrefáctas, & cælatúras eminéntes: ómnia cedrínis tábulis veſtiebántur, nec omnínò lapis apparére póterat in paríete. Oráculum autem in médio domûs, in interióri parte fécerat, ut póneret ibi arcam fœ́deris Dómini. Porrò oráculum habébat vigínti cúbitos longitúdinis, & vigínti cúbitos latitúdinis, & vigínti cúbitos altitúdinis: & opéruit illud atque veſtívit auro puríſſimo, ſed & altáre veſtívit cedro. Domum quoque ante oráculum opéruit auro puríſſimo, & affixit láminas clavis aúreis. Nihílque erat in templo quod non auro tegerétur: ſed & totum altáre oráculi texit auro.

℟. *iij.* Sálomon, *p.* 190.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 27. *De Scholis.*

PRæceptóres, verbo páriter & exémplo, horténtur púeros, ut ſacris Ecclésiæ Myſtériis, verbi divíni Prædicatióni, Officióque divíno, diligénter & magna cum ánimi attentióne & modéſtia intérſint.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 6. *v.* 27. *ad* 33.

POſuit Sálomon Chérubim in médio templi interióris: extendébant autem alas ſuas Chérubim, & tangébat ala una paríetem, & ala Cherub ſecúndi tangébat paríetem álterum: alæ autem álteræ in média parte templi ſe ínvicem contingébant. Texit quoque Chérubim auro. Et omnes paríetes templi per circúitum ſculpſit váriis cælatúris & torno: & fecit in eis Chérubim, & palmas, & pictúras várias, quaſi prominéntes de paríete, & egrediéntes. Sed & paviméntum domûs texit auro intrínſecùs & extrínſecùs. Et in ingréſſu oráculi fecit oſtíola de lignis olivárum, poſtéſque angulórum quinque. Et duo óſtia de lignis olivárum: & ſculpſit in eis pictúram Chérubim, & palmárum ſpécies, & anáglypha valde prominéntia: & texit ea auro: & opéruit tam Chérubim quàm palmas & cætera, auro. Fecítque in intróitu templi poſtes de lignis olivárum quadrangulátos.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. *è III. Noct. Dom. præced.*

LECTIO II. *c.* 7. *v.* 23. *ad* 25.

FEcit quoque mare fúſile decem cubitórum à lábio uſque ad lábium, rotúndum in circúitu: quinque cubitórum altitúdo ejus, & reſtícula trigínta cubitórum cingébat illud per circúitum. Et ſculptúra ſubter lábium circuíbat illud decem cúbitis ámbiens mare: duo órdines ſculpturárum ſtriatárum erant fúſiles. Et ſtabat ſuper duódecim boves, è quibus tres reſpiciébant ad Aquilónem, & tres ad Occidéntem, & tres ad Merídiem, & tres ad Oriéntem, & mare ſuper eos déſuper erat: quorum poſterióra univérſa intrínſecùs latitábant.

LECTIO III. *v.* 48. *ad finem.*

FEcítque Sálomon ómnia vaſa in domo Dómini: altáre aúreum, & menſam ſuper quam poneréntur panes propoſitiónis, aúream: & candelábra aúrea, quinque ad déxteram, & quinque ad ſiníſtram, contra orácululum, ex auro puro: & quaſi lílii flores, & lucérnas déſuper

hódie ſatìs importúnè peténtes quod ſibi deéſſe cognóverint: ſed paucos ádmodum nóvimus, qui dignas ſuper accéptis benefíciis grátias ágere videántur. Nec reprehensíbile eſt quòd inſtánter pétimus; ſed planè petitióni negat efféctum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ eſſe vidétur, ingrátis negáre quod póſtulant: ne contíngat nobis ut tantò gráviùs de ingratitúdine judicémur, quantò magìs accumulátis benefíciis, ingráti probábimur extitíſſe.

℟. *jx.* Sacraméntum regis abſcóndere bonum eſt; * Opera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. *Tob.* 12. 7. ℣. Unus ex illis, ut vidit quia mundátus eſt, regréſſus eſt cum magna voce, magníficans Deum. *Luc.* 17. 15. * Opera. Glória. * Opera.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Ingráti ſpes tanquam hibernális glácies tabéſcet, & diſpériet tanquam aqua ſupervácua. *Sap.* 16. 29.

Oratio.

Largíre, quǽſumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem; ut páriter ab ómnibus mundéntur offénſis, & ſecúrâ ſemper memoríque tibi mente deſérviant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

Eléctio & admíſſio Clericórum penès Epíſcopum erit, aut eos quibus ab ipſo hæc cura nominátim demandáta fúerit. In ipſo exámine, Epíſcopus cum viris eccleſiáſticis à Clero deſignátis, quos inſigni quâdam deformitáte, vel membrórum mutilatióne notátos deprehénderit, ne ad exámen quidem admíttet.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Non eſt invéntus qui redíret, & daret glóriam Deo, nisì hic alienígena. *Luc.* 17. 18.

FERIA SECUNDA.

De Libro tértio Regum.

Lectio I. *c.* 1. *v.* 15 *ad* 20.

Ngréſſa eſt Bethſabée ad Regem in cubículum: Rex autem ſenúerat nimis, & Abiſag Sunamítis miniſtrábat ei. Inclinávit ſe Bethſabée, & adorávit Regem. Ad quam Rex: Quid tibi, inquit, vis? Quæ reſpóndens, ait: Dómine mi, tu juráſti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi Rex, ignoránte. Mactávit boves, & pínguia quæque, & aríetes plúrimos, & vocávit omnes fílios

, Abíathar quodótem, & Joab
a milítiæ: Salo-
utem ſervum tuvocávit. Verúm-
ómine mi Rex, in
reſpíciunt totíus
t índices eis, quis
beat in ſólio tuo,
ni Rex, poſt te.
Dóminus, *p.* 188.
II. *v.* 22. *ad* 31.
ıc illâ loquénte
ı Rege, Nathan Pronit. Et nuntiavéri, dicéntes: Adeſt
Prophéta. Cúmque
t in conſpéctu Readoráſſet eum proterram, dixit Na-
'ómine mi Rex, tu
Adonías regnet poſt
ipſe ſédeat ſuper
ı meum? Quia deſ-
ódie, & immoláes, & pínguia, &
lúrimos, & vocá-
érſos fílios Regis, &
s exércitûs, Abía-
oque ſacerdótem:
veſcéntibus, & bis coram eo, & di-
s: Vivat rex Adoıe ſervum tuum, &
acerdótem, & Bafílium Joíadæ, &
nem fámulum tum vocávit. Nun-
dómino meo Rege
oc verbum, & mihi
icáſti ſervo tuo, quis
eſſet ſuper thronum
mei Regis poſt eum?
óndit Rex David,
: Vocáte ad me
Bethſabée. Quæ cùm fuíſſet ingréſſa coram Rege, & ſtetíſſet ante eum, jurávit Rex, & ait: Vivit Dóminus qui éruit ánimam meam de omni angúſtia, quia ſicut jurávi tibi per Dóminum Deum Iſraël, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit ſuper ſólium meum pro me, ſic fáciam hódie. Summiſſóque Bethſabée in terram vultu, adorávit Regem, dicens: Vivat Dóminus meus David in ætérnū.

℞. *ij.* Magnificávit, *p.* 188.

LECTIO III. *v.* 38. *ad* 40.

DEſcéndit ergo Sadoc ſacérdos, & Nathan Prophéta, & Banaías, fílius Joíadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam Regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc ſacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat Rex Sálomon. Et aſcéndit univérſa multitúdo poſt eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gaúdio magno, & insónuit terra à clamóre eórum.

℞. *iij.* Dixit, *p.* 189.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

QUos Epíſcopus maniféſtis conjectúris, ad

hódie ſatìs importúnè peténtes quod ſibi deéſſe cognóverint: ſed paucos ádmodum nóvimus, qui dignas ſuper accéptis benefíciis grátias ágere videántur. Nec reprehensíbile eſt quòd inſtánter pétimus; ſed planè petitióni negat effectum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ eſſe vidétur, ingrátis negáre quod póſtulant: ne contíngat nobis ut tantò gráviùs de ingratitúdine judicémur, quantò magìs accumulátis benefíciis, ingráti probábimur extitíſſe.

℟. *jx.* Sacraméntum regis abſcóndere bonum eſt; * Opera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. *Tob.* 12. 7. ℣. Unus ex illis, ut vidit quia mundátus eſt, regréſſus eſt cum magna voce, magníficans Deum. *Luc.* 17. 15. * Opera. Glória. * Opera.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Ingráti ſpes tanquam hibernális glácies tabéſcet, & diſpériet tanquam aqua ſupervácua. *Sap.* 16. 29.

Oratio.

LArgíre, quæſumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem; ut páriter ab ómnibus mundéntur offénſis, & ſecúrâ ſemper memoríque tibi mente deſérviant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

ELéctio & admíſſio Clericórum penès Epíſcopum erit, aut eos quibus ab ipſo hæc cura nominátim demandáta fúerit. In ipſo exámine, Epíſcopus cum viris eccleſiáſticis à Clero deſignátis, quos inſígni quâdam deformitáte, vel membrórum mutilatióne notátos deprehénderit, ne ad exámen quidem admíttet.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Non eſt invéntus qui redíret, & daret glóriam Deo, niſì hic alienígena. *Luc.* 17. 18.

FERIA SECUNDA.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 15. *ad* 20.

INgréſſa eſt Bethſabée ad Regem in cubículum: Rex autem ſenúerat nimis, & Abiſag Sunamítis miniſtrábat ei. Inclinávit ſe Bethſabée, & adorávit Regem. Ad quam Rex: Quid tibi, inquit, vis? Quæ reſpóndens, ait: Dómine mi, tu juráſti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ: Sálomon fílius tuus regnábit poſt me, & ipſe ſedébit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi Rex, ignoránte. Mactávit boves, & pínguia quæque, & arietes plúrimos, & vocávit omnes fílios

:, Abíathar quo-
dótem, & Joab
a milítiæ: Salo-
utem ſervum tu-
vocávit. Verúm-
ómine mi Rex, in
reſpíciunt totíus
t índices eis, quis
beat in sólio tuo,
mi Rex, poſt te.
Dóminus, *p.* 188.
II. *v.* 22. *ad* 31.
ıc illâ loquénte
ı Rege, Nathan Pro-
nit. Et nuntiavé-
zi, dicéntes: Adeſt
Prophéta. Cúmque
t in conſpéctu Re-
adoráſſet eum pro-
terram, dixit Na-
ómine mi Rex, tu
Adonías regnet poſt
ipſe sédeat ſuper
ı meum? Quia deſ-
ıódie, & immolá-
es, & pínguia, &
plúrimos, & vocá-
érſos fílios Regis, &
s exércitûs, Abía-
oque ſacerdótem:
veſcéntibus, & bi-
s coram eo, & di-
s: Vivat rex Ado-
ıe ſervum tuum, &
acerdótem, & Ba-
fílium Joíadæ, &
nem fámulum tu-
on vocávit. Nun-
dómino meo Rege
oc verbum, & mihi
icáſti ſervo tuo, quis
eſſet ſuper thronum
mei Regis poſt eum?
óndit Rex David,
: Vocáte ad me

Bethſabée. Quæ cùm fuíſ-
ſet ingréſſa coram Rege, &
ſtetíſſet ante eum, jurávit
Rex, & ait: Vivit Dómi-
nus qui éruit ánimam
meam de omni angúſtia,
quia ſicut jurávi tibi per
Dóminum Deum Iſraël,
dicens: Sálomon fílius tuus
regnábit poſt me, & ipſe
ſedébit ſuper sólium meum
pro me, ſic fáciam hódie.
Summiſsóque Bethſabée in
terram vultu, adorávit Re-
gem, dicens: Vivat Dómi-
nus meus David in ætérnū.

℟. *ij.* Magnificávit, *p.* 188.

Lectio III. *v.* 38. *ad* 40.

DEſcéndit ergo Sadoc ſacérdos, & Nathan Prophéta, & Banaías, fílius Joíadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam Regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc ſacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat Rex Sálomon. Et aſcéndit univérſa multitúdo poſt eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gaúdio magno, & insónuit terra à clamóre eórum.

℟. *iij.* Dixit, *p.* 189.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 36. *De Cleric. in Sem. admitt. ratione.*

QUos Epíſcopus maniféſtis conjectúris, ad

Dóminus Iſraël in ſempitérnum, & conſtítuit te Regem, ut fáceres judícium & juſtítiam.

℟. *j.* Dóminus, *p.* 200.

LECTIO II. *c.* 11. *v.* 1. *ad* 6.

REx autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumǽas, & Sidónias, & Hethǽas: de géntibus, ſuper quibus dixit Dóminus fíliis Iſraël: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad veſtras: certíſſimè enim avértent corda veſtra, ut ſequámini deos eárum. His ítaque copulátus eſt Sálomon ardentíſſimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quaſi regínæ ſeptingéntæ, & concubínæ trecéntæ: & avertérunt mulíeres cor ejus. Cúmque jam eſſet ſenex, depravátum eſt cor ejus per mulíeres, ut ſequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum coram Dómino Deo ſuo, ſicut cor David patris ejus. Sed colébat Sálomon Aſtárthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplévit ut ſequerétur Dóminum, ſicut David pater ejus.

℟. *ij.* Magnificávit, *p.* 201.

LECTIO III. *v.* 9. *ad* 13.

IGitur irátus eſt Dóminus Salomóni, quòd avérſa eſſet mens ejus à Dómino Deo Iſraël, qui apparúerat ei ſecúndò, & præcéperat de verbo hoc, ne ſequerétur deos aliénos, & non cuſtodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuíſti hoc apud te, & non cuſtodíſti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, diſrúmpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſervo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum: de manu fílii tui ſcindam illud, nec totum regnum áuferam, ſed tribum unam dabo fílio tuo, propter David ſervum meum, & Jerúſalem quam elégi.

℟. *iij.* Dixit, *p.* 201.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 17. *De Monaſteriis.* §. 5.

MOnaſtéria, Eccléſiæ, Convéntus, aut Collégia ædificári non poſſint, nec ulla Congregátio ſeculáris aut reguláris, in quibuſcúmque Diœcéſum locis inſtituátur & firmétur, ſinè licéntia & expréſſo consénſu Epíſcopi.

FERIA TERTIA.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 11. *v.* 29. *ad* 32.

FActum eſt in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúſalem, & inveníret eum Ahías Siloníʹtes Prophéta, in via, opértus

ovo: erant autem
itùm in agro. Ap-
iénſque Ahías pál-
ium novum quo
us erat, ſcidit in
im partes. Et ait ad
m: Tolle tibi de-
ſsúras: hæc enim
óminus Deus Iſ-
cce ego ſcindam re-
e manu Salomónis,
tibi decem tribus.
na tribus remané-
propter ſervum me-
vid, & Jerúſalem
m quam elégi ex
s tríbubus Iſraël.
Dedi, p. 202.
II. v. 40. ad fin.
uit ergo Sálomon
erfícere Jeróboam:
éxit, & aufúgit in
m ad Seſac regem
: & fuit in Ægýp-
e ad mortem Salo-
Réliquum autem
m Salomónis, &
uæ fecit, & ſapién-
: ecce univérſa ſcri-
in Libro verbórum
Salomónis. Dies
quos regnávit Sá-
in Jerúſalem ſuper
Iſraël, quadragín-
ſunt. Dormivítque
n cum pátribus ſu-
púltus eſt in Civitá-
d patris ſui: regna-
Róboam fílius ejus

. Audívit, p. 202.
o III. c. 12. v. 20.
..
tum eſt autem, cùm
liſſet omnis Iſraël,

quòd revérſus eſſet Jeróbo-
am, misérunt, & vocavé-
runt eum, congregáto cœ-
tu, & conſtituérunt eum
Regem ſuper omnem Iſraël:
nec ſecútus eſt quiſquam
domum David, præter tri-
bum Juda ſolam. Venit au-
tem Róboam Jerúſalem, &
congregávit univérſam do-
mum Juda, & tribum Bén-
jamin, centum octogínta
míllia electórum virórum
bellatórum, ut pugnárent
contra domum Iſraël, &
redúcerent regnum Róbo-
am fílio Salomónis. Factus
eſt autem ſermo Dómini
ad Semeíam virum Dei,
dicens: Lóquere ad Ró-
boam fílium Salomónis re-
gem Juda, & ad omnem
domum Juda, & Bénja-
min, & réliquos de pópu-
lo, dicens: Hæc dicit Dó-
minus: Non aſcendétis,
neque bellábitis contra fra-
tres veſtros fílios Iſraël. Re-
vertátur vir in domum ſu-
am: à me enim factum eſt
verbum hoc. Audiérunt ſer-
mónem Dómini, & revérſi
ſunt de itínere, ſicut eis
præcéperat Dóminus.

℟. iij. Sálomon, p. 203.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſteriis.*

QUia experiéntia docet, diſciplínam religióſam eórum vítio ex parte collápſam eſſe, qui in religióſas famílias intrûſi, pótiùs quàm à ſancto Spí-

ritu vocáti fuérunt, diligentíſſimè Superióres ánimum atque voluntátem eórum explórent, qui ad Novitiátum vel Profeſſiónem admitténdi erunt.

FERIA QUARTA.

De Libro tértio Regum,

LECTIO I. *c.* 18. *v.* 1. *ad* 8.

POſt dies multos factum eſt verbum Dómini ad Elíam, in anno tértio, dicens: Vade, & oſténde te Achab, ut dem plúviam ſuper fáciem terræ. Ivit ergo Elías, ut oſténderet ſe Achab: erat autem fames véhemens in Samaría. Vocavítque Achab Abdíam diſpenſatórem domûs ſuæ: Abdías autem timébat Dóminum valde. Nam cùm interfíceret Jézabel Prophétas Dómini, tulit ille centum Prophétas, & abſcóndit eos quinquagénos & quinquagénos in ſpelúncis, & pavit eos pane & aquâ. Dixit ergo Achab ad Abdíam: Vade in terram ad univérſos fontes aquárum, & in cunctas valles, ſi fortè poſsímus inveníre herbam, & ſalváre equos & mulos, & non pénitus juménta intéreant. Diviſerúntque ſibi regiónes, ut circuírent eas. Achab ibat per viam unam, & Abdías per viam álteram ſeórsùm. Cúmque eſſet Abdías in via, Elías occúrrit ei: qui cùm cognovíſſet eum, cécidit ſuper fáciem ſuam, & ait: Num tu es, dómine mi, Elías? Cui ille reſpóndit: Ego. Vade, & dic dómino tuo: Adeſt Elías.

℟. *j.* Fecit Judas malum coram Dómino, & * Irritavérunt eum ſuper ómnibus quæ fécerant patres eórum. 3. *Reg.* 14. 22. ℣. O generátio incrédula & pervérſa! *Matt.* 17. 16. * Irritavérunt.

LECTIO II. *v.* 16. *ad* 21.

ABiit ergo Abdías in occúrſum Achab, & indicávit ei: venítque Achab in occúrſum Elíæ. Et cùm vidíſſet eum, ait: Túne es ille, qui contúrbas Iſraël? Et ille ait: Non ego turbávi Iſraël, ſed tu, & domus patris tui, qui dereliquíſtis mandáta Dómini, & ſecúti eſtis Baálim. Verúmtamen nunc mitte, & cóngrega ad me univérſum Iſraël in monte Carméli, & prophétas Baal quadringéntos quinquagínta, prophetáſque lucórum quadringéntos qui cómedunt de menſa Jézabel. Miſit Achab ad omnes filios Iſraël, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem populum, ait: Uſquequò claudicátis in duas partes? Si Dóminus eſt Deus, ſequímini eum, ſi autem Baal, ſequímini illum. Et non reſpóndit ei pópulus verbum.

℟. *ij.* Dixit Elías ad Achab: * Vivit Dóminus Deus Iſraël in cujus conſpéctu ſto, ſi erit annis his ros & plúvia, niſi juxta

verba. 3. *Reg*. 17. 1.
ióne orávit Elías ut
:ret ſuper terram, &
it, annos tres & men·
Jac. 5. 17. * Vivit.
:o III. *v*. 22. *ad*

rursùs Elías ad pó-
lum: Ego remánſi
ta Dómini ſolus:
æ autem Baal qua-
iti & quinquagínta
t. Dentur nobis duo
& illi éligant ſibi
unum, & in fruſta
es, ponant ſuper li-
nem autem non ſup-
: & ego fáciam bo-
lterum, & impó-
)er ligna, ignem au-
n ſuppónam. Invo-
ómina deórum ve-
ı, & ego invocábo
Dómini mei: &
ui exaudíerit per ig-
ipſe ſit Deus. Reſ-
s omnis pópulus,
tima propoſítio.
j. Ecce cœli conte-
ſunt, & nubes, &
* Et facta eſt plú-
ıdis. 3. *Reg*. 18. 45.
sùm orávit Elías,
ım dedit plúviam.
18. * Et facta. Gló-
t facta.
' *A N O N*.
ıcílio Burdigalénſi.
1583. *Tit*. 25. *De*
Monaſteriis.
ıinem recípiant Su-
·iores Monaſterió-
t profitéri ullo mo-
ıíttant, nisì de di-
s vocatióne perſpí-
cua arguménta habúerint, licèt paucióres futúri ſint Religióſi: ſancta enim & religióſa paucórum congregátio, quantúmvis magnâ ineptórum hóminum multitúdine, Deo & homínibus accéptior eſt, & Eccléſiæ utílior.

FERIA QUINTA.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c*. 18. *v*. 25. *ad* 28.

DIxit Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures eſtis: & invocáte nómina deórum veſtrórum, ignémque non ſupponátis. Qui cùm tuliſſent bovem quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal de manè uſque ad merídiem, dicéntes: Baal, exaúdi nos. Et non erat vox, nec qui reſpondéret: tranſiliebántque altáre quod fécerant. Cúmque eſſet jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre: deus enim eſt, & fórſitàn lóquitur, aut in diversório eſt, aut in itínere, aut certè dormit, ut excitétur. Clamábant ergo voce magnâ, & incidébant ſe, juxta ritum ſuum, cultris & lancéolis, donec perfunderéntur ſánguine.

℟. *j*. Accédens Elías ad omnem pópulum, ait: Uſquequò claudicátis in duas partes? * Si Dóminus eſt Deus, ſequímini eum. 3.

Reg. 18. 21. ℣. Nemo ſervus poteſt duóbus dóminis ſervíre. *Luc.* 16. 13. * Si Dóminus.

Lectio II. *v.* 29. *ad* 35.

Poſtquàm autem tránſiit merídies, & illis prophetántibus vénerat tempus quo ſacrifícium offérri ſolet, nec audiebátur vox, nec áliquis reſpondébat, nec attendébat orántes, dixit Elías omni pópulo: Veníte ad me. Et accedénte ad ſe pópulo, curávit altáre Dómini, quod deſtrúctum fúerat. Et tulit duódecim lápides juxta númerum tríbuum filiórum Jacob, ad quem factus eſt ſermo Dómini, dicens: Iſraël erit nomen tuum. Et ædificávit de lapídibus altáre in nómine Dómini: fecítque aquædúctum, quaſi per duas aratiúnculas in circúitu altáris, & compóſuit ligna: divisítque per membra bovem, & póſuit ſuper ligna, & ait: Impléte quátuor hýdrias aquâ, & fúndite ſuper holocaúſtum, & ſuper ligna. Rursúmque dixit: Etiam ſecúndò hoc fácite. Qui cùm feciſſent ſecúndò, ait: Etiam tértiò idípſum fácite. Feceruntque tértiò, & curré bant aquæ circùm altáre, & foſſa aquædúctûs repléta eſt.

℟. *ij.* Ait Elías ad pópulum: invocáte nómina deórum veſtrórum; & * Ego invocábo nomen Dómini mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipſe ſit Deus. 3. *Reg.* 18. 24. ℣. Non debémus æſtimáre, auro, aut argénto, aut lápidi ſculptúræ artis & cogitatiónis hóminis, Divínum eſſe ſímile. *Act.* 17. 29. * Ego.

Lectio III. *v.* 36. *ad* 40.

Cumque jam tempus eſſet ut offerrétur holocaúſtum, accédens Elías Prophéta, ait: Dómine Deus Abraham, & Iſaac, & Iſraël, oſténde hódie quia tu es Deus Iſraël, & ego ſervus tuus, & juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exaúdi me, Dómine, exaúdi me: ut diſcat pópulus iſte, quia tu es Dóminus Deus, & tu convertíſti cor eórum íterùm. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocaúſtum, & ligna, & lápides, púlverem quoque, & aquam quæ erat in aquædúctu lambens. Quod cùm vidíſſet omnis pópulus, cécidit in fáciem ſuam, & ait: Dóminus ipſe eſt Deus: Dóminus ipſe eſt Deus. Dixítque Elías ad eos: Apprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendíſſent, duxit eos Elías ad torréntem Ciſon, & interfécit eos ibi.

℟. *iij.* Omnis pópulus cécidit in fáciem ſuam, &

Dóminus ipſe eſt
Dóminus ipſe eſt
]. *Reg.* 18. 39. ℣.
)eus & Pater óm-
qui eſt ſuper omnes.
6.* Dóminus. Gló-
)óminus.
; *A N O N.*
ıcíliis * Tridentíno
* Burdigalénſi.
1563. *Seſſ.* 25. *Cap.*
le Regular. & **
. *Tit.* 25. *De Monaſt.*
illi vitam monáſti-
ım & regulárem pro-
tam virórum quàm
ım, líceat bona mo-
el immobília, ſive
óre & indúſtriâ par-
: paréntum & ami-
liberalitáte doná-
: quâlibet áliâ occa-
quæsíta, tanquam
ı, aut étiam nómi-
ıvéntûs poſſidére.

IA SEXTA.
bro tértio Regum.
IO I. *c.* 21. *v.* 1. *ad*

npore illo, vínea erat
aboth Jezrahelítæ,
t in Jézrahel, juxta
m Achab regis Sa-
Locútus eſt ergo
ad Naboth, dicens:
ıi víneam tuam, ut
mihi hortum óle-
quia vicína eſt &
lomum meam, da-
tibi pro ea víneam
:m. Aut ſi commó-
bi putas, argénti
ı, quanto digna eſt.
ſpóndit Naboth:
ıs ſit mihi Dómi-
nus, ne dem hæreditátem patrum meórum tibi. Venit ergo Achab in domum ſuam indígnans, & frendens ſuper verbo quod locútus fúerat ad eum Naboth Jezrahelítes, dicens: Non dabo tibi hæreditátem patrum meórum. Et projíciens ſe in léctulum ſuum, avértit fáciem ſuam ad paríetem, & non comédit panem.

℟. *j.* Fecit, *p.* 208.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 13.

DIxit ergo ad eum Jézabel uxor ejus: Grandis auctoritátis es, & benè regis regnum Iſraël. Surge, & cómede panem, & æquo ánimo eſto, ego dabo tibi víneam Naboth Jezrahelítæ. Scripſit ítaque lítteras ex nómine Achab, & ſignávit eas ánnulo ejus, & miſit ad majóres natu & optimátes, qui erant in civitáte ejus, & habitábant cum Naboth. Litterárum autem hæc erat ſenténtia: Prædicáte jejúnium, & ſedére fácite Naboth inter primos pópuli, & ſubmíttite duos viros fílios Bélial contra eum, & falſum teſtimónium dicant: Benedíxit Deum & Regem: & edúcite eum, & lapidáte, sícque moriátur. Fecérunt ergo cives ejus majóres natu & optimátes, qui habitábant cum eo in urbe, ſicut præcéperat eis Jézabel, & ſicut ſcriptum erat in lítteris quas míſerat ad eos. Prædicavérunt jejúnium, &

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 208.

Lectio III. *v*. 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſſídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & últimum in Iſraël. Et dabo domum tuam, ſicut domum Jeróboam fílii Nabat, & ſicut d[…] Báaſa fílii Ahía: quia […] ut me ad iracúndiam […] vocáres, & peccáre […] Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p*. 20[…]

CANON.

Ex Concíliis * Trid[…] & ** Burdigalén[…]

* *Anno* 1563. *Seſſ*. 25 […] 2. *De Regular*. […] *Anno* 1583. *Tit*. 2[…] *Monaſt*.

CAveant Superió[…] na ſtabília cuíqu[…] gulári concédere, éti[…] uſumfrúctum, vel […] vel adminiſtratiónen[…] comméndam. Admi[…] tio autem bonórum […] ſteriórum ſeu Co[…] tuum, ad ſolos off[…] eorúmdem, ad nutu[…] perióram amovíbiles […] tíneat.

SABBAT[…]

De Libro tértio Re[…]

Lectio I. *c*. 21. […] *ad* 27.

DE Jézabel locú[…] Dóminus, dicen[…] nes cómedent Jéza[…] agro Jézrahel. Si m[…] fúerit Achab in civ[…] cómedent eum can[…] autem mórtuus fúe[…] agro, cómedent eu[…] lucres cœli. Igitur n[…] alter talis ſicut Acha[…] venúmdatus eſt ut […] malum in conſpéctu […] ni. Concitávit enim […] Jézabel uxor ſua, & […] minábilis factus eſt, […] tùm ut ſequerétur

erant Amorrhæi,
aſúmpſit Dóminus
iliórum Iſraël. Ita-
n audíſſet Achab
s iſtos, ſcidit ve-
ı ſua, & opéruit ci-
nem ſuam, jejuna-
& dormívit in ſac-
ambulávit demíſſo

t de Sabbato, duo
℟. è Feria V. præ-
209.

IO II. c. 22. v.
d 38.

quidam teténdit ar-
m, in incértum ſa-
dírigens, & caſu per-
Regem Iſraël, inter
ıem & ſtómachum.
: dixit aurígæ ſuo:
manum tuam, &
e de exércitu, quia
r vulnerátus ſum.
íſſum eſt ergo præ-
n die illa, & Rex
ſtabat in curru ſuo
Syros, & mórtuus
pere. Fluébat autem
s plagæ in ſinum cur-
præco insónuit in
ſo exércitu, ánte-
ſol occúmberet, di-
Unuſquíſque rever-
n civitátem, & in
ſuam. Mórtuus eſt
Rex, & perlátus eſt
ıaríam: ſepeliérunt-
gem in Samaría, &
nt currum ejus in piſ-
amaríæ, & linxé-
nes ſánguinem ejus;
ſnas lavérunt, juxta
n Dómini quod lo-
úerat.

LECTIO III. v. 40. ad 45.

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea: fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Sýnodus, ne quis Reguláris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obséquio alicújus Prælá-ti, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque perſónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliséo complétus eſt.

ſpiritus ejus. *Eccli.* 48. 13.

Oratio, Eccléſiæ tuæ, *infrà*, *ad Laudes*, p. 218.

DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber quartus Regum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 4.

PRævaricátus eſt autem Moab in Iſraël, poſtquàm mórtuus eſt Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi ſui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit. Misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Elíam Theſbíten, dicens, Surge, & aſcénde in occúrſum nuntiórum Regis Samaríæ, & dices ad eos: Nunquid non eſt Deus in Iſraël, ut eátis ad conſuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo ſuper quem aſcendíſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris. Et ábiit Elías.

℟. *j.* Amplificátus eſt Elías in mirabílibus ſuis: * Et quis poteſt ſímiliter ſic gloriári tibi? *Eccli.* 48. 4. ℣. Teſtimónium hábuit placuíſſe Deo. *Hebr.* 11. 5. * Et quis.

LECTIO II. *v.* 5. *ad* 10.

REversíque ſunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare revérſi eſtis? At illi reſpondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad Regem qui miſit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Nunquid, quia non erat Deus in Iſraël, mittis ut conſulátur Beélzebub deus Accaron? Idcírcò de léctulo ſuper quem aſcendíſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs eſt vir ille qui occúrrit vobis, & locútus eſt verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilóſus, & zonâ pellíceâ accínctus rénibus. Qui ait: Elías Theſbítes eſt. Misítque ad eum Quinquagenárium príncipem, & quinquagínta qui erant ſub eo. Qui aſcéndit ad eum: ſedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, Rex præcépit ut deſcéndas. Reſpondénſque Elías, dixit Quinquagenário: Si homo Dei ſum, deſcéndat ignis de cœlo, & dévoret te, & quinquagínta tuos. Deſcéndit ítaque ignis de cœlo, & devorávit eum, & quinquagínta qui erant cum eo.

℟. *ij.* Elías dixit ad Eliséum: Póſtula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te: * Dixítque Eliséus: Obſecro ut fiat in me duplex ſpíritus tuus. 4. *Reg.* 2. 9. ℣. Diviſiónes gratiárum ſunt, idem autem Spíritus. 1. *Cor.* 12. 4. * Dixítque.

: te , & quinquagin-
Deſcéndit ergo ig-
cœlo , & devorávit
t quinquagínta ejus.
miſit príncipem
uagenárium tértium,
quagínta qui erant
. Qui cùm veníſſet,
it génua contra Elí-
precátus eſt eum ,
: Homo Dei, noli
re ánimam meam ,
ias ſervórum tuórum
cum ſunt. Ecce deſ-
ignis de cœlo, &
vit duos príncipes
uagenários primos ,
quagénos qui cum
nt : ſed nunc óbſe-
: miſereáris ánimæ
Locútus eſt autem
us Dómini ad Elíam,
: Deſcénde cum eo,
eas. Surréxit ígitur,
éndit cum eo ad Re-

nem in cœlum. 4. *Reg.* 2. 11. ℣. Tranſlátus eſt , ne vidéret mortem. *Hebr*. 11. 5. * Ecce. Glória. * Ecce.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Eccleſiáſtici.

LECTIO IV. *c.* 48. *v.* 1. *ad* 11.

SUrréxit Elías Prophéta, quaſi ignis, & verbum ipsíus quaſi fácula ardébat. Qui indúxit in illos famem, & irritántes illum invídiâ ſuâ, pauci facti ſunt; non enim póterant ſuſtinére præcépta Dómini. Verbo Dómini contínuit cœlum, & dejécit de cœlo ignem ter : ſic amplificátus eſt Elías in mirabílibus ſuis. Et quis poteſt ſímíliter ſic gloriári tibi ? Qui ſuſtulíſti mórtuum ab ínferis de ſorte mortis, in verbo Dómini Dei. Qui de-

nis, in curru equórum igneórum. Qui ſcriptus es, in judíciis témporum, leníre iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere tribus Jacob. Beáti ſunt, qui te vidérunt, & in amicítia tua decoráti ſunt.

℟. *iv*. Vidéntes fílii prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt: * Requiévit ſpíritus Elíæ ſuper Eliséum. 4. *Reg*. 2. 15. ℣. Operátur unus atque idem Spíritus, dívidens ſíngulis próut vult. 1. *Cor*. 12. 11. * Requiévit.

Lectio V. *v*. 13. *ad* 18.

Elías quidem in túrbine tectus eſt, & in Eliséo complétus eſt ſpíritus ejus. In diébus ſuis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum; nec ſuperávit illum verbum áliquod: & mórtuum prophetávit corpus ejus. In vita ſua fecit monſtra, & in morte mirabília operátus eſt. In ómnibus iſtis non pœnítuit pópulus, & non receſsérunt à peccátis ſuis, uſque dum ejécti ſunt de terra ſua, & diſpérſi ſunt in omnem terram, & relícta eſt gens perpaúca, & princeps in domo David. Quidam ipsórum fecérunt quod placéret Deo: álii autem multa commisérunt peccáta.

℟. *v*. Ait Eliséus: * Hæc dicit Dóminus: Sanávi aquas has; & non erit ultrà in eis mors, neque ſterílitas. 4. *Reg*. 2. 21. ℣. Omnia quæcúmque petiéritis in oratióne credéntes, accipiétis. *Matt*. 21. 22. * Hæc dicit.

Lectio VI. *v*. 25. *ad finem, & c*. 49. *v*. 1. *ad* 5.

Fecit Ezechías quod plácuit Deo, & fórtiter ivit in via David patris ſui, quam mandávit illi Iſaías Prophéta magnus & fidélis in conſpéctu Dei. In diébus ipsíus retrò rédiit ſol, & áddidit Regi vitam. Spíritu magno vidit última, & conſolátus eſt lugéntes in Sion. Uſque in ſempitérnum oſténdit futúra & abſcóndita, ántequàm evenírent. Memória Josíæ in compoſitiónem odóris facta, opus pigmentárii. In omni ore quaſi mel indulcábitur ejus memória, & ut múſica in convívio vini. Ipſe eſt diréctus divínitùs in pœniténtiam gentis, & tulit abominatiónes impietátis. Et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Præter David, & Ezechíam, & Josíam, omnes peccátum commisérunt.

℟. *vj*. Aſcéndit Eliséus, & * Incúbuit ſuper púerum mórtuum; & oſcitávit puer ſépties, aperuítque óculos. 4. *Reg*. 4. 35. ℣. A mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus. *Hebr*. 11. 19. * Incúbuit.

Glória. * Incúbuit.
I. NOCTURNO.
ɔ ſancti Gregórii
Papæ.
:9. Moral. Cap. 6.
n. 9. 10.
:CTIO VII.
cti ipſi, qui, ſancto
.evánte Spíritu, ad
rapiúntur, quán-
hac vita ſunt, ne
elatióne ſupérbiant,
lam tentatiónibus
íntur: ut nequá-
antùm proficere vá-
, quantùm volunt.
extollántur ſupér-
in eis ipsárum quæ-
nensúra virtútum.
ſt enim quòd Elías,
t virtútibus in alta
ſſet, quâdam men-
pénſus eſt, dum Jé-
óſtmodum, quam-
ínam, tamen mu-
um, fugit. Perpéndo
niræ virtútis virum
de cœlo tráhere, &
b Quinquagenários
s ómnibus petitióne
concremáre, verbo
à plúviis claúdere,
œlos ad plúvias ape-
ſcitántem mórtuos,
ı quæque prævidén-
t ecce rursùs ánimo
t, quo pavóre ante
muliérculam fúge-
nsídero virum timó-
ilſum, de manu Dei
a pétere, nec accí-
de manu mulíeris
a fugiéndo vitáre.
ij. Deſcéndit Náa-
& lavit in Jordáne
ſéptics, juxta ſermónem viri Dei; * Et reſtitúta eſt caro ejus, ſicut caro púeri párvuli. 4. Reg. 5. 14. ℣. Multi lepróſi erant in Iſraël, ſub Eliséo Prophéta; & nemo eórum mundátus eſt, niſì Náaman Syrus. Luc. 4. 27. * Et.

LECTIO VIII.

Quærébat enim mortem dum fúgeret, dicens: Súfficit mihi; neque enim mélior ſum quàm patres mei. Unde ergo ſic potens, ut tot illas virtútes fáciat? Unde ſic infirmus, ut ità féminam pertiméſcat, niſì quia aquæ appendúntur mensúrâ; ut ipſi ſancti Dei hómines, & multùm váleant per poténtiam Dei; & rursùm quâdam mensúrâ moderáti ſint per infirmitátem ſuam? In illis virtútibus Elías, quid de Deo accéperat; in iſtis infirmitátibus, quid de ſe eſſe póterat, agnoſcébat. Illa poténtia virtus fuit: iſta infirmitas, cuſtos virtútis. In illis virtútibus oſtendébat quid accéperat: in iſtis infirmitátibus, hoc quod accéperat, cuſtodiébat. In miráculis monſtrabátur Elías: in infirmitáte ſervabátur.

℟. viij. Revérſus ad virum Dei Náaman, cum univérſo comitátu ſuo, venit & ſtetit coram eo, & ait: * Verè ſcio quòd non ſit álius Deus in univérſa terra, niſì tantùm in Iſraël.

4. *Reg.* 5. 15. ℣. Non ſunt dii qui mánibus fiunt. *Act.* 19. 26. * Verè.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c.* 7. *v.* 11. *ad* 16.

Juvenis mortuus ſuſcitatur.

IBat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm: & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. Lib. 5. n. 89.

HIc locus ad utrámque redúndat grátiam, ut & citò flecti divínam miſericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípuè quæ únici fílii vel labóre, vel morte frangátur. Cui tamen víduæ gravitátis méritum exequiárum turba concíliat: & hanc víduam populórum turbâ ſeptam, plus vidéri eſſe quàm féminam, quæ reſurrectiónem únici adoleſcéntis fílii ſui lácrymis merúerit impetráre; eò quòd ſancta Eccléſia pópulum juniórem, à pompa fúneris, atque à ſuprémis ſepúlcri ſuárum révocet ad vitam contemplatióne lacrymárum: quæ flere prohibétur, cùm ei reſurréctio debeátur.

℟. *jx.* Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi, & * Dómini Dómini éxitus mortis. *Pſ.* 67. 21. ℣. Ait Jeſus: Adoléſcens, tibi dico: Surge; & reſédit qui tuus. *Luc.* 7. 14. mini. Glória. *

Te Deum.

Ad Benedíctus,

Non deſpíciet preces pupílli, ne ſi effúndat loquél tûs. *Eccli.* 35. 1

Oratio.

ECcléſiæ tuæ, lácrymas & nignus exaúdi; ſuórum contriſtá táli morte filióru rum ad grátiæ vi rectióne lætétur;

CANO

Ex Concíliis * T & ** Burdig

* *Anno* 1563. *Seſ* 4. *De Regul* *Anno* 1583. *Ti* *Monaſt.*

NOn líceat Re à ſuis Convé cédere, niſì fortè perióribus per lít cáti fúerint aut verò ſinè prædíct in ſcriptis obténı fúerit, ab Ordín rum, tanquam de inſtitúti, puniánı

Ad Magníficat,

Accépit omnes magnificábant D céntes: Quia Pro gnus ſurréxit in n 7. 16.

FERIA SEC

De Libro quart

LECTIO I. *c.* 2. *v*

ACceſſérunt phetárum,

cho, ad Eliséum, &
nt ei : Nunquid no-
ı Dóminus hódie tol-
minum tuum à te ?
: Et ego novi : ſiléte.
autem ei Elías : Sede
ıuia Dóminus miſit
ſque ad Jordánem.
it : Vivit Dóminus,
vit ánima tua, quia
erelínquam te. Iérunt
ambo páriter, &
uagínta viri de filiis
etárum ſecúti ſunt
ıui & ſtetérunt è con-
ongè : illi autem am-
bant ſuper Jordánem.
ıue Elías pállium ſu-
& invólvit illud, &
ſſit aquas, quæ divíſæ
n utrámque partem,
ıſiérunt ambo per ſic-

j. Amplificátus eſt,
4.

ᴛɪᴏ II. *v.* 9. *ad* 11.
Jmque transíſſent,
:lías dixit ad Eliséum:
la quod vis ut fáciam
ántequàm tollar à te.
que Eliséus : Obſecro
.t in me duplex ſpí-
tuus. Qui reſpóndit :
difficilem poſtuláſti :
.en ſi víderis me,
lo tollar à te, erit tibi
petíſti : ſi autem non
is, non erit. Cúmque
rent, & incedéntes
ıcinaréntur, ecce cur-
ıneus, & equi ígnei
:runt utrúmque : &
dit Elías per túrbinem
lum.

ij. Elías, *p.* 214.

Lᴇᴄᴛɪᴏ III. *v.* 12. *ad* 14.

Eliséus autem vidébat, & clamábat : Pater mi, pater mi, currus Iſraël & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs : apprehendítque veſtiménta ſua, & ſcidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei : reverſúſque ſtetit ſuper ripam Jordánis, & pállio Elíæ, quod cecíderat ei, percúſſit aquas, & non ſunt divíſæ. Et dixit : Ubi eſt Deus Elíæ étiam nunc ? Percuſſítque aquas, & divíſæ ſunt huc atque illuc, & tránſiit Eliséus.

℟. *iij.* Cùm, *p.* 215.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 17. *De Monaſt.* §. 2.

Abbátes, Prióres, & quicúmque ex privilégio uſum mitræ & báculi habéntes, nequáquam iis ornaméntis & insígniis uti poſſint, nisì intra ſepta Monaſteriórum ſuórum.

FERIA TERTIA.

De Libro quarto Regum.

Lᴇᴄᴛɪᴏ I. *c.* 2. *v.* 15. *ad* 18.

Vidéntes filii prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt : Requiévit ſpíritus Elíæ ſuper Eliséum. Et veniéntes in occúrſum ejus, adoravérunt eum proni in terram, dixerúntque illi : Ecce, cum ſervis tuis ſunt quinquagínta viri fortes,

qui poſſunt ire, & quærere dóminum tuum, ne fortè túlerit eum Spíritus Dómini, & projécerit eum in unum móntium, aut in unam vállium. Qui ait: Nolíte míttere. Coëgerúntque eum, donec acquiéſceret, & díceret: Míttite. Et miſérunt quinquagínta viros; qui cùm quæſíſſent tribus diébus, non invenérunt. Et revérſi ſunt ad eum: at ille habitábat in Jéricho, & dixit eis: Nunquid non dixi vobis: Nolíte míttere?

℟. *j.* Vidéntes, *p.* 216.

LECTIO II. *v.* 19. *ad finem.*

DIxérunt quoque viri civitátis ad Eliséum: Ecce habitátio civitátis hujus óptima eſt, ſicut tu ipſe, dómine, pérſpicis: ſed aquæ péſſimæ ſunt, & terra ſtérilis. At ille ait: Afférte mihi vas novum, & míttite in illud ſal. Quod cùm attulíſſent, egréſſus ad fontem aquárum, miſit in illum ſal, & ait: Hæc dicit Dóminus: Sanávi aquas has, & non erit ultrà in eis mors, neque ſterílitas. Sanátæ ſunt ergo aquæ uſque in diem han[illegible]

[illegible]

mine Dómini: egreſſíque ſunt duo urſi de ſaltu, & laceravérunt ex eis quadragínta duos púeros. Abiit autem inde in montem Carméli, & inde revérſus eſt in Samaríam.

℟. *ij.* Ait, *p.* 216.

LECTIO III. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 7.

MUlier autem quædam de uxóribus prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus eſt, & tu noſti quia ſervus tuus fuit timens Dóminum: & ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad ſerviéndum ſibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa reſpóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, niſì parùm ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vaſa vácua non pauca: & ingrédere, & claude óſtium tuum, cùm intrínſecùs fúeris tu, & fílii tui: & mitte inde in ómnia vaſa hæc: & cùm plena fúerint, tolles. Ivit ítaque múlier, & clauſit óſtium ſuper [illegible], & ſuper filios ſuos: illi [illegible]rébant vaſa, & illa [illegible] [illegible]ébat. Cúmque ple[illegible] [illegible] vaſa, dixit ad [illegible] [illegible]m: Affer mi[illegible] [illegible] Et ille [illegible] [illegible]beo [illegible]

'ade, inquit, vende
, & redde creditóri
ı autem, & filii tui
de réliquo.
ſ. Aſcéndit, *p.* 216.
: A N O N.
ıcíliis * Tridentíno
·* Burdigalénſi.
1563. *Seſſ.* 25. *Cap.*
De Regular. & **
ı 1624. *Cap.* 19. *De*
ial. §. 1.
Sta Sýnodus univér-
Epíſcopis, ſub ob-
ne divíni judícii, &
natióne maledictió-
rnæ, præcipit, ut in
is Monaſtériis ſibi
is, clausúram Sancti-
ium, ubi violáta
diligénter reſtítui;
nvioláta eſt, con-
máximè procúrent.
IA QUARTA.
ro quarto Regum.
IO I. *c.* 4. *v.* 8.

ta eſt quædam dies,
ranſíbat Eliséus per
: erat autem ibi mú-
gna, quæ ténuit eum
deret panem. Cúm-
uénter inde transí-
ertébat ad eam, ut
ret panem. Quæ
virum ſuum: Ani-
to quòd vir D
iſte, qui tr
quénter
cœnác
c ponár
n, &
k ca
ner
, F

quædam, & véniens divér-
tit in cœnáculum, & re-
quiévit ibi. Dixítque ad Giézi púerum ſuum: Voca Sunamítidem iſtam. Qui cùm vocáſſet eam, & illa ſtetíſſet coram eo, dixit ad púerum ſuum: Lóquere ad eam: Ecce, ſédule in ómnibus miniſtráſti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Nunquid habes negótium, & vis ut loquar Regi, ſive príncipi milítiæ? Quæ reſpóndit: In médio pópuli mei hábito.

℟. *ſ.* Deſcéndit, *p.* 217.

LECTIO II. *v.* 14. *ad* 20.

Dixítque Giézi: Ne quæras: filium enim non habet, & vir ejus ſenex eſt. Præcépit ítaque ut vocáret eam: Quæ cùm vocáta fuíſſet, & ſtetíſſet ante óſtium, dixit ad eam: In témpore iſto, & in hac eádem hora, ſi vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa reſpóndit: Noli, quæſo, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit filium, in témpore, & in hora eádem, quá díxerat Eliséus. Crevit autem puer: & cùm eſſet quædam dies, & egréſſus iſſet ad ·atrem ſuum ad meſsóres, ·t patri ſuo: Caput meum ·ōleo, caput meum dóleo. ·t ille dixit púero: Tolle, ·c duc eum ad matrem ·uam. Qui cùm tulíſſet, & duxíſſet eum ad matrem ſuam, póſuit eum illa ſuper

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris filiis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 208.

LECTIO III. *v*. 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſsídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & últimum in Iſraël. Et dabo domum tuam, ſicut domum Jeróboam filii Nabat, & ſicut domum Báaſa filii Ahía: quia egiſti, ut me ad iracúndiam provocáres, & peccáre feciſti Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p*. 209.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ*. 25. *Cap*. 2. *De Regular*. & ** *Anno* 1583. *Tit*. 25. *De Monaſt*.

CAveant Superióres bona ſtabília cuíquam Reguléri concédere, étiam ad uſumfrúctum, vel uſum, vel adminiſtratiónem, aut commédam. Adminiſtrátio autem bonórum Monaſteriórum ſeu Conventuum, ad ſolos officiáles eorúmdem, ad nutum Superiórum amovíbiles, pertíneat.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c*. 21. *v*. 23. *ad* 27.

DE Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes: ſi autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cœli. Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venúmdatus eſt ut fáceret malum in conſpéctu Dómini. Concitávit enim eum Jézabel uxor ſua, & abominábilis factus eſt, in tantúm ut ſequerétur idóla,

erant Amorrhæi, assúmpſit Dóminus liórum Iſraël. Ita- a audíſſet Achab s iſtos, ſcidit ve- ſua, & opéruit ci- nem ſuam, jejuna- & dormívit in ſac- ambulávit demíſſo

t de Sabbato, duo m. è Feria V. præ- 109.

IO II. c. 22. v. l 38.

quidam teténdit ar- m, in incértum ſa- líſigens, & caſu per- egem Iſraël, inter em & ſtómachum. dixit aurígæ ſuo : manum tuam, & e de exércitu, quia r vulnerátus ſum. ſſum eſt ergo præ- a die illa, & Rex tabat in curru ſuo Syros, & mórtuus ere. Fluébat autem plagæ in ſinum cur- præco insónuit in o exércitu, ánte- ol occúmberet, di- Jnuſquíſque rever- a civitátem, & in ſuam. Mórtuus eſt Rex, & perlátus eſt aríam : ſepeliérunt- gem in Samaría, & it currum ejus in piſ- amaríæ, & linxé- nes ſánguinem ejus; nas lavérunt, juxta a Dómini quod lo- ierat.

LECTIO III. v. 40. ad 45.

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem : nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea : fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit : adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Sýnodus, ne quis Reguláris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obséquio alicújus Præláti, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque perſónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliséo complétus eſt.

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p.* 208.

LECTIO III. *v.* 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſſídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & última in Iſraël. Et dabo domum tu*am, ſicut* domum Jeróboam fílii Nabat, & ſicut domum Báaſa fílii Ahía: quia egíſti, ut me ad iracúndiam provocáres, & peccáre feciſti Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p.* 209.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 2. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

CAveant Superióres bona ſtabília cuíquam Regulári concédere, étiam ad uſumfrúctum, vel uſum, vel adminiſtratiónem, aut commendam. Adminiſtrátio autem bonórum Monaſteriórum ſeu Convéntuum, ad ſolos officiáles eorúmdem, ad nutum Superiórum amovíbiles, pertíneat.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 21. *v.* 23. *ad* 27.

DE Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes: ſi autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cœli. Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venúmdatus eſt ut fáceret malum in conſpéctu Dómini. Concitávit enim eum Jézabel uxor ſua, & abominábilis factus eſt, in tantùm ut ſequerétur idóla,

erant Amorrhæi,
ɪsúmpſit Dóminus
liórum Iſraël. Ita-
n audíſſet Achab
s iſtos, ſcidit ve-
. ſua, & opéruit ci-
nem ſuam, jejuna-
& dormívit in ſac-
ambulávit demíſſo

t de Sabbato, duo
m. è Feria V. præ-
109.
IO II. c. 22. v.
d 38.
quidam tetendit ar-
m, in incértum ſa-
dírigens, & caſu per-
egem Iſraël, inter
em & ſtómachum.
dixit aurígæ ſuo:
manum tuam, &
e de exércitu, quia
r vulnerátus ſum.
íſſum eſt ergo præ-
ı die illa, & Rex
tabat in curru ſuo
Syros, & mórtuus
ere. Fluébat autem
plagæ in ſinum cur-
præco insónuit in
o exércitu, ánte-
ol occúmberet, di-
Jnuſquíſque rever-
n civitátem, & in
ſuam. Mórtuus eſt
Rex, & perlátus eſt
aríam: ſepeliérunt-
em in Samaría, &
it currum ejus in piſ-
amaríæ, & linxé-
es sánguinem ejus;
nas lavérunt, juxta
Dómini quod lo-
erat.

Lectio III. v. 40. ad 45.

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea: fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Sýnodus, ne quis Reguláris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obſéquio alicújus Præláti, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque perſónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliſéo complétus eſt.

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p.* 208.

LECTIO III. *v.* 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſsídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & últimum in Iſraël. Et dabo domum tuam, ſicut domum Jeróboam fílii Nabat, & ſicut domum Báaſa fílii Ahía: quia egíſti, ut me ad iracúndiam provocáres, & peccáre feciſti Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p.* 209.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 2. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

CAveant Superióres bona ſtabília cuíquam Reguári concédere, étiam ad uſumfrúctum, vel uſum, vel adminiſtratiónem, aut commendam. Adminiſtrátio autem bonórum Monaſteriórum ſeu Convéntuum, ad ſolos officiáles eorúmdem, ad nutum Superiórum amovíbiles, pertíneat.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c.* 21. *v.* 23. *ad* 27.

DE Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes: ſi autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cœli. Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venúmdatus eſt ut fáceret malum in conſpéctu Dómini. Concitávit enim eum Jézabel uxor ſua, & abominábilis factus eſt, in tantúm ut ſequerétur idóla,

erant Amorrhæi, aſsúmpſit Dóminus iliórum Iſraël. Ita-n audíſſet Achab s iſtos, ſcidit ve-ı ſua, & opéruit ci-nem ſuam, jejuna-& dormívit in ſac-ambulávit demíſſo

r de Sabbato, duo pp. è Feria V. præ-209.

IO II. *c.* 22. *v.* *d* 38.

quidam teténdit ar-m, in incértum ſa-dírigens, & caſu per-legem Iſraël, inter iem & ſtómachum. : dixit aurígæ ſuo : manum tuam, & e de exércitu, quia r vulnerátus ſum. íſſum eſt ergo præ-n die illa, & Rex ſtabat in curru ſuo Syros, & mórtuus pere. Fluébat autem s plagæ in ſinum cur-. præco insónuit in ſo exércitu, ánte-ſol occúmberet, di-Unuſquíſque rever-n civitátem, & in ſuam. Mórtuus eſt Rex, & perlátus eſt aríam : ſepeliérunt-gem in Samaría, & it currum ejus in piſ-amaríæ, & linxé-nes ſánguinem ejus; nas lavérunt, juxta ı Dómini quod lo-ierat.

Lectio III. *v.* 40. *ad* 45.

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem : nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea : fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit : adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular. &* ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Sýnodus, ne quis Reguláris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obséquio alicújus Prælati, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque persónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliséo complétus eſt.

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris filiis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 208.

LECTIO III. *v*. 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſſídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & últimum in Iſraël. Et dabo domum tuam, ſicut domum Jeróboam filii Nabat, & ſicut domum Báaſa filii Ahía: quia egiſti, ut me ad iracúndiam provocáres, & peccáre feciſti Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p*. 209.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ*. 25. *Cap*. 2. *De Regular*. & ** *Anno* 1583. *Tit*. 25. *De Monaſt*.

CAveant Superióres bona ſtabília cuíquam Reguléri concédere, étiam ad uſumfrúctum, vel uſum, vel adminiſtratiónem, aut commendam. Adminiſtrátio autem bonórum Monaſteriórum ſeu Convéntuum, ad ſolos officiáles eorúmdem, ad nutum Superiórum amovíbiles, pertíneat.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c*. 21. *v*. 23. *ad* 27.

DE Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes: ſi autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cœli. Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venúmdatus eſt ut fáceret malum in conſpéctu Dómini. Concitávit enim eum Jézabel uxor ſua, & abominábilis factus eſt, in tantúm ut ſequerétur idóla,

:erant Amorrhæi, nsúmpſit Dóminus iliórum Iſraël. Ita- m audíſſet Achab es iſtos, ſcidit ve- a ſua, & opéruit ci- rnem ſuam, jejuna- & dormívit in ſac- ambulávit demíſſo

ut de Sabbato, duo pp. è Feria V. præ- 209.

'IO II. *c.* 22. *v.* *ad* 38.

quidam teténdit ar- m, in incértum ſa- dírigens, & caſu per- Regem Iſraël, inter nem & ſtómachum. e dixit aurígæ ſuo : manum tuam, & ae de exércitu, quia er vulnerátus ſum. míſſum eſt ergo præ- in die illa, & Rex ſtabat in curru ſuo Syros, & mórtuus pere. Fluébat autem s plagæ in ſinum cur- : præco insónuit in ſo exércitu, ánte- ſol occúmberet, di- Unuſquíſque rever- in civitátem, & in ſuam. Mórtuus eſt Rex, & perlátus eſt maríam : ſepelierúnt- gem in Samaría, & nt currum ejus in piſ- Samaríæ, & linxé- nes ſánguinem ejus; énas lavérunt, juxta n Dómini quod lo- úerat.

LECTIO III. *v.* 40. *ad* 45.

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem : nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea : fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit : adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Sýnodus, ne quis Reguláris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obſéquio alicújus Prætáti, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque perſónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliſéo complétus eſt.

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 208.

LECTIO III. *v*. 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſſídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & últimum in Iſraël. Et dabo domum tuam, ſicut domum Jeróboam fílii Nabat, & ſicut domum Báaſa fílii Ahía: quia egíſti, ut me ad iracúndiam provocáres, & peccáre fecíſti Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p*. 209.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ*. 25. *Cap*. 2. *De Regular*. & ** *Anno* 1583. *Tit*. 25. *De Monaſt*.

CAveant Superióres bona ſtabília cuíquam Reguliári concédere, étiam ad uſumfrúctum, vel uſum, vel adminiſtratiónem, aut commẽndam. Adminiſtrátio autem bonórum Monaſteriórum ſeu Convéntuum, ad ſolos officiáles eorúmdem, ad nutum Superiórum amovíbiles, pertíneat.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c*. 21. *v*. 23. *ad* 27.

DE Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes: ſi autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cœli. Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venúmdatus eſt ut fáceret malum in conſpéctu Dómini. Concitávit enim eum Jézabel uxor ſua, & abominábilis factus eſt, in tantùm ut ſequerétur idóla,

erant Amorrhæi, ſúmpſit Dóminus liórum Iſraël. Ita audíſſet Achab s iſtos, ſcidit veſua, & opéruit cinem ſuam, jejuna & dormívit in ſacambulávit demíſſo

t de Sabbato, duo m. è Feria V. præ 109.

IO II. c. 22. v. d 38.

quidam teténdit arm, in incértum ſadírigens, & caſu peregem Iſraël, inter iem & ſtómachum. dixit aurígæ ſuo: manum tuam, & e de exércitu, quia r vulnerátus ſum. íſſum eſt ergo prǽ i die illa, & Rex ſtabat in curru ſuo Syros, & mórtuus ere. Fluébat autem plagæ in ſinum curpræco insónuit in o exércitu, ánteol occúmberet, di Unuſquíſque revern civitátem, & in ſuam. Mórtuus eſt Rex, & perlátus eſt aríam: ſepeliérúntgem in Samaría, & it currum ejus in piſamaríæ, & linxénes sánguinem ejus; nas lavérunt, juxta Dómini quod loierat.

LECTIO III. v. 40. ad 45.

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea: fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Synodus, ne quis Regulá ris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obſéquio alicújus Prælá ti, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque perſónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliséo complétus eſt.

ſedére fecérunt Naboth inter primos pópuli. Et addúctis duóbus viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum: at illi, ſcílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum teſtimónium, coram multitúdine: Benedíxit Naboth Deum & Regem: quam ob rem eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 208.

LECTIO III. *v*. 17. *ad* 22.

FActus eſt ígitur ſermo Dómini ad Elíam Theſbíten, dicens: Surge, & deſcénde in occúrſum Achab regis Iſraël, qui eſt in Samaría: ecce ad víneam Naboth deſcéndit, ut poſſídeat eam. Et loquéris ad eum, dicens: Hæc dicit Dóminus: Occidíſti, ínſuper & poſſedíſti. Et poſt hæc addes: Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum. Et ait Achab ad Elíam: Num inveníſti me inimícum tibi? Qui dixit: Invéni, eò quòd venúmdatus ſis, ut fáceres malum in conſpéctu Dómini. Ecce ego indúcam ſuper te malum, & démetam poſterióra tua, & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum & últimum in Iſraël. Et dabo domum tuam, *ſicut* domum Jeróboam fílii Nabat, & ſicut domum Báaſa fílii Ahía: quia egíſti, ut me ad iracúndiam provocáres, & peccáre fecíſti Iſraël.

℟. *iij*. Ecce, *p*. 209.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ*. 25. *Cap*. 2. *De Regular*. & ** *Anno* 1583. *Tit*. 25. *De Monaſt*.

CAveant Superióres bona ſtabília cuíquam Reguläri concédere, étiam ad uſumfrúctum, vel uſum, vel adminiſtratiónem, aut commendam. Adminiſtrátio autem bonórum Monaſteriórum ſeu Convéntuum, ad ſolos officiáles eorúmdem, ad nutum Superiórum amovíbiles, pertíneat.

SABBATO.

De Libro tértio Regum.

LECTIO I. *c*. 21. *v*. 23. *ad* 27.

DE Jézabel locútus eſt Dóminus, dicens: Canes cómedent Jézabel in agro Jézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes: ſi autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cœli. Igitur non fuit alter talis ſicut Achab, qui venúmdatus eſt ut fáceret malum in conſpéctu Dómini. Concitávit enim eum Jézabel uxor ſua, & abominábilis factus eſt, in tantùm ut ſequerétur idóla,

erant Amorrhæi,
ısúmpſit Dóminus
liórum Iſraël. Ita-
ı audíſſet Achab
s iſtos, ſcidit ve-
ſua, & opéruit ci-
nem ſuam, jejuna-
k dormívit in ſac-
ambulávit demíſſo

r *de Sabbato, duo*
ı*p. è Feria V. præ-*
ı*09.*

ıo II. *c. 22. v.*
ı 38.

quidam teténdit ar-
m, in incértum ſa-
lírigens, & caſu per-
egem Iſraël, inter
em & ſtómachum.
dixit aurígæ ſuo:
manum tuam, &
e de exércitu, quia
r vulnerátus ſum.
ſſum eſt ergo præ-
ı die illa, & Rex
tabat in curru ſuo
Syros, & mórtuus
ere. Fluébat autem
plagæ in ſinum cur-
præco insónuit in
o exércitu, ánte-
ol occúmberet, di-
Jnuſquíſque rever-
ı civitátem, & in
ſuam. Mórtuus eſt
Rex, & perlátus eſt
aríam: ſepelierúnt-
gem in Samaría, &
ıt currum ejus in piſ-
amaríæ, & linxé-
nes ſánguinem ejus;
nas lavérunt, juxta
ı Dómini quod lo-
ierat.

LECTIO III. *v. 40. ad 45.*

DOrmívit ergo Achab cum pátribus ſuis: & regnávit Ochozías fílius ejus pro eo. Jóſaphat verò fílius Aſa regnáre cœperat ſuper Judam anno quarto Achab regis Iſraël. Trigínta quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet, & vigínti quinque annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Azuba, fília Sálaï. Et ambulávit in omni via Aſa patris ſui, & non declinávit ex ea: fecítque, quod rectum erat in conſpéctu Dómini. Verúmtamen excélſa non ábſtulit: adhuc enim pópulus ſacrificábat, & adolébat incénſum in excélſis. Pacémque hábuit Jóſaphat cum Rege Iſraël.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Cap.* 4. *De Regular.* & ** *Anno* 1583. *Tit.* 25. *De Monaſt.*

PRóhibet ſancta Sýnodus, ne quis Reguláris, ſinè ſui Superióris licéntia, Prædicatiónis vel Lectiónis, aut cujúſvis pii óperis prætéxtu, ſubjíciat ſe obſéquio alicújus Præláti, Príncipis, vel Univerſitátis, vel Communitátis, aut alicujuſcúmque perſónæ ſeu loci.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Elías in túrbine tectus eſt; & in Eliſéo complétus eſt.

bri qui interfécit dóminum ſuum? Levavítque Jehu fáciem ſuam ad fenéſtram, & ait: Quæ eſt iſta? & inclinavérunt ſe ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsùm. Et præcipitavérunt eam: aſpersúſque eſt sánguine páries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam.

℟. *ij*. Revérſus, *p*. 229.

LECTIO III. *v*. 34. *ad finem*.

CUmque introgréſſus eſſet, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, & vidéte maledíctam illam, & ſepelíte eam: quia filia Regis eſt. Cúmque iſſent ut ſepelírent eam, non invenérunt nisì calváriam, & pedes, & ſummas manus. Reverſíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini eſt, quem locútus eſt per ſervum ſuum Elíam Theſbíten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel ſicut ſtercus ſuper fáciem terræ, in agro Jézrahel, ità ut prætereúntes dicant: Hǽccine eſt illa Jézabel?

℟. *iij*. Cùm tetigíſſet cadáver oſſa Eliséi, * Revíxit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos. 4. *Reg*. 13. 21. ℣. Quid incredíbile judicátur apud vos, ſi Deus mórtuos súſcitat? *Act*. 26. 8. * Revíxit. Glória. * Revíxit.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 26. *De Rebus Eccleſ. non alienandis*.

NOs ſuperiórum témporum ſacros Cánones exequéntes, ómnibus Epíſcopis, Abbátibus, Capítulis, Prióribus, Párochis, & cæteris Ordinis Eccleſiáſtici viris, intentátâ comminatióne anathématis, inhibémus, ne áliquid ex Rebus Eccleſiáſticis, ſive mobílibus, ſive immobílibus, venúmdare, donáre, aut álio quocúmque modo alienáre præsúmant.

FERIA QUINTA.

De Libro quarto Regum.

LECTIO I. *c*. 10. *v*. 31. *ad finem*.

POrrò Jehu non cuſtodívit ut ambuláret in lege Dómini Dei Iſraël in toto corde ſuo: non enim recéſſit à peccátis Jeróboam qui peccáre fécerat Iſraël. In diébus illis cœpit Dóminus tædére ſuper Iſraël, percuſsítque eos Házaël in univérſis fínibus Iſraël, à Jordáne contra Orientálem plagam, omnem terram Gálaad, & Gad, & Ruben, & Manáſſe, ab Aroër quæ eſt ſuper torréntem Arnon, & Gálaad, & Baſan. Réliqua autem verbórum Jehu, & univérſa quæ fecit, & fortitúdo ejus, nónne hæc ſcripta ſunt in Libro verbórum diérum Regum Iſraël? Et dormívit Jehu

ſtribus ſuis, ſepelie-
e eum in Samaría:
iávit Jóachaz fílius
o eo. Dies autem
egnávit Jehu ſuper
vigínti & octo anni
n Samaría.

. Amplificátus eſt,

.

IO II. c. 11. v. 1.

hália verò mater
chozíæ, videns mór-
ilium ſuum, ſurréxit,
rfécit omne ſemen ré-
Tollens autem Jó-
lia regis Joram, ſo-
chozíæ, Joas fílium
íæ, ſuráta eſt eum
lio filiórum Regis, qui
iebántur, & nutrí-
jus de triclínio: &
dit eum à fácie Athá-
: non interficerétur.
e cum ea ſex annis
in domo Dómini.
Athália regnávit ſu-
rram. Anno autem
o miſit Joíada, &
ns Centurióness &
, introdúxit ad ſe in
m Dómini, pepigít-
m eis fœdus: & ad-
eos in domo Dómi-
éndit eis fílium Re-
t præcépit illis, di-
Iſte eſt ſermo quem
debétis: Tértia pars
n intróeat Sábbato,
rvet excúbias domûs
tértia autem pars ſit
tam Sur: & tértia
: ad portam quæ eſt
bitáculum ſcutarió-
& cuſtodiétis excú-
bias domûs Meſſa. Duæ
verò partes è vobis, omnes
egrediéntes Sábbato, cuſtó-
diant excúbias domûs Dó-
mini circa Regem. Et val-
lábitis eum, habéntes arma
in mánibus veſtris: ſi quis
autem ingréſſus fúerit ſep-
tum templi, interficiátur:
eritíſque cum Rege intro-
eúnte & egrediénte.

℟. ij. Elías, p. 227.

LECTIO III. v. 13. ad 18.

AUdívit autem Athália vocem pópuli curréntis: & ingréſſa ad turbas in templum Dómini, vidit Regem ſtantem ſuper tribúnal juxta morem, & cantóres, & tubas propè eum, omnémque pópulum terræ lætántem & canéntem tubis: & ſcidit veſtiménta ſua, clamavítque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada Centuriónibus qui erant ſuper exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra ſepta templi, & quicúmque eam ſecútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim Sacérdos: Non occidátur in templo Dómini. Impoſuerúntque ei manus, & impegérunt eam per viam intróitûs equórum, juxta palátium: & interfécta eſt ibi. Pépigit ergo Joíada fœdus inter Dóminum, & inter Regem, & inter pópulum, ut eſſet pópulus Dómini, & inter Regem & pópulum. Ingreſsúſque eſt omnis pópulus terræ templum

Baal, & deſtruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè: Mathan quoque ſacerdótem Baal occidérunt coram altári. Et póſuit Sacérdos cuſtódias in domo Dómini.

℟. *iij*. Cùm, *p*. 227.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 26. *De Rebus Eccleſ. non alienandis.*

UT abúſus atque frauduléntæ artes pénitùs è médio tollántur, ſtatúimus, ut nulla deínceps prædia cum áliis permuténtur, vel in emphyteóſim dentur, niſì ab omni memória fúerint incúlta.

FERIA SEXTA.

De Libro quarto Regum.

LECTIO I. *c*. 13. *v*. 14. *ad* 19.

ELiséus ægrotábat infirmitáte quâ & mórtuus eſt: deſcendítque ad eum Joas rex Iſraël, & flebat coram eo, dicebátque: Pater mi, pater mi, currus Iſraël & auríga ejus. Et ait illi Eliséus: Affer arcum & ſagíttas. Cúmque attulíſſet ad eum arcum & ſagíttas, dixit ad Regem Iſraël: Pone manum tuam ſuper arcum. Et cùm poſuíſſet ille manum ſuam, ſuperpóſuit Eliséus manus ſuas mánibus Regis, & ait: Aperi fenéſtram Orientálem. Cúmque aperuíſſet, dixit Eliséus: Jace ſagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus: Sagítta ſalútis Dómini, & ſagítta ſalútis contra Sýriam: percutiéſque Sýriam in Aphec, donec consúmas eam. Et ait: Tolle ſagíttas. Qui cùm tulíſſet, rursùm dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percuſſíſſet tribus vícibus, & ſtetíſſet, irátus eſt vir Dei contra eum, & ait: Si percuſſíſſes quínquies, aut séxies, ſive sépties, percuſſíſſes Sýriam uſque ad conſumptiónem. Nunc autem tribus vícibus percúties eam.

℟. *j*. Vidéntes, *p*. 227.

LECTIO II. *v*. 20. *ad finem.*

MOrtuus eſt ergo Eliséus & ſepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipſo anno. Quidam autem ſepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in ſepúlcro Eliséi. Quod cùm tetigíſſet oſſa Eliséi, revíxit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos. Igitur Házaël rex Sýriæ afflíxit Iſraël cunctis diébus Jóachaz: & miſértus eſt Dóminus eórum, & revérſus eſt ad eos propter pactum ſuum quod habébat cum Abraham, & Iſaac, & Jacob, & nóluit diſpérdere eos, neque projícere pénitùs, uſque in præſens tempus. Mórtuus eſt autem Házaël rex Sýriæ, & regnávit Bénadad fílius ejus pro eo. Porrò Joas, fílius Jóachaz, tulit urbes de manu Bénadad, filii Házaël,

lerat de manu Jóa-
tris ſui jure prælii:
ícibus percúſſit eum
& réddidit civitátes

Ait, *p.* 228.
III. *c.* 18. *v.* 1. *ad* 6.
no tértio Oſée filii
a regis Iſraël, reg-
zechías filius Achaz
ıda. Vigínti quin-
ıórum erat, cùm re-
cœpíſſet: & vigínti
annis regnávit in
em: nomen matris
bi filia Zacharíæ.
ıe quod erat bonum
Dómino, juxta óm-
e fécerat David pa-
Ipſe diſſipávit excél-
contrívit ſtátuas, &
t lucos, confregítque
em æneum quem
Móyſes: síquidem
ıd illud tempus filii
adolébant ei incén-
vocavítque nomen
Iohéſtan. In Dómi-
ɔ Iſraël ſperávit. Ita-
ſt eum non fuit sími-
de cunctis régibus
ſed neque in his qui
ım fuérunt: & adhæ-
mino, & non recéſ-
veſtígiis ejus, fecít-
ındáta ejus quæ præ-
t Dóminus Móyſi.
ij. Aſcéndit, *p.* 228.

CANON.

ıncílio Burdigalénſi.
1583. *Tit.* 26. *De Re-
ccleſ. non alienand.*
in póſterum Ecclé-
æ indemnitáti provi-
, ſtatúimus, ut óm-
nium bonórum mobílium
ſeu immobílium, júrium,
actiónum, annuórum cén-
ſuum, ſive redítuum, no-
minúmve debitórum &
aliórum quorumcúmque,
ad Eccléſias & religióſa lo-
ca alíaque Beneficia perti-
néntium, duo inventária,
públicâ & probátâ formâ ab
iis qui hujúſmodi Eccléſiis
præſunt, conficiántur.

SABBATO.

De Libro quarto Regum.
Lectio I. *c.* 18. *v.* 13.
ad 15.

ANno quartodécimo re-
gis Ezechíæ, aſcén-
dit Sennácherib rex Aſſy-
riórum ad univérſas civitá-
tes Juda munítas: & cepit
eas. Tunc miſit Ezechías
rex Juda núntios ad regem
Aſſyriórum in Lachis, di-
cens: Peccávi, recéde à
me: & omne quod impo-
súeris mihi, feram. Indíxit
ítaque rex Aſſyriórum Eze-
chíæ regi Judæ trecénta ta-
lénta argénti, & trigínta
talénta auri. Dedítque Eze-
chías omne argéntum quod
repértum fúerat in domo
Dómini, & in theſaúris
Regis.

*Si fiat de Sabbato, duo
priora ℟℟. è III. Noct.
Dom. præced.*

Lectio II. *v.* 28. *ad* 32.

STetit ítaque Rábſaces,
& exclamávit voce ma-
gnâ Judáicè, & ait: Au-
díte verba regis magni, re-
gis Aſſyriórum. Hæc dicit
rex: Non vos ſedúcat Eze-

chías : non enim póterit erúere vos de manu mea. Neque fidúciam vobis tríbuat ſuper Dóminum, dicens : Eruens liberábit nos Dóminus, & non tradétur cívitas hæc in manu regis Aſſyriórum. Nolíte audíre Ezechíam. Hæc enim dicit rex Aſſyriórum : Fácite mecum quod vobis eſt útile, & egredímini ad me : & cómedet unuſquíſque de vínea ſua, & de ficu ſua : & bibétis aquas de ciſtérnis veſtris ; donec véniam, & tránſferam vos in terram quæ símilis eſt terræ veſtræ, in terram fructíferam & fértilem vini, terram panis & vineárum, terram olivárum & ólei ac mellis, & vivétis, & non moriémini.

Lectio III. *v.* 32. *ad* 36.

NOlíte audíre Ezechíam qui vos décipit, dicens: Dóminus liberábit nos. Nunquid liberavérunt dii Géntium terram ſuam de manu regis Aſſyriórum? Ubi eſt deus Emath, & Arphad? Ubi eſt deus Sepharvaïm, Ana, & Ava? Nunquid liberavérunt Samaríam de manu mea? Quinam illi ſunt in univérſis diis terrárum, qui eruérunt regiónem ſuam de manu mea, ut poſſit erúere Dóminus Jerúſalem de manu mea? Tácuit ítaque pópulus, & non reſpóndit ei quidquam : síquidem præcéptum Regis accé ut non reſpondérer

CANO

Ex Concílio Burdi *Anno* 1583. *Tit.* 26. *bus Eccleſ. non ali*

STatúimus, ut è inventáriis bonc cléſiæ, unum in Eccléſia, ſeu loco ſo, álterum verò, feriórum Eccleſiár archíviis Cathedr cléſiæ; ſi autem Cathedrálium, ap tropolitánum cu dum tradátur.

Ad Magníficat, *A* Incendérunt hoſtes Dei, deſtruxerúnt rum Jerúſalem : u turres combuſséru quidquid pretióſum demolíti ſunt. 2. 19.

Oratio, Deus, *frà, ad Laudes*, p.

DOMINICA

Post Penteco

IN I. NOCTU

De Libro quarto

Lectio I. *c.* 18 *ad finem*, *&* *c.* 1 *ad* 4.

VEnit Elíacim fi cíæ, Præpóſitus & Sobna Scriba, & fílius Aſaph à com riis, ad Ezechíam véſtibus : & nunti ei verba Rábſacis cùm audíſſet Ezech ſcidit veſtiménta opértus eſt ſacco, ſúſque eſt domum

iſit Elíacim Præ-
omûs, & Sobnam
& ſenes de ſacer-
opértos ſaccis,
n Prophétam fi-
os. Qui dixérunt:
t Ezechías: Dies
nis, & increpa-
blaſphémiæ, dies
érunt fílii uſque
, & vires non ha-
riens. Si fortè aú-
inus Deus tuus
verba Rábſacis
it Rex Aſſyriórum
ſuus, ut exprobrá-
viventem, & ar-
rbis quæ audívit
Deus tuus: & fac
n pro relíquiis
rtæ ſunt.
Cùm audíſſet Eze-
verba Rábſacis,
eſtiménta ſua, &
t ſacco, ingreſsúſ-
domum Dómini.
19. 1. ℣. Si Deus
, quis contra nos?
31. * Scidit.
II. *v.* 5. *ad* 7.
runt ergo ſervi re-
zechíæ ad Iſaíam.
eis Iſaías: Hæc
mino veſtro: Hæc
ninus: Noli timé-
ſermónum quos
uibus blaſphema-
ieri regis Aſſyrió-
Ecce ego immít-
iritum, & aúdiet
, & revertétur in
iam, & dejíciam
lio in terra ſua.
Hæc dicit Dómi-
li timére à fácie

ſermónum quos audíſti, quibus blaſphemavérunt púeri regis Aſſyriórum me. * Ecce ego immíttam ei ſpíritum, & aúdiet núntium, & revertétur in terram ſuam. 4. *Reg.* 19. 6. 7. ℣. Scimus qui dixit: Mihi vindícta; & ego retríbuam. *Hebr.* 10. 30. * Ecce.

Lectio III. *v.* 8. *ad* 12.

Revérſus eſt ergo Rábſaces, & invénit regem Aſſyriórum expugnántem Lobnam: audíerat enim quòd receſsíſſet de Lachis. Cúmque audíſſet de Tháraca rege Æthiópiæ, dicéntes: Ecce egréſſus eſt ut pugnet advérsùm te, & iret contra eum, miſit núntios ad Ezechíam, dicens: Hæc dícite Ezechíæ regi Juda: Non te ſedúcat Deus tuus in quo habes fidúciam: neque dicas: Non tradétur Jerúſalem in manus regis Aſſyriórum. Tu enim ipſe audíſti quæ fecérunt reges Aſſyriórum univérſis terris, quo modo vaſtavérunt eas. Nùm ergo ſolus póteris liberári? Nunquid liberavérunt dii Géntium ſíngulos quos vaſtavérunt patres mei, Gozan vidélicet, & Haran, & Reſeph, & fílios Eden, qui erant in Theláſſar?

℟. iij. Cùm accepíſſet Ezechías líttteras de manu nuntiórum Sennácherib, & legíſſet eas, * Aſcéndit in domum Dómini, & ex-

pándit eas coram Dómino. 4. *Reg.* 19. 14. ℣. Dóminum habétis in cœlo; oratióni inſtáte, vigilántes in ea. *Coloſſ.* 4. 1. 2. * Aſcéndit. Glória. * Aſcéndit.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Eccleſiáſtici.

LECTIO IV. *c.* 2. *v.* 5. *ad* 18.

IN igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te: & dírige viam tuam, & ſpera in illum. Serva timórem illíus, & in illo veteráſce. Metuéntes Dóminum, ſuſtinéte miſericórdiam ejus: & non defleƈtátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum: & in obleƈtatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum: & illuminabúntur corda veſtra. Reſpícite, fílii, natiónes hóminum: & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíƈtus eſt? Aut quis invocávit eum, & deſpéxit illum?

℟. *iv.* Egréſſus eſt Angelus Dómini, & percúſſit in caſtris Aſſyriórum centum oƈtogínta quinque míllia: * Et ſurrexérunt manè; & ecce omnes cadávera mortuórum. *Iſ.* 37. 36. ℣. Diſſipáti ſunt, & redáƈti ad níhilum. *Aƈt.* 5. 36. * Et ſurrexérunt.

LECTIO V. *v.* 14. *ad* 17.

VÆ dúplici corde, & lábiis ſceléſtis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ diſſolútis corde, qui non credunt Deo: & ídeò non protegéntur ab eo. Væ his qui perdidérunt ſuſtinéntiam, & qui dereliquérunt vias reƈtas, & divertérunt in vias pravas. Et quid fácient, cùm inſpícere cœperit Dóminus?

℟. *v.* Invocávit Iſaías Prophéta Dominum; & * Redúxit umbram per líneas quibus jam deſcénderat in horológio Achaz retrórſum decem grádibus. 4. *Reg.* 20. 11. ℣. Omnia poſſibília ſunt credénti. *Marc.* 9. 22. * Redúxit.

LECTIO VI. *v.* 18. *ad fin.*

QUi timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus: & qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita ſunt ei: & qui díligunt eum, replebúntur lege ipſíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda ſua, & in conſpéƈtu illíus ſanƈtificábunt ánimas ſuas. Qui timent Dóminum, cuſtódiunt mandáta illíus, & patiéntiam habébunt uſque ad inſpeƈtiónem illíus, dicéntes: Si

ntiam non egérimus,
nus in manus Dómi-
ıon in manus hómi-
ecúndùm enim ma-
inem ipsíus, ſic &
órdia illíus cum ipſo

i. Poſtquàm coangu-
eſt Manáſſes, orávit
ıum Deum ſuum; &
pœniténtiam valde,
Deo patrum ſuó-
ı. *Par.* 33. 12. ℣.
ecúndùm Deum tri-
ſt, pœniténtiam in
n ſtábilem operátur.
7. 10. * Egit. Gló-
Egit.

I. NOCTURNO.
no ſancti Cyrílli
lieroſolymitáni.
4. *Catech.* 2. n. 13.
ECTIO VII.
hab rex Samaríæ ſce-
ratíſſimus idolórum
, cùm veníſſet Elías
éta & minas dun-
intentáſſet, ſacco ſe
, & ſcidit veſtimén-
: quid dicit clemens
ad Elíam? Vidíſti
ıdo compúnctus eſt
ı à fácie mea? Tan-
férvidum Prophétæ
um léniens, ut ad
córdiam inclináret.
: cognóſcere quàm
ſit pœniténtia armó-
enus? quantùm con-
ſciam advérsùs hoſtes
leat? Centum octo-
quinque hóſtium míl-
zechías per confeſſió-
ruit. Et hoc adhuc
ıum. Senténtiam Dei
adversùm ſe pronuntiátam,
per pœniténtiam diſsólvit.
Ægrotánti enim ipſi dixit
Iſaías: Moriéris tu, nec
vives. Quæ jam ſpes? quæ
ultrà ſalus vel expectátio,
pronuntiánte Prophétâ?
At ille non revocátus eſt
à pœniténtia, memor ejus
quod ſcriptum eſt: Cùm
avérſus ingemúeris, tunc
ſalvàberis.

℟. vij. Fecit Josías quod erat rectum in conſpéctu Dómini; & ambulávit in viis David patris ſui: * Non declinávit, neque ad déxteram, neque ad ſiníſtram. 2. *Par.* 34. 2. ℣. Hic erat edóctus viam Dómini. *Act.* 18. 25. * Non.

LECTIO VIII. n. 15.

Converſus eſt Ezechías ad paríetem, & mentem per oratiónem ad cœlum tendens: Dómine, ait, meménto meî: súfficit enim ad ſanatiónem, te meì meminíſſe. Tempóribus non súbjaces: ſed ipſe es vitæ árbiter, & legiſlátor. Non enim ſecúndùm genitúram, aut aſtrórum complexiónem, ut nonnúlli delírant, vitæ noſtræ rátio decúrrit: ſed ſecúndùm tuam voluntátem. Et illi cujus deſperáta vita fúerat, annórum quíndecim vitæ accéſſio datur: atque in ſignum, decem grádibus ſol retrogréſſus eſt. Jam verò ſol propter Ezechíam remeávit: at idem propter Chriſtum defécit; non retrocédens, ſed

delíquium paſſus; eâ re, quid inter utrúmque, Ezechíam dico & Jeſum, interéſſet demónſtrans. Et ille quidem pótuit Dei ſenténtiam diſsólvere: Jeſus verò peccatórum véniam tribúere non póterit?

℟. *viij*. Abſtulit Josías cunctas abominatiónes de univérſis regiónibus filiórum Iſraël; * Et fecit omnes qui resídui erant in Iſraël, ſervíre Dómino Deo ſuo. 2. *Par*. 34. 33. ℣. Exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne iſta prava. *Act*. 2. 40. * Et fecit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

LECTIO IX. *c*. 22. *v*. 34. *ad finem.*

Primum mandatum, Dilectio Dei.

PHariſǽi audiéntes quòd ſiléntium impoſuíſſet Jeſus Sadducǽis, convenérunt in unum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Epiſt. 155. n. 15. 16.

CUm illa dilectióne quam divína lex ímperat, débeat homo dilígere Deum, & ſeipſum, & próximum; non tamen ex hoc tria præcépta data ſunt: nec dictum eſt: In his tribus; ſed: In his duóbus precéptis tota Lex pendet & Prophétæ: id eſt, in dilectióne Dei ex toto corde, ex tota ánima, & ex tota mente; & próximi tanquam ſuî ipsíus: vidélicet ut intelligerétur nullam eſſe áliam dilectiónem quâ quiſque díligit ſeípſum, nisì quòd díligit Deum. Qui enim áliter ſe díligit, pótiùs ſe odíſſe dicéndus eſt. Debet & próximum dilígere tanquam ſeípſum: ut quem potúerit hóminem, vel beneficéntiæ conſolatióne, vel informatióne doctrínæ, vel diſciplínæ coërcitióne addúcat ad coléndum Deum, ſciens in his duóbus præcéptis totam Legem Prophetáſque pendére. Hoc qui sóbriâ diſcretióne díligit, prudens eſt: qui nullâ hinc afflictióne avértitur, fortis eſt: qui nullâ áliâ delectatióne, témperans eſt: qui nullâ elatióne, juſtus eſt.

℟. *jx*. Scies quia Dóminus Deus tuus * Ipſe eſt Deus fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe. *Deut*. 7. 9. ℣. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota ánima tua, & in tota mente tua. *Matt*. 22. 37. * Ipſe. Glória. * Ipſe.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 4. f. Beátus homo cui donátum eſt habére timórem Dei: qui tenet illum, cui aſſimilábitur? *Eccli*. 25. 15.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona inviſibília præ-

fúnde córdibus
móris affféctum,
ınibus & ſuper
ɡéntes, promiſ-
ı quæ omne de-
ſperant, conſe-
'er Dóminum.
N O N.
o Burdigalénſi.
ɔ. Tit. 26. De
Eccleſ. non
ienand.
iſtratóres, tam
iáſtici quàm Lái-
cujúſvis Ecclé-
ális, Confrater-
quorumcúmque
órum, ſíngulis
inário ratiónem
tiónis réddere

íficat, Ant. 8. c.
rat Jeſu reſpon-
m; neque auſus
ıam ex illa die
iùs interrogáre.
46.
SECUNDA.
quarto Regum.
I. c. 19. v. 14.

cùm accepíſſet
s lítteras de ma-
um, & legíſſet
ıdit in domum
& expándit eas
mino, & orávit
ɔu ejus, dicens:
)eus Iſraël, qui
Chérubim, tu
lus regum óm-
, tu fecíſti cœ-
ram. Inclína au-
, & audi: áperi,
óculos tuos, &

vide: audi ómnia verba Sennácherib, qui miſit ut exprobráret nobis Deum vivéntem. Verè, Dómine, diſſipavérunt reges Aſſyriórum Gentes & terras ómnium, & misérunt deos eórum in ignem: non enim erant dii, ſed ópera mánuum hóminum ex ligno & lápide; & perdidérunt eos. Nunc ígitur, Dómine Deus noſter, ſalvos nos fac de manu ejus: ut ſciant ómnia regna terræ, quia tu es Dóminus Deus ſolus.

℟. j. Cùm audíſſet, p. 239.

LECTIO II. v. 20. ad 24.

MIſit autem Iſaías fílius Amos ad Ezechíam, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Quæ deprecátus es me ſuper Sennácherib rege Aſſyriórum, audívi. Iſte eſt ſermo quem locútus eſt Dóminus de eo: Sprevit te, & ſubſannávit te, virgo fília Sion: poſt tergum tuum caput movit, fília Jerúſalem. Cui exprobráſti, & quem blaſphemáſti? Contra quem exaltáſti vocem tuam, & eleváſti in excélſum óculos tuos? Contra Sanctum Iſraël. Per manum ſervórum tuórum exprobráſti Dómino, & dixíſti: In multitúdine cúrruum meórum aſcéndi excélſa móntium in ſummitáte Líbani, & ſuccídi ſublímes cedros ejus, & electas abíetes illíus. Et ingréſſus ſum uſque ad tér-

minos ejus, & ſaltum Carméli ejus ego ſuccídi.

℟. *ij*. Hæc dicit, *p*. 239.

LECTIO III. *v*. 32. *ad fin*.

QUam ob rem hæc dicit Dóminus de rege Aſſyriórum: Non ingrediétur urbem hanc, nec mittet in eam ſagíttam, nec occupábit eam clýpeus, nec circúmdabit eam munítio. Per viam quâ venit, revertétur: & civitátem hanc non ingrediétur, dicit Dóminus. Protegámque urbem hanc, & ſalvábo eam propter me, & propter David ſervum meum. Factum eſt ígitur in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percúſſit in caſtris Aſſyriórum centum octogínta quinque míllia. Cúmque dilúculo ſurrexíſſet, vidit ómnia córpora mortuórum: & recédens ábiit, & revérſus eſt Sennácherib rex Aſſyriórum, & manſit in Nínive. Cúmque adoráret in templo Neſroch deum ſuum, Adrámelech & Sáraſar filii ejus percuſsérunt eum gládio, fugerúntque in terram Armeniórum: & regnávit Aſarháddon fílius ejus pro eo.

℟. *iij*. Cùm accepíſſet, *p*. 239.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 30. *De Sepulturis*.

SChiſmáticis, públicè excommunicátis, fœneratóribus maniféſt sphémis, ſi poſt nem non reſipúe dénique qui quom mórtui in peccáto maniféſto, abſque niténtiæ teſtimóni excéſſerint, dene ſepultúram Eccleſ ſtatúimus.

FERIA TER

De Libro quarto

LECTIO I. *c*. 2 *ad* 6.

IN diébus illis, a Ezechías uſque tem: & venit ad eu fílius Amos, Pr dixítque ei: Hæc c minus Deus: Præ mui tuæ; moriéris & non vives. Qui tit fáciem ſuam a tem, & orávit Dó dicens: Obſecro, I meménto, quæſo, q ambuláverim cora veritáte & in co fécto, & quod plá coram te, fécerin ítaque Ezechías f gno. Et ántequàm e tur Iſaías médian átrii, factus eſt ſe mini ad eum, dic vértere, & dic duci pópuli mei: H Dóminus Deus D tris tui: Audívi or tuam, & vidi l tuas: & ecce ſa Die tértio aſcénd plum Dómini: & diébus tuis quínd nos. Sed & de ma

Aſſyriórum liberábo te, & civitátem hanc: & prótegam urbem iſtam propter me, & propter David ſervum meum.

℟. *j.* Egréſſus eſt, *p.* 240.

Lectio II. *v.* 8. *ad* 11.

DIxerat autem Ezechías ad Iſaíam: Quod erit ſignum, quia Dóminus me ſanábit, & quia aſcensúrus ſum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Iſaías: Hoc erit ſignum à Dómino quòd factúrus ſit Dóminus ſermónem quem locútus eſt. Vis ut aſcéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile eſt umbram créſcere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, ſed ut revertátur retrórsùm decem grádibus. Invocávit ítaque Iſaías Prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas quibus jam deſcénderat in horológio Achaz retrórsùm decem grádibus.

℟. *ij.* Invocávit, *p.* 240.

Lectio III. *v.* 12. *ad* 19.

IN témpore illo, miſit Bérodach Báladan, fílius Báladan, rex Babyloniórum lítteras & múnera ad Ezechíam: audíerat enim quòd ægrotáſſet Ezechías. Lætátus eſt autem in advéntu eórum Ezechías: & oſténdit eis domum arómatum, & aurum, & argéntum, & pigménta vária, unguénta quoque & domum vasórum ſuórum, & ómnia quæ habére póterat in theſaúris ſuis. Non fuit quod non monſtráret eis Ezechías in domo ſua, & in omni poteſtáte ſua. Venit autem Iſaías Prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei: Quid dixérunt viri iſti? aut unde venérunt ad te? Cui ait Ezechías: De terra longínqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille reſpóndit: Quid vidérunt in domo tua? Ait Ezechías: Omnia quæcúmque ſunt in domo mea, vidérunt: nihil eſt quod non monſtráverim eis in theſaúris meis. Dixit ítaque Iſaías Ezechíæ: Audi ſermónem Dómini: Ecce dies vénient; & auferéntur ómnia quæ ſunt in domo tua, & quæ condidérunt patres tui uſque in diem hanc, in Babylónem: non remanébit quidquam, ait Dóminus. Sed & de fíliis tuis qui egrediéntur ex te, quos generábis, tolléntur, & erunt eunúchi in palátio Regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Iſaíam: Bonus ſermo Dómini, quem locútus es: ſit pax & véritas in diébus meis.

℟. *iij.* Poſtquàm, *p.* 241.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 20. *De Sepulturis.*

IN hoc convéniunt omnes pópuli, ut de ſepultúris ſit illis præcípua cura: ſed præſértim Chriſti Fidélibus,

ut uno in loco religióſo, benè ſepto, & ritè benedícto, ab ómnibus sórdibus aliéno, membra, Spíritûs ſancti quondam templa, in reſurrectiónem vitæ è púlvere proceſsúra ſepeliántur.

FERIA QUARTA.

De Libro quarto Regum.

LECTIO I. *c.* 20. *v.* 21. *ad finem, & c.* 21. *v.* 1. *ad* 6.

DOrmívit Ezechías cum pátribus ſuis: & regnávit Manáſſes fílius ejus pro eo. Duódecim annórum erat Manáſſes cùm regnáre cœpíſſet, & quinquagínta quinque annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Háphſiba. Fecítque malum in conſpéctu Dómini, juxta idóla Géntium quas delévit Dóminus à fácie filiórum Iſraël. Conversúſque eſt, & ædificávit excélſa quæ diſſipáverat Ezechías pater ejus: & eréxit aras Baal, & fecit lucos ſicut fécerat Achab rex Iſraël, & adorávit omnem milítiam cœli, & cóluit eam. Extruxítque aras in domo Dómini, de qua dixit Dóminus: In Jerúſalem ponam nomen meum. Et extrúxit altária univérſæ milítiæ cœli, in duóbus átriis templi Dómini. Et tradúxit filium ſuum per ignem: & ariolátus eſt, & obſervávit augúria, & fecit pythónes, & arúſpices multiplicávit, ut fáceret malum coram Dómino, & irritáret eum.

℟. *j.* Fecit, *p.* 241.

LECTIO II. *v.* 10. *ad* 13.

LOcutúſque eſt Dóminus in manu servórum ſuórum Prophetárum, dicens: Quia fecit Manáſſes rex Juda abominatiónes iſtas péſſimas, ſuper ómnia quæ fecérunt Amorrhæi ante eum, & peccáre fecit étiam Judam in immundítiis ſuis, proptéreà hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Ecce ego indúcam mala ſuper Jerúſalem & Judam: ut quicúmque audíerit, tínniant ambæ aures ejus. Et exténdam ſuper Jerúſalem funículum Samaríæ, & pondus domûs Achab: & delébo Jerúſalem, ſicut deléri ſolent tábulæ: & delens vertam, & ducam crébriùs ſtylum ſuper fáciem ejus.

℟. *ij.* Abſtulit, *p.* 242.

LECTIO III. *v.* 16. *ad* 24.

INſuper & sánguinem innóxium fudit Manáſſes multum nimis, donec impléret Jerúſalem uſque ad os: abſque peccátis ſuis quibus peccáre fecit Judam, ut fáceret malum coram Dómino. Réliqua autem ſermónum Manáſſe, & univérſa quæ fecit, & peccátum ejus quod peccávit, nónne hæc ſcripta ſunt in Libro ſermónum diérum regum Juda? Dormivítque Manáſſes cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt in horto domûs ſuæ, in horto Oza:

návit Amon filius
o eo. Vigínti duó-
nórum erat Amon,
gnáre cœpíſſet: duó-
oque annis regnávit
iſalem: nomen ma-
s Meſſalémeth filia
de Jéteba. Fecítque
in conſpéctu Dó-
icut fécerat Manáſſes
jus: & ambulávit in
via per quam am-
rat pater ejus: ſer-
ie immundítiis qui-
víerat pater ejus, &
it eas. Et derelíquit
ium Deum patrum
i: & non ambulávit
Dómini. Tetende-
e ei insídias ſervi
interfecérunt Regem
io ſua. Percúſſit au-
ópulus terræ omnes
onjuráverant contra
Amon: & conſti-
t ſibi regem Josíam
ejus pro eo.
ij. Non fuit Phaſe sí-
iic quod fecit Josías,
ël, à diébus Samué-
ophétæ: ſed * Nec
am de cunctis Régi-
aël fecit Phaſe ſicut
2. *Par.* 25. 18. ℣.
i æmulámini in bo-
nper. *Gal.* 4. 18. *
lória. * Nec.

CANON.

ncílio Burdigalénſi.
1583. *Tit.* 30. *De Sepulturis.*

ccléſiis nulli deín-
ſepeliántur, nisì fúe-
cerdótes, próut ju-
ſcríbunt, vel ſacris
initiáti, vel Religióſi, Ec-
cleſiarúmve patróni. Alii autem, qui nobilitáte, auctoritáte, meritíſque in Deum & Religiónem commendáti fúerint, ad id cum licéntia Epíſcopi admittántur.

FERIA QUINTA.

De Libro quarto Regum.

Lectio I. *c.* 23. *v.* 2. *ad* 4.

ASCéndit rex Josías templum Dómini, & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúſalem cum eo Sacerdótes & Prophétæ, & omnis pópulus à parvo uſque ad magnum: legítque cunctis audiéntibus ómnia verba Libri fœderis, qui invéntus eſt in domo Dómini. Stetítque Rex ſuper gradum: & fœdus percúſſit coram Dómino, ut ambulárent poſt Dóminum, & cuſtodírent præcépta ejus, & teſtimónia, & cæremónias in omni corde & in tota ánima, & ſuſcitárent verba fœderis hujus, quæ ſcripta erant in Libro illo: acquievítque pópulus pacto. Et præcépit Rex Helcíæ Pontífici, & Sacerdótibus ſecúndi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vaſa quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérſæ milítiæ cœli: & combúſſit ea forìs Jerúſalem in conválle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel.

℟. *j.* Cùm audíſſet, *p.* 239.

Lectio II. *v. 21. ad 26.*

ET præcépit omni pópulo, dicens: Fácite Phaſe Dómino Deo veſtro, ſecúndùm quod ſcriptum eſt in Libro fœderis hujus. Nec enim factum eſt Phaſe tale à diébus Júdicum qui judicavérunt Iſraël, & ómnium diérum Regum Iſraël & Regum Juda, ſicut in octávo décimo anno regis Josíæ factum eſt Phaſe iſtud Dómino in Jerúſalem. Sed & pythónes, & aríolos, & figúras idolórum, & immundítias, & abominatiónes quæ fúerant in terra Juda & Jerúſalem, ábſtulit Josías: ut ſtatúeret verba Legis, quæ ſcripta ſunt in Libro quem invénit Helcías Sacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum Rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde ſuo, & in tota ánima ſua, & in univérſa virtúte ſua, juxta omnem legem Móyſi: neque poſt eum ſurréxit símilis illi. Verúmtamen non eſt avérſus Dóminus ab ira furóris ſui magni, quo irátus eſt furor ejus contra Judam, propter irritatiónes quibus provocáverat eum Manáſſes.

℟. *ij.* Hæc dicit, *p.* 239.

Lectio III. *v. 27. ad* 30.

DIxit ítaque Dóminus: Etiam Judam aúferam à fácie mea, ſicut ábſtuli Iſraël: & projíciam civitátem hanc quam elégi, Jerúſalem, & domum de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Réliqua autem ſermónum Josíæ, & univérſa quæ fecit, nónne hæc ſcripta ſunt in Libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus aſcéndit Pháraο Néchao rex Ægýpti, contra regem Aſſyriórum, ad flumen Euphráten: & ábiit Josías rex in occúrſum ejus; & occíſus eſt in Magéddo, cùm vidíſſet eum. Et portavérunt eum ſervi ſui mórtuum de Magéddo: & pertulérunt in Jerúſalem, & ſepeliérunt eum in ſepúlcro ſuo. Tulítque pópulus terræ Jóachaz fílium Josíæ: & unxérunt eum, & conſtituérunt eum Regem pro patre ſuo.

℟. *iij.* Cùm accepíſſet, *p.* 239.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 20. *De Sepulturis.* §. 1.

OMnibus Párochis, Eccleſiárum æd ítuis, ac dóminis temporálibus, ne cui deínceps intra Eccléſias jura ſepultúræ, & cujúſvis ſedis imponéndæ, & in eis retinéndæ, concédere poſſint, interdícimus. Sed ea facúltas duntáxàt Epíſcopis reſervétur.

FERIA SEXTA.

De Libro quarto Regum.

Lectio I. *c.* 23. *v.* 31. *ad* 34.

VIginti trium annórum erat Jóachaz, cùm regnáre cœpíſſet, & tribus

ius regnávit in Jerú- nomen matris ejus l, fília Jeremíæ, de . Et fecit malum co- ómino, juxta ómnia cerant patres ejus. que eum Phárao Né- n Rebla, quæ eſt in math, ne regnáret íſalem: & impóſuit um terræ, centum s argénti, & talénto Regémque conſtítuit Néchao Elíacim fí- osíæ pro Josía patre vertítque nomen ejus a. Porrò Jóachaz tu- duxit in Ægýptum: tuus eſt ibi.

Egréſſus eſt, *p.* 240.

o II. *c.* 24. *v.* 5. *ad*

rmívit Jóakim cum átribus ſuis: & re- Jóachin fílius ejus . Et ultrà non áddi- t Ægýpti, ut egrede- e terra ſua: túlerat Rex Babylónis à rivo i uſque ad flúvium áten, ómnia quæ fúe- egis Ægýpti. Decem annórum erat Jóa- cùm regnáre cœpíſ- tribus ménſibus re- in Jerúſalem: no- atris ejus Nohéſta, nathan, de Jerúſa- t fecit malum coram o, juxta ómnia quæ pater ejus. In tém- lo, aſcendérunt ſervi hodónoſor regis Ba- s in Jerúſalem: & data eſt urbs muni- tiónibus. Venítque Nabu- chodónoſor rex Babylónis ad civitátem cum ſervis ſuis, ut oppugnárent eam. Egreſsúſque eſt Jóachin rex Juda ad Regem Babylónis, ipſe, & mater ejus, & ſervi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus: & ſuſcépit eum Rex Babylónis, anno octávo regni ſui. Et prótu- lit inde omnes theſaúros domûs Dómini, & theſaú- ros domûs régiæ: & concí- dit univérſa vaſa aúrea quæ fécerat Sálomon rex Iſraël in templo Dómini, juxta verbum Dómini.

℟. *ij.* Invocávit, *p.* 240.

LECTIO III. *v.* 15. *ad finem.*

TRánſtulit quoque Jóa- chin in Babylónem, & matrem Regis, & uxóres Regis, & eunúchos ejus: & Júdices terræ duxit in ca- ptivitátem de Jerúſalem in Babylónem. Et omnes vi- ros robúſtos ſeptem míl- lia, & artífices, & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres: duxítque eos Rex Babylónis captívos in Babylónem. Et conſtítuit Matthaníam pátruum ejus pro eo: impoſuítque nomen ei Sedecíam. Vigéſimum & primum annum ætátis habébat Sedecías, cùm re- gnáre cœpíſſet, & úndecim annis regnávit in Jerúſa- lem: nomen matris ejus erat Amital, fília Jeremíæ, de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta óm-

nia quæ fécerat Jóakim. Iraſcebátur enim Dóminus contra Jerúſalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie ſua: receſsítque Sedecías à Rege Babylónis.

℟. *iij*. Poſtquàm, *p*. 241.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap*. 20. *De Sepulturis*. §. 2.

NOn líceat in Eccléſiis jura ſepultúræ obtinéntibus, ſepultúræ ſuperfíciem à terra vel tantíllùm erígere, ſed ea paviménto ſit æquális ſemper.

SABBATO.

De Libro quarto Regum.

LECTIO I. *c*. 25. *v*. 1. *ad* 7.

FActum eſt, anno nono regni Sedecíæ, menſe décimo, décimâ die menſis, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis, ipſe & omnis exércitus ejus, in Jerúſalem, & circumdedérunt eam: & exſtruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clauſa eſt cívitas atque valláta uſque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nonâ die menſis: prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrúpta eſt cívitas: & omnes viri bellatóres noctè fugérunt per viam portæ, quæ eſt inter dúplicem murum ad hortum Regis. Porrò Chaldæi obſidébant in circúitu civitátem. Fugit ítaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéſtria ſolitúdinis. Et perſecútus eſt exércitus Chaldæórum Regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho: & omnes bellatóres qui erant cum eo, diſpérſi ſunt, & reliquérunt eum. Apprehénſum ergo Regem duxérunt ad Regem Babylónis in Réblatha; qui locútus eſt cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo: & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. *è III. Nocturno Dom. præced.*

LECTIO II. *v*. 8. *ad* 13.

MEnſe quinto, séptimâ die menſis, ipſe eſt annus nonus décimus Regis Babylónis, venit Nabuzárdan princeps exércitûs, ſervus Regis Babylónis in Jerúſalem. Et ſuccéndit domum Dómini, & domum Regis, & domos Jerúſalem, omnémque domum combúſſit igni. Et muros Jerúſalem in circúitu deſtrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem quæ remánſerat in civitáte, & pérfugas qui transfúgerant ad Regem Babylónis, & réliquum vulgus, tránſtulit Nabuzárdan princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres & agrícolas. Co-

autem æreas quæ
ı templo Dómini,
s, & mare æreum
at in domo Dómi-
fregérunt Chaldæi,
tulérunt æs omne in
nem.
› III. *v.* 27. *ad fin.*
tum eſt verò, in an-
trigéſimo ſéptimo
igratiónis Jóachin
ıda, menſe duodé-
rigéſimâ ſéptimâ die
, ſublevávit Evil-
ıch rex Babylónis,
uo regnáre cœperat,
Jóachin regis Juda
:ere. Et locútus eſt
gnè: & póſuit thro-
jus, ſuper thronum
qui erant cum eo in
ıne. Et mutávit ve-
ıs quas habúerat in
:: & comedébat pa-
:mper in conſpéctu
cunctis diébus vitæ
Annónam quoque
uit ei ſinè intermiſ-
quæ & dabátur ei à
per ſíngulos dies,
us diébus vitæ ſuæ.
C A N O N.
ncílio Burdigalénſi.
1624. *Cap.* 20. *De*
ſepulturis. §. 3.
ünéribus, fúnebres
iónes habéri, ſinè
pi licéntia prohibé-
uæ tamen ſi unquam
ɔncedántur, cáveant
natóres, ne vana va-
ɔmmendáre cenſeán-

:agníficat, *Ant.* 7. *d.*
l in ſua ſimplicitáte

liberátus eſt de ore leónum. 1. *Mach.* 2. 60.

Oratio, Concéde, quǽſumus, *infrà, ad Laudes*, p. 256.

DOMINICA XVIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Daniélis Prophétæ.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 8.

ANno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis in Jerúſalem: & obſédit eam. Et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, & partem vasórum domûs Dei: & aſportávit ea in terram Sénnaar in domum dei ſui, & vaſa íntulit in domum theſaúri dei ſui. Et ait Rex Aſphenez præpóſito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Iſraël, & de sémine régio & tyrannórum, púeros in quibus nulla eſſet mácula, decóros formâ, & erudítos omni ſapiéntiâ, cautos ſciéntiâ, & doctos diſciplínâ, & qui poſſent ſtare in palátio Regis, ut docéret eos lítteras & linguam Chaldæórum. Et conſtítuit eis Rex annónam, per ſíngulos dies, de cibis ſuis, & de vino unde bibébat ipſe: ut enutríti tribus annis, póſteà ſtarent in conſpéctu Regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Dániel, Ananías, Miſaël, & Azarías. Et impóſuit eis præpóſitus eunuchórum nómi-

na; Daniéli, Baltáſſar; Ananíæ, Sidrach; Miſaéli, Miſach; & Azaríæ, Abdénago. Propóſuit autem Dániel in corde ſuo, ne pollueréтur de menſa Regis, neque de vino potûs ejus: & rogávit eunuchórum præpóſitum ne contaminaréтur.

℟. *j.* Propóſuit Dániel in corde ſuo, ne pollueréтur de menſa Regis, neque de vino potûs ejus: & * Rogávit eunuchórum præpóſitum ne contaminaréтur. *Dan.* 1. 8. ℣. Qui secúndùm ſpíritum ſunt, quæ ſunt ſpíritûs séntiunt. *Rom.* 8. 5. * Rogávit.

LECTIO II. *v.* 9. *ad* 17.

DEdit autem Deus Daniéli grátiam & miſericórdiam in conſpéctu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum Regem, qui conſtítuit vobis cibum & potum: qui ſi víderit vultus veſtros macilentióres præ cæteris adoleſcéntibus coævis veſtris, condemnábitis caput meum Regi. Et dixit Dániel ad Málaſar, quem conſtitúerat princeps eunuchórum ſuper Daniélem, Ananíam, Miſaélem, & Azaríam: Tenta nos, óbſecro, ſervos tuos, diébus decem: & dentur nobis legúmina ad veſcéndum, & aqua ad bibéndum. Et contempláre vultus noſtros, & vultus puerórum qui veſcúntur cibo régio: & ſicut víderis, fácies cum ſervis tuis. Qui, audíto ſermóne hujuſcémodi, tentávit eos diébus decem. Poſt dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres & corpulentióres, præ ómnibus púeris qui veſcebántur cibo régio. Porrò Málaſar tollébat cibária & vinum potûs eórum: dabátque eis legúmina. Púeris autem his dedit Deus ſciéntiam & diſciplínam, in omni libro & ſapiéntia: Daniéli autem intelligéntiam ómnium viſiónum & ſomniórum.

℟. *ij.* Poſt dies decem, * Apparuérunt vultus eórum melióres & corpulentióres, præ ómnibus púeris qui veſcebántur cibo régio. *Dan.* 1. 15. ℣. Itaque & hi qui patiúntur ſecúndùm voluntátem Dei, fidéli Creatóri comméndent ánimas ſuas. 1. *Petr.* 4. 19. * Apparuérunt.

LECTIO III. *v.* 18. *ad fin.*

COmplétis ítaque diébus poſt quos díxerat Rex ut introduceréntur, introdúxit eos præpóſitus eunuchórum in conſpéctu Nabuchodónoſor. Cúmque eis locútus fuiſſet Rex, non ſunt invénti tales de univérſis, ut Dániel, Ananías, Miſaël, & Azarías: & ſtetérunt in conſpéctu Regis. Et omne verbum ſapiéntiæ & intelléctûs, quod ſciſcitátus eſt ab eis

, Ananias, Miſaël,
rias. *Dan.* 1. 19. ℣.
ique datur maniſe-
Spíritûs ad utilitá-
. *Cor.* 12. 7. * Non.
.* Non.

I. *NOCTURNO.*

Libro Sapiéntiæ.

IO IV. *c.* 7. *v.* 15.

ꝰ.
hi dedit Deus dícere
x ſenténtia, & præ-
: digna horum quæ
antur: quóniam ipſe
iæ dux eſt, & ſapién-
mendátor. In manu
líus, & nos, & ſer-
noſtri, & omnis ſa-
., & óperum ſcién-
iſciplína. Ipſe enim
mihi horum quæ
ciéntiam veram: ut
diſpoſitiónem orbis
m, & virtútes ele-
:um, inítium, &
tus, quem nihil vetat, be-
nefáciens, humánus, be-
nígnus, ſtábilis, certus,
ſecúrus, omnem habens vir-
tútem, ómnia proſpíciens,
& qui cápiat omnes ſpíri-
tus, intelligíbilis, mundus,
ſubtílis.

℟. *iv.* Dat Deus ſapién-
tiam ſapiéntibus, & ſcién-
tiam intelligéntibus diſci-
plínam: * Ipſe revélat pro-
fúnda & abſcóndita, &
novit in ténebris conſtitú-
ta. *Dan.* 2. 21. 22. ℣. Quæ
Dei ſunt, nemo cognóvit,
niſì Spíritus Dei. 1. *Cor.*
2. 11. * Ipſe.

LECTIO V. *v.* 24. *ad fin.*

OMnibus enim mobíli-
bus mobílior eſt ſa-
piéntia: attíngit autem ubí-
que propter ſuam mundí-
tiam. Vapor eſt enim vir-
tútis Dei, & emanátio

ſe transfert, amícos Dei & Prophétas conſtítuit. Néminem enim díligit Deus, nisì eum qui cum ſapiéntia inhábitat. Eſt enim hæc ſpecióſior ſole, & ſuper omnem diſpoſitiónem ſtellárum, luci comparáta invenítur prior. Illi enim ſuccédit nox, ſapiéntiam autem non vincit malítia.

℟. *v.* Rex Nabuchodónoſor cécidit in fáciem ſuam, & * Daniélem adorávit, & hóſtias, & incénſum præcépit ut ſacrificárent ei. *Dan.* 2. 46. ℣. Animális homo non pércipit ea quæ ſunt Spíritûs Dei. 1. *Cor.* 2. 14. * Daniélem.

Lectio VI. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 9.

ATtíngit ergo à fine uſque ad finem fórtiter, & diſpónit ómnia ſuáviter. Hanc amávi & exquisívi à juventúte mea: & quæsívi ſponſam mihi eam aſsúmere, & amátor factus ſum formæ illíus. Generoſitátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei. Sed & ómnium Dóminus diléxit illam: doctrix enim eſt diſciplínæ Dei, & eléctrix óperum illíus. Et ſi divítiæ appetúntur in vita, quid ſapiéntiâ locuplétius, quæ operátur ómnia? Si autem ſenſus operátur, quis horum quæ ſunt, magìs quàm illa eſt ártifex? Et ſi juſtítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent virtútes: ſobrietátem enim & prudéntiam docet, & juſtítiam, & virtútem, quibus utílius nihil eſt in vita homínibus. Et ſi multitúdinem ſciéntiæ desíderat quis, ſcit prætérita, & de futúris æſtimat: ſcit verſutias ſermónum, & diſſolutiónes argumentórum: ſigna & monſtra ſcit, ántequàm fiant, & evéntus témporum & ſeculórum. Propóſui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum: ſciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei.

℟. *vj.* Loquens Rex ait Daniéli: Verè Deus veſter Deus deórum eſt, & Dóminus regum, & revélans myſtéria: * Quóniam tu potuíſti aperíre hoc ſacraméntum. *Dan.* 2. 47. ℣. Ipſi glória & impérium in sécula ſeculórum. *Apoc.* 1. 6. * Quóniam. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Hierónymi Presbýteri.

Præfat. Expoſ. in Dan. Proph.

Lectio VII.

COntra Prophétam Daniélem duodécimum librum ſcripſit Porphýrius, nolens eum ab ipſo cujus inſcriptus eſt nómine, eſſe compóſitum: ſed à quodam qui, tempóribus Antíochi qui appellátus eſt Epíphanes, fúerit in Judæa: & non tam Daniélem ventúra dixiſſe, quàm illum narráſſe

a. Dénique quid-
jue ad Antíochum
, veram hiſtóriam
re : ſi quid autem
ınátus ſit, quia fu-
ſcíerit, eſſe men-
Cui ſolertíſſimè re-
unt Eusébius Cæ-
; Epíſcopus, tribus
ıibus, id eſt, octá-
no, & nono décimo,
imo : Apollinárius
uno grandi libro,
vicéſimo ſexto : &
s ex parte Methó-

ij. Notum ſit tibi,
uia * Deos tuos non
s, & ſtátuam aúream
rexíſti, non adorá-
Dan. 3. 18. ℣. Etſi
ī dicántur dii, ſive
, ſive in terra; ſi-
ı ſunt dii multi &
multi; nobis ta-
ıus Deus. 1. Cor. 8.
Deos.

CTIO VIII.

ùm quia nobis pro-
ſitum eſt, non ad-
i calúmniis reſpon-
quæ longo ſermóne
ıt; ſed ea quæ à Pro-
dicta ſunt, noſtris
re, id eſt, Chriſtiá-
llud in Præfatióne
ſneo, nullum Pro-
ım tam apértè dixíſ-
Chriſto. Non enim
ſcribit eum eſſe ven-
, quod eſt commúne
ēteris : ſed étiàm quo
e ventúrus ſit, docet;
es per órdinem díge-
annos enúmerat; ac
manifeſtíſſima ſigna præ-
núntiat. Quæ quia vidit Porphýrius univérſa compléta, & transácta negáre non póterat, ſuperátus hiſtóriæ veritáte, in hanc prorúpit calúmniam, ut ea quæ in conſummatióne mundi de Antichríſto futúra dicúntur, propter geſtórum in quibúſdam ſimilitúdinem, ſub Antíocho Epíphane impléta conténdat. Cujus impugnátio teſtimónium veritátis eſt: Tanta enim dictórum fides fuit, ut Prophéta incrédulis homínibus non videátur futúra dixíſſe, ſed narráſſe prætérita.

℟. viij. Miſit Deus Angelum ſuum, & * Eruit ſervos ſuos, qui credidérunt in eum. *Dan.* 3. 95. ℣. Novit Dóminus pios de tentatióne erípere. 2. *Petr.* 2. 9. * Eruit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

LECTIO IX. *c.* 9. *v.* 1. *ad* 8.

Paralyticus curatus.

ASCéndens Jeſus in navículam, transfretávit, & venit in civitátem ſuam. Et réliqua.

Homília ſancti Petri Chrysólogi.

Serm. 50. *de Paralytico.*

CHriſtum in humánis áctibus divína geſſíſſe myſtéria, & in rebus viſibílibus inviſibília exercuíſſe negótia, léctio hodiérna monſtrávit. Aſcéndit, inquit, in navículam, &

transfretávit, & venit in civitátem ſuam. Nónne ipſe eſt qui, fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Iſraëlíticus pópulus inter ſtupéntes undas ſicco veſtígio velut móntium cóncava pertransíret? Nónne hic eſt qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut inter líquidum, humánis gréſſibus sólidum præbéret obséquium? Et quid eſt quòd ipſe ſibi ſic maris dénegat ſervitútem, ut breviſſimi laci tránſitum, ſub mercéde naútica tranſfretáret? Aſcéndit, inquit, in navículam & transfretávit. Et quid mirum, fratres? Chriſtus venit ſuſcípere infirmitátes noſtras, & ſuas nobis conférre virtútes: humána quærere, præſtáre divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre ſanitátes.

℟. *jx.* Ego ſum, * Ego ſum ipſe qui déleo iniquitátes tuas propter me, & peccatórum tuórum non recordábor. *Iſ.* 43. 25. ℣. Dixit Jeſus paralýtico: Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua. *Matt.* 9. 2. * Ego ſum. Glória. * Ego ſum.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Chriſtus eſt Propitiátio pro peccátis noſtris; non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi. 1. *Joan.* 2. 2.

Oratio.

CОncéde, quæſumus, Dómine, pópulo tuo véniam peccatórum; & quod méritis non præſúmit, indulgéntiæ tuæ céleri largitáte percípiat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi, *Anno* 1624. *Cap.* 20. *De Sepulturis.* §. 4.

CÆmetéria religióſè olim hábita, modò apérta & profanatióne proſtitúta, curent quamprímùm Epíſcopi, ut quâcúmque ratióne concludántur, vocáto ad hoc, ſi opus fúerit, Poteſtátis ſeculáris auxílio.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Ait Jeſus paralýtico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et ſurréxit, & ábiit in domum ſuam. *Matt.* 9. 6. 7.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 6.

IN anno ſecúndo regni Nabuchodónoſor, vidit Nabuchodónoſor sómnium: & contérritus eſt ſpíritus ejus, & sómnium ejus fugit ab eo. Præcépit autem Rex, ut convocaréntur arióli, & magi, & maléfici, & Chaldæi, ut indicárent Regi sómnia ſua: qui cùm veniſſent, ſtetérunt coram Rege. Et dixit ad eos Rex: Vidi sómnium: & mente confúſus ignóro quid víderim. Reſpondé-

Chaldæi Regi, Sy-
ex, in ſempitérnum
ic sómnium ſervis
t interpretatiónem
ndicábimus. Et re-
as Rex, ait Chal-
ermo recéſſit à me.
licavéritis mihi sóm-
t conjectúram ejus,
is vos, & domus ve-
ıblicabúntur. Si au-
ómnium & conje-
ı ejus narravéritis,
a, & dona, & honó-
aultum accipiétis à
sómnium ígitur &
etatiónem ejus indi-
nihi.

. Propóſuit, p. 252.

.o II. v. 15. ad 23.

m ergo rem indicáſ-
t Arioch Daniéli, Dá-
ıgréſſus rogávit Re-
ut tempus daret ſibi
ıtiónem indicándam
Et ingréſſus eſt do-
ſuam, Ananiǽque, &
li, & Azaríæ sóciis
dicávit negótium: ut
rent miſericórdiam
: Dei cœli ſuper ſa-
nto iſto, & non pe-
Dániel & sócii ejus
æteris ſapiéntibus Ba-
is. Tunc Daniéli my-
n per viſiónem no-
relátum eſt: & bene-
Dániel Deum cœli,
útus ait: Sit nomen
ni benedíctum à sé-
e uſque in séculum:
apiéntia & fortitúdo
nt. Et ipſe mutat tém-
& ætátes: transfert
atque conſtítuit:
dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam. Ipſe revélat profúnda & abſcóndita, & novit in ténebris conſtitúta: & lux cum eo eſt. Tibi, Deus patrum noſtrórum, confíteor, téque laudo: quia ſapiéntiam & fortitúdinem dedíſti mihi: & nunc oſtendíſti mihi quæ rogávimus te; quia ſermónem Regis aperuíſti nobis.

℟. ij. Poſt, p. 252.

LECTIO III. v. 24. ad 25.

POſt hæc Dániel ingréſſus ad Arioch, quem conſtitúerat Rex ut pérderet ſapiéntes Babylónis, ſic ei locútus eſt: Sapiéntes Babylónis ne perdas: intróduc me in conſpéctu Regis, & ſolutiónem Regi narrábo. Tunc Arioch feſtínus introdúxit Daniélem ad Regem, & dixit ei: Invéni hóminem de fíliis tranſmigratiónis Juda, qui ſolutiónem Regi annúntiet.

℟. iij. Cùm, p. 253.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 20. *De Sepulturis.* §. 6.

IN ſepeliéndis Fidélium corpóribus, prohibémus ne quis ea Reguláris è domo éfferat, aut ſtolam ad id gerat, extra ſui monaſtérii ſepta.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. c. 2. v. 26. ad 29.

REſpóndit Rex, & dixit Daniéli, cujus nomen

erat Baltáſſar: Putáſne verè potes mihi indicáre sómnium quod vidi, & interpretatiónem ejus? Et reſpóndens Dániel coram Rege, ait: Myſtérium quod Rex intérrogat, ſapiéntes, magi, aríoli, arúſpices néqueunt indicáre Regi. Sed eſt Deus in cœlo revélans myſtéria, qui indicávit tibi, rex Nabuchodónoſor, quæ ventúra ſunt in novíſſimis tempóribus. Sómnium tuum, & viſiónes cápitis tui in cubíli tuo hujuſcémodi ſunt. Tu, Rex, cogitáre cœpíſti in ſtrato tuo, quid eſſet futúrum poſt hæc: & qui revélat myſtéria, oſténdit tibi quæ ventúra ſunt.

℞. *j.* Dat, *p.* 253.

LECTIO II. *v.* 31. *ad* 36.

TU, Rex, vidébas, & ecce quaſi ſtátua una grandis: ſtátua illa magna & ſtatúrâ ſublímis ſtabat contra te, & intúitus ejus erat terríbilis. Hujus ſtátuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem & bráchia de argénto, porrò venter & fémora ex ære, tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ità, donec abſcíſſus eſt lapis de monte ſinè mánibus: & percúſſit ſtátuam in pédibus ejus férreis & fictílibus, & comminuit eos. Tunc contríta ſunt páriter ferrum, teſta, æs, argéntum, & aurum, & redácta quaſi in favíllam æſtívæ áreæ, quæ rapta ſunt vento, nullúſque locus invéntus eſt eis. Lapis autem qui percúſſerat ſtátuam, factus eſt mons magnus: & implévit univérſam terram. Hoc eſt sómnium: interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, Rex.

℞. *ij.* Rex, *p.* 254.

LECTIO III. *v.* 37. *ad* 44.

TU Rex regum es: & Deus cœli, regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi: & ómnia in quibus hábitant filii hóminum & béſtiæ agri, vólucres quoque cœli dedit in manu tua, & ſub ditióne tua univérſa conſtítuit. Tu es ergo caput aúreum. Et poſt te consúrget regnum áliud minus te, argénteum: & regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérſæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum: quómodo ferrum comminuit & domat ómnia, ſic comminuet & cónteret ómnia hæc. Porrò quia vidíſti pedum & digitórum partem teſtæ ſiguli, & partem férream, regnum divíſum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur: ſecúndùm quòd vidíſti ferrum miſtum teſtæ ex luto, & dígitos pedum ex parte férreos, & ex parte fíctiles, ex parte regnum

dum, & ex parte
n. Quòd autem vi-
um miſtum teſtæ
, commiſcebúntur
humáno sémine,
adhærébunt ſibi,
rrum miſcéri non
ſtæ. In diébus au-
iórum illórum, ſu-
Deus cœli regnum
ætérnum non diſſi-
: & regnum ejus
pulo non tradétur.
uet autem, & con-
nivérſa regna hæc:
ſtabit in ætérnum.
Loquens, *p.* 254.
A N O N.
:ilio Burdigalénſi.
583. *Tit.* 30. *De*
Sepulturis.
ıeant ſæpè Párochi
pulum ſibi súbdi-
ſupréma defunctó-
lícia fidéliter exe-
curent, legátaque
piis locis ſummâ fi-
lvant.
A QUARTA.
aniéle Prophéta.
o I. *c.* 3. *v.* 1.

uchodónoſor rex
it ſtátuam aúream,
ıe cubitórum ſexa-
atitúdine cubitó-
: & ſtátuit eam in
)ura provínciæ Ba-
Itaque Nabucho-
rex miſit ad con-
os Sátrapas, Ma-
, & Júdices, Du-
Tyránnos, & Præ-
omnéſque Prínci-
ónum, ut conve-

nírent ad dedicatiónem ſtá-
tuæ quam eréxerat Na-
buchodónoſor rex. Tunc
congregáti ſunt Sátrapæ,
Magiſtrátus, & Júdices,
Duces, & Tyránni, & Op-
timátes qui erant in pote-
ſtátibus conſtitúti, & uni-
vérſi Príncipes regiónum,
ut convenírent ad dedica-
tiónem ſtátuæ quam eré-
xerat Nabuchodónoſor rex.
Stabant autem in conſpéctu
ſtátuæ quam posúerat Na-
buchodónoſor rex: & præ-
co clamábat valénter: Vo-
bis dícitur pópulis, tribu-
bus, & linguis: In hora
quâ audiéritis sónitum tu-
bæ, & fíſtulæ, & cítharæ,
ſambúcæ, & pſaltérii, &
ſymphóniæ, & univérſi gé-
neris muſicórum, cadéntes
adoráte ſtátuam aúream
quam conſtítuit Nabucho-
dónoſor rex. Si quis autem
non proſtrátus adoráverit,
eâdem horâ mittétur in
fornácem ignis ardéntis.

℟. *j.* Notum, *p.* 255.

Lectio II. *v.* 7. *ad* 12.

Poſt hæc ígitur ſtatim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fíſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphóniæ, & omnis géneris muſicórum: cadéntes omnes pópuli, tribus, & linguæ, adoravérunt ſtátuam aúream quam conſtitúerat Nabuchodónoſor rex. Statímque, in ipſo témpore, accedéntes viri Chaldæi ac-

cuſavérunt Judǽos : dixerúntque Nabuchodónoſor regi : Rex in ætérnum vive. Tu, Rex, poſuíſti decrétum, ut omnis homo qui audíerit sónitum tubæ, fiſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphóniæ, & univérſi géneris muſicórum, proſtérnat ſe, & adóret ſtátuam aúream : ſi quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judǽi quos conſtituíſti ſuper ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Miſach, & Abdénago : viri iſti contempsérunt, Rex, decrétum tuum : deos tuos non colunt, & ſtátuam aúream quam erexíſti, non adórant.

℟. *ij*. Miſit, *p*. 255.

LECTIO III. *v*. 13. *ad* 15.

TUnc Nabuchodónoſor in furóre & in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Miſach, & Abdénago : qui conféſtim addúcti ſunt in conſpéctu Regis. Pronuntiánſque Nabuchodónoſor rex, ait eis : Verénè, Sidrach, Miſach, & Abdénago, deos meos non cólitis, & ſtátuam aúream quam conſtítui, non adorátis ? Nunc ergo ſi eſtis paráti, quâcúmque horâ audiéritis sónitum tubæ, fiſtulæ, cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphóniæ, omniſque géneris muſicórum, proſtérnite vos, & adoráte ſtátuam quam feci. Quòd ſi non adoravéritis, eàdem horâ mittémini in fornácem ignis ardéntis : & quis eſt Deus, qui erípiet vos de manu mea ?

℟. *iij*. Ex homínibus abjéctus eſt Nabuchodónoſor, & * Fœnum ut bos comédit, & rore cœli corpus ejus inféctum eſt. *Dan*. 4. 30. ℣. Pervenérunt peccáta ejus uſque ad cœlum ; & recordátus eſt Dóminus iniquitátum ejus. *Apoc*. 18. 5. * Fœnum. Glória. * Fœnum.

CANON.

Ex Concíliis * Tridentíno ; & ** Burdigalénſi.

* *Anno* 1563. *Cap*. 8. *De Reform*. & ** *Anno* 1583. *Tit*. 28. *De Hoſpit*.

SAncímus, ut qui Hoſpitália ſeu ália pia loca, ad peregrinórum, infirmórum, orphanórum, ſenum, pauperúmve uſum inſtitúta, in commédam, adminiſtratiónem, aut quemcúmque álium títulum óbtinent, hoſpitalitátem quam debent, reípsâ exérceant.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c*. 3. *v*. 16. *ad* 24.

REſpondéntes Sidrach, Miſach, & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor : Non opórtet nos de hac re reſpondére tibi. Ecce enim Deus noſter quem cólimus, poteſt erípere nos de camíno ignis ardéntis,

rach, Miſach, & Ab-
: & præcépit ut ſuc-
ſtur fornax ſéptu-
uàm ſuccéndi con-
t. Et viris fortíſſi-
exércitu ſuo juſſit,
is pédibus Sidrach,
, & Abdénago, mít-
os in fornácem ignis
s. Et conféſtim viri
cti, cum braccis ſuis,
s, & calceaméntis,
ibus, miſſi ſunt in
n fornácis ignis ar-
nam júſſio Regis ur-
: fornax autem ſuc-
rat nimis. Porrò vi-
os qui míſerant Si-
Miſach, & Abdéna-
erfécit flamma ignis.
item hi tres, id eſt,
h, Miſach, & Abdé-
cecidérunt in médio
o ignis ardéntis, col-
Et ambulábant in
flammæ, laudántes

Dei. Tunc acceſſit Nabu-
chodónoſor ad óſtium for-
nácis ignis ardéntis, & ait: Sidrach, Miſach, & Abdénago, ſervi Dei excélſi, egredímini, & veníte. Statímque egréſſi ſunt Sidrach, Miſach, & Abdénago de médio ignis. Et congregáti Sátrapæ, & Magiſtrátus, & Júdices, & Poténtes Regis, contemplabántur viros illos, quóniam nihil poteſtátis habuíſſet ignis in corpóribus eórum, & capíllus cápitis eórum non eſſet adúſtus, & sarábala eórum non fuíſſent immutáta, & odor ignis non tranſíſſet per eos.

℞. *ij*. Poſt, *p*. 252.

LECTIO III. *v*. 95. *ad finem*.

ET erúmpens Nabuchodónoſor, ait: Benedíctus Deus eórum, Sidrach

ut omnis pópulus, tribus & lingua, quæcúmque locúta fúerit blaſphémiam contra Deum Sidrach, Miſach, & Abdénago, diſpéreat, & domus ejus vaſtétur: neque enim eſt álius deus, qui poſſit ità ſalváre. Tunc Rex promóvit Sidrach, Miſach, & Abdénago in província Babylónis. Nabuchodónoſor rex, ómnibus pópulis, géntibus & linguis, qui hábitant in univérſa terra, pax vobis multiplicétur. Signa & mirabília fecit apud me Deus excélſus: plácuit ergo mihi prædicáre ſigna ejus, quia magna ſunt; & mirabília ejus, quia fórtia: & regnum ejus regnum ſempitérnum, & potéſtas ejus in generatiónem & generatiónem.

℟. *iij.* Cùm, *p.* 253.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 28. *De Hoſpital.*

QUicúmque piórum locórum adminíſtri, atque curatóres, etiámſi láici fúerint, ab Ordinário móniti, hoſpitalitátis munus reipsâ præſtáre contémpſerint, non ſolùm per Eccleſiáſticas censúras, & ália juris remédia, ad múneris ſui functiónem compellántur, verùm étiam ab eorúmdem hoſpitálium adminiſtratióne, per Epíſcopum, in perpétuum amoveántur.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 5.

EGo Nabuchodónoſor quiétus eram in domo mea, & florens in palátio meo. Sómnium vidi, quod pertérruit me: & cogitatiónes meæ in ſtrato meo, & viſiónes cápitis mei conturbavérunt me. Et per me propóſitum eſt decrétum, ut introduceréntur in conſpéctu meo cuncti ſapiéntes Babylónis, & ut ſolutiónem ſómnii indicárent mihi. Tunc ingrediebántur aríoli, magi, Chaldǽi & arúſpices: & ſómnium narrávi in conſpéctu eórum. Et ſolutiónem ejus non indicavérunt mihi: donec collèga ingréſſus eſt in conſpéctu meo Dániel cui nomen Baltáſſar ſecúndum nomen Dei mei, qui habet ſpíritum deórum ſanctórum in ſemetipſo: & ſómnium coram ipſo locútus ſum.

℟. *j.* Dat, *p.* 53.

LECTIO II. *v.* 6. [illegible]

BAltáſſar prin[illegible] lórum, quó[illegible] ſcio quòd ſpíritu[illegible] rum deórum háb[illegible] & omne ſacramé[illegible] eſt impoſsíbile ti[illegible] nes ſomniórum [illegible] quas vidi, & ſo[illegible] eárum narra. V[illegible] tis mei in cubíli [illegible] débam, & ecce [illegible] médio terræ, [illegible]

a. Magna arbor
& procéritas ejus
is cœlum : aſpé-
s erat uſque ad
univérſæ terræ.
pulchérrima, &
is nímius : & eſ-
órum in ea. Sub-
bitábant animá-
iæ, & in ramis
erſabántur vólu-
: & ex ea veſce-
nis caro.
.ex, p. 254.
› III. v. 10. ad

am in viſióne cá-
mei ſuper ſtratum
ecce Vigil & San-
cœlo deſcéndit.
fórtiter, & ſic
ſdite árborem &
ramos ejus : ex-
a ejus, & diſpér-
us ejus : fúgiant
e ſubter eam ſunt,
es de ramis ejus.
men germen ra-
us in terra ſínite :
ur vínculo férreo
in herbis quæ fo-
& rore cœli tin-
t cum feris pars
ierba terræ. Cor
umáno commuté-
or feræ detur ei :
i témpora mutén-
· eum. In ſentén-
im decrétum eſt,
ſanctórum, & pe-
onec cognóſcant
, quóniam domi-
xcélſus in regno
i ; & cuicúmque
, dabit illud ; &

humíllimum hóminem con-
ſtítuet ſuper eum. Hoc sóm-
nium vidi ego Nabucho-
dónoſor rex : tu ergo, Bal-
táſſar, interpretatiónem
narra feſtínus : quia omnes
ſapiéntes regni mei non
queunt ſolutiónem edícere
mihi. Tu autem potes, quia
ſpíritus deórum ſanctórum
in te eſt. Tunc Dániel, cu-
jus nomen Baltáſſar, cœ-
pit intra ſemetípſum tácí-
tus cogitáre quaſi unâ horâ :
& cogitatiónes ejus contur-
bábant eum. Reſpóndens
autem Rex, ait : Baltáſ-
ſar, sómnium & interpre-
tátio ejus non contúrbent
te.

℟. iij. Loquens, p. 254.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi, *Anno* 1583. *Tit.* 28. *De Hoſpital.*

PRoſpiciéndum imprí-
mìs, ut in Hoſpitálibus
dómibus, quæ ad animá-
rum ſalútem pértinent, mí-
nimè negligántur : ſed ante
ómnia, de Sacramentórum
adminiſtratióne paupéri-
bus & ægrótis provideátur.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 16. *ad* 21.

BAltáſſar dixit Nabu-
chodónoſor regi : Dó-
mine mi, sómnium his
qui te odérunt, & inter-
pretátio ejus hóſtibus tuis
ſit. Arborem quam vidíſti
ſublímem atque robú-
ſtam, cujus altitúdo per-
tíngit ad cœlum, & aſpé-

ctus illíus in omnem terram, & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímius, & eſca ómnium in ea, ſubter eam habitántes béſtiæ agri, & in ramis ejus commorántes aves cœli, tu es, Rex, qui magnificátus es, & invaluíſti: & magnitúdo tua crevit, & pervénit uſque ad cœlum, & potéſtas tua in términos univérſæ terræ. Quòd autem vidit Rex Vígilem & Sanctum deſcéndere de cœlo, & dícere: Succídite árborem, & diſſipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, & vinciátur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conſpergátur, & cum feris ſit pábulum ejus, donec ſeptem témpora muténtur ſuper eum: hæc eſt interpretátio ſenténtiæ Altíſſimi, quæ pervénit ſuper dóminum meum Regem.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. è III. Nocturno Dom. præced.

Lectio II. *v.* 22. *ad* 25.

Ejícient te ab homínibus, & cum béſtiis feríſque erit habitátio tua: & fœnum ut bos cómedes, & rore cœli infundéris. Septem quoque témpora mutabúntur ſuper te, donec ſcias quòd dominétur Excélſus ſuper regnum hóminum, & cuicúmque volúerit, det illud. Quòd autem præcépit ut relinquerétur germen radícum ejus, id eſt, árboris: regnum tuum tibi manébit, poſtquàm cognóveris poteſtátem eſſe cœléſtem. Quam ob rem, Rex, consílium meum pláceat tibi, & peccáta tua eleemóſynis rédime, & iniquitátes tuas miſericórdiis páuperum: fórſitan ignóſcet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt ſuper Nabuchodónoſor regem.

Lectio III. *v.* 26. *ad* 30.

Poſt finem ménſium duódecim, in aula Babylónis deambulábat. Reſpondítque Rex, & ait: Nónne hæc eſt Bábylon magna quam ego ædificávi in domum regni, in róbore fortitúdinis meæ, & in glória decóris mei? Cúmque ſermo adhuc eſſet in ore Regis, vox de cœlo ruit: Tibi dícitur, Nabuchodónoſor rex: Regnum tuum tranſíbit à te; & ab homínibus ejícient te; & cum béſtiis & feris erit habitátio tua. Fœnum quaſi bos cómedes, & ſeptem témpora mutabúntur ſuper te, donec ſcias quòd dominétur Excélſus in regno hóminum, & cuicúmque volúerit, det illud. Eâdem horâ, ſermo complétus eſt ſuper Nabuchodónoſor: & ex homínibus abjéctus eſt, & fœnum ut bos comédit, & rore cœli corpus ejus inféctum eſt: donec capílli ejus in ſimilitúdinem aquilárum creſcerent, & ungues ejus quaſi ávium.

CANON.

A N O N.
cilio Burdigalénſi.
1583. *Tit.* 28. *De*
Hoſpital.
ſpitália aliáque pia
ſória miſerábiles
persónæ, quæ aut
aut debilitáte im-
aut ætáte gravá-
um ac veſtitum ſibi
ire néqueunt, ad-
ır.
gníficat, *Ant.* 3. E.
niel convíva Regis,
átus ſuper omnes
ejus. *Dan.* 14. 1.
o, Omnípotens,
d Laudes, p. 269.
INICA XIX.
PENTECOSTEN.
NOCTURNO.
aniéle Prophéta.
ıo I. *c.* 5. *v.* 1.

iſſar rex fecit grande
rívium Optimátibus
le: & unuſquíſque
ım ſuam bibébat
. Præcépit ergo jam
ıtus, ut afferréntur
úrea & argéntea,
ortáverat Nabucho-
: pater ejus de tem-
od fuit in Jerúſa-
bíberent in eis Rex
mátes ejus, uxoréſ-
s, & concubínæ.
láta ſunt vaſa aúrea
ıtea, quæ aſportá-
de templo quod
ı Jerúſalem: & bi-
in eis Rex & Opti-
jus, uxóres, & con-
illíus. Bibébant
& laudábant deos
r *Autumnalis.*

ſuos aúreos & argénteos, ǽreos, férreos, lígneóſque & lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quaſi manus hóminis ſcribéntis contra candelábrum, in ſuperfície paríetis aulæ régiæ: & Rex aſpiciébat artículos manûs ſcribéntis.

℟. *j.* Interpretátio ſomniórum, & * Oſténſio ſecretórum, ac ſolútio ligatórum invéntæ ſunt in eo, hoc eſt, in Daniéle. *Dan.* 5. 12. ℣. Diviſiónes gratiárum ſunt; idem autem Spíritus. 1. *Cor.* 12. 4. * Oſténſio.

LECTIO II. *v.* 6. *ad* 9.

TUnc fácies Regis commutáta eſt, & cogitatiónes ejus conturbábant eum: & compáges renum ejus ſolvebántur, & génua ejus ad ſe ínvicem collidebántur. Exclamávit ítaque Rex fórtiter, ut introdúcerent magos, Chaldǽos & arúſpices. Et próloquens Rex, ait ſapiéntibus Babylónis: Quicúmque légerit ſcriptúram hanc, & interpretatiónem ejus manifeſtam mihi fécerit, púrpurâ veſtiétur, & torquem aúream habébit in collo, & tértius in regno meo erit. Tunc ingréſſi omnes ſapiéntes Regis, non potuérunt nec ſcriptúram légere, nec interpretatiónem indicáre Regi. Unde rex Baltáſſar ſatis conturbátus eſt, & vultus illíus immutátus eſt:

ſed & Optimátes ejus turbabántur.

℟. *ij*. Deum qui habet ſtatum tuum in manu ſua & omnes vias tuas, non glorificáſti; * Idcírcò ab eo miſſus eſt artículus manûs quæ ſcripſit hoc quod exarátum eſt. *Dan*. 5. 23. 24. ℣. Stulte, hâc nocte ánimam tuam répetunt à te. *Luc*. 12. 20. * Idcírcò.

Lectio III. *v*. 25. *ad finem*.

RESpóndens Dániel ait coram Rege: Hæc eſt ſcriptúra quæ digéſta eſt. Mane, Thecel, Phares. Et hæc eſt interpretátio ſermónis. Mane: Numerávit Deus regnum tuum, & complévit illud. Thecel: Appénſus es in ſtatéra, & invéntus es minùs habens. Phares: Divíſum eſt regnum tuum, & datum eſt Medis & Perſis. Tunc, jubénte Rege, indútus eſt Dániel púrpurâ, & circúmdata eſt torques aúrea collo ejus: & prædicátum eſt de eo quòd habéret poteſtátem tértius in regno ſuo. Eâdem nocte, interféctus eſt Baltáſſar rex Chaldæus. Et Daríus Medus ſuccéſſit in regnum, annos natus ſexagínta duos.

℟. *iij*. Dóminus díſſipat consília géntium, * Réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum. *Pſ*. 32. 10. ℣. Fecit poténtiam in bráchio ſuo, diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui. *Luc*. 1. 51. * Réprobat. Glória. * Réprobat.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Proverbiórum.

Lectio IV. *c*. 1. *v*. 7. *ad* 15.

TImor Dómini, princípium ſapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam ſtulti deſpíciunt. Audi, fili mi, diſciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ: ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, ſi te lactáverint peccatóres, ne acquiéſcas eis. Si díxerint: Veni nobíſcum, inſidiémur ſánguini: abſcondámus tendículas contra inſóntem fruſtrà: deglutiámus eum ſicut inférnus vivéntem, & íntegrum quaſi deſcendéntem in lacum: omnem pretióſam ſubſtántiam reperiémus, implébimus domos noſtras ſpóliis: ſortem mitte nobíſcum, marſúpium unum ſit ómnium noſtrûm: fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eórum.

℟. *jv*. Egréſſa eſt iníquitas de Babylóne à ſenióribus Judícibus, * Qui videbántur régere pópulum. *Dan*. 13. 5. ℣. Trádidit illos Deus in réprobum ſenſum. *Rom*. 1. 28. * Qui.

Lectio V. *v*. 16. *ad* 23.

PEdes illórum ad malum currunt, & feſtínant ut effúndant ſánguinem,

autem jácitur rete
:ulos pennatórum.
›que contra ſángui-
um inſidiántur, &
tur fraudes contra
ſuas. Sic ſémitæ
avári, ánimas poſſi-
n rápiunt. Sapiéntia
rǽdicat, in platéis
cem ſuam: in cápite
m clámitat, in fó-
›ortárum urbis pro-
:rba ſua, dicens:
uò, párvuli, dilígitis
iam, & ſtulti ea quæ
nt nóxia cúpient,
prudéntes odíbunt
am? Convertímini
rreptiónem meam:
feram vobis ſpíritum
, & oſténdam vobis
mea.
v. Cùm ducerétur ad
m Susánna, * Suſci-
Dóminus Spíritum
m púeri junióris,
nomen Dániel. *Dan.*
;. ℣. Deus qui juſtí-
quis eſt qui condém-
Rom. 8. 33. 34. *
ávit.
TIO VI. *v.* 24. *ad*

Jia vocávi, & renuí-
is: extendi manum
eam, & non fuit qui
ret: deſpexíſtis omne
ium meum, & incre-
es meas neglexíſtis:
quoque in intéritu
ridébo & ſubſan-
, cùm vobis id quod
átis, advénerit. Cùm
it repentína calámi-
t intéritus quaſi tem-
péſtas ingrúerit: quando
vénerit ſuper vos tribu-
látio & angúſtia: tunc in-
vocábunt me, & non exaú-
diam: manè consúrgent,
& non invénient me.

℟. *vj*. Exclamávit omnis cœtus voce magnâ, * Et benedixérunt Deum, qui ſalvat ſperántes in ſe. *Dan.* 13. 60. ℣. Omnes qui audiérunt, miráti ſunt. *Luc.* 2. 18. * Et. Glória. * Et.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 3. *de Spiritu ſancto, Cap.* 6.

LECTIO VII.

Per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ. Dániel, nisì accepíſſet Dei Spíritum, nunquam potuíſſet deprehéndere adultérium libídinis, mendácium fraudis. Nam cùm Susánna preſbyterórum conjuratiónibus appetíta, infléxam pópuli mentem vidéret contemplatióne ſeniórum; & ómnibus deſtitúta ſubsídiis, ſola inter hómines pudicítiæ ſuæ cónſcia, Deum árbitrum precarétur: Exaudívit, inquit, Dóminus vocem ejus, cùm ducerétur ut períret: & excitávit Dóminus Spíritum ſanctum púeri adoleſcéntis, cui nomen Dániel. Itaque ſecúndùm accépti Spíritûs ſancti grátiam, vacillántia perfidórum teſtimónia dephéndit. Neque ália nisì divínæ fuit operátio poteſtá-

tis, ut eos vox ſua próderet, quorum latébat affécłus.

℟. *vij*. Ipſe Deus liberátor atque ſalvátor, fáciens ſigna & mirabília in cœlo & in terra, * Qui liberávit Daniélem de lacu leónum. *Dan*. 6. 27. ℣. Miſit Dóminus Angelum ſuum. *Act*. 12. 11. * Qui.

LECTIO VIII.

PErcípite ígitur Spíritûs ſancti ſacrum & cœléſte miráculum. Illa quæ máluit ſibi caſta eſſe, quàm pópulo: illa quæ máluit innocéntiæ ſubíre perículum, quàm pudóris: quæ cùm accuſarétur, tacébat; cùm damnarétur, ſilébat, conſciéntiæ ſuæ conténta judício: ubi Dóminum invocávit, Spíritum méruit, qui laténtem preſbyterórum conſciéntiam revelávit. Ac ne quis fortè exíſtimet, quia, dicénte Scriptúrâ: Excitávit Deus Spíritum ſanctum púeri adoleſcéntis, ſpíritum in eo putet fuiſſe hóminis, non Spíritum ſanctum: legat in poſterióribus, & inveniet quia Spíritum ſanctum accépit Dániel, & ídeò prophetávit. Dénique & Rex eum prætulit, quia habébat grátiam ſpiritálem. Sic enim dicit: Tu autem, Dániel, potes; quia Spíritus ſanctus Dei in te eſt. Et infrà, Scriptúra dicit: Et fuit Dániel præpóſitus illis, quóniam Spíritus erat ſúperans in eo.

℟. *viij*. Occídit Rex ſacerdótes Bel; & * Trádidit Bel in poteſtátem Daniélis, qui ſubvértit eum & templum ejus. *Dan*. 14. 21. ℣. Mutavérunt glóriam incorruptíbilis Dei, in ſimilitúdinem imáginis corruptíbilis hóminis. *Rom*. 1. 23. * Trádidit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c*. 22. *v*. 1. *ad* 14.

Invitati ad nuptias.

JEſus dixit in parábolis Princípibus Sacerdótum: Símile factum eſt regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Irenæi Epíſcopi.

Lib. 4. *cont*. *Hæreſ*. *Cap*. 36. *n*. 5. 6.

MAniféſtè per hæc verba ſua oſténdit Dóminus, quóniam ab inítio núptias præparávit Fílio ſuo, & propter imménſam benignitátem, per ſervos ſuos vocábat prióres ad convívium nuptiárum: & ubi illi noluérunt obedíre, rursùs álios ſervos miſit cónvocans eos: neque ſic obediérunt ei, ſed & eos qui vocatiónem annuntiábant, lapidavérunt & occidérunt. Illos quidem pérdidit mittens exércitus ſuos, & civitátem illórum ſuccéndit. Ex ómnibus autem viis, id eſt, ex univérſis géntibus, ad convívium nuptiárum Fílii ſui convo-

Qui ígitur nos per
los úndique vocávit
us, hic per Pro-
rocábat eos qui olim
. Alii quidem Dó-
annuntiábant, álii
Patrem evangelizá-
& álii quidem ad-
prænuntiábant Fí-
, álii verò præsén-
n, jam his qui longè
ræconábant. Adhuc
ianifeſtávit oportére
n vocatióne & ju-
operibus adornári:
uiéſcat ſuper nos
s Dei. Hoc eſt enim
ntum nuptiárum.
. Sapiéntia miſit an-
as, ut vocárent ad
& ad mœnia civitá-
i quis eſt párvulus,
ad me. *Prov.* 9. 3. 4.
runt, álius in villam
lius verò ad negotia-
ſuam. *Matt.* 22. 5. *
. Glória. * Si quis.
Deum.
enedíctus, *Ant.* 1. f.
articipátio juſtítiæ
iiquitáte, aut quæ
s luci ad ténebras?
. 6. 14.

Oratio.

nípotens ſempitérne
eus, de cujus mú-
enit ut tibi à fidéli-
s dignè & laudabí-
erviátur; purífica,
nus, corda noſtra,
tiâ quaſi veſte nu-
ndúti, ad cœnam
admítti mereámur;
ndem Dóminum no-
eſum Chriſtum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

PAſtóres frequentíſſimè admóneant, ſcelus execrándum eos commíttere, nécnon à communióne Fidélium avúlſos eſſe, qui mágicas artes & divinatiónes exércent, vel qui ejus géneris aríolis fidem ádhibent.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Multi ſunt vocáti, pauci verò elécti. *Matt.* 22. 14.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 6. *v.* 6. *ad* 11.

PRíncipes & Sátrapæ ſurripuérunt Regi, & ſic locúti ſunt ei: Dari rex, in ætérnum vive. Consílium iniérunt omnes Príncipes regni tui, Magiſtrátus, & Sátrapæ, Senatóres, & Júdices, ut decrétum imperatórium éxeat, & edíctum: Ut omnis qui petíerit áliquam petitiónem à quocúmque deo & hómine, uſque ad trigínta dies, nisì à te, Rex, mittátur in lacum leónum. Nunc ítaque, Rex, confírma ſenténtiam, & ſcribe decrétum: ut non immutétur quod ſtatútum eſt à Medis & Perſis, neç prævaricári cuíquam líceat. Porrò rex Daríus propóſuit edíctum, & ſtátuit. Quod cùm Dániel comperíſſet, id eſt, conſtitútam legem, ingréſſus eſt domum ſuam: & fenéſtris apértis in cœ-

náculo ſuo contra Jerúſalem, tribus tempóribus in die flectébat génua ſua, & adorábat, confitebatúrque coram Deo ſuo, ſicut & antè fácere conſuéverat. Viri ergo illi curióſiùs inquiréntes, invenérunt Daniélem orántem & obſecrántem Deum ſuum.

℟. *j.* Interpretátio, *p.* 265.

LECTIO II. *v.* 16. *ad* 22.

TUnc Rex præcépit; & adduxérunt Daniélem, & misérunt eum in lacum leónum. Dixítque Rex Daniéli: Deus tuus quem colis ſemper, ipſe liberábit te. Allatúſque eſt lapis unus, & póſitus eſt ſuper os laci: quem obſignávit Rex ánnulo ſuo, & ánnulo Optimátum ſuórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit Rex in domum ſuam, & dormívit incœnátus, cibíque non ſunt alláti coram eo: ínſuper & ſomnus recéſſit ab eo. Tunc Rex primo dilúculo consúrgens, feſtínus ad lacum leónum perréxit: appropinquánſque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, & affátus eſt eum: Dániel ſerve Dei vivéntis, Deus tuus cui tu ſervis ſemper, putáſne váluit te liberáre à leónibus? & Dániel Regi reſpóndens, ait: Rex, in ætérnum vive. Deus meus miſit Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum, & non nocuérunt mihi: quia coram eo juſtítia invénta eſt in me. Sed & coram te, Rex, delíctum non feci.

℟. *ij.* Deum, *p.* 266.

LECTIO III. *v.* 23. *ad finem.*

TUnc veheménter Rex gavíſus eſt ſuper eo, & Daniélem præcépit edúci de lacu: eductúſque eſt Dániel de lacu, & nulla læſio invénta eſt in eo, quia crédidit Deo ſuo. Jubénte autem Rege, addúcti ſunt viri illi qui accuſáverant Daniélem: & in lacum leónum miſſi ſunt, ipſi, & fílii, & uxóres eórum: & non pervenérunt uſque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, & ómnia oſſa eórum comminuérunt. Tunc Daríus rex ſcripſit univérſis pópulis, tríbubus, & linguis, habitántibus in univérſa terra: Pax vobis multiplicétur. A me conſtitútum eſt decrétum, ut in univérſo império & regno meo, tremíſcant & páveant Deum Daniélis. Ipſe eſt enim Deus vivens & ætérnus in ſécula: & regnum ejus non diſſipábitur: & potéſtas ejus uſque in ætérnum. Ipſe liberátor atque ſalvátor, fáciens ſigna & mirabília in cœlo & in terra: qui liberávit Daniélem de lacu leónum. Porrò Dániel perſeverávit uſque ad regnum Daríi, regnúmque Cyri Perſæ.

℟. *iij.* Dóminus, *p.* 266.

A N O N.
...ilio Burdigalénſi.
...1583. *Tit. 7. De*
...*ic. Artib. &c.*
...res, eos íncrepent,
...ilios dies fauſtos,
...faúſtos credéntes,
...iéndis perficiendíſ-
...ótiis, témpora &
...a obſérvant; vel
...cúrſu quorúmdam
...im aut hóminum,
...bus inſtitútis ábſti-

A TERTIA.
...niéle Prophéta.
...I. *c.* 13. *v.* 1. *ad* 9.
...vir hábitans in Ba-
...ſne, & nomen ejus
... & accépit uxórem
Susánnam, filiam
... pulchram nimis,
...tem Deum: parén-
... illíus, cùm eſſent
...idiérunt filiam ſu-
...idùm Legem Móy-
... autem Jóakim di-
...e: & erat ei po-
... vicínum dómui
... ad ipſum conflué-
...læi, eò quòd eſſet
...ilior ómnium. Et
...i ſunt de pópulo
...es Júdices in illo
...le quibus locútus
...inus: Quia egréſſa
...itas de Babylóne
...bus Júdicibus qui
...ur régere pópu-
...ti frequentábant
Jóakim, & venié-
...os omnes qui ha-
...udícia. Cùm au-
...ilus revertíſſet per
...a, ingrediebátur
Susánna, & deambulábat in pomário viri ſui. Et vidébant eam ſenes quotídie ingrediéntem & deambulántem: & exarsérunt in concupiſcéntiam ejus. Et evertérunt ſenſum ſuum, & declinavérunt óculos ſuos, ut non vidérent cœlum, neque recordaréntur judiciórum juſtórum.

℟. *j.* Egréſſa, *p.* 266.

LECTIO II. *v.* 10. *ad* 18.

Erant ergo ambo vulneráti amóre ejus, nec indicavérunt ſibi vicíſſim dolórem ſuum: erubeſcébant enim indicáre ſibi concupiſcéntiam ſuam, voléntes concúmbere cum ea. Et obſervábant quotídie ſollicítiùs vidére eam. Dixítque alter ad álterum: Eámus domum, quia hora prándii eſt. Et egréſſi receſsérunt à ſe. Cúmque revertíſſent, venérunt in unum: & ſciſcitántes ab ínvicem cauſam, conféſſi ſunt concupiſcéntiam ſuam: & tunc in commúni ſtatuérunt tempus, quando eam poſſent inveníre ſolam. Factum eſt autem, cùm obſervárent diem aptum, ingréſſa eſt aliquándo ſicut herì & nudiuſtértiùs, cum duábus ſolis puéllis, voluítque lavári in pomário: æſtus quippe erat, & non erat ibi quiſquam, præter duos ſenes abſcónditos & contemplántes eam. Dixit ergo puéllis: Afférte mihi óleum & ſmígmata, &

óſtia pomárii claúdite, ut laver. Et fecérunt ſicut præcéperat: clauſerúntque óſtia pomárii, & egréſſæ ſunt per póſticum, ut afférrent quæ júſſerat: neſciebántque ſenes intùs eſſe abſcónditos.

℟. *ij*. Cùm, *p.* 267.

LECTIO III. *v.* 19. *ad* 27.

CUm autem egréſſæ eſſent puéllæ, ſurrexérunt duo ſenes, & accurrérunt ad eam. Et dixérunt: Ecce óſtia pomárii clauſa ſunt, & nemo nos videt; & nos in concupiſcéntia tuî ſumus: quam ob rem aſſentíre nobis, & commiſcére nobíſcum. Quòd ſi nolúeris, dicémus contra te teſtimónium, quòd fúerit tecum júvenis, & ob hanc cauſam emíſeris puéllas à te. Ingémuit Susánna, & ait: Angúſtiæ ſunt mihi úndique: ſi enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effúgiam manus veſtras. Sed mélius eſt mihi abſque ópere incídere in manus veſtras, quàm peccáre in conſpéctu Dómini. Et exclamávit voce magnâ Susánna: exclamavérunt autem & ſenes advérsùs eam. Et cucúrrit unus ad óſtia pomárii, & apéruit. Cùm ergo audíſſent clamórem fámuli domûs in pomário, irruérunt per póſticum, ut vidérent quidnam eſſet. Poſtquàm autem ſenes locúti ſunt, erubuérunt ſervi vehemènter: quia nunquam dictus fúerat ſermo hujuſcémodi de Susánna. Et facta eſt dies cráſtina.

℟. *iij*. Exclamávit, *p.* 267.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

CUlpándi ſunt, qui ex aſtris, Chaldæórum more, futúra témerè sómniant, pótiùs quàm prædícunt, & aſtrológiæ quam judiciáriam vocant, uſu ſacrílego, arbítrii noſtri libertátem, & Dei providéntiam ópprimunt.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 13. *v.* 28. *ad* 33.

CUm veníſſet pópulus ad Jóakim virum Susánnæ, venérunt & duo preſbýteri pleni iníquâ cogitatióne advérsùs Susánnam, ut interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo: Míttite ad Susánnam filiam Helcíæ uxórem Jóakim. Et ſtatim misérunt. Et venit cum paréntibus, & filiis, & univérſis cognátis ſuis. Porrò Susánna erat delicáta nimis, & pulchra ſpécie. At iníqui illi juſsérunt ut diſcooperirétur, erat enim coopérta: ut vel ſic ſatiaréntur decóre ejus. Flebant ígitur ſui, & omnes qui nóverant eam.

℟. *j*. Ipſe, *p.* 268.

LECTIO II. *v.* 34. *ad* 40.

COnſurgéntes autem duo preſbýteri in mé-

li, poſuérunt ma-
ſuper caput ejus.
is ſuſpéxit ad cœ-
: enim cor ejus fi-
habens in Dómi-
ixérunt preſbyte-
n deambularémus
rio ſoli, ingréſſa
:um duábus puél-
uſit óſtia pomárii,
t à ſe puéllas. Ve-
d eam adoléſcens
: abſcónditus, &
it cum ea. Porrò
. eſſémus in ángu-
rii, vidéntes ini-
a, cucúrrimus ad
ídimus eos páriter
:éri. Et illum qui-
a quívimus compre-
, quia fórtior no-
, & apértis óſtiis
: hanc autem cùm
ndiſsémus, inter-
us quiſnam eſſet
:ns, & nóluit in-
obis. Hujus rei te-
ius.

Occídit, *p.* 268.

III. *v.* 41. *ad* 44.
didit eis multitú-
, quaſi sénibus &
us pópuli, & con-
rérunt eam ad mor-
clamávit autem vo-
nâ Susánna, & di-
:us ætérne, qui ab-
órum es cógnitor,
ſti ómnia, ántequàm
:u ſcis quóniam fal-
ſtimónium tulérunt
me: & ecce mó-
ùm nihil horum fé-
quæ iſti malitiósè
ſuérunt advérsùm

me. Exaudívit autem Dóminus vocem ejus.

℟. *iij.* Exclamávit voce magnâ Susánna, & dixit: * Deus ætérne, qui abſconditórum es cógnitor, qui noſti ómnia, ántequàm fiant, tu ſcis quóniam falſum teſtimónium tulérunt contra me. *Dan.* 13. 42. 43. ℣. Non confúndor; ſcio enim cui crédidi. 2. *Tim.* 1. 12. * Deus. Glória. * Deus.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib.* &c.

A Juraméntis, perjúriis, blaſphémiis, & contumelióſis in Deum ac Sanctos verbis, Fidéles comminatióne divíni judícii, communionísque privatióne, deterreántur.

F E R I A Q U I N T A.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 13. *v.* 45. *ad* 51.

CUm ducerétur ad mortem Susánna, ſuſcitávit Dóminus Spíritum ſanctum púeri junióris, cujus nomen Dániel: & exclamávit voce magnâ: Mundus ego ſum à sánguine hujus. Et convérſus omnis pópulus ad eum, dixit: Quis eſt iſte ſermo quem tu locútus es? Qui cùm ſtaret in médio eórum, ait: Sic fátui, fílii Iſraël, non judicántes, neque quod verum eſt cognoſcéntes, condemnáſtis fíliam Iſraël? Rever-

tímini ad judícium, quia falſum teſtimónium locúti ſunt advérsùs eam. Revérſus eſt ergo pópulus cum feſtinatióne. Et dixérunt ei ſenes: Veni, & ſede in médio noſtrûm, & índica nobis: quia tibi Deus dedit honórem ſenectútis. Et dixit ad eos Dániel: Separáte illos ab ínvicem procul, & dijudicábo eos.

℟. *j.* Interpretátio, *p.* 265.

LECTIO II. *v.* 52. *ad* 59.

CUm ergo diviſi eſſent alter ab áltero, vocávit unum de eis, & dixit ad eum: Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua quæ operabáris priùs, júdicans judícia injúſta, innocéntes ópprimens, & dimíttens nóxios, dicénte Dómino: Innocéntem & juſtum non interfícies. Nunc ergo ſi vidíſti eam, dic ſub qua árbore víderis eos colloquéntes ſibi. Qui ait: Sub ſchino. Dixit autem Dániel: Rectè mentítus es in caput tuum: ecce enim Angelus Dei, accéptâ ſenténtiâ ab eo, ſcindet te médium. Et amóto eo, juſſit veníre álium, & dixit ei: Semen Chánaan, & non Juda, ſpécies decépit te, & concupiſcéntia ſubvértit cor tuum. Sic faciebátis filiábus Iſraël, & illæ timéntes loquebántur vobis: ſed fília Juda non ſuſtínuit iniquitátem veſtram. Nunc ergo dic mihi, ſub qua árbore comprehénderis eos loquéntes ſibi. Qui ait: Sub prino. Dixit autem ei Dániel: Rectè mentítus es & tu in caput tuum: manet enim Angelus Dómini, gládium habens, ut ſecet te médium, & interfíciat vos.

℟. *ij.* Deum, *p.* 266.

LECTIO III. *v.* 60. *ad fin.*

EXclamávit ítaque omnis cœtus voce magnâ, & benedixérunt Deum qui ſalvat ſperántes in ſe. Et conſurrexérunt advérsùs duos preſbýteros: convícerat enim eos Dániel ex ore ſuo, falſum dixíſſe teſtimónium. Fecerúntque eis ſicut malè égerant advérsùs próximum, ut fácerent secúndùm Legem Móyſi: & interfecérunt eos. Et ſalvátus eſt ſanguis innóxius in die illa. Helcías autem & uxor ejus laudavérunt Deum pro fília ſua Susánna, cum Jóakim maríto ejus, & cognátis ómnibus, quia non eſſet invénta in ea res turpis. Dániel autem factus eſt magnus in conſpéctu pópuli, à die illa & deínceps. Et rex Aſtýages appóſitus eſt ad patres ſuos, & ſuſcépit Cyrus Perſes regnum ejus.

℟. *iij.* Dóminus, *p.* 266.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

PRíncipes atque Magiſtrátus obnixè obteſti-

)ómino, ut nobíſ-
ıóris divíni curam
ır, & pervicáces
bſtinátos, débitis
ɔmpéſcant.

A SEXTA.

aniéle Prophéta.

o L. *c.* 14. *v.* 1.

Dániel convíva
is, & honorátus ſu-
nes amícos ejus.
oque idólum apud
iios, nómine Bel: &
ebántur in eo per
gulos símilæ árta-
lecim, & oves qua-
r, viníque ámpho-
Rex quoque colé-
r, & ibat per sín-
ies adoráre eum.
ániel adorábat De-
n. Dixítque ei Rex:
ion adóras Bel? Qui
ens, ait ei: Quia
ɔ idóla manufácta,
éntem Deum qui
cœlum & terram,
t poteſtátem omnis
Et dixit Rex ad
lon vidétur tibi eſſe
ens deus? An non
uanta cómedat &
uotídie? Et ait Dá-
dens: Ne erres, Rex:
n intrínſecùs lúteus
forínſecùs æreus,
cómedit aliquándo.
is Rex vocávit ſa-
s ejus, & ait eis:
ixéritis mihi, quis
cómedat impénſas
oriémini. Si autem
ritis quóniam Bel
at hæc, moriétur

Dániel, quia blaſphemávit in Bel. Et dixit Dániel Regi: Fiat juxta verbum tuum.

℟. *j.* Egréſſa, *p.* 266.

LECTIO II. *v.* 9. *ad* 14.

Erant autem ſacerdótes Bel ſeptuagínta, excéptis uxóribus, & párvulis, & filiis. Et venit Rex cum Daniéle in templum Bel. Et dixérunt ſacerdótes Bel: Ecce nos egrédimur foràs: & tu, Rex, pone eſcas, & vinum miſce, & claude óſtium, & ſigna ánnulo tuo: & cùm ingréſſus fúeris manè, nisì invéneris ómnia coméſta à Bel, morte moriémur, vel Dániel qui mentítus eſt advérsùm nos. Contemnébant autem, quia fécerant ſub menſa abſcónditum introítum, & per illum ingrediebántur ſemper, & devorábant ea. Factum eſt ígitur, poſtquàm egréſſi ſunt illi, Rex póſuit cibos ante Bel: præcépit Dániel púeris ſuis, & attulérunt cínerem, & cribrávit per totum templum, coram Rege: & egréſſi clauſérunt óſtium: & ſignántes ánnulo Regis abiérunt. Sacerdótes autem ingréſſi ſunt nocte, juxta conſuetúdinem ſuam, & uxóres, & filii eórum: & comedérunt ómnia, & bibérunt.

℟. *ij.* Cùm, *p.* 267.

LECTIO III. *v.* 15. *ad* 21.

Surréxit autem Rex primo dilúculo, & Dániel

cum eo. Et ait Rex: Sálvane ſunt ſignácula, Dániel? Qui reſpóndit: Salva, Rex. Statímque cùm aperuíſſet óſtium, intúitus Rex menſam, exclamávit voce magnâ: Magnus es Bel, & non eſt apud te dolus quiſquam. Et riſit Dániel: & ténuit Regem, ne ingrederétur intrò, & dixit: Ecce paviméntum, animadvérte cujus veſtígia ſint hæc. Et dixit Rex: Vídeo veſtígia virórum, & mulíerum, & infántium: & irátus eſt Rex. Tunc apprehéndit ſacerdótes, & uxóres, & fílios eórum: & oſtendérunt ei abſcóndita oſtíola per quæ ingrediebántur, & conſumébant quæ erant ſuper menſam. Occídit ergo illos Rex, & trádidit Bel in poteſtátem Daniélis, qui ſubvértit eum & templum ejus.

℟. *iij.* Exclamávit, *p.* 267.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

Quóniam omnes ferè ſibi hoc témpore licére putant légere ímpios hæreticórum libros, excommunicatiónis pœna, à ſacris Canónibus, Œcumeniciſque Concíliis, & Summórum Pontíficum conſtitutiónibus, in eos qui hujúſmodi libros legunt decréta, frequénter à Párochis proponátur.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 22. *ad* 28.

Erat draco magnus in loco illo, & colébant eum Babylónii. Et dixit Rex Daniéli: Ecce nunc non potes dícere quia iſte non ſit deus vivens: adóra ergo eum. Dixítque Dániel: Dóminum Deum meum adóro, quia ipſe eſt Deus vivens: iſte autem non eſt deus vivens. Tu autem, Rex, da mihi poteſtátem, & interfíciam dracónem abſque gládio & fuſte. Et ait Rex: Do tibi. Tulit ergo Dániel picem, & ádipem, & pilos, & coxit páriter: fecítque maſſas, & dedit in os dracónis, & dirúptus eſt draco. Et dixit: Ecce quem colebátis. Quod cùm audíſſent Babylónii, indignáti ſunt vehem énter: & congregáti advérsùm Regem, dixérunt: Judǽus factus eſt Rex. Bel deſtrúxit, dracónem interfécit, & ſacerdótes occídit. Et dixérunt, cùm veníſſent ad Regem: Trade nobis Daniélem, alióquin interficiémus te, & domum tuam.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. *è III. Noct. Dom. præced.*

LECTIO II. *v.* 29. *ad* 35.

Vidit ergo Rex quòd irrúerent in eum veheménter: & neceſſitáte compúlſus, trádidit eis Daniélem. Qui misérunt eum in

leónum, & erat ibi
ſex. Porrò in lacu
leónes ſeptem, &
ur eis duo córpora
ie, & duæ oves: &
on data ſunt eis, ut
rent Daniélem. Erat
Hábacuc Prophéta
æa, & ipſe cóxerat
ıtum, & intríverat
in alvéolo: & ibat in
m, ut ferret meſsó-
Dixítque Angelus
ıi ad Hábacuc: Fer
um quod habes, in
ónem Daniéli qui
acu leónum. Et di-
bacuc: Dómine, Ba-
m non vidi, & la-
éſcio. Et apprehén-
m Angelus Dómini
ice ejus, & portávit
ipillo cápitis ſui: po-
eum in Babylóne
acum, in ímpetu ſpí-
ıi.

IO III. *v.* 36. *ad*
n.

clamávit Hábacuc,
cens: Dániel ſerve
olle prándium quod
ibi Deus. Et ait Dá-
Recordátus es meî,
& non dereliquíſti
ıtes te. Surgénſque
l comédit. Porrò An-
Dómini reſtítuit Há-
conféſtim in loco ſuo.
ergo Rex, die ſépti-
t lugéret Daniélem:
it ad lacum, & in-
xit: & ecce Dániel
in médio leónum.
lamávit voce magnâ
dicens: Magnus es,
Dómine Deus Daniélis. Et extráxit eum de lacu leónum. Porrò illos qui perditiónis ejus cauſa fúerant, intromíſit in lacum, & devoráti ſunt in moménto coram eo. Tunc Rex ait: Páveant omnes habitántes in univérſa terra Deum Daniélis: quia ipſe eſt ſalvátor, fáciens ſigna & mirabília in terra: qui liberávit Daniélem de lacu leónum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

SCiant omnes, ſibi nullâ ratióne licére hæreticórum libros ad rectæ fidei perníciem atque intéritum diſſeminátos, aut légere, aut apud ſe étiam recónditos habére; nisì quibus jure id licet.

Ad Magníficat, *Ant.* I. g. Colléctus eſt ad Eſdram de Iſraël cœtus grandis nimis virórum, & mulíerum, & puerórum; & flevit pópulus fletu multo. I. *Eſdr.* 10. I.

Oratio, Auge in nobis, *infrà*, *ad Laudes*, p. 282.

DOMINICA XX. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber primus Eſdræ.

LECTIO I. *c.* I. *v.* I. *ad* 4.

IN anno primo Cyri regis Persárum, ut compleréture verbum Dómini ex ore Jeremíæ, ſuſcitávit Dóminus ſpíritum Cyri

regis Persárum : & tradúxit vocem in omni regno ſuo, étiam per ſcriptúram, dicens : Hæc dicit Cyrus rex Persárum. Omnia regna terræ dedit mihi Dóminus Deus cœli, & ipſe præcépit mihi ut ædificárem ei domum in Jerúſalem quæ eſt in Judǽa. Quis eſt in vobis de univérſo pópulo ejus? Sit Deus illíus cum ipſo. Aſcéndat in Jerúſalem quæ eſt in Judǽa, & ædíficet domum Dómini Dei Iſraël: ipſe eſt Deus qui eſt in Jerúſalem. Et omnes réliqui in cunctis locis ubicúmque hábitant, ádjuvent eum viri de loco ſuo, argénto, & auro, & ſubſtántiâ, & pecóribus, excépto quod voluntáriè ófferunt templo Dei, quod eſt in Jerúſalem.

℟. *j*. Eſdras aſcéndit de Babylóne, & ipſe ſcriba velox * In Lege Móyſi quam Dóminus Deus dedit Iſraël. 1. *Eſdr*. 7. 6. ℣. Hic erat edóctus viam Dómini, & fervens ſpíritu loquebátur. *Act*. 18. 25. * In Lege.

LECTIO II. *v*. 5. *ad finem*.

ET ſurrexérunt príncipes patrum de Juda & Bénjamin, & Sacerdótes, & Levítæ, & omnis cujus Deus ſuſcitávit ſpíritum, ut aſcénderent ad ædificándum templum Dómini, quod erat in Jerúſalem. Univerſíque qui erant in circúitu, adjuvérunt manus eórum, in vaſis argénteis & aúreis, in ſubſtántiâ & juméntis, in ſupelléctili, excéptis his quæ ſponte obtúlerant. Rex quoque Cyrus prótulit vaſa templi Dómini, quæ túlerat Nabuchodónoſor de Jerúſalem, & posúerat ea in templo dei ſui. Prótulit autem ea Cyrus rex Persárum per manum Mithrídatis fílii Gázabar, & annumerávit ea Saſsábaſar príncipi Juda. Et hic eſt númerus eórum: Phíalæ aúreæ trigínta, phíalæ argénteæ mille, cultri vigínti novem, ſcyphi aúrei trigínta, ſcyphi argéntei ſecúndi quadringénti decem, vaſa ália mille. Omnia vaſa aúrea & argéntea, quínque míllia quadringénta: univérſa tulit Saſsábaſar, cum his qui aſcendébant de tranſmigratióne Babylónis in Jerúſalem.

℟. *ij*. Eſdras parávit cor ſuum, * Ut inveſtigáret Legem Dómini, & fáceret, & docéret in Iſraël præcéptum & judícium. 1. *Eſdr*. 7. 10. ℣. Devítans profánas vocum novitátes, & oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ. 1. *Tim*. 6. 20. * Ut inveſtigáret.

LECTIO III. *c*. 3. *v*. 1. *ad* 6.

JAmque vénerat menſis séptimus, & erant fílii Iſraël in civitátibus ſuis: congregátus eſt ergo pópu-

i vir unus in Jerú-
Et ſurréxit Jóſue
ſedec, & fratres
:erdótes, & Zoró-
ilius Saláthiel, &
:jus, & ædificavé-
áre Dei Iſraël, ut
t in eo holocautó-
icut ſcriptum eſt in
óyſi viri Dei. Col-
ınt autem altáre
er baſes ſuas, de-
bus eos per circúi-
pulis terrárum, &
unt ſuper illud holo-
ı Dómino, manè &
. Fecerúntque So-
.tem Tabernaculó-
cut ſcriptum eſt, &
iſtum diébus ſíngu-
rdinem, ſecúndùm
:um opus diéi in die
poſt hæc holocaú-
ge, tam in Calén-
m in univérſis So-
:tibus Dómini quæ
:onſecrátæ, & in
ıs in quibus ultrò
ítur munus Dómi-
primo die menſis
, cœpérunt offérre
iſtum Dómino: por-
plum Dei nondùm
ım erat.
ı. Manus Dei noſtri
:r omnes qui quæ-
m in bonitáte: & *
um ejus, & fortí-
jus, & furor ſuper
qui derelínquunt
:. *Eſdr.* 8. 22. ℣.
: unicuíque Deus ſe-
n ópera ejus. *Rom.*
Impérium. Glória.
rium.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio IV. *c.* 6. *v.* 1. *ad* 6.

EST & malum, quod vidi ſub ſole, & quidem frequens apud hómines. Vir, cui dedit Deus divítias, & ſubſtántiam, & honórem, & nihil deeſt ánimæ ſuæ, ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei poteſtátem Deus ut cómedat ex eo, ſed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miséria magna eſt. Si genúerit quíſpiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis ſubſtántiæ ſuæ, ſepulturâque cáreat: de hoc ego pronúntio quòd mélior illo ſit abortívus. Fruſtrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit ſolem, neque cognóvit diſtántiam boni & mali: étiam ſi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis. Nónne ad unum locum próperant ómnia?

℟. *iv*. Conſtituérunt Levítas à vigínti annis & ſuprà, * Ut urgérent opus Dómini. 1. *Eſdr.* 3. 8. ℣. In conſpéctu Dómini terræ ſtantes. *Apoc.* 11. 4. * Ut urgérent.

Lectio V. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 9.

SApiéntia hóminis lucet in vultu ejus, & poten-

tiſſimus fáciem illíus commutábit. Ego os Regis obſérvo, & præcépta juraménti Dei. Ne feſtínes recédere à fácie ejus, neque permáneas in ópere malo: quia omne quod volúerit, fáciet: & ſermo illíus poteſtáte plenus eſt: nec dícere ei quiſquam poteſt: Quare ità facis? Qui cuſtódit præcéptum, non experiétur quidquam mali. Tempus & reſponſiónem cor ſapiéntis intélligit. Omni negótio tempus eſt, & opportúnitas, & multa hóminis afflíctio: quia ignórat prætérita, & futúra nullo ſcire poteſt núntio. Non eſt in hóminis poteſtáte prohibére ſpíritum, nec habet poteſtátem in die mortis, nec ſínitur quiéſcere, ingruénte bello: neque ſalvábit impíetas ímpium. Omnia hæc conſiderávi: & dedi cor meum in cunctis opéribus quæ fiunt ſub ſole. Intérdùm dominátur homo hómini in malum ſuum.

℞. *v.* Omnis pópulus vociferabátur clamóre magno, in laudándo Dóminum; * Eò quòd fundátum eſſet templum Dómini. 1. *Eſdr.* 3. 11. ℣. Magnificabátur nomen Dómini. *Act.* 19. 17. * Eò quòd.

Lectio VI. *v.* 10. *ad* 14.

Vidi ímpios ſepúltos, qui étiam cùm adhuc viverent, in loco ſancto erant, & laudabántur in civitáte quaſi juſtórum óperum: ſed & hoc vánitas eſt. Etenim quia non profértur citò contra malos ſenténtia, abſque timóre ullo filii hóminum pérpetrant mala. Attamen peccátor ex eo quòd cénties facit malum, & per patiéntiam ſuſtentátur, ego cognóvi quòd erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur fáciem ejus. Non ſit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus: ſed quaſi umbra tránſeant qui non timent fáciem Dómini. Eſt & ália vánitas quæ fit ſuper terram: ſunt juſti quibus mala provéniunt, quaſi ópera égerint impiórum; & ſunt ímpii, qui ità ſecúri ſunt, quaſi juſtórum facta hábeant: ſed & hoc vaníſſimum júdico.

℞. *vj.* Benedíctus Dóminus Deus patrum noſtrórum, * Qui dedit hoc in corde Regis, ut glorificáret domum Dómini, quæ eſt in Jeruſalem. 1. *Eſdr.* 7. 27. ℣. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei. *Apoc.* 19. 7. * Qui. Glória. * Qui.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Cyrílli Alexandríni Epiſcopi.

Lib. 2. *Glaphyr. in Geneſ. Cap.* 4.

Lectio VII.

Cyrus Cambýſis fílius, Medórum ſimul & Perſárum cópiis conjúnctis, bellum Aſsýriis finítimis

ıis íntulit. Demùm
ne ipsâ vi captâ,
it Judǽos, Aſſyrió-
yránnidem lamen-
. nec ſinè lácrymis
ntes, affirmantéſ-
edíctum eſſe à Deo
em ſanctórum, quòd
ıs eſſet opportúnè,
versários debellatú-
que ipſe liberáret è
is oppréſſos, quód-
ſùm ædificáret tem-
ı Jeroſólymis, quod
i, ímpiè in Deum
s, incénderant. Por-
od nequáquàm hac
nentíti ſint Iſraëlí-
cilè nobis conſtíte-
ſanctórum Prophe-
ſcripta inquirámus.
im ità Deus per vo-
aíæ: Hæc dicit Dó-
Deus chriſto meo
, cujus apprehéndi
am, ut ſubjíciam
um gentes. Propter
ı meum Jacob, &
eléctum meum, ego
ɔ te nómine tuo, &
am te: tu autem
ognovíſti me. Audis
ıcto maniféſtè, Non
víſti me, ait, neque
os qui Deum norunt,
íre dignátur, ádeò
rum, quem ipſe &
s ſuperiórem & in-
árum géntium dó-
ı conſtitúerat. Quæ
le ipſo dicúntur, ty-
ıt óperum per Chri-
edendórum.
vij. Ego Dóminus,
Dico Cyro: Paſtor
meus es, & omnem volun-
tátem meam complébis. *Iſ.*
44. 28. ℣. Deus vocat ea
quæ non ſunt, tanquam ea
quæ ſunt. *Rom.* 4. 17. *
Dico.

LECTIO VIII.

ET quidem Cyrus do-
minátus eſt innúmeris
géntibus: atque omnis eum
recépit cívitas. Accépit au-
tem & theſaúros in téne-
bris laténtes, abſcónditos,
& à ſéculo némini viſos,
& diutúrnâ ſervitúte Iſraé-
lem exémit. At regnávit
per univérſam terram Em-
mánuel, quem tanquam
ómnium Salvatórem & Re-
demptórem tota cívitas
ſuſcípiens commóta eſt: &
totum genus humánum jam
à ſervitúte ac tyránnide
diabólica liberátum eſt,
ipſíque súbditum. Deſcén-
dens autem in inférnum,
ábſtulit theſaúros tenebró-
ſos, abſcónditos, inviſíbi-
les: portas ǽreas contrívit,
& vectes férreos confré-
git, iis qui in vínculis erant,
dicens: Exíte; & his qui
in ténebris verſabántur:
Reveláminì. Idcírcò étiam
olim ad patientíſſimum at-
que invíctum athlétam Job
ità ait: Veníſti ad fontem
maris, in veſtígiis autem
abýſſi ambuláſti: apertǽ-
que tibi ſunt timóre portæ
mortis. Janitóres autem in-
férni vidéntes te, expa-
vérunt. Légimus enim vé-
luti per interrogatiónem
hæc, demonſtránte nimí-

rùm ſermóne ea quæ per Chriſtum in ipſis inférni penetrálibus præcláre geſta ſunt. Ideò enim Chriſtus mórtuus eſt & vixit, ut & mortuórum & vivéntium dominétur.

℟. *viij*. Hæc dicit Dóminus chriſto meo Cyro cujus apprehéndi déxteram, * Ut ſubjíciam ante fáciem ejus gentes, & dorſa regum vertam. *Iſ*. 45. 1. ℣. Opórtet illum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub pédibus ejus. 1. *Cor*. 15. 25. * Ut ſubjíciam.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *c*. 4. *v*. 46. *ad* 53.

Filius Reguli.

Erat quidam Régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaüm. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 28. *in Evang*. n. 1.

Léctio ſancti Evangélii quam modò, fratres, audíſtis, expoſitióne non índiget: ſed ne hanc táciti præteriíſſe videámur, exhortándo pótiùs quàm exponéndo, in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis ſolúmmodò de expoſitióne vídeo eſſe requiréndum, cur is qui ad ſalútem fílio peténdam vénerat, audívit: Nisì ſigna & prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim ſalútem quærébat fílio, procul dúbio credébat: neque enim ab eo quæreret ſalútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo ei dícitur: Nisì ſigna & prodígia vidéritis, non créditis, qui antè crédidit, quàm ſignum vidéret? Sed mementóte quid pétiit: & apértè cognoſcétis, quia in fide dubitávit. Popóſcit namque ut deſcénderet, & ſanáret fílium ejus. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per ſpíritum nuſquam déerat. Minùs ítaque in illum crédidit, quem non putávit poſſe ſalútem dare, nisì præſens eſſet & córpore. Si enim perféctè credidíſſet, procul dúbio ſciret, quia non eſſet locus ubi non eſſet Deus.

℟. *jx*. Deprecabátur Dóminum Deum Iſraël, dicens: * Dómine mi, qui Rex noſter es ſolus, ádjuva me. *Eſth*. 14. 3. ℣. Dixit ad Jeſum Régulus: Dómine, deſcénde, priúſquàm moriátur fílius meus. *Joan*. 4. 49. * Dómine. Glória. * Dómine.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 3. E. Væ diſſolútis corde, qui non credunt Deo: & ídeò non protegéntur ab eo. *Eccli*. 2. 15.

Oratio.

Auge in nobis fidem, Dómine; ut corde perfécto in te credéntes,

umíliter pétimus, ter conſequámur; ominum.

C A N O N.

ncílio Burdigalénſi. 1583. *Tit. 7. De gic. Artib. &c.*

neántur ſæpíſſimè déles à ſuis Párochis onfeſsáriis, ut fú- nquam virus mortí- ectiónem librórum cúmque, qui ob- & ímpias narratió- ntinent.

gníficat, *Ant. 3. a.* vit pater quia illa. at, in qua dixit ei Fílius tuus vivit; & t ipſe & domus ejus *an. 4. 53.*

A SECUNDA.

bro primo Eſdræ.

IO I. *c. 3. v. 8.*

io ſecúndo advéntûs órum Iſraël ad tem- Dei in Jerúſalem, ſecúndo, cœpérunt bel fílius Saláthiel, filius Jóſedec, & de frátribus eórum otes, & Levítæ, & qui vénerant de áte in Jerúſalem, tituérunt Levítas à annis & ſuprà, ut t opus Dómini. Ste- óſue & fílii ejus, es ejus, Cédmihel ejus, & fílii Juda, r unus, ut inſtárent s qui faciébant opus lo Dei: fílii Hé- & fílii eórum, & fratres eórum Levítæ.

℟. *j.* Eſdras aſcéndit, *p.* 278.

LECTIO II. *v.* 10. *ad finem.*

FUndáto ígitur à cæmentáriis templo Dómini, ſtetérunt Sacerdótes in ornátu ſuo cum tubis: & Levítæ fílii Aſaph in cýmbalis, ut laudárent Deum per manus David regis Iſraël. Et concinébant in hymnis & confeſſióne Dómino: Quóniam bonus, quóniam in ætérnum miſericórdia ejus ſuper Iſraël. Omnis quoque pópulus vociferabátur clamóre magno, in laudándo Dóminum, eò quòd fundátum eſſet templum Dómini. Plúrimi étiam de Sacerdótibus & Levítis, & príncipes patrum, & ſenióres, qui víderant templum prius cùm fundátum eſſet, & hoc templum in óculis eórum, flebant voce magnâ: & multi vociferántes in lætítia, elevábant vocem. Nec póterat quiſquam agnóſcere vocem clamóris lætántium, & vocem fletûs pópuli: commíxtim enim pópulus vociferabátur clamóre magno, & vox audiebátur procul.

℟. *ij.* Eſdras parávit, *p.* 278.

LECTIO III. *c. 4. v. 1. ad 5.*

AUdiérunt autem hoſtes Judæ & Bénjamin, quia fílii captivitátis ædi-

ficárent templum Dómino Deo Iſraël: & accedéntes ad Zoróbabel, & ad príncipes patrum, dixérunt eis: Ædificémus vobíſcum, quia ità ut vos, quærimus Deum veſtrum: ecce nos immolávimus víctimas à diébus Aſor Haddan regis Aſſur, qui addúxit nos huc. Et dixit eis Zoróbabel, & Jóſue, & réliqui príncipes patrum Iſraël: Non eſt vobis & nobis ut ædificémus domum Deo noſtro: ſed nosípſi ſoli ædificábimus Dómino Deo noſtro, ſicut præcépit nobis Cyrus rex Perſárum. Factum eſt ígitur, ut pópulus terræ impedíret manus pópuli Judæ, & turbáret eos in ædificándo. Conduxérunt autem advérsùs eos conſiliatóres, ut deſtrúerent consílium eórum, omnibus diébus Cyri regis Perſárum, & uſque ad regnum Daríi regis Perſárum.

℟. *iij.* Manus, *p.* 279.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

UT uno ore, & méntium atque voluntátum conſenſióne, ab ómnibus Deus óptimus máximus purè ac religiósè colátur, omnes Paſtóres, verbíque divíni prædicatóres monémus & hortámur, ut ánimas ſibi concréditas, ab omni hæreſi, impietáte, & ſuperſtitióne avértant.

FERIA TERTIA.

De Libro primo Eſdræ.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 5.

PRophetavérunt Aggæus Prophéta & Zacharías fílius Addo, prophetántes ad Judæos qui erant in Judæa & Jerúſalem, in nómine Dei Iſraël. Tunc ſurrexérunt Zoróbabel fílius Saláthiel, & Jóſue fílius Jóſedec, & cœpérunt ædificáre templum Dei in Jerúſalem, & cum eis Prophétæ Dei adjuvántes eos. In ipſo autem témpore, venit ad eos Thathánaï, qui erat dux trans Flumen, & Stharbuzánaï, & conſiliárii eórum: ſícque dixérunt eis: Quis dedit vobis consílium ut domum hanc ædificarétis, & muros ejus inſtaurarétis? Ad quod reſpóndimus eis, quæ eſſent nómina hóminum autórum ædificatiónis illíus. Oculus autem Dei eórum factus eſt ſuper ſenes Judæórum, & non potuérunt inhibére eos. Placuítque ut res ad Daríum referrétur, & tunc ſatisfácerent advérsùs accuſatiónem illam.

℟. *j.* Conſtituérunt, *p.* 279.

LECTIO II. *c.* 6. *v.* 1. *ad* 5.

TUnc Daríus rex præcépit: & recenſuérunt in bibliothéca librórum qui erant repóſiti in Babylóne, & invéntum eſt in

is, quod eſt ca-
ı Medéna provín-
lúmen unum, ta-
:criptus erat in eo
.tárius: Anno pri-
i regis, Cyrus rex
ut domus Dei ædi-
:, quæ eſt in Jerú-
n loco ubi ímmo-
tias, & ut ponant
énta ſupportántia
ıem cubitórum ſe-
, & latitúdinem cu-
ı ſexagínta, órdi-
lapídibus impolítis
ſic órdines de li-
ris: ſumptus autem
o Regis dabúntur.
raſa templi Dei aú-
rgéntea, quæ Na-
ōnoſor túlerat de
Jerúſalem, & attú-
a in Babylónem,
ur, & referántur in
n in Jerúſalem in
uum, quæ & póſita
templo Dei.

Omnis, *p.* 280.

I O III. *v.* 6. *ad*

ac ergo Thathánaï
x regiónis, quæ eſt
lumen, Stharbuzá-
k conſiliárii veſtri
achæi, qui eſtis trans
ı, procul recédite ab
dimíttite fieri tem-
Dei illud à duce Ju-
n, & à ſenióribus
, ut domum Dei il-
íficent in loco ſuo.
à me præcéptum eſt,
pórteat fieri à preſ-
Judæórum illis,
icétur domus Dei,

ſcílicet ut de arca Regis, id eſt, de tribútis quæ dantur de regióne trans Flumen, ſtudióſè ſumptus dentur viris illis, ne impediátur opus. Quòd ſi necéſſe fúerit, & vítulos, & agnos, & hædos in holocaúſtum Deo cœli, fruméntum, ſal, vinum & óleum, ſecúndùm ritum Sacerdótum qui ſunt in Jerúſalem, detur eis per síngulos dies, ne ſit in áliquo querimónia. Et óffերant oblatiónes Deo cœli, oréntque pro vita Regis, & filiórum ejus. A me ergo póſitum eſt decrétum: Ut omnis homo qui hanc mutáverit juſſiónem, tollátur lignum de domo ipsíus, & erigátur, & configátur in eo, domus autem ejus publicétur. Deus autem qui habitáre fecit nomen ſuum ibi, diſſipet ómnia regna, & pópulum qui exténderit manum ſuam, ut repúgnet, & diſſipet domum Dei illam, quæ eſt in Jerúſalem. Ego Daríus ſtátui decrétum, quod ſtudióſè impléri volo.

℟. *iij*. Benedíctus, *p.* 280.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 7. *De Magic. Artib. &c.*

IN hæréſis, impietátis, aut ſuperſtitiónis crímina lapſos, Paſtóres pro víribus ad veram Religiónem & ſincérum Dei cultum revocáre ſtúdeant, mémo-

res tanto prétio, quantus Chriſti ſanguis eſt, redémptas ánimas, omni labóre, ſtúdio & contentióne ad rectam ſalútis viam eſſe revocándas.

FERIA QUARTA.

De Libro primo Eſdræ.

LECTIO I. *c. 6. v.* 14. *ad* 18.

SEnióres Judæórum ædificábant & proſperabántur, juxta prophetíam Aggǽi Prophétæ, & Zacharíæ fílii Addo: & ædificavérunt & conſtruxérunt, jubénte Deo Iſraël, & jubénte Cyro, & Darío, & Artaxérxe, régibus Persárum: & complevérunt domum Dei iſtam, uſque ad diem tértium menſis Adar, qui eſt annus ſextus regni Daríi regis. Fecérunt autem fílii Iſraël, Sacerdótes & Levítæ, & réliqui filiórum tranſmigratiónis, dedicatiónem domûs Dei in gaúdio. Et obtulérunt in dedicatiónem domûs Dei, vítulos centum, aríetes ducéntos, agnos quadringéntos, hircos caprárum pro peccáto totíus Iſraël duódecim, juxta númerum tríbuum Iſraël. Et ſtatuérunt Sacerdótes in ordínibus ſuis, & Levítas in vícibus ſuis, ſuper ópera Dei in Jerúſalem, ſicut ſcriptum eſt in Libro Móyſi.

℞. *j.* Ego, *p.* 281.

LECTIO II. *v.* 19. *ad fin.*

FEcérunt autem fílii Iſraël tranſmigratiónis, Paſcha, quartadécimâ die menſis primi. Purificáti enim fúerant Sacerdótes & Levítæ quaſi unus: omnes mundi ad immolándum Paſcha univérſis fíliis tranſmigratiónis, & frátribus ſuis Sacerdótibus, & ſibi. Et comedérunt fílii Iſraël, qui revérſi fúerant de tranſmigratióne, & omnes qui ſe ſeparáverant à coinquinatióne Géntium terræ ad eos, ut quǽrerent Dóminum Deum Iſraël. Et fecérunt Solemnitátem Azymórum ſeptem diébus in lætítia, quóniam lætificáverat eos Dóminus, & convérterat cor regis Aſſur ad eos, ut adjuváret manus eórum in ópere domûs Dómini Dei Iſraël.

℞. *ij.* Hæc, *p.* 282.

LECTIO III. *c.* 7. *v.* 6. *ad* 10.

IPſe Eſdras aſcéndit de Babylóne, & ipſe ſcriba velox in Lege Móyſi, quam Dóminus Deus dedit Iſraël: & dedit ei Rex, ſecúndùm manum Dómini Dei ejus ſuper eum, omnem petitiónem ejus. Et aſcendérunt de fíliis Iſraël, & de fíliis Sacerdótum, & de fíliis Levitárum, & de cantóribus, & de janitóribus, & de Nathinǽis, in Jerúſalem, anno séptimo Artaxérxis regis. Et venérunt in Jerúſalem menſe quinto, ipſe eſt annus séptimus Regis. Quia in primo die menſis primi cœ-

adere de Babyló-
a primo die men-
i venit in Jerúſa-
ta manum Dei ſui
ſuper ſe. Eſdras
arávit cor ſuum,
tigáret Legem Dó-
& fáceret, & docé-
ſraël præcéptum &
m.
j. Ego confortátus
Dómini Dei mei,
at in me, * Con-
i de Iſraël Príncipes
énderent mecum. 1.
7. 28. ℣. Aſcéndi
e in Jerúſalem. *Act.*
* Congregávi. Gló-
Congregávi.

C A N O N.

ncílio Burdigalénſi.
1624. *Cap.* 18. *De*
iorat. & Capell.

)c noſtro ævo infelí-
i, Beneficiórum ſim-
n expilátio, & sór-
varítiæ, & irreligió-
fanatióni ſubsérviens
útio, majórum zelum
rum córdibus jam-
n extínctum eſſe com-
rat.

IA QUINTA.

Libro primo Eſdræ.

TIO I. *c.* 7. *v.* 11.
18.

)c eſt exémplar epí-
tolæ edícti, quod de-
x Artaxérxes Eſdræ
dóti, ſcribæ erudíto
mónibus & præcéptis
ni, & cæremóniis ejus
aël. Artaxérxes rex
a, Eſdræ Sacerdóti,
Legis Dei cœli do-
ctíſſimo, ſalútem. A me decrétum eſt, ut cuicúmque placúerit in regno meo de pópulo Iſraël, & de Sacerdótibus ejus, & de Levítis, ire in Jerúſalem, tecum vadat. A fácie enim Regis, & ſeptem conſiliatórum ejus, miſſus es, ut víſites Judǽam & Jerúſalem in Lege Dei tui, quæ eſt in manu tua: & ut feras argéntum & aurum quod Rex & conſiliatóres ejus ſpontè obtulérunt Deo Iſraël, cujus in Jerúſalem tabernáculum eſt. Et omne argéntum & aurum quodcúmque invéneris in univérſa província Babylónis, & pópulus offérre volúerit, & de Sacerdótibus quæ ſpontè obtúlerint dómui Dei ſui, quæ eſt in Jerúſalem, líberè áccipe, & ſtudióſè eme de hac pecúnia vítulos, aríetes, agnos, & ſacrifícia, & libámina eórum: & offer ea ſuper altáre templi Dei veſtri, quod eſt in Jerúſalem. Sed & ſi quid tibi & frátribus tuis placúerit, de réliquo argénto & auro ut faciátis, juxta voluntátem Dei veſtri fácite.

℟. j. Eſdras aſcéndit, *p.* 278.

LECTIO II. *v.* 19. *ad* 23.

VAſa quoque quæ dantur tibi in miniſtérium domûs Dei tui, trade in conſpéctu Dei in Jerúſalem. Sed & cǽtera, quibus opus fúerit

in domum Dei tui, quantumcúmque necéſſe eſt ut expéndas, dábitur de theſaúro, & de fiſco Regis, & à me. Ego Artaxérxes rex, ſtátui atque decrévi ómnibus cuſtódibus arcæ públicæ, qui ſunt trans Flumen, ut quodcúmque petíerit à vobis Eſdras Sacérdos, ſcriba Legis Dei cœli, abſque mora detis, uſque ad argénti taléntа centum, & uſque ad fruménti coros centum, & uſque ad vini batos centum, & uſque ad batos ólei centum, ſal verò abſque mensúra. Omne quod ad ritum Dei cœli pértinet, tribuátur diligénter in domo Dei cœli: ne fortè iraſcátur contra regnum Regis, & filiórum ejus.

℞. *ij*. Eſdras parávit, *p.* 278.

LECTIO III. *v.* 24. *ad* 28.

VObis quoque notum fácimus, de univérſis Sacerdótibus, & Levítis, & cantóribus, & janitóribus, Nathinæis, & miníſtris domûs Dei hujus, ut vectígal, & tribútum, & annónas non habeátis poteſtátem imponéndi ſuper eos. Tu autem, Eſdra, ſecúndùm ſapiéntiam Dei tui, quæ eſt in manu tua, conſtítue Júdices & Præſides, ut júdicent omni pópulo qui eſt trans Flumen, his vidélicet qui novérunt Legem Dei tui, ſed & imperítos docéte [...] omnis qui non f[...] gem Dei tui, & [...] gis diligénter, [...] erit de eo, ſive [...] tem, ſive in exili[...] in condemnatió[...] ſtántiæ ejus, vel [...] cárcerem. Bened[...] minus Deus p[...] ſtrórum, qui d[...] corde Regis, ut [...] domum Dómi[...] in Jerúſalem, [...] inclinávit mi[...] ſuam coram Re[...] ſiliatóribus ejus [...] ſis princípibus R[...] tibus.

℞. *iij*. Manu[...]

CAN[...]

Ex Concílio B[...]

Anno 1624. C[...]

Priorat. & C[...]

SOllícito ſtú[...] quoſcúmqu[...] símplices cujúſ[...] ſeculáris vel re[...] gulis annis, & [...] eſſe judicáveri[...] aggrediántur.

FERIA S[...]

De Libro pri[...]

LECTIO I. *c.* [...] *ad finem.*

PRomóvimu[...] Ahava, du[...] menſis primi, ut [...] Jerúſalem: & [...] noſtri fuit ſupe[...] berávit nos de [...] ci & inſidiatór[...] vénimus Jerúſal[...] ſimus ibi tribus [...] autem quartâ, a[...]

m , & aurum , &
lomo Dei noſtri per
Méremoth filii U-
erdótis , & cum eo
filius Phínees ,
eis Józabed filius
& Noadáia filius
Levítæ , juxta nú-
& pondus ómnium :
úmque eſt omne
in témpore illo. Sed
énerant de captivi-
ii tranſmigratiónis ,
unt holocautómata
raël , vítulos duóde-
omni pópulo Iſraël,
nonagínta ſex , ag-
ctuagínta ſeptem ,
pro peccáto duóde-
nnia in holocaúſtum
o. Dedérunt autem
Regis , Sátrapis qui
le conſpéctu Regis ,
ibus trans Flumen ,
avérunt pópulum &
n Dei.
Conſtituérunt , p.

IO II. c. 9. v. 4.

nvenérunt autem ad
e omnes qui timé-
erbum Dei Iſraël ,
anſgreſſióne eórum
captivitáte véne-
& ego ſedébam triſtis
ad ſacrifícium veſ-
m. Et in ſacrificio
íno ſurréxi de affli-
mea , & ſciſſo pállio
icâ , curvávi génua
& expándi manus
ad Dóminum Deum
, & dixi : Deus me-
nfúndor & erubéſco

levárc fáciem meam ad te : quóniam iniquitátes noſtræ multiplicátæ ſunt ſuper caput noſtrum , & delícta noſtra crevérunt uſque ad cœlum , à diébus patrum noſtrórum. Sed & nos ipſi peccávimus gráviter uſque ad diem hanc : & in iniquitátibus noſtris tráditi ſumus ipſi , & Reges noſtri , & Sacerdótes noſtri , in manum regum terrárum , & in gládium , & in captivitátem , & in rapínam , & in confuſiónem vultûs , ſicut & die hâc.

℟. ij. Omnis , p. 280.

LECTIO III. v. 13. *ad finem.*

Et poſt ómnia quæ venérunt ſuper nos , in opéribus noſtris péſſimis , & in delícto noſtro magno , quia tu, Deus noſter, liberáſti nos de iniquitáte noſtra , & dedíſti nobis ſalútem ſicut eſt hódie , ut non converterémur , & írrita facerémus mandáta tua , neque matrimónia jungerémus cum pópulis abominatiónum iſtárum. Nunquid irátus es nobis uſque ad conſummatiónem , ne dimítteres nobis relíquias ad ſalútem ? Dómine Deus Iſraël , juſtus es tu : quóniam derelícti ſumus , qui ſalvarémur ſicut die hâc. Ecce coram te ſumus in delícto noſtro : non enim ſtari poteſt coram te ſuper hoc.

℟. iij. Benedíctus , p. 280.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 18. *De Priorat. & Capell.* §. 1.

QUænam Offícia divína Priorátibus ſimplícibus ſint impendénda, quæ ónera ſupportánda, quíve fructus, cenſus & provéntus rédeant quotánnis, & à quo percipiántur, exquírant Epíſcopi.

SABBATO.

De Libro primo Eſdræ.

Lectio I. *c.* 10. *v.* 1. *ad* 5.

SIc ergo oránte Eſdrâ, & imploránte eo, & flente, & jacénte ante templum Dei, colléctus eſt ad eum de Iſraël cœtus grandis nimis virórum, & mulíerum, & puerórum: & flevit pópulus fletu multo. Et reſpóndit Sechenías fílius Jéhiel de fíliis Ælam, & dixit Eſdræ: Nos prævaricáti ſumus in Deum noſtrum, & dúximus uxóres alienígenas de pópulis terræ: & nunc, ſi eſt pœniténtia in Iſraël ſuper hoc, percutiámus fœdus cum Dómino Deo noſtro, ut projiciámus univérſas uxóres & eos qui de his nati ſunt, juxta voluntátem Dómini, & eórum qui timent præcéptum Dómini Dei noſtri: ſecúndùm Legem fiat. Surge, tuum eſt decérnere, nóſque érimus tecum: confortáre, & fac. Surréxit ergo Eſdras, & adjurávit príncipes Sacerdótum & Levitárum, & omnem Iſraël, ut fácerent ſecúndùm verbum hoc: & juravérunt.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. *è III. Nocturno Dom. præced.*

Lectio II. *v.* 6. *ad* 9.

ET ſurréxit Eſdras ante domum Dei, & ábiit ad cubículum Jóhanan fílii Elíaſib, & ingréſſus eſt illuc, panem non comédit, & aquam non bibit: lugébat enim tranſgreſſiónem eórum qui vénerant de captivitáte. Et miſſa eſt vox in Juda & in Jerúſalem, ómnibus fíliis tranſmigratiónis, ut congregaréntur in Jerúſalem: & omnis qui non vénerit in tribus diébus, juxta consílium príncipum & ſeniórum, auferétur univérſa ſubſtántia ejus, & ipſe abjiciétur de cœtu tranſmigratiónis. Convenérunt ígitur omnes viri Juda & Bénjamin in Jerúſalem, tribus diébus, ipſe eſt menſis nonus, vigéſimo die menſis: & ſedit omnis pópulus in platéa domûs Dei, treméntes pro peccáto, & plúviis.

Lectio III. *v.* 10. *ad* 12.

ET ſurréxit Eſdras Sacérdos, & dixit ad eos: Vos tranſgréſſi eſtis, & duxíſtis uxóres alienígenas, ut adderétis ſuper delíctum Iſraël. Et nunc date confeſſiónem Dómino Deo patrum veſtrórum, & fácite plácitum ejus, & ſe-

[tr]ámini à pópulis terræ, [&] ab uxóribus alienígenis. [E]t reſpóndit univérſa mul[ti]túdo, dixítque voce ma[g]nâ: Juxta verbum tuum ad [n]os, ſic fiat.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. Anno 1624. *Cap.* 18. *De Priorat. & Capell.* §. 1.

SI nullâ ratióne quænam ſint & provéntus & ónera Priorátuum, inveſtigári poſſit, tunc ſingulórum Beneficiórum cénſibus & provéntibus ponderátis, próut magìs vel minùs accréſcere & decréſcere dignoſcéntur, de Officiis peragéndis ità cénſeant Ordinárii, ut éadem Beneficiis plenè reſpóndeant.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.* Deus cœli ipſe nos juvat; & nos ſervi ejus ſumus: ſurgámus & ædificémus. 2. *Eſdr.* 2. 20.

Oratio, Ut ſequámur, *infrà, ad Laudes*, p. 295.

DOMINICA XXI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Nehemíæ, qui & Eſdræ ſecúndus dícitur.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 4.

VErba Nehemíæ filii Helchíæ. Et factum eſt in menſe Cáſleu, anno vigéſimo, & ego eram in Suſis caſtro. Et venit Hánani unus de frátribus meis, ipſe & viri ex Juda: & interrogávi eos de Judæis qui remánſerant & ſupérerant de captivitáte, & Jeruſalem. Et dixérunt mihi: Qui remansérunt, & relícti ſunt de captivitáte ibi in província, in afflictióne magna ſunt, & in oppróbrio, & murus Jerúſalem diſſipátus eſt, & portæ ejus combúſtæ ſunt igni. Cúmque audíſſem verba hujuſcémodi, ſedi, & flevi, & luxi diébus multis: jejunábam, & orábam ante fáciem Dei cœli.

℞. *j.* Quare non mœreat vultus meus, * Quia cívitas domûs ſepulcrórum patris mei desérta eſt, & portæ ejus combúſtæ ſunt igni? 2. *Eſdr.* 2. 3. ℣. Triſtítia mihi magna eſt, & contínuus dolor cordi meo. *Rom.* 9. 2. * Quia.

LECTIO II. *v.* 5. *ad* 7.

ET dixi: Quæſo, Dómine, Deus cœli fortis, magne atque terríbilis, qui cuſtódis pactum & miſericórdiam cum his qui te díligunt & cuſtódiunt mandáta tua: fiant aures tuæ auſcultántes, & óculi tui apérti, ut aúdias oratiónem ſervi tui, quam ego oro coram te hódie, nocte & die, pro fíliis Iſraël ſervis tuis: & confíteor pro peccátis filiórum Iſraël, quibus peccavérunt tibi. Ego & domus patris mei peccávimus, vanitáte ſedúcti ſumus, & non cuſtodívimus mandátum tuum, & cæremónias, & judícia, quæ præcepíſti Móyſi fámulo tuo.

LECTIO III. v. 8. *ad finem.*

MEménto, Dómine, verbi quod mandáſti Móyſi ſervo tuo, dicens: Cùm tranſgréſſi fuéritis, ego diſpérgam vos in pópulos: & ſi revertámini ad me, & cuſtodiátis præcépta mea, & faciátis ea, etiámſi abdúcti fuéritis ad extréma cœli, inde congregábo vos, & redúcam in locum quem elégi, ut habitáret nomen meum ibi. Et ipſi ſervi tui, & pópulus tuus, quos redemíſti in fortitúdine tua magna, & in manu tua válida. Obſecro, Dómine, ſit auris tua atténdens ad oratiónem ſervi tui, & ad oratiónem ſervórum tuórum qui volunt timére nomen tuum: & dírige ſervum tuum hódie, & da ei miſericórdiam ante virum hunc: ego enim

pone. Docuiſti a
pulum tuum per t
ra, quóniam opórt
eſſe & humánum
ſpei fecíſti filios t
niam júdicans d
in peccátis pœnit
enim inimícos
tuórum, & débit
cum tanta cruciá
tióne, dans temp
cum, per quæ po
tári à malítia; cu
diligéntia judicá
tuos, quorum p
juraménta & con
dedíſti bonárum
num?

℞. *jv.* Ædificá
muro, & portánt
ra, & imponén
Unâ manu ſuâ
opus, & álterâ ter
dium. 2. *Eſdr.*
Unuſquíſque in ſu

, per hæc, quæ co-
, dedíſti ſumma
ta. Etenim in erró-
diútiùs erravérunt,
timántes hæc quæ in
ibus ſunt ſupervá-
ıſántium inſenſató-
ore vivéntes. Prop-
, tanquam púeris in-
s, judícium in derí-
edíſti. Qui autem
is & increpatiónibus
nt corréćti, dignum
dícium expérti ſunt.
ous enim patiéntes
abántur, per hæc
ıtábant deos, in ipſis
xterminaréntur vi-
illum quem olim
unt ſe noſſe, verum
agnovérunt: propter
t finis condemnatió-
um venit ſuper illos.
'. Nos ipſi faciámus
& * Média pars no-
éneat lánceas, ab aſ-
auróræ, donec egre-
r aſtra. 2. *Eſdr.* 4.
De tantis perículis
ipuit & éruit Deus:
n ſperámus quóniam
ıc erípiet. 2. *Cor.* 1.
Média.
Libro Eccleſiáſtici.
'io VI. *c.* 49. *v.*
ad 16.
'ómodo amplificé-
ıus Zoróbabel? Nam
ipſe quaſi ſignum in
a manu. Sic & Jeſum
Jóſedech? Qui in
ſuis ædificavérunt
n, & exaltavérunt
ım ſanctumDómino,
m in glóriam ſem-

pitérnam. Et Nehemías in memória multi témporis, qui eréxit nobis muros evérſos, & ſtare fecit portas & ſeras, qui eréxit domos noſtras.

℟. *vj.* Benedíxit Eſdras Dómino Deo magno, * Et reſpóndit omnis pópulus: Amen, amen. 2. *Eſdr.* 8. 6. ℣. Idem ſápite, pacem habéte; & Deus pacis & dilectiónis erit vobíſcum. 2. *Cor.* 13. 11. * Et reſpóndit. Glória. * Et reſpóndit.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſal. 64. n. 1.

LECTIO VII.

FActum eſt, complétis ſeptuagínta annis, reſtitútum eſt templum quod dejéctum erat. Sed quóniam, dicit Apóſtolus: Hæc in figúra contingébant illis, ſcripta ſunt autem propter nos, in quos finis ſeculórum obvénit; debémus & nos noſſe priùs captivitátem noſtram, deínde liberatiónem noſtram: debémus noſſe Babylóniam in qua captívi ſumus, & Jerúſalem ad cujus réditum ſuſpirámus. Iſtæ quippe duæ civitátes, ſecúndùm lítteram revérâ duæ civitátes. Et illa quidem Jerúſalem modò à Judæis non incólitur. Poſt crucifíxum enim Dóminum, vindicátum eſt in illos flagéllo magno: & eradicáti ab eo loco, ubi ímpiâ libertáte furióſi, ad-

vérsùs Médicum inſaníerant, diſpérſi ſunt per omnes gentes, & data eſt illa terra Chriſtiánis: impletúmque eſt quod eis díxerat Dóminus: Proptéreà auferétur à vobis regnum, & dábitur genti faciénti juſtítiam. Cum autem vidérent tunc multas turbas ire poſt Dóminum prædicántem regnum cœlórum, & mirabília faciéntem, dixérunt príncipes illíus civitátis: Si dimisérimus eum, omnes ibunt poſt illum: & vénient Románi, & tollent nobis, & locum, & gentem. Ne locum pérderent, Dóminum occidérunt: & ideò perdidérunt, quia occidérunt.

℟. *vij*. Dies ſanctificátus eſt Dómino Deo noſtro; * Nolíte lugére, & nolíte flere. 2. *Eſdr*. 8. 9. ℣. Gaudéte in Dómino ſemper; íterùm dico, Gaudéte. *Philip*. 4. 4. * Nolíte.

LECTIO VIII. n. 1. 2.

CIvitas ergo illa terréna cujúſdam civitátis ætérnæ in cœlis umbram gerébat: at ubi cœpit illa quæ ſignificabátur, evidéntiùs prædicári, umbra quâ ſignificabátur, dejécta eſt: proptéreà ibi modò templum non eſt, quod fabricátum fúerat in imáginem futúri córporis Dómini. Tenémus lucem, umbra transívit, tamen adhuc in quadam captivitáte ſumus: Quándiù ſumus, inquit, in córpore, peregrinámur à Dómino. Et vidéte nómina duárum iſtárum civitátum, Babylónis & Jerúſalem. Bábylon, Confúſio interpretátur; Jerúſalem, Víſio pacis. Inténdite nunc civitátem Confuſiónis, ut intelligátis Viſiónem pacis: iſtam tolerétis, ad illam ſuſpirétis.

℟. *viij*. Recordáre, Dómine, advérsùm eos * Qui pólluunt Sacerdótium júſque Sacerdotále & Levíticum. 2. *Eſdr*. 13. 29. ℣. Revelátur ira Dei de cœlo ſuper omnem impietátem & injuſtítiam hóminum. *Rom*. 1. 18. * Qui.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c*. 18. *v*. 23. *ad finem*.

Rex debitum dimittens.

DIcit Jeſus Petro: Aſſimilátum eſt regnum cœlórum hómini Regi, qui vóluit ratiónem pónere cum ſervis ſuis. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. *in Matt*. *Cap*. 18.

FAmiliáre eſt Syris, & máximè Palæſtinis, ad omnem ſermónem ſuum parábolas júngere: ut quod per ſimplex præcéptum tenéri ab auditóribus non poteſt, per ſimilitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit itaque Dóminus Petro, ſub comparatióne Regis & dómini, & ſervi qui débitor decem míllium ta-

m, à dómino ro-
niam impetráverat,
: quoque dimíttat
ris ſuis minóra pec-
is. Si enim ille Rex
inus ſervo debitóri
míllia talentórum
:ilè dimíſit: quantò
ſervi consérvis ſuis
minóra dimíttere?
ıt maniféſtius fiat,
ıs ſub exémplo. Si
oſtrûm commíſerit
ium, homicídium,
;ium, majóra crí-
decem míllium ta-
ım rogántibus dimit-
, ſi & ipſi dimíttant
ı peccántibus. Sin
ob factam contu-
ı, ſimus implacábi-
c propter amárius
ı, pérpetes habeámus
lias; nónne nobis
ır rectè redigéndi in
:m, & ſub exémplo
noſtri hoc ágere, ut
ım nobis delictórum
ıon relaxétur?
·. Merces mercenárii
ıd te omnínò non
:at. * Quod ab álio
fieri tibi, vide ne
uándo álteri fácias.
15. 16. ℣. Misértus
us ſervi illíus di-
eum, & débitum
: ei. *Matt.* 18. 27.
d. Glória. * Quod.
Deum.
:nedíctus, *Ant.* 7. d.
ndicári vult, à Dó-
nvéniet vindíctam,
cáta illíus ſervans
t. *Eccli.* 28. 1.

Oratio.

UT ſequámur veſtígia Fílii tui, qui, cùm maledicerétur, non maledicébat, da nobis, Deus, cum iis étiam qui odérunt pacem eſſe pacíficos, & frátribus débita eórum dimíttere, ut noſtra nobis débita dimíttas; Per eúmdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 18. *De Priorat. & Capell.* §. 3.

SI Priorátus pinguióris réditûs, símplices nuncupáti, inter conventuáles annumerári convéniat; curándum, ut tot Religióſi in eis inſtituántur, quot conſuetúdo & provéntuum ratiónes exígere vidéntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Irátus dóminus ſervi, trádidit eum tortóribus, quoadúſque rédderet univérſum débitum. *Matt.* 18. 34.

FERIA SECUNDA.

De Libro ſecúndo Eſdræ.

Lectio I. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 5.

FActum eſt in menſe Niſan, anno vigéſimo Artaxérxis regis: & vinum erat ante eum, & levávi vinum, & dedi Regi: & eram quaſi lánguidus ante fáciem ejus. Dixítque mihi Rex: Quare vultus tuus triſtis eſt, cùm te ægrótum non vídeam? Non eſt hoc fruſtrà: ſed malum néſcio quod in corde tuo eſt. Et tímui valde ac nimis: & dixi Regi: Rex, in ætér-

num vive. Quare non mœreat vultus meus, quia cívitas domûs ſepulcrórum patris mei desérta eſt, & portæ ejus combúſtæ ſunt igni? Et ait mihi Rex: Pro qua re póſtulas? Et orávi Deum cœli, & dixi ad Regem: Si vidétur Regi bonum, & ſi placet ſervus tuus ante fáciem tuam, ut mittas me in Judæam ad civitátem ſepúlcri patris mei, & ædificábo eam.

℟. *j.* Quare, *p.* 291.

LECTIO II. *v.* 6. *ad* 8.

DIxítque mihi Rex, & Regína quæ ſedébat juxta eum: Uſque ad quod tempus erit iter tuum, & quando revertéris? Et plácuit ante vultum Regis, & miſit me: & conſtítui ei tempus. Et dixi Regi: Si Regi vidétur bonum, epíſtolas det mihi ad duces regiónis trans Flumen, ut tradúcant me, donec véniam in Judæam: & epíſtolam ad Aſaph cuſtódem ſaltûs Regis, ut det mihi ligna, ut tégere poſſim portas turris domûs, & muros civitátis, & domum quam ingréſſus fúero. Et dedit mihi Rex, juxta manum Dei mei bonam mecum.

℟. *ij.* Jerúſalem, *p.* 292.

LECTIO III. *v.* 9. *ad* 12.

ET veni ad duces regiónis trans Flumen, dedíque eis epíſtolas Regis. Míſerat autem Rex mecum príncipes mílitum, & équites. Et audiérunt Sanábalat Horonítes, & Tobías ſervus Ammanítes: & contriſtáti ſunt afflictióne magnâ, quòd veníſſet homo qui quæreret proſperitátem filiórum Iſraël. Et veni Jerúſalem, & eram ibi tribus diébus: & ſurréxi nocte ego, & viri pauci mecum: & non indicávi cuíquam quid Deus dedíſſet in corde meo ut fácerem in Jerúſalem: & juméntum non erat mecum, niſi ánimal cui ſedébam.

℟. *iij.* Ædificávimus, *p.* 292.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 18. *De Priorat. & Capell.* §. 3.

NOn ſunt audiéndi Prióres, aut Commendatárii reclamántes, ſed ad débita offícia & ónera accurátè reddénda, débitis juris remédiis compellendi.

FERIA TERTIA.

De Libro ſecúndo Eſdræ.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 13. *ad* 16.

EGréſſus ſum per portam vallis nocte, & ante fontem dracónis, & ad portam ſtércoris, & conſiderábam murum Jerúſalem diſſipátum, & portas ejus consúmptas igni. Et transívi ad portam fontis, & ad aquædúctum Regis, & non erat locus juménto cui ſedébam, ut transíret. Et aſcéndi per torréntem nocte, & con-

nam murum, & re-
veni ad portam val-
t rédii. Magiſtrátus
neſciébant quò abiiſ-
aut quid ego fáce-
ſed & Judǽis, & Sa-
ibus, & Optimáti-
& Magiſtrátibus, &
s qui faciébant opus,
ad id loci, nihil indi-
m.

. Ædificántium, *p.*

r I O II. *v.* 17. *ad*
m.

dixi eis: Vos noſtis
flictiónem in qua ſu-
quia Jerúſalem de-
ſt, & portæ ejus con-
æ ſunt igni: veníte,
ficémus muros Jerú-
, & non ſimus ultrà
brium. Et indicávi
num Dei mei, quòd
ona mecum, & ver-
gis quæ locútus eſſet
& áio: Surgámus,
ificémus. Et confor-
unt manus eórum in
Audiérunt autem,
állat Horoníres, &
s ſervus Ammaníres,
em Arabs, & ſubſan-
unt nos, & deſpexé-
dixerúntque: Quæ
c res quam fácitis?
uid contra Regem vos
átis? Et réddidi eis
nem, dixíque ad eos:
cœli ipſe nos juvat,
s ſervi ejus ſumus:
nus & ædificémus:
autem non eſt pars,
ítia, & memória in
lem.

℟. *ij.* Nos ipſi, *p.* 293.

LECTIO III. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 5.

FActum eſt autem, cùm audíſſet Sanabállat quòd ædificarémus murum, irátus eſt valde: & motus nimis ſubſannávit Judǽos, & dixit coram frátribus ſuis, & frequéntia Samaritanórum: Quid Judǽi fáciunt imbecílles? Nùm dimíttent eos Gentes? Nùm ſacrificábunt, & complébunt in una die? Nunquid ædificáre póterunt lápides de acérvis púlveris, qui combúſti ſunt? Sed & Tobías Ammaníres próximus ejus, ait: Ædíficent: ſi aſcénderit vulpes, tranſíliet murum eórum lapídeum. Audi, Deus noſter, quia facti ſumus deſpéctui: convérte oppróbrium ſuper caput eórum, & da eos in deſpectiónem in terra captivitátis. Ne opérias iniquitátem eórum, & peccátum eórum coram fácie tua non deleátur: quia irriſérunt ædificántes.

℟. *iij.* Benedíxit, *p.* 293.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 18. *De Priorat. & Capell.*

§. 4.

MOnaſtéria cujuſcúmque Ordinis, pro majóri parte ſolo æquáta, & in quibus Offícia divína pro inſtitúti ratióne non rependúntur, curent Ordinárii, ut reſtituántur.

FERIA QUARTA.

De Libro ſecúndo Eſdræ.

Lectio I. *c.* 4. *v.* 6. *ad* 11.

ÆDificávimus murum, & conjúnximus totum uſque ad partem dimídiam: & provocátum eſt cor pópuli ad operándum. Factum eſt autem, cùm audíſſet Sanabállat, & Tobías, & Arabes, & Ammonítæ, & Azótii, quòd obdúcta eſſet cicátrix muri Jerúſalem, & quòd cœpíſſent interrúpta conclúdi, iráti ſunt nimis. Et congregáti ſunt omnes páriter, ut venírent, & pugnárent contra Jerúſalem, & moliréntur insídias. Et orávimus Deum noſtrum, & posúimus cuſtódes ſuper murum die ac nocte contra eos. Dixit autem Judas: Debilitáta eſt fortitúdo portántis, & humus nímia eſt, & nos non potérimus ædificáre murum. Et dixérunt hoſtes noſtri: Néſciant, & ignórent, donec veniámus in médium eórum, & interficiámus eos, & ceſsáre faciámus opus.

℟. *j.* Dies, *p.* 294.

Lectio II. *v.* 12. *ad* 18.

FActum eſt autem, veniéntibus Judǽis qui habitábant juxta eos, & dicéntibus nobis per decem vices, ex ómnibus locis quibus vénerant ad nos, ſtátui in loco poſt murum per circúitum pópulum in órdinem cum gládiis ſuis, & lánceis, & árcubus. Et perſpéxi atque ſurréxi: & áio ad Optimátes & Magiſtrátus, & ad réliquam partem vulgi: Nolíte timére à fácie eórum. Dómini magni & terríbilis mementóte, & pugnáte pro frátribus veſtris, filiis veſtris, & filiábus veſtris, & uxóribus veſtris, & dómibus veſtris. Factum eſt autem, cùm audíſſent inimíci noſtri nuntiátum eſſe nobis, diſſipávit Deus consílium eórum. Et revérſi ſumus omnes ad muros, unuſquíſque ad opus ſuum. Et factum eſt à die illa, média pars júvenum eórum faciébat opus, & média paráta erat ad bellum: & lánceæ, & ſcuta, & arcus, & lorícæ, & príncipes poſt eos in omni domo Juda. Ædificántium in muro, & portántium ónera, & imponéntium, unâ manu ſuâ faciébat opus, & álterâ tenébat gládium: ædificántium enim unuſquíſque gládio erat accínctus renes. Et ædificábant, & clangébant búccinâ juxta me.

℟. *ij.* Recordáre, *p.* 294.

Lectio III. *v.* 19. *ad finem.*

ET dixi ad Optimátes, & ad Magiſtrátus, & ad réliquam partem vulgi: Opus grande eſt & latum, & nos ſeparáti ſumus in muro procul alter ab áltero: in loco quocúmque audiéritis clangórem tubæ,

ɔncúrrite ad nos :
ıoſter pugnábit pro
Et nos ipſi faciámus
& média pars no-
ténear lánceas, ab
aurórae donec egre-
' aſtra. In témpore
illo, dixi pópulo :
ıíſque cum púero ſuo
:in médio Jerúſalem,
nobis vices per no-
c diem, ad operán-
:go autem & fratres
púeri mei, & cuſtó-
i erant poſt me, non
:bámus veſtiménta
unuſquíſque tantùm
ítur ad baptíſmum.
.'Meménto meî, De-
s, & * Ne déleas mi-
nes meas quas feci
ıo Dei mei, & in caere-
; ejus. 2. *Eſdr.* 13. 14.
iptum eſt : Zelus do-
ae cómedit me. *Joan.*
' Ne. Glória. * Ne.

CANON.

ıncílio Burdigalénſi.
1624. *Cap.* 18. *De*
rat. & Capell. §. 5.
'fícia cujúſlibet Ca-
ellániae notári, bona
ſus exquíri, & quae-
ıffícia & ónera cuíli-
ıpóſita deſcríbi, Ca-
os quoſcúmque citá-
ad offícia pendénda,
:ra ſupportánda cogi
ıimus.

IA QUINTA.

ibro ſecúndo Eſdrae.
:o I. *c.* 5. *v.* 14. *ad fin.*
Die illa quâ praecé-
'erat Rex mihi ut eſ-
ux in terra Juda, ab
anno vigéſimo uſque ad
annum trigéſimum ſecún-
dum Artaxérxis regis, per
annos duódecim, ego &
fratres mei annónas quae
dúcibus debebántur, non
comédimus. Duces autem
primi, qui fúerant ante
me, gravavérunt pópulum,
& accepérunt ab eis, in
pane, & vino, & pecúnia,
quotídie ſiclos quadragín-
ta : ſed & miníſtri eórum
depreſſérunt pópulum. Ego
autem non feci ità, propter
timórem Dei : quin pótiùs
in ópere muri aedificávi, &
agrum non emi, & omnes
púeri mei congregáti ad
opus erant. Judaei quoque
& Magiſtrátus, centum
quinquagínta viri, & qui
veniébant ad nos de gén-
tibus quae in circúitu no-
ſtro ſunt, in menſa mea
erant. Parabátur autem
mihi per dies síngulos bos
unus, aríetes ſex eléćti,
excéptis volatílibus, & in-
ter dies decem vina divér-
ſa, & ália multa tribué-
bam : ínſuper & annónas
ducátûs mei non quaeſívi :
valde enim attenuátus erat
pópulus. Meménto meî,
Deus meus, in bonum, ſe-
cúndùm ómnia quae feci
pópulo huic.

℟. *j.* Quare, *p.* 291.

LECTIO II. *c.* 6. *v.* 1. *ad* 7.

FActum eſt autem, cùm
audíſſet Sanabállat, &
Tobías, & Goſſem Arabs,
& caeteri inimíci noſtri,
quòd aedificáſſem ego mu-

rum, & non eſſet in ipſo resídua interrúptio, (uſque ad tempus autem illud valvas non posúeram in portis,) misérunt Sanabállat & Goſſem ad me, dicéntes: Veni, & percutiámus fœdus páriter in vículis in Campo Ono. Ipſi autem cogitábant ut fácerent mihi malum. Miſi ergo ad eos núntios, dicens: Opus grande ego fácio, & non poſſum deſcéndere: ne fortè negligátur, cùm vénero & deſcéndero ad vos. Misérunt autem ad me, ſecúndùm verbum hoc, per quátuor vices: & reſpóndi eis juxta ſermónem priórem. Et miſit ad me Sanabállat juxta verbum prius quintâ vice púerum ſuum, & epiſtolam habébat in manu ſua ſcriptam hoc modo: In géntibus audítum eſt, & Goſſem dixit, quòd tu & Judæi cogitétis rebelláre, & proptéreà ædífices murum, & leváre te velis ſuper eos Regem: propter quam cauſam, & Prophétas posúeris, qui prædicent de te in Jerúſalem, dicéntes: Rex in Judæa eſt. Auditúrus eſt Rex verba hæc: idcírcò nunc veni, ut ineámus consílium páriter.

℞. *ij*. Jerúſalem, *p*. 292.

LECTIO III. *v*. 8. *ad* 13.

ET miſi ad eos, dicens: Non eſt factum ſecúndùm verba hæc quæ tu lóqueris: de corde enim tuo tu compónis hæc. Omnes enim hi terrébant nos, cogitántes quòd ceſſárent manus noſtræ ab ópere, & quieſcerémus. Quam ob cauſam magìs confortávi manus meas: & ingréſſus ſum domum Semaíæ filii Dalaíæ fílii Metábeel ſecrétò. Qui ait: Tractémus nobíſcum in domo Dei, in médio templi, & claudámus portas ædis: quia ventúri ſunt ut interfíciant te, & nocte ventúri ſunt ad occidéndum te. Et dixi: Nùm quiſquam símilis mei fugit? Et quis ut ego ingrediétur templum, & vivet? Non ingrédiar. Et intelléxi quòd Deus non miſíſſet eum, ſed quaſi vatícinans locútus eſſet ad me, & Tobías, & Sanabállat conduxíſſent eum. Accéperat enim prétium, ut térritus fácerem, & peccárem; & habérent malum quod exprobrárent mihi.

℞. *iij*. Ædificávimus, *p*. 292.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap*. 18. *De Priorat. & Capell*. §. 5.

CAtálogum, è quo quæ cuílibet Capellániæ offícia convéniant, & quibus diébus peragénda, páteat, Choro affígi decérnat Ordinárius.

FERIA SEXTA.

De Libro ſecúndo Eſdræ.

LECTIO I. *c*. 8. *v*. 1. *ad* 4.

VEnerat menſis séptimus: filii autem Iſraël

erant in civitátibus ſuis. Congregatúſque eſt omnis pópulus quaſi vir unus, ad platéam quæ eſt ante portam aquárum: & dixérunt Eſdræ Scribæ, ut afférret Librum Legis Móyſi, quam præcéperat Dóminus Iſraéli. Attulit ergo Eſdras Sacérdos Legem coram multitúdine virórum & mulíerum, cunctíſque qui póterant intellígere, in die prima menſis séptimi. Et legit in eo apértè in platéa quæ erat ante portam aquárum, de mane uſque ad médiam diem, in conſpéctu virórum & mulíerum & ſapiéntium: & aures omnis pópuli erant eréctæ ad Librum. Stetit autem Eſdras Scriba ſuper gradum lígneum quem fécerat ad loquéndum.

℟. *j.* Ædificántium, *p.* 292.

Lectio II. *v.* 8. *ad* 11.

Et legérunt in Libro Legis Dei diſtínctè & apértè ad intelligéndum: & intellexérunt cùm legerétur. Dixit autem Nehemías, (ipſe eſt Athérſatha,) & Eſdras Sacérdos & Scriba, & Levítæ interpretántes univérſo pópulo: Dies ſanctificátus eſt Dómino Deo noſtro: nolíte lugére, & nolíte flere. Flebat enim ómnis pópulus, cùm audíret verba Legis. Et dixit eis: Ite, comédite pínguia, & bíbite mulſum, & míttite partes his qui non præparavérunt ſibi: quia ſanctus dies Dómini eſt. Et nolíte contriſtári: gaúdium étenim Dómini eſt fortitúdo noſtra. Levítæ autem ſiléntium faciébant in omni pópulo, dicéntes: Tacéte, quia dies ſanctus eſt, & nolíte dolére.

℟. *ij.* Nos ipſi, *p.* 293.

Lectio III. *v.* 14. *ad* 17.

Et invenérunt ſcriptum in Lege, præcepíſſe Dóminum in manu Móyſi, ut hábitent fílii Iſraël in tabernáculis, in die ſolémni, menſe séptimo: & ut prædicent, & divúlgent vocem in univérſis úrbibus ſuis, & in Jerúſalem, dicéntes: Egredímini in montem, & afférte frondes olívæ, & frondes ligni pulchérrimi, frondes myrti, & ramos palmárum, & frondes ligni nemoróſi, ut fiant tabernácula, ſicut ſcriptum eſt. Et egréſſus eſt pópulus, & attulérunt. Fecerúntque ſibi tabernácula unuſquíſque in dómate ſuo, & in átriis ſuis, & in átriis domûs Dei, & in platéa portæ aquárum, & in platéa portæ Ephraïm. Fecit ergo univérſa ecclésia eórum qui redíerant de captivitáte, tabernácula, & habitavérunt in tabernáculis: non enim fécerant à diébus Jóſue fílii Nun táliter fílii Iſraël uſque ad diem illum. Et fuit lætítia magna nimis.

℟. *iij.* Benedíxit, *p.* 293.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 18. *De Priorat. & Capell.* §. 5.

DE Capellániis quarum tanta ónera præſcribúntur, ut hábitâ redítuum ratióne repéndi non poſſint, cura erit Epíſcopi, ea ad juſtum penſum redúcere, & Sacra faciénda ad pauciórem númerum redígere.

SABBATO.

De Libro ſecúndo Eſdræ.

LECTIO I. *c.* 13. *v.* 15. *ad* 18.

IN diébus illis, vidi in Juda calcántes torculária in Sábbato, portántes acérvos, & onerántes ſuper áſinos vinum, & uvas, & ficus, & omne onus, & inferéntes in Jerúſalem die Sábbati. Et conteſtátus ſum, ut in die quâ véndere licéret, vénderent. Et Týrii habitavérunt in ea, inferéntes piſces, & ómnia venália: & vendébant in Sábbatis fíliis Juda in Jerúſalem: & objurgávi Optimátes Juda, & dixi eis: Quæ eſt hæc res mala quam vos fácitis, & profanátis diem Sábbati? Nunquid non hæc fecérunt patres noſtri, & addúxit Deus noſter ſuper nos omne malum hoc, & ſuper civitátem hanc? Et vos ádditis iracúndiam ſuper Iſraël, violándo Sábbatum.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. *è III. Noctur. Dom. præced.*

LECTIO II. *v.* 22. *ad* 25.

DIxi quoque Levítis ut mundaréntur, & venírent ad cuſtodiéndas portas, & ſanctificándam diem Sábbati. Et pro hoc ergo meménto meî, Deus meus: & parce mihi, ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum. Sed & in diébus illis, vidi Judæos ducéntes uxóres Azótidas, Ammonítidas, & Moabítidas. Et fílii eórum ex média parte loquebántur Azóticè, & neſciébant loqui Judáicè, & loquebántur juxta linguam pópuli & pópuli. Et objurgávi eos, & maledíxi. Et cecídi ex eis viros, & decalcávi eos, & adjurávi in Deo, ut non darent fílias ſuas fíliis eórum, & non accíperent de filiábus eórum fíliis ſuis, & ſibimetípſis.

LECTIO III. *v.* 29. *ad finem.*

REcordáre, Dómine Deus meus, advérsùm eos qui pólluunt Sacerdótium, júſque Sacerdotále & Levíticum. Igitur mundávi eos ab ómnibus alienígenis, & conſtítui órdines Sacerdótum & Levitárum, unumquémque in miniſtério ſuo, & in oblatióne lignórum in tempóribus conſtitútis, & in primitívis. Meménto meî, Deus meus, in bonum. Amen.

A N O N.
:ilio Burdigalénſi.
624. Cap. 18. *De*
:. *& Capell.* §. 6.
imus, edícto públi-
: Ordinários ferén-
éndum eſſe pópu-
quibúſlibet diœ-
ccléſiis, ſub pœna
unicatiónis latæ
e, ut quicúmque
quaſcúmque Ca-
pertinéntia indé-
ident & rétinent,
ı Capellánis quam-
reſtítuant.
gníficat, *Ant.* 6. F.
: pópulo Iſraël de-
apud ſe, ut non
irent immúnda: &
t magìs mori quàm
nquinári immún-
Mach. 1. 65.
, Dírigat, *infrà*,
les, p. 307.
NICA XXII.
PENTECOSTEN.
NOCTURNO.
t Liber primus
ıchabæórum.
o I. *c.* 1. *v.* 1. *ad*

ctum eſt, poſtquàm
úſſit Alexánder
Mácedo, qui pri-
návit in Græcia,
de terra Cethim,
regem Perſárum
órum: conſtítuit
ıulta, & obtínuit
munitiónes, &
t reges terræ, &
:t uſque ad fines
& accépit ſpólia
inis Géntium: & ſíluit terra in conſpéctu ejus. Et congregávit virtútem, & exércitum fortem nimis: & exaltátum eſt, & elevátum cor ejus: & obtínuit regiónes Géntium, & tyránnos: & facti ſunt illi in tribútum. Et poſt hæc, décidit in lectum: & cognóvit quia moreré-tur. Et vocávit púeros ſuos nóbiles qui ſecum erant nutríti à juventúte: & divíſit illis regnum ſuum, cùm adhuc víveret. Et regnávit Alexánder annis duódecim, & mórtuus eſt.

℟. *j*. Pertránſiit Alexánder uſque ad fines terræ: * Et accépit ſpólia multitúdinis Géntium; & ſíluit terra in conſpéctu ejus. 1. *Mach.* 1. 3. ℣. Data eſt illi potéſtas in omnem tribum, & pópulum, & linguam, & gentem. *Apoc.* 13. 7. * Et accépit.

LECTIO II. *v.* 9. *ad* 14.

ET obtinuérunt púeri ejus regnum, unuſquíſque in loco ſuo: & impoſuérunt omnes ſibi diadémata poſt mortem ejus, & fílii eórum poſt eos, annis multis: & multiplicáta ſunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus Illúſtris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obſes: & regnávit in anno centéſimo trigéſimo séptimo regni Græcórum. In diébus illis, exiérunt ex Iſraël fílii iníqui, & ſuaſérunt multis, dicéntes: Eá-

mus, & diſponámus teſtaméntum cum Géntibus quæ circa nos ſunt: quia ex quo recéſſimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus viſus eſt ſermo in óculis eórum. Et deſtinavérunt áliqui de pópulo, & abiérunt ad Regem: & dedit illis poteſtátem, ut fácerent juſtítiam Géntium.

℟. *ij*. Púeri Alexándri impoſuérunt omnes ſibi diadémata poſt mortem ejus, & fílii eórum poſt eos, annis multis: & * Multiplicáta ſunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus Illúſtris. 1. *Mach*. 1. 10. ℣. Evanuérunt in cogitatiónibus ſuis, & obſcurátum eſt inſípiens cor eórum. *Rom*. 1. 21. * Multiplicáta.

LECTIO III. *v*. 21. *ad* 26.

ET convértit Antíochus, poſtquàm percúſſit Ægýptum, in centéſimo & quadragéſimo tértio anno: & aſcéndit ad Iſraël: & aſcéndit Jeroſólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in Sanctificatiónem cum ſupérbia, & accépit altáre aúreum, & candelábrum lúminis, & univérſa vaſa ejus, & menſam propoſitiónis, & libatória, & phíalas, & mortaríola aúrea, & velum, & corónas, & ornaméntum aúreum quod in fácie templi erat; & commínuit ómnia. Et accépit argéntum & aurum, & vaſa concupiſcibília: & accépit theſaúros occúltos quos invénit: & ſublátis ómnibus, ábiit in terram ſuam. Et fecit cædem hóminum: & locútus eſt in ſupérbia magna. Et factus eſt planctus magnus in Iſraël, & in omni loco eórum.

℟. *iij*. Factus eſt planctus magnus in Iſraël, & in omni loco eórum: * Et ingemuérunt príncipes & ſenióres, vírgines & júvenes infirmáti ſunt. 1. *Mach*. 1. 26. 27. ℣. Datum eſt illi bellum fácere cum ſanctis. *Apoc*. 13. 7. * Et. Glória. * Et.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO IV. *c*. 2. *v*. 6. *ad* 15.

DOminus dat ſapiéntiam: & ex ore ejus prudéntia & ſciéntia. Cuſtódiet rectórum ſalútem, & próteget gradiéntes ſimplíciter, ſervans ſémitas juſtítiæ, & vias ſanctórum cuſtódiens. Tunc intélliges juſtítiam, & judícium, & æquitátem, & omnem sémitam bonam. Si intráverit ſapiéntia cor tuum, & ſciéntia ánimæ tuæ placúerit: consílium cuſtódiet te, & prudéntia ſervábit te, ut eruáris à via mala, & ab hómine qui pervérſa lóquitur: qui relínquunt iter rectum, & ámbulant per vias tenebróſas: qui læ-

ſántur, cùm maleſécerint, & exúltant in rebus péſſimis: quorum viæ pervérſæ ſunt, & infámes greſſus eórum.

℟. *iv.* Sanctificátio Jeruſalem deſoláta eſt ſicut ſolitúdo; * Dies feſti ejus convérſi ſunt in luctum, Sábbata ejus in oppróbrium, honóres ejus in níhilum. 1. *Mach.* 1. 41. ℣. Ego quos amo, árguo & caſtígo. *Apoc.* 3. 19. * Dies.

LECTIO V. *c.* 10. *v.* 2. *ad* 9.

NIl próderunt theſaúri impietátis: juſtítia verò liberábit à morte. Non affliget Dóminus fame ánimam juſti: & inſídias impiórum ſubvértet. Egeſtátem operáta eſt manus remíſſa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic paſcit ventos: idem autem ipſe ſéquitur aves volántes. Qui cóngregat in meſſe, fílius ſápiens eſt: qui autem ſtertit æſtáte, fílius confuſiónis. Benedíctio Dómini ſuper caput juſti: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória juſti cum laúdibus: & nomen impiórum putréſcet. Sápiens corde præcépta ſúſcipit: ſtultus cæditur lábiis. Qui ámbulat ſimplíciter, ámbulat confidénter: qui autem deprávat vias ſuas, maniféſtus erit.

℟. *v.* Mulíeres quæ circumcidébant fílios ſuos, trucidabántur, ſecúndùm juſſum regis Antíochi; & * Suſpendébant púeros à cervícibus, per univérſas domos eórum, & eos qui circumcíderant illos, trucidábant. 1. *Mach.* 1. 63. 64. ℣. Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam. *Matt.* 5. 10. * Suſpendébant.

LECTIO VI. *v.* 20. *ad finem.*

ARgéntum eléctum, lingua juſti: cor autem impiórum pro níhilo. Lábia juſti erúdiunt plúrimos: qui autem indócti ſunt, in cordis egeſtáte moriéntur. Benedíctio Dómini dívites facit, nec ſociábitur eis afflíctio. Quaſi per riſum ſtultus operátur ſcelus: ſapiéntia autem eſt viro prudéntia. Quod timet ímpius, véniet ſuper eum: deſidérium ſuum juſtis dábitur. Quaſi tempéſtas tránſiens non erit ímpius: juſtus autem quaſi fundaméntum ſempitérnum. Sicut acétum déntibus & fumus óculis, ſic piger his qui miſérunt eum. Timor Dómini appónet dies: & anni impiórum breviabúntur. Expectátio juſtórum lætítia: ſpes autem impiórum períbit. Fortitúdo símplicis via Dómini, & pavor his qui operántur malum. Juſtus in ætérnum non commovébi-

tur : ímpii autem non habitábunt ſuper terram. Os juſti partúriet ſapiéntiam : lingua pravórum períbit. Lábia juſti consíderant plácita : & os impiórum pervérſa.

℟. *vj*. Dixit Mathathías : * Ego & filii mei, & fratres mei obediémus legi patrum noſtrórum. 1. *Mach.* 2. 20. ℣. Scriptum eſt : Quia propter te mortificámur totâ die : æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. *Rom.* 8. 36. * Ego. Glória. * Ego.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

LECTIO VII.

Lib. 18. *de Civit. Dei. Cap.* 36.

APud Judǽos, reſtitúto templo, non Reges, ſed Príncipes fuérunt uſque ad Ariſtóbulum : quorum ſupputátio témporum, non in Scriptúris ſanctis quæ Canónicæ appellántur, ſed in áliis invenítur, in quibus ſunt & Machabæórum Libri, quos non Judǽi, ſed Eccléſia pro Canónicis habet, propter quorúmdam Mártyrum paſſiónes veheméntes atque mirábiles, qui ántequàm Chriſtus veníſſet in carnem, uſque ad mortem pro Dei Lege certavérunt, & mala graviſſima atque horribília pertulérunt.

℟. *vij*. Exclamávit Mathathías voce magnâ in civitáte, dicens : * Omnis qui zelum habet Legis, ſtatuens teſtaméntum, éxeat poſt me. 1. *Mach.* 2. 27. ℣. Ego libentíſſimè impéndam, & ſuperimpéndar ipſe pro animábus veſtris. 2. *Cor.* 12. 15. * Omnis.

LECTIO VIII. *c.* 45. n. 2.

HOſtias ſanè Alexánder immolávit in Dei templo, non ad ejus cultum verâ pietáte convérſus, ſed ímpiâ vanitáte cum diis eum falſis coléndum putans. Deínde Ptolemǽus Lagi filius, poſt Alexándri mortem, captívos inde in Ægýptum tránſtulit, quos ejus ſuccéſſor Ptolemǽus Philadélphus benevolentíſſimè inde dimíſit : per quem factum eſt, ut ſeptuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti ſunt bellis quæ in Machabæórum Libris explicántur. Poſt hæc capti à rege Alexandríæ Ptolemǽo qui eſt appellátus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Sýriæ multis & graviſſimis malis ad idóla colénda compúlſi : templúmque ipſum replétum ſacrílegis ſuperſtitiónibus Géntium, quod tamen dux eórum ſtrenuíſſimus Judas, qui étiam Machabǽus dictus eſt, Antíochi dúcibus pulſis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. *viij*. Nunc, ô filii ! æmulatóres eſtóte Legis, & * Date ánimas veſtras

aménto patrum ve-
l. 1. *Mach.* 2. 50. ℣.
r vos Dei æmula-
.. *Cor.* 11. 2. * Date.
ſancti Evangélii
dùm Matthǽum.
o IX, *c.* 22. *v.* 15.
.
ſaris, Cæſari; quæ
, *Deo reddenda.*
úntes Phariſǽi con-
ium iniérunt, ut cá-
Jeſum in ſermóne.
qua.
ília ſancti Juſtíni
Mártyris.
2. *ad Anton. Sena-*
túmque Rom.
ibúta & cenſus iis
ui à vobis conſtitúti
ibíque imprímis co-
péndere, quemád-
n à Chriſto inſtitúti
Cùm enim quidam
n adíſſent, quære-
e nùm tribútum pen-
m eſſet Cǽſari, quæ-
que eis vicíſſim, cu-
áginem & ſimulá-
nummus habéret;
ondíſſent, Cǽſaris:
eis reſpóndit: Réd-
go, quæ ſunt Cǽſa-
ǽſari; & quæ Dei,
Hunc Deum ſolum
nus: vobis autem in
bus ſervímus, Regéſ-
s & Príncipes hómi-
eſſe profitémur, ro-
que, ut vos cum re-
oteſtáte ſanam bo-
e mentem habére
ámini. Quòd ſi no-
am precántibus & in
ómnia proferéntibus

negligétis; nihil ex eo detriménti capiémus, quod credámus, atque ádeò nobis perſuasérimus, unumquémque pro dignitáte eórum quæ géſſerit, pœnas ignis ætérni datúrum eſſe, atque pro portióne eórum bonórum quæ accéperit, ratiónem eſſe redditúrum.

℟. *jx.* Sapiéntia clámitat: Per me Reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt. * Per me Príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. *Prov.* 8. 15. 16. ℣. Rédite ergo quæ ſunt Cǽſaris, Cǽſari; & quæ ſunt Dei, Deo. *Matt.* 22. 21. * Per me. Glória. * Per me.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Omnis ánima Poteſtátibus ſublimióribus súbdita ſit, non eſt enim Potéſtas niſì à Deo. *Rom.* 13. 1.

Oratio.

DIrigat corda noſtra, quæſumus, Dómine, tuæ miſeratiónis operátio; ut, & tibi noſtra ómnia quæ tua ſunt, reddámus, & ordinátis à te Poteſtátibus promptâ ſimus voluntáte ſubjécti; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 3.

PRincipáliter totíus ſanctæ Dei Eccléſiæ corpus in duas exímias perſónas, in Sacerdotálem vidé-

licet & Regálem, ſicut à ſanctis Pátribus tráditum accépimus, divíſum eſſe nóvimus. De qua re Geláſius Románæ Sedis venerábilis Epíſcopus ad Anaſtáſium Imperatórem ità ſcribit: Duo ſunt, Imperátor Augúſte, quibus principáliter mundus hic régitur, autóritas ſacráta Pontíficum, & Regális potéſtas.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Audiéntes Phariſæi miráti ſunt, & relícto Jeſu, abiérunt. *Matt.* 22. 22.

FERIA SECUNDA.

De Libro primo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 30. *ad* 39.

POſt duos annos diérum, miſit Rex príncipem tributórum in civitátes Juda: & venit Jerúſalem cum turba magna. Et locútus eſt ad eos verba pacífica in dolo: & credidérunt ei. Et írruit ſuper civitátem repéntè, & percúſſit eam plagâ magnâ, & pérdidit pópulum multum ex Iſraël. Et accépit ſpólia civitátis: & ſuccéndit eam igni, & deſtrúxit domos ejus, & muros ejus in circúitu: & captívas duxérunt mulíeres: & natos, & pécora poſſedérunt. Et ædificavérunt civitátem David muro magno & firmo, & túrribus firmis, & facta eſt illis in arcem: & poſuérunt illic gentem peccatrícem, viros iníquos, & convaluérunt in ea, & poſuérunt arma & eſcas, & congregavérunt ſpólia Jerúſalem; & repoſuérunt illic: & facti ſunt in láqueum magnum. Et factum eſt hoc ad inſídias Sanctificatióni, & in diábolum malum in Iſraël: & effudérunt ſánguinem innocéntem, per circúitum Sanctificatiónis, & contaminavérunt Sanctificatiónem.

℟. *j.* Pertránſiit, *p.* 303.

LECTIO II. *v.* 46. *ad fin.*

ET miſit Rex libros per manus nuntiórum in Jerúſalem, & in omnes civitátes Juda: ut ſequeréntur leges Géntium terræ, & prohibérent holocaúſta, & ſacrifícia, & placatiónes fíeri in templo Dei, & prohibérent celebrári Sábbatum, & dies ſolémnes: & juſſit coinquinári Sancta, & ſanctum pópulum Iſraël. Et juſſit ædificári aras, & templa, & idóla, & immolári carnes ſuíllas, & pécora commúnia, & relínquere fílios ſuos incircumcíſos, & coinquinári ánimas eórum in ómnibus immúndis, & abominatiónibus: ità ut oblivíſceréntur legem, & immutárent omnes juſtificatiónes Dei. Et quicúmque non feciſſent ſecúndùm verbum regis Antíochi, moreréntur.

℟. *ij.* Púeri, *p.* 304.

LECTIO III. *v.* 57. *ad fin.*

DIe quintadécimâ menſis Cáſleu, quinto &

dragéſimo & centéſimo o, ædificávit rex Antío- s abominándum idó- ı deſolatiónis ſuper al- : Dei: & per univérſas itátes Juda in circúitu ificavérunt aras: & an- ánuas domórum, & in téis incendébant thura, ſacrificábant: & Libros gis Dei combuſsérunt ii, ſcindéntes eos: & ud quemcúmque inve- ébántur Libri Teſtaménti ómini, & quicúmque ob- vábat Legem Dómini, cúndùm edíctum Regis, ıcidábant eum. In virtú- ſua faciébant hæc pópulo raël, qui inveniebátur in nni menſe & menſe in vitátibus. Et quintâ & vi- ſimâ die menſis, ſacrifi- ibant ſuper aram quæ rat contra altáre. Et mu- eres quæ circumcidébant ilios ſuos, trucidabántur, ecúndùm juſſum regis An- íochi: & ſuſpendébant úeros à cervícibus per uni- érſas domos eórum: & os qui circumcíderant il- os, trucidábant. Et multi le pópulo Iſraël definié- unt apud ſe, ut non man- lucárent immúnda: & ele- érunt magìs mori, quàm ibis coinquinári immún- lis: & noluérunt infrín- ere Legem Dei ſanctam, & trucidáti ſunt. Et facta ſt ira magna ſuper pópu- um valde.

℟. *iij*. Factus eſt, *p.* 304.

C A N O N.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto.

Anno 829. *Lib.* 2. *Cap.* 8.

Conſtat Poteſtátem Regálem ómnibus ſibi ſubjéctis, ſecúndùm æquitátis órdinem consúltum ferre debére: & idcírcò opórtet, ut omnes ſubjécti fidéliter & utíliter, atque obediénter eídem páreant Poteſtáti: quóniam: Qui Poteſtáti à Deo ordinátæ resíſtit, Dei útique ordinatióni, juxta Apóſtoli documéntum, resíſtit.

FERIA TERTIA.

De Libro primo Machabæórum.

Lectio I. *c.* 2. *v.* 7. *ad* 14.

Dixit Mathathías: Væ mihi! Ut quid natus ſum vidére contritiónem pópuli mei, & contritiónem civitátis ſanctæ, & ſedére illic, cùm datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta ſunt: templum ejus ſicut homo ignóbilis. Vaſa glóriæ ejus captíva abdúcta ſunt: trucidáti ſunt ſenes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in glá- dio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, & non obtínuit ſpólia ejus? Omnis composítio ejus abláta eſt. Quæ erat líbera, facta eſt ancílla. Et ecce Sancta noſtra, & pulchritúdo noſtra, & cláritas noſtra deſoláta eſt,

& coinquinavérunt ea Gentes. Quò ergo nobis adhuc vívere? Et ſcidit veſtiménta ſua Mathathías, & fílii ejus: & operuérunt ſe cilíciis, & planxérunt valde.

℟. *j*. Sanctificátio, *p*. 305.

LECTIO II. *v*. 17. *ad* 22.

ET reſpondéntes qui miſſi erant ab Antíocho, dixérunt Mathathíæ: Princeps, & clariſſimus, & magnus es in hac civitáte, & ornátus fíliis & frátribus. Ergo accéde prior, & fac juſſum Regis, ſicut fecérunt omnes Gentes, & viri Juda, & qui remansérunt in Jerúſalem: & eris tu, & fílii tui, inter amícos Regis, & amplificátus auro & argénto, & munéribus multis. Et reſpóndit Mathathías, & dixit magnâ voce: Et ſi omnes Gentes regi Antíocho obédiunt, ut diſcédat unuſquíſque à ſervitúte legis patrum ſuórum, & conséntiat mandátis ejus: ego, & fílii mei, & fratres mei, obediémus legi patrum noſtrórum. Propítius ſit nobis Deus: non eſt nobis útile relínquere legem & juſtítias Dei. Non audiémus verba regis Antíochi: nec ſacrificábimus tranſgrediéntes Legis noſtræ mandáta, ut eámus álterâ viâ.

℟. *ij*. Mulíeres, *p*. 305.

LECTIO III. *v*. 23. *ad* 28.

ET ut ceſsávit loqui verba hæc, accéſſit quidam Judæus in ómnium óculis ſacrificáre id per aram in civitáte ſecúndùm juſſum Re vidit Mathathías, luit, & contremuér nes ejus: & accén furor ejus ſecúndùm cium Legis, & inſíli cidávit eum ſuper Sed & virum quem tíochus míſerat, qu bat immoláre, occ ipſo témpore, & ar ſtrúxit, & zelátus eſt ſicut fecit Phínees fílio Salómi. Et ex vit Mathathías voce in civitáte, dicens nis qui zelum habet ſtátuens teſtamén éxeat poſt me. Et fu ſe & fílii ejus in m & reliquérunt quæ habébant in civitát

℟. *iij*. Dixit, *p*.

CANON.

Ex Concílio Pari ſexto.

Anno 829. *Lib*. 2.

OBséquium à ſu Régiæ Poteſtáti di debére, & Legália pta apértè teſtántur, minus in Evangélio net, dicens: Réddi ſunt Cæſaris, Cæſ quæ ſunt Dei, Deo.

FERIA QUA

De Libro primo M bæórum.

LECTIO I. *c*. 2. *ad* 51.

CIrcuívit Mathat amíci ejus, & xérunt aras: & cir

púeros incircumcí-
tquot invenérunt in
Iſraël : & in forti-
Et perſecúti ſunt
ıpérbiæ, & proſpe-
eſt opus in mánibus
: & obtinuérunt le-
mánibus Géntium,
ıánibus Regum : &
dérunt cornu pecca-
t appropinquavérunt
athathíæ moriéndi,
it fíliis ſuis : Nunc
táta eſt ſupérbia, &
tio, & tempus ever-
& ira indignatió-
Nunc ergo, ô fílii !
tóres eſtóte Legis, &
ıimas veſtras pro te-
ıto patrum veſtró-
& mementóte ópe-
ıtrum, quæ fecérunt
eratiónibus ſuis : &
tis glóriam magnã,
ıen ætérnum.
. Exclamávit, *p.* 306.
TIO II. *v.* 64. *ad*
n.
Os ergo, fílii, confortá-
ıini, & viríliter ágite
ge : quia in ipſa glo-
ritis. Et ecce Simon
veſter, ſcio quòd vir
ii eſt : ipſum audíte
r, & ipſe erit vobis
Et Judas Machabæus
víribus à juventúte
it vobis princeps mi-
& ipſe aget bellum
i. Et adducétis ad
nnes factóres Legis :
dicáte vindíctam pó-
eſtri. Retribúite re-
iónem Géntibus, &
lite in præcéptum Le-
gis. Et benedíxit eos, & appóſitus eſt ad patres ſuos. Et defúnctus eſt anno centéſimo & quadragéſimo ſexto : & ſepúltus eſt à fíliis ſuis in ſepúlcris patrum ſuórum in Modin : & planxérunt eum omnis Iſraël, planctu magno.

℟. *ij.* Nunc, *p.* 306.

LECTIO III. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 7.

ET ſurréxit Judas qui vocabátur Machabæus, fílius ejus, pro eo : & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & univérſi qui ſe conjúnxerant patri ejus, & præliabántur prælium Iſraël cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo ſuo : & índuit ſe loricam ſicut gigas, & ſuccínxit ſe arma béllica ſua in præliis, & protegébat caſtra gládio ſuo. Símilis factus eſt leóni in opéribus ſuis, & ſicut cátulus leónis rúgiens in venatióne. Et perſecútus eſt iníquos perſcrútans eos : & qui conturbábant pópulum ſuum, eos ſuccéndit flammis : & repúlſi ſunt inimíci ejus præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt : & dirécta eſt ſalus in manu ejus. Et exacerbábat reges multos, & lætificábat Jacob in opéribus ſuis : & in ſéculum memória ejus in benedictióne.

℟. *iij.* Repúlſi ſunt inimíci Judæ, præ timóre ejus : * Et omnes operárii iniqui-

tátis conturbáti ſunt. 1. *Mach.* 3. 6. ℣. Fecit ultiónem ei qui injúriam ſuſtinébat. *Act.* 7. 24. * Et omnes. Glória. * Et omnes.

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto.

Anno 829. *Lib.* 2. *Cap.* 8.

SI Jeremías Prophéta Dei pro vita idololátræ Regis Nabuchodónoſor oráre ádmonet; quantò magìs pro ſalúte Chriſtianórum Regum, ab ómnibus ordínibus Deo eſt humíliter ſupplicándum?

FERIA QUINTA.

De Libro primo Machabæórum.

Lectio I. *c.* 3. *v.* 13. *ad* 19.

AUdívit Seron princeps exércitûs Sýriæ, quòd congregávit Judas congregatiónem fidélium & eccléſiam ſecum, & ait: Fáciam mihi nomen, & glorificábor in regno, & debellábo Judam, & eos qui cum ipſo ſunt, qui ſpernébant verbum Regis. Et præparávit ſe: & aſcendérunt cum eo caſtra impiórum, fortes auxiliárii, ut fácerent vindíctam in fílios Iſraël. Et appropinquavérunt uſque ad Béthoron: & exívit Judas óbviàm illi cum paucis. Ut autem vidérunt exércitum veniéntem ſibi óbviàm, dixérunt Judæ: Quómodo potérimus pauci pugnáre contra multitúdinem tantam & tam fortem, & nos fati[illegible] ſumus jejúnio hódie? [illegible] ait Judas: Fácile eſt co[illegible]clúdi multos in manus p[illegible]córum: & non eſt differ[illegible]tia in conſpéctu Dei c[illegible] liberáre in multis, & [illegible] paucis: quóniam non [illegible] multitúdine exércitûs vi[illegible]ctória belli, ſed de c[illegible] fortitúdo eſt.

℟. *j.* Pertránſiit, *p.* 30[illegible]

Lectio II. *v.* 20. *ad* [illegible]

IPſi véniunt ad nos in multitúdine contumáci[illegible] & ſupérbia, ut diſpérd[illegible] nos, & uxóres noſtras, [illegible] fílios noſtros, & ut ſpólie[illegible] nos: nos verò pugnábi[illegible] pro animábus noſtris, [illegible] légibus noſtris: & ipſe Dóminus cónteret eos ante fáciem noſtram: vos autem ne timuéritis eos. Ut ceſſávit autem loqui, inſíluit in eos súbitò: & contrítus eſt Seron, & exércitus ejus in conſpéctu ipsíus: & perſecútus eſt eum in deſcénſu Béthoron uſque in campum, & cecidérunt ex eis octingénti viri, réliqui autem fugérunt in terram Philíſthiim. Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, & formído ſuper omnes gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad Regem nomen ejus: & de prǽliis Judæ narrábant omnes gentes.

℟. *ij.* Púeri, *p.* 304.

Lectio III. *c.* 4. *v.* 6. *ad* 14.

ET cùm dies factus eſſet, appáruit Judas in campo

tribus míllibus vi-
:antùm, qui tegu-
& gládios non ha-
: & vidérunt caſtra
n válida, & loricá-
equitátus in circúi-
m, & hi docti ad
ı. Et ait Judas vi-
ſecum erant: Ne
tis multitúdinem
, & ímpetum eórum
ıidétis. Mementóte
r ſalvi facti ſunt pa-
ſtri in mari rubro,
|uerétur eos Phárao
xércitu multo. Et
lamémus in cœlum;
rébitur noſtrî Dó-
, & memor erit te-
:i patrum noſtró-
: cónteret exércitum
nte fáciem noſtram
: & ſcient omnes
, quia eſt qui rédimat
:et Iſraël. Et eleva-
alienígenæ óculos
k vidérunt eos ve-
:ex advérſo. Et exié-
: caſtris in prælium:
i cecinérunt hi qui
:um Juda. Et con-
ınt: & contrítæ ſunt
, & fugérunt in
n.

j. Factus, *p.* 304.

ANON.

oncílio Pariſiénſi
ſexto.

29. *Lib.* 2. *Cap.* 8.
:éſſe eſt ut unuſquíſ-
e Fidélis Régiæ Po-
ad ſalútem & honó-
gni, ſecúndùm Dei
item, útpotè mem-
cápiti, opem cón-
gruam ferat, plúſque in illo generálem proféctum & utilitátem atque honórem regni, quàm lucra quærat mundi: quáтenùs his ſalubérrimis opitulatiónibus ſibi vicíſſim ſuffragántes, ætérno regno páriter mereántur pérfrui felíces.

FERIA SEXTA.

De Libro primo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 36. *ad* 41.

DIxit Judas & fratres ejus: Ecce contríti ſunt inimíci noſtri: aſcendámus nunc mundáre Sancta, & renováre. Et congregátus eſt omnis exércitus, & aſcendérunt in montem Sion. Et vidérunt Sanctificatiónem desértam, & altáre profanátum, & portas exúſtas, & in átriis virgúlta nata ſicut in ſaltu vel in móntibus, & paſtophória díruta. Et ſcidérunt veſtiménta ſua, & planxérunt planctu magno, & impoſuérunt cínerem ſuper caput ſuum. Et cecidérunt in fáciem ſuper terram, & exclamavérunt tubis ſignórum, & clamavérunt in cœlum. Tunc ordinávit Judas viros, ut pugnárent advérsùs eos qui erant in arce, donec emundárent Sancta.

℟. *j.* Sanctificátio, *p.* 305.

LECTIO II. *c.* 6. *v.* 8. *ad* 13.

ET factum eſt, ut audívit Rex ſermónes iſtos,

expávit, & commótus eſt valde: & décidit in lectum, & íncidit in languórem præ triſtítia, quia non factum eſt ei ſicut cogitábat. Et erat illic per dies multos, quia renováta eſt in eo triſtítia magna: & arbitrátus eſt ſe mori. Et vocávit omnes amícos ſuos, & dixit illis: Recéſſit ſomnus ab óculis meis, & cóncidi, & córrui corde præ ſollicitúdine: & dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, & in quos fluctus triſtítiæ in qua nunc ſum, qui jucúndus eram, & diléctus in poteſtáte mea! Nunc verò reminíſcor malórum quæ feci in Jerúſalem, unde & ábſtuli ómnia ſpólia aúrea & argéntea quæ erant in ea, & miſi auférre habitántes Judæam ſinè cauſa. Cognóvi ergo quia proptérea invenérunt me mala iſta: & ecce péreo triſtítiâ magnâ, in terra aliéna.

℟. *ij.* Mulíeres, *p.* 305.

Lectio III. *v.* 14. *ad* 17.

Et vocávit Philíppum, unum de amícis ſuis, & præpóſuit eum ſuper univérſum regnum ſuum: & dedit ei diadéma, & ſtolam ſuam, & ánnulum, ut addúceret Antíochum fílium ſuum, & nutríret eum, & regnáret. Et mórtuus eſt illic Antíochus rex, anno centéſimo quadragéſimo nono. Et vit Lýſias, quónia tuus eſt Rex, & c regnáre Antíochun ejus, quem nutrív leſcéntem: & vocá men ejus Eúpator.

℟. *iij.* Dixit, *p.*

CANON

Ex Concílio Turc

Anno 1583. *Tit*

Si quis contra dignitátem, d cállidè, ac pernici chinári comprobát rit; nisì diligentíſſ tisfécerit, anathe tur.

SABBAT

De Libro primo M bæórum.

Lectio I. *c.* 7. *ad* 32.

Miſit Rex Nicá unum ex prin ſuis nobilióribus, inimicítias exércens Iſraël: & mandávit tere pópulum. Et ve cánor in Jerúſaler exércitu magno: ad Judam & ad frat verbis pacíficis cun dicens: Non ſit pug ter me & vos: vénia viris paucis, ut víde cies veſtras cum p venit ad Judam: & tavérunt ſe ínvicen ficè: & hoſtes parát rápere Judam. Et in ſermo Judæ, quónia dolo vénerat ad eu contérritus eſt ab ámpliùs nóluit vidé

us. Et cognóvit Ni-
quóniam denudá-
consílium ejus: &
obviàm Judæ in pu-
juxta Capharsálama.
dérunt de Nicáno-
rcitu ferè quinque
viri, & fugérunt in
m David.

t de Sabbato, duo
.. è III. Noct.
Præced.

io II. *v.* 33. *ad*

oſt hæc verba, aſcén-
Nicánor in mon-
on: & exiérunt de
otibus pópuli ſalu-
m in pace, & de-
íre ei holocautóma-
offerebántur pro
Et irrídens ſprevit
pólluit: & locú-
ſupérbè, & jurávit
, dicens: Nisì trá-
terit Judas, & exér-
us in manus meas,
ò cùm regréſſus
n pace, ſuccéndam
iſtam. Et éxiit cum
na. Et intravérunt
tes, & ſtetérunt an-
em altáris & tem-
flentes dixérunt:
mine, elegíſti do-
ſtam ad invocán-
men tuum in ea, ut
nus oratiónis & ob-
nis pópulo tuo. Fac
m in hómine iſto,
itu ejus, & cadant
o: meménto blaſ-
eórum, & ne dé-
s ut permáneant.
Nicánor ab Jerú-
ſalem, & caſtra applícuit
ad Béthoron: & occúrrit
illi exércitus Sýriæ.

Lectio III. *v.* 43. *ad finem.*

Et commiſérunt exércitus prǽlium, tértiâ décimâ die menſis Adar: & contríta ſunt caſtra Nicánoris, & cécidit ipſe primus in prǽlio. Ut autem vidit exércitus ejus quia cecidíſſet Nicánor, projecérunt arma ſua, & fugérunt: & perſecúti ſunt eos viam uníus diéi, ab Adazer, úſquequò veniátur in Gázara, & tubis cecinérunt poſt eos cum ſignificatiónibus: & exiérunt de ómnibus caſtéllis Judǽæ in circúitu, & ventilábant eos córnibus, & convertebántur íterùm ad eos, & cecidérunt omnes gládio, & non eſt relíctus ex eis nec unus. Et accepérunt ſpólia eórum in prædam: & caput Nicánoris amputavérunt, & déxteram ejus quam exténderat ſupérbè: & attulérunt & ſuſpendérunt contra Jerúſalem. Et lætátus eſt pópulus valde, & egérunt diem illam in lætítia magna. Et conſtítuit agi ómnibus annis diem iſtam, tértiâ décimâ die menſis Adar. Et síluit terra Juda dies paucos.

CANON.

Ex Concílio Turonénſi.

Anno 1583. *Tit.* 1.

Si quis poteſtáti Regis, quæ non eſt nisì à Deo,

contumáci ac infláto ſpíritu, contra autoritátem & ratiónem, pertináciter contradícere præſúmpſerit, & ejus juſtis impériis obtemperáre nolúerit, anathematizétur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Flevérunt Judam omnis pópulus Iſraël planctu magno, & lugébant dies multos, & dixérunt: Quómodo cécidit potens qui ſalvum faciébat pópulum Iſraël! 1. *Mach.* 9. 20. 21.

Oratio, Profíciat, *infrà*, *ad Laudes*, p. 321.

DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De Libro primo Machabæórum.

Lectio I. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 4.

ET audívit Judas nomen Romanórum, quia ſunt poténtes víribus, & acquiéſcunt ad ómnia quæ poſtulántur ab eis, & quicúmque acceſſérunt ad eos, ſtatuérunt cum eis amicítias, & quia ſunt poténtes víribus. Et audiérunt prǽlia eórum, & virtútes bonas quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, & duxérunt ſub tribútum: & quanta fecérunt in regióne Hiſpániæ, & quòd in poteſtátem redegérunt metálla argénti & auri quæ illic ſunt, & poſſedérunt omnem locum consílio ſuo, & patiéntiâ: lócaque quæ longè erant

valde ab eis, & [illegible] ſupervénerant eis [illegible] mis terræ, cont[illegible] & percuſſérunt [illegible] magnâ: cǽteri au[illegible] eis tribútum, óm[illegible] nis.

℟. *j.* Pertránſiit [illegible] der uſque ad fin[illegible] * Et accépit ſpól[illegible] túdinis Géntium; [illegible] terra in conſpéct[illegible] *Mach.* 1. 3. ℣. D[illegible] potéſtas in omnem [illegible] & pópulum, & l[illegible] & gentem. *Apoc.* [illegible] Et accépit.

Lectio II. [illegible] 22.

ET elégit Jud[illegible] lémum, fíliu[illegible] nis, fílii Jacob, [illegible] nem, fílium Ele[illegible] miſit eos Roma[illegible] túere cum illis ar[illegible] & ſocietátem: & [illegible] rent ab eis jugum [illegible] rum, quia vidér[illegible] in ſervitútem p[illegible] regnum Iſraël. E[illegible] Romam viam mu[illegible] de, & introiérun[illegible] & dixérunt: Juda[illegible] bǽus, & fratres [illegible] pópulus Judæóru[illegible] runt nos ad vos [illegible] vobíſcum ſocietá[illegible] cem, & conſcr[illegible] sócios & amíco[illegible] Et plácuit ſermo [illegible] péctu eórum. Et [illegible] críptum eſt, quo[illegible] sérunt in tábulis [illegible] misérunt in Jerúſ[illegible] eſſet apud eos ib[illegible]

ucis & ſocietátis. i. Púeri Alexándri érunt omnes ſibi iata, poſt mortem & fílii eórum poſt annis multis: & * licáta ſunt mala in Et éxiit ex eis radix rix, Antíochus Illú-. *Mach.* 1. 10. ℣. Eva-ıt in cogitatiónibus t obſcurátum eſt in-cor eórum. *Rom.* 1. Multiplicáta.

io III. *v.* 23. *ad* s.

.è ſit Románis & nti Judæórum, in t in terra, in ætér-gladiúſque & hoſtis ſit ab eis. Quòd ſi :it bellum Románis aut ómnibus sóciis in omni dominatió-um, auxílium feret Judæórum, próut ; dictáverit, corde & præliántibus non t, neque ſubmini-ıt tríticum, arma, am, naves, ſicut : Románis: & cu-ıt mandáta eórum, ıb eis accipiéntes. :er autem & ſi genti rum priùs accíderit ı, adjuvábunt Ro-:x ánimo, próut eis ; permíſerit: & ad-ibus non dábitur trí-, arma, pecúnia, ſicut plácuit Romá-cuſtódient mandá-ım abſque dolo. Se-n hæc verba, conſti-tuérunt Románi pópulo Judæórum. Quòd ſi poſt hæc verba, hi aut illi áddere aut démere ad hæc áliquid volúerint, fácient ex propóſito ſuo: & quæcúmque addíderint vel démpſerint, rata erunt. Sed & de malis quæ Demétrius rex fecit in eos, ſcrípſimus ei, dicéntes: Quare graváſti jugum tuum ſuper amícos noſtros & sócios Judǽos? Si ergo íterùm adíerint nos, advérsùm te, faciémus illis judícium, & pugnábimus tecum mari terráque.

℟. *iij.* Factus eſt planctus magnus in Iſraël, & in omni loco eórum: * Et ingemuérunt príncipes & ſeniores, vírgines & júvenes infirmáti ſunt. 1. *Mach.* 1. 26. 27. ℣. Datum eſt illi bellum fácere cum ſanctis. *Apoc.* 13. 7. * Et. Glória. * Et.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO IV. *c.* 6. *v.* 1. *ad* 11.

FIli mi, ſi ſpopónderis pro amíco tuo, defixíſti apud extráneum manum tuam, illaqueátus es verbis oris tui, & captus própriis ſermónibus. Fac ergo quod dico, fili mi, & temetípſum líbera: quia incidíſti in manum próximi tui. Diſcúrre, feſtína, súſcita amícum tuum: ne déderis ſomnum óculis tuis, nec dormítent pálpebræ tuæ.

Erúere quaſi dámula de manu, & quaſi avis de manu aúcupis. Vade ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & diſce ſapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æſtáte cibum ſibi, & cóngregat in meſſe quod cómedat. Uſquequò, piger, dórmies? Quando consúrges è ſomno tuo? Paúlulùm dórmies, paúlulùm dormitábis, paúlulùm cónſeres manus, ut dórmias: & véniet tibi quaſi viátor, egéſtas, & paupéries quaſi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons meſſis tua, & egéſtas longè fúgiet à te.

℟. *jv.* Sanctificátio Jerúſalem deſoláta eſt ſicut ſolitúdo; * Dies feſti ejus convérſi ſunt in luctum, Sábbata ejus in oppróbrium, honóres ejus in níhilum. 1. *Mach.* 1. 41. ℣. Ego quos amo, árguo & caſtígo. *Apoc.* 3. 19. * Dies.

LECTIO V. *v.* 12. *ad* 22.

HOmo apóſtata, vir inútilis, gráditur ore pervérſo, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia séminat. Huic extémplò véniet perdítio ſua, & súbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex ſunt quæ odit Dóminus, & séptimum deteſtátur ánima ejus. Oculos ſublímes, linguam dácem, manus effu tes innóxium sángu cor máchinans cog nes péſſimas, pedes v ad curréndum in m proferéntem mendác ſtem fallácem, & e séminat inter fratr córdias. Consérva, praæcépta patris tui, dimíttas legem matr Liga ea in corde tu ter, & circúmda tuo. Cùm ambul gradiántur tecum: dormíeris, cuſtódia & evígilans lóquer eis.

℟. *v.* Mulíeres q cumcidébant fílios trucidabántur, ſec juſſum regis Antío * Suſpendébant pú cervícibus, per u domos eórum, & circumcíderant illo cidábant. 1. *Mach.* 64. ℣. Beáti qui p tiónem patiúntur juſtítiam. *Matt.* 5. Suſpendébant.

LECTIO VI. *c.* 1. *ad* 11.

STatéra dolóſa, nátio eſt apud num: & pondus volúntas ejus. Ubi ſupérbia, ibi erit & mélia: ubi autem e litas, ibi & ſapiént plícitas juſtórum eos: & ſupplantátio sórum vaſtábit ill próderunt divítiæ

s : juſtítia autem li-
: à morte. Juſtítia
is díriget viam ejus :
npietáte ſua córruet
. Juſtítia rectórum
it eos : & in insídiis
piéntur iníqui. Mór-
imine ímpio, nulla
rà ſpes : & expectá-
icitórum períbit. Ju-
angúſtia liberátus
tradétur ímpius pro
nulátor ore décipit
n ſuum : juſti autem
úntur ſciéntiâ. In
juſtórum exultábit
: & in perditióne
um erit laudátio. Be-
óne juſtórum exal-
cívitas : & ore im-
ı ſubvertétur.
. Dixit Mathathías :
& fílii mei, & fra-
i obediémus legi pa-
oſtrórum. 1. *Mach.*
. Scriptum eſt : Quia
te mortificámur, to-
æſtimáti ſumus ſi-
es occiſiónis. *Rom.*
Ego. Glória. * Ego.
I. NOCTURNO.
io ſancti Joánnis
Chrysóſtomi.
ſ. *in Pſal.* 43. n. 1.
ECTIO VII.
chabæi, cùm inva-
ſſet Judæam Antío-
ii dictus eſt Epípha-
ómnia devaſtáſſet,
os qui tunc erant,
is inſtitútis reſilíre
:t, permansérunt il-
illis tentatiónibus :
ıdo grave quidem
ingruébat, nec

quidquam póterant fácere quod prodéſſet, ſe abſcondébant : quod étiam fecérunt Apóſtoli. Non enim ſemper præséntes in média irruébant perícula : ſed nonnúnquam, & fugiéntes, & laténtes cedébant. Poſtquàm autem parùm reſpiráverant, tanquam generóſi quidam leúnculi ex antris exiliéntes, & è látebris emergéntes, ſtatuébant non ſe ámpliùs ſolos serváre, ſed étiam álios quotcúmque poſſent. Et civitátem & regiónem omnem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc ſanos & íntegros : & multos étiam qui laborábant & corrúpti erant, in ſtatum príſtinum redegérunt, eis perſuadéntes redíre ad legem pátriam. Deum enim dicébant eſſe benígnum & cleméntem, nec unquam adímere ſalútem quæ proficíſcitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fórtium virórum.

℟. *vij.* Exclamávit Mathathías voce magnâ in civitáte, dicens : * Omnis qui zelum habet Legis, ſtátuens teſtaméntum, éxeat poſt me. 1. *Mach.* 2. 27. ℣. Ego libentíſſimè impéndam, & ſuperimpéndar ipſe pro animábus veſtris. 2. *Cor.* 12. 15. * Omnis.

LECTIO VIII.

NOn enim pro uxóribus, líberis & ancíllis, patriǽque everſióne &

captivitáte : ſed pro lege & pátria República pugnábant. Eórum autem Dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirígerent, & próprias expónerent ánimas, fundébant adversários, non armis fidéntes, ſed loco omnis armatúræ, pugnæ cauſam ſuffícere ducéntes. Ad bellum autem eúntes, non tragǽdias excitábant, non pæána canébant, ſicut nonnúlli fáciunt : non adſciſcébant tibícines, ut fit in áliis caſtris : ſed Dei ſupérnè auxílium invocábant, ut adéſſet, opem ferret, & manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. *viij.* Nunc, ô filii! æmulatóres eſtóte Legis; & * Date ánimas veſtras pro teſtaménto patrum veſtrórum. 1. *Mach.* 2. 50. ℣. Æmulor vos Dei æmulatióne. 2. *Cor.* 11. 2. * Date.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

Lectio IX. *c.* 9. *v.* 18. *ad* 26.

Princeps Synagogæ, & Hemorrhoïſſa.

Loquénte Jeſu ad diſcípulos Joánnis, ecce princeps unus accéſſit, & adorábat eum. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 32. *in Matt. Cap.* 9.

Opus jam ſermónibus adjúngitur, & Phariſǽi magìs confundúntur. Nam & qui accéſſi
gæ princeps erat,
magno premebátu
ca enim puélla era
óbrem máximè o
eam vóluit ſuſcitá
tem verò Chriſtum
bántur multi, tùi
gnum vidérent mi
tùm propter di
persónæ cujus ſi
rábat. Et ecce mu
sánguinis fluxum
tur duódecim ann
ſit retrò. Quamó
líberè atque apé
ſum accéſſit? Pro
tatiónis genus, i
ſe putábat, ac íd
cébat : proptére
dit ſe atque occu
ægritúdo hæc ſec
gem magna im
judicabátur. O
fide veſtem ipſi
non dúbitans ſa
ab hujúſmodi t
cutúram, accé
bat enim in ſeip
lùm tetígero ve
ejus, ſalvábor.
tem Chriſtus?
eſt eam latére :
xit in médium
bus rem fecit m
non ambitióne,
dem ejus maniſ
ret, ut álii p
imitári.

℟. *jx.* Qui ti
minum, * Créd
non evacuábitur
ſtra. *Eccli.* 2. 8
Jeſus : Confíde,
tua te ſalvam f

édite. Glória. *

m.
líctus, *Ant.* 7. d.
lit in Deo, non
ır. *Eccli.* 32. 28.
)ratio.
at, quæſumus,
ıe, plebs tibi di-
:titiónis afféctu;
:itúta doctrínis,
fide ſit fírmior,
s potióribus au-
r Dóminum.
N O N.
:lio Tridentíno.
;. *Seſſ.* 24. *De*
m. Cap. 2.
diœcesánæ quot-
:elebréntur: ad
pti étiam omnes,
ceſsánte exem-
eréſſe debérent,
ılis generálibus
, accédere tene-
ióne tamen Pa-
ı, aut aliárum
ı Eccleſiárum,
:xárum, débeant
'um curam ge-
úmque illi ſint,
teréſſe.
ıíficat, *Ant.* 1. f.
:ta eſſet turba,
:ſus, & ténuit
éllæ, & ſurréxit
ut. 9. 25.
SECUNDA.
ı primo Macha-
æórum.
c. 9. *v.* 1. *ad* 6.
lívit Demétrius,
cécidit Nicánor
s ejus in prælio,
ácchidem & Al-

cimum rursùm míttere in Judæam, & dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam quæ ducit in Gálgala, & caſtra poſuérunt in Máſaloth, quæ eſt in Arbéllis: & occupavérunt eam, & peremérunt ánimas hóminum multas. In menſe primo anni centéſimi & quinquagéſimi ſecúndi, applicuérunt exércitum ad Jerúſalem: & ſurrexérunt, & abiérunt in Béream vigínti míllia virórum, & duo míllia équitum. Et Judas posúerat caſtra in Láiſa, & tria míllia viri elécti cum eo: & vidérunt multitúdinem exércitûs, quia multi ſunt, & timuérunt valde: & multi ſubtraxérunt ſe de caſtris, & non remansérunt ex eis, nisì octingénti viri.

℟. j. Pertránſiit, *p.* 316.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 11.

ET vidit Judas quòd deflúxit exércitus ſuus, & bellum perurgébat eum: & confráctus eſt corde, quia non habébat tempus congregándi eos, & diſſolútus eſt. Et dixit his qui resídui erant: Surgámus, & eámus ad adversários noſtros, ſi potérimus pugnáre advérsùs eos. Et avertébant eum, dicéntes: Non potérimus, ſed liberémus ánimas noſtras modò, & revertámur ad fratres noſtros, & tunc pugnábimus advérsùs eos: nos autem pauci ſumus. Et ait

Judas: Abſit iſtam rem fácere, ut fugiámus ab eis: & ſi appropiávit tempus noſtrum, moriámur in virtúte, propter fratres noſtros, & non inferámus crimen glóriæ noſtræ. Et movit exércitus de caſtris, & ſtetérunt illis óbviàm: & diviſi ſunt équites in duas partes, & fundibulárii, & ſagittárii præíbant exércitum, & primi certáminis omnes poténtes.

℟. *ij*. Púeri, *p.* 317.

Lectio III. *v.* 12. *ad* 21.

Bacchides autem erat in dextro cornu, & proximávit légio ex duábus pártibus, & clamábant tubis. Exclamavérunt autem & hi qui erant ex parte Judæ, étiam ipſi, & commóta eſt terra à voce exercítuum: & commíſſum eſt prælium à manè uſque ad véſperam. Et vidit Judas quòd fírmior eſt pars exércitûs Bácchidis in dextris, & convenérunt cum ipſo omnes conſtántes corde: & contríta eſt déxtera pars ab eis, & perſecútus eſt eos uſque ad montem Azóti. Et qui in ſiníſtro cornu erant, vidérunt quòd contrítum eſt dextrum cornu, & ſecúti ſunt poſt Judam & eos qui cum ipſo erant, à tergo: & ingravátum eſt prælium, & cecidérunt vulneráti multi ex his & ex illis. Et Judas cécidit, & cæteri fugérunt. Et Jónathas & Simon tulérunt Judam

fratrem ſuum, & [...] runt eum in ſepúl[...] trum ſuórum in [...] Modin. Et flevéru[...] omnis pópulus Iſra[...] ctu magno: & lu[...] dies multos, & di[...] Quómodo cécidit [...] qui ſalvum faciéba[...] lum Iſraël!

℟. *iij*. Factus, *p.*

CANON[...]

Ex Concílio Burdi[...]

Anno 1583. *Tit.* 3[...]

Synodo Diœce[...]

Synodi quotánn[...] tis tempóribus, [...] libet Diœcéſi celeb[...] ad quos totíus I[...] Beneficiárii, Abbá[...] pítula, Prióres, A[...] coni, Archipreſbýt[...] rochi, étiam exém[...] nes ad quos quævis [...] rum çura quoquóm[...] tinet, juxta ſa[...] Conciliórum præſ[...] & cujúſlibet Diœc[...] rem, interéſſe tene[...]

FERIA TER[...]

De Libro primo [...] bæórum.

Lectio I. *c.* 9. [...] 33.

Facta eſt tribul[...] gna in Iſraël [...] non fuit ex die [...] eſt viſus Prophéta [...] Et congregáti ſun[...] amíci Judæ, & [...] Jónathæ: Ex quo [...] us Judas defúnctu[...] símilis ei non eſt [...] contra inimícos [...] Bácchidem, & eo

…t gentis noſtræ.
…que te hódie elé-
…e pro eo nobis in
…a & ducem, ad
…n bellum no-
…ſuſcépit Jónathas
…llo principátum:
…it loco Judæ fra-
Et cognóvit Bác-
& quærébat eum
Et cognóvit Jó-
& Simon frater
…mnes qui cum eo
: fugérunt in de-
…hécuæ, & conſe-
…aquam lacûs Aſ-

…Sanctificátio, p.

…II. v. 37. ad 42.
…æc verba, renun-
…n eſt Jónathæ &
…ratri ejus, quia
…ri fáciunt núptias
& ducunt ſpon-
…Mádaba, fíliam
…magnis princípi-
…aan, cum ambi-
…gna. Et recordáti
…uinis Joánnis fra-
…t aſcendérunt, &
…runt ſe ſub tegu-
…ontis. Et elevavé-
…os ſuos, & vidé-
…ecce tumúltus, &
…multus: & ſpon-
…ſit, & amíci ejus,
…ejus óbviàm illis,
…panis & múſicis,
…multis. Et ſurre-
…eos ex inſídiis,
…runt eos, & ceci-
…lneráti multi, &
…ugérunt in mon-
…ccepérunt ómnia
ſpólia eórum: & convérſæ ſunt núptiæ in luctum, & vox muſicórum ipsórum in laméntum. Et vindicavérunt vindíctam sánguinis fratris ſui: & revérſi ſunt ad ripam Jordánis.

℟. ij. Mulíeres, p. 318.

Lectio III. *v. 65. ad fin.*

Et relíquit Jónathas Simónem fratrem ſuum in civitáte: & éxiit in regiónem, & venit cum número, & percúſſit Odaren, & fratres ejus, & fílios Pháſeron in tabernáculis ipsórum: & cœpit cǽdere, & créſcere in virtútibus. Simon verò & qui cum ipſo erant, exiérunt de civitáte, & ſuccendérunt máchinas, & pugnavérunt contra Bácchidem, & contrítus eſt ab eis: & afflixérunt eum valde, quóniam conſílium ejus & congréſſus ejus erat inánis. Et irátus contra viros iníquos qui ei conſílium déderant ut veníret in regiónem ipsórum, multos ex eis occídit: ipſe autem cogitávit cum réliquis abíre in regiónem ſuam. Et cognóvit Jónathas, & miſit ad eum legátos, compónere pacem cum ipſo, & réddere ei captivitátem. Et libénter accépit, & fecit ſecúndùm verba ejus, & jurávit ſe nihil factúrum ei mali, ómnibus diébus vitæ ejus. Et réddidit ei captivitátem quam priùs erat prædátus de terra Juda,

& convérſus ábiit in terram ſuam, & non appóſuit ámpliùs veníre in fines ejus. Et ceſsávit gládius ex Iſraël: & habitávit Jónathas in Machmas, & cœpit Jónathas ibi judicáre pópulum, & extermínávit ímpios ex Iſraël.

℟. *iij*. Dixit, *p.* 319.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 33. *De Synodo Diœceſ.*

ABsénte Epíſcopo, ejus Vicárius in Sýnodo præsídeat; vel álii ad quos ex privilégio & antíqua conſuetúdine id cómpetit. Sede autem Epiſcopáli vacánte, Vicárius à Capítulo conſtitútus.

FERIA QUARTA.

De Libro primo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 12. *v.* 1. *ad* 4.

VIdit Jónathas quia tempus eum juvat, & elégit viros, & miſit eos Romam, ſtatúere & renováre cum eis amicítiam: & ad Spartíatas, & ad ália loca miſit epíſtolas, ſecúndùm eámdem formam. Et abiérunt Romam, & intravérunt cúriam, & dixérunt: Jónathas ſummus Sacérdos, & gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam & ſocietátem, ſecúndùm príſtinum. Et dedérunt illis epíſtolas ad ipſos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda, cum pace.

℟. *j*. Exclamávit

LECTIO II. *v.* 5

ET hoc eſt ex epiſtolárum qu ſit Jónathas Spartí nathas ſummus S & Senióres gentis cerdótes, & réliq pulus Judæórum, tis frátribus, ſalúte prídem miſſæ era ſtolæ ad Oníam ſ Sacerdótem ab A regnábat apud vo niam eſtis fratres ſicut reſcríptum e quod ſubjéctum eſt ſcépit Onías virum ſus fúerat, cum ho accépit epíſtolas i ſignificabátur de & amicítia. Nos, ci horum indigerém béntes ſolátio ſan bros qui ſunt in noſtris, malúimus ad vos renováre fr tem & amicítiam aliéni efficiámur multa enim témpo ſiérunt, ex quo mi nos. Nos ergo in o pore ſinè intermiſ diébus ſolémnibus teris quibus opórt mores ſumus veſtrî fíciis quæ offérim obſervatiónibus, eſt & decet memi trum.

℟. *ij*. Nunc, *p.*

LECTIO III. *v* 23.

LÆtámur ítaqu ria veſtra: n

dedérunt multæ tri-
nes, & multa præ-
impugnavérunt nos
qui ſunt in circúitu
Nolúimus ergo vo-
éſti eſſe, neque cæ-
iciis & amícis no-
his prǽliis. Habúi-
im de cœlo auxí-
& liberáti ſumus
: humiliáti ſunt ini-
oſtri. Elégimus íta-
ménium, Antíochi
& Antípatrem, Jasó-
um, & míſimus ad
os renováre cum eis
am & ſocietátem prí-
. Mandávimus íta-
ut véniant étiam
, & ſalútent vos, &
t vobis epíſtolas no-
e innovatióne frater-
noſtræ. Et nunc be-
ſtis reſpondéntes no-
hæc. Et hoc eſt re-
m epiſtolárum, quod
t Oníæ: Arius, rex
itárum, Oníæ Sacer-
agno, ſalútem. In-
a eſt in ſcriptúra de
itis & Judǽis, quó-
unt fratres, & quòd
e génere Abraham.
c ex quo hæc cognó-
, benefácitis ſcribén-
bis de pace veſtra.
nos reſcrípſimus vo-
ſcora noſtra, & poſ-
es noſtræ, veſtræ
& veſtræ, noſtræ:
vimus ítaque hæc
ri vobis.
℟. Repúlſi ſunt ini-
dæ, præ timóre ejus,
nes operárii iniqui-
tátis conturbáti ſunt. 1. Mach. 3. 6. ℣. Fecit ultiónem ei qui injúriam ſuſtinébat. *Act.* 7. 24. * Et omnes. Glória. * Et omnes.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 33. *De Synodo Diæceſ.*

PEráctâ ſacrâ Miſsárum celebratióne, Epíſcopus, vel álius ejus nómine, verbum Dei propónat; & omnes ad morum emendatiónem, & ſua in futúrum diligéntiùs expléndа múnia, cohortétur.

FERIA QUINTA.

De Libro primo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 12. *v.* 48. *ad* 52.

UT intrávit Ptolemáidam Jónathas, clauſérunt portas civitátis Ptoleménſes: & comprehendérunt eum: & omnes qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et miſit Tryphon exércitum & équites in Galilǽam & in campum magnum, ut pérderent omnes ſócios Jónathæ. At illi cùm cognovíſſent quia comprehénſus eſt Jónathas & períit, & omnes qui cum eo erant, hortáti ſunt ſemetípſos, & exiérunt paráti in prǽlium. Et vidéntes hi qui inſecúti fúerant, quia pro ánima res eſt illis, revérſi ſunt: illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, & eos qui cum ipſo fúerant, valde: &

luxit Iſraël luctu magno.

℟. *j*. Pertranſiit, *p*. 316.

Lectio II. *c*. 13. *v*. 1. *ad* 9.

ET audívit Simon quòd congregávit Tryphon exércitum copióſum, ut veníret in terram Juda, & attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus eſt & in timóre, aſcéndit Jerúſalem, & congregávit pópulum: & adhórtans, dixit: Vos ſcitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei, fécimus pro légibus & pro ſanctis, prælia; & angúſtias quales vídimus: horum grátiâ periérunt fratres mei omnes propter Iſraël, & relíctus ſum ego ſolus. Et nunc non mihi contingat párcere ánimæ meæ, in omni témpore tribulatiónis: non enim mélior ſum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam, & Sancta, natos quoque noſtros, & uxóres: quia congregátæ ſunt univérſæ gentes contérere nos, inimicítiæ grátiâ. Et accénſus eſt ſpíritus pópuli ſimul, ut audívit ſermónes iſtos: & reſpondérunt voce magnâ, dicéntes: Tu es dux noſter, loco Judæ & Jónathæ fratris tui. Pugna prælium noſtrum: & ómnia quæcúmque díxeris nobis, faciémus.

℟. *ij*. Púeri, *p*. 317.

Lectio III. *v*. 25. *ad* 30.

ET miſit Simon, & accépit oſſa Jónathæ fratris ſui, & ſepelívit ea in Modin civitáte patrum ejus. Et planxérunt eum omnis Iſraël planctu magno: & luxérunt eum dies multos. Et ædificávit Simon ſuper ſepúlcrum patris ſui & fratrum ſuórum ædifícium altum viſu, lápide polito retrò & antè: & ſtátuit ſeptem pyrámidas, unam contra unam patri & matri, & quátuor frátribus: & his circumpóſuit colúmnas magnas; & ſuper colúmnas arma, ad memóriam ætérnam; & juxta arma naves ſculptas, quæ videréntur ab ómnibus navigántibus mare. Hoc eſt ſepúlcrum quod fecit in Modin, uſque in hunc diem.

℟. *iij*. Factus, *p*. 317.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 33. *De Synodo Diœceſ.*

EPíſcopus ſigillátim ab unoquóque, dum appellábitur, miniſtérii ſui ratiónem repóſcat, & de vita & móribus ſubditórum ſollícitè & diligénter inquírat: in ſimoníacos, fiduciários, fœneratóres, fornicatóres, concubinários, túrpia miniſtéria exercéntes, & illícita negótia geréntes, ſinè ulla diſſimulatióne animadvértat.

FERIA SEXTA.

De Libro primo Machabæórum.

Lectio I. *c*. 14. *v*. 11. *ad* 19.

FEcit Simon pacem ſuper terram, & lætátus eſt

 aël lætítiâ magnâ. Et
ſit unuſquíſque ſub vite
ı, & ſub ficúlnea ſua: &
n erat qui eos terréret.
eſécit impúgnans eos ſu-
r terram: reges contríti
nt in diébus illis. Et con-
rmávit omnes húmiles pó-
ıli ſui, & legem exquisí-
it, & ábſtulit omnem iní-
uum & malum: Sancta
lorificávit, & multiplicá-
it vaſa ſanctórum. Et au-
ítum eſt Romæ quia de-
únctus eſſet Jónathas, &
ſque in Spartíatas: & con-
triſtáti ſunt valde. Ut au-
diérunt autem quòd Simon
frater ejus factus eſſet ſum-
mus Sacérdos, loco ejus, &
ipſe obtinéret omnem re-
giónem, & civitátes in ea;
ſcripsérunt ad eum in tábu-
lis ǽreis, ut renovárent
amicítias & ſocietátem
quam fécerant cum Juda,
& cum Jónatha frátribus
ejus. Et lectæ ſunt in con-
ſpéctu eccléſiæ in Jerúſa-
lem.

℟. *j*. Sanctificátio, *p*. 318.

LECTIO II. *v*. 19. *ad* 23.

ET hoc exémplum epi-
ſtolárum, quas Spar-
tíatæ misérunt: Spartianó-
rum príncipes, & civitátes,
Simóni Sacerdóti magno,
& Senióribus, & Sacerdó-
tibus, & réliquo pópulo
Judæórum, frátribus, ſa-
lútem. Legáti, qui miſſi
ſunt ad pópulum noſtrum,
nuntiavérunt nobis de ve-
ſtra glória, & honóre, ac
lætítia: & gavíſi ſumus in
intróitu eórum. Et ſcrípſi-
mus quæ ab eis erant dicta
in concíliis pópuli, ſic:
Numénius Antíochi, &
Antípater Jaſónis fílius,
legáti Judæórum, venérunt
ad nos, renovántes nobíſ-
cum amicítiam príſtinam.
Et plácuit pópulo excípere
viros glorióſè, & pónere
exémplum ſermónum eó-
rum in ſegregátis pópuli
libris, ut ſit ad memó-
riam pópulo Spartiatárum.
Exémplum autem horum
ſcrípſimus Simóni magno
Sacerdóti.

℟. *ij*. Mulíeres, *p*. 318.

LECTIO III. *v*. 24. *ad* 26.

POſt hæc autem miſit
Simon Numénium Ro-
mam, habéntem clýpeum
aúreum magnum, pondo
mnarum mille, ad ſtatuén-
dam cum eis ſocietátem.
Cùm autem audíſſet pópu-
lus Románus ſermónes
iſtos, dixérunt: Quam gra-
tiárum actiónem reddémus
Simóni, & fíliis ejus?
Reſtítuit enim ipſe fratres
ſuos, & expugnávit inimí-
cos Iſraël ab eis: & ſtatué-
runt ei libertátem, & de-
ſcripsérunt in tábulis ǽreis,
& poſuérunt in títulis in
monte Sion.

℟. *iij*. Dixit, *p*. 319.

CANON.

Ex Concilio Burdigalénſi.
Anno 1583. *Tit*. 33. *De*
Synodo Diæceſ.

HOrtámur láicos, ut
ſi quid in Eccléſiis

animadvérterint, quod divíno cúltui detriméntum ásferat, vel in móribus Clericórum offenſiónem & ſcándalum pópulo géneret, labémque & dédecus Ordini Eccleſiáſtico inúrat; ſi quid dénique in Clero vel pópulo, quod diſciplínam & pacem Eccléſiæ pertúrbet, illud, ánimo Chriſtiáno, tranquíllè, & ſinè ullo ſcándalo, Sýnodo denúntient.

SABBATO.

Si Dominica ſequens ſit prima Adventûs, anticipatur Dominica vigeſima quarta poſt Pentecoſten, ejúſque Officium hodie fit ut ſequitur.

Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Pſalmi, &c. ut in Officio Sabbati, Lectio I. & II. ibidem, duabus poſterioribus in unam junctis, cum duobus prioribus ℟℟. III. Nocturni Dominicæ præcedentis. Lectio III. Homilia in Evangelium Dominicæ anticipandæ, cum ejus Reſp. nono. Antiphona ad Benedíctus, *Oratio, tum ad Laudes, tum ad Horas, ex eadem deſumuntur Dominica, cum Canone Sabbati.*

Si Sabbatum Feſto, etiam ſimplici, impediatur, in eo fit ſola Commemoratio Dominicæ anticipandæ, poſt Laudes Matutinas, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam ad Benedíctus, ℣. *& Orationem.*

De Libro primo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 16. *v.* 2. *ad* 8.

Vocávit Simon duos fílios ſenióres, Judam & Joánnem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei, expugnávimus hoſtes Iſraël, ab adoleſcéntia uſque in hunc diem: & proſperátum eſt in mánibus noſtris liberáre Iſraël aliquóties. Nunc autem ſénui: ſed eſtóte loco meo, & fratres mei, & egréſſi pugnáte pro gente noſtra: auxílium verò de cœlo vobíſcum ſit. Et elégit de regióne vigínti míllia virórum belligeratórum, & équites: & proſécti ſunt ad Cendebæum: & dormiérunt in Modin. Et ſurrexérunt manè, & abiérunt in campum: & ecce exércitus copióſus in óbviàm illis péditum, & équitum, & flúvius torrens erat inter médium ipsórum. Et admóvit caſtra contra fáciem eórum ipſe, & pópulus ejus, & vidit pópulum trepidántem ad transfretándum torréntem, & tranſfretávit primus: & vidérunt eum viri, & tranſiérunt poſt eum. Et divíſit pópulum, & équites in médio péditum: erat autem equitátus adverſariórum copióſus nimis. Et exclamavérunt ſacris tubis, & in fugam convérſus eſt Cendebæus, & caſtra ejus:

érunt ex eis multi
i. Resídui autem in
nem fugérunt.
: *de Sabbato , duo*
℟℟. *è III. Noct.*
ræced.
:o II. *v.* 14. *ad* 17.
n autem perámbu-
civitátes quæ erant
ine Judǽæ, & ſol-
nem gerens eárum,
lit in Jéricho ipſe,
iathías filius ejus,
s, anno centéſimo
éſimo ſéptimo,
undécimo: hic eſt
Sabath. Et ſuſcépit
us Abobi in muni-
am quæ vocátur
cum dolo, quam
vit: & fecit eis con-
magnum, & ab-
: illic viros. Et cùm
tus eſſet Simon, &
is, ſurréxit Ptole-
cum ſuis, & ſum-
: arma ſua, & intra-
in convívium, &
:unt eum, & duos
jus, & quoſdam púe-
:. Et fecit deceptió-
agnam in Iſraël, &
:t mala pro bonis.
IO III. *v.* 21. *ad*
i.
præcúrrens quidam,
ntiávit Joánni in
i, quia périit pater
: fratres ejus, & quia
: quoque intérfici. Ut
: autem, veheménter
: : & comprehéndit
ui vénerant pérdere
& occídit eos: co-
enim quia quæré-
bant eum pérdere. Et cæ-
tera ſermónum Joánnis, &
bellórum ejus, & bonárum
virtútum quibus fórtiter
geſſit, & ædifícii muró-
rum quos extrúxit, & re-
rum geſtárum ejus: ecce
hæc ſcripta ſunt in Libro
diérum Sacerdótii ejus, ex
quo factus eſt Princeps
Sacerdótum poſt patrem
ſuum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi.
Anno 1583. *Tit.* 33. *De Synodo Diœceſ.*

QUicúmque Sýnodo in-
terésse debent, ſi præ-
séntes non comparúe-
rint, vel legítimam impe-
diménti cauſam, per nún-
tium aut epíſtolam Epíſco-
po non reddíderint, vel ab
eo abséntiæ ſuæ facultá-
tem non obtinúerint, con-
tumáces, & pœnis indíctis
obnóxii reputéntur.

Ad Magnificat, *Ant.* 4. A. Templum quod paulò antè timóre ac tumúltu erat ple-
num, apparénte omnipo-
ténte Deo, gaúdio & læ-
títiâ implétum eſt. 2. *Mach.* 3. 30.

Oratio, Corda noſtra, *infrà, ad Laudes*, p. 334.

DOMINICA XXIV.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber ſecúndus Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 9.

FRátribus qui ſunt per Ægýptum, Judǽis, ſa-
lútem dicunt fratres qui

ſunt in Jeroſólymis, Judæi, & qui in regióne Judææ, & pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, & memínerit teſtaménti ſui quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac, & Jacob ſervórum ſuórum fidélium: & det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem, corde magno & ánimo voléntí. Adapériat cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & faciat pacem. Exaúdiat oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in témpore malo. Et nunc hîc ſumus orántes pro vobis. Regnánte Demétrio, anno centéſimo ſexagéſimo nono, nos Judæi ſcripſimus vobis in tribulatióne & ímpetu, qui ſupervénit nobis in iſtis annis, ex quo recéſſit Jaſon à ſancta terra, & à regno. Portam ſuccendérunt, & effudérunt ſánguinem innocéntem: & orávimus ad Dóminum, & exaudíti ſumus, & obtúlimus ſacrifícium, & ſimiláginem, & accéndimus lucérnas, & propoſúimus panes. Et nunc frequentáte dies Scenopégiæ menſis Caſleu.

℟. *j*. Appáruit quidam equus terríbilem habens ſeſsórem, óptimis operiméntis adornátus: * Iſque cum ímpetu Heliodóro prióres calces eliſit. 2. *Mach*. 3. 25. ℣. Date locum iræ; ſcriptum eſt enim: Mihi vindícta; ego retribuam. *Rom*. 12. 19. * Iſque.

LECTIO II. *v*. 10. *ad* 14.

ANno centéſimo octogéſimo octávo, pópulus qui eſt Jeroſólymis, & in Judæa, Senatúſque & Judas, Ariſtóbolo Magiſtro Ptolemæi Regis, qui eſt de génere chriſtórum Sacerdótum, & his, qui in Ægýpto ſunt, Judæis, ſalútem & ſanitátem. De magnis perículis à Deo liberáti, magníficè grátias ágimus ipſi, útpotè qui adversùs talem Regem dimicávimus. Ipſe enim ebullíre fecit de Pérſide eos qui pugnavérunt contra nos, & ſanctam civitátem. Nam cùm in Pérſide eſſet dux ipſe, & cum ipſo imménſus exércitus, cécidit in templo Náneæ, conſílio decéptus ſacerdótum Náneæ. Etenim cum ea habitatúrus, venit ad locum Antíochus, & amíci ejus, & ut accíperet pecúnias multas dotis nómine.

℟. *ij*. Alii apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glóriâ, ſpecioſique amíctu, qui * Circumſtetérunt Heliodórum, & ex utráque parte flagellábant. 2. *Mach*. 3. 26. ℣. Facit Deus Angelos ſuos Spíritus, & Miniſtros ſuos flammam ignis. *Hebr*. 1. 7. * Circumſtetérunt.

LECTIO III. *v*. 15. *ad* 18.

CUmque propoſuiſſent eas ſacerdótes Náneæ,

ım paucis ingréſſus
rà ámbitum fani,
nt templum, cùm
Antíochus: aper-
cúlto áditu templi,
:s lápides percuſsé-
cem, & eos qui
:rant, & divisérunt
tim, & capítibus
is foràs projecé-
:r ómnia benedí-
us, qui trádidit ím-
ctúri ígitur, quintâ
imâ die menſis Cá-
ificatiónem templi,
ium dúximus ſigni-
›bis: ut & vos quo-
tis diem Scenopé-
diem ignis qui da-
quando Nehemías
o templo & altári
ſacrifícia.
ij. Repedábat ad
Heliodórus; * Te-
' autem ómnibus ea
› óculis ſuis víde-
:ra magni Dei. 2.
. 35. 36. ℣. Narrá-
síngula, quæ Deus
Act. 21. 19. * Te-
:. Glória. * Teſta-

NOCTURNO.
ibro Eccleſiáſtæ.
› IV. *c.* 7. *v.* 1. *ad* 8.
.d necéſſe eſt hómi-
majóra ſe quǽrere:
m ignóret quid con-
.bi in vita ſua, nú-
érum peregrinatió-
:, & témpore quod
mbra prǽterit? Aut
'óterit indicáre quid
n futúrum ſub ſole
'lius eſt nomen bo-
num, quàm unguénta pre-
tióſa: & dies mortis die
nativitátis. Mélius eſt ire
ad domum luctûs, quàm
ad domum convívii: in illa
enim finis cunctórum ad-
monétur hóminum, & vi-
vens cógitat quid futúrum
ſit. Mélior eſt ira riſu: quia
per triſtítiam vultûs corrí-
gitur ánimus delinquéntis.
Cor ſapiéntium ubi triſtítia
eſt, & cor ſtultórum ubi læ-
títia. Mélius eſt à ſapiénte
córripi, quàm ſtultórum
adulatióne décipi. Quia ſi-
cut sónitus ſpinárum ardén-
tium ſub olla, ſic riſus ſtulti:
ſed & hoc vánitas. Calúm-
nia contúrbat ſapiéntem, &
perdet robur cordis illíus.

℟. *jv.* Eleázarus glorio-
ſíſſimam mortem, magìs
quàm odíbilem vitam, com-
pléctens, * Voluntárie præ-
íbat ad ſupplícium. 2. *Mach.*
6. 19. ℣. Conféſſus bonam
confeſſiónem, coram mul-
tis téſtibus. 1. *Tim.* 6. 12. *
Voluntárie.

LECTIO V. *v.* 9. *ad* 16.

MElior eſt finis oratió-
nis, quàm princípium.
Mélior eſt pátiens arrogán-
te. Ne ſis velox ad iraſ-
céndum: quia ira in ſinu
ſtulti requiéſcit. Ne dicas:
Quid putas cauſæ eſt quòd
prióra témpora melióra
fuére quàm nunc ſunt?
Stulta enim eſt hujuſcémo-
di interrogátio. Utílior eſt
ſapiéntia cum divítiis, &
magìs prodeſt vidéntibus
ſolem. Sicut enim prótegit

ſapiéntia, ſic prótegit pecúnia: hoc autem plus habet erudítio & ſapiéntia, quòd vitam tríbuunt poſſeſsóri ſuo. Consídera ópera Dei, quòd nemo poſſit corrígere quem ille deſpéxerit. In die bona frúere bonis, & malam diem prǽcave: ſicut enim hanc, ſic & illam fecit Deus, ut non invéniat homo contra eum juſtas querimónias. Hæc quoque vidi in diébus vanitátis meæ: Juſtus perit in juſtítia ſua, & ímpius multo vivit témpore in malítia ſua.

℟. *v.* Hi qui Eleázarum ducébant, & paulò antè fúerant mitióres, * In iram convérſi ſunt, propter ſermónes ab eo dictos. 2. *Mach.* 6. 29. ℣. Diſſecabántur córdibus ſuis, & ſtridébant déntibus in eum. *Act.* 7. 54. * In iram.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO VI. *c.* 5. *v.* 18. *ad finem.*

ACcípiet armatúram zelus Dómini, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce juſtítiam, & accípiet pro gálea judícium certum: ſumet ſcutum inexpugnábile æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contra inſensátos. Ibunt diréctè emiſſiónes fúlgurum, & tanquam à benè curváto arcu núbium extерminabúntur, & ad locum insílient. E tróſa ira plenæ m grándines: excand illos aqua maris, & concúrrent dúriter tra illos ſtabit ſpíri tútis, & tanquar venti dívidet illos erémum perdúcet terram iníquitas i & malígnitas evért poténtium.

℟. *vj.* Eleázarus céſſit, non ſolúm bus, ſed & univérſ * Memóriam morti exémplum virtútis túdinis, derelínqu *Mach.* 6. 31. ℣. O vit in Dómino. *Al* * Memóriam. Glór móriam.

IN III. NOCTU

Sermo ſancti A Epíſcopi.

De Officiis Miniſtr. *Cap.* 40. n. 2

LECTIO V

QUid de Ma loquar? Sed pópulo dicam qui, cùm eſſent p repugnándum pro Dei, & pro legítir dolo hóſtium, die Sábbati, maluérur ribus offérre nuda ra, quàm repugr violárent Sábbatu que omnes læti ſe runt morti. Sed bǽi consideránte hoc exémplo gen poſſet períre,

:ùm ipſi in bellum
:éntur, ulti ſunt in-
ım necem fratrum
Unde póſteà ſti-
rex Antíochus,
lum accénderet per
os Lýſiam, Nicá-
Górgiam, ità cum
libus ſuis & Aſsý-
rítus eſt cópiis, ut
ínta & octo míllia
io campi à tribus
ı proſterneréntur.
'ij. Supra modum
nirábilis, & bonó-
emóriâ digna, *
:reúntes ſeptem fi-
unius diéi témpore
iens, bono ánimo fe-
ı. *Mach.* 7. 20. ℣.
:ſt draco in mulíe-
poc. 12. 17. * Quæ.
IO VIII. n. 207.
'útem ducis Judæ
ıchabǽi, de uno ejus
:onſiderate. Nam-
:ázarus cùm ſuper-
ıtem cǽteris ele-
m loricâ veſtítum
dvérteret, arbitrá-
›d in eo eſſet Rex,
:óncitus in médium
.s ſe proripuit: &
› clýpeo, utrâque
nterficiébat, donec
it ad béſtiam, atque
t ſub eam, & ſub-
ládio interémit eam.
cadens béſtia, op-
Eleázarum, atque ità
ıs eſt. Quanta ígitur
ánimi! Primò, ut
:n non timéret: deín-
circumfúſus legióni-
.imicórum, in con-
fértos raperétur hoſtes, médium penetráret agmen, & contémptâ morte ferócior, abjécto clýpeo, utrâque manu vulnerátæ molem béſtiæ ſubíret ac ſuſtinéret: pòſt infra ipſam ſuccéderet, quò plenióri feríret ictu; cujus ruínâ inclúſus magìs quàm oppréſſus, ſuo eſt ſepúltus triúmpho.

℟. *viij.* Adoleſcéntior mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. * Novíſſimè autem poſt filios, & mater consúmpta eſt. 2. *Mach.* 7. 40. 41. Diſténti ſunt, non ſuſcipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem. *Hebr.* 11. 35. * Novíſſimè.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

LECTIO IX. *c.* 24. *v.* 15. *ad* 35.

Abominatio deſolationis.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vidéritis abominatiónem deſolatiónis, quæ dicta eſt à Daniéle Prophéta, ſtantem in loco ſancto; qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homília ſancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epiſt. ad Cor. Cap. 27. 28. 29.

ANimi noſtri ad eum aſtringántur, qui fidélis eſt in promiſſiónibus, & juſtus in judíciis. Qui ne mentiámur prǽcipit, multò magìs ipſe non men

tiétur. Exſuſcitétur ítaque in nobis fides ejus: & cogitémus quòd ómnia ipſi propínqua ſunt. In verbo magnificéntiæ conſtítuit ómnia, & in verbo poteſt illa evértere. Cùm vóluit, atque ut vóluit, ómnia cóndidit, neque quidquam ab eo decrétum prætéribit. Univérſa coram ipſo ſunt, nihílque consílium ejus latet. Cum ómnia ígitur videántur & audiántur, timeamus eum & pravórum óperum impúras cupiditátes relinquámus: ut illíus miſericórdiá, à futúris judíciis tegámur. Quò enim noſtrûm áliquis à poténte ejus manu fúgere poteſt? Qualis autem mundus ſuſcípiet quémpiam ab eo transfugiéntem? Dicit namque Scriptúra: Quò ibo, & quò abſcóndar à fácie tua? Si aſcéndero in cœlum, tu illic es: ſi abíero in extréma terræ, illic eſt déxtera tua. Quò ígitur abíbit quíſpiam, vel quò aufúgiet ab eo qui ómnia compléctitur? Accedámus ergo ad eum in ſanctitáte ánimæ, caſtas & impollútas manus elevántes ad illum.

℟. *jx.* Multa ſunt nimis caſtra Dómini, quia fórtia & faciéntia verbum ejus: * Magnus enim dies Dómini, & terríbilis valde, & quis ſuſtinébit eum? *Joël.* 2. 11. ℣. Erit tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi uſque modò, neque fiet. *Matt.* 24. 21. * Magnus. Glória. * Magnus.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *c.* Ecce dies Dómini véniet, crudélis & indignatiónis plenus, & iræ furoríſque, ad ponéndam terram in ſolitúdinem, & peccatóres ejus conteréndos de ea. *Iſ.* 13. 9.

Oratio.

Corda noſtra, quæſumus, Dómine, ſancto judiciórum tuórum timóre confíge; ut vitam noſtram emendántes in mélius, miſericórdiam & glóriam à te obtinére mereámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 24. *De Reform. Cap.* 3.

Patriárchæ, Primátes, Metropolitáni & Epíſcopi própriam diœcéſim, per ſeípſos, aut, ſi legítimè impedíti fúerint, per ſuum generálem Vicárium aut Viſitatórem, ſi quotánnis totam propter ejus latitúdinem, ſaltèm majórem ejus partem, ità tamen ut tota biénnio, per ſe, vel Viſitatóres ſuos compleátur, viſitáre non prætermíttant.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. *C.* Nisì breviáti fuiſſent dies illi, non fíeret ſalva omnis caro; ſed propter eléctos, breviabúntur dies illi. *Matt.* 24. 22.

FERIA SECUNDA.
De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 16. *ad* 19.

ACtúri purificatiónem, ſcripſimus vobis: benè ergo faciétis, ſi egéritis hos dies. Deus autem qui liberávit pópulum ſuum, & réddidit hæreditátem ómnibus, & regnum, & Sacerdótium, & Sanctificatiónem, ſicut promíſit in Lege, ſperámus quòd citò noſtrî miſerébitur, & congregábit de ſub cœlo in locum ſanctum. Erípuit enim nos de magnis perículis, & locum purgávit.

℟. *j.* Appáruit, *p.* 330.

LECTIO II. *v.* 20. *ad* 26.

DE Juda verò Machabæo, & frátribus ejus, & de templi magni purificatióne, & de aræ dedicatióne; ſed & de prǽliis, quæ pértinent ad Antíochum Nóbilem, & fílium ejus Eupatórem; & de illuminatiónibus quæ de cœlo factæ ſunt ad eos qui pro Judǽis fórtiter fecérunt, ità ut univérſam regiónem, cùm pauci eſſent, vindicárent, & bárbaram multitúdinem fugárent, & famoſíſſimum in toto orbe templum recuperárent, & civitátem liberárent, & leges quæ abolítæ erant, reſtitueréntur, Dómino cum omni tranquillitáte propítio facto illis; itémque ab Jasóne Cyrenæo quinque libris comprehénſa, tentávimus nos uno volúmine breviáre. Conſiderántes enim multitúdinem librórum, & difficultátem voléntibus ággredi narratiónes hiſtoriárum, propter multitúdinem rerum, curávimus voléntibus quidem légere, ut eſſet ánimi oblectátio; ſtudióſis verò, ut facíliùs poſſint memóriæ commendáre; ómnibus autem legéntibus utílitas conferátur.

℟. *ij.* Alii, *p.* 330.

LECTIO III. *v.* 27. *ad* 32.

ET nobis quidem ipſis, qui hoc opus breviándi causâ ſuſcépimus, non fácilem labórem, imò verò negótium plenum vigiliárum & ſudóris aſsúmpſimus. Sicut hi qui prǽparant convívium, & quærunt aliórum voluntáti parére, propter multórum grátiam, libénter labórem ſuſtinémus: veritátem quidem de ſíngulis, autóribus concedéntes, ipſi autem ſecúndùm datam formam brevitáti ſtudéntes. Sicut enim novæ domûs architécto de univérſa ſtructúra curándum eſt; ei verò qui píngere curat, quæ apta ſunt ad ornátum, exquiréndа ſunt: ità æſtimándum eſt & in nobis. Etenim intelléctum collígere, & ordináre ſermónem, & curióſiùs partes ſíngulas quaſque diſquíre-

re, hiſtóriæ cóngruit autóri: brevitátem verò dictiónis ſectári, & executiónes rerum vitáre, breviánti concedéndum eſt.

℟. *iij.* Repedábat, *p.* 331.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 32. *De Viſitat.*

EX ſacris Concílii Tridentíni Decrétis, monémus, hortámur, & obſecrámus obníxè in Dómino reveréndos Coëpíſcopos noſtros, ut síngulis annis, ipsímet præséntes diœcéſim ſuam viſitáre non prætermíttant, aut ſi legítimè impedíti fúerint, viros idóneos ad id munus diligénter expléndum, ſibi ſubſtítuant.

FERIA TERTIA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 6.

IGitur cùm ſancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptimè cuſtodiréntur, propter Oníæ Pontíficis pietátem, & ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut & ipſi Reges & Príncipes locum ſummo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illuſtrárent: ità ut Seleúcus Aſiæ rex de redítibus ſuis præſtáret omnes ſumptus ad miniſtérium ſacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpóſitus templi conſtitútus, contendébat, obſiſténte ſibi Príncipe Sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri. Sed cùm víncere Oníam non poſſet, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesýriæ & Phœnícis: & nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum eſſe ærárium Jerosólymis, & commúnes cópias imménſas eſſe, quæ non pértinent ad rationém ſacrificiórum: eſſe autem poſſíbile ſub poteſtáte Regis cádere univérſa.

℟. *j.* Eleázarus, *p.* 331.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 11.

CUmque retulíſſet ad Regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat ſuper negótia ejus, miſit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam tranſportáret. Statímque Heliodórus iter eſt aggréſſus, ſpécie quidem quaſi per Cœlesýriam & Phœnícen civitátes eſſet peragratúrus, revérâ autem Regis propóſitum perfectúrus. Sed cùm veníſſet Jerosólymam, & benígnè à Summo Sacerdóte in civitáte eſſet excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum: & cujus rei grátiâ adéſſet, apéruit: interrogábat autem, ſi verè hæc ità eſſent. Tunc Summus Sacérdos oſténdit

depóſita

i eſſe hæc, & vi-
viduárum & pupil-
quædam verò eſſe
i Tobíæ viri valde
tis, in his quæ de-
ímpius Simon: uni-
tem argénti talénta
dringénta, & auri
i.

Hi qui, *p.* 332.

III. *v.* 14. *ad* 21.
ſtitútâ autem die,
trábat de his Helio-
ordinatúrus. Non
verò per univérſam
m erat trepidátio.
ſtes autem ante al-
m ſtolis ſacerdotá-
ſtavérunt ſe, & in-
nt de cœlo eum qui
ſſitis legem póſuit,
qui depoſúerant ea,
uſtodíret. Jam verò
lébat Summi Sacer-
vultum, mente vul-
tur: fácies enim &
mmutátus, declará-
érnum ánimi doló-
ircumfúſa enim erat
ia quædam viro, &
córporis, per quem
ſtus aſpiciéntibus
ordis ejus efficiebá-
ii étiam gregátim de
us confluébant, pú-
ſupplicatióne obſe-
pro eo quòd in con-
m locus eſſet ventú-
cinctǽque mulíeres
pectus, per platéas
bant: ſed & vírgi-
æ conclúſæ erant,
rébant ad Oníam,
tem ad muros, quæ-
erò per fenéſtras aſ-
piciébant: univérſæ autem protendéntes manus in cœlum, deprecabántur. Erat enim míſera commíſtæ multitúdinis, & magni Sacerdótis in agóne conſtitúti expectátio.

℟. iij. Eleázarus vitâ, *p.* 332.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Seſſ.* 24. *De Reform. Cap.* 3.

VIſitatiónum ómnium præcípuus ſit ſcopus, ſanam ortodoxámque doctrínam, expúlſis hæréſibus, indúcere, bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum cohortatiónibus & admonitiónibus ad Religiónem, pacem, innocentiámque accéndere.

FERIA QUARTA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 3. *v.* 22. *ad* 26.

INvocábant omnipoténtem Deum, ut crédita ſibi, his qui credíderant, cum omni integritáte conſervaréntur. Heliodórus autem, quod decréverat, perficiébat eódem loco, ipſe cum ſatellítibus circa ærárium præſens. Sed Spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit ſuæ oſtenſiónis evidéntiam: ità ut omnes qui auſi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in diſſolutiónem & formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens ſeſſórem,

óptimis operiméntis adornátus: íſque cum ímpetu, Heliodóro prióres calces eliſit. Qui autem ei ſedébat, videbátur arma habére aúrea. Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glóriâ, ſpecioſíque amíctu: qui circumſtetérunt eum, & ex utráque parte flagellábant, ſinè intermiſſióne multis plagis verberántes.

℟. *j*. Supra, *p*. 333.

Lectio II. *v*. 27. *ad* 30.

SUbitò autem Heliodórus cóncidit in terram: eúmque multâ calígine circumfúſum rapuérunt, atque in ſella geſtatória póſitum ejecérunt. Et is qui cum multis curſóribus & ſatellítibus prædíctum ingréſſus eſt ærárium, portabátur, nullo ſibi auxílium ferénte, maniféſtâ Dei cógnitâ virtúte: & ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni ſpe & ſalúte privátus. Hi autem Dóminum benedicébant, quia magnificábat locum ſuum: & templum quod paulò antè timóre ac tumúltu erat plenum, apparénte omnipoténte Dómino, gaúdio & lætítiâ implétum eſt.

℟. *ij*. Adoleſcéntior, *p*. 333.

Lectio III. *v*. 31. *ad* 34.

TUnc verò ex amícis Heliodóri quidam rogábant conféſtim Oníam, ut invocáret Altíſſimum, ut vitam donáret ei, qui in ſuprémo ſpíritu erat conſtitútus. Consíderans autem Summus Sacérdos, ne fortè Rex ſuſpicarétur malítiam áliquam ex Judǽis circa Heliodórum conſummátam, óbtulit pro ſalúte viri hóſtiam ſalutárem. Cúmque Summus Sacérdos exoráret, iídem júvenes eíſdem véſtibus amícti aſtántes, Heliodóro dixérunt: Oníæ Sacerdóti grátias age: nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem à Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & poteſtátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℟. *iij*. Cùm ipſe Antíochus jam fetórem ſuum ferre non poſſet, ità ait: * Juſtum eſt súbditum eſſe Deo, & mortálem non pária Deo ſentíre. 2. *Mach*. 9. 12. ℣. Reprobátus eſt; non enim invénit pœniténtiæ locum. *Hebr*. 12. 17. * Juſtum. Glória. * Juſtum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ*. 24. *De Reform*. *Cap*. 3.

MOnéntur omnes & ſínguli ad quos viſitátio ſpectat, ut patérnâ caritáte Chriſtianóque zelo omnes amplectántur: ideóque modéſto conténti equitátu famulatúque, ſtúdeant quàm celérrimè, débita tamen cum diligéntia, viſitatiónem ipſam abſólvere.

IA QUINTA.
bro ſecúndo Macha-
bæórum.

IO I. *c.* 3. *v.* 35. *ad*
n.

liodórus, hóſtiâ Deo
blátâ, & votis ma-
omíſſis ei qui víve-
concéſſit, & Oníæ
agens, recépto exér-
epedábat ad Regem.
átur autem ómnibus
ſub óculis ſuis víde-
ra magni Dei. Cùm
Rex interrogáſſet He-
um, quis eſſet aptus
ſemel Jerosólymam
ait: Si quem habes
, aut regni tui inſi-
em, mitte illuc; &
átum eum recípies,
en eváſerit: eò quòd
o ſit verè Dei quæ-
irtus. Nam ipſe qui
in cœlis habitatió-
viſitátor & adjútor
i illíus: & veniéntes
alefaciéndum pércu-
perdit. Igitur de He-
o, & ærárii cuſtódia,
res habet.

. Appáruit, *p.* 330.

TIO II. *c.* 4. *v.* 1.
5.

non autem prædíctus
cuniárum & pátriæ
r, malè loquebátur
ia, tanquam ipſe He-
um inſtigáſſet ad
& ipſe fuiſſet incén-
alórum: proviſorém-
ivitátis, ac defensó-
entis ſuæ, & æmula-
legis Dei, audébat
atórem regni dícere.
Sed, cùm inimicítiæ in tan-
tum procéderent, ut étiam
per quoſdam Simónis ne-
ceſsários homicídia fíerent:
consíderans Onías perícu-
lum contentiónis, & Apol-
lónium inſaníre, útpotè du-
cem Cœlesýriæ & Phœni-
cis, ad augéndam malítiam
Simónis, ad Regem ſe
cóntulit, non ut cívium ac-
cusátor, ſed commúnem
utilitátem apud ſemetíp-
ſum univérſæ multitúdinis
consíderans. Vidébat enim
ſinè regáli providéntia im-
poſsíbile eſſe pacem rebus
dari, nec Simónem poſſe
ceſsáre à ſtultítia ſua.

℟. *ij.* Alii, *p.* 330.

LECTIO III. *v.* 7. *ad* 11.

SEd poſt Seleúci vitæ excéſſum, cùm ſuſce-
píſſet regnum Antíochus qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Jaſon frater Oníæ ſummum Sacerdótium, ádito Rege, promíttens ei argénti talénta trecénta ſexagínta, & ex reddítibus áliis talénta octogínta. Super hæc, promittébat & ália centum quinquagínta, ſi poteſtáti ejus concederétur gymnáſium & ephébiam ſibi conſtitúere, & eos qui in Jerosólymis erant, Antiochénos ſcríbere. Quod cùm Rex annuíſſet, & obtinuíſſet principátum, ſtatim ad Gentílem ritum contríbules ſuos transférre cœpit. Et amótis his quæ humanitátis causâ Judæis à régibus fúerant conſtitúta, per

Joánnem patrem Eupolémi, qui apud Romános de amicítia & ſocietáte functus eſt legatióne, legítima cívium jura deſtítuens, prava inſtitúta sanciébat.

℟. *iij.* Repedábat, *p.* 331.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 32. *De Viſitat.*

REveréndos Coëpíſcopos monémus, ut tales in comitátu viros hábeant, qui cæteris honeſtátis atque probitátis exémpla præbeant: nec quicquam, præter viáticum vel cibária, accípiant.

FERIA SEXTA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 5. *ad* 10.

CUm falſus rumor exíſſet, tanquam vitâ exceſsíſſet Antíochus, aſſúmptis Jaſon non minùs mille viris, repéntè aggréſſus eſt civitátem: & cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsâ civitáte, Menélaüs fugit in arcem: Jaſon verò non parcébat in cæde cívibus ſuis, nec cogitábat proſperitátem advérsùm cognátos malum eſſe máximum, árbitrans hóſtium & non cívium ſe trophǽa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit: finem verò inſidiárum ſuárum confuſiónem accépit, & prófugus íterùm ábiit in Ammaníten. Ad últimum, in exítium ſuî conclúſus ab Aréta Arabum tyránno, fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odióſus, ut réfuga legum & execrábilis, ut pátriæ & cívium hoſtis, in Ægýptum extrúſus eſt. Et qui multos de pátria ſua expúlerat, péregrè périit, Lacedæmonas proféctus, quaſi pro cognatióne ibi refúgium habitúrus. Et qui inſepúltos multos abjécerat, ipſe & illamentátus, & inſepúltus abjícitur, ſepultúrâ neque peregrínâ uſus, neque pátrio ſepúlcro partícipans.

℟. *j.* Eleázarus, *p.* 331.

LECTIO II. *v.* 11. *ad* 16.

HIs itaque geſtis, ſuſpicátus eſt Rex ſocietátem deſertúros Judǽos: & ob hoc proféctus ex Ægýpto efferátis ánimis, civitátem quidem armis cepit. Juſſit autem milítibus interfícere, nec párcere occurſántibus, & per domos aſcendéntes trucidáre. Fiébant ergo cædes júvenum, ac ſeniórum, & mulíerum, & natórum extermínia, virginúmque & parvulórum neces. Erant autem toto tríduo octogínta míllia interfécti, quadragínta míllia vincti, non minùs autem venúmdati. Sed nec iſta ſuffíciunt: auſus eſt étiam intráre templum univérsâ terrâ ſánctius, Menélao ductóre, qui legum & pátriæ fuit próditor. Et

:eléſtis mánibus ſumens ıncta vaſa quæ ab áliis égibus & civitátibus erant óſita ad ornátum loci & ;lóriam, contrectábat inígnè, & contaminábat.

℟. *ij*. Hi qui, *p.* 332.

LECTIO III. *c. 6. v. 1. ad 6.*

SEd non poſt multum témporis, miſit Rex ſeıem quemdam Antiochéıum, qui compélleret Judǽos ut ſe transférrent à pátriis & Dei légibus: contamináre étiam quod in Jeroſólymis erat templum, & cognomináre Jovis Olýmpii: & in Gárizim, próut erant hi qui locum inhabitábant, Jovis Hoſpitális. Péſſima autem & univérſis gravis erat malórum incúrſio: nam templum luxúriâ & commeſſatiónibus Géntium erat plenum, & ſcortántium cum meretrícibus: ſacratíſque ǽdibus mulíeres ſe ultrò ingerébant, intrò feréntes ea quæ non licébat. Altáre étiam plenum erat illícitis quæ légibus prohibebántur. Neque autem Sábbata cuſtodiebántur, neque dies ſolémnes pátrii ſervabántur, nec ſimplíciter Judǽum ſe eſſe quiſquam confitebátur.

℟. *iij*. Eleázarus vitâ, *p.* 332.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 32. *De Viſitat.*

IN Viſitatióne faciénda, is ordo ſervábitur, ut primùm Cívitas, deínde Diœcéſis, nisì fortè áliud videátur Epíſcopo, viſitétur. In Civitáte verò, à Cathedráli Eccléſia inchoándum; deínde ad síngulas Collegiátas; poſtrémò ad Parochiáles tranſeúndum erit.

SABBATO.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c. 6. v. 18. ad 22.*

ELeázarus, unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provéctus, & vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíſſimam mortem, magìs quàm odíbilem vitam, compléctens, voluntáriè præíbat ad ſupplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere; patiénter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui aſtábant, iníquâ miſeratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum ſecrétò rogábant afférri carnes quibus veſci ei licébat, ut ſimularétur manducáſſe, ſicut Rex imperáverat, de ſacrifícii cárnibus: ut, hoc facto, à morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. *è III. Nocturno Dom. præced.*

LECTIO II. *v.* 23. *ad* 28.

AT ille cogitáre cœpit ætátis ac ſenectútis ſuæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis canítiem, atque à púero óptimæ converſatiónis actus: & ſecúndùm ſanctæ & à Deo cónditæ Legis conſtitúta, reſpóndit citò, dicens, præmítti ſe velle in inférnum. Non enim ætáti noſtræ dignum eſt, inquit, fíngere: ut multi adoleſcéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum, tranſíſſe ad vitam alienigenárum: & ipſi propter meam ſimulatiónem, & propter módicum corruptíbilis vitæ tempus, decipiántur: & per hoc, máculam atque execratiónem meæ ſenectúti conquíram. Nam etſi in præſénti témpore ſupplíciis hóminum erípiar, ſed manum Omnipoténtis, nec vivus nec defúnctus effúgiam. Quamóbrem fórtiter vitâ excedéndo, ſenectúte quidem dignus apparébo: adoleſcéntibus autem exémplum forte relínquam, ſi prompto ánimo, ac fórtiter, pro graviſſimis ac ſanctíſſimis légibus honéſtâ morte perfúngar. His dictis, conféſtim ad ſupplícium trahebátur.

LECTIO III. *v.* 29. *ad fin.*

HI autem qui eum ducébant, & paulò antè fúerant mitióres, in iram convérſi ſunt, propter ſermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabántur. Sed cùm plagis perimerétur, ingémuit, & dixit: Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, maniféſtè tu ſcis, quia, cùm à morte poſſem liberári, duros córporis ſuſtíneo dolóres: ſecúndùm ánimam verò, propter timórem tuum libénter hæc pátior. Et iſte quidem hoc modo vitâ decéſſit, non ſolùm juvénibus, ſed & univérſæ genti memóriam mortis ſuæ, ad exémplum virtútis & fortitúdinis, derelínquens.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 32. *De Viſitat.*

IN Viſitatióne, non ſolùm Párochi, ſed étiam totíus Paróchiæ Sacerdótes & Clérici evocáti, ſeípſos Epíſcopo ſiſtent.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. 2. Si nobis, propter increpatiónem & correptiónem, Dóminus Deus noſter módicùm irátus eſt, ſed íterùm reconciliábitur ſervis ſuis. 2. *Mach.* 7. 33.

Oratio de Laudibus Dominicæ ſequentis.

DOMINICA XXV. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 7. *v.* 1. *ad* 6.

COntigit & ſeptem fratres unà cum matre ſua apprehénſos, compélli à

egeédere contra fas carnes porcínas, flagris & taúris cruciátos. Unus autem illis, qui erat primus, ic ait: Quid quæris, & uid vis díſcere à nobis? Paráti ſumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque Rex, juſſit ſartágines & ollas æneas ſuccéndi: quibus ſtatim ſuccénſis, juſſit ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam: &, cute cápitis abſtráctâ, ſummas quoque manus & pedes ei præſcíndi, cæteris ejus frátribus & matre inſpiciéntibus. Et, cùm jam per ómnia inútilis factus eſſet, juſſit ignem admovéri, & adhuc ſpirántem torréri in ſartágine: in qua, cùm diu cruciarétur, cæteri unà cum matre ínvicem ſe hortabántur mori fórtiter, dicéntes: Dóminus Deus aſpíciet veritátem & conſolábitur in nobis, quemádmodum in proteſtatióne Cántici declarávit Móyſes: Et in ſervis ſuis conſolábitur.

℟. *j.* Appáruit quidam equus terríbilem habens ſeſſórem, óptimis operiméntis adornátus: * Iſque cum ímpetu, Heliodóro prióres calces eliſit. 2. *Mach.* 3. 25. ℣. Date locum iræ; ſcriptum eſt enim: Mihi vindícta; ego retríbuam. *Rom.* 12. 19. * Iſque.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 12.

MOrtuo ítaque illo primo, hoc modo ſequéntem deducébant ad illudéndum: &, cute cápitis ejus cum capíllis abſtráctâ, interrogábant, ſi manducáret priùs quàm toto córpore per membra ſíngula punirétur. At ille reſpóndens pátriâ voce, dixit: Non fáciam. Propter quod & iſte, ſequénti loco, primi torménta ſuſcépit: & in último ſpíritu conſtitútus, ſic ait: Tu quidem, ſceleſtíſſime, in præsénti vita nos perdis: ſed Rex mundi defúnctos nos pro ſuis légibus in ætérnæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit. Poſt hunc tértius illúditur: & linguam poſtulátus citò prótulit, & manus conſtánter exténdit: & cum fidúcia ait: E cœlo iſta poſſídeo, ſed propter Dei leges nunc hæc ipſa deſpício, quóniam ab ipſo me ea receptúrum ſpero. Ità ut Rex & qui cum ipſo erant, miraréntur adoleſcéntis ánimum, quòd tanquam níhilum dúceret cruciátus.

℟. *ij.* Alii apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glóriâ, ſpecioſíque amíctu, qui * Circumſtetérunt Heliodórum, & ex utráque parte flagellábant. 2. *Mach.* 3. 26. ℣. Facit Deus Angelos ſuos Spíritus, & Miníſtros ſuos flammam ignis. *Hebr.* 1. 7. * Circumſtetérunt.

LECTIO III. *v.* 13. *ad* 19.

ET hoc ità defúncto, quartum vexábant ſi-

militer torquéntes. Et cùm jam eſſet ad mortem, ſic ait: Pótiùs eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, íterùm ab ipſo reſuſcitándos: tibi enim reſurréctio ad vitam non erit. Et cùm admovíſſent quintum, vexábant eum. At ille reſpíciens in eum, dixit: Poteſtátem inter hómines habens, cùm ſis corruptíbilis, facis quod vis: noli autem putáre genus noſtrum à Deo eſſe derelíctum. Tu autem patiénter ſúſtine: & vidébis magnam poteſtátem ipsíus, quáliter te & ſemen tuum torquébit. Poſt hunc ducébant ſextum: & is mori incípiens, ſic ait: Noli fruſtrà erráre: nos enim propter noſmetípſos hæc pátimur, peccántes in Deum noſtrum, & digna admiratióne facta ſunt in nobis: tu autem ne exíſtimes tibi impúnè futúrum, quòd contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. *iij.* Repedábat ad Regem Heliodórus: * Teſtabátur autem ómnibus ea quæ ſub óculis ſuis víderat ópera magni Dei. 2. *Mach.* 3. 35. 36. ℣. Narrábat per síngula quæ Deus fecíſſet. *Act.* 21. 19. * Teſtabátur. Glória. * Teſtabátur.

IN II. NOCTURNO.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 7.

STabunt juſti in magna conſtántia, advérsùs eos qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili: & mirabúntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiam agéntes, & præ angúſtia ſpíritûs geméntes: Hi ſunt quos habúimus aliquándo in derísum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æſtimabámus insániam, & finem illórum ſinè honóre: ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter Sanctos ſors illórum eſt. Ergo errávimus à via veritátis, & juſtítiæ lumen non luxit nobis, & ſol intelligéntiæ non eſt ortus nobis. Laſsáti ſumus in via iniquitátis & perditiónis, & ambulávimus vias difficiles: viam autem Dómini ignorávimus.

℟. *iv.* Eleázarus glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, * Voluntáriè præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6. 19. ℣. Conféſſus bonam confeſſiónem coram multis téſtibus. 1. *Tim.* 6. 12. * Voluntáriè.

LECTIO V. *v.* 8. *ad* 11.

QUid nobis prófuit ſupérbia? aut divitiárum jactántia quid cóntulit nobis? Tranſiérunt ómnia illa, tanquam umbra, & tanquam núntius percúrrens, & tanquam navis

pertránſit fluctuán-
aquam : cujus, cùm
terierit, non eſt veſtí-
m inveníre, neque ſé-
am carínæ illíus in flú-
us : aut tanquam avis
tránſvolat in áere, cu-
nullum invenítur argu-
ıtum itíneris, ſed tan-
ı ſónitus alárum vérbe-
s levem ventum, &
ıdens per vim itíneris,
em.
. v. Hi qui Eleázarum
ébant, & paulò antè
rant mitióres,* In iram
vérſi ſunt, propter ſer-
nes ab eo dictos. 2.
ch. 6. 29. ℣. Diſſeca-
ıtur córdibus ſuis, &
débant déntibus in eum.
. 7. 54. * In iram.
CTIO VI. v. 14. ad 17.
Alia dixérunt in in-
férno hi qui pecca-
unt : quóniam ſpes ím-
tanquam lanúgo eſt
à vento tóllitur, &
quam ſpuma grácilis
à procélla diſpérgitur,
tanquam fumus qui à
to diffúſus eſt, & tan-
m memória hóſpitis
us diéi prætereúntis.
ti autem in perpétuum
ent: & apud Dóminum
merces eórum, & cogi-
o illórum apud Altíſſi-
m. Ideò accípient re-
ım decóris, & diadéma
ciéi de manu Dómini :
niam déxterâ ſuâ teget
, & bráchio ſancto ſuo
éndet illos.
. vj. Eleázarus vitâ de-
céſſit, non ſolùm juvéni-
bus, ſed & univérſæ genti
* Memóriam mortis ſuæ, ad
exémplum virtútis & forti-
túdinis, derelínquens. 2.
Mach. 6. 31. ℣. Obdormí-
vit in Dómino. *Act.* 7. 59.
* Memóriam. Glória.* Me-
móriam.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Gregórii
Nazianzéni.

Orat. 22.

LECTIO VII.

IBi fortes & magnánimi
fílii, generóſæ matris ge-
neróſa sóboles, glorióſi
veritátis propugnatóres,
Antíochi tempóribus ex-
celſióres, veri Moſáicæ Le-
gis diſcípuli, paternórum
rítuum obſervantíſſimi,
númerus apud Hebrǽos
laudábilis, & propter ſep-
tenáriæ quiétis myſtérium
venerábilis, unum ſpirán-
tes, unum ſectántes, unum
illud ad vitam iter agnoſ-
céntes, ut mortem Dei
causâ ſuſcíperent : non
minùs ánimis fratres, quàm
corpóribus ; inter ſe mú-
tuæ mortis ǽmuli. O rem
admirándam ! Torménta
quaſi theſaúros præripién-
tes, pro magíſtra Lege pe-
rícula ſubeúntes, illáta non
magìs formidántes quàm
quæ ſupérerant requiréntes;
unum illud vériti, ne ty-
ránnus à pœnis desíſteret,
ne quis ipsórum ſinè coró-
næ præmio diſcéderet, ne
inviti fratres álii ab álio
ſejungeréntur, & ne in eo

P v

diſcrímine, cruciátibus erépti, malâ victóriâ ſuperárent.

℟. *vij*. Supra modum mater mirábilis, & bonórum memóriâ digna, * Quæ pereúntes ſeptem fílios ſub unius diéi témpore conſpíciens, bono ánimo ferébat. 2. *Mach*. 7. 20. ℣. Irátus eſt draco in mulíerem. *Apoc*. 12. 17. * Quæ.

LECTIO VIII.

ERat ibi fortis & generóſa mater, puerórum ſimul ac Dei amans, cujus matérna víſcera ſupra natúræ conſuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum qui in torméntis erant, miſerebátur: ſed timóre angebátur, ne non ea ſuſcíperent: neque magìs eos qui è vita migráverant, deſiderábat, quàm precabátur ut réliqui cum illis conjungeréntur; de quibus fíliis, magìs quàm de mórtuis erat ſollícita. Horum enim dúbium erat certámen: at illórum ſecúrus vitæ éxitus. Atque illos quidem jam Deo adjúnxerat: de his verò quómodo Deus eos ſuſcíperet, laborábat. O virílem ánimum in córpore mulíebri! O admirábile magni ánimi increméntum!

℟. *viij*. Adoleſcéntior mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens: * Noviſſimè autem poſt fílios, & mater consúmpta eſt. 2. *Mach*. 7. 40. 41. ℣. Diſténti ſunt, non ſuſcipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem. *Hebr*. 11. 35. * Noviſſimè.

Si hæc Dominica ſit ultima poſt Pentecoſten, Evangelium cum Homilia & Reſponſorio, itémque Antiphonæ ad Benedictus *&* *ad* Magníficat *cum Oratione, ſumentur è Dominica VI. quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam, infrà.*

Si ſint XXVI. Dominicæ poſt Pentecoſten, prædicta hodie ſumentur è Dominica V. quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam; & Dominicâ ſequenti XXVI. ſcilicet, è Dom. VI. poſt Epiphaniam.

Si ſint XXVII. Dom. poſt Pent. prædicta hodie ſumentur è Dom. IV. quæ ſuperfuit poſt Epiph. Dom. ſequenti è Dom. V. & Dom. XXVII. è Dom. VI. quæ ſuperfuit poſt Epiph.

Si verò ſint XXVIII. Dom. poſt Pentecoſten, prædicta hodie ſumentur è Dominica III. quæ ſuperfuit poſt Epiph. Dom. ſequenti è Dom. IV. Dom. XXVII. è Dominica V. & Dom. XXVIII. è Dominica VI. quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 32. *De Viſitat*.

EPíſcopi in Viſitatióne verbum Dei propónent, Clerúmque ac pópulum ad

irum mandatórum ,
iaſticarúmque conſti-
ium obſervántiam ,
iam Religiónem , vi-
iocéntiam , pacem &
rdiam adhortabún-
Sacraméntum itèm
rmatiónis cónferent.

IA SECUNDA.
bro ſecúndo Macha-
bæórum.

TIO I. *c.* 7. *v.* 20.
24.

ra modum mater mi-
bilis , & bonórum me-
digna , quæ pereún-
ptem filios , ſub uníus
mpore , conſpíciens ,
ánimo ferébat , pro-
pem quam in Deum
iat , ſíngulos illórum
bátur voce pátriâ fór-
repléta ſapiéntiâ : &
eæ cogitatióni maſcu-
ánimum ínſerens ,
ad eos : Néſcio quá-
n útero meo apparuí-
neque enim ego ſpí-
& ánimam donávi
& vitam , & ſingulό-
nembra non ego ipſa
égi : ſed enim mundi
or qui formávit hó-
nativitátem , quíque
um invénit oríginem,
íritum vobis iterùm
miſericórdia reddet
am , ſicut nunc voſ-
ſos deſpícitis propter
ejus. Antíochus au-
contémni ſe arbitrá-
ſimul & exprobrántis
deſpéctâ , cùm adhuc
ſcéntior ſuperéſſet ,
olùm verbis hortabá-
tur , ſed & cum juraménto affirmábat , ſe dívitem & beátum factúrum , & tranſlátum à pátriis légibus amícum habitúrum , & res neceſsárias ei præbitúrum.

℟. *j.* Appáruit , *p.* 343.

LECTIO II. *v.* 25. *ad* 29.

SEd ad hæc cùm adoléſcens nequáquam inclinarétur , vocávit Rex matrem , & ſuadébat ei ut adoleſcénti fíeret in ſalútem. Cùm autem multis eam verbis eſſet hortátus , promíſit ſuasúram ſe fílio ſuo. Itaque inclináta ad illum , irrídens crudélem tyránnum , ait pátriâ voce : Fili mi , miſerére meî quæ te in útero novem ménſibus portávi , & lac triénnio dedi & álui , & in ætátem iſtam perdúxi. Peto , nate , ut aſpícias ad cœlum & terram , & ad ómnia quæ in eis ſunt : & intélligas quia ex níhilo fecit illa Deus , & hóminum genus. Ità fiet , ut non tímeas carníficem iſtum : ſed dignus frátribus tuis eﬀéctus párticeps , ſúſcipe mortem , ut in illa miſeratióne cum frátribus tuis te recípiam.

℟. *ij.* Alii , *p.* 343.

LECTIO III. *v.* 30. *ad* 41.

CUm hæc illa adhuc díceret , ait adoléſcens : Quem ſuſtinétis ? Non obédio præcépto Regis , ſed præcépto Legis quæ data eſt nobis per Móyſen. Tu verò qui invéntor omnis

malítiæ factus es in Hebrǽos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis noſtris hæc pátimur. Et ſi nobis propter increpatiónem & correptiónem Dóminus Deus noſter módicùm irátus eſt: ſed íterùm reconciliábitur ſervis ſuis. Tu autem, ô ſceléſte, & ómnium hóminum flagitiosíſſime! noli fruſtrà extólli vanis ſpebus in ſervos ejus inflammátus. Nondùm enim omnipoténtis Dei & ómnia inſpiciéntis judícium effugíſti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt: tu verò judício Dei juſtas ſupérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, ſicut & fratres mei, ánimam & corpus meum trado pro pátriis légibus: ínvocans Deum matúriùs genti noſtræ propítium fíeri, téque cum torméntis & verbéribus confitéri quòd ipſe eſt Deus ſolus. In me verò & in frátribus meis déſinet Omnipoténtis ira, quæ ſuper omne genus noſtrum juſtè ſuperdúcta eſt. Tunc Rex accénſus irâ, in hunc ſuper omnes crudélius desǽvit, indígnè ferens ſe deriſum. Et hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. Noviſſimè autem poſt fílios, & mater conſúmpta eſt.

℟. *iij.* Repedábat, *p. 344.*

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 32. *De Viſitat.*

Epíſcopi in Viſitatióne, omnes patérnâ caritáte, animíque pio afféctu, ad pœniténtiam invitábunt & adhortabúntur: pœniténtes verò & contrítos qui in caſus Epíſcopis reſervátos lapſi fúerint, vel ipſi per ſe, vel per álios ad eam rem deléctos, pœniténtiâ ſalutári injúnctâ, absólvent.

FERIA TERTIA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

Lectio I. *c.* 9. *v.* 1. *ad* 6.

Antíochus inhonéſtè revertebátur de Pérſide. Intráverat enim in eam quæ dícitur Persépolis, & tentávit expoliáre templú, & civitátem opprímere: ſed multitúdine ad arma concurrénte, in fugam verſi ſunt: & ità cóntigit ut Antíochus poſt fugam túrpiter redíret. Et cùm veníſſet circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem & Timótheum geſta ſunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur ſe injúriam illórum qui ſe fugáverant, poſſe in Judǽos retorquére: ideóque juſſit agitári currum ſuum, ſinè intermiſſióne agens iter, cœléſti eum judício perurgénte, eò quòd ità ſupérbè locútus eſt ſe ventúrum Jeroſólymam, & congériem

ſepúlcri Judæórum eam factúrum. Sed qui univérſa cónſpicit Dóminus Deus Iſraël, percúſſit eum inſanábili & inviſíbili plagâ. Ut enim finívit hunc ipſum ſermónem, apprehéndit eum dolor dirus víſcerum, & amára internórum torménta, & quidem ſatìs juſtè: quippe qui multis & novis cruciátibus aliórum tórſerat víſcera, licèt ille nullo modo à ſua malítia ceſsáret.

℟. *j*. Eleázarus, *p*. 344.

LECTIO II. *v*. 7. *ad* 12.

SUper hoc autem ſupérbiâ replétus, ignem ſpirans ánimo in Judǽos, & præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, & gravi córporis colliſióne membra vexári. Iſque qui ſibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, ſupra humánum modum ſupérbiâ replétus, & móntium altitúdines in ſtatéra appéndere, nunc humiliátus ad terram, in geſtatório portabátur, maniféſtam Dei virtútem in ſemetípſo contéſtans: ità ut de córpore ímpii, vermes ſcaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus & fetóre exércitus gravarétur. Et qui paulò antè ſídera cœli contíngere ſe arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fetóris portáre. Hinc ígitur cœpit ex gravi ſupérbia dedúctus, ad agnitiónem ſuî veníre, divínâ admónitus plagâ, per moménta ſíngula dolóribus ſuis augménta capiéntibus. Et cùm nec ipſe jam fetórem ſuum ferre poſſet, ità ait: Juſtum eſt súbditum eſſe Deo, & mortálem non pária Deo ſentíre.

℟. *ij*. Hi qui, *p*. 345.

LECTIO III. *v*. 13. *ad* 17.

ORábat autem hic ſceléſtus Dóminum, à quo non eſſet miſericórdiam conſecutúrus. Et civitátem ad quam feſtínans veniébat, ut eam ad ſolum dedúceret ac ſepúlcrum congeſtórum fáceret, nunc optat líberam réddere: & Judǽos, quos nec ſepultúrâ quidem ſe dignos habitúrum, ſed ávibus ac feris diripiéndos traditúrum, & cum párvulis exterminatúrum díxerat, æquáles nunc Atheniénſibus factúrum pollicétur: templum étiam ſanctum, quòd priùs expoliáverat, óptimis donis ornatúrum: & ſancta vaſa multiplicatúrum, & pertinéntes ad ſacrifícia ſumptus de reddítibus ſuis præſtatúrum: ſuper hæc, & Judǽum ſe futúrum, & omnem locum terræ perambulatúrum, & prædicatúrum Dei poteſtátem.

℟. *iij*. Eleázarus vitâ, *p*. 345.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 32. *De Viſitat.*

EPíſcopi in Viſitatióne, Ecclésiæ Fábricam, & ejus partes omnes perluſtrábunt; ut ſi quid inſtauratióne indígeat, matúrè provideátur.

FERIA QUARTA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 9. *v.* 18. *ad* 22.

NOn ceſsántibus dolóribus; (ſupervénerat enim in eum juſtum Dei judícium,) Antíochus deſpérans ſcripſit ad Judǽos in modum deprecatiónis, epíſtolam hæc continéntem: Optimis cívibus Judǽis, plúrimam ſalútem, & benè valére, & eſſe felíces, rex & princeps Antíochus. Si benè valétis, & filii veſtri, & ex ſenténtia vobis cuncta ſunt, máximas ágimus grátias. Et ego in infirmitáte conſtitútus, veſtrî autem memor benígnè, revérſus de Pérſidis locis, & infirmitáte gravi apprehénſus, neceſsárium duxi pro commúni utilitáte curam habére: non deſpérans memetípſum, ſed ſpem multam habens effugiéndi infirmitátem.

℟. *j.* Supra, *p.* 346.

LECTIO II. *v.* 23. *ad* 25.

REſpíciens autem quòd & pater meus, quibus tempóribus in locis ſuperióribus ducébat exércitum, oſténdit qui poſt ſe ſuſcíperet principátum: ut ſi quid contrárium accíderet, aut difficile nuntiarétur, ſciéntes hi qui in regiónibus erant cui eſſet rerum ſumma derelícta, non turbaréntur. Ad hæc consíderans de próximo poténtes quoſque & vicínos tempóribus inſidiántes, & evéntum expectántes, deſignávi filium meum Antíochum Regem, quem ſæpè recúrrens in ſuperióra regna, multis veſtrûm commendábam: & ſcripſi ad eum quæ ſubjécta ſunt.

℟. *ij.* Adoleſcéntior, *p.* 346.

LECTIO III. *v.* 26. *ad fin.*

ORo ítaque vos & peto, mémores beneficiórum públicè & privátim, ut unuſquíſque consérvet fidem ad me & ad filium meum. Confído enim eum, modéſtè & humánè actúrum, & ſequéntem propóſitum meum, & commúnem vobis fore. Igitur homicída & blaſphémus péſſimè percúſſus, & ut ipſe álios tractáverat, péregrè in móntibus miſerábili óbitu vitâ functus eſt. Transferébat autem corpus Philíppus collactáneus ejus, qui métuens filium Antíochi, ad Ptolemǽum Philometórem in Ægýptum ábiit.

℟. *iij.* Cùm ipſe Antíochus jam fetórem ſuum ferre non poſſet, ità ait:

Juſtum eſt súbditum eſſe Deo, & mortálem non pária Deo ſentíre. 2. *Mach.* 9. 12. ℣. Reprobátus eſt; non enim invénit pœniténtiæ locum. *Hebr.* 12. 17.* Juſtum. Glória. * Juſtum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 21. *De Viſitat.* §. 4.

SYndici, æditui, operárii, & álii bonórum Eccleſiárum receptóres aut procuratóres quicúmque, teneántur coram Epíſcopis, & áliis de eórum consénſu Ecclésias hujúſmodi viſitántibus, ratiónes ſuæ adminiſtratiónis, exhibére & réddere.

FERIA QUINTA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 10. *v.* 1. *ad* 6.

MAchabǽus autem, & qui cum eo erant, Dómino ſe protegénte, templum quidem & civitátem recépit: aras autem quas alienígenæ per platéas extrúxerant, itémque delúbra demolítus eſt. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt: & de ignítis lapídibus igne concépto, ſacrifícia obtulérunt poſt biénnium; & incénſum, & lucérnas, & panes propoſitiónis poſuérunt. Quibus geſtis, rogábant Dóminum proſtráti in terram, ne ámpliùs tálibus *malis incíde*rent: ſed & ſi quando peccáſſent, ut ab ipſo mítiùs corriperéntur, & non bárbaris ac blaſphémis homínibus traderéntur. Quâ die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eâdem die purificatiónem fieri, vigéſimâ quintâ menſis qui fuit Cáſleu. Et cum lætítia diébus octo egérunt in modum tabernaculórum, recordántes quòd ante módicum témporis, diem ſolémnem tabernaculórum in móntibus & in ſpelúncis more beſtiárum égerant.

℟. *j.* Appáruit, *p.* 343.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 12.

PRopter quod thyrſos, & ramos vírides, & palmas præferébant ei qui proſperávit mundári locum ſuum. Et decrevérunt commúni præcépto & decréto, univérſæ genti Judæórum, ómnibus annis ágere dies iſtos. Et Antíochi quidem, qui appellátus eſt Nóbilis, vitæ excéſſus ità ſe hábuit. Nunc autem de Eupatóre Antíochi ímpii fílio, quæ geſta ſunt narrábimus, breviántes mala quæ in bellis geſta ſunt. Hic enim ſuſcépto regno, conſtítuit ſuper negótia regni Lýſiam quemdam, Phœ́nicis & Sýriæ milítiæ príncipem. Nam Ptolemǽus, qui dicebátur Macer, juſti tenax erga Judǽos eſſe conſtítuit, & præcípuè propter iniquitátem quæ facta erat in eos, &

pacíficè ágere cum eis.

℟. *ij*. Alii, *p*. 343.

LECTIO III. *c*. 11. *v*. 7. *ad* 15.

ET ipſe primus Machabæus, ſumptis armis, cæteros adhortátus eſt ſimul, ſecum perículum ſubíre, & ferre auxílium frátribus ſuis. Cúmque páriter prompto ánimo procéderent, Jeroſólymis appáruit præcédens eos eques in veſte cándida, armis aúreis, haſtam vibrans. Tunc omnes ſimul benedixérunt miſericórdem Dóminum, & convaluérunt ánimis: non ſolùm hómines, ſed & beſtias ferocíſſimas, & muros férreos paráti penetráre. Ibant ígitur prompti, de cœlo habéntes adjutórem & miſerántem ſuper eos Dóminum. Leónum autem more, ímpetu irruéntes in hoſtes, proſtravérunt ex eis úndecim míllia péditum, & équitum mille ſexcéntos: univérſos autem in fugam vertérunt: plures autem ex eis vulneráti nudi evaſérunt. Sed & ipſe Lýſias túrpiter fúgiens eváſit. Et quia non inſenſátus erat, ſecum ipſe réputans factam erga ſe diminutiónem, & intélligens invíctos eſſe Hebræos omnipoténtis Dei auxílio innitentes, miſit ad eos: promiſítque ſe conſenſúrum ómnibus quæ juſta ſunt, & Regem compulſúrum amícum fíeri. Annuit autem Machabæus précibus Lýſiæ, in ómnibus utilitáti cónſulens: & quæcúmque Machabæus ſcripſit Lýſiæ de Judæis, ea Rex concéſſit.

℟. *iij*. Repedábat, *p*. 344.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſ. *Anno* 1583. *Tit*. 32. *De Viſitat*.

UT de rebus ómnibus certiórem ac veriórem notítiam habére poſſint Epíſcopi, in ſíngulis locis viros probos & bonæ exiſtimatiónis quátuor aut quinque, vel plures déligent, à quibus earúmdem veritátem cum jurejurándo ſciſcitabúntur: præcípuè verò audiéndi erunt officiáles eorúmdem locórum, & cæteri qui áliqua múnia ibídem óbeunt.

FERIA SEXTA.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c*. 13. *v*. 1. *ad* 8.

ANno centéſimo quadragéſimo nono, cognóvit Judas Antíochum Eupatórem veníre cum multitúdine advérsùs Judæam, & cum eo Lýſiam procuratórem & præpóſitum negotiórum, ſecum habéntem péditum centum decem míllia, & équitum quinque míllia, & elephántos vigínti duos, currus cum fálcibus trecéntos. Commíſcuit autem ſe illis & Menélaüs: & cum multa fallácia deprecabátur An-

n, non pro pátriæ
ſed ſperans ſe con-
n principátum. Sed
gum ſuſcitávit áni-
ntíochi in peccató-
& ſuggerénte Lýſiâ
ſſe cauſam ómnium
m, juſſit, (ut eis
nſuetúdo,) appre-
n in eódem loco ne-
rat autem in eódem
turris quinquagínta
rum, aggéſtum ún-
abens cíneris: hæc
ctum habébat in præ-
nde in cínerem dé-
ſit ſacrílegum, óm-
eum propelléntibus
éritum. Et tali lege
icatórem legis cón-
ori, nec terræ dari
aüm. Et quidem ſa-
è: nam quia multa
am Dei delícta com-
cujus ignis & cinis
nctus: ipſe in cíne-
rte damnátus eſt.

Eleázarus, *p.* 344.

IO II. *v.* 9. *ad* 12.
Rex mente effræná-
veniébat, nequió-
e patre ſuo Judæis
írus. Quibus Judas
is, præcépit pópulo
ac nocte Dóminum
rent, quò, ſicut ſem-
nunc adjuváret eos:
qui lege, & pátriâ,
que templo privári
tur: ac pópulum
per paúlulùm reſpi-
, ne ſíneret blaſ-
rurſùs natiónibus
Omnibus ítaque ſi-
faciéntibus, & pe-
téntibus à Dómino miſericórdiam, cum fletu & jejúniis, per tríduum contínuum proſtrátis, hortátus eſt eos Judas, ut ſe præparárent.

℟. *ij*. Hi qui, *p.* 345.

LECTIO III. *c.* 15. *v.* 1. *ad* 6.

NIcánor autem, ut cómperit Judam eſſe in locis Samaríæ, cogitávit cum omni ímpetu die Sábbati commíttere bellum. Judæis verò qui illum per neceſſitátem ſequebántur, dicéntibus: Ne ità ferócitet & bárbarè féceris, ſed honórem tríbue diéi ſanctificatiónis, & honóra eum qui univérſa cónſpicit: ille infélix interrogávit, ſi eſt Potens in cœlo qui imperávit agi diem Sabbatórum. Et reſpondéntibus illis: Eſt Dóminus vivus ipſe in cœlo potens, qui juſſit agi ſéptimam diem. At ille ait: Et ego potens ſum ſuper terram, qui ímpero ſumi arma, & negótia Regis impléri. Tamen non obtínuit ut conſílium perfíceret. Et Nicánor quidem cum ſumma ſupérbia eréctus, cogitáverat commúne trophæum ſtatúere de Juda.

℟. *iij*. Eleázarus vitâ, *p.* 345.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 24. *De Reform. Cap.* 10.

UBi de Viſitatióne aut morum correctióne

ágitur, exémptio aut ulla inhibítio, appellátio, ſeu queréla, étiam ad Sedem Apoſtólicam interpóſita, executiónem eórum quæ ab Epíſcopis mandáta, decréta, aut judicáta fúerint, ne quoquómodo impédiat aut ſuſpéndat.

SABBATO.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c. 15. v. 17. ad 21.*

EXhortáti ítaque Judæ ſermónibus bonis valde, de quibus extólli poſſet ímpetus, & ánimi júvenum confortári, ſtatuérunt dimicáre & conflígere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret: eò quòd cívitas ſancta & templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, & filiis, itémque pro frátribus & cognátis, minor ſollicitúdo: máximus verò & primus pro ſanctitáte timor erat templi. Sed & eos qui in civitáte erant, non mínima ſollicitúdo habébat, pro his qui congreſsúri erant. Et cùm jam omnes ſperárent judícium futúrum, hoſtéſque adéſſent, atque exércitus eſſet ordinátus, béſtiæ equitéſque opportúno in loco compóſiti, consíderans Machabǽus advéntum multitúdinis, & apparátum várium armórum, & ferocitátem beſtiárum, exténdens manus in cœlum, prodígia faciéntem Dominum invocávit, qui non ſecúndùm armórum poténtiam, ſed próut ipſi placet, dat dignis victóriam.

Si fiat de Sabbato, dicuntur priora ℟℟. è III. Nocturno Dom. præced.

LECTIO II. *v. 22. ad 29.*

DIxit autem ínvocans, hoc modo: Tu, Dómine, qui miſíſti Angelum tuum ſub Ezechía rege Juda, & interfecíſti de caſtris Sennácherib centum octogínta quinque míllia: & nunc, Dominátor cœlórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre & tremóre magnitúdinis bráchii tui, ut métuant qui cum blaſphémia véniunt advérsùs ſanctum pópulum tuum. Et hic quidem ità perorávit. Nicánor autem & qui cum ipſo erant, cum tubis & cánticis admovébant. Judas verò & qui cum eo erant, invocáto Deo, per oratiónes congréſſi ſunt: manu quidem pugnántes, ſed Dóminum córdibus orántes, proſtravérunt non minùs trigínta quinque míllia, præséntiâ Dei magníficè delectáti. Cúmque ceſsáſſent, & cum gaúdio redírent, cognovérunt Nicánorem ruiſſe cum armis ſuis. Facto ítaque clamóre, & perturbatióne excitátâ, pátriâ voce omnipoténtem Dóminum benedicébant.

ꞇctio III. *v.* 30. *ad* 36.
Ræcépit autem Judas qui per ómnia córpore ánimo mori pro cívibus rátus erat, caput Nicá- oris, & manum cum hú- ero abſcíſſam, Jerosóly- am perférri. Quò cùm rveníſſet, convocátis ntribúlibus & Sacerdóti- us ad altáre, accérſiit & s qui in arce erant. Et nſo cápite Nicánoris, t manu nefáriâ, quam ex- ndens contra domum ſan- tam omnipoténtis Dei, ma- níficè gloriátus eſt: lin- uam étiam ímpii Nicáno- is præciſſam juſſit particu- ſtim ávibus dari: manum utem deméntis contra emplum ſuſpéndi. Omnes gitur cœli benedixérunt Dóminum, dicéntes: Be- edíctus qui locum ſuum ncontaminátum ſervávit. uſpéndit autem Nicánoris aput in ſumma arce, ut videns eſſet & maniféſtum ignum auxílii Dei. Itaque mnes commúni consílio lecrevérunt, nullo modo liem iſtum abſque celebri- áte præteríre.

CANON.

x Concílio Burdigalénſi. *nno* 1624. *Cap.* 21. *De Viſitat.* §. 1.

DEcérnimus Monaſtéria cujuſcúmque Ordinis, uorum Reguláres Congre- atiónibus Generálibus ſi- e Provinciálibus nondùm ggregáti ſunt, aut in qui- us, licèt aggregáti ſint, régula & inſtitútum nullo modo ſervátur, ab Ordi- náriis Epíſcopis locórum, síngulis annis viſitánda, nonobſtántibus exemptió- nibus, conſuetudínibus, & privilégiis quibuſcúmque in contrárium allátis.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Ezéchiel vidit conſpéctum glóriæ, quam oſténdit illi in curru Chérubim. *Eccli.* 49. 10.

Oratio de Laudibus Dominicæ ſequentis.

DOMINICA XXVI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 4.

ET factum eſt in trigé- ſimo anno, in quarto, in quinta menſis, cùm eſſem in médio captivórum, juxta flúvium Chobar: apérti ſunt cœli, & vidi viſiónes Dei. In quinta menſis, ipſe eſt annus quintus tranſmi- grationis regis Jóachin, factum eſt verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi Sacerdótem, in terra Chal- dæórum, ſecus flumen Chobar: & facta eſt ſuper eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túr- binis veniébat ab Aquiló- ne, & nubes magna, & ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus: & de mé- dio ejus quaſi ſpécies elé- ctri, id eſt de médio ignis.

℟. *j.* Audívi loquéntem ad me, & dicéntem: Fili

hóminis, mitto ego te ad filios Iſraël, ad gentes apoſtatríces quæ receſsérunt à me: * Ipſi & patres eórum prævaricáti ſunt pactum meum. *Ezech.* 2. 2. 3. ℣. Quemádmodum Jannes & Mambres reſtitérunt Móyſi, ità & hi resíſtunt veritáti. 2. *Tim.* 3. 8. * Ipſi.

LECTIO II. *v.* 5. *ad* 12.

ET in médio ejus ſimilitúdo quátuor animálium: & hic aſpéctus eórum, ſimilitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quaſi planta pedis vítuli, & ſcintíllæ quaſi aſpéctus æris candéntis. Et manus hóminis ſub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant. Junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum: non revertebántur cùm incéderent; ſed unumquódque ante fáciem ſuam gradiebátur. Similitúdo autem vultûs eórum, fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipsórum quátuor; fácies autem bovis à ſiníſtris ipsórum quátuor; & fácies áquilæ déſuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ déſuper: duæ pennæ ſingulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie ſua ambulábat. Ubi erat ímpetus ſpíritûs, illuc gradiebántur: nec revertebántur cùm ambulárent.

℟. *ij*. Dixit Dóminus ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede: cómede volúmen iſtud, & vadens lóquere ad filios Iſraël. * Et apérui os meum, & cibávit me volúmine illo. *Ezech.* 3. 1. 2. ℣. Dixit mihi Angelus: Accipe librum & dévora illum. *Apoc.* 10. 9. * Et apérui.

LECTIO III. *v.* 24. *ad finem*, & *c.* 2. *v.* 1.

ET audiébam ſonum alárum, quaſi ſonum aquárum multárum, quaſi ſonum ſublímis Dei. Cùm ambulárent, quaſi ſonus erat multitúdinis, ut ſonus caſtrórum: cúmque ſtarent, demittebántur pennæ eórum. Nam cùm fíeret vox ſuper firmaméntum quod erat ſuper caput eórum, ſtabant, & ſubmittébant alas ſuas. Et ſuper firmaméntum quod erat ímminens cápiti eórum, quaſi aſpéctus lápidis ſapphíri ſimilitúdo throni: & ſuper ſimilitúdinem throni, ſimilitúdo quaſi aſpéctus hóminis déſuper. Et vidi quaſi ſpéciem eléctri, velut aſpéctum ignis, intrínſecùs ejus per circúitum: à lumbis ejus & déſuper, & à lumbis ejus uſque deórsùm, vidi quaſi ſpéciem ignis ſplendéntis in circúitu, velut aſpéctum arcûs, cùm

nube, in die plúviæ.
aſpéctus ſplendóris
m. Hæc víſio ſimi-
glóriæ Dómini :
& cécidi in fáciem

Interfícite uſque
neciónem ; * Om-
item ſuper quem
Thau, ne occidá-
ch. 9. 6. ℣. Si quis
rit béſtiam & imá-
ejus, & accéperit
em in fronte ſua,
manu ſua, & hic
vino iræ Dei. *Apoc.*
o. * Omnem. Gló-
mnem.

. *NOCTURNO.*
íſtola prima beáti
etri Apóſtoli.
o IV. *c.* 3. *v.* 8.

ies unánimes, com-
tiéntes, fraternitá-
óres, miſericórdes,
, húmiles : non red-
malum pro malo,
ledíctum pro male-
ſed è contrário, be-
ites : quia in hoc
ſtis, ut benedictió-
reditáte poſſideátis.
im vult vitam dilí-
dies vidére bonos,
t linguam ſuam à
& lábia ejus ne lo-
dolum. Declínet à
& fáciat bonum :
pacem, & ſequátur
quia óculi Dómini
iſtos, & aures ejus
es eórum : vultus
Dómini ſuper fa-
mala.

℟. *iv.* Ecce omnes ánimæ meæ ſunt : ut ánima patris, ità & ánima fílii : * Anima quæ peccáverit, ipſa moriétur. *Ezech.* 18. 4. ℣. Qui injúriam facit, recípiet id quod iníquè geſſit. *Coloſſ.* 3. 25. * Anima.

LECTIO V. *v.* 13. *ad* 16.

ET quis eſt qui vobis nóceat, ſi boni æmulatóres fuéritis? Sed & ſi quid patímini propter juſtítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris, paráti ſemper ad ſatisfactiónem omni poſcénti vos rationem de ea quæ in vobis eſt ſpe. Sed cum modéſtia & timóre, conſciéntiam habéntes bonam : ut in eo quod détrahunt vobis, confundántur qui calumniántur veſtram bonam in Chriſto converſatiónem.

℟. *v.* Diſplicébitis vobis in conſpéctu veſtro, in ómnibus malítiis veſtris quas fecíſtis: * Et ſciétis quia ego Dóminus, cùm benefécero vobis. *Ezech.* 20. 43. 44. ℣. Exhibéte membra veſtra ſervíre juſtítiæ, in ſanctificatiónem. *Rom.* 6. 19. * Et ſciétis.

LECTIO VI. *v.* 17. *ad* 20.

MElius eſt enim benefaciéntes, ſi volúntas Dei velit, pati, quàm malefaciéntes. Quia & Chri-

ſtus ſemel pro peccátis noſtris mórtuus eſt. Juſtus pro injúſtis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spíritu. In quo & his, qui in cárcere erant ſpirítibus, véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquándo, quando expectábant Dei patiéntiam in diébus Noë, cùm fabricarétur arca, in qua pauci, id eſt, octo ánimæ ſalvæ factæ ſunt per aquam.

℟. *vj*. Paſcam oves meas in móntibus Iſraël, in rivis, & in cunctis sédibus terræ. * In páſcuis ubérrimis paſcam eas. *Ezech*. 34. 23. 14. ℣. Ego veni, ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. Ego ſum Paſtor bonus. *Joan*. 10. 10. 11. * In. Glória. * In.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 18. *De Civit. Dei*. *Cap*. 34. n. 2

LECTIO VII.

EZéchiel more prophético, per David Chriſtum ſignificans, quia carnem de David ſémine aſſúmpſit; propter quam formam ſervi, quâ factus eſt homo, étiam ſervus Dei dícitur idem Dei Fílius; ſic eum prophetándo prænúntiat ex persóna Dei Patris: Et ſuſcitábo, inquit, ſuper pécora mea Paſtórem unum qui paſcat ea, ſervum meum David: & ipſe paſcet ea, & ipſe erit eis in Paſtórem. Ego autem Dóminus ero eis in Deum, & ſervus meus David Princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus ſum.

℟. *vij*. Suſcitábo ſuper oves meas Paſtórem unum qui paſcat eas, ſervum meum David: * Ipſe paſcet eas, & ipſe erit eis in Paſtórem. *Ezech*. 34. 23. ℣. Cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónam. 1. *Petr*. 5. 4. * Ipſe.

LECTIO VIII.

ET álio loco: Et Rex, inquit, unus erit ómnibus ímperans: & non erunt ultrà duæ gentes, nec dividéntur ámpliùs in duo regna: neque polluéntur ultrà in idólis ſuis, & abominatiónibus ſuis, & in cunctis iniquitátibus ſuis. Et ſalvos eos fáciam de univérſis sédibus ſuis in quibus peccavérunt, & mundábo eos: & erunt mihi pópulus; & ego ero eis Deus: & ſervus meus David Rex ſuper eos, & Paſtor unus erit ómnium eórum.

℟. *viij*. Ego ero eis Deus: Servus meus David Rex ſuper eos; * Et Paſtor unus erit ómnium eórum. *Ezech*. 37. 23. 24. ℣. Fiet unum ovíle & unus Paſtor. *Joan*. 10. 16. * Et.

Cætera omnia, excepto Canone, ut habentur ſuprà, p. 346.

A N O N.
ſpitculáribus Eccle-
:is Cároli magni.
ib. 5. n. 170.
ſcopos & Sacerdó-
quibus omnis terra
inclínat, per quos
rum pollet Impé-
ádmodùm honorári
erári omnes moné-
nec eos lacerári, aut
mári, vel détrahi à
um vólumus: quia
tio Sacerdótum ad
am pértinet, cujus
legatióne fungúntur
léſia.

LA SECUNDA.
zechiéle Prophéta.
1 o I. *c.* 8. *v.* 3. *ad*

íſſa ſimilitúdo ma-
is apprehéndit me
ıcínno cápitis mei:
rávit me Spíritus in-
ram & cœlum: &
it me in Jerúſalem in
e Dei, juxta óſtium
ıs quod reſpiciébat
quilónem, ubi erat
ım idólum zeli ad
cándam æmulatió-
Et ecce ibi glória Dei
, ſecúndùm viſiónem
víderam in campo.
xit ad me: Fili hó-
, leva óculos tuos ad
Aquilónis. Et levá-
ulos meos ad viam
ónis: & ecce ab Aqui-
portæ altáris, idólum
ı ipſo intróitu. Et di-
me: Fili hóminis,
ıe, vides tu quid iſti
ıt, abominatiónes
magnas quas domus Iſ-
raël facit hîc, ut procul
recédam à ſanctuário meo?
Et adhuc convérſus vidébis
abominatiónes majóres. Et
introdúxit me ad óſtium
átrii: & vidi, & ecce fo-
rámen unum in paríete. Et
dixit ad me: Fili hóminis,
fode paríetem. Et cùm fo-
díſſem paríetem, appáruit
óſtium unum. Et dixit ad
me: Ingrédere, & vide
abominatiónes péſſimas
quas iſti fáciunt hîc. Et
ingréſſus vidi, & ecce om-
nis ſimilitúdo reptílium &
animálium, abominátio,
& univérſa idóla domûs
Iſraël depícta erant in pa-
ríete, in circúitu per totum.

℟. *ſ.* Audívi, *p.* 355.

Lectio II. *v.* 12. *ad* 16.

Et dixit ad me: Certè vides, fili hóminis, quæ ſenióres domûs Iſraël fáciunt in ténebris, unuſquíſque in abſcóndito cubículi ſui. Dicunt enim: Non videt Dóminus nos, derelíquit Dóminus terram. Et dixit ad me: Adhuc convérſus vidébis abominatiónes majóres quas iſti fáciunt. Et introdúxit me per óſtium portæ domûs Dómini, quod reſpiciébat ad Aquilónem: & ecce ibi mulíeres ſedébant plangéntes Adónidem. Et dixit ad me: Certè vidíſti, fili hóminis: adhuc convérſus vidébis abominatiónes majóres his. Et introdúxit me in átrium do-

mûs Dómini intérius: & ecce in óſtio templi Dómini, inter veſtibulum & altáre, quaſi vigínti quinque viri, dorſa habéntes contra templum Dómini, & fácies ad Oriéntem: & adorábant ad ortum Solis.

℟. *ij*. Dixit, *p*. 356.

LECTIO III. *c. 9. v. 2. ad 6.*

ET ecce ſex viri veniébant de via portæ ſuperióris quæ réſpicit ad Aquilónem: & uniuſcujúſque vas intéritûs in manu ejus: vir quoque unus in médio eórum veſtítus erat líneis, & atramentárium ſcriptóris ad renes ejus. Et ingréſſi ſunt, & ſtetérunt juxta altáre æreum: & glória Dómini Iſraël aſſúmpta eſt de Cherub, quæ erat ſuper eum ad limen domûs: & vocávit virum qui indútus erat líneis & atramentárium ſcriptóris habébat in lumbis ſuis. Et dixit Dóminus ad eum: Tranſi per médiam civitátem in médio Jerúſalem: & ſigna Thau ſuper frontes virórum geméntium & doléntium ſuper cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio ejus. Et illis dixit, audiénte me: Transíte per civitátem ſequéntes eum, & percútite: non parcat óculus veſter, neque misereámini. Senem, adoleſcéntulum, & vírginem, párvulum, & mulíeres interfícite uſque ad interneciónem: omnem autem ſuper quem vidéritis Thau, ne occidátis, & à Sanctuário meo incípite. Cœpérunt ergo à viris ſenióribus qui erant ante fáciem domûs.

℟. *iij*. Interfícite, *p*. 357.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi ſecúndo Œcuménico.

Anno 1139. *Can.* 15.

SI quis, ſuadénte diábolo, hujus ſacrilégii reátum incúrrerit, quòd in Cléricum vel Mónachum violéntas manus injécerit, anathématis vínculo ſubjáceat: & nullus Epiſcopórum illum præsúmat abſólvere, nisì mortis urgénte perículo, donec Apoſtólico conſpéctui præſentétur, & ejus mandátum ſuſcípiat.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 13. *v.* 3. *ad* 7.

HÆc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis inſipiéntibus, qui ſequúntur ſpíritum ſuum, & nihil vident. Quaſi vulpes in desértis, prophétæ tui, Iſraël, erant. Non aſcendíſtis ex advérſo, neque oppoſuíſtis murum pro domo Iſraël, ut ſtarétis in prælio, in die Dómini. Vident vana, & divínant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus; cùm Dóminus non míſerit eos: & perſeveravérunt confirmáre ſermónem. Nunquid non viſiónem caſſam vidíſtis, & divinatiónem

ıem mendácem lo-
.s ? Et dícitis : Ait
ıs ; cùm ego non
ítus.
Ecce, p. 357.
ıo II. v. 8. ad 11.
ptéreà hæc dicit
minus Deus: Quia
eſtis vana, & vidí-
ıdácium; ídeò, Ecce
vos, dicit Dómi-
eus. Et erit manus
ıper prophétas qui
vana, & divínant
cium. In concílio
mei non erunt, &
ptúra domûs Iſraël
ribéntur, nec in ter-
aël ingrediéntur: &
quia ego Dóminus
Eò quòd decéperint
m meum, dicéntes:
k non eſt pax: & ip-
icábat paríetem, illi
liniébant eum luto
páleis. Dic ad eos
ıunt abſque tempe-
, quòd cáſurus ſit:
im imber inúndans,
ı lápides prægrándes
r irruéntes, & ven-
océllæ diſſipántem.
j. Diſplicébitis, p.

ıo III. v. 18. ad

ἐc dicit Dóminus
eus: Væ quæ cón-
pulvíllos ſub omni
manûs: & fáciunt
llia ſub cápite uni-
etátis, ad capiéndas
s: & cùm cáperent
s pópuli mei, vivi-
ıt ánimas eórum: &
violábant me ad pópulum meum, propter pugíllum hórdei, & fragmen panis: ut interfícerent ánimas quæ non moriúntur, & vivificárent ánimas quæ non vivunt, mentiéntes pópulo meo credénti mendáciis. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad pulvíllos veſtros, quibus vos cápitis ánimas volántes: & dirúmpam eos de bráchiis veſtris: & dimíttam ánimas quas vos cápitis, ánimas ad volándum. Et dirúmpam cervicália veſtra, & liberábo pópulum meum de manu veſtra, neque erunt ultrà in mánibus veſtris ad prædándum: & ſciétis quia ego Dóminus.

℞. ij. Paſcam, p. 358.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénſi.
Anno 545. *Cap.* 3.

SI quis Júdicum, Cléricos de quólibet córpore veniéntes, vel quorum nómina in matrícula Eccléſiæ tenéntur inſcripta, públicis actiónibus applicáre præſúmpſerit, ſi à Sacerdóte admónitus, emendáre nolúerit, agnóſcat ſe pacem Eccléſiæ non habére.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 4. *ad* 6.

HÆc dicit Dóminus Deus: Homo homo de domo Iſraël, qui po-

ſúerit immundítias ſuas in corde ſuo, & ſcándalum iniquitátis ſuæ ſtatúerit contra fáciem ſuam, & vénerit ad prophétam intérrogans per eum me: ego Dóminus reſpondébo ei in multitúdine immunditiárum ſuárum: ut capiátur domus Iſraël in corde ſuo quo receſsérunt à me in cunctis idólis ſuis. Proptéreà dic ad domum Iſraël: Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini, & recédite ab idólis veſtris, & ab univérſis contaminatiónibus veſtris avértite fácies veſtras.

℟. *j.* Suſcitábo, *p.* 358.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 9.

QUia homo homo de domo Iſraël, & de proſélytis quicúmque ádvena fúerit in Iſraël, ſi alienátus fúerit à me, & poſúerit idóla ſua in corde ſuo, & ſcándalum iniquitátis ſuæ ſtatúerit contra fáciem ſuam, & vénerit ad prophétam ut intérroget per eum me: ego Dóminus reſpondébo ei per me. Et ponam fáciem meam ſuper hóminem illum, & fáciam eum in exémplum & in provérbium, & diſpérdam eum de médio pópuli mei: & ſciétis quia ego Dóminus. Et prophéta, cùm erráverit, & locútus fúerit verbum: ego Dóminus decépi prophétam illum: & exténdam manum meam ſuper illum, & delébo eum de médio pópuli mei Iſraël.

℟. *ij.* Ego ero, *p.* 358.

LECTIO III. *c.* 18. *v.* 20. *ad* 24.

ANima quæ peccáverit, ipſa moriétur: fílius non portábit iniquitátem patris, & pater non portábit iniquitátem fílii: Juſtítia juſti ſuper eum erit: & impíetas ímpii erit ſuper eum. Si autem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis ſuis quæ operátus eſt, & cuſtodíerit ómnia præcépta mea, & fécerit judícium & juſtítiam, vitâ vivet, & non moriétur. Omnium iniquitátum ejus quas operátus eſt, non recordábor: in juſtítia ſua quam operátus eſt, vivet. Nunquid voluntátis meæ eſt mors ímpii, dicit Dóminus Deus, & non ut convertátur à viis ſuis, & vivat? Si autem avérterit ſe juſtus à juſtítia ſua, & fécerit iniquitátem, ſecúndùm omnes abominatiónes quas operári ſolet ímpius, nunquid vivet? Omnes juſtítiæ ejus quas fécerat, non recordabúntur: in prævaricatióne quâ prævaricátus eſt, & in peccáto ſuo quod peccávit, in ipſis moriétur.

℟. *iij.* Ipſi erunt mihi pópulus: & * Scient gentes quia ego Dóminus ſanctificátor Iſraël, cùm fúerit ſanctificátio mea in médio eórum in perpétuum

37. 27. 28. ℣. Ego
mundum veni; ut
ui credit in me, in
non máneat. *Joan.*
* Scient. Glória.
t.
ANON.
cílio Matiſconénſi.
o 582. *Cap.* 6.
lus Clẽricus de quá-
et cauſa, extra diſ-
m Epíſcopi ſui, à
Júdice injúriam
, aut cuſtódiæ de-
Quòd ſi quicúm-
lex Cléricum abſ-
a crimináli, id eſt,
lio, furto, aut ma-
hoc fácere fortáſſe
pſerit, quándiu Epíſ-
i illíus viſum fúe-
Eccléſiæ limínibus
r.
A QUINTA.
echiéle Prophéta.
I. *c.* 33. *v.* 1. *ad* 6.
factum eſt verbum
mini ad me, dicens:
minis, lóquere ad
ópuli tui, & dices
: Terra cùm indú-
per eam gládium,
rit pópulus terræ
num de noviſſimis
& conſtitúerit eum
e ſpeculatórem, &
rit gládium venién-
er terram, & cecí-
úccinâ, & annun-
pópulo: aúdiens
, quiſquis ille eſt,
a búccinæ, & non
váverit, veneríque
, & túlerit eum:
ipsíus ſuper caput
ejus erit. Sonum búccinæ audívit, & non ſe obſervávit, ſanguis ejus in ipſo erit: ſi autem ſe cuſtodíerit, ánimam ſuam ſalvábit. Quòd ſi ſpeculátor víderit gládium veniéntem, & non inſonúerit búccinâ, & pópulus ſe non cuſtodíerit, veneríque gládius, & túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte ſua captus eſt, ſánguinem autem ejus de manu ſpeculatóris requíram.

℟. *j.* Audívi, *p.* 355.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 12.

Et tu, fili hóminis, ſpeculatórem dedi te dómui Iſraël: aúdiens ergo ex ore meo ſermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris: non fúeris locútus, ut ſe cuſtódiat ímpius à via ſua, ipſe ímpius in iniquitáte ſua moriétur: ſánguinem autem ejus de manu tua requíram. Si autem annuntiánte te ad ímpium, ut à viis ſuis convertátur, non fúerit convérſus à via ſua: ipſe in iniquitáte ſua moriétur: porrò tu ánimam tuam liberáſti. Tu ergo, fili hóminis, dic ad domum Iſraël: Sic locúti eſtis, dicéntes: Iniquitátes noſtræ & peccáta noſtra ſuper nos ſunt, & in ipſis nos tabéſcimus: quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem

ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. Convertímini, convertímini à viis veſtris péſſimis: & quare moriémini, domus Iſraël? Tu ítaque, fili hóminis, dic ad fílios pópuli tui: Juſtítia juſti non liberábit eum, in quacúmque die peccáverit: & impíetas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérſus fúerit ab impietáte ſua: & juſtus non póterit vívere in juſtítia ſua, in quacúmque die peccáverit.

℟. *ij*. Dixit, *p.* 356.

Lectio III. *v.* 13. *ad* 19.

Etiam ſi díxero juſto quòd vitâ vivat, & confíſus in juſtítia ſua fécerit iniquitátem, omnes juſtítiæ ejus obliviόni tradéntur, & in iniquitáte ſua quam operátus eſt, in ipſa moriétur. Si autem díxero ímpio: Morte moriéris: & égerit pœniténtiam à peccáto ſuo, fecerítque judícium & juſtítiam, & pignus reſtitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injúſtum: vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus quæ peccávit, non imputabúntur ei: judícium & juſtítiam fecit, vitâ vivet. Et dixérunt fílii pópuli tui: Non eſt æqui pónderis via Dómini: & ipſórum via injúſta eſt. Cùm enim recéſſerit juſtus à juſtítia ſua, fecerítque iniquitátes, morietur in eis. Et cùm receſſerit ímpius ab impietáte ſua, fecerítque judícium & juſtítiam, vivet in eis.

℟. *iij*. Interfícite, *p.* 357.

C A N O N.

Ex Concílio Matiſconénſi, *Anno* 588. *Cap.* 9.

Non licet Preſbýtero, aut Diácono, vel cuíquam Clericórum, de quálibet cauſa, Conclericum ſuum ad Júdicem ſeculárem tráhere.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio I. *c.* 33. *v.* 30. *ad finem.*

Et tu, fili hóminis: fílii pópuli tui, qui loquúntur de te juxta muros, & in óſtiis domórum, & dicunt unus ad álterum, vir ad próximum ſuum loquéntes: Veníte, & audiámus quis ſit ſermo egrédiens à Dómino. Et véniunt ad te, quaſi ſi ingrediátur pópulus, & ſedent coram te pópulus meus: & aúdiunt ſermónes tuos, & non fáciunt eos: quia in cánticum oris ſui vertunt illos, & avarítiam ſuam ſéquitur cor eórum. Et es eis quaſi carmen múſicum quod ſuávi dulcíque ſono cánitur: & aúdiunt verba tua, & non fáciunt ea. Et cùm vénerit quod prædíctum eſt, (ecce enim venit,) tunc ſcient quòd Prophétes fúerit inter eos.

℟. j. Ecce, p. 357.

LECTIO II. c. 34. v. 8. ad 10.

VIvo ego, dicit Dóminus Deus: quia pro eo quòd facti ſunt greges mei in rapínam, & oves meæ in devoratiónem ómnium beſtiárum agri, eò quòd non eſſet paſtor: neque enim quæſiérunt paſtóres mei gregem meum, ſed paſcébant paſtóres, ſemetípſos, & greges meos non paſcébant: proptéreà, paſtóres, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipſe ſuper paſtóres, requíram gregem meũ de manu eórum, & ceſſáre fáciam eos, ut ultrà non paſcant gregem, nec paſcant ámpliùs paſtóres ſemetípſos. Et liberábo gregem meum de ore eórum, & non erit ultrà eis in eſcam.

℟. ij. Diſplicébitis, p. 357.

LECTIO III. v. 18. ad 22.

NOnne ſatìs vobis erat páſcua bona depáſci? Inſuper & relíquias paſcuárum veſtrárum conculcáſtis pédibus veſtris: & cùm puriſſimam aquam biberétis, réliquam pédibus veſtris turbabátis. Et oves meæ his quæ conculcáta pédibus veſtris fúerant, paſcebántur: & quæ pedes veſtri turbáverant, hæc bibébant. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus ad vos: Ecce ego ipſe júdico inter pecus pingue & macıléntum: pro eo quòd latéribus & húmeris impingebátis, & córnibus veſtris ventilabátis ómnia infírma pécora, donec diſpergeréntur foràs: ſalvábo gregem meum, & non erit ultrà in rapínam, & judicábo inter pecus & pecus.

℟. iij. Paſcam, p. 358.

C A N O N.

Ex Concílio Roffiacénſi.

Anno 1258. *Cap.* 5.

PRohibémus & monémus univérſas persónas Eccleſiáſticas, ne agant vel reſpóndeant in foro ſeculári, de his quæ ad Eccleſiáſticum, non ad forum pértinent ſeculáre, niſì hoc fécerint de ſuórum licéntia Prælatórum. Eos autem qui contrà fácere præſúmpſerint, excommunicátos eſſe vólumus ipſo facto. Illos autem qui persónas Eccleſiáſticas compúlerint, vel compéllere volúerint ad prædícta, eídem ſenténtiæ decérnimus ſubjacére.

S A B B A T O.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I. c. 36. v. 21. ad 27.

PEpérci nómini ſancto meo quod polluerat domus Iſraël in géntibus ad quas ingréſſi ſunt. Idcírcò dices domui Iſraël: Hæc dicit Dóminus Deus: Non propter vos ego fáciam, domus Iſraël, ſed propter nomen ſanctum meum quod polluíſtis in géntibus

ad quas intráſtis. Et ſanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum eſt inter gentes, quod polluíſtis in médio eárum : ut ſciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercítuum, cùm ſanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de Géntibus, & congregábo vos de univérſis terris, & addúcam vos in terram veſtram. Et effúndam ſuper vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus inquinaméntis veſtris, & ab univérſis idólis veſtris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, & ſpíritum novum ponam in médio veſtrî : & aúferam cor lapídeum de carne veſtra, & dabo vobis cor cárneum. Et Spíritum meum ponam in médio veſtrî : & fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis, & operémini.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. è III. Noctur. Dom. præced.

LECTIO II. *c.* 37. *v.* 1. *ad* 6.

FActa eſt ſuper me manus Dómini, & edúxit me in Spíritu Dómini, & dimíſit me in médio campi qui erat plenus óſſibus : & circumdúxit me per ea in gyro : erant autem multa valde ſuper fáciem campi, ſíccaque veheménter. Et dixit ad me : Fili hóminis, putáſne vivent oſſa iſta ? Et dixi : Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me : Vaticináre de óſſibus iſtis, & dices eis : Oſſa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his : Ecce ego intromíttam in vos ſpíritum, & vivétis. Et dabo ſuper vos nervos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperexténdam in vobis cutem, & dabo vobis ſpíritum, & vivétis, & ſciétis quia ego Dóminus.

LECTIO III. *v.* 7. *ad* 11.

ET prophetávi ſicut præcéperat mihi. Factus eſt autem ſónitus, prophetánte me, & ecce commótio : & acceſſérunt oſſa ad oſſa, unumquódque ad junctúram ſuam. Et vidi, & ecce ſuper ea nervi & carnes aſcendérunt : & exténta eſt in eis cutis déſuper, & ſpíritum non habébant. Et dixit ad me : Vaticináre ad ſpíritum, vaticináre, fili hóminis, & dices ad ſpíritum : Hæc dicit Dóminus Deus : A quátuor ventis veni, ſpíritus, & insúffla ſuper interféctos iſtos, & revivíſcant. Et prophetávi ſicut præcéperat mihi : & ingréſſus eſt in ea ſpíritus, & vixérunt : ſtetérúntque ſuper pedes ſuos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me : Fili hóminis, oſſa hæc univérſa, domus Iſraël eſt. Ipſi dicunt : Aruérunt oſſa noſtra, & périit ſpes noſtra, & abſciſſi ſumus. Proptéreà vaticináre, & dices ad eos :

cit Dóminus Deus :
ʒo apériam túmulos
, & edúcam vos de
;s veſtris , pópulus
& indúcam vos in
Iſraël.

ANON.
›ncílio Compinia-
cénſi.
o 1262. *Cap.* 12.
:qui impédiunt quo-
nodo, vel procuráve-
npedíri , ne cauſæ
l forum Eccleſiáſti-
: jure vel de conſue-
pertinére noſcún-
:o Eccleſiáſtico ven-
:, excommunicatió-
ıténtiæ decérnimus
:re.
ıgníficat, *Ant.* 5. C.
cim Prophetárum
llulent de loco ſuo ;
orroboravérunt Ja-
: redemérunt ſe in fi-
útis. *Eccli.* 49. 12.
io de Laudibus Do-
ſequentis.
INICA XXVII.
r PENTECOSTEN.
NOCTURNO.
it Osée Prophéta.
IO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 5.
:bum Dómini, quod
ctum eſt ad Osée
Béeri, in diébus O-
ıathan, Achaz, Eze-
regum Juda, & in
Jeróboam fílii Joas
raël. Princípium lo-
Dómino in Osée :
Dóminus ad Osée :
ſume tibi uxórem
tiónum, & fac tibi
ɪrnicatiónum : quia
fórnicans fornicábitur terra à Dómino. Et ábiit, & accépit Gomer fíliam Debélaïm, & cóncépit, & péperit ei fílium. Et dixit Dóminus ad eum : Voca nomen ejus Jézrahel: quóniam adhuc módicum, & viſitábo ſánguinem Jézrahel ſuper domum Jehu, & quiéſcere fáciam regnum domûs Iſraël. Et in illa die cónteram arcum Iſraël in valle Jézrahel.

℞. *j.* Dies multos ſedébunt fílii Iſraël, ſinè rege, & ſinè príncipe, & ſinè ſacrifício, & ſinè altári, & ſinè ephod, & ſinè théraphim; * Et poſt hæc reverténtur fílii Iſraël, & quærent Dóminum Deum ſuum. *Oſee.* 3. 4. 5. ℣. Cæcitas ex parte cóntigit in Iſraël, donec plenitúdo Géntium intráret. *Rom.* 11. 25. * Et poſt.

LECTIO II. *v.* 6. *ad fin.*

ET concépit adhuc, & péperit fíliam. Et dixit ei : Voca nomen ejus, Abſque miſericórdia : quia non addam ultrà miſeréri dómui Iſraël, ſed oblivióne oblivíſcar eórum. Et dómui Juda miſerébor, & ſalvábo eos in Dómino Deo ſuo : & non ſalvábo eos in arcu, & gládio, & in bello, & in equis, & in equítibus. Et ablactávit eam quæ erat Abſque miſericórdia. Et concépit, & péperit fílium. Et dixit : Voca nomen ejus, Non pópulus meus : quia vos non pó-

pulus meus, & ego non ero veſter. Et erit númerus filiórum Iſraël quaſi aréna maris, quæ ſinè mensúra eſt, & non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos, dicétur eis: Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur fílii Juda, & fílii Iſraël páriter: & ponent ſibímet caput unum, & aſcéndent de terra: quia magnus dies Jézrahel.

℟. *ij.* Tóllite vobíſcum verba, & * Convertímini ad Dóminum: & dícite ei: Omnem aufer iniquitátem. *Oſee.* 14. 3. ℣. Vobis eſt repromíſſio, & fíliis veſtris. *Act.* 2. 39. * Convertímini.

Lectio III. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 9.

Audíte verbum Dómini, fílii Iſraël, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ: non eſt enim véritas, & non eſt miſericórdia, & non eſt ſciéntia Dei in terra. Maledíctum, & mendácium, & homicídium, & furtum, & adultérium inundavérunt, & ſanguis ſánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, & infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béſtia agri, & in vólucre cœli: ſed & piſces maris congregabúntur. Verúmtamen unuſquíſque non júdicet; & non arguátur vir: pópulus enim tuus, ſicut hi qui contradícunt ſacerdóti. Et córrues hódie, & córruet étiam pro-

phéta tecum. Noc
cére feci matrem
contícuit pópulus
eò quòd non habúeri
tiam. Quia tu ſciént
pulíſti, repéllam te,
cerdótio fungáris m
oblíta es legis Dei tu
livíſcar filiórum tuó
ego. Secúndùm mul
nem eórum, ſic pecca
mihi: glóriam eór
ignomíniam comm
Peccáta pópuli mei
dent, & ad iniquitát
rum ſublevábunt
eórum. Et erit ſicut
lus ſic ſacérdos: & v
ſuper eum vias ejus,
gitatiónes ejus redd

℟. *iij.* In médio
ego ſum; & ego D
Deus veſter, & non
plius: * Et non con
tur pópulus meus in
num. *Joël.* 2. 27. ℣
ptum eſt: Véniet e
qui erípiat & avért
pietátem à Jacob. *R*
26. * Et non. Glóri
non.

IN II. NOCTU

De Libro Provert

Lectio IV. *c.* 12. *v.*

Qui díligit diſci
díligit ſciénti
autem odit inc
nes, insípiens eſt. Qu
eſt, háuriet grátian
mino: qui autem
in cogitatiónibus ſ
piè agit. Non rob
homo ex impietáte
dix juſtórum non c
vébitur. Múlier di

ı eſt viro ſuo: & pu-
in óſſibus ejus, quæ
ióne res dignas ge-
ɔgitatiónes juſtórum
ı: & consília impió-
fraudulénta. Verba
:um inſidiántur sán-
os juſtórum liberá-
ı. Verte ímpios, &
:unt: domus autem
ım permanébit. Do-
ſuâ noſcétur vir: qui
. vanus & excors eſt,
t contémptui. Mé-
t pauper & ſuffíciens
luàm glorióſus & ín-
ı pane. Novit juſtus
ıtórum ſuórum áni-
ríſcera autem impió-
rudélia. Qui operá-
rram ſuam, ſatiábi-
nibus: qui autem ſe-
' ótium, ſtultíſſimus
ui ſuávis eſt in vini
:atiónibus, in ſuis mu-
ibus relínquit contu-
n.

ɔ. Ecce formans mon-
t creans ventum, &
ıtians hómini eló-
ı ſuum, fáciens matu-
nébulam, & grá-
ſuper excélſa terræ; *
nus Deus exercítuum
n ejus. *Amos*. 4. 13.
.e ſalvum fáciet pó-
ı ſuum à peccátis eó-
Matt. 1. 21. * Dómi-

IO V. *v*. 12. *ad* 19.
:ſidérium ímpii mu-
ıiméntum eſt peſſimó-
radix autem juſtórum
:iet. Propter peccáta
rum, ruína próximat

malo: effúgiet autem ju-
ſtus de angúſtia. De fructu
oris ſui unuſquíſque replé-
bitur bonis, & juxta ópera
mánuum ſuárum retribué-
tur ei. Via ſtulti recta in
óculis ejus: qui autem sá-
piens eſt, audit consília.
Fátuus ſtatim índicat iram
ſuam: qui autem diſsímu-
lat injúriam, cállidus eſt.
Qui quod novit, lóquitur,
index juſtítiæ eſt: qui au-
tem mentítur, teſtis eſt
fraudeléntus. Eſt qui pro-
míttit, & quaſi gládio pún-
gitur conſciéntiæ: lingua
autem ſapiéntium sánitas
eſt. Lábium veritátis fir-
mum erit in perpétuum:
qui autem teſtis eſt repen-
tínus, concínnat linguam
mendácii.

℟. *v*. Ecce dies véniunt,
dicit Dóminus, & * Mit-
tam famem in terram: non
famem panis, neque ſitim
aquæ, ſed audiéndi ver-
bum Dómini. *Amos*. 8. 11.
℣. Quóniam abundávit
iníquitas, refrigéſcet cá-
ritas multórum. *Matt*. 24.
12. * Mittam.

LECTIO VI. *v*. 20. *ad fin*.

DOlus in corde cogitán-
tium mala: qui autem
pacis íneunt consília, sé-
quitur eos gaúdium. Non
contriſtábit juſtum quid-
quid ei accíderit: ímpii
autem replebúntur malo.
Abominátio eſt Dómino
lábia mendácia: qui autem
fidéliter agunt, placent
ei. Homo versútus celat

ſciéntiam: & cor inſipiéntium próvocat ſtultítiam. Manus fórtium dominábitur: quæ autem remíſſa eſt, tribútis sérviet. Mœror in corde viri humiliábit illum, & ſermóne bono lætificábitur. Qui négligit damnum propter amícum, juſtus eſt: iter autem impiórum decípiet eos. Non invéniet frauduléntus lucrum: & ſubſtántia hóminis erit auri prétium. In sémita juſtítiæ, vita: iter autem dévium ducit ad mortem.

℟. *vj.* Aſcéndent ſalvatóres in montem Sion, judicáre montem Eſaü: * Et erit Dómino regnum. *Abd.* 21. ℣. Quàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! *Rom.* 10. 15. * Et erit. Glória. * Et erit.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 18. *De Civit. Dei.* *Cap.* 27.

LECTIO VII.

IN cápite Libri Osée Prophétæ, qui primus in duódecim pónitur, ità ſcriptum eſt: Verbum Dómini quod factum eſt ad Osée in diébus Ozíæ, & Jóathan, & Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Amos quoque diébus regis Ozíæ prophetáſſe ſe ſcribit. Michæas étiam eádem ſuæ prophetíæ commémorat témpora, poſt dies Ozíæ. Nam tres qui ſequúntur Reges nóminat, quos & Osée nomináwit, Jóathan, & Achaz, & Ezechíam. His adjúngitur Jonas, eódem Oziâ rege regnánte, & Joël cùm jam regnáret Jóathan qui ſuccéſſit Ozíæ. Ac per hoc, per ea témpora iſti velut fontes prophetíæ páriter erupérunt, quando regnum defécit Aſſýrium, cœpítque Románum: ut ſcílicet quemádmodum regni Aſſyriórum primo témpore éxtitit Abraham, cui promiſſiónes apertíſſimè fíerent in ejus sémine benedictiónis ómnium géntium, ità Occidentális Babylónis exórdio, quâ fúerat Chriſtus imperánte ventúrus, in quo impleréntur illa promíſſa, orácula Prophetárum, non ſolùm loquéntium, verùm étiam ſcribéntium, in tantæ rei futúræ teſtimónium, ſolveréntur.

℟. *vij.* Vidit Deus ópera Ninivitárum, quia convérſi ſunt de via ſua mala: & * Misértus eſt Deus ſuper malítiam quam locútus fúerat ut fáceret eis, & non fecit. *Jon.* 3. 10. ℣. Nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam revérti. 2. *Petr.* 3. 9. * Misértus.

LECTIO VIII.

Cap. 28. 30. 31.

OSée ígitur Prophéta, quantò profúndiùs quidem lóquitur, tantò operóſiùs penetrátur. Joël om-

nia quæ prophétat, multis verbis compéllit expóni, ut quæ pértinent ad Chriſtum & Eccléſiam dilucéſcant. Amos quoque de rebus tálibus ſic prophétat: Prǽpara, inquit, te, ut ínvoces Deum tuum, Iſraël; quia ecce ego firmans tonítruum, & creans ſpíritum, & annúntians in homínibus Chriſtum ſuum. Abdías, quantùm ad ſcriptúram ejus áttinet, ómnium breviſſimus Prophetárum, advérsùs Idumǽam lóquitur, gentem ſcílicet Eſaü. Porrò ſi Idumǽam, modo locutiónis quo intellígitur à parte totum, accipiámus póſitam eſſe pro Géntibus; de Chriſto agnóſcere póſſumus, quod ait inter cǽtera: In monte autem Sion erit Salus, & erit Sanctum. Jonas autem Prophéta, non tam ſermóne Chriſtum, quàm ſuâ quâdam paſſióne prophetávit: profécto apértiùs, quàm ſi ejus mortem & reſurrectiónem voce clamáret. Michǽas Prophéta Chriſtum in figúra ponens cujúſdam magni montis, hæc lóquitur: Erit in noviſſimis diébus maniféſtus Mons Dómini, parátus ſuper vértices móntium: & exaltábitur ſuper colles. Prædícens iſte Prophéta & locum in quo natus eſt Chriſtus: Et tu, inquit, Béthlehem domus Ephráta, mínima es, ut ſis in míllibus Juda: ex te mihi pródiet, ut ſit in Príncipem Iſraël: & egréſſus ejus ab inítio, & ex diébus æternitátis.

℟. *viij.* Indicábo tibi, ô homo! quid ſit bonum, & quid Dóminus requírat à te; * Utique fácere judícium, & dilígere miſericórdiam. *Mich.* 6. 8. ℣. Qui vult dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3. 10. 11. * Utique.

Cætera omnia, excepto Canone, ut habentur ſuprà, p. 346.

CANON.

Ex Statútis Gualtérii Pictaviénſis Epíſcopi.

Anno 1284. *Cap.* 31.

Juriſdictiónes ſeculáres monémus, quòd ſi Cléricos céperint, fortè ne fugæ remédio ſe commíttant, captos ſtatim, ſi de die; ſi verò de nocte poſtquàm dies illúxerit, quàm cítiùs cómmodè póterunt, addúcant, vel remíttant, reſtítuant, & dimíttant Júdici Eccleſiáſtico competénti, ipsíus Júdicis requiſitióne mínimè expectátâ.

FERIA SECUNDA.

De Oséе Prophéta.

LECTIO I. *c. 6. v. 1. ad finem.*

In tribulatióne ſua manè consúrgent ad me. Veníte & revertámur ad Dóminum: quia ipſe cepit, & ſanábit nos: percútiet, & curábit nos. Vivificábit nos poſt duos dies: in die tértia

ſuſcitábit nos, & vivémus in conſpéctu ejus. Sciémus, ſequemúrque ut cognoſcámus Dóminum. Quaſi dilúculum præparátus eſt egréſſus ejus, & véniet quaſi imber nobis temporáneus & ſerótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraïm? Quid fáciam tibi, Juda? Miſericórdia veſtra quaſi nubes matutína, & quaſi ros manè pertránſiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: & judícia tua quaſi lux egrediéntur. Quia miſericórdiam vólui, & non ſacrifícium, & ſciéntiam Dei, plus quàm holocaúſta. Ipſi autem ſicut Adam tranſgréſſi ſunt pactum, ibi prævaricáti ſunt in me. Gálaad cívitas operántium idólum, ſupplantáta sánguine. Et quaſi fauces virórum latrónum, párticeps ſacerdótum in via interficiéntium pergéntes de Sichem: quia ſcelus operáti ſunt. In domo Iſraël vidi horréndum: ibi fornicatiónes Ephraïm: contamináatus eſt Iſraël. Sed &, Juda, pone meſſem tibi, cùm convértero captivitátem pópuli mei.

℟. *j.* Dies, *p.* 367.

LECTIO II. *c.* 11. *v.* 1. *ad* 7.

SIcut manè tranſit, pertránſiit Rex Iſraël. Quia puer Iſraël, & diléxi eum: & ex Ægýpto vocávi fílium meum. Vocavérunt eos, ſic abiérunt à fácie eórum: Baálim immolábant, & ſimulácris ſacrificábant. Et ego quaſi nutrítius Ephraïm, portábam eos in bráchiis meis, & neſciérunt quòd curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis: & ero eis quaſi exáltans jugum ſuper maxíllas eórum: & declinávi ad eum ut veſcerétur. Non revertétur in terram Ægýpti, & Aſſur ipſe rex ejus: quóniam noluérunt convérti. Cœpit gládius in civitátibus ejus, & consúmet eléctos ejus, & cómedet cápita eórum. Et pópulus meus pendébit ad réditum meum: jugum autem imponétur eis ſimul, quod non auferétur.

℟. *ij.* Tóllite, *p.* 368.

LECTIO III. *c.* 13. *v.* 9. *ad finem.*

PErdítio tua, Iſraël, tantúmmodò in me auxílium tuum. Ubi eſt Rex tuus? máximè nunc ſalvet te in ómnibus úrbibus tuis: & Júdices tui de quibus dixíſti: Da mihi Regem & Príncipes. Dabo tibi Regem in furóre meo, & áuferam in indignatióne mea. Colligáta eſt iníquitas Ephraïm, abſcónditum peccátum ejus. Dolóres parturiéntis vénient ei: ipſe fílius non sápiens: nunc enim non ſtabit in contritióne filiórum. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: ero mors tua, ô mors! morſus tuus ero, in-

conſolátio abſcón-
óculis meis. Quia
er fratres dívidet:
: uréntem ventum
us de desérto aſcen-
: & ſiccábit venas
: deſolábit fontem
: ipſe dirípiet the-
omnis vaſis deſi-
is.
. In médio, p. 368.
' A N O N.
ıcílio Turonénſi ſe-
cúndo.
no 567. Can. 2.
érnitur, propter il-
l cœléſte mandátũ:
meam do vobis, ut
ális afféctus inter
ıtes inviolabíliter
étur. Verùm ſi pro
ı, ex cauſa livor
it, & ſibi ínvicem
iári non poſſint,
ıb utráque parte frá-
id eſt, Preſbýteris,
deránte dulcédine,
ıla fíniant, & vota
quírant.
. A T E R T I A.
it Joël Prophéta.
o I. c. 1. v. 1. ad 9.
ɔum Dómini, quod
tum eſt ad Joël fí-
átuel. Audíte hoc,
c aúribus percípite,
ıabitatóres terræ:
n eſt iſtud in diébus
aut in diébus pa-
ſtrórum? Super hoc
ſtris narráte, & fílii
liis ſuis, & fílii eó-
enerati óni álteræ.
ım erúcæ comédit
& resíduum locúſtæ

comédit bruchus, & resí-
duum bruchi comédit rubí-
go. Expergiſcímini, ébrii,
& flete, & ululáte, omnes
qui bíbitis vinum in dulcé-
dine: quóniam périit ab
ore veſtro. Gens enim aſ-
céndit ſuper terram meam,
fortis & innumerábilis:
dentes ejus ut dentes leó-
nis: & moláres ejus ut cá-
tuli leónis. Póſuit víneam
meam in desértum, & ficum
meam decorticávit: nu-
dans ſpoliávit eam, & pro-
jécit: albi facti ſunt rami
ejus. Plange quaſi virgo
accíncta ſacco ſuper virum
pubertátis ſuæ. Périit ſacri-
fícium & libátio de domo
Dómini: luxérunt ſacerdó-
tes miníſtri Dómini.

℟. j. Ecce formans, p. 369.

LECTIO II. v. 13. ad finem.

Accíngite vos, & plángite, Sacerdótes, ululáte, Miníſtri altáris: ingredímini, cubáte in ſacco, Miníſtri Dei mei: quóniam intériit de domo Dei veſtri ſacrifícium & libátio. Sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte ſenes, omnes habitatóres terræ, in domum Dei veſtri. Et clamáte ad Dóminum: A, a, a, diéi: quia propè eſt dies Dómini, & quaſi váſtitas à poténte véniet. Nunquid non coram óculis veſtris aliménta periérunt de domo Dei noſtri, lætítia & exultátio? Computruérunt juménta in ſtércore ſuo, demolíta ſunt

hórrea, diſſipátæ ſunt apothécæ: quóniam confúſum eſt tríticum. Quid ingémuit ánimal, mugiérunt greges arménti? Quia non eſt páſcua eis: ſed & greges pécorum diſperiérunt. Ad te, Dómine, clamábo; quia ignis comédit ſpecióſa desérti, & flamma ſuccéndit ómnia ligna regiónis. Sed & béſtiæ agri, quaſi área sítiens imbrem, ſuſpexérunt ad te: quóniam exſiccáti ſunt fontes aquárum, & ignis devorávit ſpecióſa desérti.

℟. *ij.* Ecce dies, *p.* 369.

LECTIO III. *c.* 3. *v.* 12. *ad* 18.

CОnsúrgant, & aſcéndant Gentes in vallem Jóſaphat: quia ibi ſedébo, ut júdicem omnes gentes in circúitu. Míttite falces, quóniam maturávit meſſis: veníte, & deſcéndite, quia plenum eſt tórcular. Exúberant torculária, quia multiplicáta eſt malítia eórum. Pópuli, pópuli in valle conciſiónis: quia juxtà eſt dies Dómini in valle conciſiónis. Sol & luna obtenebráti ſunt, & ſtellæ retraxérunt ſplendórem ſuum. Et Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúſalem dabit vocem ſuam: & movebúntur cœli & terra: & Dóminus ſpes pópuli ſui, & fortitúdo filiórum Iſraël. Et ſciétis quia ego Dóminus Deus veſter, hábitans in Sion monte ſancto meo: & erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non tranſíbunt per eam ámpliùs. Et erit in die illa: Stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte: & per omnes rivos Juda ibunt aquæ: & fons de domo Dómini egrediétur, & irrigábit torréntem ſpinárum.

℟. *iij.* Aſcéndent, *p.* 370.

CANON.

Ex Statútis Aimeríci Pictaviénſis Epíſcopi.

Anno 1367. *Cap.* 47.

EXcommunicáti ſunt à Cánone ipſo facto, qui edícta, ſtatúta, conjuratiónes, colligatiónes, machinatiónes, ordinatiónes, confœderatiónes fáciunt, ne láici in foro Eccleſiáſtico lítigent, in cauſis quæ de jure vel conſuetúdine, ad forum Eccleſiáſticum pertinére noſcúntur.

FERIA QUARTA.

Incipit Amos Prophéta.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 5.

VErba Amos, qui fuit in paſtóribus de Thécue, quæ vidit ſuper Iſraël, in diébus Ozíæ regis Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Iſraël, ante duos annos terræ motûs. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, & de Jerúſalem dabit vocem ſuam: & luxérunt ſpecióſa paſtórum, & exſiccátus eſt vertex Carméli. Hæc dicit Dóminus: Super tribus ſceléribus Damáſci, & ſuper quátuor non

tam eum :·eò quòd
rerint in plauſtris
Gálaad. Et mittam
in domum Azaël,
orábit domos Béna-
it cónteram vectem
ci: & diſpérdam ha-
em de campo idóli,
éntem ſceptrum de
roluptátis: & tranſ-
pópulus Sýriæ Cy-
, dicit Dóminus.
Vidit, p. 370.
IO II. c. 5. v. 10.
6.
io habuérunt corri-
iéntem in porta: &
tem perféctè abo-
ſunt. Idcircò, pro
od diripiebátis paú-
, & prædam elé-
óllebátis ab eo: do-
uadro lápide ædifi-
, & non habitábitis
: víneas plantábitis
iſſimas, & non bi-
inum eárum. Quia
vi multa ſcélera ve-
& fórtia peccáta ve-
oſtes juſti accipién-
nus, & paúperes de-
ntes in porta: ídeò
is in témpore illo ta-
quia tempus malum
uærite bonum, &
alum, ut vivátis: &
óminus Deus exer-
vobíſcum, ſicut
. Odíte malum, &
bonum, & conſti-
n porta judícium: ſi
niſereátur Dóminus
exercítuum relíquiis
. Proptéreà hæc di-
óminus Deus exer-
cítuum Dominátor: In ómnibus platéis planctus. Et in cunctis quæ foris ſunt, dicétur: Væ, væ: & vocábunt agrícolam ad luctum, & ad planctum eos qui ſciunt plángere.

℟. ij. Indicábo, p. 371.

LECTIO III. c. 6. v. 1. ad 7.

VÆ, qui opulénti eſtis in Sion, & confíditis in monte Samaríæ: optimátes, cápita populórum, ingrediéntes pompáticè domum Iſraël. Transíte in Chálane, & vidéte, & ite inde in Emath magnam: & deſcéndite in Geth Palæſtinórum, & ad óptima quæque regna horum: ſi látior términus eórum término veſtro eſt. Qui ſeparáti eſtis in diem malum: & appropinquátis sólio iniquitátis. Qui dormítis in lectis ebúrneis, & laſcivítis in ſtratis veſtris: qui comédítis agnum de grege, & vítulos de médio arménti. Qui cánitis ad vocem pſaltérii, ſicut David, putavérunt ſe habére vaſa cántici. Bibéntes vinum in phíalis, & óptimo unguénto delibúti: & nihil patiebántur ſuper contritióne Joſeph. Quaprópter nunc migrábunt in cápite tranſmigrántium: & auferétur fáctio laſciviéntium.

℟. iij. In die illa, dicit Dóminus, congregábo claudicántem; & * Eam quam ejéceram, cólligam,

& quam afflíxeram. *Mich.* 4. 6. ℣. Omnis qui credit in eum, non confundétur. *Rom.* 9. 33. * Eam. Glória. * Eam.

CANON.

Ex Statútis Gerárdi Pictaviénſis Epíſcopi.

Anno 1406. *Cap.* 53.

PRæcípimus, & ſi ſit opus, ſtatúimus, quòd ſi áliqui persónas Eccleſiáſticas vérberant, ſeu in ſuis bonis áliquas moléſtias ínferunt, cujuſcúmque ſtatûs aut conditiónis exíſtant, ípſo facto excommunicatiónis ſenténtiam incúrrent.

FERIA QUINTA.

Incipit Abdías Prophéta.

LECTIO I. *v.* 1. *ad* 4.

VIſio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus à Dómino, & legátum ad gentes miſit: Súrgite, & conſurgámus advérsùs eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in Géntibus: contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in ſciſsúris petrárum, exaltántem sólium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, & ſi inter sídera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. *j.* Dies, *p.* 367.

LECTIO II. *v.* 8. *ad* 11.

NUnquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam ſapiéntes de Idumæa, & prudéntiam de monte Eſaü? Et timébunt fortes tui à merídie, ut intéreat vir de monte Eſaü. Propter interfectiónem, & propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúſio, & períbis in ætérnum. In die cùm ſtares advérsùs eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, & extránei ingrediebántur portas ejus, & ſuper Jerúſalem mittébant ſortem: tu quoque eras quaſi unus ex eis.

℟. *ij.* Tóllite, *p.* 368.

LECTIO III. *v.* 17. *ad finem.*

IN monte Sion erit ſalvátio, & erit ſanctus: & poſſidébit domus Jacob eos qui ſe posséderant. Et erit domus Jacob ignis, & domus Joſeph flamma, & domus Eſaü ſtípula: & ſuccendéntur in eis, & devorábunt eos: & non erunt relíquiæ domûs Eſaü, quia Dóminus locútus eſt. Et hæreditábunt hi qui ad Auſtrum ſunt, montem Eſaü, & qui in campéſtribus Philíſthiim: & poſſidébunt regiónem Ephraïm, & regiónem Samaríæ: & Bénjamin poſſidébit Gálaad. Et tranſmigrátio exércitûs hujus filiórum Iſraël, ómnia loca Chananæórum uſque ad Sarépram: & tranſmigrátio Jerúſalem, quæ in Bóſphoro eſt, poſſidébit civitátes Auſtri. Et aſcén-

ſalvatóres in mon-
on, judicáre montem
& erit Dómino re-

j. In médio, *p.* 368.
C *A N O N.*
'oncílio Chalcedo-
nſi Œcuménico.
451. *Part.* 2. *Act.*
15. *Can.* 9.
uis Cléricus habet
a Cléríco litem aut
um, próprium Epíſ-
ne relínquat, & ad
ia judícia ne excúr-
d cauſam priùs apud
im Epíſcopum agat:
Epíſcopi ſenténtia,
os quos útraque pars
t, judícium agité-

IA SEXTA.
it Jonas Prophéta.
o I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 7.
factum eſt verbum
ómini ad Jonam fi-
máthi, dicens: Sur-
vade in Níniven ci-
a grandem, & præ-
ea: quia aſcéndit
ejus coram me. Et
t Jonas, ut fúgeret
rſis à fácie Dómini,
éndit in Joppen, &
navem eúntem in
: & dedit naulum
k deſcéndit in eam
cum eis in Tharſis
Dómini. Dóminus
miſit ventum ma-
n mare: & facta eſt
as magna in mari,
periclitabátur cón-
: timuérunt nautæ,
navérunt viri ad
deum ſuum: & miſérunt vaſa quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis: & Jonas deſcéndit ad interióra navis, & dormiébat ſopóre gravi. Et accéſſit ad eum gubernátor, & dixit ei: Quid tu ſopóre deprímeris? Surge, ínvoca Deum tuum, ſi fortè recógitet Deus de nobis, & non pereámus. Et dixit vir ad collégam ſuum: Veníte, & mittámus ſortes, & ſciámus quare hoc malum ſit nobis. Et miſérunt ſortes: & cécidit ſors ſuper Jonam.

℟. *j.* Ecce formans, *p.* 369.

LECTIO II. *v.* 12. *ad finem, & c.* 2. *v.* 1.

ET dixit ad eos: Tóllite me, & míttite in mare, & ceſſábit mare à vobis: ſcio enim ego quóniam propter me tempéſtas hæc grandis venit ſuper vos. Et remigábant viri ut reverteréntur ad áridam, & non valébant: quia mare ibat, & intumeſcébat ſuper eos. Et clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Quæſumus, Dómine, ne pereámus in ánima viri iſtíus, & ne des ſuper nos ſánguinem innocéntem: quia tu, Dómine, ſicut voluíſti, feciſti. Et tulérunt Jonam, & miſérunt in mare: & ſtetit mare à fervóre ſuo. Et timuérunt viri timóre magno Dóminum: & immolavérunt hóſtias Dómino, &

vovérunt vota. Et præparávit Dóminus piſcem grandem, ut deglutíret Jonam: & erat Jonas in ventre piſcis, tribus diébus, & tribus nóctibus.

℟. *ij.* Ecce dies, *p.* 369.

LECTIO III. *c.* 2. *v.* 11. *& c.* 3. *v.* 1. *ad finem.*

ET dixit Dóminus piſci: & evómuit Jonam in áridam. Et factum eſt verbum Dómini ad Jonam ſecúndò, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem magnam: & prædica in ea prædicatiónem quam ego loquor ad te. Et ſurréxit Jonas, & ábiit in Níniven, juxta verbum Dómini: & Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi unius: & clamávit, & dixit: Adhuc quadragínta dies, & Nínive ſubvertétur. Et crediderunt viri Ninivítæ in Deum: & prædicavérunt jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſque ad minórem. Et pervénit verbum ad Regem Nínive: & ſurréxit de ſólio ſuo, & abjécit veſtiméntum ſuum à ſe, & indútus eſt ſacco, & ſedit in cínere. Et clamávit, & dixit in Nínive ex ore Regis & príncipum ejus, dicens: Hómines, & juménta, & boves, & pécora non guſtent quidquam, neç paſcántur, & aquam non bibant. Et operiántur ſaccis hómines & juménta: & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via ſua mala, & ab iniquitáte quæ eſt in mánibus eórum. Quis ſcit ſi convertátur & ignóſcat Deus: & revertátur à furóre iræ ſuæ, & non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia converſi ſunt de via ſua mala: & miſértus eſt Deus ſuper malítiam quam locútus fúerat ut fáceret eis, & non fecit.

℟. *iij.* Aſcéndent, *p.* 370.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

Anno 1215. *Cap.* 18.

SEnténtiam ſánguinis nullus Cléricus dictet aut próferat; ſed nec ſánguinis vindíctam exérceat, aut ubi exercétur, intérſit. Nec quiſquam Cléricus lítteras ſcribat aut dictet, pro vindícta ſánguinis deſtinándas.

SABBATO.

Incipit Michæas Prophéta.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 6.

VErbum Dómini, quod factum eſt ad Michæam Moraſthíten, in diébus Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda: quod vidit ſuper Samaríam, & Jerúſalem. Audíte, pópuli omnes, & atténdat terra & plenitúdo ejus: & ſit Dóminus Deus vobis in teſtem, Dóminus de templo

ſancto ſuo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco ſuo: & deſcéndet, & calcábit ſuper excélſa terræ. Et conſuméntur montes ſubtùs eum: & valles ſcindéntur, ſicut cera à fácie ignis, & ſicut aquæ quæ decúrrunt in præceps. In ſcélere Jacob omne iſtud, & in peccátis domûs Iſraël. Quod ſcelus Jacob? Nónne Samaría? Et quæ excélſa Judæ? Nónne Jerúſalem? Et ponam Samaríam quaſi acérvum lápidum in agro, cùm plantátur vínea: & détraham in vallem lápides ejus, & fundaménta ejus revelábo.

Si fiat de Sabbato, duo priora ℟℟. è III. Noctur. Dom. præced.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 5.

ET erit: In novíſſimo diérum, erit mons domûs Dómini præparátus in vértice móntium, & ſublímis ſuper colles: & fluent ad eum pópuli. Et properábunt gentes multæ, & dicent: Veníte, aſcendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docébit nos de viis ſuis, & íbimus in sémitis ejus: quia de Sion egrediétur lex, & verbum Dómini de Jerúſalem. Et judicábit inter pópulos multos, & corrípiet gentes fortes uſque in longínquum: & concídent gládios ſuos in vómeres, & haſtas ſuas in ligónes. Non ſumet gens advérsùs gentem gládium: & non diſcent ultrà belligeráre. Et ſedébit vir ſubtùs vitem ſuam, & ſubtùs ficum ſuam, & non erit qui detérreat: quia os Dómini exercítuum locútum eſt. Quia omnes pópuli ambulábunt unuſquiſque in nómine dei ſui: nos autem ambulábimus in nómine Dómini Dei noſtri, in ætérnum & ultrà.

LECTIO III. *c.* 5. *v.* 2. *ad* 5.

ET tu, Béthlehem Ephráta, párvulus es in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui ſit Dominátor in Iſraël: & egréſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque ad tempus in quo partúriens páriet: & relíquiæ fratrum ejus converténtur ad fílios Iſraël. Et ſtabit, & paſcet in fortitúdine Dómini, in ſublimitáte nóminis Dómini Dei ſui: & converténtur, quia nunc magnificábitur uſque ad términos terræ. Et erit iſte pax: cùm vénerit Aſſýrius in terram noſtram, & quando calcáverit in dómibus noſtris: & ſuſcitábimus ſuper eum ſeptem paſtóres, & octo primátes hómines.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quarto.

Anno 1576. *Part.* 3. *Tit.* 2.

NE cùm neces & cruciaménta ímprobis homínibus Magiſtrátuum ju-

dício illáta, multitúdini ſpectánda proponúntur, ullo modo Eccleſiáſtici Ordinis viri intérſint; nisì eórum pia ópera conſolandíque officium, úſui futúrum illis ſit, qui ad supplícium ducúntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Prophetavérunt Aggǽus Prophéta, & Zacharías fílius Addo, prophetántes ad Judǽos qui erant in Judǽa & Jerúſalem, in nómine Dei Iſraël. 1. *Eſdr.* 5. 1.

Oratio de Laudibus Dominicæ ſequentis.

DOMINICA XXVIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Nahum Prophéta.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad 6.*

ONus Nínive: Liber viſiónis Nahum Elceſǽi. Deus æmulátor, & ulcíſcens Dóminus: ulcíſcens Dóminus, & habens furórem: ulcíſcens Dóminus in hoſtes ſuos, & iráſcens ipſe inimícis ſuis. Dóminus pátiens, & magnus fortitúdine, & mundans non fáciet innocéntem. Dóminus in tempeſtáte & túrbine viæ ejus: & nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, & exsíccans illud: & ómnia flúmina ad desértum dedúcens. Infirmátus eſt Baſan & Carmélus: & flos Líbani elánguit. Montes commóti ſunt ab eo, & colles deſoláti ſunt: & contrémuit terra à fácie ejus, & orbis, & omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis ſtabit? Et quis resíſtet in ira furóris ejus? Indignátio ejus effúſa eſt ut ignis: & petræ diſſolútæ ſunt ab eo.

℞. *j.* Dóminus in tempeſtáte & túrbine viæ ejus; & nébulæ pulvis pedum ejus: * Increpans mare & exsíccans illud: & ómnia flúmina ad desértum dedúcens. *Nah.* 1. 3. 4. ℣. Deus qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo ſunt. *Act.* 17. 24. * Increpans.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 11.

BOnus Dóminus, & confórtans in die tribulatiónis, & ſciens ſperántes in ſe. Et in dilúvio prætereúnte, conſummatiónem fáciet loci ejus: & inimícos ejus perſequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? Conſummatiónem ipſe fáciet: non conſúrget duplex tribulátio. Quia ſicut ſpinæ ſe ínvicem complectúntur, ſic convívium eórum páriter potántium: conſuméntur quaſi ſtípula ariditáte plena. Ex te exíbit cógitans contra Dóminum malítiam, mente pertráctans prævaricatiónem.

℞. *ij.* Apparébit in finem, & non mentiétur; ſi moram fécerit, expécta illum; quia * Véniens véniet, & non tardábit. *Hab.* 2. 3. ℣. Noſtra converſátio in cœlis eſt, unde étiam

n expectámus.
. 20. * Véniens.
[I. v. 12. *ad fin.*
icit Dóminus: Si
cti fúerint, & ità
c quoque atton-
& pertransíbit:
& non afflígam
it nunc cónteram
ıs de dorſo tuo,
. tua diſrúmpam.
iet ſuper te Dó-
non ſeminábitur
ıe tuo ámpliùs:
Dei tui interfí-
ptile & conflá-
nam ſepúlcrum
ia inhonorátus es.
er montes pedes
ántis & annun-
cem. Célebra, Ju-
tátes tuas, & red-
ıa: quia non ad-
:à ut pertránſeat
al: univérſus in-

Relíquiæ Iſraël
:nt iniquitátem,
ntur mendácium;
inveniétur in ore
gua dolóſa. *Soph.*
Hoc illis à me te-
n, cùm abſtúle-
ı eórum. *Rom.* 11.
n. Glória. * Non.
NOCTURNO.
) Proverbiórum.
) IV. *c.* 24. *v.* 1.

nuléris viros ma-
nec desíderes eſ-
:is: quia rapínas
r mens eórum, &
lábia eórum lo-
Sapiéntiâ ædifi-
cábitur domus, & prudén-
tiâ roborábitur. In doctrí-
na replebúntur cellária,
univérſa ſubſtántia pretió-
ſa & pulchérrima. Vir ſá-
piens, fortis eſt: & vir do-
ctus, robúſtus & válidus.
Quia cum diſpoſitióne iní-
tur bellum: & erit ſalus
ubi multa consília ſunt.
Excélſa ſtulto ſapiéntia, in
porta non apériet os ſuum.
Qui cógitat mala fácere,
ſtultus vocábitur. Cogitá-
tio ſtulti peccátum eſt: &
abominátio hóminum de-
tráctor. Si deſperáveris laſ-
ſus in die angúſtiæ, im-
minuétur fortitúdo tua.
Erue eos qui ducúntur ad
mortem: & qui trahúntur
ad intéritum liberáre ne
ceſſes.

℞. *jv.* Confortáre, om-
nis pópulus terræ, dicit
Dóminus exercítuum, * Et
fácite, quóniam ego vobíſ-
cum ſum, dicit Dóminus
exercítuum. *Agg.* 2. 5. ℣.
Fratres mei, gaudéte in
Dómino. *Philipp.* 3. 1. * Et
fácite.

LECTIO V. *v.* 12. *ad* 23.

SI díxeris: Vires non
ſúppetunt: qui inſpé-
ctor eſt cordis, ipſe intél-
ligit, & Servatórem ánimæ
tuæ nihil fallit, reddétque
hómini juxta ópera ſua.
Cómede, fili mi, mel,
quia bonum eſt, & favum
dulcíſſimum gútturi tuo.
Sic & doctrína ſapiéntiæ
ánimæ tuæ: quam cùm
invéneris, habébis in no-

víſſimis ſpem, & ſpes tua non períbit. Ne inſidiéris, & quæras impietátem in domo juſti, neque vaſtes réquiem ejus. Séptìes enim cadet juſtus, & resúrget: ímpii autem córruent in malum. Cùm cecíderit inimícus tuus, ne gaúdeas, & in ruína ejus ne exúltet cor tuum: ne fortè vídeat Dóminus, & diſplíceat ei, & aúferat ab eo iram ſuam. Ne conténdas cum péſſimis, nec æmuléris ímpios: quóniam non habent futurórum ſpem mali, & lucérna impiórum extinguétur. Time Dóminum, fili mi, & Regem: & cum detractóribus non commiſceáris: quóniam repéntè consúrget perdítio eórum: & ruínam utriúſque quis novit? Hæc quoque ſapiéntibus: Cognóſcere persónam in judício non eſt bonum.

℟. *v*. Ego movébo cœlum páriter & terram; & * Subvértam sólium regnórum, & cónteram fortitúdinem regni Géntium. *Agg*. 2. 22. 23. ℣. State ergo ſuccíncti lumbos veſtros in veritáte. *Eph*. 6. 14. * Subvértam.

Lectio VI. *v*. 24. *ad finem*.

Qui dicunt ímpio: Juſtus es: maledícent eis pópuli, & deteſtabúntur eos tribus. Qui árguunt eum, laudabúntur: & ſuper ipſos véniet benedíctio. Lábia deoſculábitur, qui recta verba reſpóndet. Præpara foris opus tuum, & diligénter exérce agrum tuum: ut póſteà ædífices domum tuam. Ne ſis teſtis fruſtrà contra próximum tuum: nec lactes quemquam lábiis tuis. Ne dicas: Quómodo fecit mihi, ſic fáciam ei: reddam unicuíque ſecúndùm opus ſuum. Per agrum hóminis pigri transívi, & per víneam viri ſtulti: & ecce totum replèverant urticæ, & operúerant ſuperfíciem ejus ſpinæ, & macéria lápidum deſtrúcta erat. Quod cùm vidíſſem, póſui in corde meo, & exémplo dídici diſciplínam. Parùm, inquam, dórmies, módicùm dormitábis, pauxíllùm manus cónſeres, ut quiéſcas: & véniet tibi quaſi curſor egéſtas, & mendícitas quaſi vir armátus.

℟. *vj*. Víduam, & pupíllum, & ádvenam, & paúperem nolíte calumniári; * Et malum vir fratri ſuo non cógitet in corde ſuo. *Zach*. 7. 10. ℣. Eſtóte ínvicem benígni, miſericórdes, donántes ínvicem. *Eph*. 4. 32. * Et. Glória. * Et.

IN III. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 18. *De Civit*. *Dei*. *Cap*. 31. 33.

Lectio VII.

Nahum Prophéta, imò per illum Deus, Exterminábo, inquit, ſculp-

conflatília: ponam phetavérunt in fine capti-
um tuam; quia ve- vitátis, Aggǽus, Zacha-
:ce ſuper montes rías, Malachías; quorum
·angelizántis & an- Aggǽus Chriſtum & Ec-
:is pacem. Hába- ·cléſiam hâc apértiùs brevi-
quo álio, quàm de táte prophétat: Hæc dicit
ıdvéntu, qui futú- Dóminus exercítuum: Ad-
:at, intellígitur dí- huc unum módicum eſt,
t reſpóndit Dómi- & ego commovébo cœlum,
ne, & dixit: Scribe & terram, & mare, & ári-
pértè in buxo, ut dam, & movébo omnes
ur qui legit ea: gentes, & véniet Deſide-
huc víſio ad tem- rátus cunctis géntibus. Za-
·oriétur in fine, & charías de Chriſto & Ec-
vácuum. Si tardá- cléſia: Exúlta, inquit, val-
íſtine eum; quia de, fília Sion; Júbila, fília
véniet, & non mo-. Jerúſalem: ecce Rex tuus
? Sophoníæ autem véniet tibi, Juſtus & Salvá-
:æ, qui cum Jere- tor: ipſe pauper & aſcén-
phetábat, hæc præ- dens ſuper áſinam, & ſuper
e Chriſto ínterim pullum fílium áſinæ. Mala-
: Expécta me, dicit chías prophétans Eccléſ-
us, in die reſurre- ſiam quam per Chriſtum
meæ in futúrum: cérnimus propagátam, Ju-
ıdícium meum, ut dǽis apertíſſimè dicit ex
ʒem gentes, & cól- persóna Dei: Non eſt mihi
regna. Et íterùm: volúntas in vobis, & mu-
ilis, inquit, Dómi- nus non ſuſcípiam de manu
er eos, & extermi- veſtra. Ab ortu enim ſolis
mnes deos terræ, & uſque ad occáſum, ma-
it eum vir de loco gnum eſt nomen meum in
nes ínſulæ Géntium. Géntibus: & in omni loco
ij. Sicut erátis male- ſacrificátur, & offértur nó-
in Géntibus, domus mini meo Oblátio munda:
& domus Iſraël: quia magnum nomen me-
alvábo vos, & éritis um in Géntibus, dicit Dó-
ctio. *Zach.* 8. 13. minus. Hoc Sacrificium per
s eſtis filii Prophetá- Sacerdótium Chriſti ſecún-
& teſtaménti quod dùm órdinem Melchíſe-
iit Deus ad patres no- dech, cùm in omni loco à
ict. 3. 25. * Salvábo ſolis ortu uſque ad occáſum
Deo jam videámus offérri;
·1 o VIII. *Cap.* 35. ſacrifícium autem Judæó-
ſtant tres minóres rum quibus dictum eſt:
rophétæ, qui pro- Non eſt mihi volúntas in

patrem, & ſervus dóminum ſuum: ſi ergo Pater ego ſum, ubi eſt honor meus? & * Si Dóminus ego ſum, ubi eſt timor meus? *Mal.* 1. 6. ℣. Quid vocátis me, Dómine, Dómine, & non fácitis quæ dico? *Luc.* 6. 46. * Si Dóminus.

Cætera omnia, excepto Canone, ut habentur ſuprà, p. 346.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 26. *De Reformat. Cap.* 3.

QUamvis excommunicatiónis gládius nervus ſit Eccleſiáſticæ diſciplínæ, & ad continéndos in officio pópulos valde ſalutáris, sóbriè tamen magnâque circumſpectióne exercéndus eſt: cùm experiéntia dóceat, ſi té-

ceráta eſt lex, &
vénit uſque ad fi
cium: quia ímpi
let advérsùs juſt
ptéreà egréditu
pervérſum. Aſ
Géntibus, & vid
rámini, & obſt
quia opus factu
diébus veſtris,
mo credet, cùm
tur.

℟. j. Dóminus

LECTIO II.
ad 6.

SUper cuſtódia
ſtabo, & figa
ſuper munitióne
templábor, ut víc
dicátur mihi, &
póndeam ad a
me. Et reſpóndit
minus, & dixit:
ſum, & explána
tábulas, ut perc

vinum potántem
: ſic erit vir ſupér-
: non decorábitur.
latávit quaſi infér-
imam ſuam : &
aſi mors, & non
itur, & congregá-
ſe omnes gentes,
ervábit ad ſe om-
ulos. Nunquid non
iſti ſuper eum pa-
ı ſument, & lo-
ænígmatum ejus:
ur: Væ ei qui mul-
non ſua? Uſquequò
ıvat contra ſe den-
ım?

Apparébit, *p.* 380.

ıo III. *v.* 9. *ad*

qui cóngregat ava-
am malam dómui
ſit in excélſo nidus
liberári ſe putat de
ıali. Cogitáſti con-
n dómui tuæ, con-
ıópulos multos, &
t ánima tua. Quia
paríete clamábit:
m quod inter jun-
ædificiórum eſt,
ébit. Væ qui ædífi-
tátem in ſanguíni-
præparat urbem in
te. Nunquid non
t à Dómino exercí-
Laborábunt enim
in multo igne, &
n vácuum, & defí-
Quia replébitur ter-
ognóſcant glóriam
i, quaſi aquæ ope-
nare.

. Relíquiæ Iſraël,

C A N O N.

Ex Concílio Nicǽno primo Œcuménico.

Anno 325. *Can.* 5.

DE iis qui communióne privántur, ſeu ex Clero, ſeu ex láico ordine, ab Epíſcopis, per unamquámque províciam ſenténtia reguláris obtíneat: ut hi qui abjiciúntur, ab áliis non recipiántur.

FERIA TERTIA.

Incipit Sophonías Prophéta.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 6.

VErbum Dómini quod factum eſt ad Sophoníam fílium Chuſi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Josíæ fílii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia à fácie terræ, dicit Dóminus: cóngregans hóminem & pecus: cóngregans volatília cœli & piſces maris. Et ruínæ impiórum erunt: & diſpérdam hómines à fácie terræ., dicit Dóminus. Et exténdam manum meam ſuper Judam, & ſuper omnes habitántes Jerúſalem: & diſpérdam de loco hoc relíquias Baal, & nómina ædituórum cum ſacerdótibus, & eos qui adórant ſuper tecta milítiam cœli, & adórant, & jurant in Dómino, & jurant in Melchom: & qui avertúntur de poſt tergum Dómini, & qui non quæſiérunt Dóminum, nec inveſtigavérunt eum.

℟. *j*. Confortáre, *p.* 381.

Lectio II. *v.* 12. *ad finem.*

ET erit, in témpore illo: Scrutábor Jerúſalem in lucérnis: & viſitábo ſuper viros defíxos in fæcibus ſuis. Qui dicunt in córdibus ſuis: Non fáciet benè Dóminus, & non fáciet malè. Et erit fortitúdo eórum in direptiónem, & domus eórum in desértum. Et ædificábunt domos, & non habitábunt: & plantábunt víneas, & non bibent vinum eárum. Juxtà eſt dies Dómini magnus, juxtà eſt & velox nimis: vox diéi Dómini amára, tribulábitur ibi fortis. Dies iræ dies illa, dies tribulatiónis & angúſtiæ, dies calamitátis & misériæ, dies tenebrárum & calíginis, dies nébulæ & túrbinis, dies tubæ & clangóris ſuper civitátes munítas, & ſuper ángulos excélſos. Et tribulábo hómines, & ambulábunt ut cæci, quia Dómino peccavérunt: & effundétur ſanguis eórum ſicut humus, & córpora eórum ſicut ſtércora. Sed & argéntum eórum, & aurum eórum non póterit liberáre eos, in die iræ Dómini: in igne zeli ejus devorábitur omnis terra, quia conſummatiónem cum feſtinatióne fáciet cunctis habitántibus terram.

℟. *ij*. Ego, *p.* 382.

Lectio III. *c.* 3. *v.* 8. *ad* 13.

EXpécta me, dicit Dóminus, in die reſurre-

ctiónis me
quia judíc
cóngregem
ligam regn
ſuper eos
meam, omn
mei: in ign
devorábitu
Quia tunc
lábium eléc
cent omnes
mini, & sé
ro uno. Ul
thiópiæ,
mei, filii di
rum défere
In die illa,
ris ſuper cu
tiónibus tu
varicáta e
tunc áufera
magníloqu
& non adjí
pliùs in mo
Et derelínc
tuî pópulu
egénum: &
nómine D
Iſraël non
tátem, nec
dácium, &
tur in ore
dolóſa: qu
céntur, &
non erit qu

℟. *iij*. V

C A

Ex Conci

r

Anno 816. 1

DElinqu
comm
bus, neq
fratres deb
eos ſuis ad

rum erráta
ɔótiùs opem
.tis censúrâ
íntur.
ʼARTA.
ẻus Pro-
.
1. v. 1. ad

ịndo Daríi
ſe ſexto, in
factum eſt
ıi in manu
æ, ad Zo-
Saláthiel,
ad Jeſum,
, Sacerdó-
icens: Hæc
tercítuum,
s iſte dicit:
tempus do-
ædificándæ.
erbum Dó-
Aggæi Pro-
: Nunquid
ſt ut habi-
s laqueátis,
esérta? Et
: Dóminus
ónite corda
as veſtras.
tùm, & in-
comedíſtis,
iáti: bibí-
r inebriáti:
& non eſtis
ıi mercédes
iſit eas in
ſum.
p. 383.
. v. 7. ad

Dóminus
a: Pónite

corda veſtra ſuper vias veſtras: aſcéndite in montem, portáte ligna; & ædificáte domum: & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus. Reſpexíſtis ad ámpliùs, & ecce factum eſt minùs: & intulíſtis in domum, & exſufflávi illud. Quam ob cauſam, dicit Dóminus exercítuum? Quia domus mea desérta eſt, & vos feſtinátis unuſquíſque in domum ſuam. Propter hoc ſuper vos prohíbiti ſunt cœli, ne darent rorem: & terra prohíbita eſt, ne daret germen ſuum. Et vocávi ſiccitátem ſuper terram, & ſuper montes, & ſuper tríticum, & ſuper vinum, & ſuper óleum, & quæcúmque profert humus, & ſuper hómines, & ſuper juménta, & ſuper omnem labórem mánuum.

℟. *ij.* Fílius, *p.* 384.

Lectio III. *c.* 2. *v.* 2. *ad* 6.

In séptimo menſe, vigéſimâ & primâ menſis, factum eſt verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens: Lóquere ad Zoróbabel, fílium Saláthiel, ducem Juda; & ad Jeſum, fílium Jóſedec, Sacerdótem magnum; & ad réliquos pópuli, dicens: Quis in vobis eſt derelíctus, qui vidit domum iſtam in glória ſua prima? Et quid vos vidétis hanc nunc? Nun-

per bráchium ejus, & ſuper óculum dextrum ejus: bráchium ejus ariditáte ſiccábitur, & óculus dexter ejus tenebréſcens obſcurábitur.

℟. *j*. Confortáre, *p*. 381.

LECTIO II. *c*. 12. *v*. 8. *ad* 10.

IN die illa, próteget Dóminus habitatóres Jerúſalem, & erit qui offénderit ex eis, in die illa, quaſi David; & domus David, quaſi Dei, ſicut Angelus Dómini in conſpéctu eórum. Et erit, in die illa: Quæram contérere omnes gentes quæ véniunt contra Jerúſalem. Et effúndam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem, ſpíritum grátiæ & precum: & aſpícient ad me quem confixérunt. Et plangent eum planctu, quaſi ſuper unigénitum: & dolébunt ſuper eum, ut doléri ſolet in morte primogéniti.

℟. *ij*. Ego, *p*. 382.

LECTIO III. *c*. 13. *v*. 4. *ad* 7.

ET erit, in die illa: Confundéntur prophétæ, unuſquíſque ex viſióne ſua, cùm prophetáverit: nec operiéntur pállio ſáccino, ut mentiántur. Sed dicet: Non ſum prophéta, homo agrícola ego ſum: quóniam Adam exémplum meum ab adoleſcéntia mea. Et dicétur ei: Quid ſunt plagæ iſtæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus ſum in domo eórum qui diligébant me. Frámea, ſuſcitáre ſuper Paſtórem meum, & ſuper virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute Paſtórem, & diſpergéntur oves; & convértam manum meam ad párvulos.

℟. *iij*. Víduam, *p*. 382.

CANON.

Ex Capituláribus Eccleſiáſticis Cároli Magni.

Lib. 1. *Cap*. 39.

SUnt áliqui qui, culpis exigéntibus, ab Epíſcopo próprio excommunicántur, & ab áliis Eccleſiáſticis vel láicis præſumptuóſè in communiónem accipiúntur: quod omnínò ſanctum Nicǽnum Concílium, ſimul & Chalcedonénſe, necnon & Antiochénum, atque Sardicénſe fieri próhibent.

SABBATO.

Incipit Malachías Prophéta.

LECTIO I. *c*. 1. *v*. 1. *ad* 7.

ONus verbi Dómini ad Iſraël in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, & dixíſtis: In quo dilexíſti nos? Nónne frater erat Eſaü Jacob, dicit Dóminus: & diléxi Jacob, Eſaü autem ódio hábui? & póſui montes ejus in ſolitúdinem, & hæreditátem ejus in dracónes deſérti. Quòd ſi díxerit Idumǽa: Deſtrúcti ſumus, ſed reverténtes ædificábimus quæ deſtrúcta ſunt: hæc dicit Dóminus exercítuum: Iſti

ibunt, & ego dé-
a: & vocabúntur tér-
mpietátis, & pópulus
itus eſt Dóminus, uſ-
a ætérnum. Et óculi
vidébunt: & vos di-
Magnificétur Dómi-
per términum Iſraël.
honórat patrem, &
dóminum ſuum: ſi
Pater ego ſum, ubi eſt
meus? & ſi Dómi-
go ſum, ubi eſt timor
Dicit Dóminus exer-
n ad vos, ô ſacerdó-
ui deſpícitis nomen
, & dixíſtis: In quo
cimus nomen tuum?
is ſuper altare meum
pollutum, & dícitis:
pollúimus te? In eo
dícitis: Menſa Dó-
deſpécta eſt.

ſtat de Sabbato, duo [illegible] *è III. Nocturno præced.*

...o II. *v.* 8. *ad* 11.

offerátis cæcum ad
imolándum, nónne
n eſt? Et ſi offerátis
am, & lánguidum,
malum eſt? Offer il-
aci tuo, ſi placúerit
t ſi ſuſcéperit fáciem
dicit Dóminus exer-
n. Et nunc deprecá-
vultum Dei ut miſe-
veſtrî, (de manu
eſtra factum eſt hoc,)
modo ſuſcipiat fácies
s, dicit Dóminus exer-
n. Quis eſt in vobis,
udat óſtia, & incén-
áre meum gratúitò?

Non eſt mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: & munus non ſuſcípiam de manu veſtra. Ab ortu enim ſolis uſque ad occáſum, magnum eſt nomen meum in Géntibus: & in omni loco ſacrificátur, & offértur nómini meo Oblátio munda: quia magnum eſt nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

LECTIO III. *c.* 3. *v.* 13. *ad finem.*

INvaluérunt ſuper me verba veſtra, dicit Dóminus. Et dixíſtis: Quid locúti ſumus contra te? Dixíſtis: Vanus eſt, qui ſervit Deo: & quod emoluméntum, quia cuſtodívimus præcépta ejus, & quia ambulávimus triſtes coram Dómino exercítuum? Ergo nunc beátos dícimus arrogántes: ſiquidem ædificáti ſunt faciéntes impietátem; & tentavérunt Deum, & ſalvi facti ſunt. Tunc locúti ſunt timéntes Dóminum, unuſquíſque cum próximo ſuo. Et atténdit Dóminus, & audívit: & ſcriptus eſt liber monuménti coram eo timéntibus Dóminum, & cogitántibus nomen ejus. Et erunt mihi, ait Dóminus exercítuum, in die quâ ego fácio, in pecúlium: & parcam eis, ſicut parcit vir fílio ſuo ſerviénti ſibi. Et convertémini, & vidébitis quid ſit in-

ter juſtum, & ímpium; & inter ſerviéntem Deo, & non ſerviéntem ei.

CANON.

Ex Concílio Matiſconénſi.

Anno 588. Cap. 42.

SI quis Préſbyter, aut quilibet de Clero aut de pópulo, excommunicátum, abſque voluntáte ipſius qui eum excommunicávit, ſciens recéperit, aut cum illo panem manducáverit, vel collóquium habére decréverit, civili ſenténtiæ ſubjacébit.

RESUMENDA
È DOMINICIS
Quæ superfuerunt post Epiphaniam.

DOMINICA III.
Quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.
Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.
Lectio IX. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 13.
Leproſus mundatus.

CUm deſcendíſſet Jeſus de monte, ſecútæ ſunt eum turbæ multæ. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbýteri.
Lib. 1. *Comm. in Matt.* *Cap.* 8.

DE monte Dómino deſcendénti occúrrunt turbæ: quia ad altióra aſcéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit lepróſus: necdùm enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre ſermónem. Rectè poſt prædicatiónem atque doctrínam, ſigni offértur occáſio: ut per virtútum mirácula, prætéritus apud audiéntes ſermo firmétur. Dómine, ſi vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jeſus manum, tétigit eum. Extendénte manum Dómino, ſtatim lepra fugit. Simúlque consídera, quàm húmilis, & ſinè jactántia reſpónſio. Ille díxerat: Si vis: Dóminus reſpóndit: Volo. Ille præmíſerat: Potes me mundáre: & dicit: Mundáre. Non ergo ut pleríque Latinórum putant, jungéndum eſt & legéndum: Volo mundáre: ſed ſeparátim: ut primùm dicat: Volo: deínde ímperans dicat: Mundáre.

℟. *jx.* Lavámini, mundi eſtóte, auférte malum cogitatiónum veſtrárum ab óculis meis, * Quiéſcite ágere pervérsè, díſcite benefácere. *Iſ.* 1. 16. 17. ℣. Secúndùm eum qui vocávit vos Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis. 1. *Petr.* 1. 15. * Quiéſcite. Glória. * Quiéſcite.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Si quis emundáverit ſe ab iſtis, erit vas in honórem ſanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. 2. *Tim.* 2. 21.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitátem noſtram propítius réſ-

pice; atque ad ſanándum nos, déxteram tuæ majeſtátis exténde; Per Dóminum.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Dixit Jeſus Centurióni: Vade, & ſicut credidíſti, fiat tibi: & ſanátus eſt puer in illa hora. *Matt.* 8. 13.

DOMINICA IV.

Quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

LECTIO IX. *c.* 8. *v.* 23. *ad* 27.

Tempeſtas vehemens ſedatur.

ASCendénte Jeſu in navículam, ſecúti ſunt eum diſcípuli ejus. Et ecce motus magnus factus eſt in mari; ità ut navícula operirétur flúctibus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. 2. *in Pſ.* 25. n. 4.

AUdíſtis in Evangélio: Periclitabátur navígium in ſtagno, & dormiébat Jesus. Navigámus per quoddam ſtagnum, & ventus & procéllæ non deſunt: tentatiónibus quotidiánis hujus séculi propè opplétur noſtrum navígium. Unde autem fit, niſi quia dormit Jeſus? Si non dormíret in te Jeſus, tempeſtátes iſtas non pateréris: ſed tranquillitátem habéres intériùs, convigilánte tecum Jeſu. Quid eſt autem: Dormit Jeſus? Fides tua quæ eſt de Jeſu, obdormívit. Surgunt procéllæ ſtagni hujus: vides malos florére, bonos laboráre; tentátio eſt, fluctus eſt. Excita Jeſum, & dic: Magíſter, perímus: movent enim incérta ſtagni, perímus. Evigilábit ille, id eſt, rédiet ad te fides tua: &, adjuvánte illo, conſiderábis in ánima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perſeverábunt: tibi autem quod promíttitur, manébit in ætérnum.

℟. jx. Adjútor Dóminus in opportunitátibus, in tribulatióne, & * Sperent in te qui novérunt nomen tuum. *Pſ.* 9. 10. 11. ℣. Jeſus imperávit ventis & mari, & facta eſt tranquíllitas magna. *Matt.* 8. 26. * Sperent. Glória. * Sperent.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? *Eccli.* 2. 11. 12.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis conſtitútos, pro humána ſcis fragilitáte non poſſe subsíſtere; da nobis ſalútem mentis & córporis, ut ea quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvánte, vincámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Hómines miráti ſunt, dicéntes: Qualis eſt hic,

nti & mare obé-
i ? *Matt.* 8. 27.

MINICA V.
perfuit poſt Epipha-
niam.

ſancti Evangélii
ndùm Matthæum.
o IX. c. 13. v.
d 30.
ia ſuperſeminata.

ibolam propóſuit
is Jeſus, dicens:
factum eſt regnum
n hómini qui ſe-
t bonum ſemen in
o. Et réliqua.

ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
n. 88. n. 19. 20.

c in myſtério lectió-
s hujus, cognóvimus,
eſſe intùs in Ec-
bonos & malos,
ſæpè dícimus fru-
n & páleam. Ne-
ite tempus déſerat
; tóleret páleam in
, tóleret in área:
nim tóleret in hór-
n habébit. Véniet
tor, qui dívidet ma-
onis. Erit étiam cor-
ſeparátio, quam
ſpiritális præcédit.
is corde ſemper diſ-
ini: ad tempus
córpore copulámi-
c tamen negligéntes
corrigéndis veſtris,
am ſcílicet veſtram
o modo pertinénti-
nonéndo, docéndo,
do, terréndo. Duó-
odis non te mácu-
lus; ſi non conſén-
tias, & ſi redárguas. Deín-
de in ipſa correctióne alie-
nórum peccatórum, ca-
véndum eſt, ne ſe extóllat
qui álterum córripit. Ne-
que ergo conſentiéntes ſi-
tis malis, ut approbétis;
neque negligéntes, ut non
arguátis; neque ſuperbién-
tes, ut inſultánter arguá-
tis.

℟. ix. Deus creávit hó-
minem inexterminábilem,
& ad imáginem ſimilitúdi-
nis ſuæ fecit illum: * In-
vídiâ autem diáboli mors
introívit in orbem terrá-
rum. *Sap.* 2. 23. 24. ℣.
Venit inimícus ejus, &
ſuperſeminávit zizánia in
médio trítici. *Matt.* 13. 25.
* Invídiâ. Glória. * Inví-
diâ.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f.
Qui timet Dóminum, ex-
cípiet doctrínam ejus; &
qui vigiláverint ad illum,
invénient benedictiónem.
Eccli. 32. 18.

Oratio.

DA nobis, Deus, om-
ni cuſtódiâ ſerváre cor
noſtrum; & ne præváleat
humánæ ſalútis inimícus;
præſta, ut fortes in fide,
ipſi contínuò reſiſtámus;
Per Dóminum.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a.
Dómine, nónne bonum
ſemen ſemináſti in agro
tuo? Unde ergo habet
zizánia? Et ait illis: Ini-
mícus homo hoc fecit.
Matt. 13. 27. 28.

DOMINICA VI.

Quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio IX. *c.* 13. *v.* 31. *ad* 35.

Granum ſinapis.

PArábolam propóſuit turbis Jeſus, dicens: Símile eſt regnum cœlórum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. 2. *Comm. in Matt. Cap.* 13.

REgnum cœlórum, prædicátio Evangélii eſt, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judǽos: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile eſt ergo hujuſcémodi regnum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Homo qui séminat in agro ſuo, à pleríſque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipſe homo séminans in agro ſuo, hoc eſt, in ſemetipſo, & in corde ſuo. Quis eſt iſte qui séminat, niſì ſenſus noſter & ánimus; qui ſuſcípiens granum prædicatiónis, & fovens ſeméntem humóre fídei, facit in agro ſui péctoris pulluláre?

℟. *jx.* Beátus qui in iſtis versátur bonis. * Qui ponit illa in corde ſuo, ſápiens erit ſemper. *Eccli.* 50. 30.
℣. Vobis datum eſt noſſe myſtéria regni cœlórum. *Matt.* 13. 11. * Qui. Glória. * Qui.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *c.* Beáti ſumus, Iſraël, quia quæ Deo placent, maniféſta ſunt nobis. *Bar.* 4. 4.

Oratio.

DEus, qui Chriſtiáno pópulo dedíſti noſſe myſtéria regni cœlórum; præſta, ut ſicut tuam cognóſcimus veritátem, ſic eam dignis móribus aſſequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Hæc ómnia locútus eſt Jeſus in parábolis ad turbas, & ſinè parábolis non loquebátur eis. *Matt.* 13. 34.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE II.
IN FESTO
ANCTI LAZARI,
Chriſto ſuſcitati, Marthæ & Mariæ, ſororum ejus.
Semiduplex.

N I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* D.
Eus non eſt mortuórũ, ſed vivórum; omnes iim vivunt ei. *Luc.* 20. 38.

Ant. 2. D. Sicut Pater iſcitat mórtuos, & vivíat; ſic & Fílius quos vult ivíficat. *Joan.* 5. 21.

Ant. 3. *à*. Sicut Pater haet vitam in ſemetípſo; ſic edit & Fílio habére vitam i ſemetípſo. *Joan.* 5. 26.

Ant. 4. c. Venit hora in ia omnes qui in monuéntis ſunt, aúdient voem Fílii Dei. *Joan.* 5. 28.

Ant. 5. a. Qui de cœlo enit, ſuper omnes eſt; & iod vidit & audívit, hoc ſtátur. *Joan.* 3. 31. 32.

APITULUM. *Eccli.* 4. 14.
Ui tenúerint Sapiéntiam, vitam hæreditábunt: & quò introíbit, benedícet Deus.

HYMNUS. S. V.

REdditum luci, Dómino vocánte,
Lázarum, turbæ, domitámque mortem,
Laúdibus feſtis, modulíſque ſacri
Dícite cantûs.

Ille qui Chriſtum méruit frequénti
Hóſpitem gaudens recreáre menſâ,
Fœ́tidus clauſo, data præda morti,
Cónditur antro.

Heu! tuâ præſens ope ſi jacénti,
Fata qui præſcis, Deus, aſtitiſſes;
Víveret, necdùm premeréntur atrâ
Lúmina nocte.

Jamque mors, vitæ Dómino ſolútam,
Si jubes, reddet ſpoliáta prædam:
Nunc & extínctus ſúperas amícus
Surget ad auras.

Ecce dilécti lácrymis honóras

Hóſpitis funus; fremitúque
prodis,
Quàm pio plangas, Pater,
impiórum
Corde ruínam.

Ut Patrem ſemper pia
Spiritúmque
Omne plebs tecum célebret
per ævum,
Chriſte, credéntes ánimas
ſecúndæ
Eripe morti. Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ; ℟. Ut sédeant mecum. *Pſ.* 100. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Diligébat Jeſus Martham, & ſorórem ejus Maríam, & Lázarum. *Joan.* 11. 5.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 401.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Martha ſatagébat circa frequens miniſtérium. *Luc.* 10. 40.

Hymnus. Grates, peráćto jam die, *p.* 163.

Capitulum. 2. *Joan.* 3.

Sit vobíſcum grátia, miſericórdia, pax à Deo Patre, & à Chriſto Jeſu Fílio Patris, in veritáte & caritáte.

℟. *breve*. In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 3. *a.* María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. *Luc.* 10. 42.

AD OFFICIUM
Nocturnum.

Invitatorium. Deum cum homínibus conversátum, Veníte, adorémus, *Bar.* 3. 38.

Pſalmus, Veníte, *pr.* 2. *ritu ſimplici.*

Hymnus.

Flagrans amóre, pérditos
Dum nos Redémptor quǽreret,
Deféſſus ad Martham Deus
Seſe recépit hóſpitam.

Beata, quæ tantum ſuis
Amíca tectis hóſpitem
Fovére gaudet, & Deo
Inférre convívæ dapes!

Dum Martha paſcit, páſcitur
María felix, ac ſedens
Magnóque tuta Júdice,
Partem potítur óptimam.

Nunc, Martha, nunc ſedens Deo
Et ipſa Verbo páſceris;
Et juge ſe tuus tibi
Convíva dat convívium.

Da, Chriſte, Sanctórum quies,
Sic nos ad unum téndere
Per multa, poſthàc óptimâ
Ut parte poſsímus frui.
Amen.

Ant. 7. d. Erat quidam languens Lázarus à Betthánia, de caſtéllo Maríæ & Marthæ ſorôris ejus. *Joan.* 11. 1.

Ant. 1. g. Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum; & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. *Luc.* 10. 38.

Ant. 8. c. Marthæ erat ſoror, nómine María, quæ étiam ſedens secùs pedes Dómini, audiébat verbum illíus. *Luc.* 10. 39.

℣. Propè timéntes Dóminum, ℟. Salutáre ipsíus. *Pſ.* 84. 10.

Lectio I. & II. de Scriptura occurrente, duabus poſterioribus in unam junctis.

℟. *j.* Vidéte quòd ego ſim ſolus, & non ſit álius Deus, præter me: * Ego occídam, & ego vívere fáciam. *Deut.* 32. 39. ℣. Dixit Jeſus diſcípulis: Lázarus amícus noſter dormit; ſed vado, ut à ſomno éxcitem eum. *Joan.* 11. 11. * Ego.

℟. *ij.* Exaúdi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam; * Aúribus pércipe lácrymas meas. *Pſ.* 38. 13. ℣. Dixit Martha ad Jeſum: Dómine, ſi fuíſſes hîc, frater meus non fuíſſet mórtuus. *Joan.* 11. 21. * Aúribus.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. *in Aſſump. B. M. V.* n. 6. 7.

LECTIO III.

NOn ſola inveniátur in nobis exercitátio corporális, ad módicum valens: ſed inveniátur útilis ad ómnia píetas, & exercítium ſpirituále. Múlier, Martha nómine, excépit Jeſum in domum ſuam; & huic erat ſoror, nómine María. Soróres ſunt, & debent eſſe contubernáles. Occupátur hæc circa frequens miniſtérium: illa Domínicis eſt inténta ſermónibus. Ad Martham ſpectat ornátus: ſed implétio ad Maríam. Vacat enim Dómino, ut non ſit domus vacans. Sed mundatiónem cui póſſumus attribúere? Erit enim, ſi & hoc invenérimus, domus in qua Salvátor ſuſcípitur, & munda, & ornáta, & non vacans. Demus eam Lázaro, ſi & vobis ità vidétur. Et ei síquidem fraternitátis jure cum ſoróribus eſt domus iſta commúnis. Dico autem Lázarum, quem quatriduánum, jamjámque feténtem à mórtuis éxcitat vox virtútis: ut videátur ſatìs cóngruè formam gérere pœniténtis. Intret ergo domum Salvátor, & frequénter víſitet eam, quam pœ́nitens Lázarus mundat, ornat Martha, & María replet intérnæ dédita contemplatióni.

℟. *iij.* De manu mortis liberábo eos; de morte rédimam eos. * Ero mors tua, ô mors! morſus tuus ero, inférne. *Oſee.* 13. 14. ℣. Voce magnâ clamávit Jeſus: Lázare, veni foràs; & ſtatim pródiit qui fúerat mórtuus. *Joan.* 11. 43. 44. * Ero. Glória. * Ero.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ; ℟. Ità óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum. *Pſ.* 122. 2.

Ant. 1. a. Tu es, Dómine, qui vitæ & mortis habes poteſtátem: & dedúcis ad portas mortis, & redúcis. *Sap.* 16. 13.

Ant. 2. D. Beáti ſunt qui te vidérunt, & in amicítia tua decoráti ſunt. *Eccli.* 48. 11.

Ant. 3. á. Beáti ſervi tui, qui aſsíſtunt coram te, omni témpore. 2. *Par.* 9. 7.

Ant. 6. F. In misericórdiis.

CANTICUM. *Sap. c.* 8. *v.* 16. *ad* 18.

Quàm deſiderabile conſortium Sapientiæ.

NOn habet amaritúdinem conversátio Sapiéntiæ, nec tædium convíctus illíus; * ſed lætítiam & gaúdium.

Hæc cógitans apud me, & comménorans in corde meo; * quóniam immortálitas eſt in cognatióne Sapiéntiæ,

Et in amicítia illíus delectátio bona, * & in opéribus mánuum illíus honéſtas ſinè defectióne,

Et in certámine loquélæ illíus ſapiéntia, * & præcláritas in communicatióne ſermónum ipsíus,

Circuíbam quærens, * ut mihi illam aſsúmerem.

Ant. In miſericórdiis tuis plúrimis, non fecíſti eos in conſumptiónem. 2. *Eſdr.* 9. 31.

Ant. 7. c. Non dereliquíſti eos: quóniam Deus miſeratiónum & clemens es tu. 2. *Eſdr.* 9. 31.

CAPITULUM. *Ezech.* 37. 12.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos veſtros, & edúcam vos de ſepúlcris veſtris.

HYMNUS. S. V.

PANDITUR ſaxo túmulus remóto,
Intimos clamor pénetrat recéſſus,
Et Deum ſentit dócili jubéntem
Aure cadáver.

PROH ſtupor! notas répetit medúllas
Spíritus; cæcam, pédibus revínctus,
Dum viam carpit, ſíbimet ſupérſtes
Prodit & hæres.

IPSA ſic ruptis inimíca vinclis,
Mors fugit, vinci pátiens. Futúris
Summa prælúdit tua ſic triúmphis,
Chriſte, potéſtas.

UT Patrem ſemper pia Spiritúmque
Omne plebs tecum célebret per ævum,
Chriſte, credéntes ánimas ſecúndæ
Eripe morti. Amen.

℣. Eripuíſti, Dómine, ánimam meam de morte; ℟. Ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium. *Pſ.* 55. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Abjéctus ſum à conſpéctu oculórum tuórum, Dómi-

..; verúmtamen rursùs vi-
..bo templum ſanctum tu-
..m. *Jon.* 2. 5.

Oratio.

D.Eus, qui conversátus in terris, in beató-
m Lázari, Marthæ & ..aríæ domo hoſpitári di-
..átus es; præſta, quæſu-
..us, ut cum Lázaro in ..vitáte vitæ ambulántes, in tuis cum Martha páſ-
..re, & à te cum María ..rbi tui meditatióne paſci ..ereámur; Qui vivis & ..gnas cum Deo Patre.

AD PRIMAM.

Ant. Tu es, Dómine.

..apitulum. *Ezech.* 37. 13.

HÆc dicit Dóminus: Sciétis quia ego Dó-
..inus, cùm aperúero ſe-
..lcra veſtra, & edúxero ..s de túmulis veſtris.

℟. *breve.* Chriſte.

AD TERTIAM.

Ant. Beáti ſunt.

..apitulum. *Prov.* 8. 34.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad ..res meas quotídie, & ob-
..rvat ad poſtes óſtii mei.

℟. *breve.* Perambulá-
..m, * In innocéntia cordis ..ei. ℟. Perambulábam. ℣. ..médio domûs meæ. * In. ..lória. ℟. Perambulábam. .. 100. 2.

℣. Beáti omnes qui ti-
..ent Dóminum. ℟. Qui ..ambulant in viis ejus. *Pſ.* ..7. 1.

AD SEXTAM.

Ant. Beáti ſervi.

Capitulum. *Prov.* 8. 17.

EGo diligéntes me díli-
go; & qui manè vígi-
lant ad me, invénient me.

℟. *breve.* Delectáre in Dómino; * Et dabit tibi pe-
titiónes cordis tui. ℟. De-
lectáre. ℣. Revéla Dómi-
no viam tuam. * Et. Gló-
ria. ℟. Delectáre. *Pſ.* 36. 4. 5.

℣. Dóminus amat judí-
cium; ℟. Et non derelínquet ſanctos ſuos. *Pſ.* 36. 28.

AD NONAM.

Ant. Non dereliquíſti.

Capitulum. *Eccli.* 6. 14.

AMícus fidélis, protéctio fortis: qui autem ínvenit illum, ínvenit the-
ſaúrum.

℟. *breve.* Poſuérunt me * In lacu inferióri. ℟. Po-
ſuérunt. ℣. In tenebróſis, & in umbra mortis. * In. Glória. ℟. Poſuérunt. *Pſ.* 87. 7.

℣. Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum; ℟. Factus ſum ſicut homo ſinè adjutório. *Pſ.* 87. 5.

Vesperæ *de Sequenti.*

Commemoratio de S. Lazaro & Sororibus ejus.

Ant. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jeſus, credidérunt in eum. *Joan.* 11. 45.

℣. Dóminus érigit elí-
ſos; ℟. Dóminus díligit juſtos. *Pſ.* 145. 8.

Oratio, Deus, qui, p. 401.

Die III.

In Festo S. GREGORII MAGNI, Papæ, & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius S. Doctoris, p. xxx. additis quæ ſequuntur.

Prima Lectio de Scriptura ocurrente, tribus in unam junctis.

Lectio II.

Ex S. Greg. Tur. Bed. & Hiſtor. Eccleſ.

GRegórius Románus, Gordiáni & ſanctæ Sílviæ fílius, urbis Romæ præfectúram geſſit. Mórtuo patre, ſex in Sicília Monaſtéria, séptimum Romæ in ſuis ǽdibus extrúxit: ubi Mónachi vitam proféſſus, póſteà Abbas fuit. Evocátus inde à Pelágio ſecúndo, Diáconus ordinátur: nec multò pòſt Conſtantinópolim Apocriſiárius míttitur, Sedis Apoſtólicæ reſpónſa factúrus. Romam revérſus, Pelágio peſtiléntiâ ſubláto, ómnium votis Póntifex elígitur: & in Basílica ſancti Petri, per vim raptus, hâc die tértiâ Septémbris, conſecrátus eſt. In Epíſtola Synódica quam pro more ſcripſit ad Patriárchas, proféſſus eſt ſe, ſicut ſancti Evangélii quátuor Libros, ſic ſucípere quátuor Concília, Nicǽnum nempè, Conſtantinopolitánum, Ephesínum & Chalcedonénſe, quintum quoque páriter venerári. Joánni

Conſtantinopolit
ter óbſtitit, qui
versális Epíſco
arrogábat: quo
modéſtia réſpuer
ſervórum Dei,
ómnium epíſtoli
Divíni Offícii
Cantûſque Eccl
thodum melió
ſtítuit. Simór
decrétis proflig
tíſtas repréſſit
Manichǽos ab
cári curávit. C
díniæ íncolas,
ſcopi, & Cyrí
miniſtério: An
gentem, miſſis
am Auguſtíno
nachis, ad fide
unde Anglóru
à Beda vocátu
ſunt quæ dixit
pſit. Dénique
tis miráculis,
anno décimo t
ſexto, ad cœl
túdinem evocá
Léctio ſancti
ſecúndùm M

Lectio III.

ad 19.

Sal terræ,

DIxit Jeſu
ſuis: Vos
ræ. Et réliqua
Homília ſanc
Pap
Homil. 17. I
n. 16.

VOs eſtis
Si cibus D
lus, condimén
cerdótes eſſe

ſémus ergo qui unquam
linguam noſtram con-
ĩ, qui de pervérſo ſuo
re, noſtrâ increpatióne
'épti, pœniténtiam egé-
t. Quis luxúriam ex
ra eruditióne deſéruit?
s avarítiam, quis ſu-
iam declinávit? Pen-
us quod lucrum Deo
mus nos, qui, accépto
nto, ab eo ad negótium
ĩ ſumus. Etenim dicit:
otiámini dum vénio.
e jam venit, ecce de
ro negótio lucrum re-
it. Quale ei animárum
um de noſtra negotia-
e monſtrábimus? Po-
ıus ante óculos noſtros,
n tantæ diſtrictiónis
n, quo Judex véniet,
itiónem cum ſervis ſuis,
ous taléntа crédidit,
et. In illo tanto exá-
e, electórum ómnium
eprobórum multitúdo
deducétur, & unuſquíſque quid ſit operátus, oſtendétur. Cùm ígitur tot paſtóres cum grégibus ſuis ante ætérni Paſtóris óculos vénerint, nos míſeri, quid dictúri ſumus, qui ad Dóminum noſtrum poſt negótium vácui redímus? qui paſtórum nomen habúimus, & oves quas ex nutriménto noſtro debeámus oſténdere, non habémus? Hîc paſtóres vocáti ſumus, & ibi gregem non dúcimus?

Oratio.

DEus, qui beátum Gregórium Pontíficem, Príncipis Apoſtolórum non dignitátis tantùm, ſed humilitátis étiam & caritátis hærédem fecíſti; da nobis ejus méritis & exémplo, ut ſincérâ humilitáte tibi ſubjécti, quæ tua ſunt, líberâ caritáte exercére valeámus; Per Dóminum.

DIE VIII.

IN NATIVITAT

BEATÆ MARIÆ VIRG

Solemne Minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona 7. toni d.

ORiétur ſtella ex Jacob, & consúrget virga de Iſraël. *Num.* 24. 17.

Ant. 1. g. Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcéndet. *Iſ.* 11. 1.

Ant. 3. *a.* Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus converténtur. *Mich.* 5. 3.

Ant. 5. a. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans; glória Líbani data eſt ei. *Iſ.* 35. 2.

Ant. 8. G. In diébus illis, ſalvábitur Juda, & Iſraël habitábit confidénter. *Jer.* 23. 6.

Capitulum. *Jer.* 33. 20. 21.

HÆc dicit Dóminus: Si írritum poteſt fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non ſit dies & nox in témpore ſuo: & pactum meum írritum eſſe póterit cum David ſervo meo, ut non ſit ex eo Fílius qui regnet in throno ejus.

℟. Benedícam ei, & ex illa dabo tibi * benedictúrus ſ
16. ℣. In úter
páriet Fílium.
* Fílium. Gló
tur ℟. Benedíc

Hymn

DEbitam
bolem c
Eva peccátrix
nátur,
Quæ ſacro par
que morte
Déſtrua

Victa ſer
la fraude;
Intimis virus
dúllis:
Vulnus hæc ſa
que colla
Cónteri

Quo dolus
mitâ paréi
Totíus ſperat
nam:
Omnibus red
paréntis
Una ſal

Sic lucro ce
mino volé
Damna, dum
per María
Delet antíquan
mortem,
Grátia

Diceris Mater quoque noſtra, Virgo;
Te proba noſtram, pia Virgo, Matrem,
Efficax, blandis précibus, Sevérum
Fléctere Numen.
Laus ſit ætérnæ ſua Trinitáti,
Quæ laborántem miſeráta mundum,
Próximos Chriſti, præeúnte Matre,
Núntiat ortus.
Amen.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: ℟. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Ait Dóminus: Ero tecum, & benedícam tibi: tibi enim & sémini tuo dabo univérſas regiónes has, complens juraméntū quod ſpopóndi Abraham patri tuo. *Gen.* 26. 3.

Oratio, Deus, qui, *infrà*, *ad Laudes*, p. 410.

Completorium, *p.* cv. *cum Pſalmis de Feria.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum, cui præparátur habitátio, * Veníte, adorémus. 1. *Par.* 29. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

Hymnus S. V.

Quis ore te puro ſatìs,
Virgo, canat, Dei Parens?
Adéſte, puri Spíritus,
Veſtri ſit illud múneris.
Quis intret àuguſtíſſima
Mentis tuæ ſacrária?
Dotes quis enárrans tuas
Pertérritus non hæreat?
Dic, Virgo, quæ vis tráxerit
Patri coævum Fílium,
De Patris ætérni ſinu,
Mortális in Matris ſinum?
Ad hos honórum te gradus,
Non virginális te pudor,
Non éxtulit tantùm fides,
Nec igne fervens cáritas;
Sed, que ſibi nunquam placet,
Deo placens modéſtia:
Quâ tu tibi ſis vílior,
Hâc digna ſis Mater Dei.
Quam celſa, quæ ſe déprimens,
Altum Tonántem déprimit!
In te, ſuî jam non memor,
Deſcéndit è cœlo Deus.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Per quem ſacrâ ſe Fílius
Infúdit alvo Vírginis.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 18. Cœli enárrant, *p.* 39.

Ant. 1. a. Talis eſſe debet domus Dei, ut in cunctis regiónibus nominétur. 1. *Par.* 22. 5.

In diviſ. Pſ. 18. Lex Dómini, *p.* 39.

Ant. 3. c. Opus grande

eſt ; neque enim hómini præparátur habitátio, ſed Deo. 1. *Par.* 29. 1.

In Pſal. 47. Magnus Dóminus, *p.* 138.

Ant. 2. D. Opéruit nubes tabernáculum teſtimónii, & glória Dómini implévit illud. *Exod.* 40. 32.

℣. Beneplácitum eſt Deo habitáre in eo; ℟. Etenim Dóminus habitábit in finem. *Pſ.* 67. 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Veníte ad ſanctuárium Dómini, * Quod ſanctificávit in ætérnum. 2. *Par.* 30. 8. ℣. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. *Apoc.* 21. 3. * Quod.

℟. *ij.* Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus ; * Deus in médio ejus, non commovébitur. *Pſ.* 45. 5. 6. ℣. Lumen ejus símile lápidi pretióſo. *Apoc.* 21. 11. * Deus.

℟. *iij.* Avértit Dóminus inimícos tuos : * Rex Iſraël Dóminus in médio tuî. *Soph.* 3. 15. ℣. Perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45. * Rex. Glória. *Reſumitur* ℟. Avértit.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. 44. Eructávit cor meum, *p.* 96.

Ant. 6. F. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ, recordátus eſt nóminis mei. *Iſ.* 49. 1.

In diviſ. Pſ. 44. Audi, fília, *p.* 96.

Ant. 8. G. Me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut reveláret Fílium ſuum in me. *Gal.* 1. 15. 16.

In Pſal. 84. Benedixíſti, Dómine, *p.* 99.

Ant. 7. G. Induit me veſtiméntis ſalútis, & indúménto juſtítiæ circúmdedit me. *Iſ.* 61. 10.

℣. De ventre matris meæ, Dómine, ℟. Deus meus es tu. *Pſ.* 21. 11.

Sermo ſancti Joánnis Damaſcéni.

Serm. 2. *In Nativ. B. Mariæ.*

LECTIO IV.

ADéſte, gentes omnes, omne hóminum genus, omnes cujúſvis linguæ, ætátis ac dignitátis orbis univérſi. Lætítiæ Natálem lætis ánimis celebrémus : Dei Genitrícis Natálem complectámur, per quam mortálium genus redintegrátum eſt : per quam primigéniæ matris Evæ mœror in lætítiam mutátus eſt. Etenim illa per divínam ſenténtiam hoc audívit : In dolóre páries líberos : hæc : Ave, grátiâ plena. Illa : Ad virum convérſio tua : hæc : Dóminus tecum.

℟. *jv.* Audíte, reges; aúribus percípite, príncipes ; * Ego ſum, ego ſum quæ Dómino canam. *Judic.* 5. 3. ℣. Ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1. 48. * Ego ſum.

ꝢTIO V.
autem quòd Vir-
Mater orta ſit ex
li? Quia ſcílicet
:, ut ad id quod
b ſole novum fu-
ıt, ac miraculó-
ıt, via per mirá-
nerétur; ac pau-
humilióribus ad
:a progréſſus ſie-
ınquàm ália quo-
ır ac divínior rá-
ıe afférri poteſt.
natúra grátiæ ce-
que ſubtrémula,
ſtinens prógredi.
n ítaque futúrum
'irgo ex Anna naſ-
natúra grátiæ ſe-
evértere non auſa
manſit infructuó-
n grátia fructum
.
In me ancíllâ ſuâ,
vit Dóminus Deus
iſericórdiam ſuam,
'romíſit dómui Iſ-
* Interfécit in ma-
hoſtem pópuli ſui.
13. 18. ℣. Recor-
niſericórdiæ ſuæ,
:útus eſt ad patres
Luc. 1. 54. 55. *
:it.
CTIO VI.
lie ſtériles portæ
eriúntur, & virgí-
divína jánua pro-
qua, & per quam
ui rebus ómnibus
: eſt, in orbem ter-
:orporáliter introí-
die de radíce Jeſſe
rta eſt, ex qua mun-

do flos divínitùs exíſtens, aſcéndit. Hódie ex terréna natúra cœlum in terra ille cóndidit, qui olim firmaméntum ex aquis finxerat, atque in altum extúlerat. Ac ſanè hoc illo longè divínius eſt. Nam qui in illo condíderat ſolem, ex hoc ipſe juſtítiæ Sol ortus eſt.

℟. *vj*. Exultáte in ea; omnes qui dilígitis eam: * Gaudéte cum ea gaúdio, univérſi. *Iſ*. 66. 10. ℣. Reſpéxit Deus humilitátem ancíllæ ſuæ. *Luc*. 1. 48. * Gaudéte. Glória. *Reſumitur* ℟. Exultáte.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. 86. Fundaménta ejus in móntibus ſanctis, p. 139.

Ant. 3. *a*. Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus. *Iſ*. 44. 2.

In Pſal. 96. Dóminus regnávit, exúltet terra, p. 47.

Ant. 4. *E*. Oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ſicut merídies. *Iſ*. 58. 10.

In Pſal. 97. Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabíſia, p. 102.

Ant. 5. a. Eris quaſi hortus irríguus, & ſicut fons aquárum, cujus non defícient aquæ. *Iſ*. 58. 11.

℣. Concupíſcet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ*. 44. 12.

De Cántico Canticórum.
LECTIO VII. *c.* 4. *v.* 7. *ad finem.*

TOta pulchra es, amíca mea, & mácula non eſt in te. Veni de Líbano, ſponſa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir & Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulneráſti cor meum, ſoror mea ſponſa, vulneráſti cor meum, in uno oculórum tuórum, & in uno crine colli tui. Quàm pulchræ ſunt mammæ tuæ, ſoror mea ſponſa! Pulchrióra ſunt úbera tua vino, & odor unguentórum tuórum ſuper ómnia arómata. Favus diſtíllans lábia tua, ſponſa: mel & lac ſub lingua tua: & odor veſtimentórum tuórum ſicut odor thuris. Hortus conclúſus, ſoror mea ſponſa, hortus conclúſus, fons ſignátus. Emiſſiónes tuæ paradíſus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus & crocus, fíſtula & cinnamómum cum univérſis lignis Líbani, myrrha & áloë cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge, Aquilo; & veni, Auſter: perfla hortum meum, & fluant arómata illíus.

℟. *vij.* Magna eris, * Et nomen tuum nominábitur in univérſa terra. *Judith* 11. 21. ℣. Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. *Luc.* 1. 35. * Et nomen.

LECTIO VIII. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 2.

VEniat diléctus meus in hortum ſuum, & cómedat fructum pomórum ſuórum. Veni in hortum meum, ſoror mea ſponſa: méſſui myrrham meam cum aromátibus meis: comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comédite, amíci, & bíbite, & inebriámini, cariſſimi. Ego dórmio, & cor meum vígilat: vox dilécti mei pulsántis: Aperi mihi, ſoror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea: quia caput meum plenum eſt rore, & cincínni mei guttis nóctium.

℟. *viij.* Manus Dómini confortávit te; * Et ídeò eris benedícta in ætérnum. *Judith.* 15. 11. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42. * Et ídeò.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.
LECTIO IX. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 16.
Chriſti genealogia.

LIber generatiónis Jeſu Chriſti, fílii David, fílii Abraham. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.
Lib. 1. *Comm. in Cap.* 1. *Matt.*

IN Iſaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit?

...i. Non ergo putémus ...angeliſtam Prophétæ ...contrárium; ut quod ...impoſſíbile dixit effá-...hic narráre incípiat: ...a ibi de Generatióne Di-...initátis, hîc de Incarna-...ne eſt dictum. A carná-...is autem cœpit, ut per ...minem Deum díſcere ...ipiámus. Filii David, ...i Abraham. Ideò au-...a, cæteris prætermiſſis, ...rum fílium nuncupávit; ...ia ad hos tantùm eſt fa-...a de Chriſto repromíſſio. ...l Abraham: In sémine, ...quit, tuo benedicéntur ...mnes gentes, quod eſt ...riſtus. Ad David: De ...ctu ventris tui ponam ...per ſedem tuam.

℟. ...ju. Benedíctus Dó-...inus qui creávit cœlum & ...rram, * Qui te diréxit in ...lnera cápitis príncipis ...imicórum noſtrórum. *Ju-...dith.* 13. 24. ℣. María, ...inveníſti grátiam apud ...eum. *Luc.* 1. 30. * Qui ...e. Glória. *Reſumitur* ℟. ...enedíctus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Adju-...ábit eam Deus, ℟. Manè ...ilúculo. *Pſ.* 45. 6.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Benedícta tu à ...eo tuo, in omni taberná-...ulo Jacob. *Judith.* 13. 31.

Ant. 5. a. Benedíxit te ...Dóminus in virtúte ſua, ...quia per te ad níhilum re-dégit inimícos noſtros. *Judith.* 13. 22.

Ant. 6. F. Ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos; ſuper te autem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. *Iſ.* 60. 2.

Ant. 3. à. Non moriéris.

CANTICUM DEBBORÆ. *Judic. c.* 5. *v.* 3. *ad* 13.

Gratiarum actio poſt victoriam.

Audíte, Reges; auríbus percípite, Príncipes; * Ego ſum, ego ſum quæ Dómino canam; pſallam Dómino Deo Iſraël.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom;

Terra mota eſt, * cœlíque ac nubes diſtillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sínaï à fácie Dómini Dei Iſraël....

Ceſſavérunt fortes in Iſraël, & quievérunt: * donec súrgeret.... mater in Iſraël.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóſtium ipſe ſubvértit.....

Salvátæ ſunt relíquiæ pópuli; * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Glória Patri.

Ant. Non moriéris: non enim pro te, ſed pro ómnibus hæc lex conſtitúta eſt. *Eſth.* 15. 13.

Ant. 7. d. Vide colléctos filios tuos, ab oriénte

ſole uſque ad occidéntem. *Bar.* 5. 5.

CAPITULUM. *Apoc.* 12. 15. 16.

MIſit ſerpens ex ore ſuo poſt mulíerem, aquam tanquam flumen, ut eam fáceret trahi à flúmine; & adjúvit terra mulíerem, & apéruit terra os ſuum, & abſórbuit flumen quod miſit draco de ore ſuo.

HYMNUS.

AURORA, quæ Solem paris,
Et ipſa Solis Fília,
Quàm ſpléndidum, cùm náſceris,
Affers diem mortálibus!

Te luce Sol veſtit ſuâ,
Tibíque Luna ſtérnitur:
Aptáta ſacro vértici
Nectunt corónam sídera.

Te mille virtútum chori,
Te turma cingit Cœlitûm;
Ambit ſuo te Númine,
Qui te facit Matrem Deus.

Uti potens exércitus,
Tu, Virgo, terror hóſtium:
Te ſic obumbrátam Deo,
Pavent tremúntque tártara.

Qui tabe nos inſécerat
Serpéntis elídis caput;
Attrítus ætérno jacet,
Non jam timéndus, vúlnere.

Fac, Virgo, quem ſcimus Deum
Veníſſe terris hóſpitem
Per te, manens nobis adhuc,
Noſtri ſit hoſpes péctoris.

Sit laus Patri; laus Filio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Per quem ſacrâ ſe Filius
Infúdit alvo Vírginis.
Amen.

℣. Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: ℟. Semen ejus in ætérnum manébit. *Pſ.* 88. 36. 37.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Erit hoc memoriále nóminis tui, Dómine, cùm manus féminæ dejécerit inimícum. *Judith.* 9. 15.

Oratio.

DEus, qui secúndùm propóſitum voluntátis tuæ, mundum tibi reconciliáre voluíſti; præſta, quǽſumus, ut qui Nativitátem Vírginis Maríæ, de qua natus eſt nobis Chriſtus Salvátor, cum gaúdio celebrámus, ipſam quam Filius operátus eſt ſalútem, Matris interceſſióne conſequámur; Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS, *Doxologia*

Sit laus Patri; laus Filio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Per quem ſacrâ ſe Filius
Infúdit alvo Vírginis.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Benedícta tu.

CAPITULUM. *Cant.* 4. 7. 8.

TOta pulchra es, amíca mea, & mácula non eſt in te. Veni de Líbano,

ſponſa mea, veni de Líbano, veni; coronáberis.

In ℟. *brevi.* ℣. Quem María concípiet & páriet. *Luc.* 1. 31.

CANON.

Ex Concílio Epheſíno Œcuménico.

Anno 431. *Epiſt. Synod. S. Cyrilli ad Neſtor.* n. 11.

QUia ſacra Virgo Deum carni ſecúndùm hypóſtaſim unítum corporáliter génuit, ob id, illam quoque Deíparam eſſe dícimus. Non quòd Dei Verbi natúra exiſténdi inítium ex carne tráxerit: ſed quia, humánâ natúrâ ſecúndùm hypóſtaſim ſibi unítâ, corpóream ex útero nativitátem expértum eſt.

AD TERTIAM.

Ant. Benedíxit.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. 42. 43.

EGo Sapiéntia dixi: Rigábo hortum meum plantatiónum, & inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus eſt mihi trames abúndans.

℟. *breve.* Confésſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Confésſio. ℣. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Conféſſio. *Pſ.* 95. 6.

℣. In Deo ſalutáre meum. ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61. 8.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce.

CAPITULUM. *Judith.* 16. 7.

DOminus omnípotens nócuit inimícum, & trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum.

℟. *breve.* Deus præcínxit me virtúte, * Allelúia, allelúia. ℟. Deus. ℣. Et póſuit immaculátam viam meam. * Allelúia. Glória. ℟. Deus. *Pſ.* 17. 33.

℣. In hoc cognóvi, Dómine, quóniam voluíſti me; ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me. *Pſ.* 40. 12.

AD NONAM.

Ant. Vide.

CAPITULUM. *Apoc.* 22. 3.

OMne maledíctum non erit ámpliùs; ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi.

℟. *breve.* Homo natus eſt in ea, * Allelúia, allelúia. ℟. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. * Allelúia. Glória. ℟. Homo. *Pſ.* 86. 5.

℣. Dómine, in voluntáte tua, ℟. Præſtitíſti decóri meo virtútem. *Pſ.* 29. 8.

AD VESPERAS.

In Pſal. 109. Dixit Dóminus, *p.* 27.

Ant. 2. D. Nobíſcum eſt Deus, qui fecit virtútem in Iſraël. *Judith.* 13. 13.

In Pſal. 112. Laudáte, púeri, Dóminum, *p.* 29.

Ant. 3. a. Dóminus póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, ut eríperet nos

de manu ómnium inimicórum noſtrórum. *Judith.* 16. 4.

In Pſal. 121. Lætátus ſum, *p.* 151.

Ant. 1. f. Narréntur juſtítiæ Dómini & cleméntia in fortes Iſraël. *Judic.* 5. 11.

In Pſal. 126. Nisì Dóminus ædificáverit domum, *p.* 73.

Ant. 5. a. Per manum féminæ, percúſſit inimícum Dóminus Deus noſter. *Judith.* 13. 19.

In Pſal. 147. Lauda, Jerúſalem, Dóminum, *p.* 102.

Ant. 6. F. Inter pedes ejus ruit, defécit, & mórtuus eſt. *Judic.* 5. 27.

Capitulum. *Iſ.* 66. 11.

SUgátis & repleámini ab úbere conſolatiónis ejus: ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus.

Hymnus. S. V.

VATUM patent orácula
Promíſſa priſcis pátribus:
En Virgo, quæ gravis Deo,
Nobis parem parit Deum.

TOTO quid orbe par fuit!
Virgo parens, homo Deus!
Quo náſcitur partu Puer,
Hoc náſcitur mundi ſalus.

UT nocte caligántibus
Cœléſte lumen témperet,
Velo tegi vult córporis:
Hoc, Virgo, velum prǽparas.

QUOD prima mater pérdidit,
Mater refórmas áltera:
Mors ipſa nobis prófuit,
Dum vita per te rédditur.

PER te Deo conjúngimur,
Cui corpus aptáſti Parens:
Per te Dei nos filii,
Per te Dei fratres ſumus.

TU dux Olýmpi prǽvia,
Clauſas diu pandis fores:
Nos éxules, ſi nos amas,
Reddas patérnis ſédibus.

SIT laus Patri; laus Filio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Per quem ſacrâ ſe Filius
Infúdit alvo Vírginis.
Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; ℞. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. *Pſ.* 44. 3.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. J. Ave, grátiâ plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1. 28.

Completorium, *p.* cv. *cum Pſalmis de Dominica.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM NATIVITATIS B. M. VIRGINIS.

Quæ eſt quarti Ordinis.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℞℞℞. *ex Nocturno Feſti, ſecundùm Feriam.*

Invitatorium dicitur ritu ſimplici.

priores Lectiones de
ra occurrente, dua-
ſterioribus in unam
. Tertia Lectio pro-
ut infrà.
quam reſumitur Reſ-
ium poſt ℣. Glória

LAUDES
ATUTINAS.
ſola. 5. a. Sicut lux
:, oriénte ſole, ma-
que núbibus rútilat.
. 24. 3.

VESPERAS.
ſola. 7. a. Soror
es; creſcas in mille
; & poſsídeat ſemen
portas inimicórum
n. *Gen.* 24. 60.

MINICA *intra Octa-*
ut in ipſa die Octava
ente, totum Officium
ominica, ut in Pſal-
& Proprio de Tem-
incipiendo à primis
is, quæ ſunt integræ
ato ante Dominicam
ntem. Fit Comme-
o de Octava in utriſ-
ſperis & Laudibus,
Lectione.

DIE IX.
OCTAVA.
ſancti Bernárdi
Abbátis.
tiv. beatæ Mariæ
irginis. n. 6.

ECTIO III.
ére, ô homo! con-
m Dei: agnóſce
um ſapiéntiæ, con-
pietátis. Redemptú-
nánum genus, pré-
iivérſum cóntulit in
María. Ut quid hoc? fortè ut excuſarétur Eva per fíliam, & queréla viri advérsùs féminam deínceps ſopirétur. Ne díxeris ultrà, ô Adam! Múlier quam dedíſti mihi, dedit mihi de ligno vétito: dic pótiùs: Múlier quam dedíſti mihi, me cibávit fructu benedícto. Piíſſimum ſanè consílium: ſed latet fórſitan áliud, nec totum hoc eſt. Altiùs ergo intueámini, quanto devotiónis afféctu, à nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem póſuit in María: ut proínde ſi quid ſpei in nobis eſt, ſi quid grátiæ, ſi quid ſalútis, ab ea novérimus redundáre.

DIE X.
DE OCTAVA.
Sermo ſancti Athanáſii Epíſcopi.
Epiſt. ad Epictetum.

LECTIO III.
Non peccávit Verbum quod aliórum peccáta redémit, ut mutátum in corpus, ſeípſum pro ſeípſo in ſacrifícium offérret, ac ſeípſum redímeret. Sed non ità ſe res habet: abſit. Nam ſemen Abrahæ apprehéndit, ut ait Apóſtolus: unde débuit per ómnia frátribus ſimilári, & corpus aſsúmere nobis símile. Proptéreà ígitur adeſt verè María, ut ab ea illud aſsúmat, & tanquam próprium pro nobis illud ófferat. Ad réliquos quidem ſanctos Ver-

bum factum eſt, ut prophetárent: ex María autem Verbum, carne aſſúmptâ, homo pródiit, qui natúrâ quidem & ſubſtántiâ Verbum Dei erat. Secúndùm carnem autem, ex sémine David & ex carne Maríæ homo factus eſt, ut ait Paulus.

DIE XI.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Joánnis Damaſcéni.

Orat. 1. De Nativitate B. Mariæ Virginis.

LECTIO III.

HOdie mundi ſalus inchoátur: jubiláte Deo, omnis terra, cantáte, & exultáte, & psállite, quóniam nobis nata eſt Dei Mater in ſancta probática, ex qua Dei Agnus qui mundi peccáta tollit, in lucem edi vóluit. Exultáte, montes, hoc eſt, ratióne præditæ natúræ, quǽque ad ſpirituális contemplatiónis faſtígium aſſúrgitis: ſíquidem clariſſimus Dei mons páritur, qui collem omnem ac montem, id eſt, Angelórum & hóminum ſublimitátem exsúperat: ex quo, citra ullam mánuum óperam, corpóreo modo exſcindi vóluit lapis anguláris Chriſtus, unâ persónâ diſtínctas natúras cópulans, divinitátem nimírùm & humanitátem: mons Dei, mons pinguis, mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo.

DIE XII.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Petri Chryſólogi.

Serm. 143. De Annunt. B. M. V.

LECTIO III.

VIdétis quibus eſt Virgo oppignneráta munéribus. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum. Ave, hoc eſt, Accipe. Quid? virtútes múnerum, non pudóris. Ave, grátiâ plena. Hæc eſt grátia quæ dedit cœlis glóriam, terris Deum, fidem Géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus diſciplínam. Hanc grátiam détulit Angelus, accépit Virgo ſalútem séculis redditúra. Ave, grátiâ plena. Quia síngulis grátia ſe eſt largíta per partes: Maríæ verò ſimul ſe totam dedit grátiæ plenitúdo. Omnes, inquit Evangeliſta, de plenitúdine ejus accépimus. Unde & David dicit: Deſcéndit ſicut plúvia in vellus.

AD VESPERAS, *Commemoratio de S. Cornelio, Papa & Martyre.*

Ant. Bonus, ℣. Juſtus, p. x. *Oratio*, Omnípotens, p. xiv.

DIE XIII.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Fulgéntii Epiſcopi.

De Fide, ad Petr. Cap. 2. n. 17.

LECTIO III.

DEus factus eſt filius Vírginis Mariæ, &

rgo facta eſt Ma-
niti Dei: ut quem
nuit ex æternitá-
n Virgo concép-
férret in témpore.
e eſt Virgo, quam
i de ea fúerat na-
tà ſinguléri grátiâ
atque replévit,
i habéret ventris
m, quem ex iní-
t univérſitas Dó-
& ipſum ſibi vi-
céndi ſolemnitáte
, quem in unitáte
ſubſtántiæ, non
mána, ſed étiam
creatúra cognó-
lórat Altíſſimum.

AUDES, *Comme-
e S. Cornelio, Pa-
rtyre.*

ſancti Cypriáni
pi & Mártyris.
ad Antonianum.

ECTIO.

s eſt Cornélius
opus, de Dei &
jus judício, de
m penè ómnium
o, de plebis quæ
it ſuffrágio, & de
am antiquórum &
virórum Collé-
nemo ante ſe fa-
; cùm Fabiáni lo-
t, cùm locus Petri
Cáthedræ Sacer-
cáret: quo occu-
Dei voluntáte, at-
um noſtrûm con-
firmáto, quiſquis
opus fieri volúe-
fiat necéſſe eſt,
at Eccleſiáſticam
ordinatiónem, qui Eccléſiæ
non tenet unitátem. Quanta
in ipſo ſuſcépto Epiſcopátu
ſuo virtus! quantum robur
ánimi! qualis fírmitas
fídei! Quod nos símplici
corde & perſpícere pénitùs
& laudáre debémus: ſedíſſe
intrépidum Romæ in Sacerdotáli
Cáthedra, eo témpore,
cùm tyránnus infé-
ſtus Sacerdótibus Dei, fanda
atque infánda comminarétur:
cùm multò patiéntiùs
& tolerabíliùs audíret levári
advérsùs ſe æmulum príncipem,
quàm conſtítui Romæ
Dei Sacerdótem. Nónne
hic ſummo virtútis & fídei
teſtimónio prædicándus
eſt? Nónne inter glorióſos
Confeſsóres & Mártyres deputándus,
qui tantùm tempóris
ſedit, expéctans córporis
ſui carníſices, & tyránni
ferociéntis ultóres?

Ant. Hoc, ℣. Dóminus, *p.* xiij. & xiv. *Oratio*, Omnípotens, *p.* xiv.

DIE XIV.
IN EXALTATIONE S. CRUCIS.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* f.

RAdix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabúntur. *Iſ.* 11. 10.

Ant. 6. F. Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſraël. *Iſ.* 11. 12.

Ant. 1. D. Aſcéndet ſicut virgúltum coram eo,

& ſicut radix de terra ſitiénti. *Iſ.* 53. 2.

Ant. 7. c. Erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non tranſíbunt per eam ámpliùs. *Joël.* 3. 17.

Ant. 2. D. Dabit lignum agri fructum ſuum, & terra dabit germen ſuum. *Ezech.* 34. 27.

CAPITULUM. *Ezech.* 17. 24.

EXaltávi lignum húmile, & ſiccávi lignum víride, & frondére feci lignum áridum. Ego Dóminus locútus ſum, & feci.

℟. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Fac ſerpéntem æneum, & pone eum pro ſigno: * Qui percúſſus aſpéxerit eum, vivet. *Num.* 21. 8. ℣. Exeámus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portántes. *Hebr.* 13. 13. * Qui percúſſus. Glória. * Qui percúſſus.

HYMNUS. S. V.

CRux alma, ſalve, Crux venerábilis,
Torrénte Chriſti ſánguinis ébria;
Teſtis dolórum, tu ſupréma
Verba Dei moriéntis audis.

Tu celſa ſedes, unde ſuos docet;
Vitális, in quo nos péperit, thorus;
Currus triumphántis; tribúnal
Júdicis; atque litántis ara.

Non rapta cæſis b[...]
ímpia
Hîc arma fulgent, [...]
miti duces
Graves caténis [...]
húntur;
Nobílior Crucis [...]
úmphus.

Orbis redémpt[...]
pígnora!
Crux tincta Chriſti [...]
ne adhuc mad[...]
Speráte, mortá[...]
lútem
Plena necis mo[...]
præſtant.

Crux certa cœ[...]
ta, quæ Patri[...]
Thronum peténti[...]
iter Deo:
Nunc álterâ no[...]
eſt
Ire viâ malè de[...]

Laus ſumma P[...]
creat ómnia:
Natóque, mundu[...]
parat Cruce:
Qui cuncta rep[...]
ma ſancto
Spirítui: tribus [...]
per. Amen.

℣. De torrénte i[...] bet: ℟. Proptéreà [...] bit caput. *Pſ.* 109.

Ad Magníficat [...] D. * Hæc dicit [...] Deus: Ecce leváb[...] tes manum mea[...] pópulos exaltábo [...] meum. *Iſ.* 49. 22

Oratio, Dómin[...] *infrà, ad Laudes*

Commemoratio d[...] Nativitatis B. M.

Ant. Ave, ℣.

p. 411. *Oratio*, Deus, qui, p. 410.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum qui crucifixus eſt, * Veníte, adorémus. *Matt.* 28. 5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

HYMNUS. S. V.

Uncta Crux Dei cruóre,
Quàm potens & éfficax!
Hujus attáctu jacéntes
Erigunt ſe mórtui.
Chriſtus olim quâ pepéndit,
Tanta vis fuit Crucis!

Publici fontes ſalútis,
Sacra Chriſti vúlnera:
Vulnerátos illa ſanant
Inſtar anguis ǽnei:
Quiſquis æger, ſperet; & ſpe
Non ſuâ fraudábitur.

Crux tribúnal, quo ſedébit
Juſtus ultor críminum:
Sponte ſed nos judicémus,
Cedet ira Júdicis;
Nóſque primi puniámus,
Ne ſecúndus púniat.

Totius fons ſanctitátis,
Sancta quo ſunt ómnia,
Qui tuo quodcúmque crimen
Expiáſti ſánguine,
Labe puros, Chriſte, ſerves
Chriſtiános móribus.

Sempiterna laus Paréntí
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ;
Flaminíque cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Cùm perírent ſupérbi gigántes, ſpes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remíſit ſéculo ſemen nativitátis. *Sap.* 14. 6.

Ant. 2. D. Cùm aqua deléret terram, ſanávit iterùm ſapiéntia per contemptíbile lignum juſtum gubérnans. *Sap.* 10. 4.

Ant. 3. *a.* A ligno indulcáta eſt aqua amára. *Eccli.* 38. 5.

℣. Deus noſter ante ſécula, ℟. Operátus eſt ſalútem in médio terræ. *Pſ.* 73. 12.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* In loco quem oſténderat ei Deus, * Abraham ædificávit altáre, & déſuper ligna compóſuit: cúmque alligáſſet Iſaac fílium ſuum, póſuit eum in altáre ſuper ſtruem lignórum. *Gen.* 22. 9. ℣. Jeſus bájulans ſibi Crucem exívit in eum qui dícitur Calváriæ locum, Hebráicè autem Gólgotha, ubi crucifixérunt eum. *Joan.* 19. 17. 18. * Abraham.

℟. *ij.* Immolábit agnum univérſa multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam; * Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper

utrúmque poſtem. *Exod.* 12. 6. 7. ℣. In ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia in ipſum. *Coloſſ.* 1. 19. 20. * Et ſument.

℟. *iij.* Dixit Dóminus ad Móyſen: * Offerat Póntifex hircum vivéntem, & pósitâ utrâque manu ſuper caput ejus, confiteátur omnes iniquitátes filiórum Iſraël. *Levit.* 16. 20. 21. ℣. Deus eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit. 2. *Cor.* 5. 21. * Offerat. Glória. * Offerat.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Dóminus oſténdit Móyſi lignum, quod cùm miſiſſet in aquas, in dulcédinem verſæ ſunt. *Exod.* 15. 25.

Ant. 4. a. Cùm leváret Móyſes manus, vincébat Iſraël; ſin autem paúlulùm remiſiſſet, ſuperábat Amalec. *Exod.* 17. 11.

Ant. 7. d. David aſcendébat clivum olivárum ſcandens & flens, nudis pédibus incédens, & opérto cápite. 2. *Reg.* 15. 30.

℣. Miſit Deus Verbum ſuum, & ſanávit eos, ℟. Et erípuit eos de interitiónibus eórum. *Pſ.* 106. 20.

LECTIO IV.

Ex Theoph. & Paulo, Diacono.

CHóſroës Perſárum rex, extrémis Phocæ Impérii tempóribus, Ægypto & Africâ occupátis, ac Jeroſólymâ captâ, multíſque ibi Chriſtianórum míllibus, partim cæſis, partim in captivitátem cum Zacharía Patriárcha addúctis, Crucem étiam Dómini, quam Heléna in monte Calváriæ collocárat, in Pérſidem aſportávit, anno Chriſti ſexcentéſimo décimo quarto. Heráclius, qui jam ab annis quátuor Phocæ ſuccéſſerat, étiam per ſequéntes annos multis belli incómmodis, & calamitátibus afféctus, pacem bis à Chóſroa pétiit: ſed hanc ille pertináciter utrâque vice denegávit, niſì Crucifíxo abnegáto, ſol adorarétur à Románis. Quam impietátem deteſtátus Heráclius, imploráto Deì auxílio, bellum quaſi ſacrum ſuſcépit: militéſque ad Martýrium hortátus, ſigna cum hoſte cóntulit. Poſt diutúrnum bellum, anno demùm ſexcentéſimo vigéſimo ſéptimo exeúnte, Perſas ingénti prælio ſuperávit.

℟. *iv.* Dixit Dóminus: Signa Thau ſuper frontes virórum * Geméntium & doléntium ſuper cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio Jeruſalem. *Ezech.* 9. 4. ℣. Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus, quoadúſque ſignémus ſervos Dei noſtri, in fróntibus eórum. *Apoc.* 7. 3. * Geméntium.

ECTIO V.

;us ígitur Chóſroës,
fuga quâ trajícere
parábat, Medár-
um, Sócium regni
it. Quam contumé-
cùm Síroës Chóſ-
ajor natu fílius ægrè
patre ſimul & fra-
rémptis, regno Per-
potítus eſt, pacém-
im Heráclio fecit,
lam accéptis condi-
is, quarum ea pri-
:, ut Crucem Dó-
ſtitúeret. Captívos
, imprímis Zacha-
atriárcham, dimíſit
cris Crucis lignis,
i thecam argénteam
m, illæſaque ſigílla
atriárcha agnóvit.
Crux ſancta, qua-
:im poſt annos quàm
t in Persárum po-
n, recépta eſt: &
primùm Conſtanti-
n, & anno ſequénti
ymam, in locum
im reſtitúta eſt: actæ-
o de victóriis grá-
ixínde Exaltatiónis
Crucis Feſtívitas,
c die quotánnis age-
celébrior habéri cœ-

, Senem, adoleſcén-
& vírginem, pár-
, & mulíeres, * Inter-
iſque ad interneció-
omnem autem ſuper
vidéritis Thau, ne
tis. *Ezech.* 9. 6. ℣.
inxit nos, & ſigná-
, & dedit pignus
Spíritûs in córdibus noſtris.
2. *Cor.* 1. 21. 22. * Interfícite.

LECTIO VI.

HAc eâdem die, ſanctus Ludovícus Francórum rex, anno milléſimo ducenteſimo quadragéſimo primo, partem Domínicæ Crucis, quæ in Sýria título pígnoris apud Templários mílites remánſerat, à Balduíno Oriéntis Imperatóre accéptam, cum ália non módica portióne, ex qua Imperatóres Eccléſiis & amícis partículas dare conſuéverant, itèm ália multa Domínicæ Paſſiónis inſtruménta, Paríſios, præcedénte Clero, ſolémniter tránſtulit. Tunc Rex piíſſimus magnum exhíbuit Chriſtiánæ pietátis arguméntum, cùm, abjéctis véſtibus régiis, & pedes nudátus, in urbem íntulit inſtruméntum quo mundi prétium perſolútum eſt. Demùm conſtrúctâ in régio Palátio magnífica Capélla, ſacrosáncta redemptiónis noſtræ insígnia religióse in ea aſſervári vóluit.

℟. *vj.* Portábam eos in bráchiis meis, & neſciérunt quòd curárem eos. * In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis. *Oſee.* 11. 3. 4. ℣. Ego, ſi exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum. *Joan.* 12. 32. * In funículis. Glória. * In funículis.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce vicit Leo de tribu Juda, Radix David. *Apoc.* 5. 5.

Ant. 6. F. Ipſe eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum. *Eph.* 2. 14.

Ant. 1. a. Cùm maledicerétur, non maledicébat; cùm paterétur, non comminabátur. 1 *Petr.* 2. 23.

℣. Dedíſti, Dómine, metuéntibus te ſignificatiónem; ℟. Ut fúgiant à fácie arcûs. *Pſ.* 59. 5.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *c.* 1. *v.* 18. *ad* 25.

VErbum Crucis, pereúntibus quidem ſtultítia eſt: iis autem qui ſalvi fiunt, id eſt, nobis, Dei virtus eſt. Scriptum eſt enim: Perdam ſapiéntiam ſapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi ſápiens? ubi ſcriba? ubi conquiſítor hujus ſéculi? Nónne ſtultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei ſapiéntia non cognóvit mundus per ſapiéntiam Deum: plácuit Deo, per ſtultítiam prædicatiónis ſalvos fácere credéntes. Quóniam & Judæi ſigna petunt, & Græci ſapiéntiam quærunt: nos autem prædicámus Chriſtum crucifíxum, Judæis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam: ipſis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Chriſtum Dei Virtútem, & Dei Sapiéntiam. Quia quod ſtultum eſt Dei, ſapiéntius eſt homínibus: & quod infírmum eſt Dei, fórtius eſt homínibus.

℟. vij. Benedíctum eſt lignum per quod fit juſtítia: * Per manus autem quod fit idólum, maledíctum eſt, & ipſum, & qui fecit illud. *Sap.* 14. 7. 8. ℣. Mihi abſit gloriári, niſi in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Gal.* 6. 14. * Per manus.

LECTIO VIII. *v.* 26. *ad finem, & c.* 2. *v.* 1. *ad* 2.

VIdéte enim vocatiónem veſtram, fratres, quia non multi ſapiéntes ſecúndùm carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles: ſed quæ ſtulta ſunt mundi, elégit Deus, ut confúndat ſapiéntes: & infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia: & ignobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt, deſtrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conſpéctu ejus. Ex ipſo autem vos eſtis in Chriſto Jeſu, qui factus eſt nobis ſapiéntia à Deo, & juſtítia, & ſanctificátio, & redémptio: ut quemádmodum ſcriptum eſt: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Et ego, cùm veníſſem ad vos, fratres, veni non in ſublimitáte ſermónis

éntiæ, annúntians
ſtimónium Chriſti.
im judicávi me ſci-
id inter vos, nisì Je-
riſtum, & hunc cru-
i.
ij. Ego in Dómino
o, & exultábo in
ſu meo; * Deus Dó-
fortitúdo mea. Ha-
18. 19. ℣. Chriſto
s ſum Cruci; vivo
, jam non ego. Gal.
10. * Deus.
) ſancti Evangélii
ndùm Joánnem.
10 IX. c. 12. v.
d 36.
r in Cruce exaltatus.
it Jeſus turbis Ju-
eórum: Nunc judí-
:ſt mundi: nunc
s hujus mundi eji-
foràs. Et réliqua.
ília ſancti Leónis
Papæ.
}. De Paſſ. Domini.
Cap. 6.
altáto, dilectiſſimi,
r Crucem Chriſto,
intelléctus quem
s veritátis illúminat,
n Crucis cœlo terrâ-
diántem puro ac lí-
rde ſuſpíciat: & in-
ácie vídeat, quale
d Dóminus, cùm de
is ſuæ loquerétur in-
, dixit: Nunc judí-
undi eſt; nunc prin-
jus mundi ejiciétur
& ego, ſi exaltátus
terra, ómnia tra-
d me. O admirábi-
ntia Crucis! ô in-
effábilis glória Paſſiónis, in qua & tribúnal Dómini, & judícium mundi, & potéſtas eſt Crucifixi! Traxíſti enim, Dómine, ómnia ad te: & cùm expandíſſes totâ die manus tuas ad pópulum non credéntem & contradicéntem tibi, confiténdæ majeſtátis tuæ ſenſum totus mundus accépit. Traxíſti, Dómine, ómnia ad te; cùm, in execratiónem Judáici ſcéleris, unam protulérunt ómnia eleménta ſenténtiam: cùm obſcurátis luminaribus cœli, & convérſo in noctem die, terra quoque mótibus nutáret insólitis, univérſaque creatúra impiórum úſui ſe negáret. Traxíſti, Dómine, ómnia ad te: quóniam, ſciſſo Templi velo, Sancta ſanctórum ab indígnis Pontifícibus receſſérunt: ut figúra in veritátem, prophetía in manifeſtatiónem, & Lex in Evangélium verterétur.

℟. ix. Commoveátur à fácie Dómini univérſa terra: * Dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit. Pſ. 95. 9. 10. ℣. Humiliávit ſemetípſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum. Philipp. 2. 8. 9. * Dícite. Glória. * Dícite. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. Sacerdotalis. Exaltá-

re, Dómine, in virtúte tua; ℟. Cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20. 14.

Ant. 4. f. Ut non eſſent vácua, Dómine, ſapiéntiæ tuæ ópera, propter hoc étiam & exíguo ligno credunt hómines ánimas ſuas. *Sap.* 14. 5.

Ant. 3. a. Ad correptiónem in brevi turbáti ſunt, ſignum habéntes ſalútis, ad commemoratiónem mandáti legis tuæ. *Sap.* 16. 6.

Ant. 1. a. Qui convérſus eſt, non per hoc quod vidébat, ſanabátur, ſed per te ómnium Salvatórem. *Sap.* 16. 7.

Ant. 8. G. Filios.

CANTICUM ISAIÆ. *c. 49. v. 22. ad finem.*

Evangelii Crucis gloria & fructus.

ECce levábo ad gentes manum meam, * & ad pópulos exaltábo Signum meum.

Et áfferent fílios tuos in ulnis, * & fílias tuas ſuper húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * & regínæ nutríces tuæ.

Vultu in terram demíſſo, adorábunt te, * & púlverem pedum tuórum lingent.

Et ſcies quia ego Dóminus, * ſuper quo non confundéntur qui expéctant eum.

Nunquid tollétur à forti præda? * aut quod captum fúerit à robúſto, ſalvum eſſe póterit?

Quia hæc dicit Dóminus: Equidem & captívitas à forti tollétur: * & quod ablátum fúerit à robúſto, ſalvábitur.

Eos verò, qui judicavérunt te, ego judicábo; * & fílios tuos ego ſalvábo.

Et cibábo hoſtes tuos cárnibus ſuis, * & quaſi muſto, ſánguine ſuo inebriabúntur.

Et ſciet omnis caro quia ego Dóminus ſalvans te, * Redémptor tuus Fortis Jacob.

Ant. Fílios tuos, nec dracónum venenatórum vicérunt dentes: miſericórdia enim tua advéniens ſanábat illos. *Sap.* 16. 10.

Ant. 5. a. In hoc oſtendíſti inimícis noſtris, quia tu es qui líberas ab omni malo. *Sap.* 16. 8.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1. 23. 24.

PRædicámus Chriſtum crucifixum, Judǽis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam, ipſis autem vocátis, Judǽis atque Græcis, Chriſtum, Dei Virtútem, & Dei Sapiéntiam.

HYMNUS. Guieti.

LIGNUM Crucis mirábile
Totum per orbem prómi-
net,
In qua pepéndit ínnocens
Chriſtus, Redémptor óm-
nium,

c nulla cedrus ár-
em
ɪ alto vértice ;
na neſcit nóxia ,
'e vitæ prǽmia.
Chriſte , Rex piiſ-
e ,
Crucis ſignáculo ,
, horis ómnibus
nos non ábnuas.
ingua cordi cónſo-
,
ue cordis púritas ,
tibi perénniter
repéndat débitum.
per Crucem nos
ras ,
i laus máxima ;
atre , & almo Spí-
ı ,
itérna sécula.
nen.
Íotam fecíſti , Dó-
n pópulis virtútem
℟. Redemíſti in brá-
o pópulum tuum.
15. 16.
nedíctus , *Ant.* 7. d.
eus noſter , liberáſti
iniquitáte noſtra , &
nobis ſalútem. 1.
. 13.
Oratio.
mine Deus , qui di-
ſpulis tuis mortem
ignificans , ómnia
um ad te ipſum præ-
ti ; da nobis , quæ-
, tibi crucifixo con-
i , & non niſi in ipſa
gloriári ; Qui vivis
as cum Deo Patre.
nem. de Octava.
Erit , ℣. Semel ,
, Deus , qui , *p.* 410.

Ad Horas , *Doxologia*

Qui per Crucem nos líberas ,
Fili , tibi laus máxima ;
Cum Patre , & almo Spíritu ,
In ſempitérna ſécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. Ut non.

Capitulum. *Hebr.* 12. 1. 2.

CUrrámus ad propóſitum nobis certámen , aſpiciéntes in Autórem fidei , & Conſummatórem Jeſum , qui propóſito ſibi gaúdio , ſuſtínuit Crucem.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui per Crucem nos líberas.

AD TERTIAM.

Ant. Ad correptiónem.

Capitulum. *Philipp.* 3. 18. 19.

MUlti ámbulant , quos ſæpè dicébam vobis , nunc autem & flens dico , inimícos Crucis Chriſti : quorum finis intéritus.

℟. *breve*, Apud Dóminum * Miſericórdia , ℟. Apud. ℣. Et copióſa apud eum redémptio. * Miſericórdia. Glória. ℟. Apud. *Pſ.* 129. 7.

℣. Redemptiónem miſit Dóminus , ℟. Pópulo ſuo. *Pſ.* 110. 9.

AD SEXTAM.

Ant. Qui convérſus eſt.

Capitulum. *Act.* 5. 31.

HUnc Príncipem & Salvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ , ad dandam pœniténtiam Iſraéli , & remiſſiónem peccatórum.

℟. *breve.* Dóminus * Redémit nos ab inimícis noſtris. ℟. Dóminus. ℣. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. * Redémit. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 135. 24.

℣. Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi; ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Pſ.* 67. 21.

AD NONAM.

Ant. In hoc.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 1. 19. 20.

IN ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia, in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt.

℟. *breve.* Remiſíſti, Dómine, * Iniquitátem plebis tuæ. ℟. Remiſíſti. ℣. Operuíſti ómnia peccáta eórum. * Iniquitátem. Glória. ℟. Remiſíſti. *Pſ.* 84. 3.

℣. Mitigáſti omnem iram tuam; ℟. Avertíſti ab ira indignatiónis tuæ. *Pſ.* 84. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 3. *a.* Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, ſecúndùm Scriptúras. 1. *Cor.* 15. 3.

Ant. 1. f. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum, ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2. 24.

Ant. 8. c. Chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, tulit de médio, affigens illud Cruci. *Coloſſ.* 2. 14.

Ant. 2. D. Nos redémit de maledícto Legis, factus pro nobis maledíctum; quia ſcriptum eſt; Maledíctus omnis qui pendet in ligno. *Gal.* 3. 13.

Ant. 7. d. Verbum Crucis pereúntibus quidem ſtultítia eſt; iis autem qui ſalvi fiunt, id eſt, nobis, Dei virtus eſt. 1. *Cor.* 1. 18.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2. 1. 2.

EGo, cùm veníſſem ad vos, fratres, veni, non in ſublimitáte ſermónis aut ſapiéntiæ, annúntians vobis teſtimónium Chriſti: non enim judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum.

Hymnus. Crux alma, ſalve, *ſuprà, in I. Veſperis,* p. 416.

℣. Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram? ℟. Deus cordis mei & pars mea, Deus in ætérnum. *Pſ.* 72. 25. 26.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Jeſus dixit diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me. *Matt.* 16. 24.

Commemoratio de die Octava Nativit. B. M. V.

Ant. Ait Dóminus, ℣. Jurávit, *p.* 405. *Oratio,* Deus, qui, *p.* 410.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Nónne hæc

pati Chriſtum,
trâre in glóriam
uc. 24. 26.
ɪs. Virgo Dei Gé-
. cv.
ULUM. *Apoc.*

& ecce in médio
ni & quátuor ani-
, & in médio ſe-
Agnum ſtantem,
ı occíſum.
ve. In manus.
ınc dimíttis, *Ant.*
rébit Signum Fílii
in cœlo: & tunc
: omnes tribus ter-
débunt Fílium hó-
niéntem in núbi-
. *Matt.* 24. 30.
ı, Deus, qui in
u, *p.* cvj.
UOR TEMPORA
ıbris celebrantur,
. Feriâ VI. & Sab-
Feſtum Exaltatio-
Ꞇæ Crucis. Si oc-
Feſtum Semiduplex
à, Officium fit de
cum Commemora-
Feria, ad Laudes,
ıiliam in Evange-
lnt. ℣. *& Oratio-*
non occurrat, Offi-
de Feria, additis
uuntur.
A QUARTA
JOR TEMPORUM.
ı I. & II. de Scrip-
:currente, duabus
ibus in unam jun-

priora ℟℟. *è III.*
ıo Dominicæ præ-
.
r *Autumnalis.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

LECTIO III. *c.* 9. *v.* 16. *ad* 28.

Dæmonia ejiciuntur in oratione & jejunio.

RESpóndens Jeſu unus de turba, dixit: Magíſter, áttuli fílium meum ad te. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 57. *in Matt.* n. 4.

NEc mihi raro exémplo dicas, quoſdam ſinè jejúnio dæmones ejecíſſe. Nam ſi unus aut alter increpándo ſic expulíſſe narrétur; fíeri nequit, ut ſi is qui id pátitur, in delíciis vivat, ab hoc unquam furóre liberétur: jejúnio enim & oratióne máximè opus eſt ei qui hoc morbo labórat. Sed ſi fide opus eſt, ínquies, cur opus eſt & jejúnio? Quia cum fide jejúnium non parvam addit fortitúdinem: philoſóphiam quippe magnam indit, & ángelum ex hómine éfficit. Verùm non súfficit illud, ſed addi debet orátio, quæ étiam præ̂eat opórtet. Vide ergo quanta bona ex utróque gignántur.

℟. *iij.* Scitóte quóniam * Exaúdiet Dóminus preces veſtras, ſi manéntes permanséritis in jejúniis & oratiónibus, in conſpéctu Dómini. *Judith.* 4. 12. ℣. Sinè intermiſſióne oráte; in ómnibus grátias ágite. 1. *Theſſ.* 5. 17. 18. * Exaúdiet. Glória. * Exaúdiet.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Dixit diſcípulis Jeſus: Hoc genus in nullo poteſt exire, niſì in oratióne & jejúnio. *Marc.* 9. 28.

Preces, flexis genibus, p. 155.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, famíliæ tuæ ſupplicánti; ut dum à cibis corporálibus ábſtinet, à vítiis quoque mente jejúnet; Per Dóminum.

AD HORAS, *Preces, flexis genibus*, p. 158. & *ſequent. cum Oratione,* Præſta, *ſuprà.*

VESPERÆ *Duplices de S. Matthæo, Apoſtolo & Evangeliſta, cujus Feſtum ſemper celebratur Feriâ quintâ ſequenti. Si Feſtum ſancti Joannis Chryſoſtomi in ea occurrat, transfertur Feſtum S. Joannis Chryſoſtomi in Feriam II. Hebd. ſequentis.*

FERIA QUINTA
Intra Hebdomadam Quatuor Temporum.

IN FESTO
SANCTI MATTHÆI,
Apoſtoli & Evangeliſtæ.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, p. j. additis quæ ſequuntur.

IN I. VESPERIS.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Dixit Jeſus: Non veni vocáre juſtos, ſed peccatóres. *Matt.* 9. 13.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes,* p. 428.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. De Script. Eccl. Cap. 3.

LECTIO IV.

MAtthæus, qui & Levi, ex Publicáno Apóſtolus, primus in Judæa, propter eos qui ex Circumciſióne credíderant, Evangélium Chriſti Hebráicis lítteris verbíſque compóſuit: quod quis póſteà in Græcum tranſtúlerit, non ſatis certum eſt. Porrò ipſum Hebráicum habétur uſque hódie in Cæſariénſi bibliothéca, quam Pámphilus Martyr ſtudiosíſſimè confécit. Mihi quoque à Nazaræis qui in Berœa urbe Sýriæ hoc volúmine utúntur, deſcribéndi facúltas fuit. In quo animadverténdum quòd ubicúmque Evangeliſta, ſive ex persóna ſua, ſive ex persóna Dómini Salvatóris, véteris Scriptúræ teſtimóniis útitur, non ſequátur, Septuagínta autoritátem, ſed Hebráicam; è quibus illa duo ſunt: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum; &, Quóniam Nazaræus vocábitur.

Sermo ſancti Epiphánii Epíſcopi.

Lib. adv. Hæreſ. Hæreſ. 51.

LECTIO V.

MAtthæus, primus Evangélium ſcríbere aggréſſus eſt: ei quippe

edicándi Evangé-
s eſt commíſſum;
iéritò: oportébat
ille qui ad ſalútem
zéneris advénerat,
líxerat: Non veni
iſtos, ſed peccató-
pœniténtiam; ad
m eórum qui ſal-
rant, ei hómini
ùm, prædicándæ
nunus injúngeret,
eccátis convérſus,
ónio ſuſcitátus fúe-
b illo, quanta ſibi
véntu Chriſti be-
collàta hómines
t. Nam poſt remiſ-
peccatórum, largí-
iam ipſi ſuſcitatió-
rtuórum, & mun-
m lepræ, & vir-
atiónum, & fuga-
dæmonum: ut non
erbo perſuadéret au-
s, ſed facto étiam
lia pérditis homí-
ædicáret: quòd ſcí-
ſſent per pœnitén-
uperári.
ſancti Joánnis
Chrysóſtomi.
in Cap. I. Matt.
CTIO VI.
ſtoli univérſos or-
pópulos attraxé-
eo per eórum lin-
cedéntes alloquén-
duce étiam Mat-
íritu replétus Evan-
cripſit: Matthæus,
, ille Publicánus.
m pudet eum ab ar-
ncupáre, neque il-
que álios. Hoc enim

máximè & Spíritûs grátiam, & illórum virtútem commendat. Opus autem ſuum jure Evangélium inſcripſit: síquidem ſublátam ultiónem, peccatórum véniam, juſtítiam, ſanctificatiónem, redemptiónem, adoptiónem, cœlórum hæreditátem, & cognatiónem cum Fílio Dei, ómnibus annuntiátum venit, inimícis, ímprobis, ſedéntibus in ténebris.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Jacóbi Apóſtoli.

LECTIO VII. *c.* I. *v.* 17. *ad* 21.

OMne datum óptimum, & omne donum perféctum, desúrsùm eſt, deſcéndens à Patre lúminum, apud quem non eſt tranſmutátio, nec viciſſitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis, ut ſimus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíſſimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, & tardus ad iram. Ira enim viri juſtítiam Dei non operátur. Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam & abundántiam malítiæ, in manſuetúdine ſuſcípite ínſitum verbum, quod poteſt ſalváre ánimas veſtras.

LECTIO VIII. *v.* 22. *ad fin.*

EStóte autem factóres verbi, & non audító-

res tantùm, falléntes voſmetípſos. Quia ſi quis audítor eſt verbi, & non factor, hic comparábitur viro conſideránti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo: conſiderávit enim ſe, & ábiit, & ſtatim oblítus eſt qualis fúerit. Qui autem perſpéxerit in legem perféctam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor oblivióſus factus, ſed factor óperis, hic beátus in facto ſuo erit. Si quis autem putat ſe religióſum eſſe, non refrænans linguam ſuam, ſed ſedúcens cor ſuum, hujus vana eſt relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem hæc eſt: Viſitáre pupíllos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c. 9. v. 9. ad 13.*

Matthæi vocatio.

VIdit Jeſus hóminem ſedéntem in telónio, Matthæum nómine; & ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. 1. Comment. in Matt. Cap. 9.

CÆteri Evangelíſtæ, propter verecúndiam & honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto; ſed dixérunt Levi, dúplici quippe vocábulo fuit. Ipſe autem Matthæus, (ſecúndùm illud quod à Salomóne præcípitur, Juſtus accuſátor eſt ſuî, in princípio ſermónis; & in álio loco, Dic tu peccáta tua, ut juſtificéris;) Matthæum ſe & Publicánum nóminat: ut oſténdat legéntibus, nullum debére ſalútem deſperáre, ſi ad melióra convérſus ſit: cùm ipſe de Publicáno in Apóſtolum ſit repéntè mutátus. Arguit in hoc loco Porphýrius & Juliánus Augúſtus, vel imperítiam hiſtórici mentiéntis, vel ſtultítiam eórum qui ſtatim ſecúti ſunt Salvatórem, quaſi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem ſint ſecúti, cùm tantæ virtútes tántaque ſigna præceſſerint, quæ Apóſtolos ántequàm créderent, vidíſſe non dúbium eſt. Certè fulgor ipſe, & majéſtas Divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad ſe vidéntes tráhere póterat aſpéctu.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Exiit Jeſus, & vidit Publicánum, nómine Levi, ſedéntem ad telónium; & ait illi: Séquere me. *Luc.* 5. 27.

Oratio.

DEus, qui ineffábili miſericórdiâ, beátum Matthæum, ex Publicáno Apóſtolum elígere dignátus es; da nobis, ejus exémplo & interceſſióne, ut poſt te, relíctis ómnibus, am-

miter ad-
;·Qui vi-
cum Deo

Ant. 1. g.
, Levi ſur-
Jeſum, &
'ium ma-
8. 29.
:XTA
MPORUM.
. *de Scrip-*
, *duabus*
unam jun-

℟℟. *è II.*
:ed.
:vangélii
.ucam.
'. 7. *v.* 36.

Phariſæum
ms.
eſum qui-
arisǽis, ut
m illo. Et

Gregórii

mg. Hab. in
n. Fer. VI.
, *Septemb.*

ra ágimus,
iónis bonæ
n reſpergá-
)ómini cór-
éntum fún-
ècùs pedes
tit. Contra
ómini ſtéti-
eccátis pó-
:ribus reni-
i ad veram
oſt peccáta

convértimur, jam retrò ſecùs pedes ſtamus: quia ejus veſtígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, ſi quibúſlibet últimis membris Dómini, per compaſſiónis afféctum inclinámur, ſi ſanctis ejus in tribulatióne compátimur, ſi eórum triſtítiam noſtram putámus.

℟. *iij.* Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus; * Cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies. *Pſ.* 50. 19. ℣. Múlier peccátrix ſtans retrò ſecùs pedes Jeſu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus. *Luc.* 7. 38. * Cor contrítum. Glória. * Cor contrítum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. g. Dixit Jeſus ad mulíerem peccatrícem: Remittúntur tibi peccáta tua. *Luc.* 7. 48.

Preces, flexis genibus, p. 155.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remíttis; infúnde córdibus noſtris tui amóris afféctum; ut à multis quibus onerámur peccátis, pro tua benignitáte liberémur; Per Dóminum.

AD HORAS, *Preces, flexis genibus*, p. 158. *& ſequent. cum Orat.* Deus, qui, *ſuprà.*

AD VESPERAS, *Si ſint de Feria, non dicuntur Preces, & dicitur Oratio Dominicæ præcedentis.*

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Lectio I. & II. de Scriptura occurrente, duabus poſterioribus in unam junctis.

Duo priora ℟℟. *è III. Noct. Dom. præced.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 13. *v.* 6. *ad* 17.

Parabola ficulneæ.

DIcébat Jeſus hanc ſimilitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea ſua. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 31. *in Evang. Hab. ad Popul. Sab. Quat. Temp. Sept.* n. 2. 3.

TErtiò Dóminus víneæ ad ficúlneam venit: quia natúram géneris humáni ante Legem, ſub Lege, ſub Grátia, expectándo, admonéndo, viſitándo, requisívit. Dixit autem ad cultórem víneæ: Ecce anni tres ſunt, ex quo vénio fructum quærens in ficúlnea hac, & non invénio. Venit ante Legem, quia per naturálem intelléctum quid unuſquíſque exémplo ſuî quáliter erga próximum ágere debuíſſet, innótuit. Venit in Lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit poſt Legem per grátiam, quia pietátis ſuæ præséntiam exhibéndo monſtrávit. Sed tamen in tribus annis fructum ſe non inveníſſe conquéritur: quia quorúmdam pravórum mentes, nec inſpiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec Incarnatiónis ejus mirácula convértunt.

℟. *iij.* Vigil & Sanctus de cœlo deſcéndit, clamávit fórtiter, * Et ſic ait: Succídite árborem, & præcídite ramos ejus. *Dan* 4. 10. 11. ℣. Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea ſua; & venit quærens fructum in illa, & non invénit. *Luc.* 13. 6. * Et ſic. Glória. * Et ſic.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *à.* Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matt.* 3. 10.

Preces, flexis genibus, p. 155.

Oratio.

PRæſta, quǽſumus, omnípotens Deus, ut ſalutáribus jejúniis caſtigáti & mundáti, mereámur bonórum óperum frúctibus abundáre; Per Dóminum.

AD HORAS, *Preces, flexis genibus*, p. 158. *& ſequent. cum Orat.* Præſta, *ſuprà.*

DIE XV.
OCTAVA
NATIVITATIS
B. M. VIRGINIS.

Semiduplex.

Omnia ut in Feſto, exceptis quæ ſequuntur. Tres Ant. & tria ℟℟. *ex Noct. Diei ſecundùm Feriam.*

Lectio I. de Scriptura

nse, tribus in unam
.
ibro Eccleſiáſtici.
IO II. *c.* 24. *v.* 22.
8.
. quaſi terebínthus
téndi ramos meos:
i mei honóris & grá-
go quaſi vitis fructi-
ſuavitátem odóris:
s mei fructus honó-
onestátis. Ego ma-
chræ dilectiónis, &
s, & agnitiónis, &
ſpei. In me grátia
viæ & veritátis, in
nis ſpes vitæ & vir-
Transíte ad me, om-
i concupíſcitis me,
generatiónibus meis
nini. Spíritus enim
ſuper mel dulcis, &
itas mea ſuper mel
m: memória mea in
atiónes ſeculórum.
o ſancti Bernárdi
Abbátis.
. 2. *ſuper* Miſſus eſt.
n. 17.
ECTIO III.
Aría aptiſſimè síderi
comparátur: quia ſi-
nè ſuî corruptióne ſi-
um emíttit rádium,
ſque ſuî læſióne Vir-
turit Fílium. Nec sí-
rádius ſuam mínuit
item, nec Vírgini
ſuam integritátem.
eſt ígitur nóbilis illa
ex Jacob orta, cu-
dius univérſum or-
llúminat, cujus ſplen-
præfúlget in ſupér-
& ínferos pénetrat:

terras étiam perlúſtrans & calefáciens magìs mentes quàm córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipſa, inquam, eſt præclára & exímia ſtella, ſuper hoc mare magnum & ſpatióſum neceſsáriò ſublefváta, micans méritis, illúſtrans exémplis. O quiſquis te intélligis in hujus séculi proflúvio magìs inter procéllas & tempeſtátes fluctuáre, quàm per terram ambuláre; ne avértas óculos à fulgóre hujus síderis, ſi non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, ſi incúrras ſcópulos tribulatiónum, réſpice ſtellam, voca Maríam. Si jactáris ſupérbiæ undis, ſi ambitiónis, ſi detractiónis, ſi æmulatiónis, réſpice ſtellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concúſſerit mentis, réſpice ad Maríam: & ut ímpetres ejus oratiónis ſuffrágium, non déſeras converſatiónis exémplum.

VESPERÆ *de Sequenti, cum Commemoratione de Octava.*

DIE XVI.

IN FESTO SANCTI JOANNIS CHRYSOSTOMI,

Conſtantinopolitani Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius S. Doctoris, p. xxx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio II.

Ex Pallad. Greg. Alexand. & aliis.

JOánnes Antiochíæ natus, per annos áliquot in ſolitúdine vitam egit. Préſbyter Antiochénæ Eccléſiæ à Flaviáno creátus, homílias hábuit ad pópulum, tanta cum eloquéntia, ut inde Chrysóſtomus ſit appellátus. Exáctis eo in múnere annis duódecim, in Sede Conſtantinopolitána, mórtuo Nectário, invítus ſufficitur. Ibi forma gregis factus, reſécuit ſumptus inútiles Eccléſiæ ac famíliæ Epiſcopális: & quod inde ſupérerat, in paúperum cómmodum convértit. Cùm autem multórum, imprímìs Eudóxiæ Augúſtæ, ſubiiſſet invídiam, hábita eſt apud Quercum Chalcédonis ſubúrbium, Epiſcopórum áliquot tumultuária Sýnodus; in qua depóſitus, ejéctus eſt in exílium: ſed paulò pòſt ab exílio revocátus eſt. Iterùm in Epiſcopórum conventículo damnátus, quòd in Sedem abſque novæ Sýnodi judício rediiſſet, Imperatóris juſſu, Cucúſum in Arméniam amandátus eſt. Ad exílii locum, difficultátibus innúmeris ſuperátis, tandem pervénit invíctus Antíſtes: ibíque hiémis incleméntiâ penè enéctus, Arméniæ paúperes fruménto & cœléſti verbo páſcere non déſtitit. Hinc propter crebras Iſaurórum incurſiónes, Arabiſſum manítius óppidum, deinde Pytiúntem tranſlátus eſt. Cománam cùm adveníret, pernoctávit in Eccléſia ſancti Baſilíſci, ubi beátus Martyr ſic eum in ſomnis affátus eſt: Confide, frater Joánnes, cras enim ſimul érimus. Sumptis poſtrídie cœléſtibus Sacraméntis, ánimam Deo réddidit, quartâ décimâ die Septémbris, anno quadringentéſimo séptimo.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. *c. 5. v. 13. ad 19.*

Sal terræ: lux mundi.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chrysóſtomi.

In Matt. 15.

NOn illos Paleſtínæ Doctóres eſſe dicit, ſed totíus terræ; nec ſimplíciter Doctóres, ſed ſevéros quoſdam atque terríbiles. Hoc eſt enim omnínò mirábile, quia non adulántes, neque palpántes; ſed ſalis inſtar aſtringéntes, ferè ómnibus ſe tam deſiderábiles reddidérunt. Nolíte ergo, inquit, mirári, ſi álios omittens, vos dóceo: non vos tantúmmodò volo eſſe ſapiéntes, ſed tales fácere & cæteros. Hujúſmodi autem magiſtros máximâ decet pollére

idéntiâ : tantáſque
:túrum adéſſe diví-
t áliis quoque utili-
impértiant. Deínde
d eos ſublímius du-
:mplum. Vos eſtis
ndi. Iterùm mundi,
iúus gentis, nec vi-
rbium, ſed totíus
& lux intelligíbilis
: rádio præſtántior,
tiam ſal ſpiritále.
autem ſal, deínde
:diſcas, quantum ſit
um aſtringéntium lu-
quantúmque cóm-
n honéſtæ doctrínæ.
quidem ſtringit áni-
iec diffluére permít-
cítque ad virtútem
e, ad quam velut
énsâ manu addúcit.
tio, Deus, qui, *p.*

Vesperas, *Comme-*
o de S. Cypriano.
Bonus, ℣. Juſtus, *p.* x.
, Omnípotens, *p.* xiv.
ie XVII.

In Festo
CTI CYPRIANI,
aginenſis Epiſcopi,
leſiæ Doctoris, &
Martyris.

Semiduplex.

ia de Communi unius
ris, p. ix. *additis*
quuntur.

ectio III.

Hieron. Ruinart. &
Hiſt. Eccleſ.

priánus Afer, primùm
am laude Rhetóricam
t, exínde, ſuadénte
ytero Cæcílio, Chri-
rs Autumnalis.

ſtiánus factus, omnem ſubſtántiam ſuam paupéribus erogávit, ac deínceps Préſbyter, tum dénique Epíſcopus Carthaginénſis conſtitútus eſt. Témpore Valeriáni & Galliéni, oblátus eſt Galério Máximo, Procónſuli, qui Cypriánum intúitus, ait: Tu es Cypriánus qui te Papam ſacrílegæ mentis homínibus præbuíſti? Juſsérunt te ſacratíſſimi Imperatóres ſacrificáre. Cónſule tibi, ne péreas. Sanctus Martyr reſpóndit: Ego ſum Cypriánus, Chriſtiánus ſum, & diis ſacrificáre non pótero. Tunc irátus Procónſul dixit: Diu ſacrílegâ mente vixíſti, & inimícum te diis Románis conſtituíſti: sánguine tuo ſanciétur diſciplína. Et his dictis, decrétum ex tabélla recitávit: Cypriánum gládio animadvérti placet. Cypriánus Epíſcopus dixit: Deo grátias. Et cùm ducerétur, pópulus fratrum plangens & éjulans, dicébat: Et nos cum ipſo decollémur. Perdúctus autem in agrum Sexti, cùm ibi ſe lacérnâ, birro, & dalmáticâ expoliáſſet, ſtans in línea ſpiculatórem expectábat: qui cùm veníſſet, juſſit ſuis, ut ei vigínti quinque aúreos darent. Póſteà verò manu ſuâ óculos ſibi texit, & ſic gládio percúſſus occúbuit.

Oratio, Omnípotens, *p.* xiv.

Ad Vesperas, *Commemoratio de S. Achardo, Abbate.* *Ant.* Multíplicans, ℣. Potens, *p.* xlv. *Oratio,* Deus, cujus múnere, *p.* xlix.

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI ACHARDI, Quinciacenſis Abbatis, in territorio Pictavienſi.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Abbatis, p. xliv. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex ejus apud Mabill. vita.

Achárdus, divítibus & nobílibus paréntibus apud Pictávos natus, in Cœnóbio ſancti Hilárii piè educátus eſt. Anno ætátis décimo octávo, monáſticam vitam proféſſus eſt, in Monaſtério Anſionénſi. Mox Filibérti, qui tunc témporis Quinciacénſi Monaſtério præerat, famâ & virtútibus attráctus, ſanctum Abbátem ádiit: qui perſpéctis Achárdi exímiis dótibus, ipſum Monaſtério ſuo Quinciacénſi præfécit; & aliquántò pòſt, conſentiénte Pictavórum Epíſcopo, Gemétici in território Rotomagénſi celebérrimi Monaſtérii Abbátem inſtítuit. Præpoſitórum juſſis obtemperávit Achárdus: numeroſiſſimámque Gemeticénſem família, uſque ad óbitum, ſanctíſſimè rexit. Animam Deo réddidit, anno ſexcentéſimo octogéſimo séptimo, ætátis círciter ſexagéſimo tértio.

Oratio, Deus, cujus múnere, *p.* xlix.

DIE XXII.

IN FESTO SS. MAURICII, ET SOCIORUM EJUS, Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, p. xvj. *additis quæ ſequuntur.*

De Epíſtola ſancti Euchérii Lugdunénſis, ad Sálvium Epíſcopum.

Ex Act. apud Ruinart.

LECTIO III.

Sub Maximiáno qui Románæ Reipúblicæ cum Diocletiáno impérium ténuit, erat in exércitu légio mílitum qui Thebǽi appellabántur. Hi in auxílium Maximiáno ab Oriéntis pártibus accíti vénerant, viri in rebus béllicis ſtrénui, nóbiles virtúte, ſed nobilióres fide, Evangélici præcépti étiam ſub armis non immémores. Maximiánus ſacrificatúrus idólis, Octodórum convenire exércitum juſſit, atróci propóſitâ juſſióne, ut per aras dæmónibus conſecrátas juráren. Soli id Thebǽi detrectáti ſunt: eóque cógnito, Maximiánus Agaúnum mittit, ubi octávo ab Octodóro milliári conséderant, & décimum quemque gládio feríri jubet, cǽteros parére mandátis. Ubi ad Thebǽos denuntiátio iteráta pervé-

[.]rário paſſim in
[.]ritur affirmán-
[.]olórum proſá-
deteſtatúros, &
experíri sátiùs
[.] advérsùs Chri-
[.]em veníre. His
, Maximiánus
íterùm décimus
orti detur, &
[.]ilóminùs ad ea
[.]rant, compellán-
úſſus eſt ítaque
us ſorte obvéne-
íbat in illis Mar-
óſus ardor, ſua-
rímìs ſancto Mau-
acraménto Chri-
ndum, ſequen-
ntubernáles, qui
[.]œlum præcéſſe-
que Maximiáno
[.]áta mittunt, ſi-
tà & fórtia: Mí-
us, Imperátor,
[.]men ſervi, quod
[.]nfitémur, Dei.
ítiam debémus,
[.]ntiam. Tenémus
., non resíſtimus:
nos ultrà ſtatúe-
[.]s, torménta, fer-
e paráti ſumus:
os nos fatémur.
[.]us deſpérans glo-
[.]rum conſtántiam
[.]ocáre, unâ ſen-
[.]érfici omnes, &
ci circumfúſis ag-
[.]ubet. Cædebán-
: paſſim gládiis,
[.]amántes ſaltèm
[.]nántes, ſed de-
nis, cervíces per-
[.]s præbéntes, & júgulum percuſsóribus, vel intéctum corpus offeréntes. Non vel ipsâ ſuórum multitúdine eláti ſunt, ut ferro conaréntur aſsérere juſtítiæ cauſam: ſed hoc ſolùm reminiſcéntes, ſe illum confitéri, qui nec reclamándo ad occiſiónem ductus eſt, & tanquam agnus non apéruit os ſuum, ipſi quoque tanquam grex Domínicus óvium laniári ſe tanquam ab irruéntibus lupis paſſi ſunt.

Oratio.

Deus, fortitúdo certántium & palma Mártyrum; qui beátum Mauríciu, Sociόſque ejus, ad tui nóminis confeſſiónem mirâ virtúte roboráſti; quæſumus, ut ſicut nos eórum triúmpho lætíficas, ità ſemper protectióne deféndas; Per Dóminum.

Vesperæ *à Capitulo de Sequenti, cum Commem. de SS. Mauricio & Sociis.*

Die XXIII.

In Festo Sanctæ Theclæ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Virginis Martyris, p. lviij. additis quæ ſequuntur.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. De Virg. Cap. 3.

Lectio III.

Thecla, cópulam fúgiens nuptiálem, & ſponſi furóre damnáta, natúram étiam beſtiárum vir-

ginitátis veneratióne mutávit. Namque paráta ad feras, cùm aſpéctus quoque declináret virórum, ac vitália ipſa ſævo offérret leóni, fecit ut qui impudícos detúlerant óculos, pudícos reférrent. Cérnere erat lingéntem pedes béſtiam, cubitáre humi, muto teſtificántem ſono, quòd ſacrum Vírginis corpus violáre non poſſet. Ergo adorábat prædam ſuam béſtia: & própriæ oblíta natúræ, natúram indúerat quam hómines amíſerant. Vidéres quâdam natúræ transfuſióne, hómines feritátem indútos, ſævítiam imperáre béſtiæ: béſtiam exoſculántem pedes Vírginis, docére quid hómines debérent. Tantùm habet virgínitas admiratiónis, ut eam étiam leónes miréntur. Non impáſtos cibus flexit, non citátos ímpetus rápuit, non ſtimulátos ira exaſperávit, non uſus decépit aſſuétos, non feros natúra poſsédit. Docuérunt Religiónem, dum adórant Mártyrem.

Oratio, Omnípotens, *p.* lxiij.

Vesperæ *à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de S. Thecla.*

Die XXIV.

In Festo S. Emmeramni, Pictavienſis Epiſcopi, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. ix. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex ejus vita per Cyrinum Friſing. Epiſc. ſcripta & Cointio.

Emmerámnus, Pictávis natus, litterarúmque ſimul & Chriſtiánæ pietátis eleméntis diligénter imbútus, óptimis quibúſque ánimi dótibus, à ténerís annis, excélluit. Spretis illâ ætáte séculi pompis, totum ſe Deo mancipávit, & altiſſimárum virtútum praxi ei placére ſtúduit. Quamóbrem ingénti partâ virtútis ac doctrínæ laude, cunctíſque peragrátis Clericális milítiæ grádibus, Pictavórum inaugurátus eſt Epíſcopus. Tum benigníſſimi ſimul ac vigilantíſſimi Pontíficis partes explévit. Aúdiens autem multos circa Danúbium in densíſſimis adhuc idololatríæ ténebris jacére pópulos, iis Fídei Chriſtiánæ facem ferre ſtátuit. Quocírcà, álio in ſuî locum ſubrogáto Pontífice, ſparsóque feliciſſimè per vária Gálliæ & Germániæ loca verbi divíni sémine, Ratiſpónam pervénit. Ad gentes remotióres inſtitúerat iter: verùm Theódo Baváriæ Princeps, eum inter Bávaros ex idololatríæ umbris emergéntes retínuit. Iis ígitur incredíbili zelo, cum addúctis ex Aquitánia sóciis, Evangélium præ-

& infinitam pro-
m hóminum mul-
m Chriſto péperit.
tem poſt annos, à
to Theodónis filio
er interféctus eſt,
excentéſimo quin-
no ſecúndo: in cu-
eris reparatiónem,
ſpléndidum Cœ-
inſignémque Ba-
, in ejus honórem,
atiſpónam, extrú-

o, Fac nos, *p.* xiv.

E XXVII.
FESTO
COSMÆ
DAMIANI,
Martyrum.
Semiduplex.
a de Communi plu-
Iartyrum, p. xvj.
quæ ſequuntur.
. *Greg. Turon.*
gémini fratres Coſ-
s & Damiánus Ara-
e médici, Márty-
bérrimi, antiquíſ-
u colúntur, tam in
ntáli, quàm in Ori-
Ecclésia. In urbe
in quam primùm
córpora credúntur
anſláta, ſub eó-
nine eréctam fuiſſe
m, teſtis eſt sécu-
o Theodorétus ejúſ-
bis Epíſcopus. Ju-
s Imperátor áliam
m Conſtantinópo-
eórum nómine, &
magnificentíſſi-
onſtrúxit, deſtrú-
ri, quæ jam à tem-
póribus Theodóſii Junióris fúerat ſub eórum invocatióne Deo dicáta. In séptima Sýnodo Œcuménica, referúntur miràcula quædam, ſanctórum Coſmæ & Damiáni patrocínio à Deo impetráta: traditúrque coli ſolére depíctas in Basílicis & privátis in ædibus horum Mártyrum imágines; eorúmque ope, ſalútem ægris étiam deſperátis plerúmque fuíſſe reſtitútam. Romæ autem eórum cultum non minùs ſolémnem fuíſſe teſtátur, non ſolùm dicáta Deo ſub eórum nómine in foro Románo Ecclésia; ſed étiam insértum jam ánteà Cánoni Miſſæ ſanctórum Mártyrum nomen. Horum Relíquias Joánnes de Bellomónte Eques aſportávit in Gálliam, & apud Lusárcam in Basílica ſancti Ætérni Ebroïcénſis Epíſcopi, ſub cuſtódia Canonicórum depóſuit, præter portiúnculam quâ Ecclésiam Pariſiénſem donávit.

Oratio.

MAgníficet te, Dómine, ſanctórum tuórum Coſmæ & Damiáni veneránda Solémnitas, quâ & illis glóriam ſempitérnam, & opem nobis, ineffábili providéntiâ, contuliſti; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

Die XXIX.

In Feſto SANCTI MICHAELIS, Archangeli, & omnium SS. Angelorum.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* f.

VIdi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum; & ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. *Iſ.* 6. 1.

Ant. 2. *D.* Séraphim clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus exercítuum. *Iſ.* 6. 3.

Ant. 6. F. Thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénſus. *Dan.* 7. 9.

Ant. 7. *c.* Eleváta eſt glória Dómini déſuper Cherub. *Ezech.* 10. 4.

Ant. 8. G. Sónitus alárum Chérubim audiebátur, uſque ad átrium extérius, quaſi vox Dei omnipoténtis loquéntis. *Ezech.* 10. 5.

Capitulum. *Ezech.* 10. 7.

EXténdit Cherub manum de médio Chérubim, ad ignem qui erat inter Chérubim: & ſumpſit, & dedit in manus ejus qui indútus erat líneis.

℟. Flúvius ígneus rapidúſque egrediebátur à fácie Antíqui diérum. * Míllia míllium miniſtrábant ei, & décies míllies centéna míllia aſſiſtébant ei. *Dan.* 7. 10. ℣. Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni. *Apoc.* 5. 11. * Míllia. Glória. * Míllia.

Hymnus. S. V.

CHriste, qui ſedes Olýmpo,
Par Deo Patri Deus,
Quem tremíſcunt intuéndo
Purióres Spíritus,
Da choris junctos ſupérnis
Ore puro psállere.

Quotquot aſtant, ſempitérnum
Qui tribúnal ámbiunt,
Hi tot ardent imperántis
Ferre juſſa præpetes:
Ire terris & redíre,
Sacra per commércia.

Inter omnes fulguránti
Enſe victor émicat,
Qui dracónis inſoléntem
Cóntudit feróciam:
De polo truſit rebéllem
In profúnda tártara.

Dum ſupérbum ſternis hoſtem,
Intonas: Quis ut Deus?
Obſtináta turba præceps
Clade commúni ruit:
Te triumphántem corónat,
Qui tibi dat víncere.

Tu decóre vincis omnes,
Alitûm pulchérrime;
Aſſides Deo propínquus,
Cónſilî tu párticeps:
Aſtra claudis & reclúdis,
Nóſque ſiſtis Júdici.

Te treméndo poſcat æger,
Mortis in luctámine,
Advolántis efficácem
Séntiet præséntiam:

ṙinclis ſolútum
ra tránsferes.
préma laus Pa-

it ǫmnia ;
ui redémit
volens ſuâ ;
i cujus almo
r hálitu. Amen.
ſedes ſuper Ché-
Manifeſtáre. *Pſ.*

níficat, *Ant.* 2.
demíſit lápidem
ı terræ, cùm me
ſimul aſtra ma-
jubilárent om-
ei? *Job.* 38. 6. 7.
Deus, qui, *infrà*,
, p. 444.
ETORIUM *habe-*
undas Veſperas.
FFICIUM
TURNUM.
ırium. Caput om-
ipátûs & Pote-
eníte, adorémus.
IO.
·, Veníte, *p.* 2.
ci.
NUS. S. V.
.E quem ſtipant
io ſedéntem
puræ ſinè mole
es,
uos fuſo tibi con-
ti
ıguine, ſerva.
tenent celſas ſu-
tra ſedes
ıobis quoque præ-
:i :
nonſtrent, ſócios
s
ividus addis.

QUI Dei nunquam te-
meránda jura
Víndicat ſacris animóſus
armis,
Prompta perdéndos Mí-
chaël in hoſtes
Arma miníſtret.

NUNTIUS felix me-
lióris ævi,
Fauſta qui mundo, Gábriel,
tuliſti,
Creber è cœlo vénias,
amíca
Núntia portans.

CORPORIS morbos,
tenebráſque mentis
Pelle, divínas médicus per
artes,
Qui ſeni cæco, Ráphaël,
dedíſti
Cérnere ſolem.

GRATIAS Regi Sú-
perûm canámus,
Fonte de cujus, bona cuncta
manant;
Quem fides veri ſtudióſa,
trinum
Credit & unum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Consúrget Míchaël Princeps magnus, qui ſtat pro filiis pópuli Iſraël. *Dan.* 12. 1.

Ant. 2. D. Loquénte me in oratióne, ecce vir Gábriel quem víderam in viſióne à princípio, citò volans tétigit me. *Dan.* 9. 21.

Ant. 3. *à.* Miſſus eſt Angelus Dómini ſanctus Ráphaël, ut curáret Tobíam. *Tob.* 3. 25.

℣. Quis in núbibus æquábitur Dómino? ℟. Símilis

erit Deo in filiis Dei? Pſ. 88. 7.
Lectiones de Scriptura occurrente.
℟. *j*. Quómodo cecidíſti de cœlo, Lúcifer, qui manè oriebáris? * Corruíſti in terram, qui vulnerábas gentes? *Iſ*. 14. 12. ℣. Factum eſt prǽlium magnum in cœlo; Míchaël & Angeli ejus præliabántur cum dracóne. *Apoc*. 12. 7. * Corruíſti.
℟. *ij*. Dócuit me Gábriel, & locútus eſt mihi, dixítque: Dániel, * Nunc egréſſus ſum, ut docérem te, & intellígeres. *Dan*. 9. 22. ℣. Jerúſalem calcábitur à Géntibus, donec impleántur témpora natiónum. *Luc*. 21. 24. * Nunc.
℟. *iij*. Dixit Ráphaël ad Tobíam: * Quando mórtuos abſcondébas per diem in domo tua, & nocte ſepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. *Tob*. 12. 12. ℣. Orationes tuæ & eleemóſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam, in conſpéctu Dei. *Act*. 10. 4. * Quando. Glória. * Quando.
IN II. NOCTURNO.
Ant. 1. g. Ecce Míchaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum. *Dan*. 10. 13.
Ant. 6. F. Venit Gábriel, & ſtetit juxta ubi ego ſtabam; cúmque veníſſet, pavens córrui in fáciem meam. *Dan*. 8. 17.

Ant. 7. *d*. D
Ráphaël Angel
num ducam, &
redúcam fílium
5. 20.
℣. Benedícit
omnes Virtúte
Miníſtri ejus,
voluntátem eju
21.
Sermo ſancti
Papæ
Hom. 34. *in E*
LECTI
NOvem Ang
dines eſſe,
cro Elóquio, ſ
gelos, Archán
túres, Poteſtá
cipátus, Dom
Thronos, Ché
que Séraphim. I
Angelos & A
penè omnes ſa
páginæ teſtánt
bim verò atqu
ſæpè, ut notun
Prophetárum
Quátuor quoqu
nómina Paulu
ad Ephéſios en
cens: Supra or
cipátum, & Pot
Virtútem, & I
nem. Qui rursù
ſénſes ſcribens
Throni, ſive
ſive Principátu
minatiónes. D
quátuor quæ a
dixit, conjung
ni, quinque ſ
qui ſpeciáliter
tur: quibus d
& Archángeli,

Séraphim adjúncta
procul dúbio novem
Angelórum Ordines
iúntur.
v. Dixit Dóminus ad
: Increpet Dóminus
Satan ; * Et íncrepet
nus in te, qui elégit
lem. *Zach.* 3. 2. ℣.
ël Archángelus cum
lo díſputans, dixit :
et tibi Dóminus. *Jud.*
t íncrepet.

TIO V. n. 8. 9.

éndum quoque quòd
gelórum vocábulum,
n eſt Officii, non na-
Nam ſancti illi cœ-
átriæ Spíritus, ſem-
uidem ſunt Spíritus,
mper vocári Angeli
quam poſſunt : quia
ſolùm ſunt Angeli,
per eos áliqua nun-
r. Unde & per Pſal-
n dícitur : Qui facit
los ſuos Spíritus. Ac ſi
ter dicat : Qui eos,
emper habet Spíritus,
cùm volúerit, Ange-
it. Hi autem qui mí-
núntiant, Angeli :
erò ſumma annún-
, Archángeli vocán-
Hinc eſt enim quòd
ríam Vírginem, non
et Angelus, ſed Gá-
rchángelus míttitur.
c quippe miniſtérium,
um Angelum veníre
m fúerat, qui ſum-
ómnium nuntiábat.
dcircò étiam privátis
ibus cenſéntur : ut
ur per vocábula étiam
in operatióne quid váleant. Míchaël namque, Quis ut Deus : Gábriel autem, Fortitúdo Dei : Ráphaël verò dícitur Medicína Dei.

℟. *v.* Ait ad me Gábriel : * Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis, complébitur víſio. *Dan.* 8. 17. ℣. Ego ſum Gábriel qui aſto ante Deum, & miſſus ſum loqui ad te. *Luc.* 1. 19. * Intéllige.

LECTIO VI.

Quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchaël mitti perhibétur : ut ex ipſo actu & nómine detur intélligi, quia nullus poteſt fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antíquus hoſtis, qui Deo eſſe per ſupérbiam ſímilis concupívit, dicens : In cœlum conſcéndam, ſuper aſtra cœli exaltábo ſólium meum, ſímilis ero Altíſſimo, dum in fine mundi in ſua virtúte relinquétur extrémo ſupplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus eſſe perhibétur, ſicut per Joánnem dícitur : Factum eſt prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur : illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas poteſtátes, húmilis apparére dignátus eſt. Ráphaël quoque interpretátur, ut díximus, Medi-

cína Dei: quia vidélicet dum Tobíæ óculos quaſi per officium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras terſit.

℟. vj. Miſit me Dóminus, ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem: * Ego enim ſum Ráphaël Angelus, unus ex ſeptem qui aſtámus ante Dóminum. *Tob.* 12. 14. 15. ℣. Grátia vobis & pax ab eo, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt; & à ſeptem Spiritibus qui in conſpéctu throni ejus ſunt. *Apoc.* 1. 4. * Ego. Glória. * Ego.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Nemo eſt adjútor meus in ómnibus his, niſì Míchaël Princeps veſter. *Dan.* 10. 21.

Ant. 5. a. Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo, in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth. *Luc.* 1. 26.

Ant. 3. c. Ráphaël Angelus apprehéndit dæmónium, & religávit illud. *Tob.* 8. 3.

℣. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: ℟. Et erípiet eos. *Pſ.* 33. 8.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebrǽos.

LECTIO VII. *c.* 12. *v.* 28. *ad finem*, & *c.* 13. *v.* 1. *ad* 3.

Regnum immóbile ſuſcipiéntes, habémus grátiam: per quam ſerviámus placéntes Deo, cum metu & reveréntia. Etenim Deus noſter ignis conſúmens eſt. Cáritas fraternitátis máneat in vobis, & hoſpitalitátem nolíte oblivíſci: per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hoſpítio recéptis. Mementóte vinctórum, tanquam ſimul vincti; & laborántium, tanquam & ipſi in córpore morántes.

℟. vij. Vidit Jóſue virum ſtantem contra ſe, evaginátum tenéntem gládium, perrexítque ad eum, & ait: Noſter es, an adverſariórum? Qui reſpóndit: Nequáquam; ſed * Sum Princeps exércitûs Dómini. *Joſ.* 5. 13. 14. ℣. Consérvus tuus ſum, & fratrum tuórum. *Apoc.* 19. 10. * Sum.

De Epíſtola beáti Judæ Apóſtoli.

LECTIO VIII. *v.* 9. *ad* 13.

Cum Míchaël Archángelus cum diábolo diſputans altercarétur de Móyſi córpore, non eſt auſus judícium inférre blaſphémiæ; ſed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blaſphémant, quæcúmque autem naturáliter, tanquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Caïn abiérunt, & erróre Bálaam mercéde effúſi ſunt, & in contradictióne Core periérunt. Hi ſunt in épulis ſuis máculæ, con-

ſinè timóre ,
ı paſcéntes, nu-
qua, quæ à ven-
ıferúntur, árbo-
náles, infructuó-
órtuæ, eradicá-
s feri maris, deſ-
ſuas confuſiónes,
íntia: quibus pro-
ebrárum ſerváta
num.
. Appáruit uxóri
ngelus Dómini,
l eam : Stérilis es
líberis: ſed * Con-
k páries filium.
. 3. ℣. Ingréſſus
ıd Maríam, dixit:
ítiâ plena; Dó-
:um. *Luc.* 1. 28.
ies.
áncti Evangélii
ım Matthæum.
ɔ IX. *c.* 18. *v.*
10.
ıte faciem Patris.
sérunt diſcípuli
eſum, dicéntes :
tas major eſt in
elórum? Et réli-

ı ſancti Hilárii
Epíſcopi.
:. *Cap.* 18. *n.* 5.
: ne contemnátis
n de pusíllis iſtis
nt in me. Arctíſ-
vínculum mútui
ıpóſuit, ad eos præ-
verè in Dómino
nt. Puſillórum
geli quotídie De-
ıt: quia Fílius hó-
ıit ſalváre quæ pér-
t. Ergo & Fílius
hóminis ſalvat; & Deum Angeli vident; & Angeli puſillórum ſunt. Fidélium oratiónibus præéſſe Angelos abſolúta autóritas eſt. Salvatórum ígitur per Chriſtum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóſè ille contémnitur, cujus deſidéria ac poſtulatiónes ad ætérnum & invisíbilem Deum ambitióſo Angelórum famulátu ac miniſtério pervehúntur.

℟. *jx.* Dixit Tobíæ & fílio ejus Angelus Ráphaël: Pax vobis; nolíte timére: * Etenim, cùm eſſem vobíſcum, per voluntátem Dei eram; ipſum benedícite, & cantáte illi. *Tob.* 12. 17. 18. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem. *Apoc.* 14. 7. * Etenim. Glória. * Etenim.

Te Deum.

AD LAUDES, MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, ℟. Poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus. *Pſ.* 102. 20.

Ant. 5. a. Deus Iſraël, qui ſedes ſuper Chérubim, tu es Deus ſolus. *Iſ.* 37. 16.

Ant. 7. d. Tu feciſti cœlum cœlórum, & omnem exércitum eórum. 2. *Eſdr.* 9. 6.

Ant. 2. D. Tu vivíficas ómnia hæc, Dómine; & exércitus cœli te adórat. 2. *Eſdr.* 9. 6.

Ant. 8. G. Benedíctus es.

CANTICUM TRIUM PUERORUM. *Dan. c. 3. v. 61. ad 65.*

Omnes creaturæ, ac præcipuè cœleſtes, invitantur ad Deum laudandum.

BEnedícite, omnes Virtútes Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, ſtellæ cœli, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, omnes Spíritus Dei, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Glória Patri.

Ant. Benedíctus es, Dómine, qui intuéris abýſſos, & ſedes ſuper Chérubim. *Dan. 3. 55.*

Ant. 4. a. Dominátor cœlórum, mitte Angelum tuúm bonum ante nos. *2. Mach. 15. 23.*

CAPITULUM. *Apoc. 8. 3.*

ANgelus venit, & ſtetit ante altáre, habens thuríbulum áureum: & data ſunt illi incénſa multa, ut daret de oratiónibus ſanctórum ómnium, ſuper altáre áureum quod eſt ante thronum Dei.

HYMNUS. S. V.

REGNATOR orbis, ſummus & Arbiter,
Cui prona ſervit cúria Cœlitûm,
Quæ voce ſolâ tu creáſti,
Perpétuâ regis ipſe curâ.

NOBIS fidéles próvidus Angelos
Miſſos Olýmpo ſuppéditas duces:
Ut nos tot obséſſos perículis
Incólumes ſinè labe ſervent.

NE nos malígnis fraúdibus óccupans,
Incaúta fallat péctora ſúbdolus
Suáſor malórum, néve captet
Illécebrâ malè blandiénti.

LAUS ſumma Patri, ſummaque Fílio,
Tibíque compar glória, Spíritus,
Qui per ſalútis tot Miniſtros,
Das pátrias remeáre ſedes. Amen.

℣. Laudáte Dóminum in Virtútibus ejus: ℟. Laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus. *Pſ. 150. 2.*

Ad Benedictus, *Ant. 8. G.* Benedícite Dómino, omnes Elécti ejus: ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. *Tob. 13. 10.*

Oratio.

DEus, qui miro órdine Angelórum miniſtéria hominúmque diſpénſas; concéde propítius, ut à quibus tibi miniſtrántibus in cœlo ſemper aſsiſtitur,

in terra, vita noſtra
ſtur; Per Dóminum.
) PRIMAM.
. Deus.
ITULUM. *Apoc.* 11.

Ngelus tubâ cécinit;
& factæ ſunt voces
æ in cœlo, dicéntes:
m eſt regnum hujus
i, Dómini noſtri &
i ejus; & regnábit
ula ſeculórum.
breve. Chriſte.
TERTIAM.
. Tu fecíſti.
TULUM. *Coloſſ.* 1. 16.
Chriſto cóndita ſunt
vérſa, in cœlis & in
viſibília & inviſi-
ſive Throni, ſive
natiónes, ſive Prin-
s, ſive Poteſtátes.
breve. In conſpéctu
órum, * Pſallam tibi,
ne. ℟. In. ℣. Adorá-
d templum ſanctum
* Pſallam. Glória.
. *Pſ.* 137. 1. 2.
Facis Angelos tuos
is: ℟. Et miníſtros
gnem uréntem. *Pſ.*
.
) SEXTAM.
. Tu vivíficas.
ULUM. *Hebr.* 1. 6.
m iterùm introdúcit
eus Primogénitum
em terræ, dicit: Et
t eum omnes Angeli

reve. Laudáte Dó-
, * Omnes Angeli
. Laudáte. ℣. Lau-
um, omnes Virtútes
ejus. * Omnes. Glória. ℟. Laudáte. *Pſ.* 148. 2.

℣. Adoráte eum, omnes Angeli ejus: ℟. Audívit, & lætáta eſt Sion. *Pſ.* 96. 7. 8.

AD NONAM.

Ant. Dominátor.

CAPITULUM. *Hebr.* 1. 14.

Nonne omnes ſunt adminiſtratórii Spíritus, in miniſtérium miſſi, propter eos qui hæreditátem cápient ſalútis?

℟. *breve.* Angelis ſuis Deus * Mandávit de te. ℟. Angelis. ℣. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. * Mandávit. Glória. ℟. Angelis. *Pſ.* 90. 11.

℣. Scápulis ſuis obumbrábit tibi; ℟. Et ſub pennis ejus ſperábis. *Pſ.* 90. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos, cum tuba & voce magna, & congregábunt eléctos ejus à quátuor ventis. *Matt.* 24. 31.

Ant. 2. D. Ipſe Dóminus, in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei, deſcéndet de cœlo. 1. *Theſſ.* 4. 15.

Ant. 8. *g.* Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos, & cólligent de regno ejus ómnia ſcándala. *Matt.* 13. 41.

Ant. 4. E. Exíbunt Angeli, & ſeparábunt malos de médio Juſtórum. *Matt.* 13. 49.

Ant. 1. *g.* Qui digni habebúntur século illo,

æquáles Angelis ſunt, & filii ſunt Dei. *Luc.* 20. 36.

Capitulum. 2. *Theſſ.* 1. 6. 7.

JUſtum eſt apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant; & vobis qui tribulámini, réquiem nobíſcum, in revelatióne Dómini Jeſu de cœlo, cum Angelis virtútis ejus.

Hymnus. Chriſte, qui ſedes, *ſuprà, in I. Veſperis,* p. 438.

℣. Glóriam regni tui dicent, Dómine: ℟. Et poténtiam tuam loquéntur. *Pſ.* 144. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Aſcéndit fumus incensórum de oratiónibus ſanctórum, de manu Angeli, coram Deo. *Apoc.* 8. 4.

Commemoratio de S. Hieronymo.

Ant. Qui docti, ℣. Beátus, *p.* xxxj. *Oratio*, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 447.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. f. Septem Angeli qui habébant ſeptem tubas, præparavérunt ſe, ut tubâ cánerent. *Apoc.* 8. 6.

Hymnus. Grates, perácto jam die, *p.* 163.

Capitulum. *Apoc.* 4. 5.

DE throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & ſeptem lámpades ardéntes ante thronum, qui ſunt ſeptem Spíritus Dei.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. F. Gaúdium erit coram Angelis Dei, ſuper uno peccatóre pœniténtiam agénte. *Luc.* 15. 10.

Die XXX.

In Festo SANCTI HIERONYMI, Preſbyteri, & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius S. Doctoris, p. xxx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio II.

Ex ejus operibus, & Hiſt. Eccleſ.

HIerónymus, Euſébii filius, Stridóne natus, puer à Donáto célebri grammático liberálibus diſciplínis Romæ eſt inſtitútus. Suſcépto Baptíſmo, ad ſacras lítteras ánimum adjíciens, Gállias ſtudiórum causâ peragrávit. Deínde in Chálcidis Syriæ ſolitúdinem ſe recépit: ibíque Judǽo præceptóre uſus, linguam Hebráicam dídicit. Exácto in eo Seceſſu quadriénnio, vexátus ab ínvidis, & hæréſeos accuſátus, Antiochíam pétiit: ubi à Paulíno, eâ conditióne, ſe Preſbýterum ordinári paſſus eſt, ut, quam ampléxus fúerat, ſolitáriam vitam non deséreret. Deínde Conſtantinópolim ſe cóntulit: ibíque Gregórium Nazianzénum ſacras lítteras explanántem frequens audívit. Romam profectum Dámaſus Papa reti-

…nit, ut eo uterétur in con-
…ribéndis epíſtolis. Poſt
…bitum Dámaſi, Béthlehem
… recépit: ubi in extrúcto
Paula Monaſtério, majó-
…em vitæ partem exégit. Sa-
…ros Códices commentáriis
…luſtrávit: & quò cértiùs
…enuínum eórum ſenſum
…ſſequerétur, síngula Pa-
…eſtínæ loca sédulò invíſit,
…dhíbitis Judæórum erudi-
…íſſimis. Novo Teſtaménto
Græcæ fidei rédditio, Vetus
…juxta Hebráicam tránſtulit.
Inſuper Pſaltérium, quo
deínceps Eccléſia Latina
uſa eſt, corréxit. In extré-
ma ſenectúte, febre cor-
réptus, ad Dóminum mi-
grávit, anno Chriſti qua-
dringentéſimo vigéſimo.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

LECTIO III. *c. 5. v. 13. ad 19.*

Doctores ſal terræ.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Comm. in Cap. 2. Aggæi.

COnsídera Sacerdótum eſſe offícii, de lege interrogánti reſpondére. Si Sacérdos eſt, ſciat legem Dómini: ſi ignórat legem, ipſe ſe árguit non eſſe Dómini Sacerdótem. Sacerdótis enim eſt ſcire legem, & ad interrogatiónem reſpondére de lege. Quod quidem & in Deuteronómio légimus: ut sícubi in úrbibus Iſraël quǽſtio fúerit exórta inter sánguinem & sánguinem, inter judícium & judícium, lepram & lepram, contradictiónem & contradictiónem, eant ad Sacerdótes atque Levítas, & ad Pontíficem qui in diébus illis fúerit conſtitútus: & quærant ab eo legem Dómini. Quibus reſpondéntibus, fáciant quod jubéntur: quod ſi non fécerint, exterminéntur de pópulo ſuo. Et ne fórſitan in Véteri ſolùm Teſtaménto hæc præcépta videántur, lóquitur & Apóſtolus ad Timótheum, Epíſcopum non ſolùm irreprehensíbilem eſſe debére, ſed étiam Doctórem. Hæc póſui, ut tam ex Véteri, quàm ex Novo Teſtaménto, Sacerdótum eſſe offícium novérimus, ſcire legem Dei, & reſpondére ad quæ fúerint interrogáti: nec ſimplicitátem & cibórum continéntiam in magíſtro ſufficere, niſi quod ipſe facit, poſſit & álios erudíre.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiæ tuæ, in exponéndis ſacris Scriptúris beátum Hierónymum Doctórem máximum providére dignátus es; præſta, quǽſumus, ut ejus ſuffragántibus méritis, fiant caſtæ delíciæ noſtræ Scriptúræ tuæ, & in ábdita ſermónum tuórum meditántes, nec fallámur in eis, nec fallámur ex eis; Per

Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia, &c.

Ad Vesperas,
moratio de S. Rem
Ant. Ipſum, ℣.
p. xxiv. Oratio, De
infrà, ad Laudes,

FESTA OCTOBRI

Dominicâ quæ immediatè præcedit Feſtum S. Lucæ, celebratur ritu ſolemni majori, cum Octava II. ordinis Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis, tùm in ipſa Cathedrali Eccleſia, tùm in omnibus aliis Diœceſis Eccleſiis, ſive propriam habeant Dedicationem, ſive non habeant. Et inſuper quæ proprium & notum habent Dedicationis diem, ejus Anniverſarium eodem ritu celebrant, Dominicâ poſt illum diem proximâ, niſi impedita fuerit: alioquin Dominicâ ſequente.

DIE I.

IN FESTO SANCTI REMIGII, Remenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xxiij. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex S. Avito. S. Fortun. S. Greg. Tur. & Flodoard.

Remígius, Laudúni natus eſt paréntibus æmílio & ſanctâ Cilíniâ jam ætáte provéctis. Annos natus duos & vigínti, ob ſeníles in adoleſcéntia mores,

ad Epiſcopátum
ſem præter volunt
tus eſt. Cùm au
córum Rex Cl
Gallórum v
nos Tolbí
Chriſti n
láſſet, & i
ut fidem p
pondíſſet
pópulum ſi
id reſcívit
reclamávit
abígimus,
Deum quem
dicat immo
parári ſumu
gius Clodo
fídei docum
rat, baptizá
tális Dómin
bis allocútus:
colla, Sicám
quod incend
quod adoráſt
ſacro inúnxi
cum ſignácul
ſti. De exérci
ter mille & ám
mo initiári ſu
Alboflédis ſoro
Lanthíldis quo
ejus ſoror, ab Ar
revocáta, ſacr
reconciliáta eſ
Clodovæum Go

parántem, utiliſſimis regno adminiſtrándo consíliis per litteras inſtrúxit: eidémque autor fuit, ut Concílium Aurelianénſe indíceret. Sub finem vitæ oculórum uſu orbátus eſt, quem tamen paulò ante mortem recuperávit. Sénio tandem conféctus óbiit, die décimâ tértiâ Januárii.

Oratio.

DEus, qui per beáti Pontíficis Remígii documénta, Francórum tibi colla ſubdidíſti ferócia; largíre ſupplícibus tuis, ut per iter ſalútis, quo idem paſtor incéſſit, dono tuæ pietátis ad te gradiámur; Per Dóminum.

Vesperæ *de Sequenti, cum Comm. de S. Remigio.*

Die II.

In Festo

SS. ANGELORUM

Custodum.

Duplex minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* f.

VIdi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum; & ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. *Iſ.* 6. 1.

Ant. 2. *D.* Séraphim clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, ſanctus, ſanctus, Dóminus Deus exercítuum. *Iſ.* 6. 3.

Ant. 6. F. Thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénſus. *Dan.* 7. 9.

Ant. 7. *c.* Eleváta eſt glória Dómini déſuper Cherub. *Ezech.* 10. 4.

Ant. 8. G. Sónitus alárum Chérubim audiebátur, uſque ad átrium extérius, quaſi vox Dei omnipoténtis loquéntis. *Ezech.* 10. 5.

Capitulum. *Ezech.* 10. 7.

EXténdit Cherub manum de médio Chérubim, ad ignem qui erat inter Chérubim: & ſumpſit, & dedit in manus ejus qui indútus erat líneis.

Hymnus.

CUstodes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cœléſtis cómites, inſidiántibus
Ne ſuccúmberet hóſtibus.

Nam quòd corrúerit próditor ángelus,
Concéſſis méritò pulſus honóribus;
Ardens invídiâ, péllere nítitur.
Quos cœlo Deus ádvocat.

Huc, Cuſtos ígitur pérvigil, ádvola,
Pellens Chriſtíadis à tibi créditis,
Tùm morbos ánimi, tùm mala cándido
Fratrum nóxia fœderi.

Qui lucis Pater eſt, glória ſit Patri;
Quì lux ipſa Patris, glória Fílio;
Amborúmque tibi, nexus amábilis,

Compar glória, Spíritus. Amen.

℣. Qui hábitat in adjutório Altíſſimi, ℟. In protectióne Dei cœli commorábitur. *Pſ.* 90. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. J. Super muros tuos, Jeruſalem, conſtítui Cuſtódes; totâ die & totâ nocte, in perpétuum non tacébunt. *Iſ.* 62. 6.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 453.

Commemoratio de S. Remigio.

Ant. Nomen, ℣. Sacerdótes, *p.* xxx. *Oratio*, Deus, qui, *p.* 449.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum ſuper Jerúſalem conſtituéntem Cuſtódes, * Veníte, adorémus. *Iſ.* 62. 6.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. S. V.

Mille quem ſtipant ſólio ſedéntem
Córporis puræ ſinè mole Mentes,
Chriſte, quos fuſo tibi conſecráſti
Sánguine, ſerva.

Quas tenent celſas ſuper aſtra ſedes
Spíritus, nobis quoque præparáſti:
Ut viam monſtrent, ſócios fidéles
Próvidus addis.

Qui Dei nunqu
meránda jura
Víndicat ſacris an
armis,
Prompta perdéndo
chaël in hoſtes
Arma miníſtr

Nuntius felix
ris ævi,
Fauſta qui mundo, G
tuliſti,
Creber è cœlo vénias
ca
Núntia portar

Corporis mo
tenebráſque me
Pelle, divínas médic
artes,
Qui ſeni cæco, Ráp
dedíſti
Cérnere ſolem

Gratias Regi
rûm canámus,
Fonte de cujus, bona c
manant;
Quem fides veri ſtud
trinum
Credit & unu
Amen.

Ant. 1. D. Miſit D
nus Angelum, qui p
ſit omnem virum robu
& bellatórem, & p
pem exércitûs Regis
riórum. 2. *Par.* 32. 2

Ant. 2. D. Angel
mini deſcéndit cum
ría & sóciis ejus in
cem, & excúſſit fla
ignis de fornáce.
49.

Ant. 7. c. Dixit A
Dómini ad Hábacu
prándium quod hab
Babylónem, Dani

leónum. *Dan.*

et Angelus Dó-
:úitu timéntium
t erípiet eos. *Pſ.*

de Scriptura oc-
tribus in unam

Apprehendérunt
anum Lot, &
xóris, ac duá-
um ejus, eò
:ret Dóminus il-
:erúntque eum,
nt extra civitá-
19. 16. 17. ℣.
)t oppréſſum à
m injúria ac lu-
nverſatióne erí-
2. *Petr.* 2. 7. *
:que.
ancti Bernárdi
Abbátis.
in Pſ. Qui há-
n. 6. 8. 9.
:TIO II.
ámbula, ut vi-
t cui adſunt An-
: eis mandátum
nnibus viis tuis.
diversório, in
ıgulo, Angelo
:ntiam habe. Tú-
, illo præsénte,
énte me, non au-
ı præséntem eſſe
ıem non vides?
itur, & adſunt
nodò tecum, ſed
ı te. Adſunt ut
, adſunt ut pro-
ánibus portábunt
quidem viis cu-
:, & dedúcent

párvulum, quâ poteſt párvulus ambuláre. Cæterùm non te patiéntur tentári ſupra quàm ſuſtinére potes: ſed in mánibus tollent, ut pertránſeas offendículum. Quàm fácilè tranſit, qui illis portátur in mánibus! Quóties ergo graviſſima cérnitur urgére tentátio, & tribulátio véhemens imminére, ínvoca cuſtódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum, in opportunitátibus, in tribulatióne. Incláma eum, & dic: Dómine, ſalva nos; perímus. Non dormit, neque dormítat, etſi ad tempus quandóque diſsímulet: ne fortè periculóſiùs ab illíus te mánibus ipſe præcípites, ſi te eis ignoráveris ſuſtentátum. Spirituáles enim ſunt manus iſtæ, & auxília útique ſpirituália, quæ síngulis electórum, pro cujúſque diſcríminis modo & objéctæ difficultátis, ab his qui ſibi deputáti ſunt Angelis, ſpirituáliter & multiplíciter exhibéntur.

℟. *ij.* Mánue reſpóndit Angelus: Si me cogis, non cómedam panes tuos; * Si autem vis holocaúſtum fácere, offer illud Dómino. *Judic.* 13. 16. ℣. Cécidi ut adorárem ante pedes Angeli qui mihi hæc oſtendébat: & dixit mihi: Vide ne féceris; consérvus enim tuus ſum. *Apoc.* 22. 8. 9. * Si autem.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. c. 18. v. 1. ad 10.

Angeli ante faciem Patris.

Acceſsérunt diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Quis putas major eſt in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

In Cap. 18. Matt.

Dico vobis quia Angeli eórum in cœlis ſemper vident fáciem Patris mei. Suprà díxerat, per manum, & pedem, & óculum, omnes propinquitátes & neceſſitúdines quæ ſcándalum fácere póterant, amputándas: auſteritátem ítaque ſenténtiæ, ſubjécto præcépto, témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex puſíllis iſtis. Sic, inquit, præcípio ſeveritátem, ut commiſcéri cleméntiam dóceam. Quia Angeli eórum in cœlis vident ſemper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquǽque hábeat ab ortu nativitátis, in cuſtódiam ſuî, Angelum delegátum! Unde légimus in Apocalýpſi Joánnis: Angelo Epheſi, & Angelis reliquárum Eccleſiárum, ſcribe hæc.

℟. *iij.* Miníſter Eliſǽi egréſſus, vidit exércitum in circúitu civitátis, & equos, & currus; nuntiavítque ei, dicens: Heu, heu, heu, Dómine mi! quid faciémus? At ille reſpóndit: Noli timére: Plures enim nobíſcum ſunt quàm cum illis. *4. Reg. 6. 15. 16.* ℣. Confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor. *Hebr. 13. 6.* * Plures. Glória. * Plures.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, ℟. Poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus. *Pſ. 102. 20.*

Ant. 5. a. Deus Iſraël, qui ſedes ſuper Chérubim, tu es Deus ſolus. *Iſ. 37. 16.*

Ant. 7. d. Tu feciſti cœlum cœlórum, & omnem exércitum eórum. *2. Eſdr. 9. 6.*

Ant. 2. D. Tu vivíficas ómnia hæc, Dómine; & exércitus cœli te adórat. *2. Eſdr. 9. 6.*

Ant. 8. G. Benedíctus es.

Canticum trium Puerorum. *Dan. c. 3. v. 61. ad 65.*

Omnes creaturæ, ac præcipuè cœleſtes, invitantur ad Deum laudandum.

Benedícite, omnes Virtútes Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula.

Benedícite, ſtellæ cœli, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula.

Benedícite, omnis im-

ns, Dómino: *
k ſuperexaltáte
écula.
ite, omnes Spíri-
Dómino: * lau-
perexaltáte eum
Patri.
nedíctus es, Dó-
ri intuéris abýſ-
les ſuper Chéru-
. 3. 55.
. a. Dominátor
mitte Angelum
um ante nos. 2.
. 23.
LUM. *Apoc.* 8.
us venit, & ſte-
ite altáre, habens
m aúreum: & da-
i incénſa multa,
e oratiónibus ſan-
nnium, ſuper al-
im quod eſt ante
Dei.
NUS. S. V.
NATOR orbis,
nmus & Arbiter,
a ſervit cúria Cœ-
l,
oce ſolâ tu creáſti,
iâ regis ipſe curâ.
; fidéles próvidus
elos
lýmpo ſuppéditas
s;
s tot obséſſos pe-
i,
mes ſinè labe ſer-
.
; malígnis fraú-
s óccupans,
allat péctora súb-
s

Suáſor malórum, néve
captet
Illécebrâ malè blandiénti.
LAUS ſumma Patri,
súmmaque Fílio,
Tibíque compar glória,
Spíritus,
Qui per ſalútis tot Miníſtros,
Das pátrias remeáre ſedes. Amen.

℣. Laudáte Dóminum in Virtútibus ejus: ℟. Laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus. *Pſ.* 150. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Servi veſtri ſumus, fœdus iníte nobíſcum. *Joſ.* 9. 11.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntiâ, ſanctos Angelos tuos ad noſtram cuſtódiam míttere dignáris; largíre ſupplícibus tuis, & eórum ſemper protectióne defendi, & ætérnâ ſocietáte gaudére; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Deus.

CAPITULUM. *Apoc.* 11. 15.

ANgelus tubâ cécinit; & factæ ſunt voces magnæ in cœlo, dicéntes: Factum eſt regnum hujus mundi, Dómini noſtri & Chriſti ejus; & regnábit in sécula ſeculórum.

℟. *breve.* Chriſte.

AD TERTIAM.

Ant. Tu feciſti.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 1. 16.

IN Chriſto cóndita ſunt univérſa, in cœlis & in

terra, viſibília & inviſibília, ſive Throni, ſive Dominatiónes, ſive Principátus, ſive Poteſtátes.

℟. *breve*. In conſpéctu Angelórum, * Pſallam tibi, Dómine. ℟. In. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum. * Pſallam. Glória. ℟. In. *Pſ*. 137. 1. 2.

℣. Facis Angelos tuos Spíritus: ℟. Et miníſtros tuos ignem uréntem. *Pſ*. 103. 4.

AD SEXTAM.

Ant. Tu vivíficas.

Capitulum. *Hebr*. 1. 6.

Cum iterùm introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *breve*. Laudáte Dóminum, * Omnes Angeli ejus. ℟. Laudáte. ℣. Laudáte eum, omnes Virtútes ejus. * Omnes. Glória. ℟. Laudáte. *Pſ*. 148. 2.

℣. Adoráte eum, omnes Angeli ejus: ℟. Audívit, & lætáta eſt Sion. *Pſ*. 96. 7. 8.

AD NONAM.

Ant. Dominátor.

Capitulum. *Hebr*. 1. 14.

Nonne omnes ſunt adminiſtratórii Spíritus, in miniſtérium miſſi, propter eos qui hæreditátem cápient ſalútis?

℟. *breve*. Angelis ſuis Deus * Mandávit de te. ℟. Angelis. ℣. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. * Mandávit. Glória. ℟. Angelis. *Pſ*. 90. 11.

℣. Scápulis ſuis obumbrábit tibi; ℟. Et ſub pennis ejus ſperábis. *Pſ*. 90. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Mittam præcurſórem tuî Angelum. *Exod*. 33. 2.

Ant. 2. D. Ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & cuſtódiat in via. *Exod*. 23. 20.

Ant. 8. c. Obſérva eum; & audi vocem ejus, nec contemnéndum putes. *Exod*. 23. 21.

Ant. 6. F. Inimícus ero inimícis tuis, & affligam affligéntes te; præcedétque te Angelus meus. *Exod*. 23. 22. 23.

Ant. 1. g. Angelus meus vobíſcum eſt: ipſe autem exquíram ánimas veſtras. *Bar*. 6. 6.

Capitulum. *Exod*. 23. 21.

Non dimíttet Angelus meus, cùm peccáveris: & eſt nomen meum in illo.

Hymnus. Cuſtódes hóminum, *ſuprà, in I. Veſperis*, p. 449.

℣. Glóriam regni tui dicent, Dómine: ℟. Et poténtiam tuam loquéntur. *Pſ*. 144. 11.

Ad Magníficat, *Ant*. 5. C. Angelus Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens Apóſto-

it: Ite, & ſtantes ai in templo plebi, verba vitæ hujus. 19. 20.

emoratio de S. Leo-

Bonus, ℣. Juſtus, *Oratio*, Omnípo- xiv.

)MPLETORIUM.

4. f. Septem Ange- abébant ſeptem tu- æparavérunt ſe, ut nerent. *Apoc.* 8. 6. *us*. Grates, peráčto :, *p.* 163.

ILUM. *Apoc.* 4. 5. hrono procedébant gura, & voces, & t: & ſeptem lámpa- ẽntes ante thronum, it ſeptem Spíritus

eve. In manus. Nunc dimíttis, *Ant.* aúdium erit coram Dei, ſuper uno pec- pœniténtiam agén- . 15. 10.

)IE III.

N FESTO ODEGARII, odunenſis Epiſcopi, & Martyris.

Semiduplex.

ia de Communi unius 'is, p. ix. *additis uuntur.*

ECTIO III.

non. & Urſin. apud Mabill.

)degárius Pictavién- Archidiáconus, ac Monaſtérii ſancti ii Abbas, poſtrémò Auguſtodunénſium Epíſcopus creátus eſt: & huic Ecclésiæ decem annis præfuit. Cùm autem Childerícum ſecúndum, qui in regni adminiſtratióne illíus óperâ utebátur, argúeret quòd antíquas regni leges reſcidíſſet, filiámque avúnculi duxíſſet uxórem, in Luxoviénſe Monaſtérium, quò relegátus ánteà fúerat Ebroínus Major palátii, amandátus eſt. Utérque, rege mórtuo, in priſtinum gradum eſt reſtitútus: ſed Ebroínus ſe Leodegário autóre in Monaſtérium detrúſum fuíſſe ratus, Didónem quondam Cabilonénſium Epíſcopum, & Bobónem è Valentínâ ſede ejéctum, ac Vaiméum Ducem Campániæ, cum exércitu Auguſtodúnum miſit, qui eum comprehénderent. Re cógnitâ, ſanctus Antíſtes, erogátis in paúperes facultátibus, triduáno jejúnio indícto, & factis circum urbis mœnia, cum Cruce & Relíquiis Sanctórum, ſupplicatiónibus, Chriſti córpore præmunítus, ne quid detriménti cívitas ſuî causâ paterétur, ſpontè ſe trádidit inimícis: qui illum ſtatim óculis érutis, in Monaſtérium conjecérunt. Inde váriis cruciátum torméntis, poſtquàm Guarínum ejus fratrem alligáſſent palo, & lapídibus obruíſſent, ipſum præcíſis lábiis & lin-

guâ, in cœnóbium Fiſcamnénſe cui Hildomárca Abbatiſſa ſanctiſſimè præerat, ſub cuſtódia aſſervándum detrusérunt. Deinde in palátium ductus quò nonnúlli Epíſcopi convénerant, cùm linguæ officio nihilóminùs uterétur; diſcíſsâ túnicâ, Epiſcopáli dignitáte ſpoliátus, conjéctus eſt in cárcerem: ex quo in ſylvam territórii Atrebaténſis, ejus póſteà nómine inſignítam, à quátuor ſicáriis abdúctus, cápite truncátus eſt. Corpus ejus ibi, apud Sarcíngum ſepúltum, inde poſt biénnium ad Pictónes, váriis in itínere patrátis miráculis, delátum eſt, & honorificè in Basílica ſancti Maxéntii cónditum.

Oratio, Omnípotens, *p.* xiv.

VESPERÆ *à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de S. Leodegario.*

DIE IV.

IN FESTO SANCTI FRANCISCI ASSISINATIS, Cœnobitæ, & Ordinis Fratrum Minorum Inſtitutoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Monachi, p. xliv. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex ejus vita, aut. S. Bonavent. & aliis.

FRancíſcus, Aſsíſii in Umbria natus, à prima ætáte, patris exémpl[um] ſecútus, mercatúram fec[it]. Quodam die, cum præ[ter] conſuetúdinem pauperem repuliſſet, repénte eo facto commótus, large ei miſericórdiam impertívit: qua ex die Deo promiſit ſe némini unquam poſcénti eleemóſynam negatúrum. Cùm autem illud ex Evangélio audíſſet: Nolíte poſſidére aurum neque argéntum in zonis veſtris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta; ſibi eam régulam ſervándam propóſuit. Itaque detráctis calceis, & unâ conténtus túnicâ, cùm duódecim ſócios adhibuíſſet, Ordinem Minórum inſtítuit, conſcriptâ régulâ, quam anno milléſimo ducentéſimo [...]no, Innocéntius tértius [...] quem Francíſcus ſupp[...] cum sóciis Romam acc[...] ſerat, confirmávit. [...] revérſus, habitávit cu[m] in tugúrio juxta Aſsíſi[um] ubi in labóre multo, [ma]gnáque inópia, piis m[edi]tatiónibus vacábat. [...] fratres in várias orbis [par]tes dimítteret, ipſe Paríſios dirígere inſt[...] Cùm verò id illi, pr[...] ſubórta quædam neg[...] non licéret, quoſda[m] sóciis Lutétiam miſit. [...]viter ægrótans deſér[ri vo]luit in Eccléſiam ſ[anctæ] Maríæ Angelórum: [...] grátiæ ſpíritum accé[pit]

tum vitæ rédderet.
loco, fratres ad
ſtem, ac patién-
e ſanctæ Románæ
fidem ſervándam
us, Pſalmum illum
ians: Voce meâ
inum clamávi; in
culo, Me expéctant
nec retríbuas mihi;
ánimam, anno
nilléſimo ducenté-
géſimo ſexto.

Oratio.

s, qui te párvulis
humílibus reveláre
lignáris; tríbue no-
ſumus, imitatióne
ancíſci, & ſtultam
undi dedíſcere ſa-
n, & ſolum edíſce-
n Chriſtum cruci-
Qui tecum vivit &
in unitáte.

D I E V I.

N F E S T O
TI BRUNONIS,
i, Ordinis Carthu-
rum Inſtitutoris.
Semiduplex.
a de Communi unius
chi, p. xliv. *additis*
untur.

C T I O I I I.
vita à variis Autor.
ſcripta.

10, Colóniæ Agrip-
e natus, Eccléſiæ
Cunibérti Colonién-
um, deinde Remén-
léſiæ Canónicus,
magnórum ſtudió-
ctor eléctus eſt. So-
is amóre flagrans,
e áliis familiáribus,

ſanctum Hugónem Epíſcopum Gratianopolitánum ádiit; qui, causâ eórum advéntûs cógnitâ, eóſque eſſe intélligens, quos eâdem nocte velut ſeptem ſtellas ad ſuos pedes corruéntes in ſomnis víderat, montes ſuæ diœcéſeos aſpérrimos, qui Carthuſiáni dicebántur, incoléndos concéſſit. Illic ædificáto Oratório, ac céllulis ſeparátim extrúctis, bini in síngulis habitántes, ſiléntio, oratióni, lectióni vacábant. Poſt ſex annos in ſecéſſu exáctos, Bruno ab Urbáno ſecúndo Romam accersítus, poſtquàm cum in Sýnodis celebrándis, gerendíſque negótiis Eccleſiáſticis, consilio ſuo per triénnium adjuvíſſet, ab eo demùm facultátem obtínuit erémi repeténdæ, recusáto Archiepiſcopátu Rhegiénſis Eccléſiæ, quæ prima eſt Calábriæ Metrópolis. Cùm autem Urbánus in Gálliam profectúrus eſſet; métuens Bruno, ne, ſi ad optátam Carthúſiam reverterétur, aut Románam cúriam effúgere non poſſet, aut eam ſequi viderétur, ſecéſſit in erémum propè Scyláceum in Calábria, ubi Monaſtérium ædificávit. Morti próximus, fídei ſuæ profeſſiónem coram frátribus édidit, eámque contra errórem Berengárii conclúſit his verbis: Credo nominátim panem & vinum quæ conſecrán-

tur in altári, poſt Conſecratiónem, verum Corpus eſſe Dómini noſtri Jeſu Chriſti, veram Carnem & verum Sánguinem, quæ & nos recípimus in remiſſiónem peccatórum noſtrórum. Quiévit in Dómino, anno milléſimo centéſimo primo.

Oratio, Omnípotens, *p.* xlix.

Ad Vesperas, *Commemoratio de S. Fide.*

Ant. Infirma, ℣. Hæréditas, *p.* lix. *Oratio*, Deus, qui inter cǽtera, *p.* lxiij.

Die VII.

In Festo SANCTÆ FIDIS, Aginnenſis Virginis, & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Virginis Martyris, p. lviij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex Surio.

Fides, Agínni ad Garúmnam nata, ab infántia in fide Chriſti & pietátis exercítiis inſtitúta eſt. In perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni, accusáta quòd Chriſtum cóleret, ultrò ſe ſatellítibus óbtulit, & ſigno Crucis in ore, fronte, & péctore ſe múniens, coram Daciáno Prǽſide, Chriſtiánam fidem proféſſa eſt. Cùm eam Præſes blandítiis & munéribus, ut Diánæ ſacrificáret, fruſtrà tentáſſet, in lectum ǽreum inférri, atque igne torquéri juſſit. Igitur cratículam Virgo conſcéndit, ibíque caténis conſtrícta eſt, ſubjéctis ardéntibus prunis, & ádipe ſuperfúſo, ut flamma adúſtis membris tenáciùs inhæréret. Sed repéntè copióſo imbre ignis fuit extínctus. Cùm ergo à flammis divínâ virtúte incólumis exiiſſet, amputáto cápite, Martýrium explévit.

Oratio, Deus, qui inter cǽtera, *p.* lxiij.

Die IX.

In Festo SANCTI DIONYSII, Primi Pariſienſis Epiſcopi, & Sociorum ejus, Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, p. xvj. *additis quæ ſequuntur.*

Ex Martyrológio ſancti Adónis Epiſcopi.

VII. Idus Octobris.

Lectio III.

Dionýſius Epíſcopus, à Pontífice Románo ad Gállias diréctus, ut prædicatiónis óperam pópulis à Chriſti fide aliénis exhibéret, tandem Pariſiórum civitátem devénit: & per áliquot annos ſanctum opus fidéliter & ardénter execútus, à Præfécto Feſcennino Siſínnio comprehénſus, & cum eo ſanctus Préſbyter Eleuthérius, & Rúſticus Diáconus, gládio animadvérſi, Martýrium complevérunt.

Oratio, Mártyris, *p.* xxj.

ɔIE XI.
ɩ FESTO
SANCTORUM
IXERUNT ANTE
HRISTUM.
uplex majus.
VESPERIS.
hona 1. *toni* D.
ɩéxit Dóminus ad
ɩel, & ad múnera
m. 4. 4.
4. ſ. Henoch plá-
o, & tranſlátus eſt
líſum, ut det Gén-
eniténtiam. *Eccli.*

3. a. Noë invéntus
éctus, juſtus, & in
: iracúndiæ factus
nciliátio. *Eccli.* 44.

7. d. Abraham ma-
pater multitúdinis
n, & non eſt invén-
ilis illi in glória.
44. 20.
8. G. Benedictió-
nnium géntium de-
c Dóminus; & teſta-
n confirmávit ſuper
acob. *Eccli.* 44. 25.
ULUM. *Exod.* 3. 15.
it Deus ad Móyſen:
ec dices filiis Iſraël:
ius Deus patrum
um, Deus Abra-
& Deus Iſaac, &
acob, miſit me ad
oc nomen mihi eſt
num.
Joſeph, in témpore
iæ ſuæ, cuſtodívit
tum; * Et factus eſt
ius Ægýpti. 1. *Mach.*
. Deus dedit Joſeph
grátiam & ſapiéntiam, in
conſpéctu Pharaónis regis
Ægýpti. *Act.* 7. 10. * Et.
Glória. * Et.

HYMNUS.

ANTIQUI cánimus
Lúmina Fœderis,
Vates cum Pátribus, mú-
nere prævio,
Quos teſtes fídei, quos pa-
tiéntiæ
Exémplum Deus édidit.
IN terris péragunt ſic iter
hóſpites,
Ut deſidériis sídera tránſ-
volent,
Æternámque ſuis flétibus
áppetant,
Quam longè pátriam vi-
dent.
QUANTOS das ánimos,
ígnea cáritas!
Te donánte, Deus, cùm
tibi mílitant,
Vincunt regna fide, cá-
ſtraque fórtia,
Fortes, te duce, díruunt.
TENTATI súbeunt vín-
cula, cárceres,
Expérti lápides, ignis &
ímpetus,
Diſcúrrunt, & egent per
juga móntium,
Afflictíque ſpecu latent.
OCCUMBUNT, nec ad-
huc laúrea tángitur,
Sanctórum nec iter pándi-
tur óbvium:
Stant ad clauſa diu mœnia
pátriæ,
Chriſti dum réferet cruor.
QUI lucis Pater eſt, gló-
ria ſit Patri;
Qui lux ipſa Patris, glória
Fílio;

Amborúmque tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Amen.

℣. In te, Dómine, ſperavérunt patres noſtri: ℟. Speravérunt, & liberáſti eos. *Pſ.* 21. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei; & inter Sanctos ſors illórum eſt. *Sap.* 5. 5.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 465.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum Chriſtum, qui fecit útraque unum, * Veníte, adorémus. *Epheſ.* 2. 14.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Antíqui cánimus, *ſuprà, in I. Veſperis*, p. 459.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Diléctus Deo & homínibus Móyſes, cujus memória in benedictióne eſt. *Eccli.* 45. 1.

Ant. 3. *a.* Excélſum fecit Deus Aaron fratrem Móyſi, & símilem ſibi, de tribu Levi. *Eccli.* 45. 7.

Ant. 1. a. Phínees pater noſter, zelándo zelum Dei, accépit teſtaméntum ſacerdótii ætérni. 1. *Mach.* 2. 54.

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob; ℟. Et legem póſuit in Iſraël. *Pſ.* 77. 5.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Jóſue fílius Nun *. Replétus eſt Spíritu ſapiéntiæ, quia Móyſes póſuit ſuper eum manus ſuas. *Deut.* 34. 9. ℣. Tabernáculum indux érunt ſuſcipiéntes patres noſtri cum Jeſu, in poſſeſſiónem Géntium. *Act.* 7. 45. * Replétus.

℟. *ij.* Dedit Dóminus ipſi Caleb fortitúdinem; & * Uſque in ſenectútem parmánſit illi virtus. *Eccli.* 46. 11. ℣. Qui perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. *Matt.* 10. 22. * Uſque.

℟. *iij.* Sámuel in fide ſua probátus eſt Prophéta; & * Cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis; quia vidit Deum lucis. *Eccli.* 46. 17. 18. ℣. Cùm eſſet plenus Spíritu ſancto. *Act.* 7. 55. * Cógnitus. Glória. * Cógnitus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quaſi adeps ſeparátus à carne, ſic David à fíliis Iſraël. *Eccli.* 47. 2.

Ant. 8. c. Fecit Ezechías quod plácuit Deo, & fórtiter ivit in via David patris ſui. *Eccli.* 48. 25.

Ant. 7. c. Memória Joſíæ in compoſitiónem odóris facta, opus pigmentárii. *Eccli.* 49. 1.

℣. Benedixíſti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertíſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84. 2.

o ſancti Cypriáni
ſcopi & Mártyris.
. *De bono Patient.*
ECTIO IV.
ſnimus & Patriár-
s, & Prophétas, &
omnes, qui figúram,
i imágine præeúnte,
ıant, nihil magìs
íſſe in laude virtútum
ı, quàm quòd patién-
órti & ſtábili æqua-
ite tenuérunt. Sic
oríginem martýrii &
ıem juſti hóminis iní-
ırimus & dédicans,
ıùs fratrem fratricí-
on resíſtit, nec relu-
: ſed húmilis & mi-
iénter occíditur. Sic
ıam Deo credens, &
m ac fundaméntum
rimus inſtítuens, ten-
n filio, non dúbitat,
cunctátur: ſed præ-
Dei totâ patiéntiâ
iónis obséquitur.
v. Elías verbo Dó-
contínuit cœlum, &
t de cœlo ignem ter:
amplificátus eſt in
ílibus ſuis. *Eccli.* 48.
℣. Erat potens in
& in opéribus ſuis.
. 22. * Sic.
ECTIO V.
Iſaac ad Hóſtiæ Do-
ínicæ ſimilitúdinem
urátus, quando à
immolándus offér-
átiens invenítur. Et
fugátus à fratre, de
ua patiénter excédit;
jóre patiéntiâ póſt-
℟ ſupplex adhuc ma-
gìs ímpium & perſecutórem
munéribus pacíficis ad con-
córdiam rédigit. Joſeph
venúmdatus à frátribus &
relegátus, non tantùm pa-
tiénter ignóſcit: ſed &
gratúita fruménta veniénti-
bus lárgiter & cleménter
impértit. Móyſes ab ingrá-
to & pérfido pópulo con-
témnitur frequénter, & pe-
nè lapidátur: & tamen lenis
& pátiens, pro eíſdem Dó-
minum deprecátur.

℟. *v.* In Eliséo complé-
tus eſt Spíritus Elíæ: * In
diébus ſuis non pertímuit
príncipem, & poténtiâ ne-
mo vicit illum. *Eccli.* 48.
13. ℣. Nolíte timére eos
qui occídunt corpus, áni-
mam autem non poſſunt
occídere. *Matt.* 10. 28. *
In diébus.

LECTIO VI.

IN David verò, ex quo
ſecúndùm carnem Chri-
ſti natívitas óritur, quàm
magna, & mira, & Chri-
ſtiána patiéntia, habuíſſe
in manu ſæpè ut Saül re-
gem perſequéntem ſe &
interfícere concupiſcéntem
poſſet occídere, & tamen
súbditum ſibi & tráditum
maluíſſe ſerváre: nec repen-
díſſe inimíco vicem, ſed
occíſum adhuc ínſuper &
vindicáſſe! Tot dénique
Prophétæ interfécti, tot
Mártyres glorióſis mórti-
bus honoráti, qui omnes
ad cœléſtes corónas patién-
tiæ laude venérunt. Ne-
que enim poteſt áccipi do-

lórum & paſſiónum coróna, niſì præcédat in dolóre & paſſióne patiéntia.

℟. *vj.* Iſaías Prophéta magnus & fidélis in conſpéctu Dei. * In diébus ipsíus retrò rédiit ſol, & áddidit Regi vitam. *Eccli.* 48. 25. 26. ℣. Omnis qui petit, áccipit; & qui quærit, ínvenit. *Matt.* 7. 8. * In diébus. Glória. * In diébus.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Jeremías, à ventre matris, conſecrátus eſt Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm ædificáre, & renováre. *Eccli.* 49. 9.

Ant. 5. C. Ezéchiel vidit conſpéctum glóriæ, quam oſténdit illi Deus, in curru Chérubim. *Eccli.* 49. 10.

Ant. 8. G. Dániel ſuperábat omnes Príncipes & Sátrapas: quia Spíritus Dei ámplior erat in illo. *Dan.* 6. 3.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas Sanctórum ſuórum: ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96. 10.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio VII. *c.* 11. *v.* 13. *ad* 19.

Juxta fidem defúncti ſunt omnes iſti, non accéptis repromiſſiónibus: ſed à longè eas aſpiciéntes & ſalutántes, & confiténtes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram. Qui enim hæc dicunt, ſignificant ſe pátriam inquírere. Et ſi quidem ipsíus meminíſſent de qua exiérunt, habébant útique tempus reverténdi: nunc autem meliórem áppetunt, id eſt, cœléſtem. Ideò non confúnditur Deus vocári Deus eórum: parávit enim illis civitátem. Fide óbtulit Abraham Iſaac, cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui ſuſcéperat repromiſſiónes. Ad quem dictum eſt: Quia in Iſaac vocábitur tibi ſemen: árbitrans quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus.

℟. *vij.* Angelus Dómini deſcéndit cum Azaría & sóciis ejus, in fornácem; * Et excúſſit flammam ignis de fornáce. *Dan.* 3. 49. ℣. Ecce Angelus Dómini áſtitit. *Act.* 12. 7. * Et excúſſit.

Lectio VIII. *v.* 33. *ad finem.*

Per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes, obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum, accepérunt mulíeres de reſurrectióne mórtuos ſuos. Alii autem diſténti ſunt, non ſuſcipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem. Alii verò ludíbria & vérbera expérti,

inſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt. Circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, anguſtiáti, afflícti, quibus dignus non erat mundus: in ſolitudínibus errántes, in móntibus & ſpelúncis, & in cavérnis terræ. Et hi omnes teſtimónio fídei probáti, non accepérunt repromiſſiónem, Deo pro nobis mélius áliquid providénte: ut non ſinè nobis conſummaréntur.

℟. *viij.* Eleázarus patiénter ſúſtinens, * Deſtinávit non admíttere illícita, propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6. 20. ℣. Magìs éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem. *Hebr.* 11. 25. * Deſtinávit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c.* 22. *v.* 31. *ad* 40.

Patriarchæ apud Deum vivunt.

DIxit Jeſus Sadducæis: De reſurrectióne mortuórum non legíſtis quod dictum eſt à Deo, dicénte vobis: Ego ſum Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob? Et réliqua.

Homília ſancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. *ad Cor. Cap.* 16.

CErnitis, viri cari, quod exémplar nobis datum ſit. Imitatóres ſimus eórum qui in Scriptúris laudem conſecúti ſunt. Magno teſtimónio ornátus eſt Abrahámus, & Dei amícus vocátus eſt. De Jobo ità ſcriptum eſt: Jobus erat juſtus & ſinè crímine. Móyſes fidélis in tota domo ejus nuncupátus eſt. Quid verò dicémus de Davíde, qui teſtimónium laudis reportávit? Tálium ac tantórum adeóque laudatórum humílitas & verecúndia per obediéntiam, non tantùm nos, ſed anterióres ætátes, melióres fecit, eóſque qui in timóre & veritáte elóquia ejus ſuſcepérunt. Multórum ítaque magnorúmque ac illúſtrium geſtórum partícipes facti, recurrámus ad pacis ſcopum nobis ab inítio tráditum: & figámus óculos in Patrem & Creatórem totíus mundi, atque illíus magníficis exuberántibus donis pacis, ac beneficiis hæreámus.

℟. *jx.* Supra modum mater mirábilis, * Síngulos filiórum hortabátur voce pátriâ fórtiter, repléta ſapiéntiâ, & femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens. 2. *Mach.* 7. 21. ℣. Qui amat filium aut filiam ſuper me, non eſt me dignus. *Matt.* 10. 37. * Síngulos. Glória. * Síngulos.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exultá-

bunt Sancti in glória; ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149. 5.

Ant. 8. G. Líberas, Dómine, Iſraël de omni malo, qui fecíſti patres eléctos, & ſanctificáſti eos. 2. *Mach.* 1. 25.

Ant. 2. D. Secúndùm miſeratiónes tuas multas, dedíſti eis ſalvatóres, qui ſalvárent eos. 2. *Eſdr.* 9. 27.

Ant. 5. a. In miſericórdiis tuis multis, Dómine, non dimisíſti eos. 2. *Eſdr.* 9. 19.

Ant. 1. f. Hi cuſtodiérunt.

CANTICUM. *Eccli. c.* 44. *v.* 10. *ad* 15.

Sanctorum qui vixerunt ante Chriſtum encomium.

ILli viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: * cum sémine eórum pérmanent bona;

Hæréditas ſancta nepótes eórum: * & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum.

Et fílii eórum, * propter illos uſque in ætérnum manent.

Semen eórum & glória eórum, * non derelinquétur.

Córpora ipsórum in pace ſepúlta ſunt; * & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem.

Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli; * & laudem eórum núntiet eccléſia.

Ant. Hi cuſtodiérunt elóquium tuum, & pactum tuum ſervavérunt. *Deut.* 33. 9.

Ant. 3. a. Poſſedérunt terram, & humiliáſti coram eis habitatóres terræ, Chananǽos. 2. *Eſdr.* 9. 24.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 2. 51.

MEmentóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus ſuis; & accipiétis glóriam magnam & nomen ætérnum.

HYMNUS.

NUNC ad Sion accéditis;
En obſtetríce lánceâ,
Quâ frángitur Chriſti caro,
Ad Sancta vobis fit via.

VELUM ſacrum dirúmpitur,
Patet ſupérna Cívitas:
In Angelórum pátria,
Deum vidétis Júdicem.

CRUORIS hîc aſpérſio,
Quam cérnitis, quam tángitis,
Majóre voce súpplicat,
Quàm merſus Abel ſánguine.

FLETUS, querélæ déſinant:
Beáta frons accíngitur
Nunquam movéndâ láureâ,
Fœdus novum quam détulit.

ÆTERNE tu, Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Dómine, in lúmine

vultûs tui ambulábunt : ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Pſ.* 88. 16. 17.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *d.* Dómine, Deus patrum noſtrórum, benedícant te cœli, & terræ, máreque, & fontes, & flúmina, & omnes creatúræ tuæ quæ in eis ſunt. *Tob.* 8. 7.

Oratio.

DEus, qui in hac Feſtivitáte ómnium Legis véteris Sanctórum, impóſitâ nube téſtium, fidem noſtram corróboras; da eórum méritis, ut currámus ad propóſitum nobis certámen, aſpiciéntes in Autórem fídei & Conſummatórem, Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. Líberas.

CAPITULUM. *Hebr.* 11. 33. 34.

OBturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii.

℟. *breve.* Chriſte.

AD TERTIAM.

Ant. Secúndùm.

CAPITULUM. *Hebr.* 11. 34.

COnvaluérunt de infirmitáte, fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum.

℟. *breve.* Clamavérunt juſti; * Et Dóminus exaudívit eos. ℟. Clamavérunt. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. * Et. Glória. ℟. Clamavérunt. *Pſ.* 33. 18.

℣. Congregáte illi ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtaméntum ejus. *Pſ.* 49. 5.

AD SEXTAM.

Ant. In miſericórdiis.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 2. 61.

COgitáte per generatiónem & generatiónem, quia omnes qui ſperant in Deum, non infirmántur.

℟. *breve.* Ipſe Dóminus * Dabit virtútem. ℟. Ipſe. ℣. Et fortitúdinem plebi ſuæ. * Dabit. Glória. ℟. Ipſe. *Pſ.* 67. 36.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33. 16.

AD NONAM.

Ant. Poſſedérunt.

CAPITULUM. *Hebr.* 11. 39. 40.

HI omnes teſtimónio fídei probáti, non accepérunt repromiſſiónem; Deo pro nobis mélius áliquid providénte; ut non ſinè nobis conſummaréntur.

℟. *breve.* In juſtítia tua, Dómine, * Exultábunt. ℟. In. ℣. Quóniam glória virtútis eórum tu es. * Exultábunt. Glória. ℟. In. *Pſ.* 88. 17. 18.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abſcondíſti timéntibus te! *Pſ.* 30. 20.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. In fide teſtimónium conſecúti ſunt Senes. *Hebr.* 11. 2.

Ant. 2. D. Fide plúrimam hóſtiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo, per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus. *Hebr.* 11. 4.

Ant. 5. a. Fide Noë, reſpónſo accépto de his quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in ſalútem domûs ſuæ. *Hebr.* 11. 7.

Ant. 1. f. Fide Abraham demorátus eſt in terra repromiſſiónis, tanquam in aliéna, in cáſulis habitándo, cum Iſaac & Jacob cohærédibus repromiſſiónis ejúſdem. *Hebr.* 11. 9.

Ant. 3. a. Fide Móyſes grandis factus, negávit ſe eſſe fílium fíliæ Pharaónis. *Hebr.* 11. 24.

Capitulum. *Hebr.* 11. 32. 33.

Quid adhuc dicam? Defíciet enim me tempus enarrántem de Gédeon, Barac, Samſon, Jephte, David, Sámuel, & Prophétis, qui per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes.

Hymnus. Nunc ad Sion, *ſuprà, ad Laudes*, p. 464.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ℟. Ut ſédeant mecum. *Pſ.* 100. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Dictum eſt: Ego ſum Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob. Non eſt Deus mortuórum, ſed vivéntium. *Matt.* 22. 32.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. c. Non confúnditur Deus vocári Deus eórum; parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11. 16.

Hymnus. Grates, peráсto jam die, *p.* 163.

Capitulum. *Hebr.* 12. 22. 23.

Acceſsíſtis ad Sion Montem & Civitátem Dei vivéntis, Jeruſalem cœléſtem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum, qui conſcrípti ſunt in cœlis.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. C. Juxta fidem defúncti ſunt omnes iſti, non accéptis repromiſſiónibus, ſed à longè eas aſpiciéntes & ſalutántes. *Hebr.* 11. 13.

Die XV.

In Festo Sanctæ Theresiæ, Abulenſis Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Virginis non Martyris, p. lviij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex vita & operibus ejus.

Thereſia, Abulæ in Hiſpánia nata, ex perléctis in ténera ætáte Mártyrum actis, magnum hauſit pietátis ſenſum: qui póſteà, tùm equéſtrium fabulárum lectióne, tùm affínium conſuetúdine imminútus, ità moniálium quarum diſciplínæ commíſſa fúerat

utióne, & epiſtolá-
beáti Hierónymi le-
é revíxit, ut vigéſi-
cúndo ætátis anno, in
énſi Carmelitárum
óbio, vitæ religióſæ
n emíſerit. Ibi humíli-
caritátis, & patiéntiæ
ítio per annos ferè vi-
excélluit. Cùm tamen
ándiu, ſeculárium fa-
ritáte, oratiónis in-
iſſióne, & confeſſarió-
imperítiâ, áliquid de
ire pietátis remisíſſet,
em ex lectióne Con-
inum ſancti Auguſti-
ad Deum pénitùs re-
, ingéntes in virtúte
réſſus fecit. Multis ex-
illuſtratiónibus à Deo
ita eſt, quas tamen ſu-
órum judício ſubjicié-
dícere sólita, ſe in re-
ónibus décipi poſſe,
bediéntia neútiquàm.
to patiéndi tenebátur
dério, ut ſæpè excla-
et: Dómine, aut pati,
nori. Ordinis Carme-
um reformatiónem ag-
ſa, plúrimas ob id con-
élias paſſa eſt. Sorórí-
ſuis oratiónem, labó-
mánuum, & paupertá-
údium præcípuè com-
dávit: nihílque cárius
uit, quàm ut vírgines
dote admítteret. Li-
ſcripſit cœléſtem pie-
m ſpirántes. Albæ de-
bens, Eccléſiæ Sacra-
tis muníta, ad Chri-
migrávit, ipsâ nocte
inter quartum & dé-
cimum quintum Octóbris diem, detráctis in Calendárii reformatióne diébus decem, intercedébat, anno Chriſti milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecúndo, ætátis verò ſexagéſimo octávo.

Oratio.

Deus, qui beátæ Theréſiæ vírginis mónitis & exémplo, ſervos tibi & ancíllas ſuſcitáſti, in quos de Spíritu tuo effúnderes; da nobis ejus imitatióne ac précibus, & cœléſtis doctrínæ pábulo nutríri, & veræ perfectiónis deſidério accéndi; Per Dóminum.... in unitáte ejúſdem.

Si dies XVIII. ſit Dominica, celebratur in ea dies Octava Dedicationis Eccleſiæ Pictavienſis; fitque in II. Veſperis Commemoratio de S. Luca, cujus Feſtum transfertur in diem XIX.

Die XVIII.

In Festo Sancti Lucæ, Evangeliſtæ.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* a.

Ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus. *Ezech.* 1. 4.

Ant. 7. c. In médio ejus, ſimilitúdo quátuor animálium, & hic aſpéctus eórum: ſimilitúdo hóminis in eis. *Ezech.* 1. 5.

Ant. 3. a. Aſpéctus eórum quaſi carbónum ignis ardéntium, & quaſi aſpéctus lampadárum. *Ezech.* 1. 13.

Ant. 2. D. Cùm ambulárent, quaſi ſonus erat multitúdinis, ut ſonus caſtrórum. *Ezech.* 1. 24.

Ant. 5. a. Ibant & revertebántur, in ſimilitúdinem fúlguris coruſcántis. *Ezech.* 1. 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 4. 7.

ANimal primum ſímile leóni, & ſecúndum ánimal ſímile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal ſímile áquilæ volánti.

℟. Audívi poſt me vocem commotiónis magnæ: * Benedícta glória Dómini de loco ſuo. *Ezech.* 3. 12. ℣. Quátuor animália réquiem non habébant, die ac nocte, dicéntia. *Apoc.* 4. 8. * Benedícta. Glória. * Benedícta.

HYMNUS. S. V.

SINÆ ſub alto vértice,
Cœlo tonánte, Lex data:
Inter tubas & fúlgura,
Præſens minabátur Deus.

NUNC, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.

INSCULPTA ſaxo Lex vetus,
Præcépta non vires dabat;
Inſcripta cordi Lex nova,
Præcépta dat cum víribus.

SCRIPSISTIS hanc fidâ manu;
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicáſtis móribus;
Signáſtis hanc & ſánguine.

AFFLANTE divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille noſtris ímprimat
Delénda nunquam córdibus.

UNI ſit & trino Deo,
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Ubi erat ímpetus ſpíritûs, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cùm ambulárent. *Ezech.* 1. 12.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum qui vocávit nos per Evangélium, * Veníte, adorémus. 2. *Theſſ.* 2. 13.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Supréme, quales, *in Communi Apoſtolorum*, p. iij.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Quàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! *Rom.* 10. 15.

Ant. 2. D. Levavérunt vocem, ſimul laudábunt; quia óculo ad óculum vidébunt. *Iſ.* 52. 8.

Ant. 1. a. Evangélium virtus Dei eſt, in ſalútem omni credénti. *Rom.* 1. 16.

℣. Atténdite, pópule meus, legem meam; ℟. Inclináte aurem veſtram in verba oris mei. *Pſ.* 77. 1.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Ecce ſuper montes, pedes evangelizántis, & annuntiántis pacem; * Célebra, Juda, Feſtivitátes tuas, & redde vota tua. *Nah.* 1. 15. ℣. Appropinquávit regnum Dei: pœnitémini, & crédite Evangélio. *Marc.* 1. 15. * Célebra, Juda.

℟. *ij.* Veritátem meditábitur guttur meum, & lábia mea deteſtabúntur ímpium: * Juſti ſunt omnes ſermónes mei; non eſt in eis pravum quid, neque pervérſum. *Prov.* 8. 7. 8. ℣. Suſcípite inſitum verbum quod poteſt ſalváre ánimas veſtras. *Jac.* 1. 21. * Juſti ſunt.

℟. *iij.* Qui didícerint iſta, invénient quid reſpóndeant. * Concupíſcite ergo ſermónes meos; dilígite illos, & habébitis diſciplínam. *Sap.* 6. 11. 12. ℣. Spíritu ſancto inſpiráti, locúti ſunt ſancti Dei hómines. 2. *Petr.* 1. 21. * Concupíſcite. Glória. * Concupíſcite.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti. *Apoc.* 1. 2.

Ant. 7. d. Erat potens in verbis, & in opéribus ſuis. *Act.* 7. 22.

Ant. 2. D. Pertránſiens evangelizábat civitátibus cunctis. *Act.* 8. 40.

℣. Potens in terra erit ſemen ejus, ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111. 2.

Sermo ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. De Script. Eccl. Cap. 7.

LECTIO IV.

Lucas, médicus Antiochénſis, ut ejus Scripta índicant, Græci ſermónis non ignárus fuit, ſectátor Apóſtoli Pauli, & omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripſit Evangélium, de quo idem Paulus: Míſimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus eſt in Evangélio, per omnes Eccléſias. Et ad Coloſſénſes: Salútat vos Lucas médicus cariſſimus. Et ad Timótheum: Lucas eſt mecum ſolus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título Acta Apoſtolórum prænotátur: cujus hiſtória uſque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, id eſt, uſque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe Librum eſſe compóſitum.

℟. *jv.* Ecce ego addam

ut admiratiónem fáciam pópulo huic, miráculo grandi & ſtupéndo: * Períbit enim ſapiéntia à ſapiéntibus ejus; & intelléctus prudéntium ejus abſcondétur. *Iſ.* 29. 14. ℣. Perdam ſapiéntiam ſapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo. 1. *Cor.* 1. 19. * Períbit.

LECTIO V.

IGitur períodos Pauli & Theclæ, & totam baptizáti leónis fábulam, inter apócryphas ſcriptúras computámus. Quale enim eſt, ut individúuus comes Apóſtoli, inter cǽteras ejus res, hoc ſolùm ignoráverit? Sed & Tertulliánus, vicínus illórum témporum, refert, Preſbýterum quemdam in Aſia amatórem Apóſtoli Pauli, convíctum à Joánne quòd autor eſſet libri, & conféſſum ſe hoc Pauli amóre feciſſe, loco excidiſſe.

℟. *v.* Cor tuum meditábitur timórem. * Ubi eſt litterátus? Ubi Legis verba pónderans? Ubi doctor parvulórum? *Iſ.* 33. 18. ℣. Nónne ſtultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi. 1. *Cor.* 1. 20. * Ubi eſt.

LECTIO VI.

QUidam ſuſpicántur, quotieſcúmque in Epíſtolis ſuis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ ſignificáre volúmine, & Lucam, non ſolùm ab A[...] Paulo didiciſſe E[...]lium, qui cum Dóm[...] carne non fúerat, ſed [...]teris Apóſtolis, quo[...] quoque in princípio ſ[...] lúminis declárat, di[...] Sicut tradidérunt nob[...] à princípio ipſi vidén[...] & miníſtri fuérunt ſer[...]nis. Igitur Evangéliu[...]cut audíerat, ſcripſit: [...] verò Apoſtolórum, [...] víderat, compóſuit[...] púltus eſt Conſtanti[...] ad quam urbem [...] Conſtántii an[...] cum Relíquiis [...]ſtoli tranſláta [...]

℟. *vj.* Deus [...]tiam ſapiéntib[...]tiam intelligén[...]plínam: * Ipſe [...]fúnda & abſco[...] novit in ténebri[...]ta, & lux cum e[...] 2. 21. 22. ℣. P[...] géntes intellígere [...]tiam meam in [...] Chriſti. *Eph.* 3. [...] Glória. * Ipſe.

IN III. NOC[...]

Ant. 8. c. Doc[...]piéntiæ & díſcip[...]pſit in códice. [...] 29.

Ant. 3. *à.* H[...] Liber vitæ, & [...]tum Altíſſimi, [...] veritátis. *Eccli.*

Ant. 6. F. Q[...] hanc régulam [...]rint, pax ſupe[...] miſericórdia. *G[...]*

℣. Scribántur

lcera; ℟. Et pó-
eábitur, laudá-
am. Pſ. 101. 19.
la beati Pauli
d Coloſsénſes.
VII. c. 4. v. 12.

vos Epáphras,
obis eſt, ſervus
, ſemper ſollí-
vobis in oratió-
ſtetis perfécti,
omni voluntáte
timónium enim
eo, quòd habet
bórem pro vobis,
qui ſunt Laodí-
i Hierápoli. Sa-
Lucas médicus
, & Demas. Sa-
tres qui ſunt Lao-
Nympham, &
mo ejus eſt, ec-
t cum lecta fúerit
Epíſtola hæc, fá-
in Laodicénſium
legátur: & eam
icénſium eſt, vos
dícite Archíppo:
ſtérium quod ac-
Dómino, ut il-
eas. Salutátio,
a Pauli. Mémo-
vinculórum meó-
ia vobíſcum. A-
autem.
Hoc verbum quod
t à Dómino, di-
æc dicit Dómi-
Iſraël: Scribe tibi
rba quæ locútus
, in libro. Jer.
℣. Ut fides ve-
ſit in ſapiéntia
, ſed in virtúte

Dei. 1. Cor. 2. 5. * Hæc dicit.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

LECTIO VIII. c. 4. v. 7. ad 11.

BOnum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo, repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus Judex: non ſolùm autem mihi, ſed & iis qui díligunt advéntum ejus. Feſtína ad me veníre citò. Demas enim me relíquit, díligens hoc séculum, & ábiit Theſſalónicam: Creſcens in Galátiam, Titus in Dalmátiam: Lucas eſt mecum ſolus. Marcum aſſúme, & adduc tecum: eſt enim mihi útilis in miniſtérium.

℟. viij. Doctrínam quaſi prophetíam effúndam; & * Relínquam illam quæréntibus ſapiéntiam, & non déſinam in progénies illórum, uſque in ævum ſanctum. Eccli. 24. 46. ℣. Veritátem dico in Chriſto, non méntior. Rom. 9. 1. * Relínquam.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. c. 1. v. 1. ad 4.

Chriſti Evangelium ſtatuit ſcribere Lucas.

QUóniam quidem multi conáti ſunt ordináre narratiónem, quæ in nobis compléta

quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jeruſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum, * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * Salutáre Dei noſtri.

Ant. Annuntiáte in géntibus, & audítum fácite; leváte ſignum, prædicáte, & nolíte celáre. *Jer.* 50. 2.

Ant. 6. F. Oráte pro nobis, ut ſermo Dei currat, & clarificétur. 2. *Theſſ.* 3. 1.

Capitulum. *Joſ.* 1. 8.

NOn recédat volúmen Legis hujus ab ore tuo; ſed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo.

Hymnus. S. V.

CHristi perénnes núntii,
Retécta qui cœléſtibus
Scriptis Dei Myſtéria
Totum per orbem ſpárgitis.

Olim ſub umbris cóndita,
Vates ſacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidíſtis hæc pleno die.

Humana quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit Homo,
Seris legénda póſteris,
Dictánte ſcripsíſtis Deo.

Loco remótos, témpore,
Nos rexit idem Spíritus;
Et quiſque, pro ductu Dei,
Scribéndo Chriſtum réddidit.

Nos ut docéret, índuit
Vocis ſonos Verbum Patris:
Veſtris adhuc in páginis,
Nobis loqui non déſinit.

Uni ſit & trino Deo,
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Ignítum, Dómine, elóquium tuum vehementer; ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118. 140.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Præcepíſti ei, Dómine, ſcríbere Legem tuam, coram filiis Iſraël. *Bar.* 2. 28.

Oratio.

DEus, qui beáto Lucæ córporum médico, Evangélium Fílii tui nobis tradéndum credens, eum étiam effecíſti médicum animárum; fac nos ſalubri verbo tuo ſemper inténtos, quæ nóxia eſſe demónſtrat, fúgere, & quæ utília ſalúti, fidéliter apprehéndere; Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

AD PRIMAM.

Ant. Locútus eſt.

Capitulum. *Jac.* 1. 23. 24.

SI quis audítor eſt verbi, & non factor, hic com-

ſunt, rerum. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. S. Evang. ſec. Luc. Lib. 1. n. 2. & 3.

ECcléſia, cùm quátuor Evangélii Libros hábeat, per univérſum mundum Evangelíſtis redúndat. Hæreſes, cùm multa hábeant, unum non habent: multi enim conáti, ſed Dei grátiâ deſtitúti ſunt. Conáti útique illi ſunt, qui implére nequivérunt. Ergo multos cœpiſſe, nec impleviſſe, étiam ſanctus Lucas teſtimónio locupletióre teſtátur, dicens, plúrimos eſſe conátos. Qui enim conátus eſt ordináre, ſuo labóre conátus eſt, nec implévit. Sinè conátu ſunt enim donatiónes & grátia Dei, quæ ubi ſe infúderit, rigáre conſuévit, ut non égeat, ſed redúndet ſcriptóris ingénium. Non conátus eſt Matthæus, non conátus eſt Marcus, non conátus eſt Joánnes, non conátus eſt Lucas: ſed, divíno Spíritu ubertátem dictórum rerúmque ómnium miniſtránte, ſinè ullo molímine cœpta complérunt.

℟. jx. Hic Liber mandatórum Dei, & lex quæ eſt in ætérnum. * Omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem. *Bar.* 4. 1. ℣. Omnis Scriptúra divínitùs inſpiráta, útilis eſt ad docéndum. 2. *Tim.* 3. 16. * Omnes. Glória. * Omnes.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ, Dómine, loquéntur: ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144. 5.

Ant. 8. c. Locútus eſt Dóminus ad vos.... vocem verbórum ejus audíſtis *Deut.* 4. 12.

Ant. 2. D. Dilécti à Deo, quòd elégerit vos Deus primítias in ſalútem, in ſanctificatióne Spíritûs, & in fide veritátis. 2. *Theſſ.* 2. 12.

Ant. 5. a. Oſténdit vobis pactum ſuum, quod præcépit ut facerétis. *Deut.* 4. 13.

Ant. 3. *a.* Annuntiáte.

CANTICUM ISAIÆ. *c.* 52. *v.* 7. *ad* 10.

Laudantur Prædicatores Evangelicæ pacis.

QUàm pulchri ſuper montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, * annuntiántis bonum!

Prædicántis ſalútem, * dicéntis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum, * levavérunt vocem, ſimul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt; * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, deſérta Jeruſalem; *

ꞏſolátus eſt Dómi-
ulum ſuum, redé-
úſalem.
ꞏit Dóminus brá-
ꞏnctum ſuum, * in
ꞏmnium géntium:
ꞏdébunt omnes fines
Salutáre Dei no-

Annuntiáte in gén-
ꞏt audítum fácite;
ꞏignum, prædicáte,
ꞏe celáre. *Jer.* 50.

ꞏ. F. Oráte pro no-
ſermo Dei currat,
ꞏicétur. 2. *Theſſ.* 3.

ꞏULUM. *Joſ.* 1. 8.
ꞏ recédat volúmen
ꞏgis hujus ab ore
ꞏl meditáberis in eo
ꞏc nóctibus, ut cu-
ꞏ& fácias ómnia quæ
ꞏunt in eo.
ꞏUNUS. S. V.
ꞏRISTI perénnes
ꞏúntii,
qui cœléſtibus
Dei Myſtéria
per orbem ſpárgi-

ꞏM ſub umbris cón-
ꞏ,
ꞏcri quæ víderant,
ꞏprocul cedéntibus,
ꞏhæc pleno die.
ꞏANA quæ tulit
ꞏis,
ꞏquæ geſſit Homo,
ꞏénda pósteris,
ꞏſcripsíſtis Deo.
ꞏo remótos, tém-
ꞏ,
ꞏt idem Spíritus;

Et quiſque, pro ductu Dei,
Scribéndo Chriſtum réddidit.

Nos ut docéret, índuit
Vocis ſonos Verbum Patris:
Veſtris adhuc in páginis,
Nobis loqui non déſinit.

Uni ſit & trino Deo,
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Ignítum, Dómine, elóquium tuum vehementer; ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118. 140.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Præcepíſti ei, Dómine, ſcríbere Legem tuam, coram fíliis Iſraël. *Bar.* 2. 28.

Oratio.

DEus, qui beáto Lucæ córporum médico, Evangélium Fílii tui nobis tradéndum credens, eum étiam effecíſti médicum animárum; fac nos sálubri verbo tuo ſemper inténtos, quæ nóxia eſſe demónſtrat, fúgere, & quæ utília ſalúti, fidéliter apprehéndere; Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

AD PRIMAM.

Ant. Locútus eſt.

CAPITULUM. *Jac.* 1. 23. 24.

SI quis audítor eſt verbi, & non factor, hic com-

parábitur viro conſideránti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo; conſiderávit enim ſe, & ábiit; & ſtatim oblítus eſt qualis fúerit.

℟. *breve*. Chriſte.

AD TERTIAM.

Ant. Diléćti.

Capitulum. 2. *Cor*. 10. 14. 15.

Usque ad vos pervénimus in Evangélio Chriſti, non in imménſum gloriántes in aliénis labóribus, ſpem autem habéntes creſcéntis fídei veſtræ in vobis magnificári.

℟. *breve*. Bonum mihi * Lex oris tui, Dómine. ℟. Bonum. ℣. Super míllia auri & argénti. * Lex. Glória. ℟. Bonum. *Pſ*. 118. 72.

℣. Da mihi intelléćtum, Dómine; ℟. Et diſcam mandáta tua. *Pſ*. 118. 73.

AD SEXTAM.

Ant. Oſténdit.

Capitulum. *Coloſſ*. 1. 6.

Evangélium pervénit ad vos, ſicut & in univérſo mundo eſt, & frućtíficat, & creſcit ſicut in vobis, ex ea die quâ audíſtis.

℟. *breve*. Suſcitávit Dóminus * Teſtimónium in Jacob. ℟. Suſcitávit. ℣. Et legem póſuit in Iſraël. * Teſtimónium. Glória. ℟. Suſcitávit. *Pſ*. 77. 5.

℣. Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum; ℟. In conſpéćtu géntium revelávit juſtítiam ſuam. *Pſ*. 97. 2.

AD NONAM.

Ant. Oráte.

Capitulum. 1. *Joan*. 1. 4. 5.

Hæc ſcribimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium veſtrum ſit plenum. Et hæc eſt annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis.

℟. *breve*. Elóquia Dómini, * Elóquia caſta. ℟. Elóquia. ℣. Argéntum igne examinátum. * Elóquia caſta. Glória. ℟. Elóquia. *Pſ*. 11. 7.

℣. Præcéptum Dómini lúcidum, ℟. Illúminans óculos. *Pſ*. 18. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 8. c. Sciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis, quæ & lóquimur. 1. *Cor*. 2. 12. 13.

Ant. 2. D. Beátus qui in iſtis versátur bonis; qui ponit illa in corde ſuo, sápiens erit ſemper. *Eccli*. 50. 30.

Ant. 5. a. Per patiéntiam & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus. *Rom*. 15. 4.

Ant. 3. a. Judicábit Deus occúlta hóminum, ſecúndùm Evangélium. *Rom*. 2. 16.

Ant. 6. F. Quis finis eórum qui non credunt Dei Evangélio? 1. *Petr*. 4. 17.

Capitulum. *Gal*. 1. 11. 12.

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum eſt à me, quia non eſt ſecúndùm hóminem: neque enim ego

ne accépi illud, ne-
i; ſed per revela-
eſu Chriſti.
r. Sinæ ſub alto
ſuprà, in I. Veſpe-
68.
bit Deus voci ſuæ
irtútis; ℟. Date
Deo. Pſ. 67. 34. 35.
gnificat, Ant. 7. c.
iſto legatióne fún-
nquam Deo exhor-
r nos. 2. Cor. 5.

MPLETORIUM.
. D. Si opértum
gélium noſtrum,
péreunt eſt opér-
Cor. 4. 3.
r. Grates, perá-
die, p. 163.
ULUM. Gal. 1. 9.
es, ſi quis vobis
gelizáverit, præ-
od accepíſtis; aná-
.
ve. In manus.
nc dimíttis, Ant.
nſummábitur my-
Dei, ſicut evange-
per ſervos ſuos.
. 7.
IE XX.
FESTO
TI CAPRASII,
enſis Martyris.
emiduplex.
de Communi unius
, p. ix. additis
untur.
TIO III.
Ex Surio.
áſius, Agínni in
lia natus, Diocle-
tiáno & Maximiáno Impe-
ratóribus, cùm declinán-
dæ perſecutiónis causâ, in
ſpelúnca delitéſceret, aú-
diens beátæ Fidis Vírginis
& Mártyris agónem, hu-
jus exémplo animátus ad
pugnam, Chriſtum palàm
conféſſus eſt. Hunc repéntè
accérſit Daciánus Præſes:
nomen, genus, & pátriam
inquírit. Ille ſe Religióne
Chriſtiánum, Ordine Sacer-
dótem, nómine Capráſium
reſpóndit. Cúmque nec
blandítiis mulcéri, nec ullis
poſſet terróribus inflécti;
úngulis laniátus, & toto
córpore lacerátus, cápite
pléctitur. Corpus ejus Chri-
ſtiáni laténter colligéntes,
ſepultúræ mandavérunt.
Ex húmili ſepúlcro, ſan-
ctas levávit Relíquias, &
Fidélium veneratióni expó-
ſuit in Eccléſia beátæ Ma-
ríæ quam conſtrúxit apud
Agínnum, ſanctus Dulcí-
tius Epíſcopus, ubi Deus fre-
quéntia operátur mirácu-
la.

Oratio, Da nobis, quæ-
ſumus, Dómine, interce-
dénte, p. xiv.

DIE XXIII.
IN FESTO
SANCTI BENEDICTI,
Samaritani Epíſcopi, &
in territorio Picta-
vienſi Solitarii.
Simplex.
Omnia de Communi unius
S. Pontificis, p. xxiij. *ad-*
ditis quæ ſequuntur.

Lectio III.

Ex Bolland. Mabill. & antiq. Eccleſ. Pict. Monum.

BEnedíctus Epíſcopus, grátiæ donis & privilégiis perornátus, de civitáte Samaría, paganórum ſævítiam declínans, cum Vivéntio Presbýtero & quadragínta sóciis venit apud Pictávos, ad divum Hilárium, quem audíerat à Phrýgia regréſſum. A beatíſſimo fídei defensóre erémum juxta caſtéllum Graviónem, ad Clanum amnem, non procùl à Pictavórum urbe impetrávit. Ibi in excíſa petra Deo sérviens, uſque ad óbitum permánſit, ibidémque ſepúltus eſt. Accedénte verò témpore, Monaſtérium illic conſtrúctum eſt, quod ſancti Benedícti de Quinciaco nuncupátur.

Oratio, Da Ecclésiæ, p. xxviij.

Die XXV.

In Festo

SS. CRISPINI ET CRISPINIANI,

Sueſſionenſium Martyrum.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, p. xvj. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex S. Greg. Turon. & aliis.

CRiſpínus & Criſpiniánus, cum beáto Quintíno & Sóciis à Románo Pontífice in Gállias miſſi, Sueſſiónas venérunt: ubi, cùm multos ad Chriſti fidem convérterent, comprehénſi, ſub Rictióvaro Præſide, poſt immánia torménta, cápite truncáti ſunt. De his méntio fit in ómnibus ferè Martyrológiis Ecclésiæ Occidentális. Extrúcta eſt Sueſſióne, século ſexto, ſub eórum invocatióne Basílica, in qua Clodobértus Chilperíci regis filius ſepúltus eſt. Horum córpora è crypta edúxit ſanctus Elígius, eorúmque túmulum mirâ arte decorávit. Sub eórum nómine & patrocínio, idem Póntifex Ecclésiam monaſtérii Solemniacénſis, à ſe in pago Lemovicénſi cónditi, conſecrándam curávit.

Oratio, Exaúdi nos, p. xx.

Die XXVIII.

In Festo

SS. SIMONIS ET JUDÆ, Apoſtolorum.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, p. j. *additis quæ ſequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Hierónymi Presbýteri.

Comm. in Matt. Lib. 1. *Cap.* 10.

Lectio IV.

SImon, Cananæus, de vico Cana Galilææ, ubi

óminus vertit in
ſe eſt qui in álio
la ſcríbitur Zeló-
ıa quippe Zelus
tur. Thaddæus
elíſta Luca Judas
:itur : & álibi ap-
ebæus, quod in-
r Córculus. Cre-
ıe eſt eum fuiſſe
n : ſicut Simon,
c filii Zebedæi,
s, ex firmitáte &
ine fidei nomi-

.

CTIO V.
Script. Eccleſ.
Cap. 4.
frater Jacóbi,
n quidem, quæ
ı Cathólicis eſt,
ı relíquit. Et quia
Enoch, qui apó-
ſt, in ea aſsúmit
um, à pleríſque
tàmen autoritá-
ſtáte jam & uſu
& inter ſanctas
s computátur.
ſancti Adónis
Epíſcopi.
v. Apoſt. Cap. 11.
TIO VI.
.dæus apud Meſo-
.miam, Simon ve-
Egýptum tráditur
è : inde ſimul Pér-
grέſſi, cùm fidei
ınúmeram gentis
ıltitúdinem ſubdi-
& Ecclέſiam Dó-
è jam fundátam
, Martýrium ibi,
émporis explén-
tes, beáto certámine con-
ſummavérunt : honoríficè
ſepúlti à pópulis Chriſtiá-
nis, quos Dómino ipſi
genúerant. Quod quidam
putant Simónem Apóſto-
lum unum de Duódecim,
ipſum eſſe qui ſub Trajáno
crucem paſſus ſit, omnínò
falſum eſt. Nam & Beda
ſanctus Préſbyter, qui hoc
ſuper Acta Apoſtolórum
ſentit, Iſidórum ſecútus,
in libro Retractatiónum ſe
hoc non benè ſenſíſſe re-
prehéndit. Sed & Hiſtória
Eccleſiáſtica, non de Apó-
ſtolo, ſed de álio Simóne
geſta narrat.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Judæ
Apóſtoli.

LECTIO VII. *v.* 1. *ad* 6.

JUdas, Jeſu Chriſti ſer-
vus, frater autem Ja-
cóbi, his qui ſunt in Deo
Patre diléctis, & Chriſto
Jeſu conſervátis, & vocá-
tis : Miſericórdia vobis, &
pax, & cáritas adimpleátur.
Caríſſimi, omnem ſollicitú-
dinem fáciens ſcribéndi
vobis de commúni veſtra
ſalúte, necéſſe hábui ſcrí-
bere vobis : déprecans ſu-
percertári ſemel tráditæ
ſanctis fídei. Subintroié-
runt enim quidam hómi-
nes, qui olim præſcrípti ſunt
in hoc judícium, ímpii, Dei
noſtri grátiam transferén-
tes in luxúriam, & ſolum
Dominatórem & Dómi-
num noſtrum Jeſum Chri-

ſtum negántes. Commonére autem vos volo, ſciéntes ſemel ómnia, quóniam Jeſus pópulum de terra Ægýpti ſalvans, ſecúndò eos qui non crediderunt, pérdidit: Angelos verò qui non ſervavérunt ſuum principátum, ſed dereliquérunt ſuum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis ſub calígine reſervávit.

Lectio VIII. *v. 20. ad fin.*

Vos autem, caríſſimi, ſuperædificántes voſmetípſos ſanctíſſimæ veſtræ fídei, in Spíritu ſancto orántes, voſmetípſos in dilectióne Dei ſerváte: expectántes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam. Et hos quidem argúite judicátos: illos verò ſalváte, de igne rapiéntes. Aliis autem miſerémini in timóre: odiéntes & eam quæ carnális eſt, maculátam túnicam. Ei autem qui potens eſt vos conſerváre ſinè peccáto, & conſtitúere ante conſpéctum glóriæ ſuæ immaculátos, in exultatióne, in advéntu Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſoli Deo Salvatóri noſtro, per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, glória & magnificéntia, impérium & potéſtas ante omne ſéculum, & nunc, & in ómnia ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio IX. *c. 14. v. 22. ad 25.*

Quis Chriſtum diligere dicendus.

Dicit Jeſu Judas, non ille Iſcariótes: Dómine, quid factum eſt, quia manifeſtatúrus es nobis teípſum? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 76. n. 1. 2. 4.

Interrogávit Jeſum Judas, non ille tráditor ejus, qui Iſcariótes cognominátus eſt, ſed cujus Epíſtola inter Scriptúras Canónicas légitur: Dómine, quid factum eſt, quia nobis manifeſtatúrus es teípſum, & non mundo? Simus cum ipſis tanquam interrogántes diſcípuli, communémque Magíſtrum audiámus & nos. Judas enim ſanctus, non immúndus, nec inſectátor Dómini, ſed ſectátor, cauſam quæſívit, quare ſe non mundo, ſed ſuis manifeſtatúrus eſſet Jeſus: quare adhuc módicùm, & mundus non vidéret eum, ipſi autem vidérent eum. Reſpóndit Jeſus, & dixit ei: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit: & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & manſiónem apud eum faciémus. Facit in ſanctis, cum

'ilio, ſanctus étiam
ıanſiónem : intùs
ınquam Deus in
o. Deus Trínitas,
: Fílius, & Spíri-
ıs véniunt ad nos,
ímus ad eos. Vé-
ıveniéndo, vení-
diéndo : véniunt
ıdo, venímus in-
véniunt implén-
mus capiéndo : ut
; eórum non ex-
ſio, ſed intérna :
is eórum non tran-
ıánſio, ſed ætér-

Oratio.

, qui nos, per beá-
Apóſtolos tuos, ad
em tui nóminis
ribuíſti; da nobis
m tuórum Simónis
glóriam ſempitér-
ıficiéndo celebrá-
elebrándo profice-
Dóminum.

E XXXI.
VIGILIA
SANCTORUM.
m de Feria occur-
dditis quæ ſequun-

ſancti Evangélii
ndùm Lucam.
ı o III. *c.* 6. *v.*
d 23.
s docet Beatitu-
dines.

'átis Jeſus óculis in
:ípulos ſuos, dicé-
íti, paúperes, quia
eſt regnum Dei.
ua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Lucam. Lib. 5. n. 62. 63.

NUnc dicámus quemádmodùm in quátuor benedictiónibus, ſanctus Lucas benedictiónes ſit octo compléxus. Et quidem ſcimus virtútes eſſe quátuor cardináles, Temperántiam, Juſtítiam, Prudéntiam, Fortitúdinem. Qui pauper eſt ſpíritu, avárus non eſt. Qui flet, non ſupérbit; ſed mitis eſt & pacátus. Qui luget, humiliátur. Qui juſtus eſt, non negat quod ſcit ómnibus ad uſum commúniter datum. Qui miſerétur, largítur de ſuo. Qui ſuum donat, non quærit aliénum; nec dolum próximo ſtruit. Connéxæ ígitur ſibi ſunt concatenatǽque virtútes : ut qui unam habet, plures habére videátur. Et ſanctis una cómpetit virtus : ſed ejus quæ fúerit ubérior, ubérius eſt prǽmium.

℟. *iij.* Propter miſériam ínopum, & gémitum paúperum, * Nunc exúrgam, dicit Dóminus. *Pſ.* 11. 6. ℣. Gaudéte in illa die, & exultáte. *Luc.* 6. 23. * Nunc exúrgam. Glória. * Nunc exúrgam.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *à.* Cuſtódiet Dóminus rectórum ſalútem; & próteget gradiéntes ſimplíciter. *Prov.* 2. 7.

Dicuntur Preces, flexis genibus, p. 155.

Oratio.

DOmine Deus noſter, multíplica ſuper nos grátiam tuam; & quorum prævenímus glorióſa Solémnia, tríbue súbſequi in ſancta profeſſióne lætítiam; Per Dóminum noſtrum.

Deinde Suffragium de Cruce tantùm.

AD HORAS, *Preces, flexis genibus, ut in Pſalterio*, p. 158. *& ſequent.*

Oratio, Dómine Deus; *ſuprà.*

FESTA

STA NOVEMBRIS.

DIE I.

IN FESTO

NIUM SANCTORUM.

SOLEMNE MAJUS.

VESPERIS.
lmi de Feria.
hona 1. *toni* D.
s ſuos vocábit Dó-
.s nómine ália, in
benedíctus eſt ſu-
m, benedicétur in
65. 15. 16.
.*D.* In perpétuum
& apud Dóminum
eórum, & cogi-
irum apud Altíſſi-
p. 5. 16.
. *E.* Non esúrient
tient; & non per-
æſtus & ſol, quia
r eórum reget eos.
o.
. *E.* Habitábunt
lem, & anáthema
: ámpliùs; ſed ſe-
Jerúſalem ſecúra.
. 11.
. C. Gaúdium &
inveniétur in ea,
m áctio & vox lau-
1. 3.
ULUM. *Iſ.* 65.
B.
e ego creo cœlos
vos & terram no-
nnon erunt in me-
rs Autumnalis.

mória prióra, & non aſcéndent ſuper cor: ſed gaudébitis & exultábitis uſque in ſempitérnum, in his quæ ego creo.

℟. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, Dómine, & torrénte voluptátis tuæ potábis eos: * Quóniam apud te eſt fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35. 9. 10. ℣. Agnus qui in médio throni eſt, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7. 17. * Quóniam. Glória. *Reſumitur* ℟. Inebriabúntur.

HYMNUS. S. V.

VOs, ſancti Próceres,
vos, Súperûm chori,
Cœli quotquot habet régia,
Príncipes,
Noſtros nunc date veſtris
Cantus júngere cántibus.

PRIMIS, ante álios, glória Cœlitûm,
Chriſti Virgo Parens fulget honóribus;
Divinóque ſevérum
Flectit pígnore Júdicem.

X

Astant ſpiríṭuum mille ácies throno,
Regi ſancta ferunt vota cliéntium:
Hîc Baptíſta profúndo
Lucis flúmine mérgitur.

Quorum núntia vox, orbis ad últimas,
Chriſtum vox réſonans, intónuit plagas,
Præcónes duodéni
Sacris Vátibus áſſident.

Fuso purpúrei ſánguine Mártyres,
Et puro níveæ péctore Vírgines,
Agno cándida fundunt
Rubris lília cum roſis.

Qui pavêre ſuos Præpóſiti greges,
Paſcúntur ſúpero Númine pléniùs;
Qui flevêre, ſerénus
Abſtérgit lácrymas Pater.

A quo cuncta fluunt, máxima laus Patri;
Qui mundum réparat, máxima Fílio;
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini. Amen.

℣. In juſtítia tua exaltabúntur, Dómine: ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88. 17. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Vénient in Sion cum laude: & lætítia ſempitérna ſuper caput eórum. *Iſ.* 35. 10.

Oratio.

Deus, apud quem ómnium Sanctórum in cœlis eſt ætérna Feſtívitas; tríbue, quæſumus, eórum ſic nos in terris renováta Solémnia; ut adunáta eorúmdẽ intercéſſio, & abundantióra præſtet exémpla virtútum, & majóra nobis obtíneat augménta gratiárum; Per Dóminum.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas, eo ſolo diſcrimine, quòd hîc dicuntur Pſalmi de Feria.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum, apud quem eſt merces Juſtórum, * Veníte, adorémus. *Sap.* 5. 16.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2, *ritu ſolemni.*

Hymnus.

Quam pulchra, quàm diléćta ſunt
Celſi Tonántis átria!
Quæ mille circùm Cœlites
Cingunt colúntque míllia.

Hic in throno ſedet Deus,
Agnúſque Sanctórum decus,
In quo ſupérnæ pérmanet
Ætérna ſors Eccléſiæ.

Hac unus ardor in domo,
Deum vidére, psállere,
Amáre, ter Sanctum piis
Efférre ſemper laúdibus.

Quando ſolútâ cárcere,
Tibi licébit, mens mea,
His interéſſe cœtibus,
His te choris conjúngere.

Hoc te precámur ſúpplices,
Sol Agnus & lux Cœlitum,

vidére cum tuis
a perénnis pátriæ.
aen.
NOCTURNO.
al. 1. Beátus vir qui
iit, *p.* 3.
5. a. Grátia Dei &
órdia eſt in Sanctos
: reſpéctus in Elé-
us. *Sap.* 4. 15.
al. 32. Exultáte, Ju-
Dómino, *p.* 35.
4. a. In manu Dei
& non tanget illos
tum mortis. *Sap.* 3.

viſ. Pſal. 32. Beáta
p. 36.
8. c. Gaúdium &
n obtinébunt; &
dolor & gémitus. *Iſ.*

dovit Dóminus dies
ulatórum; ℟. Et hæ-
eórum in ætérnum
ſ. 36. 18.
ro Apocalypſis beáti
ánnis Apóſtoli.
o I. *c.* 4. *v.* 2. *ad* 8.
:e ſedes póſita erat
cœlo, & ſupra ſe-
:dens: & qui ſedé-
ímilis erat aſpéctui
jáſpidis & sárdinis:
erat in circúitu ſe-
nilis viſióni ſmarág-
Et in circúitu ſedis,
vigínti quátuor: &
hronos, vigínti quá-
niórcs ſedéntes, cir-
ıícti veſtiméntis al-
: in capítibus eórum
e aúreæ. Et de thro-
cedébant fúlgura, &
& tonitrua: & ſep-
tem lámpades ardéntes ante thronum, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei. Et in conſpéctu ſedis, tanquam mare vítreum símile cryſtállo: & in médio ſedis, & in circúitu ſedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & ſecúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas ſenas; & in circúitu & intùs plena ſunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, ſanctus, ſanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt.

℟. *j.* Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & * Fidéles in dilectióne acquiéſcent illi, quóniam donum & pax eſt Eléctis ejus. *Sap.* 3. 9. ℣. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui ſecúndùm propóſitum vocáti ſunt Sancti. *Rom.* 8. 28. * Fidéles. Glória. * Fidéles.

LECTIO II. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 8.

ET vidi in déxtera ſedéntis ſupra thronum, librum ſcriptum intùs & foris, ſignátum ſigíllis ſeptem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce

reámur concíves & contubernáles eſſe Spiríruum beatórum, miſcéri cœtui Patriarchárum, cúneis Prophetárum, ſenátui Apoſtolórum, Mártyrum exercítibus numeróſis, Confeſsórum collégiis, Vírginum choris: in ómnium dénique cólligi & collætári communióne Sanctórum.

℟. *v.* Fons parvus crevit in flúvium máximum, & in aquas plúrimas redundávit. * Lux & ſol ortus eſt, & húmiles exaltáti ſunt. *Eſth.* 11. 10. 11. ℣. Sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei, die ac nocte, in templo ejus. *Apoc.* 7. 15. * Lux. Glória. * Lux.

LECTIO VI. n. 6.

PRæſtolátur nos Eccléſia illa Primitivórum, & neglígimus: deſíderant nos Sancti, & parvi péndimus: expéctant nos Juſti, & diſſimulámus. Excitémur aliquándo, fratres: reſurgámus cum Chriſto; quærámus quæ ſursùm ſunt; quæ ſursùm ſunt, ſapiámus. Deſiderémus deſiderántes nos, properémus ad præſtolántes nos: expectántes nos, votis præoccupémus animórum. Ecce enim nihil in hac noſtra communióne ſecuritátis, nihil perfectiónis, nihil quiétis: & tamen hîc quoque quàm bonum & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum? Quidquid enim ſive intériùs, ſive extériùs, moléſtum occúrrit, ipſo útique tam germanórum consórtio fratrum, cum quibus eſt nobis cor unum & ánima una in Deum, tolerabílius invenítur. Quàm dúlcior erit, quàm delectabílior, quàm beátior únio, ubi nulla ſuſpício eſſe póterit, nulla diſſenſiónis occáſio, ubi omnes perfécta cáritas indiſſolúbili fœdere colligábit!

℟. *vj.* Suſcípient regnum Sancti Dei altíſſimi; * Et obtinébunt regnum, uſque in séculum, & séculum ſeculórum. *Dan.* 7. 18. ℣. Dóminus Deus illuminábit illos. *Apoc.* 22. 5. * Et. Glória. *Reſumitur* ℟. Suſcípient.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. 36. Noli æmulári in malignántibus, *p.* 75.

Ant. 4. f. Juſti fulgébunt ſicut ſol, in regno Patris eórum. *Matt.* 13. 43.

In diviſ. Pſal. 36. Novit Dóminus, *p.* 76.

Ant. 7. *d.* Erunt Sacerdótes Dei & Chriſti, & regnábunt cum illo. *Apoc.* 20. 6.

In alter. diviſ. Pſal. 36. Os Juſti meditábitur, *p.* 77.

Ant. 1. D. Non esúrient, neque sítient ámpliùs, nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. *Apoc.* 7. 16.

℣. Illúminans tu mirabíliter, Dómine, ℟. A móntibus ætérnis. *Pſ.* 75. 5.

|poc. 22. 5. * Gló-
ılória. *Reſumitur* ℟.

I. NOCTURNO.
'ſal. 33. Benedícam
ıum, p. 67.
. 7. c. Tempus advé-
regnum obtinuérunt
i. *Dan.* 7. 22.
liviſ. Pſal. 33. Ve-
ilii, p. 67.
. 3. g. Vidébunt fá-
Dei; & nomen ejus
ntibus eórum. *Apoc.*

'*ſal.* 35. Dixit injú-
p. 135.
. 1. a. Dicit Spíritus,
uiéſcant à labóribus
ópera enim illórum
ntur illos. *Apoc.* 14.

Exúltent Juſti in conſ-
Dei, ℟. Et delectén-
lætítia. *Pſ.* 67. 4.
no ſancti Bernárdi
Abbátis.
5. *in Feſt. Omn. SS.*
n. 1. & 2.

LECTIO IV.

ſtíva nobis eſt dies, &
ıter præcípuas Solem-
s hodiérna Solémnitas
rátur. Nóvimus Feſti-
m ómnium Sanctó-
lici, & eſſe, quam
celebrámus. Om-
, inquam, ſive cœlé-
, ſive terréſtrium.
enim Sancti de cœlo,
ıt Sancti de terra:
ue eórum qui de ter-
ıt, quidam adhuc in
, áliqui jam in cœlo.
adhuc Sanctórum áliquod tértium genus? Eſt, ſed occúltum. Sunt enim Sancti qui adhuc mílitant, adhuc pugnant: currunt adhuc, necdum comprehendérunt. Hæc nimirùm divérſitas appellatiónis in nómine ſanctitátis: ut álii quidem jam ſecúndùm conſummatiónem Sancti vocéntur, álii juxta ſolam adhuc prædeſtinatiónem.

℟. iv. Deus réddidit Juſtis mercédem labórum ſuórum, * Et dedúxit illos in via mirábili. *Sap.* 10. 17. ℣. Non confúnditur Deus vocári Deus eórum; parávit enim illis Civitátem. *Hebr.* 11. 16. * Et dedúxit. Glória. * Et dedúxit.

LECTIO V. n. 5.

AD quid Sanctis laus noſtra? Ad quid glorificátio noſtra? Ad quid noſtra hæc ipſa Solémnitas? Quò eis terrénos honóres, quos, juxta verácem Fílii promiſſiónem, honoríficat Pater cœléſtis? Quò eis præcónia noſtra? Pleni ſunt. Prorsùs ità eſt, dilectíſſimi: honórum noſtrórum Sancti non egent, nec quidquam eis noſtrâ devotióne præſtátur. Planè, quòd eórum memóriam venerámur, noſtrâ intereſt, non ipsórum. Vultis ſcire quantùm intereſt noſtrâ? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio deſidérium véhemens inflammári, ut eórum tam optábili ſocietáte fruámur, & me-

℟. *viij*. Lætabúntur coram te, Dómine, ſicut qui lætántur in meſſe; * Sicut exúltant victóres, captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia. *Iſ*. 9. 3. ℣. Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus. *Apoc*. 19. 5. * Sicut exúltant. Glória. * Sicut exúltant.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c*. 5. *v*. 1. *ad* 12.

Octo Beatitudines.

VIdens Jeſus turbas, aſcéndit in montem: & cùm ſedíſſet, acceſsérunt ad eum diſcípuli ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De Unitate Eccleſiæ.

SI fílii Dei ſumus, pacífici eſſe debémus. Beáti, inquit, pacífici: quóniam ipſi fílii Dei vocabúntur. Pacíficos eſſe opórtet Dei fílios, corde mites, ſermóne símplices, affectióne concórdes, fidéliter ſibi unanimitátis néxibus cohæréntes. Hæc unanímitas ſub Apóſtolis olim fuit: ſic novus credéntium pópulus, Dómini mandáta cuſtódiens, caritátem ſuam ténuit. Probat Scriptúra divína, quæ dicit: Turba autem eórum qui credíderant, ánimâ & mente unâ agébant. Et íterùm: Et erant perſeverántes omnes unánimes in oratióne. Et ídeò quia efficácibus précibus orábant, ídeò impetráre cum fidúcia póterant quodcúmque de Dómini miſericórdia poſtulábant. In nobis verò ſic unanímitas diminúta eſt, ut & lárgitas operatiónis infrácta eſt.

℟. *jx*. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; & exaltábit manſuétos in ſalútem. * Exultábunt Sancti in glória: lætabúntur in cubílibus ſuis: exaltatiónes Dei in gútture eórum. *Pſ*. 149. 4. 5. 6. ℣. Salus Deo noſtro, qui ſedet ſuper thronum, & Agno. *Apoc*. 7. 10. * Exultábunt. Glória. *Reſumitur* ℟. Beneplácitum.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; ℟. In sécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ*. 83. 5.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. Benedícite Dómino, omnes Elécti ejus: ágite dies lætítiæ, & confitémini illi. *Tob*. 13. 10.

Ant. 4. E. Fas eſt & decet meminíſſe fratrum: lætámur ítaque de glória veſtra. 1. *Mach*. 12. 11. 12.

Ant. 7. *d*. Deus de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. 1. *Petr*. 2. 9.

Ant. 5. C. Acceſsíſtis

CANTICUM. *Sap. c.* 10. *v.* 17. *ad* 20.

Laudatur Deus magnificus, pro mercede reddita Sanctis.

REddidit Deus juſtis mercédem labórum ſuórum; * & dedúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velaménto diéi, * & in luce ſtellárum per noctem.

Tránſtulit illos per mare Rubrum; * & tranſvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérſit in mare; * & ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideò juſti tulérunt * ſpólia impiórum,

Et decantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum; * & victrícem manum tuam laudavérunt páriter.

Ant. Acceſsíſtis ad Sion montem, & Civitátem Dei vivéntis, Jerúſalem cœléſtem. *Hebr.* 12. 22.

Ant. 1. f. Vos genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis. 1. *Petr.* 2. 9.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5. 4.

QUi ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti; eò quòd nólumus expoliári, ſed ſupervéſtiri; ut abſorbeátur quod mortále eſt, à vita.

HYMNUS. S. V.

HYMNIS dum réſonat cúria Cœlitûm,
Hîc flemus, pátriis finibus éxules:
Hîc ſuſpénſa tenémus,
Mutis cántibus, órgana.

QUANDO mens mìſero líbera cárcere,
Se veſtris sóciam cœtibus ínſeret!
Et calígine pulsâ,
Cœli lucem habitábimus!

OBSCURÆ fúgient mentis imágines,
Cùm ſtantes própiùs lúminis ad Jubar,
Nos Verum ſinè nube
Ipſo in fonte vidébimus.

NOBIS, ſancta Cohors, ſis bona: flúctibus
Luctántes médiis, quos modò réſpicis,
Da portus, duce Chriſto,
Da contíngere próſperos.

A QUO cuncta fluunt, máxima laus Patri:
Qui mundum réparat, máxima Fílio:
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

℣. Super flúmina Babylónis, illic sédimus; ℟. Et flévimus, cùm recordarémur Sion. *Pſ.* 136. 1.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. J. A século non audiérunt, neque aúribus percepérunt, óculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparáſti expectántibus te. *Iſ.* 64. 4.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum

mérita, ſub una tríbuis Celebritáte venerári; quæſumus ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis interceſsóribus largiáris; Per Dóminum.

Ad Horas, *Doxologia*

Fons ſanctitátis, ô Deus!
Qui magna merces es nimis,
Et certa Sanctórum quies,
Jugis tibi ſit glória.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Benedícite.

Capitulum. *Rom.* 8. 30.

QUos prædeſtinávit Deus, hos & vocávit; & quos vocávit, hos & juſtificávit; quos autem juſtificávit, illos & glorificávit.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui glorificáris in concílio Sanctórum. *Pſ.* 88. 8.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Invocat. Sanct.*

MAndat ſancta Sýnodus ómnibus docéndi munus curámque ſuſtinéntibus, ut Fidéles diligénter ínſtruant, docéntes eos, Sanctos unà cum Chriſto regnántes, oratiónes ſuas pro homínibus Deo offérre, bonum atque útile eſſe ſupplíciter eos invocáre, & ob beneficia impetránda à Deo per Fílium ejus Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, qui ſolus noſter Redémptor & Salvátor eſt, ad eórum oratiónes, opem, auxílium confúgere.

AD TERTIAM.

Ant. Fas eſt.

Capitulum. *Hebr.* 12. 1.

TAntam habéntes impóſitam nubem téſtium, deponéntes omne pondus & circúmſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen.

℟. *breve.* Quis dabit mihi pennas, ſicut colúmbæ? * Allelúia, allelúia. ℟. Quis. ℣. Et volábo, & requiéſcam. * Allelúia. Glória. ℟. Quis. *Pſ.* 54. 7.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. 10

AD SEXTAM.

Ant. Deus.

Capitulum. 1. *Cor.* 13. 9. 10.

EX parte cognóſcimus, & ex parte prophetámus: cùm autem vénerit quod perféctum eſt, evacuábitur quod ex parte eſt.

℟. *breve.* Læténtur omnes qui ſperant in te, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Læténtur. ℣. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. * Allelúia. Glória. ℟. Læténtur. *Pſ.* 5. 12.

℣. Vox exultatiónis & ſalútis, ℟. In tabernáculis Juſtórum. *Pſ.* 117. 15.

I O N A M.
)s.
L U M. 2. *Cor*. 5.

umus in córpore,
rinámur à Dó-
fidem enim am-
& non per ſpé-
lémus autem, &
luntátem habé-
s peregrinári à
& præséntes eſſe
ùm.
Quàm diléćta ta-
tua, Dómine vir-
llelúia, allelúia.
℣. Concupíſcit,
nima mea in átria
* Allelúia. Gló-
iàm. *Pſ*. 83. 2. 3.
ior eſt dies una
tuis, ℟. Super
. 83. 11.
E S P E R A S.
. 115. Crédidi,
od, *p*. 109.
f. Filii Dei ſu-
ıondùm appáruit
us. 1. *Joan*. 3. 2.
l. 121. Lætátus
51.
D. Ipsíus ſumus
reáti in Chriſto
éribus bonis quæ
t Deus, ut in
lémus. *Eph*. 2. 10.
l. 125. In con-
Dóminus, *p*. 110.
. *a*. Sumus filii
autem filii, &
Rom. 8. 16. 17.
l. 136. Super
abylónis, *p*. 151.
E. Ipſi intra nos
, adoptiónem fi-

liórum Dei expectántes, *Rom*. 8. 23.

In Pſal. 149. Cantáte Dómino. . . . * laus ejus, *p*. 113.

Ant. 5. C. Si quod non vidémus, ſperámus, per patiéntiam expectámus *Rom*. 8. 25.

CAPITULUM. 1. *Petr*. 1. 15. 16.

SEcúndùm eum qui vocávit vos Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis: quóniam ſcriptum eſt: Sancti erítis, quóniam ego Sanctus ſum.

HYMNUS. S. V.

CŒLO quos éadem glória cónſecrat,
Terris vos éadem concélebrat dies:
Læti veſtra ſimul prǽmia pángimus
Duris parta labóribus.

JAM vos paſcit Amor, núdaque Véritas:
De pleno bíbitis gaúdia flúmine:
Illic perpétuam mens sátiat ſitim,
Sacris ébria fóntibus.

ALTIS ſecum hábitans in penetrálibus,
Se Rex ipſe ſuo contúitu beat;
Illabénſque, ſuî pródigus, íntimis
Seſe méntibus ínſerit.

ALTARI médio cui Deus ínſidet,
Agni fumat adhuc innócuus cruor.
Quæ mactáta Patri ſe ſemel óbtulit,

Se jugis litat Hóſtia.

Pronis turba ſenum cérnua fróntibus,
Inter tot rútili fúlgura lúminis,
Regnánti Dómino dévovet aúrea,
Quæ ponit, diadémata.

Gentes innúmeræ, conſpícuæ ſtolas
Agni purpúreo ſánguine cándidas,
Palmis læta Cohors, cántibus æmulis,
Ter Sanctum célebrant Deum.

Sit laus ſumma Patri, súmmaque Fílio:
Sit par, ſancte, tibi laus quoque, Spíritus,
Qui das pro méritis, óptimus árbiter,
Te totum ſimul ómnibus. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abſcondíſti timéntibus te! *Pſ.* 30. 20.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Fílii ſanctórum ſumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his, qui fidem ſuam nunquam mutant ab eo. *Tob.* 2. 18.

Poſt ℣. Benedicámus Dómino, (*niſì ſit Sabbatum*,) *dicuntur Veſperæ de Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, ut infrà*, p. 493.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. c. Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. 1. *Cor.* 2. 9.

Hymnus. Grates, peráċto jam die, *p.* 163.

Capitulum. *Eph.* 6. 12.

Non eſt nobis colluctátio advérsùs carnem & ſánguinem; ſed advérsùs príncipes & poteſtátes, advérsùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. A. Vidébimus Deum ſícuti eſt: & omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille Sanctus eſt. 1. *Joan.* 3. 2. 3.

Oratio, Illúmina, *p.* 164.

DIE II.
COMMEMORATIONE
ANIUM FIDELIUM
DEFUNCTORUM.

Solemne Minus.

lemnitas hæc occurrat
ninica, transfertur in
n II. & tunc poſt Veſ-
de Dominica, dicun-
ſperæ de Commemo-
e omnium Fidelium
ctorum, ut infrà.
SPERÆ & reliquum
m incipiuntur abſo-
ſinè Deus, in ad-
um.
ſine Pſalmorum non
r ℣. Glória Patri :
s loco dicitur :
uiem ætérnam dona
ómine ; * & lux per-
lúceat eis.

VESPERAS.

Pſal. 114. Diléxi,
am, *p.* 150.
. 3. c. Præcépit Adæ
, dicens : Ex omni li-
aradíſi cómede ; de
autem ſciéntiæ boni
li ne cómedas. *Gen.*
17.
Pſal. 119. Ad Dómi-
cùm tribulárer, *p.* 71.
. 2. D. In quocúm-
ie coméderis ex eo,
moriéris. *Gen.* 2. 17.
Pſal. 120. Levávi ócu-
eos, *p.* 71.

Ant. 8. d. Múlier tulit de
fructu ligni, & comédit ;
dedítque viro ſuo, qui co-
médit. *Gen.* 3. 6.
In Pſal. 129. De profún-
dis clamávi, *p.* 130.
Ant. 3. b. Adæ dixit
Deus : In ſudóre vultûs
tui veſcéris pane, donec
revertáris in terram de qua
ſumptus es. *Gen.* 3. 19.
In Pſal. 137. Confitébor
tibi, Dómine....* quóniam
audíſti, *p.* 49.
Ant. 2. D. Invídiâ diá-
boli, mors introívit in or-
bem terrárum. *Sap.* 2. 24.
℟. Meménto quæ ante te
fuérunt, & quæ ſuperven-
túra ſunt tibi : * Hoc ju-
dícium à Dómino omni
carni. *Eccli.* 41. 5. ℣. In
omnes hómines mors per-
tránſiit, in quo omnes pec-
cavérunt. *Rom.* 5. 12. *
Hoc. *Reſumitur* ℟. Me-
ménto.
℣. Homo vanitáti ſími-
lis factus eſt : ℟. Dies ejus
ſicut umbra prætéreunt.
Pſ. 143. 4.
Ad Magníficat, *Ant.* 1. a.
Ibit homo in domum æ-

ternitátis ſuæ; & circuíbunt in platéa plangéntes. *Eccle.* 12. 5.

Finitâ Antiphonâ, dicitur, Dóminus vobíſcum, *deinde Oratio*, Fidélium, *infrà, ad Laudes*, p. 501. *& immediatè poſt Concluſionem*,

℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà, in Feſto omnium Sanctorum*, p. 492.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20. 38.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

In fine Pſalmi, loco, Glória Patri, *dicitur*, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 5. Verba mea áuribus pércipe, *p.* 66.

Ant. 1. a. Homo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. *Job.* 14. 1.

In Pſal. 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 52.

Ant. 4. f. Quaſi flos egréditur, & contéritur; & fugit velut umbra. *Job.* 14. 2.

In Pſal. 12. Uſquequò, Dómine, *p.* 74.

Ant. 2. D. Homo, cùm mórtuus fúerit, & nudátus, atque consúmptus, ubi, quæſo, eſt? *Job.* 14. 10.

℣. Exaúdi, Dómine, oratiónem meam; ℟. Ad te omnis caro véniet. *Pſ.* 64. 3.

Pater noſter; *totum ſecretò.*

Lectiones leguntur ſine Benedictionibus, nec additur in fine, Tu autem, *nec quidquam aliud.*

De Libro Job.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 13. *ad fin.*

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putáſne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti: ſed parce peccátis meis. Signáſti quaſi in sácculo delícta mea: ſed curáſti iniquitátem meam. Mons cadens défluit, & ſaxum transfértur de loco ſuo: lápides éxcavant aquæ, & alluvióne paulátim terra consúmitur: & hóminem ergo ſimíliter perdes. Roboráſti eum paúlulùm, ut in perpétuum transíret: immutábis fáciem ejus, & emíttes eum. Sive nóbiles fúerint filii ejus, ſive ignóbiles, non intélliget. Attamen caro ejus, dum vivet, dolébit; &

illíus ſuper ſemetíp-
ſbit.
Futúra témpora obli-
cúncta páriter opé-
Móritur doctus ſi-
ut indóctus. *Eccle.*
℣. Per unum hómi-
peccátum in hunc
m intrávit, & per
ım, mors. *Rom.* 5.
Móritur.
IO II. *c.* 19. *v.* 7.
6.
e clamábo vim pá-
ns, & nemo aúdiet:
ábor, & non eſt qui
. Sémitam meam
sépſit, & transíre
ſum: & in calle meo
ıs póſuit. Spoliávit
riâ meâ: & ábſtulit
m de cápite meo.
rit me úndique, &
& quaſi evúlſæ ár-
bſtulit ſpem meam.
eſt contra me furor
t ſic me hábuit quaſi
ſuum. Simul venê-
trónes ejus, & fe-
ſibi viam per me:
edérunt in gyro ta-
ulum meum. Fratres
ongè fecit à me: &
ei quaſi aliéni receſ-
à me. Dereliqué-
e propínqui mei: &
e nóverant, oblíti
eî. Inquilíni domûs
& ancíllæ meæ, ſi-
num habuérunt me:
ſi peregrínus fui in
eórum. Servum me-
ávi, & non reſpón-
e próprio deprecá-
um.

℟. *ij*. Omnia tempus habent; & * Suis ſpátiis tránſeunt univérſa ſub cœlo: tempus naſcéndi, & tempus moriéndi. *Eccle.* 3. 1. 2. ℣. Judícium quidem ex uno in condemnatiónem. *Rom.* 5. 16. * Suis.

LECTIO III. *c.* 23. *v.* 8. *ad* 15.

SI ad Oriéntem íero, non appáret: ſi ad Occidéntem, non intélligam eum. Si ad ſiníſtram, quid agam? non apprehéndam eum: ſi me vertam ad déxteram, non vidébo illum. Ipſe verò ſcit viam meam, & probávit me quaſi aurum quod per ignem tranſit. Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus: viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. A mandátis labiórum ejus non recéſſi: & in ſinu meo abſcóndi verba oris ejus. Ipſe enim ſolus eſt, & nemo avértere poteſt cogitatiónem ejus: & ánima ejus quodcúmque vóluit, hoc fecit. Cùm expléverit in me voluntátem ſuam, & ália multa ſimília præſtò ſunt ei. Et idcircò à fácie ejus turbátus ſum, & conſíderans eum, timóre ſollícitor.

℟. *iij*. Ne ſpernas hóminem in ſua ſenectúte: étenim ex nobis ſenéſcunt. * Noli de mórtuo inimíco tuo gaudére, ſciens quóniam omnes mórimur. *Eccli.* 8. 7. 8. ℣. Ecce Judex ante jánuam aſsíſtit. *Jac.* 5. 9. * Noli. *Reſumitur* ℟. Ne ſpernas.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. 22. Dóminus regit me, *p.* 108.

Ant. 6. F. Homo, cùm dormíerit, non resúrget, donec atterátur cœlum. *Job.* 14. 12.

In Pſal. 24. Ad te, Dómine, levávi, *p.* 105.

Ant. 8. G. Sicut in Adam omnes moriúntur; ità & in Chriſto omnes vivificabúntur. 1. *Cor.* 15. 22.

In diviſ. Pſal. 24. Univérſæ viæ Dómini, *p.* 105.

Ant. 2. D. Canet tuba; & mórtui resúrgent incorrúpti: & nos immutábimur. 1. *Cor.* 15. 52.

℣. Non derelinques, Dómine, ánimam meam in inférno: ℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Pſ.* 15. 10.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 172. *De verbis Apoſt.* n. 1.

LECTIO IV.

ADmonet nos beátus Apóſtolus, ut de dormiéntibus, hoc eſt, mórtuis caríſſimis noſtris, non contriſtémur, ſicut & cæteri qui ſpem non habent, ſpem ſcílicet reſurrectiónis & incorruptiónis ætérnæ. Nam ídeò & dormiéntes eos appéllat Scriptúræ veracíſſima conſuetúdo: ut cùm dormiéntes audímus, evigilatúros mínimè deſperémus. Unde étiam cantátur in Pſalmo: Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat? Eſt ergo de mórtuis, eis qui díligunt, quædam triſtítia quodámmodo naturális. Mortem quippe horret, non opínio, ſed natúra: nec mors hómini accíderet, nisì ex pœna quam præcéſſerat culpa. Quaprópter ſi animália quæ ità creáta ſunt, ut ſuo quæque témpore moriántur, mortem fúgiunt, díligunt vitam; quantò magìs homo, qui ſic fúerat creátus, ut ſi vívere ſinè peccáto voluíſſet, ſinè término víveret? Hinc ítaque necéſſe eſt ut triſtes ſimus, quando nos moriéndo déſerunt quos amámus: quia etſi nóvimus eos non in ætérnum relínquere nos mansúros, ſed aliquántùm præcédere ſecutúros; tamen mors ipſa quam natúra réfugit, cùm óccupat diléctum, contríſtat in nobis ipsíus dilectiónis affédum. Ideò non admónuit Apóſtolus, ut non contriſtémur: ſed, non ſicut cæteri qui ſpem non habent.

℟. iv. Vivent mórtui tui, interfécti mei resúrgent. * Expergiſcímini, & laudáte, qui habitátis in púlvere. *Iſ.* 26. 19. ℣. Deus, eos qui dormiérunt per Jeſum, addúcet cum eo. 1. *Theſſ.* 4. 13. * Expergiſcímini.

LECTIO V. n. 1. 2.

COntriſtámur ergo nos, in noſtrórum mórtibus, neceſſitáte amittendi, ſed cum ſpe recipiéndi. Inde

tur, hinc consolámur: infirmitas ꜳfficit, hinc réficit: inde dolet na condítio, hinc ſavína promíſſio. Proínmpæ fúneris, ágmiequiárum, ſumptuóſa ntia ſepultúræ, montórum opulénta conio, vivórum ſunt quanque ſolátia, non ada mortuórum. Orabus verò ſanctæ Ec-, & Sacrifício ſalutá- & eleemóſynis quæ órum ſpirítibus eror, non eſt dubitánmórtuos adjuvári: ut is miſericórdiùs agá- Dómino, quàm eópeccáta meruérunt. enim à pátribus trá-, univérſa obſérvat ſia: ut pro eis qui in oris & Sánguinis Chrimmunióne defúncti cùm ad ipſum Sacria loco ſuo commemor, orétur: ac pro illis e id offérri commetur. Cùm verò, eórum endandórum causâ, miſericórdiæ celeur, quis eis dúbitet gári, pro quibus ora- Deo non ínániter altur? Non omnínò géndum eſt iſta prodefúnctis: ſed tálibus à víxerint ante mor- ut poſſint eis hæc eſſe poſt mortem. quì ſine fide quæ per iónem operátur, ejúſacraméntis, de corpóribus exiérunt, fruſtrà illis à ſuis hujúſmodi pietátis impendúntur offícia, cujus, dum hîc eſſent, pígnore caruérunt, vel non ſuſcipiéntes, vel in vácuum ſuſcipiéntes Dei grátiam, & ſibi non miſericórdiam theſaurizántes, ſed iram.

℞. *v.* Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his: * Ecce ego intromíttam in vos ſpíritum, & vivétis. *Ezech.* 37. 5. ℣. Mórtui aúdient vocem Fílii Dei; & qui audíerint, vivent. *Joan.* 5. 25. * Ecce.

LECTIO VI. n. 2. 3.

NOn ergo mórtuis nova mérita comparántur, cùm pro eis boni áliquid operántur ſui: ſed eórum præcedéntibus conſequéntia iſta reddúntur. Non enim actum eſt, nisì cùm hîc víverent, ut eos hæc áliquid adjuvárent, cùm hîc vívere deſtitiſſent. Et ídeò iſtam fíniens quiſque vitam, nisì quod méruit in ipſa, non póterit habére poſt ipſam. Permittántur ítaque pia corda carórum, de ſuórum mórtibus contriſtári, dolóre ſanábili: & conſolábiles lácrymas fundant, conditióne mortáli, quas citò réprimat fídei gaúdium, quâ credúntur Fidéles, quando moriúntur, paúlulùm à nobis abíre & ad melióra tranſíre. Conſoléntur eos étiam fratérna obſéquia, ſive quæ funéribus exhibéntur, ſivè

quæ doléntibus adhibéntur : ne ſit juſta queréla dicéntium : Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; & conſolántes, & non invéni. Sit pro víribus cura ſepeliéndi & ſepúlcra conſtruéndi : quia & hæc in Scriptúris ſanctis inter bona ópera deputáta ſunt : nec ſolùm in corpóribus Patriarchárum aliorúmque Sanctórum, & humánis cadavéribus quorumcúmque jacéntium : verùm étiam in ipsíus Dómini córpore, prædicáti atque collaudáti ſunt, qui iſta fecérunt. Impleant hæc hómines erga ſuos offícia poſtrémi múneris, & ſui humáni leniménta mœróris : verùm illa quæ ádjuvant ſpíritus defunctórum, oblatiónes, oratiónes, erogatiónes, multò pro eis obſervántiùs, inſtántiùs, abundántiùs impéndant, qui ſuos, carne non ſpíritu mórtuos, non ſolùm carnáliter, ſed étiam ſpirituáliter amant.

℟. *vj.* Clamávi ad te, Dómine; dixi : * Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141. 6. ℣. Semper cum Dómino érimus : ítaque conſolámini ínvicem in verbis iſtis. 1. *Theſſ.* 4. 16. 17. * Tu es. *Reſumitur* ℟. Clamávi.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. 26. Dóminus illuminátio mea, *p.* 99.

Ant. 3. g. Statútum eſt homínibus ſemel mori, poſt hoc autem, judícium. *Hebr.* 9. 27.

In diviſ. Pſal. 26. Exáudi, Dómine, *p.* 99.

Ant. 8. G. Omnes qui in monuméntis ſunt, áudient vocem Fílii Dei. *Joan.* 5. 28.

In Pſal. 42. Júdica me, Deus, *p.* 104.

Ant. 5. a. Tunc reddet unicuíque, ſecúndùm ópera ejus. *Matt.* 16. 27.

℣. Novit Dóminus viam juſtórum; ℟. Et iter impiórum períbit. *Pſ.* 1. 6.

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Coríntheos.

LECTIO VII. *c.* 15. *v.* 35. *ad* 44.

DIcet áliquis : Quómodo reſúrgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas, non vivificátur, nisì priùs moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum eſt, séminas, ſed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus cæterórum. Deus autem dat illi corpus ſicut vult : & unicuíque séminum, próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro : ſed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píſcium. Et córpora cœléſtia, & córpora terréſtria : ſed ália quidem cœléſtium glória, ália autem terréſtrium. Alia cláritas ſolis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas ſtellárum : ſtella

a à ſtella differt in cla-
:e : ſic & reſurréctio
tuórum. Seminátur in
·uptióne , ſurget in
orruptióne. Seminátur
ignobilitáte, ſurget in
:ia. Seminátur in infir-
áte, ſurget in virtúte.
ninátur corpus animále,
get corpus ſpiritále.
R. *vij.* Servatórem áni-
: tuæ nihil fallit, * Red-
que hómini juxta ópera
. *Prov.* 24. 12. ℣. Con-
:gabúntur ante eum om-
s gentes. *Matt.* 25. 32.
Reddétque.
:CTIO VIII. *v.* 44.
ad 50.
I eſt corpus animále,
eſt & ſpiritále, ſicut
iptum eſt: Factus eſt pri-
is homo Adam in áni-
m vivéntem, noviſſimus
lam in ſpíritum vivifi-
item. Sed non priùs
od ſpiritále eſt, ſed quod
imále: deínde quod ſpi-
ále. Primus homo de
ra, terrénus: ſecúndus
mo de cœlo, cœléſtis.
alis terrénus, tales &
réni: & qualis cœléſtis,
es & cœléſtes. Igitur, ſi-
: portávimus imáginem
réni, portémus & imá-
nem cœléſtis. Hoc autem
:o, fratres: quia caro &
iguis regnum Dei poſſi-
re non poſſunt: neque
rrúptio incorruptélam
ſſidébit.
R. *viij.* Conſiderábat
das quòd hi qui cum pie-
:e dormitiónem accé-
perant, óptimam habérent
repóſitam grátiam: * Sancta
ergo & sálubris eſt cogitátio
pro defúnctis exoráre, ut à peccátis ſolvántur.
2. *Mach.* 12. 45. 46.
℣. Non ſit ſchiſma in córpore: ſed idípſum pro ínvicem
ſollícita ſint membra. 1. *Cor.* 12. 25. * Sancta.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *c.* 5. *v.* 25. *ad* 29.

Reſurrectio futura & judicium.

DIxit Jeſus Judǽis: Amen, amen dico vobis, quia venit hora, & nunc eſt, quando mórtui aúdient vocem Fílii Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. de cura gerenda pro mortuis. n. 22.

NOn exiſtimémus ad mórtuos pro quibus curam gérimus, perveníre, niſì quòd pro eis, ſive altáris, ſive oratiónum, ſive eleemoſynárum ſacrifíciis ſolémniter ſupplicámus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus proſint, ſed iis tantùm quibus dum vivunt, comparátur ut proſint. Sed quia non diſcérnimus qui ſint, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur; ad quos hæc benefícia poſſint & débeant perveníre. Mélius

enim ſupérerunt iſta eis quibus nec obſunt nec proſunt, quàm eis déerunt, quibus proſunt. Diligéntiùs tamen facit hæc quiſque pro necesſáriis ſuis, quò pro illo fiant ſimíliter à ſuis.

℟. *jx*. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum : * Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque absórbeat me profúndum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna eſt misericórdia tua. *Pſ.* 68. 15. 16. 17. ℣. Miſerére meî, Dómine, Fili David. *Matt.* 15. 22. * Non. *Reſumitur* ℟. Líbera.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. Memor eſto, Dómine, congregatiónis tuæ, ℟. Quam posſedíſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

In Pſal. 40. Beátus qui intélligit, *p.* 142.

Ant. 6. F. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia ſolus pius es. *Apoc.* 15. 4.

In Pſal. 50. Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm, *p.* 153.

Ant. 8. d. Convértere, Dómine, propter ſervos tuos, tribus hæreditátis tuæ. *Iſ.* 63. 17.

In Pſal. 64. Te decet hymnus, Deus, *p.* 97.

Ant. 7. c. Parce, Dómine, parce pópulo tuo : & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium. *Joël.* 2. 17.

Ant. 4. c. Quis.

CANTICUM BARUCH, *c.* 3. *v.* 1. *ad* 6.

Obſecratur Dei miſericordia, pro peccatis tùm viventium, tùm defunctorum.

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te.

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors, & miſerére noſtrî; * quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum; * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui; * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminíſſe iniquitátum patrum noſtrórum; * ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui, in témpore iſto :

Quia tu es Dóminus Deus noſter; * & laudábimus te, Dómine.

Réquiem ætérnam.

Ant. Quis poteſt fácere mundum, de immúndo concéptum sémine? nónne tu qui ſolus es? *Job.* 14. 4.

In Pſal. 150. Laudáte Dóminum in ſanctis, *p.* 13.

Ant. 5. a. Recéde paulùlum ab eo, ut quiéſcat; donec optáta véniat, ſicut mer-

márii, dies ejus. *Job.* 14. 6.
℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Pſ.* 26. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* D.* Virtúti bráchii tui, Dómine, quis reſíſtet? quóniam tanquam moméntum ſtatéræ, ſic eſt ante te orbis terrárum, & tanquam gutta roris antelucáni quæ deſcéndit in terram. *Sap.* 11. 22. 23.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia sécula ſeculórum. ℟. Amen.

Et continuò, ſinè Dóminus vobíſcum, *dicitur* ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Ad Horas, *Pſalmi de Dominica, excepto Pſalmo* 117. Confitémini Dómino, *ad Primam; cujus loco dicitur Pſalmus* 53. Deus, in nómine tuo, *p.* 109. *Dicuntur autem tono recto, & in fine cujuſlibet Pſalmi additur* ℣. Réquiem ætérnam, &c.

Oratio, Fidélium, *ſuprà*.

Ad Primam, *dictis Oratione, &* ℣. Requiéſcant in pace, *omiſſo Officio Capituli, legitur ſequens Canon, nullâ præmiſſâ Benedictione, & in fine non dicitur*, Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Purgat.*

CUm Cathólica Eccléſia in Sýnodo Tridentína docúerit, Purgatórium eſſe, animáſque ibi deténtas, Fidélium ſuffrágiis, potíſſimùm verò acceptábili altáris Sacrifício juvári; prǽcipit éadem ſancta Sýnodus Epíſcopis, ut ſanam de Purgatório doctrínam à ſanctis Pátribus & ſacris Concíliis tráditam, à Chriſti Fidélibus credi, tenéri, docéri, & ubíque prædicári, diligénter ſtúdeant.

Officium Defunctorum terminatur ad Nonam, quæ dicitur horâ conſuetâ.

Vesperæ *de Octava.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM OMN. SANCTORUM.

Quæ eſt tertii Ordinis.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium dicitur ritu ſimplici.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno Feſti, ſecundùm Feriam.*

Duæ priores Lectiones de

Scriptura occurrente, duabus poſterioribus in unam junctis. Tertia Lectio propria, ut infrà.

Non dicitur ℣. Glória Patri, *niſi in fine ultimi* ℟. *cujuſque Noct. quod reſumitur tantùm à Reclamatione.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. ſola. 5. a. Erit vobis hoc legítimum ſempitérnum, ut orétis pro fíliis Iſraël. *Levit.* 16. 34.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 3. *a.* Agnus Dóminus dominórum eſt, & Rex regum, & qui cum illo ſunt, vocáti, eléċti & fidéles. *Apoc.* 17. 14.

DOMINICA *intra Octavam occurrente, totum Officium fit de Dominica, ut in Pſalterio, & Proprio de Tempore, incipiendo à primis Veſperis, quæ ſunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem. Fit Commemoratio Octavæ in utriſque Veſperis & Laudibus, ſed ſinè Lectione.*

Si dies Octava ſit Dom. Officium Octavæ anticipatur, & de eo ſit in Sabbato.

DIE III.
DE OCTAVA.

Sermo venerábilis Bedæ Preſbýteri.

De omnib. Sanct. Homil. 18. inter Æſtiv. de Sanctis.

LECTIO III.

LEgimus in Eccleſiáſticis hiſtóriis, quòd ſanċtus Bonifácius, qui quartus à beáto Gregório, Románæ urbis Epiſcopátum tenébat, ſuis précibus à Phoca Cǽſare impetráverit, donári Eccléſiæ Chriſti templum Romæ, quod ab antíquis Pántheon antè vocabátur, quia hoc quaſi ſimulácrum ómnium viderétur eſſe deórum: ex quo eliminátâ omni ſpurcítiâ, fecit Eccléſiam ſanċtæ Dei Genitrícis atque ómnium Mártyrum Chriſti: ut excluſâ multitúdine dæmonum, multitúdo ibi Sanċtórum à Fidélibus in memória haberétur, & plebs univérſa in cápite Calendárum Novémbrium, ad Eccléſiam in honóre ómnium Sanċtórum conſecrátam conveníret: ibíque Miſsárum Solemnitáte à Prǽſule Sedis Apoſtólicæ celebrátâ, omnibúſque ritè peráċtis, unuſquíſque in ſua cum gaúdio remeáret. Ex hac ergo conſuetúdine ſanċtæ Románæ Eccléſiæ, creſcénte Religióne Chriſtiánâ, decrétum eſt, ut in Eccléſiis Dei quæ per orbem terrárum longè latéque conſtruúntur, honor & memória ómnium Sanċtórum, in die quâ prædíximus, haberétur: ut quidquid humána fragílitas per ignorántiam vel negligéntiam, ſeu per occupatiónem rei ſeculáris, in Solemnitáte Sanċtórum minùs plenè peregíſſet, in hac obſervatióne ſolverétur;

ùs eórum patrocí-
otécti, ad ſupérna
m gaúdia perveníre
nus.

Die IV.

OCTAVA.

no ſancti Cypriáni
ſcopi & Mártyris.
de Mortalitate.

Lectio III.

mplectámur diem qui
ſsígnat síngulos do-
o ſuo: qui nos iſthinc
is, & láqueis ſeculá-
exſolútos, paradíſo
it & regno. Quis non
rè conſtitútos, pro-
et in pátriam régredi?
non, ad ſuos navigá-
tínans, ventum próſ-
a cupídiùs optáret,
lóciter caros licéret
ecti? Pátriam noſ-
paradíſum computá-
paréntes Patriárchas
e jam cœpimus: quid
properámus & cúrri-
ut pátriam noſtram
e, ut paréntes ſalutá-
ſsímus? Magnus illic
arórum númerus ex-
t: paréntum, fratrum,
um frequens nos & co-
turba desíderat, jam
a incolumitáte ſecúra,
huc de noſtra ſalúte
ita. Ad horum conſ-
um & compléxum ve-
quanta & illis, & no-
commúne lætítia eſt!
is illic cœléſtium reg-
m volúptas, ſinè timó-
oriéndi! & cum æter-
e vivéndi, quàm ſum-
perpétua felícitas!

Die V.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Cleméntis
Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. ad Cor. Cap. 35.

Lectio III.

QUàm beáta ſunt & mi-
rabília dona Dei, di-
lécti! Vita in immor-
talitáte, ſplendor in juſtí-
tia, véritas in libertáte,
fides in confidéntia, con-
tinéntia in ſanctitáte: &
hæc ómnia ſub intelléctum
noſtrum cadunt. Quænam
ígitur ſunt quæ præſtolán-
tibus apparántur? Sanctíſ-
ſimus Opifex & Pater ſecu-
lórum, quantitátem, &
pulchritúdinem, excellen-
tiámque illórum cognóſ-
cit. Nos ígitur ſummo ſtú-
dio contendámus in núme-
ro expectántium eum repe-
ríri, ut partícipes fiámus
donórum repromiſsórum.
Quómodo autem evéniet
iſtud, dilécti? Si mens no-
ſtra in Deum fide ſtabilíta
fúerit: ſi plácita illi &
accépta exquiſivérimus: ſi
perfecérimus quæ ad incul-
pátam ejus voluntátem pér-
tinent, & ſecúti fuérimus
viam veritátis, abjicién-
tes à nobis omnem injuſtí-
tiam & iniquitátem, ava-
rítiam, contentiónes, ma-
lignitátes & fraudes, ſuſúr-
ros & obtrectatiónes, ódiū
Dei, ſupérbiam & oſtenta-
tiónem, inánem glóriam,
atque amórem vanitátis.
Qui enim iſta fáciunt,
odióſi Deo ſunt: neque ſo-

lùm qui ea fáciunt; ſed étiam qui conſéntiunt illis.

DIE VI.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

De Martyr. quod aut imitandi ſint, aut non laudandi.

LECTIO III.

QUi Sanctórum mérita religióſâ caritáte mirátur, quíque Juſtórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores ſanctos atque juſtítiam imitétur: quóniam quem delectat ſancti alicújus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obſéquiū. Quare, aut imitári debet, ſi laudat; aut laudáre non debet, ſi imitári detrectat: ut qui álium laudat, laudábilem ſe reddat; & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipſe vitæ ſanctitáte reddátur. Nam ſi proptéreà juſtos fideléſque dilígimus, quòd in ipſis juſtítiam fidémque ſuſpícimus; póſſumus nos quoque eſſe quod ſunt, ſi faciámus ipſi quod fáciunt. Neque enim difficile nobis eſt, quod ab ipſis géritur, imitári, cùm ſine præcedénti exémplo, ab antíquis tália geſta conſpícimus, ut non ipſi aliórum æmuli redderéntur, ſed æmulándæ virtútis ſeipſos nobis præbérent exémplum: ut dum nos ex ipſis & ex nobis álii profíciunt, ſic Chriſtus in ſuis ſemper ſervis in Eccléſia ſancta laudétur.

DIE VII.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Lib. 12. De Geneſi ad litt. n. 54.

LECTIO III.

IN cœlo virtútes ánimæ non ſunt operóſæ ac laborióſæ. Neque enim ópere temperántiæ, libído frænátur: aut ópere fortitúdinis, tolerántur advérſa: aut ópere juſtítiæ, iníqua puniúntur: aut ópere prudéntiæ, mala devitántur. Una ibi & tota virtus eſt, amáre quod vídeas: & ſumma felícitas, habére quod amas. Ibi enim beáta vita in fonte ſuo bíbitur: inde aſpérgitur áliquid huic humánæ vitæ: ut in tentatiónibus hujus séculi, temperánter, fórtiter, juſtè, prudentérque vivátur. Propter illud quippe adipiſcéndum, ubi ſecúra quies erit, & ineffábilis víſio veritátis, labor ſuſcípitur, & continéndi à voluptáte, & ſuſtinéndi adverſitátes, & ſubveniéndi indigéntibus, & reſiſténdi decipiéntibus. Ibi vidétur cláritas Dómini: non per viſiónem ſignificántem, ſive corporálem, ſicut viſa eſt in monte Sina: ſive ſpiritálem, ſicut vidit Iſaías, vel Joánnes in Apocalýpſi: ſed per ſpéciem, non per ænígmata, quantùm eam cápere mens

ımána poteſt, ſe-
i aſſuméntis Dei
, ut os ad os lo-
ei quem dignum
ıs collóquio fécе-
ı os córporis, ſed

ı e VIII.
Octava
SANCTORUM,
eneratione
NIUM SS.
LIQUIARUM
iæ et Diœcesis
ΓAVIENSIS.
uplex minus.
VESPERIS.
hona 1. *toni* D.
:lábit terra ſángui-
n ſuum, & non opé-
à interféctos ſuos.
ıı.
5. F. Radix Juſtó-
m commovébitur.
ı. 3.
5. a. Glória eórum
elinquétur. *Eccli.*

2. D. Sit memória
in benedictióne,
órum púllulent de
ı. *Eccli.* 46. 14.
4. E. Nomen eó-
rmáneat in ætér-
érmanens ad fílios
. *Eccli.* 46. 15.
LUM. *Rom.* 8. 11.
iritus ejus qui ſuſ-
it Jeſum à mór-
itat in vobis; qui
it Jeſum Chriſtum
ıis, vivificábit &
ı córpora veſtra,
inhabitántem Spí-
jus in vobis.
r *Autumnalis.*

Hymnus.

O Vos unánimes Chriſtíadum chori,
Sanctórum túmulos & Cíneres Patrum,
Dulces exúvias, pígnora Cœlitûm,
Lætis dícite cántibus.

Cœlo quando piis æqua labóribus
Felíces ánimæ gaúdia póſſident,
Pænárum sóciis débita rédditur
Hîc laus & decus óſſibus.

Passim ſparſa, Deus pollíciti memor
Cuſtos, ne péreant, pígnora cólligit;
Electóſque ſuis próvidus ággerit,
Aptándos lápides locis.

Quin & Rellíquias & túmulos ſibi
Aras ipſe Deus cónſecrat Hóſtia;
Conjungénſque ſuis ſe Caput ártubus,
Hos ſecum ſimul ímmolat.

Vos, quorum Cíneres ſupplícibus pia
Tutum præsídium plebs colit óſculis;
Si vos noſtra movent, ſubsídium, boni,
Veſtris ferte cliéntibus.

Ut cùm noſtra, novis ſpléndida dótibus,
Surget juncta choris ſpirítuum caro,
Indivíſa Trias ſit Deus ómnia
Nobis ſemper in ómnibus.
Amen.

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, ſpíritus, & insúffla ſuper interféctos iſtos, & revivíſcant. *Ezech.* 37. 9.

Oratio, Auge in nobis, *infrà, ad Laudes*, p. 509.

Completorium, *ut in Feſto omnium Sanctorum*, p. 492. *cum Pſalmis de Feria.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Mirábilem in Sanctis ſuis Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 67. 36.

Pſalmus, Veníte, p. 2. *ritu duplici.*

Hymnus. O vos unánimes, *ſuprà, ut in I. Veſperis*, p. 595.

Ant. 1. f. Vidi ſubtùs altáre ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. *Apoc.* 6. 9.

Ant. 2. D. Deus non eſt mortuórum, ſed vivórum; omnes enim vivunt ei. *Luc.* 20. 38.

Ant. 4. c. Fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Absórpta eſt mors in victória. 1. *Cor.* 15. 54.

℣. Non derelínquet Dóminus Sanctos ſuos: ℟. In ætérnum conſervabúntur. *Pſ.* 36. 28.

Lectio I. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

℟. *j.* Viſi ſu[...]
ſipiéntium mo[...]
máta eſt affl[...]
illórum; & qu[...]
eſt iter, extern[...]
autem ſunt in[...]
3. 2. 3. ℣. Ip[...]
reſurrectiónem[...]
ſtórum. *Act.* 24[...]
máta.

Sermo Sanct[...]
Chryſóſt[...]
Hom. 26. *in* 2. [...]

LECTIO [...]

SEpúlcra San[...]
Crucifíxo [...]
régias aulas ſpl[...]
cunt, non [...]
aut pulchritúdi[...]
rum; (nam h[...]
ſúperant,) ſed[...]
tò majus eſt,
ſtúdio. Nam & [...]
puram geſtat [...]
cra illa ſe conſ[...]
exoſculétur: a[...]
faſtu, ſupplex ſtat,
que óbſecrat, ut i[...]
Deum ſibi præſíd[...]
atque ut tentori[...]
ficem, & piſcató[...]
quidem fato func[...]
trónos hábeat,
is conténdit qui [...]
te cinctus eſt. Erg[...]
quæſo, horum I[...]
mórtuum dícere [...]
cujus ſervi étiam [...]
eórum qui univ[...]
ímperant, patró[...]
Atque id non R[...]
lùm fieri quíſpiam
ſed étiam Conſt[...]
li. Nam & hîc quo[...]
ſtantínum. Magn[...]

nùm ingénti honó-
ffectúrum exiſtimá-
eum in Piſcatóris
lo cónderet. Quód-
Imperatóribus ſunt
is janitóres, hoc in
o piſcatóribus ſunt
itóres.
. Multæ tribulatió-
ſtórum, & de óm-
his liberábit eos Dó-
, * Cuſtódit Dómi-
mnia oſſa eórum;
ex his non conte-
Pſ. 33. 20. 21. ℣.
óculi Dómini ſuper
, & aures ejus in pre-
rum. 1. *Petr.* 3. 12.
ódit.
o ſancti Evangélii
úndùm Lucam.
io III. *c.* 20. *v.*
ad 38.
orum Reſurrectio
aſſeritur.
ceſſérunt quidam
adducæórum, qui ne-
ſſe Reſurrectiónem.
qua.
ia ſancti Hierónymi
Preſbyteri.
rsùs Vigilantium.
let Vigilántius Már-
rùm Relíquias pre-
períri velámine, &
il pannis vel cilício
ri, vel prójici in
línium, ut ſolus Vi-
us ébrius & dór-
adorétur. Ergo ſa-
ſſimus; quando Apo-
m Baſilicas ingré-
Sacrílegus fuit Con-
s Imperátor, qui
Relíquias Andréæ,

Lucæ, & Timóthei tránſtulit Conſtantinópolim, apud quas dæmones rúgiunt, & inhabitatóres Vigilántii illórum ſe ſentíre præséntiam confiténtur? Sacrílegus dicéndus eſt & nunc Augúſtus Arcádius, qui oſſa beáti Samuélis, longo pòſt témpore, de Judǽa tránſtulit in Thráciam? Omnes Epíſcopi, non ſolùm ſacrílegi, ſed & fátui judicándi, qui rem vilíſſimam & cíneres diſſolútos, in sérico & vaſe áureo portavérunt? Mórtuum ſuſpicáris, & ídeò blaſphémas. Lege Evangélium: Deus Abraham, Deus Iſaac, Deus Jacob, non eſt Deus mortuórum, ſed vivéntium. Malè facit ergo Románus Epíſcopus, qui ſuper mortuórum hóminum Petri & Pauli, ſecúndùm nos, oſſa veneránda, ſecúndùm te, vilem pulvíſculum, offert Dómino ſacrifícia, & túmulos eórum Chriſti arbitrátur altária? Et non ſolùm uníus urbis, ſed totíus orbis errant Epíſcopi, qui Vigilántium contemnéntes, ingrediúntur Baſílicas mortuórum, in quibus pulvis vilíſſimus, & favílla, néſcio quæ, jacet linteámine convolúta, ut pollúta ómnia pólluat: & quaſi ſepúlcra Phariſáica, foris dealbáta ſint, cùm intùs immúndo cínere juxta te immúnda ómnia óleant, atque sórdeant?

O porténtum in terras últimas deportándum!

℟. *iij.* Tulit Móyſes oſſa Joſeph ſecum; eò quòd adjuráſſet filios Iſraël, dicens: * Viſitábit vos Deus; efférte oſſa mea hinc vobíſcum. *Exod.* 13. 19. ℣. Fide, Joſeph móriens de profectióne filiórum Iſraël memorátus eſt, & de óſſibus ſuis mandávit. *Hebr.* 11. 22. * Viſitábit. Glória. * Viſitábit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exultáte, Juſti, in Dómino: ℟. Rectos decet collaudátio. *Pſ.* 32. 1.

Ant. 1. f. Benedícite, ſpíritus & ánimæ Juſtórum, Dómino; laudáte, & ſuperexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 86.

Ant. 8. G. Membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti, qui in vobis eſt. 1. *Cor.* 6. 19.

Ant. 7. d. Qui ómnium invénit oríginem, & ſpíritum vobis íterùm cum miſericórdia reddet & vitam. 2. *Mach.* 7. 23.

In Canticum, Réddidit Deus, *ut in Feſto omnium Sanctorum*, p. 489.

Ant. 5. C. Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum, & oſſa veſtra quaſi herba germinábunt. *Iſ.* 66. 14.

Ant. 6. F. Laudábitis nomen Dómini Dei veſtri, qui fecit mirabília vobíſcum. *Joël.* 2. 26.

CAPITULUM. 1
15. 42. 43. 44.

Seminátur inc
ne, ſurget in
tióne: ſeminátu
bilitáte, ſurget
ſeminátur in i
ſurget in virtú
tur corpus ani
corpus ſpiritá

HYM

ADESTE
rimo
Dum thure, v
Colúntur Oſ
Votis favéte

NON illa
tríſtibus
Imum redáct
Dudùm ſep
leant,
Divína virtu

SED ſan
fovet,
Implétque re
Sed & futúra
Poſt ſecla ſe

HINC ille
latet
Cinis ſub ari
Ægris medéti
Torquet fuga
nes.

SIT ſumm
laus tibi
Ventúre Jud
Cum Patre, &
In ſempitérna
Amen.

℣. Beáta ge
Dóminus Deu
pulus quem el
reditátem ſibi.

Ad Benedícti
Moriátur ánim

te Juſtórum; & fiant novíſſima mea horum ſimília. Num. 23. 10.

Oratio.

AUge in nobis, Dómine, reſurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: & fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum Cinéribus pígnora venerámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Benedícite.

CAPITULUM. *Act.* 5. 14. 15.

AUgebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum; ità ut in platéas ejícerent infirmos, & pónerent in léctulis ac grabátis; ut, veniénte Petro, ſaltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus ſuis.

℟. *breve.* Chriſte.

AD TERTIAM.

Ant. Membra.

CAPITULUM. *Act.* 19. 11. 12.

VIrtútes non quáſlibet faciébat Deus per manum Pauli: ità ut étiam ſuper lánguidos deferréntur à córpore ejus ſudária & ſemicínctia, & recedébant ab eis languóres, & ſpíritus nequam egrediebántur.

℟. *breve.* Benedícti vos à Dómino, * Allelúia, allelúia. ℟. Benedícti. ℣. Qui fecit cœlum & terram. * Allelúia. Glória. ℟. Benedícti. *Pſ.* 113. 15.

℣. Secúndùm magnitúdinem bráchii tui, Dómine, ℟. Póſſide fílios mortificatórum. *Pſ.* 78. 11.

AD SEXTAM.

Ant. Qui ómnium.

CAPITULUM. *Rom.* 8. 22. 23.

SCimus quòd omnis creatúra ingemíſcit & párturit uſque adhuc. Non ſolùm autem illa; ſed & nos ipſi primítias Spíritûs habéntes, & ipſi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes, redemptiónem córporis noſtri.

℟. *breve.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine! * Allelúia, allelúia. ℟. Quàm. ℣. Quam abſcondíſti timéntibus te. * Allelúia. Glória. ℟. Quàm. *Pſ.* 30. 20.

℣. Non diſcédimus à te, Dómine. ℟. Vivificábis nos. *Pſ.* 79. 19.

AD NONAM.

Ant. Laudábitis.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15. 41. 42.

ALia cláritas ſolis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas ſtellárum: ſtella enim à ſtella differt in claritáte; ſic & reſurréctio mortuórum.

℟. *breve.* Dómine, ambulábunt, in lúmine vultûs tui, * Allelúia, allelúia. ℟. Dómine. ℣. Et in nómine tuo exultábunt. * Allelúia. Glória. ℟. Dómine. *Pſ.* 88. 16, 17.

Miſſus in Gálliam, ut diſſidéntes inter ſe Aétium & Albínum Romános duces conciliáret, públicâ legatióne revocátur, ut Sixto ſuccéderet. Quatiebátur ínterim totus penè orbis Chriſtiánus váriis hæreticórum tempeſtátibus. Oriéntem Neſtoriáni, Occidéntem Pelagianórum relíquiæ infeſtábant. Manichæos qui ex Africa à Wándalis devaſtáta, Romam conflúxerant, cùm Cathólicæ communiónis ſpécie perfídiam ſuam tégerent, detéxit. Pelagianórum relíquias extínxit: & ad Eccléſiam redeúntes errórem ſuum, obſignátis tábulis, damnáre juſſit. Priſcillianiſtárum renaſcéntem hǽreſim proſcrípſit. Quæ contra fidem in latrocínio Ephesíno acta fúerant, reſcídit. Concílio quarto Œcuménico apud Chalcédonem celebráto, per legátos ſuos præfuit. Ibi perlécta eſt illíus ad Flaviánum epíſtola, quam ad ſe miſſam Galliárum Epiſcopi ſummis láudibus excéperant: & ab univérſis acclamátum: Petrus per Leónem ità locútus eſt. Miſſus à Valentiniáno Imperatóre ad Attilam, pacem inter eos compóſuit. Romam revérſus, Genſeríco urbem invadénti perſuáſit, ut ab incéndio & cǽdibus abſtinéret. Canónum propugnátor fuit acérrimus; multaque ſanctè & utíliter decrévit. Plúrimis tandem functus labóribus, multíſque luculénter ſcriptis, cùm Itáliam à Barbarórum vaſtatióne, & Eccléſiam ab hæreticórum labe vindicáſſet, explétis in Pontificátu vigínti & ampliùs annis, ábiit ad Dóminum, anno quadringenteſimo ſexagéſimo primo, propter pietátem, eruditiónem & res præcláre geſtas, méritò Magni nómine commendátus.

Oratio, Deus, qui pópulo tuo, p. xxxv.

VESPERÆ de Sequenti, *cum Commem.* de S. Leone.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI, Turonenſis Epiſcopi.

Duplex majus.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xxiij. *additis quæ ſequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex variis Autor. Eccleſiaſt.

MArtínus, Sabáriæ in Pannónia, patre Tribúno mílitum natus, Pápiæ verò in Itália educátus, anno ætátis décimo, invítis paréntibus ad Eccléſiam confúgiens, inter Catechúmenos nomen dedit. Aſcríptus milítiæ, ex Imperatórum edícto, quo veteranórum fílii ſua nómina profitéri cogebántur, ſub Con-

ſtipéndia méruit. nis ad portam urúperi nudo eleemópeténti, cùm nihil præter arma & ve-um, partem chládedit. Cui ſequénti Chriſtus dimidiátâ te indútus appáruit, ſtántes Angelos ſic us: Martínus adhuc úmenus hâc me veéxit. Ætáte matúrâ, baptizátus, ac relílítiâ, ſanctum HiPictaviénſem ádiit, Exorcíſta factus eſt, riùs Diáconi Ordiæ humilitáte recunec multò pòſt ad vérſus, matrem ad um convértit.

ECTIO V.

Epíſcopis Ariánis, òd ſolus penè eórum am frángeret, públiis cæſus, Illýrico pul- Eádem de cauſa, láno, ubi Monaſtéſibi conſtrúxerat, xéntium ejéctus, ſen Pictónibus fixit: ſub Hilário, tùm his apud Locociáongregátis præfuit, rædicatiónis lumen nem vicíniam ſpármaximíſque mirácuórum imprímis mora reſurrectióne, enipit. Ordinátus deínronénſis Epíſcopus, térium ſecúndo ab ápide cóndidit: in iſcípulos octogínta, nihil próprium habéntes congregávit; ex quibus plures póſteà Epíſcopi creáti ſunt. Non procul ab eo loco, altáre díruit, quod falsò putabátur eréctum in memóriam Mártyris. Idolórum fana dejécit, & lucos ſuccídit, non véritus aliquándo vitæ adíre diſcrímen, ut eórum cultum pénitùs aboléret.

LECTIO VI.

INjuriárum fuit patientíſſimus: ádeò ut obtrectántium ſibi peccáta plerúmque defléret. Innúmeris cláruit miráculis, quæ libris quátuor Gregórius Turonénſis compléxus eſt. Annis demùm gravis, dum Condaténſis vici Eccléſiam in ſua diœcéſi viſitáret, víribus fractum ſe séntiens, mortem ſibi imminére diſcípulis indicávit. Tum mœror & luctus ómnium unâ voce plangéntium: Cur nos, pater, déſeris? aut cui nos deſolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Tunc ille motus his flétibus, converſúſque ad Dóminum, hâc fléntibus voce reſpóndit: Dómine, ſi adhuc pópulo tuo ſum neceſsárius, non recúſo labórem; fiat volúntas tua. Ingraveſcénte febre, in cínere & cilício decúmbens, ne vile quidem ſtramen ſibi súbjici paſſus eſt. Instánte jam morte, viſo dæmone: Quid hîc aſtas, inquit, cruénta

béſtia? Nihil in me funéſte repéries: Abrahæ me ſinus recípiet. Eâ in voce, octogéſimo primo círciter ætátis anno, ánimam Deo réddidit.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Lectio VII. *c.* 1. *v.* 18. *ad* 24.

DUm omni modo, ſive per occaſiónem, ſive per veritátem, Chriſtus annuntiétur, & in hoc gáudeo, ſed & gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad ſalútem, per veſtram oratiónem, & ſubminiſtratiónem Spíritûs Jeſu Chriſti, ſecúndùm expectatiónem & ſpem meam, quia in nullo confúndar: ſed in omni fidúcia, ſicut ſemper, & nunc magnificábitur Chriſtus in córpore meo, ſive per vitam, ſive per mortem. Mihi enim vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum. Quòd ſi vívere in carne, hic mihi fructus óperis eſt, & quid éligam, ignóro. Coárctor autem è duóbus: deſidérium habens diſsólvi, & eſſe cum Chriſto, multò magìs méliùs: permanére autem in carne, neceſsárium propter vos.

Lectio VIII. *v.* 28. *ad fin. & c.* 2. *v.* 1. *ad* 4.

IN nullo terreámini ab adversáriis: quæ illis eſt cauſa perditiónis, vobis autem ſalútis, & hoc à Deo: quia vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini: idem certámen habéntes, quale & vidíſtis in me, & nunc audíſtis de me. Si qua ergo conſolátio in Chriſto, ſi quod ſolátium caritátis, ſi qua ſocíetas ſpíritûs, ſi qua víſcera miſeratiónis, impléte gáudium meum, ut idem ſapiátis, eámdem caritátem habéntes, unánimes, idípſum ſentiéntes, nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam: ſed in humilitáte ſuperióres ſibi ínvicem arbitrántes, non quæ ſua ſunt ſínguli conſiderántes, ſed ea quæ aliórum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio IX. *c.* 11. *v.* 33. *ad* 36.

Bona opera Paſtorum, lucerna populorum.

JEſus turbis cœpit dícere: Nemo lucérnam accéndit, & in abſcóndito ponit. Et réliqua.

Homília ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in Feſt. S. Martini. De exemp. obed. n. 12. 13.

MArtínus lucérna erat ardens & lucens. Eum ſaltèm non pígeat imitári, ſed imitári in eo quod eſt imitábile, non autem quod mirábile exhibétur. Dives eſt iſte Martínus; dives in

is, dives in mirácu-
lives in virtútibus,
in ſignis. Suſcitávit
ios; réddidit viſum
, ſurdis audítum,
loquélam, claudis
m, áridis ſoſpitátem.
t divínâ virtúte perí-
próprii córporis óbi-
nmas répulit; lepró-
aundávit óſculo; cu-
óleo paralýticum;
nes vicit; Angelos
futúra prævídit. No-
nis ſapórem quærere,
miráre ſplendórem.
rùm ne putáveris or-
quidem Martíni lám-
, ſed vácuas inveni-
on eſt fátua virgo,
in vaſis óleum. Ha-
num in phíalis, ha-
atra parópſides iſtas
am cópiam, delícias
e ſpirituáles: ut non
vídeant & miréntur,
lant paúperes & ſatu-
r; atque in illis qui-
Dóminum laudent;
in his vivant corda
n. Ut ergo ſit jucún-
ecóraque laudátio in
atióne, étiam vivant
nitatióne: & ut aví-
ſumant delícias, ip-
noque divítias curió-
ontempléntur. Sic ni-
n inter ſplendórem
rórem lucérnæ hujus,
is quibúſdam afféċti-
iſcurréndum, ut no-
lter ex áltero com-
étur, & ex mútua
ióne utérque compla-
fiat.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus Martínus Póntifex in omni ópere bono abundávit, & virtútibus atque miráculis coruſcávit; præſta, ut ejus qui tibi ſoli placére ſemper ſtúduit, exémplis informémur, & précibus adjuvémur; Per Dóminum noſtrum.

Die XIX.

In Festo SANCTÆ ELISABETH, Viduæ.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Viduæ, p. lxxiv. additis quæ ſequuntur.

Lectio III.

Ex Surio & aliis.

ELíſabeth, Andréæ Hungarórum regis filia, Ludovíco Hermánni, Toríngiæ Landgrávii filio, adhuc laċtens deſponsáta eſt: & tandem ab eo, cùm núbilis faċta eſſet, ſolémniter duċta. Tantos verò in pietáte Chriſtiána progréſſus jam ánteà fécerat, ut nihil, viro junċta, de príſtino fervóre remítteret, præcípuo caritátis afféċtu paupéribus compátiens: quibus, abſénte viro, in magna annónæ inópia, omne ditiónis ſuæ fruméntum diſtríbuit: quorum étiam infirmitátibus cónſulens, noſocómium illis ad radícem montis in cujus vértice ſitum erat palátium, extrúxit. Mórtuo viro, ab iis

qui fratri ejus Henríco nondùm ad regéndum idóneo à consíliis erant, contumeliósè hábita eſt, bonis ſpoliáta, & aulâ excédere coácta. Majóris autem paupertátis deſidério flagrans, in quodam Fratrum Minórum ſacéllo, die ſancto Paraſcéves, póſitis ſuper altáre nudum mánibus, ſolémni profeſſióne, séculi pompis, cognátis, ac ſibi ipſi renuntiávit. Facultátes autem quas Henrícus ipſi reſtitúerat, quáſque juſſu Pontíficis retínuit, paúperum neceſſitátibus ſublevándis impéndens, & victum lanifício cómparans, mirâ humilitáte ac patiéntiâ réliquum vitæ curriculum egit, abſolvítque, anno milléſimo ducentéſimo trigéſimo primo. Eam, poſt triénnium, Gregórius nonus Sanctis adſcrípſit.

Oratio, Deus in quem, *p.* lxxiv.

Die XXI.

IN PRÆSENTATIONE *B. M. Virginis*, seu *COMMEMORATIONE* Caſti Propoſiti Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 7. toni d.

ORiétur ſtella ex Jacob, & consúrget virga de Iſraël. *Num.* 24. 17.

Ant. 1. g. Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcéndet. *Iſ.* 11. 1.

Ant. 3. *a.* Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus converténtur. *Mich.* 5. 3.

Ant. 5. a. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans; glória Líbani data eſt ei. *Iſ.* 35. 2.

Ant. 8. G. In diébus illis, ſalvábitur Juda, & Iſraël habitábit confidénter. *Jer.* 23. 6.

Capitulum. *Jer.* 33. 20. 21.

HÆc dicit Dóminus: Si írritum poteſt fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non ſit dies & nox in témpore ſuo: & pactum meum írritum eſſe póterit cum David ſervo meo, ut non ſit ex eo Fílius qui regnet in throno ejus.

Hymnus.

QUam pulchrè gráditur Fília Príncipis,
Templi cùm próperat límina tángere!
Prælúdit melióri
Quam mox ófferet hóſtiam.
E Matris grémio, Núminis in ſinum,
Infans non dúbiis páſſibus ádvolat:
Virgo Núminis ara,
Aris víctima ſíſtitur.
Sponso membra Deo móllia dévovet:
Cordis virgínei dédicat íntima:
Verbo débita Mater

Verbo víſcera cónſecrat.
Tecum cuncta Deo pródiga dum voves,
Numen, Virgo, tui péctoris íncola,
Quanto fœnore penſat,
Terræ quæ bona déſpicis!
Sit ſupréma tibi glória,
Trínitas:
Quo Virgo téneram ſe vovet hóſtiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere.
Amen.

℣. Quàm diléčta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83. 2. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Dábitur illi fidei donum eléctum, & ſors in templo Dei acceptíſſima. *Sap.* 3. 14.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 520.

Completorium, *p.* cv. *cum Pſalmis de Feria.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum cui præparátur habitátio, * Veníte, adorémus. 1. *Par.* 29. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

HYMNUS.

Infans pulſa recèns matris ab úbere,
Abſcóndi tácitis quærit in átriis.
Templum Virgo futúra,
Templi creſcit in ædibus.
In blanda réquie, plena negótio,
Uni nota Deo vívere cógitat:
Hîc pro lacte paréntis
Sugit Núminis úbera.
Sic auróra novi núntia lúminis,
Primo manè latet, núbibus óbſita;
Mox Solem paritúra,
Plenum qui réferat diem.
Sol in virgíneo péctore, præviis
Ardórem rádiis ſúſcitat íntimum:
Hoc fecúnda calóre,
Virtus ínſita gérminat.
Ut fert prima novis múnera fróndibus
Arbos, irrígui fontis in álveo,
Fructum Virgo datúra,
Seſe flóribus índuit.
Sit ſupréma tibi glória,
Trínitas:
Quo Virgo téneram ſe vovet hóſtiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere.
Amen.

Ant. 3. *a.* Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus. *Iſ.* 44. 2.

Ant. 4. E. Oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ſicut merídies. *Iſ.* 58. 10.

Ant. 5. a. Eris quaſi hortus irríguus, & ſicut fons aquárum, cujus non deficient aquæ. *Iſ.* 58. 11.

℣. Concupíſcet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44. 12.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

℟. *j.* Magna eris, * Et nomen tuum nominábitur, in univérſa terra. *Judith.* 11. 21. ℣. Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. *Luc.* 1. 35. * Et nomen.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Hom. 3. *De Laud. Virg. Matr.* n. 7.

LECTIO II.

O Virgo prudens! Quis te dócuit Deo placére virginitátem? Ubi audíeras, Volo vos omnes eſſe, ſicut & meípſum? Et, Bonum eſt hómini, ſi ſic permáneat, ſecúndùm meum consílium? De virgínibus, inquit, præcéptum non hábeo, consílium autem do. Tu verò, non dicam præcéptum, ſed nec consílium, nec exémplum: niſì quòd únctio docébat te de ómnibus; ac Sermo Dei vivus & éfficax, antè tibi factus Magíſter quàm Fílius, priùs inſtrúxerit mentem, quàm indúerit carnem. Chriſto ergo dévoves te exhibére Vírginem: & neſcis quòd ipſi exhibéri te opórteat étiam Matrem. Eligis in Iſraël eſſe contemptíbilis, & ut illi pláceas cui te probáſti, maledíctum incúrrere ſterilitátis: & ecce maledíctio benedictióne commutátur, ſterílitas fecunditáte recompensátur.

℟. *ij.* Manus Dómini confortávit te; * Et ídeò eris benedícta in ætérnum. *Judith.* 15. 11. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42. * Et ídeò.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 11. *v.* 27. *ad* 28.

Mariæ Beatitudo.

LOquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. de ſanct. Virginitate. n. 3. 4.

BEátior María percipiéndo fidem Chriſti, quàm concipiéndo carnem Chriſti. Nam & dicénti cuídam, Beátus venter qui te portávit, ipſe reſpóndit: Imò beáti qui aúdiunt verbum Dei, & cuſtódiunt. Déníque frátribus ejus, id eſt, ſecúndùm carnem cognátis, qui non in eum crediderunt, quid prófuit illa cognátio? Sic & matérna propínquitas nihil Maríæ profuíſſet, niſì felíciùs Chriſtum corde quàm carne geſtáſſet. Ipſa quoque virgínitas ejus ídeò grátior & accéptior, quia Chriſtus priúſquàm conciperétur, jam Deo dicátam de qua naſcerétur, elégit. Hoc in-

dicant verba quæ ſibi fœtum annuntiánti Angelo María réddidit. Quómodo, inquit, fiet iſtud, quóniam virum non cognóſco? Quod proféctò non díceret, niſì Deo Vírginem ſe antè vovíſſet.

℟. *iij.* Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum & terram, * Qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith.* 13. 24. ℣. María, inveníſti grátiam apud Deum. *Luc.* 1. 30. * Qui te. Glória. * Qui te.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Adjuvábit eam Deus, ℟. Manè dilúculo. *Pſ.* 45. 6.

Ant. 1. g. Benedícta tu à Deo tuo, in omni tabernáculo Jacob. *Judith.* 13. 31.

Ant. 5. a. Benedíxit te Dóminus in virtúte ſua, quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros. *Judith.* 13. 22.

Ant. 6. F. Ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos; ſuper te autem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. *Iſ.* 60. 2.

Ant. 3. à. Non moriéris.

CANTICUM DEBBORÆ. *Judic. c.* 5. *v.* 3. *ad* 13.

Gratiarum actio poſt victoriam.

AUdíte, Reges; aúribus percípite, Príncipes; * Ego ſum, ego ſum quæ Dómino canam; pſallam Dómino Deo Iſraël.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom;

Terra mota eſt, * cœlíque ac nubes diſtillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sínaï à fácie Dómini Dei Iſraël....

Ceſſavérunt fortes in Iſraël, & quievérunt: * donec súrgeret.... mater in Iſraël.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóſtium ipſe ſubvértit.....

Salvátæ ſunt relíquiæ pópuli; * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Glória Patri.

Ant. Non moriéris: non enim pro te, ſed pro ómnibus hæc lex conſtitúta eſt. *Eſth.* 15. 13.

Ant. 7. *d.* Vide colléctos fílios tuos, ab oriénte ſole uſque ad Occidéntem. *Bar.* 5. 5.

CAPITULUM. *Apoc.* 12. 15. 16.

MIſit ſérpens ex ore ſuo poſt mulíerem, aquam tanquam flumen, ut eam fáceret trahi à flúmine; & adjúvit terra mulíerem, & apéruit terra os ſuum, & abſórbuit flumen quod miſit draco de ore ſuo.

HYMNUS. S. V.

QUIS ore te puro ſatìs, Virgo, canat, Dei Parens?

Adéſte, puri Spíritus,
Veſtri ſit illud múneris.
Quis intret auguſtíſſima
Mentis tuæ ſacrária?
Dotes quis enárrans tuas
Pertérritus non hæreat?
Dic, Virgo, quæ vis tráxerit
Patri coævum Fílium,
De Patris ætérni ſinu,
Mortális in Matris ſinum?
Ad hos honórum te gradus,
Non virginális te pudor,
Non éxtulit tantùm fides,
Nec igne fervens cáritas;
Sed, quæ ſibi nunquam placet,
Deo placens modéſtia:
Quâ tu tibi ſis vílior,
Hâc digna ſis Mater Dei.
Quam celſa, quæ ſe déprimens,
Altum Tonántem déprimit!
In te, ſuî jam non memor,
Deſcéndit è cœlo Deus.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Per quem ſacrâ ſe Fílius
Infúdit alvo Vírginis.
Amen.

℣. Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: ℟. Semen ejus in ætérnum manébit. *Pſ.* 88. 36. 37.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. C. Non petíſti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum; ſed poſtuláſti tibi ſapiéntiam. 3. *Reg.* 3. 11.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam ſemper Vírginem, Spíritûs ſancti habitáculū, in Templo præſentári voluíſti; præſta, quæſumus, ut ejus interceſſióne, in templo glóriæ tuæ præſentári mereámur; Per Dóminum.... ejúſdem Spíritûs.

Ad Horas, *Doxologia*

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. Benedícta tu.

Capitulum. *Cant.* 4. 7. 8.

Tota pulchra es, amíca mea, & mácula non eſt in te. Veni de Líbano, ſponſa mea, veni de Líbano, veni; coronáberis.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matt.* 1. 16.

AD TERTIAM.

Ant. Benedíxit.

Capitulum. *Eccli.* 24. 42. 43.

Ego Sapiéntia dixi: Rigábo hortum meum plantatiónum, & inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus eſt mihi trames abúndans.

℟. *breve.* Conféſſio & pulchritúdo, * In conſpéctu ejus. ℟. Conféſſio. ℣. Sanctimónia & magnificéntia, in ſanctificatióne ejus. * In,

. ℟. Confeſſio. *Pſ.*

n Deo ſalutáre me-
, Et glória mea. *Pſ.*

SEXTAM.

. Ecce.
ULUM. *Judith.* 16. 7.
minus omnípotens
ócuit inimícum, &
it eum in manus
e, & confódit eum.
reve. Deus * Præ-
me virtúte. ℟. Deus.
póſuit immaculátam
meam. * Præcínxit.
. ℟. Deus. *Pſ.* 17. 33.
n hoc cognóvi, Dó-
, quóniam voluíſti
. Quóniam non gau-
inimícus meus ſuper
ſ. 40. 12.

D NONAM.

. Vide.
ULUM. *Apoc.* 22. 3.
ſne maledíctum non
it ámpliùs; ſed ſedes
Agni in illa erunt,
i ejus sérvient illi.
reve. Homo * Natus
ea. ℟. Homo. ℣. Et
ndávit eam Altíſſi-
Natus. Glória. ℟.
. *Pſ.* 86. 5.
Dómine, in volun-
ia, ℟. Præſtitíſti de-
ico virtútem. *Pſ.* 29.

VESPERAS.

. 2. D. Nobíſcum
us, qui fecit virtú-
Iſraël. *Judith.* 13. 13.
. 3. a. Dóminus pó-
ſtra ſua in médio pó-
i, ut eríperet nos
de manu ómnium inimicó-
rum noſtrórum. *Judith.* 16.
4.

Ant. 1. f. Narréntur ju-
ſtítiæ Dómini & cleméntia
in fortes Iſraël. *Judic.* 5. 11.

Ant. 5. a. Per manum
féminæ, percúſſit inimícum
Dóminus Deus noſter. *Ju-
dith.* 13. 19.

Ant. 6. F. Inter pedes
ejus ruit, deſécit, & mór-
tuus eſt. *Judic.* 5. 27.

CAPITULUM. *Iſ.* 66. 11.

SUgátis & repleámini
ab úbere conſolatiónis
ejus: ut mulgeátis, & de-
líciis affluátis ab omnímo-
da glória ejus.

Hymnus. Quàm pulchrè
gráditur, *ſuprà*, *in I. Veſpe-
ris*, p. 516.

℣. Diffúſa eſt grátia in
lábiis tuis: ℟. Proptéreà
benedíxit te Deus in ætér-
num. *Pſ.* 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f.
Plenam mercédem recípias
à Dómino Deo Iſraël, ad
quem veníſti, & ſub cujus
confugíſti alas. *Ruth.* 2. 12.

*Commemoratio de S. Cæ-
cilia.*

Ant. Infirma, ℣. Hæré-
ditas, *p.* lix. *Oratio*, Deus,
qui inter cætera, p. lxiij.

COMPLETORIUM, *p.*
cv. *cum Pſalmis de Feria.*

DIE XXII.

IN FESTO
SANCTÆ CÆCILIÆ,
Virginis & Martyris.

Simplex.

*Omnia de Communi unius
S. Virginis Martyris*, p.

lviij. *additis quæ ſequuntur.*

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Lib. Sacram. in Præf. S. Cæcil.

LECTIO III.

DEus in infirmitáte virtútem pérficit, & humáni géneris inimícum, non ſolùm per viros, ſed étiam per féminas vincit. Cujus múnere beáta Cæcília, & in virginitátis propóſito, & in confeſſióne fídei ſic roboráta eſt, ut nec ætátis lúbrico ab intentióne mutarétur, nec blandiméntis carnálibus demulcerétur, nec ſexûs fragilitáte deterrerétur, nec tormentórum immanitáte vincerétur: ſed ſervándo córporis ac mentis integritátem, cum Virginitátis & Martýrii palma, ætérnam mererétur adipíſci beatitúdinem. [Hæc una eſt ex quátuor celebérrimis Eccléſiæ Occidentális Virgínibus Martýrio coronátis, quarum nomen antíquitùs insértum eſt in Cánone Miſſæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextáti, extra urbem, viâ Appiâ, vel inítio ſepúltum eſt, vel póſteà tranſlátum.]

Oratio, Deus, qui inter cætera, *p.* lxiij.

DIE XXIII.

IN FESTO

SANCTI CLEMENTIS, Papæ & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. ix. *additis quæ ſequuntur.*

Sermo ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 3. cont. Hæreſ. Cap. 3. n. 3.

LECTIO III.

POſt Anaclétum, tértio loco ab Apóſtolis, Epiſcopátum ſortítur Clemens, qui & vidit ipſos Apóſtolos, & cóntulit cum eis; cùm adhuc inſonántem prædicatiónem Apoſtolórum, & traditiónem ante óculos habéret. Non ſolus, adhuc enim multi ſupérerant tunc ab Apóſtolis docti. Sub hoc ígitur Cleménte, diſſenſióne non módicâ inter eos qui Corínthi eſſent fratres factâ, ſcripſit quæ eſt Romæ Eccléſia potentíſſimas lítteras Corínthiis, ad pacem eos cóngregans, & répărans fidem eórum, & annúntians quam in recénti ab Apóſtolis accéperant traditiónem, annuntiántem unum Deum omnipoténtem, factórem cœli & terræ, plaſmatórem hóminis: qui indúxerit cataclýſmum, & advocáverit Abraham: qui edúxerit pópulum de terra Ægýpti: qui collocútus ſit Móyſi: qui legem diſposúerit, & Prophétas míſerit: qui ignem præparáverit diábolo & ángelis ejus. Hunc Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti ab Eccléſiis annuntiári, ex ipſa Scriptúra qui ve-

ſcere, poſſunt, & ...ſlicam Eccléſiæ tra-... intellígere: cùm ...ſtior Epiſtola, his ...nc falsò docent.

...tio, Fac nos, p. xiv.

...IE XXIV.

IN FESTO

...HRYSOGONI,

Martyris.

Simplex.

...ia de Communi unius ...ris, p. ix. *additis ...quuntur.*

...ECTIO III.

...lemont. Adon. Suid. & aliis.

...ryſógonus, poſt lon-...a víncula, & cárce-...mæ pro Chriſti con-...tolerátos, jubénte ...etiáno, Aquiléiam ...ctus, poſtquàm ejúſ-... nec blandítiis, nec ... à propóſito deterré-...uit, ad Aquas Gra-... ſecúri percúſſus eſt. ...s ejus projéctum in ..., paulò pòſt invén-... Zóilus Préſbyter ſe-...t in ædibus ſuis. Ve-...Romæ títulus ſancti ...ógoni, cujus méntio ... Concílio Románo ...ymmacho, & à Gre-... magno in Epiſtolis. ...ædem Gregórius Pa-...tius adornávit, & mu-...us auxit. Ejus autem ...n, quod per Illýri-... & in Africa étiam ...e fuit, Cánoni Miſſæ ...ota jam Eccléſia Oc-...tális útitur, à primis ...ribus inſértum eſt.

Oratio. Da nobis, *p.* xiv.

DIE XXV.

IN FESTO

S. CATHARINÆ,

Virginis & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Virginis Martyris, p. lviij. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex variis Autor. Eccleſ.

CAtharínæ ſeu Æcatherínes, Vírginis & Mártyris, memóriam ſinguléri cultu jam pridem venerátur Orientális Eccléſia: ejúſque corpus in Sina Arábiæ monte religiósè ſervátur. Paulus Latrénſis, nóbilis Anachoréta, qui médio ſéculo décimo óbiit, ejus feſtum diem ſummâ imprímis ſolemnitáte celebrábat. Sequénti ſéculo, Símeon in monte Sina Mónachus conſuétam Richárdi Normánniæ Ducis eleemóſynam quæſitúrus, Rotómagum venit: ac ſecum allátas beátæ Catharínæ Relíquias, in Monaſtério ſupra montem urbi vicínum ædificáto depóſuit. Inde cœpit beátæ Mártyris cultus per Gállias propagári.

Oratio, Omnípotens, *p.* lxiij.

DIE XXVI.

IN FESTO

SANCTI LINI,

Papæ & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. ix. *additis quæ ſequuntur.*

Sermo ſancti Irénæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 3. cont. Hereſ. Cap. 3. n. 2. 3.

Lectio III.

MAxima & antiquíſſima & ómnibus cógnita à glorioſíſſimis duóbus Apóſtolis, Petro & Paulo, Romæ fundáta & conſtitúta Eccléſia, eam habet ab Apóſtolis traditiónem, & annuntiátam homínibus fidem per ſucceſſiónem Epiſcopórum perveniéntem uſque ad nos; quam vindicántes, confúndimus omnes eos qui quoquómodo, vel per ſuî placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam ſenténtiam, prætérquàm opórtet, cólligunt. Ad hanc enim Eccléſiam, propter potiórem principalitátem, necéſſe eſt omnem convenire Eccléſiam: hoc eſt, eos qui ſunt úndique Fidéles: in qua ſemper ab his qui ſunt úndique, conſerváta eſt ea quæ eſt ab Apóſtolis tradítio. Fundántes ígitur & inſtruéntes beáti Apóſtoli Eccléſiam, Lino Epiſcopátum adminiſtrándæ Eccléſiæ tradidérunt.

Oratio, Fac nos, *p.* xiv.

Die XXVII.

In Festo Sancti Justi, Pictavienſis Preſbyteri.

Simplex.

Omnia de Communi unius

S. Presbyteri,
additis quæ ſequ
Lectio
Ex Bolland. &
JUſtus Lémovi
paréntibus na
tam diu Baptíſmi
poſt illórum óbitu
cútus eſt. Statim
nis Evangélicæ z
ſus, Hilárium ma
víctum fidei cólun
A ſancto Doctóre
pulum & convív
tus, ac Sacerdótio
ad Petrocórios
Ibi multos aut ex
tis ténebris ad C
men evocávit, a
Cathólica firmá
ad beátum Hilári
ſus, ipſi moriént
quo mórtuo, P
illíus locum, ſa
býterum ſuffic
ſuffrágio cog
tanto ó eri
tus, ad Petr
git, apu q
attrítus a
mívit i
Orati
p. xlij.
Die
Ad V
de S. Sa
Epiſcopo
Ant. B
x. *Oratio*
Di
In
Sanct
[*Si craſ*
I. *Advent*

ri debet ad Feriam
Hodie tamen fit de
cum jejunio.]
um de Feria, ut in
›, additis quæ ſe-
.
ſancti Evangélii
ıdùm Joánnem.
o III. c. 1. v. 35.
ı.
Andreæ vocatio.
at Joánnes, & ex
ípulis ejus duo. Et

ı ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
n. Evang. Tract.
7. n. 9.
lréas, frater Petri
ıt: & nóvimus in
lio quòd Petrum &
m Dóminus de na-
vit, dicens: Veníte
:, & fáciam vos piſ-
hóminum. Et ex
n inhæsérunt illi,
recéderent. Modò
uòd illum ſequún-
luo, non quaſi non
ri ſequúntur, ſed vi-
luérunt ubi habitá-
fácere quod ſcrip-
: Limen oſtiórum
terat pes tuus, ſur-
lum veníre aſsíduè,
íre præcéptis ejus.
it eis ille ubi mané-
ınérunt, & fuérunt
llo. Quàm beátum
uxérunt, quàm beá-
ıctem! Quis eſt qui
dicat quæ audíerint
)ómino? Ædificé-
noſmetípſi in corde
, & faciámus do-

mum quò véniat ille, & dóceat nos, & colloquátur nobis.

℟. iij. Addent mites in Dómino lætítiam, & * Paúperes hómines in Sancto Iſraël exultábunt. *Iſ.* 29. 19. ℣. Invénimus Meſsíam, quod eſt interpretátum, Chriſtus. *Joan.* 1. 41. * Paúperes. Glória. * Paúperes.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Immortálitas eſt in cognatióne ſapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona. *Sap.* 8. 17. 18.

Preces, flexis genibus, p. 155.

Oratio.

MAjeſtátem tuam, Dómine; ſupplíciter exorámus, ut qui beáti Andréæ Apóſtoli Feſtum ſolémnibus jejúniis, & devótis prævenímus officiis, illíus apud te & adjuvémur méritis, & inſtruámur exémplis; Per Dóm.

Comm. de S. Saturnino.

LECTIO

Ex S. Greg. Tur. & Ruinart.

SAturnínus, à Románo Pontífice, unà cum ſex áliis Epíſcopis miſſus in Gállias, & Tolóſæ Pontifex conſtitútus, anno Conſulátûs Décii & Grati, multos ab idólis ad Chriſtum convértit: dæmónibus qui ibi colebántur ádeò terríbilis, ut fruſtrà ſacrifíciis animálium evocáti, orácula réddere ceſsáve-

rint. Tam inexpectáto ſiléntio commóti Gentíles, ímpetu facto, Saturnínum in Capitólium urbis traxérunt, comminánti duríſſimam mortem, nisì more pátrio diis ſacra fáceret. Quod cùm renuíſſet, pedes ejus tauro alligârunt: qui ſanctum Præſulem per declíves gradus Capitólii raptátum, colliſo cápite, excúſſo cérebro, membríſque diſcérptis, interémit. Exánime corpus tándiu à tauro diſtráctum eſt, quoàd illud, rupto fune, mulíeres duæ in alta ſcrobe condidérunt. Invéntum eſt póſteà ab Hilário Tolosáno: qui effóſſâ circùm humo, ſacras véritus Relíquias commovére, túmulum ſuperimpóſuit, & Oratórium extrúxit.

Ant. Hoc pro certo, ℣. Dóminus, *Oratio*, Fac nos, *p.* xiij. & xiv.

Ad Horas, *Preces, flexis genibus, cum Oratione,* Majeſtátem, *ſuprà*, p. 325.

Die XXX.

In Festo SANCTI ANDREÆ, Apoſtoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, p. j. *additis quæ ſequuntur.*

In I. Vesperis.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. *D.** Erat Andréas frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant à Joánne, & ſecúti fúerant Jeſum. *Joan.* 1. 40.

Oratio, Omnípotens Deus, *infrà*, *ad Laudes*, p. 529.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Ex Evang. Euſeb. Greg. Naz. Paulin. & aliis.

Andréas Joánnis ſeu Jonæ filius, Simónis qui póſtmodùm Petrus dictus eſt, frater, Bethsáidæ in Galilæa natus, unus fuit ex duóbus diſcípulis Joánnis Baptíſtæ qui audiérunt eum de Jeſu dicéntem: Ecce Agnus Dei, & ſecúti ſunt Jeſum. Sciſcitáti ambo ubi manéret, invitáti cómites venére: apud quem cùm mansíſſent die illâ, invénit Andréas primùm fratrem ſuum Simónem, & dixit ei: Invénimus Meſsíam: & adduxit eum ad Jeſum. Ambos fratres, jam diſcípulos ſuos, nondùm tamen itínerum vitæque perpétuos sócios, cùm ámbulans póſteà Jeſus juxta mare Galilææ vidíſſet mitténtes rete in mare, his vocávit verbis: Veníte poſt me, & fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum. Qui contínuò, relíctis rétibus, ſecúti vocántem, ità ei adhæsérunt & placuérunt, ut inter duódecim, quos è diſcípulis ſuis elégit & Apóſtolos nominávit, primùm Simónem quem cognominávit Petrum, mox Andréam

m ejus, Matthæus & s recénſeant.

Lectio V.

Uæréhti Chriſto, unde emeréntur panes, ut manducáret multitú-áxima quæ vénerat ad, dixit Andréas: Eſt unus hîc, qui habet paquinque hordeáceos, os piſces; ſed hæc quid inter tantos? Jeſum, is ante Paſſiónem ſuam us, ſedéntem in monte árum contra templum, ſubverſiónem templi icéntem, interrogavé-ſeparátim Petrus, & bus, & Joánnes, & réas: Dic nobis quando ient, & quod ſignum quando hæc ómnia ient conſummári? s ille, cùm ne ſeducear, monuíſſet, ac præiáſſet eis bella, terræ is per loca, & fames, a dolórum, ſubjúnxit n: Vidéte voſmetíptradent enim vos in íliis, & in ſynagógis lábitis: & ante præſi-& reges ſtábitis propne, in teſtimónium il-& in omnes gentes pri-i opórtet prædicári ngélium. Hoc Chriſti ræcépto Andréas, ut l ſuum erat, impléret, ejus Paſſiónem ac Recttiónem, ſortítur Scýn. In Epíro étiam, áia & áliis provínciis, imeros Chriſto piſcátus

Lectio VI.

PAtras civitátem Acháiæ célebrem fecit, & morte quam súbiit crucifixus, & túmulo. Hinc Conſtántius, circa annum trecentéſimum quinquagéſimum ſextum, impérii verò ſui vigéſimum, ut æmulam Romæ Conſtantinópolim Apoſtólicis corpóribus muníret, ſanctórum Andréæ & Lucæ córpora tránſtulit, & cum córpore ſancti Timóthei à ſe jam anno ſuperióre tranſláto, in Basílica ſanctórum Apoſtolórum, quam Conſtantínus ædificáverat, ut in ea Imperatóres humaréntur, collocávit. Toto itínere, & per omnes vias quâ córpora ſancta tranſiérunt, divínam manum mira ſigna operátam fuiſſe refert ſanctus Paulínus. Anno autem milléſimo ducentéſimo décimo, poſt Conſtantinópolim à Gallis captam, corpus ſancti Andréæ Petrus Capuánus Apoſtólicæ Sedis Legátus, Amálphim in pátriam ſuam, in regno Neapolitáno, deférri curávit: ubi pio Fidélium concúrſu honorátur.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio VII. *c.* 4. *v:* 9. *ad* 13.

DEus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit, tanquam morti deſtinátos à

quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus. Nos ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudéntes in Chriſto: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Uſque in hanc horam, & eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus. Et laborámus operántes mánibus noſtris: maledícimur, & benedícimus: perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus: blaſphemámur, & obſecrámus. Tanquam purgaménta hujus mundi facti ſumus, ómnium peripséma uſque adhuc.

De Epíſtola ejúſdem beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Lectio VIII. *c.* 3. *v.* 17. *ad finem.*

IMitatóres mei eſtóte, fratres, & obſerváte eos qui ità ámbulant, ſicut habétis formam noſtram. Multi enim ámbulant, quos ſæpè dicébam vobis, (nunc autem & flens dico,) inimícos crucis Chriſti: quorum finis intéritus: quorum Deus venter eſt: & glória in confuſióne ipsórum, qui terréna ſápiunt. Noſtra autem conversátio in cœlis eſt: unde étiam Salvatórē expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum: qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ: ſecúndùm operatiónem, quâ étiam poſſit ſubjícere ſibi ómnia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio IX. *c.* 4. *v.* 18. *ad* 22.

Andreæ vocatio.

AMbulans Jeſus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 5. *in Evang.* n. 1.

AUdíſtis, fratres cariſſimi, quia ad uníus juſſiónis vocem, Petrus & Andréas, relíctis rétibus, ſecúti ſunt Redemptórem. Nulla verò hunc fácere adhuc mirácula víderant: nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant: & tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod poſſidére videbántur, oblíti ſunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum aſperitátibus deterrémur, & tamen vocántem ſequi contémnimus! In cœlo jam ſedet, qui de converſióne nos ádmonet; jam jugo fídei colla géntium ſúbdidit, jam mundi glóriam ſtravit, jam ruínis ejus crebreſcéntibus diſtrícti ſui judícii diem propinquántem denúntiat: & tamen ſupérba mens noſtra non vult hoc ſpontè deſérere,

uotídie perdit

ꝰtus, *Ant.* 7. d.
dréas primùm
m Simónem,
nvénimus Meſ-
eſt interpretá-
ıs, & addúxit
m. *Joan.* 1. 41.

ratio.
:ens Deus, qui
Andréæ Apóſto-
riſto configi in
ti; præſta, quæ-
em intercedén-
a in nobiſmet-
ria crucifigén-
miter adhærére
Per eúmdem

Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus mitténtes rétia in mare, erant enim piſcatóres, & dixit eis Jeſus: Veníte poſt me. *Marc.* 1. 16. 17.

Commemoratio de S. Florentia.

Ant. Hæc dicit, ℣. Affe-réntur, *p.* lx. *Oratio,* Deus, qui, *infrà*, p. 530.

Deinde Commemoratio de S. Eligio, Noviomenſi Epiſcopo.

Ant. Ipſum, ℣. Beátus, *p.* xxiv. *Oratio*, Dírige, *p.* xxviij.

TA DECEMBRIS.

ıE I.
FESTO
RENTIÆ,
ſis Virginis.
x minus.
Communi unius
on Martyris, p.
s quæ ſequun-

IO II.
nato & Sulpic.
vero.
a, in Orientáli
hnicis nata pa-
œléſtis grátiæ
éntè mutáta,
ıltum ſolémni-
Cùm verò Hi-
ı, Pictavórum
ro Chriſti fide
tunc exuláret,
tumnalis.

divíno afflàta Spíritu, ad illum venit, & eníxè poſtulávit, ut inter diſcípulas admitterétur. Quod tantóperè deſiderábat, à ſancto Doctóre tandem obtínuit, ac paulò pòſt cum Floréntio patre & univérſa família baptizáta eſt. Beátum Hilárium ad Pictávos uſque ſecúta, quam ipſi Comblíaci paráverat beátus Póntifex, céllulam ádiit; ibíque oratióni, vigíliis, jejúnio, omnibúſque vitæ cœléſtis exercítiis júgiter inténta, per annos paucos vixit, & Caléndis Decémbris anni círciter trecentéſimi ſexagéſimi séptimi, migrávit ad Dóminum, ac

honoríficè à ſancto Doctóre tumuláta eſt. Undécimo século repértæ Relíquiæ ejus, & in Eccléſiam Cathedrálem ſolémniter delátæ, juxta altáre beátæ Maríæ Vírginis collocátæ ſunt.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. *c. 25. v. 1. ad 13.*

Parabola decem Virginum.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comm. in Matt. Cap. 27. n. 4. 5.

LAmpadum aſsúmptio, animárum eſt réditus in córpora, earúmque lux conſciéntiâ boni óperis elúcens, quæ váſculis córporum continétur. Prudéntes vírgines hæ ſunt, quæ opportúnum in corpóribus operándi tempus ampléxæ, in primum ſe occúrſum advéntûs Domínici præparáverint. Fátuæ autem, quæ diſſolútæ ac negligéntes, præséntium tantùm ſollicitúdinem habúerint, & immémores promiſsórum Dei, in nullam ſe ſpem reſurrectiónis exténderint: & quia prodíre óbviàm fátuæ, extínctis lampádibus, non poſſint, deprecántur eas quæ prudéntes erant, ut óleum mutuéntur. Quibus reſpondérunt, non poſſe ſe dare: quia non ſit fortè quod ómnibus ſatìs ſit: aliénis ſcílicet opéribus ac méritis néminem adjuvándum, quia unicuíque lámpadi ſuæ émere óleum ſit necéſſe: quas hortántur ut rédeant ad eméndum, ſi vel ſerò præcéptis Dei obſequéndo, cum lámpadum luce, ſponſi dignæ efficiántur occúrſu. Quibus morántibus, ſponſus ingréſſus eſt, atque unà cum eo in núptias, ſapiéntes quæ comparáto lámpadum lúmine operiebántur, intróeunt: id eſt, in cœléſtem glóriam ſub ipſo ſtatim advéntu Domínicæ claritátis incédunt. Et quia jam pœniténtiæ nullum eſt tempus, fátuæ accúrrunt, aperíri ſibi áditum rogant: quibus reſpondétur à ſponſo, quia néſcio vos.

Oratio.

DEus, qui beátæ Floréntiæ, cum firmo virginitátis propóſito, perféctum mundi contémptum inſpiráſti; da nobis, quæſumus, ejus interceſſióne & exémplo, terréna deſpícere, & tibi ſoli, purificátis méntibus, adhærére; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs.

Comm. de S. Eligio, Noviomenſi Epiſcopo.

ECTIO
S. Eligii, autore
. *Audoëno.*
us Lémovix, aurí-
r indúſtrius, Parí-
ntulit, ubi perítiæ
,Clotário ſecúndo
Sanctióris vitæ
accénſus, óm-
adoleſcéntia de-
exomologéſim ſe-
m Sacerdóte, &
ópera pietátis om-
incúbuit. A Da-
ad Aremoricórum
pacis componéndæ
iſſus, reges ambos
dere ſociávit. Plú-
érſis tempóribus,
géntó, & gemmis
ſepúlcra Sanctó-
Eccléſiæ diſciplína
, ſimoníacam la-
æ altas in Gállia
égerat, extirpávit.
ad Novioménſem
tum aſsúmptus,
ò ſalúti gregis ſibi
invigilávit, ſed
os, & Fríſios, alióſ-
eptentriónem pó-
Chriſtum addúxit.
ræclárè ſcripſit,
æmones, futúra
: his aliíſque mi-
lúſtris, óbiit ſep-
ius, die últimâ
ris, anno ſexcenté-
nquagéſimo nono,
imi ſepúltus eſt.
Dómine, ℣. Gló-
atio, Dírige, *p.*

SPERAS, *Comm. de*
ſco Xaverio.

Ant. Oblátio, ℣. Iſraël, *p.* xxxviij. *Oratio*, Deus, qui, *infrà*, *ad Laudes*, *p.* 532.

DIE II.

IN FESTO S. FRANC. XAVERII, Preſbyteri.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Presbyteri, p. xxxvij. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex ejus vitæ Scriptoribus.

FRancíſcus Xavérius, nóbilis Cántaber, Paríſiis eménſo Philoſóphico ſtádio, magiſtérium ártium conſecútus, mox Philoſóphiæ Profeſſor, ac deínde Baccalaúreus, Theológiæ curſum abrúpit, ut ſe beáto Ignátio ſócium adjúngeret. Tùm ſanctióris vitæ genus profitéri cœpit, non jejúniis modò aliíſque córporis afflictatiónibus, & paúperum præſértim infirmórum curâ, quibus in xenodóchiis miniſtrábat; ſed & ſingulári Religiónis propagándæ ſtúdio, ſummâ in Epíſcopos & Preſbýteros obſervántia, eóque in Deum fervóre caritátis, ut ejus incéndium in oratiónibus non ferens, ſæpiùs exclamáret: Satìs eſt, Dómine, ſatìs eſt. Procuránte Joánne Luſitániæ rege, à Paulo tértio Indiæ deſtinátus, multos paſſim toto Oriénte Chriſtiános ad meliórem frugem revocávit, & quamplúrimos pópulos ignorántiæ téne-

btis involútos ad Chriſti fidem addúxit. Nam præter Indos, Brachmánes, & Malábares, ipſe primus Parávis, Málaïs, Jaïs, Acénis, Mindánaïs, Malacénſibus & Japónibus, multis éditis miráculis, & exantlátis labóribus, Evangélii lucem íntulit. Perluſtrátâ tandem Japóniâ, ad Sinas profectúrus, in ínſula Sanciána óbiit, anno ætátis quadragéſimo quinto, Chriſti milléſimo quingentéſimo quinquagéſimo ſecúndo. Corpus ejus poſt menſes quíndecim íntegrum & incorrúptum, Goam delátum eſt. Hunc, Indiárum Apóſtolum toto orbe appellátum, Gregórius décimus quintus Sanctis adſcrípſit, anno milléſimo ſexcentéſimo vigéſimo ſecúndo.

Oratio.

Deus, qui ad Fídei propagatiónem beátum Francíſcum Xavérium veréndo Sacerdótii miniſtério decoráſti; præſta, ut per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici Córporis Sacraméntum ſuſcépit, ejus patrocínio, dignos utriúſque fructus percípiat; Per Dóminum.

OMMUNE ANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

MMUNE APOSTOLORUM.

*'eſtum ſit Solemne mi-
ut infrà, Pſalmi di-
· de Feria in omni-
oris: ſi verò Feſtum
uale aut Solemne ma-
ı I. Veſperis & Com-
:o ſubſequente Pſalmi
ur pariter de Feria;
omnibus aliis Horis
ur Pſalmi de Domi-
Idemque obſervatur
is Communibus.*

I. VESPERIS.

iphona 2. toni D.
ſunt quos miſit Dó-
ıus, ut perámbulent
ı. *Zach.* 1. 10.
·. 1. *g.* Sanctificá-
Sanctum Jacob, &
ı Iſraël prædicábunt.
. 23.
:. 3. G. Ædificábunt
a à ſéculo, & ruí-
ntíquas érigent, &
rábunt civitátes de-
. *Iſ.* 61. 4.
:. 7. d. Scient in Gén-
ſemen eórum, & ger-
:órum in médio po-
ım. *Iſ.* 61. 9.
·. 6. F. Omnes qui
rs Autumnalis.

víderint eos, cognóſcent illos, quia iſti ſunt ſemen, cui benedíxit Dóminus. *Iſ.* 61. 9.

CAPITULUM. *Iſ.* 66. 19.

HÆc dicit Dóminus: Mittam ex eis qui ſalváti fúerint, ad Gentes in mare, in Africam & Lýdiam, tendéntes ſagíttam: in Itáliam & Grǽciam; ad ínſulas longè; ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meã.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Mittet id quod ſalvátum fúerit de domo Juda, & quod réliquum eſt, radícem deórsùm, & fáciet fructum ſursùm: * Quia de Jeruſalem exíbunt relíquiæ, & ſalvátio de monte Sion. *Iſ.* 37. 31. 32. ℣. Scitóte quóniam propè eſt regnum Dei. *Luc.* 21. 31. * Quia. Glória. * Quia.

In Solemnibus minoribus aut ſuprà, reſumitur ℟. Mittet. *Et ſic in aliis Communibus.*

HYMNUS.

QUos Chriſtus ténebras péllere méntibus,
(Ceu biſséna novi lúmina fœderis)
Doctóres fidei mittit Apóſtolos,
Feſto cármine pángimus.

Ut nubes plúviis denſa ſalúbribus,
Veri feta cohors tránſvolat æquora:
Chriſtum voce tonat; fálſaque córruunt,
Verbi fúlmine, númina.

Veloces óperi, quo páritur ſalus,
Plures per lácrymas, dum ſtérili ſacrum
Fundunt ſemen agro, ſpem ſimul áureæ
Meſſis córdibus ínſerunt.

Nec torménta movent impávidos mori:
Docti dura pati, móllia ſpérnere,
Fictas delícias, vánaque lúdicra
Mundi, quàm benè dócent!

His Chriſti réferunt dógmata móribus,
Naſcentiſque gregis partúriunt fidem,
Quam, ne degéneri péctore décidat,
Fuſo ſánguine nútriunt.

Heu! noſtris ſua vox aúribus ínſonans
Portátur; nec adhuc cordis ahéneam
Mollit durítiem: da per eos ſata,
Da, Numen,
fides.

Sit laus ſumma
ſúmmaque Fi
Par ſit, ſáncte,
ria, Spíritus,
Quo donánte, ſe
men Apóſtoli
Fines orbis ad
Amen.

℣. Annuntiábi
mino generátio v
℟. Et annuntiáb
juſtítiam ejus pó
naſcétur. *Pſ.* 21. 3
Ad Magníficat,
Pópulos vocábunt
tem; ibi immolá
ctimas juſtítiæ, q
datiónem maris
ſugent, & theſau
cónditos arenárum
33. 19.

Oratio ut in
Sanctorum.

Completoriu
tur poſt ſecundas

AD OFFIC
Nocturn

Invitatorium.
rum Magíſtrum
num, * Veníte, a
Joan. 13. 13.

Repetitur Invit.
lórum. *Et ſic in*
Communibus &
Feſtis.

Pſalmus, Vení
Si Feſtum ſit
Solemne majus, a
ne minus, poſt ſin
ſus Pſalmi Veníte
tur ex integro
rium. Si Feſtum
majus, aut Dupl

oſt primum verſum Pſalmi Veníte, *repetitur Invitatorium ex integro; poſt ſecundum verſum, fit tantum Reclamatio,* * Veníte, adorémus: *& ſic alternatim, ità ut factâ eâdem Reclamatione poſt* ℣. Sicut erat, *reſumatur integrum Invitatorium. Si tandem Feſtum ſit, aut Semiduplex, aut Simplex, poſt ſingulos verſus Pſalmi* Veníte, *fit tantummodo Reclamatio,* * Veníte, adorémus. *Quâ factâ poſt* ℣. Sicut erat, *repetitur Invitatorium integrum.*

Hæc dicta ſint pro ſingulis Communibus.

HYMNUS. S. V.

SUPREME, quales, Arbiter,
Tibi miníſtros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vaſis amas commíttere!

HÆC nempè plena lúmine
Tu vaſa frangì præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube ſciſſâ, fúlgura.

TOTUM per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant;
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúſcant, pérpluunt.

CHRISTUM ſonant; verſæ ruunt
Arces ſupérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic verſa quondam mœnia.

FAC, Chriſte, cœléſtes tubæ
Somno graves nos éxcitent;
Accénſa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Vocávit ad ſe quos vóluit Jeſus, & venérunt ad eum. *Marc.* 3. 13.

Ant. 5. a. Elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6. 13.

Ant. 6. F. Dixit eis Jeſus: Veníte poſt me, & fáciam vos fieri piſcatóres hóminum. *Marc.* 1. 17.

℣. Conſtítues eos Príncipes ſuper omnem terram; ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. *Pſ.* 44. 17. 18.

Benedictiones habentur poſt Pſalterium, p. 166.

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente, niſì Feſtum ſit Annuale aut Solemne majus; tunc enim habentur Lectiones propriæ. Et ſic in omnibus aliis Communibus.

℟. j. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ ſuâ à ſéculo. Dominántes in poteſtátibus ſuis, * Hómines magni virtúte, & prudéntiâ ſuâ prædıti. *Eccli.* 44. 2. 3. ℣. Fecit Jeſus ut eſſent duódecim cum illo. *Marc.* 3. 14. * Hómines.

Si Feſtum ſit Annuale aut

Solemne majus, factâ Reclamatione, dicitur Glória Patri. *Deinde repetitur reclamatio. Et ſic in omnibus Reſponſoriis & omnibus Communibus.*

℟. *ij.* Antíqua ne intueámini; * Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoſcétis ea. *Iſ.* 43. 18. 19. ℣. Vos dixi amícos; quia ómnia quæcúmque audívi à Patre meo nota feci vobis. *Joan.* 15. 15. * Ecce.

℟. *iij.* Non eſt inveſtigátio ſapiéntiæ ejus, qui dat laſſo virtútem, * Et his qui non ſunt, fortitúdinem & robur multíplicat. *Iſ.* 40. 28. 29. ℣. Ignobília mundi & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non ſunt. 1. *Cor.* 1. 28. * Et his. Glória. * Et his.

Si Feſtum ſit Annuale, Solemne majus, aut Solemne minus, poſt ℣. Glória, *reſumitur Reſponſorium. Et ſic in aliis Nocturnis, & in aliis Communibus.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Circuíbat Jeſus caſtélla in circúitu docens, & vocávit duódecim, & cœpit eos míttere binos. *Marc.* 6. 6. 7.

Ant. 8. c. Dedit illis poteſtátem ſpírituum immundórum, ut ejícerent eos. *Matt.* 10. 1.

Ant. 1. g. Miſit illos prædicáre regnum Dei, & ſanáre infírmos. *Luc.* 9. 2.

℣. Annuntiáte inter gen-

tes glóriam Dómi[...]
ómnibus pópulis [...]
ejus. *Pſ.* 95. 3.
Benedictiones [...]
poſt Pſalterium, p[...]
ctiones in Proprio [...]
rum.

℟. *jv.* Diſpérſæ [...]
meæ, eò quòd n[...]
paſtor, & * Factæ [...]
devoratiónem ómn[...]
ſtiárum agri.* *Ez*[...]
5. ℣. Ite ad oves [...]
riérunt domûs Iſraël [...]
10. 6. * Factæ ſunt.

℟. *v.* Ite, ángeli [...]
ces, ad gentem con[...]
& dilacerátam,* Ad [...]
lum terríbilem, poſt [...]
non eſt álius. *Iſ.* 18[...]
Ecce ego mitto v[...]
oves in médio [...]
Matt. 10. 16. * [...]
lum.

℟. *vj.* Gau[...]
dáte ſimul, d[...]
ſalem: * Qui[...]
eſt Dóminus p[...]
Iſ. 52. 9. ℣. Eún[...]
dum univérſum, [...]
Evangélium om[...]
ræ. *Marc.* 16. 1[...]
Glória. * Quia.

IN III. NOC[...]

Ant. 8. G. I[...]
runt ubíque, D[...]
peránte, & ſerm[...]
firmánte, ſeque[...]
gnis. *Marc.* 16.

Ant. 2. *D.* [...]
Apoſtolórum fié[...]
& prodígia mult[...]
Act. 5. 12.

Ant. 4. E. E[...]
Dómini cum ei[...]

ůmerus credéntium
ſus eſt ad Dóminum.
·1. 21.
Dóminus dabit ver-
vangelizántibus, ℟.
:e multâ. *Pſ.* 67. 12.
edictiones habentur
ſalterium, p. 166.
ectiones, cum Evan-
& Homilia, habentur
prio Sanctorum.
vij. Crevérunt, &
germinántes multi-
i ſunt; * Ac roboráti
implevérunt terram.
1. 7. ℣. Augebátur
ıtium in Dómino
:údo virórum ac mu-
ı. *Act.* 5. 14. * Ac.
viij. Aperíte portas,
ıgrediátur gens juſta
liens veritátem: ve-
ror ábiit. *Iſ.* 26. 2. 3.
udiérunt Apóſtoli &
s, qui erant in Judǽa,
am & Gentes recepé-
'erbum Dei. *Act.* 11.
ngrediátur.
ix. Hæréditas ſancta
es eórum, & in te-
ntis ſtetit ſemen eó-
* Et filii eórum pro-
llos uſque in ætér-
nanent. *Eccli.* 44. 12.
·. Lapidáti ſunt, ſecti
tentáti ſunt, in occi-
gládii mórtui ſunt.
11. 37. * Et filii.
a. * Et filii.
Deum.
ındo Officium eſt trium
m Lectionum, Antipho-
r. & ℟℟℟. ſumuntur
lùm Feriam, id eſt: Fe-
I. & V. ſumuntur è
I. Nocturno; Feriâ III. &
VI. è II. Nocturno; Feriâ
IV. & Sabbato è III. No-
cturno. Et ſic in aliis Com-
munibus.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Ant. 6. F. Vos Sacerdótes Dómini vocabímini; Miníſtri Dei noſtri, dicétur vobis. *Iſ.* 61. 6.

Ant. 8. c. Sedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël. *Matth.* 19. 28.

Ant. 8. G. Gaudébit cor veſtrum; & gaúdium veſtrum nemo tollet à vobis. *Joan.* 16. 22.

Ant. 1. g. Vobis.

CANTICUM *Iſaiæ c.* 52. *v.* 7. *ad* 10.

Laudantur prædicatores Evangelicæ pacis.

Quàm pulchri ſuper montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, * annuntiántis bonum!

Prædicántis ſalútem, * dicéntis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum, * levavérunt vocem, ſimul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt; * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, desérta Jerúſalem; *

quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jeruſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum * in óculis ómnium géntium : Et vidébunt omnes fines terræ * Salutáre Dei noſtri.

Ant. Vobis datum eſt noſſe myſtérium regni Dei, cæteris autem in parábolis. *Luc.* 8. 10.

Ant. 3. *a.* Rogáte dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam. *Matt.* 9. 38.

Si Officium ſit ſimplex, ſumitur ſola Antiphona quarta. Et ſic in aliis Communibus.

CAPITULUM. *Eph.* 4. 11. 12.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum, in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

HYMNUS. S. V.

QUEM miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hîc fidos ſui
Vos éligit vicários.

OCCISUS Agnus à lupis,
Vos miſit agnos ad lupos;
Mores ferínos éxuunt,
Agni repéntè de lupis.

QUÆ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus;
Veſtro piáſtis ſánguine.

HOC rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurrérit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

QUAM ſi bonus reſpéxeris,
Qui das rigátis créſcere;
Fruménta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt, ℟. Cum Deo Abraham. *Pſ.* 46. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Dedíſti eis, Dómine, regna & pópulos, & partítus es eis ſortes, & poſſedérunt terram. 2. *Eſdr.* 9. 22.

Oratio ut in Proprio Sanctorum.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis orto ſídere, *p.* 157. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 6. F. Vos Sacerdótes Dómini vocabímini; Miniſtri Dei noſtri, dicétur vobis. *Iſ.* 61. 6.

CAPITULUM 1. *Cor.* 12. 27. 28.

VOs eſtis corpus Chriſti, & membra de membro : & quoſdam quidem póſuit Deus in Eccle-

imùm Apóſtolos, non audiántur voces eó-
Prophétas, tértiò rum. *Pſ.* 18. 4.
es. *Oratio quæ dicta fuit in*
eve. Chriſte, Fili *Laudibus, & ſic in aliis*
i, &c. *ut in Pſalte-* *Communibus.*
157. & 158.
ON *habetur in*
de Tempore, cum
ra occurrente, nisì
ſit Annuale, aut
majus; tunc enim
Canon proprius.
ra omnia ut in Pſal-
Et ſic in aliis Com-
s.

TERTIAM.

nus. O fons amóris
, *p.* 161. *Et ſic in*
mmunibus.
. c. Sedébitis & vos
ſedes duódecim,
tes duódecim tri-
aël. *Matt.* 19. 28.
TULUM. *Sap.* 3. 8.
cábunt natiónes, &
inabúntur pópulis,
ábit Dóminus illó-
perpétuum.
reve. Annuntiavé-
li * Juſtítiam ejus.
nuntiavérunt. ℣. Et
t omnes pópuli gló-
us. *Juſtítiam. Gló-
Annuntiavérunt.
6.
lemnibus minoribus
à, ac per Octavas
ium & Solemnium
m, in ℟. *brevi ad-*
duo Allelúia. *Et ſic*
am & Nonam, illud
ervatur in omnibus
nibus.
on ſunt loquélæ ne-
mónes, ℟. Quorum

AD SEXTAM.

Hymnus. Jam ſolis aúreum jubar, *p.* 161. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 8. G. Gaudébit cor veſtrum; & gaúdium veſtrum nemo tollet à vobis. *Joan.* 16. 22.

CAPITULUM. *Act.* 5. 41.

IBant gaudéntes à conſpéctu concílii; quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati.

℟. *breve.* Quis loquétur * Poténtias Dómini? ℟. Quis. ℣. Audítas fáciet omnes laudes ejus? * Poténtias. Glória. ℟. Quis loquétur. *Pſ.* 105. 2.

℣. Dómine Deus virtútum, quis ſímilis tibi? ℟. Potens es, Dómine; & véritas tua, in circúitu tuo. *Pſ.* 88. 9.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus, & ſic in aliis Communibus.

AD NONAM.

Hymnus. Prono volútus ímpetu, *p.* 162. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 3. *a.* Rogáte dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam. *Matt.* 9. 38.

CAPITULUM. *Iſ.* 65. 23. 24.

SEmen benedictórum Dómini eſt, & nepótes eórum cum eis. Erítque: Antequàm clament, ego exaú-

diam; illis adhuc loquéntibus, ego aúdiam, dicit Dóminus.

℟. *breve.* Dicent inter Gentes, * Magnificávit Dóminus fácere cum eis. ℟. Dicent. ℣. Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum. * Magnificávit. Glória. ℟. Dicent. *Pſ.* 125. 2. 3.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45. 9.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus, & ſic in aliis Communibus.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. Stultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi. 1. *Cor.* 1. 20.

Ant. 2. D. Plácuit Deo per ſtultítiam prædicatiónis ſalvos fácere credéntes. 1. *Cor.* 1. 21.

Ant. 4. f. Quod ſtultum eſt Dei, ſapiéntius eſt homínibus: & quod infírmum eſt Dei, fórtius eſt homínibus. 1. *Cor.* 1. 25.

Ant. 3. a. Quæ ſtulta ſunt mundi elégit Deus, ut confúndat ſapiéntes: & infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia. 1. *Cor.* 1. 27.

Ant. 5. C. Teſtaméntum ætérnum conſtítuit cum illis Deus; & juſtítiam, & judícia ſua oſténdit illis. *Eccli.* 17. 10.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2. 7. 8.

LOquimur Dei ſapiéntiam in myſtério, quæ abſcóndita eſt, qu
deſtinávit Deus an
la in glóriam n
quam nemo princip
jus séculi cognóvi

HYMNUS.

CŒLESTIS au
cipes,
Sacri Duces exérc
Biſséna mundi L
Olim futúri Júd

MERSIS gra
ne,
Per vos dies ren
Quos vanus err
Illúſtrat ipſa vé

NON vi, ne
litum,
Fandi nec ulli
Verbo ſed irri
Chriſto rebélli

QUIBUS g
ditus
Rumpúntur o
Jam gaudet e
Liber Dei ſub

VULGAT
nibus,
Per vos Dei n
Sic veſtra ter
Præclára fact

UNI ſit &
Suprêma lau
decus,
De nocte qui
Lumen vocáv
Amen.

℣. Annunt
ra Dei; ℟.
intellexérunt.

Ad Magnífic
Glóriam adé
diébus ſuis
laúdibus: qui
ſunt, relique

ıdi laudes eórum. 44. 7. 8.
ᵹtio ut in Proprio Sanƞ.

ᴄOMPLETORIUM.

·. 2. D. Murus Civitá-ıens fundaménta duó-ı, & in ipſis duódecim ıa duódecim Apoſto-ı Agni. *Apoc.* 21. 14.

nnus habetur vel in ʼrio, vel in Proprio de ıre.

ITULUM. *Eph.* 2. 20.

ıatres, jam non eſtis óſpites & ádvenæ, ſed eſtis cives Sanctórum & doméſtici Dei, ſuperædificáti ſuper fundaméntum Apoſtolórum & Prophetárum, ipſo ſummo anguláti lápide Chriſto Jeſu.

℟. *breve.* In manus, p. 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Fundaméntum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt., quod eſt Chriſtus Jeſus. 1. *Cor.* 3. 11.

Oratio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164. *Et ſic in aliis Communibus.*

MMUNE UNIUS MARTYRIS.

I. VESPERIS.

tiphona 1. *toni g.* ſtus, quaſi leo confíns, abſque terróre *Prov.* 28. 1.

ᵗ. 2. *D.* Timórem, & ɴ, & probatiónem inſuper illum Dómi-*Eccli.* 4. 19.

ᵗ. 3. *a.* In tentatióne illum conſervábit, ɛrábit à malis. *Eccli.*

ᵗ. 4. a. Firmábit il-& iter addúcet diré-ad illum, & lætificá-um. *Eccli.* 4. 20.

ᵗ. 8. G. Uſque in temᴉſtinébit pátiens; & ı reddítio jucunditá-*ccli.* 1. 29.

ITULUM. *Eccli.* 2. 5.

igne probátur aurum argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te: & dírige viam tuam, & ſpera in illum.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Benedíctus vir qui confídit in Dómino, * Et erit Dóminus fidúcia ejus. *Jer.* 17. 7. ℣. Qui credit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe. 1. *Joan.* 5. 10. * Et erit. Glória. * Et erit.

HYMNUS. S. V.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redémptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

NON jam crucis Chriſti pudet;
Quin ſurgit ingens glória,
Deum fatéri mórtuum,

Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces,
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redémptor, mílitat.

Parata ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupénte laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo
Quodcúmque durum, nómine.

Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Juſtus, cùm cecíderit, non collidétur; ℟. Quia Dóminus ſuppónit manum ſuam. *Pſ.* 36. 24.

Ad Magnificat, *Ant.* 3. *a.* Bonus Dóminus, & confórtans in die tribulatiónis, & ſciens ſperántes in ſe. *Nah.* 1. 7.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi ſit propria.

Si eodem die occurrat Commemoratio alterius Martyris, fiet per Antiphonam ad Benedíctus, *infrà, &* ℣. *ex Laudibus, cum Oratione in Proprio Sanctorum deſignata. Quod ſervatur in omni alio Communi.*

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum qui fidéli uſque ad mortem dat corónam vitæ, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 2. 10.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. S. V.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmperes arnas viam,
Et ſignáre cruóre,
Quam Chriſto déderas fidem.

Pœnis victa quibus defíceret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere;
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Filio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

NOCTURNO.
1. J. Deſtinávit
míttere illícita pro-
æ amórem. 2. *Mach.*

2. *D.* Propter opus
uſque ad mortem
, tradens ánimam
Philip. 2. 30.
3. c. Glorioſíſſimam
ı magìs quàm odí-
/itam compléctens,
íriè præíbat ad ſup-
ı. 2. *Mach.* 6. 19.
'ortitúdinem meam
ıſtódiam; ℟. Quia,
ſuſcéptor meus es.
. 10.
iones de Scriptura
nte.
. Qui timet Dómi-
nihil trepidábit, &
vébit; quóniam ipſe
s ejus. * Timéntis
ıum beáta eſt áni-
ıs. *Eccli.* 34. 16. 17.
ncula & tribulatió-
: manent; ſed nihil
véreor. *Act.* 20. 23.
Timéntis.
i. Cum fidúcia ait:
œlo iſta poſsídeo;
ropter Dei leges,
hæc ipſa deſpício,
ım ab ipſo me ea
úrum ſpero. 2. *Mach.*
℣. Non fácio áni-
meam pretioſiórem
me. *Act.* 20. 24. *
o.
iij. Deus à peccató-
iberávit eum; * Deſ-
que cum illo in fó-
, & in vínculis non
quit illum. *Sap.* 10.
13. 14. ℣. Erat Deus cum
eo, & erípuit eum ex
ómnibus tribulatiónibus
ejus. *Act.* 7. 9. 10. * Deſ-
cendítque. Glória. * Deſ-
cendítque.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Certámen
forte dedit illi Dóminus,
ut vínceret, & ſciret,
quóniam ómnium potén-
tior eſt ſapiéntia. *Sap.*
10. 12.

Ant. 5. a. Non hæſitá-
vit diffidéntiâ, ſed con-
fortátus eſt fide, dans gló-
riam Deo. *Rom.* 4. 20.

Ant. 7. d. Et hic ítaque
mundus óbiit, per ómnia
in Dómino confídens. 2.
Mach. 7. 40.

℣. Scápulis ſuis obum-
brábit tibi Dóminus; ℟.
Et ſub pennis ejus ſperá-
bis. *Pſ.* 90. 4.

Lectiones ut in Proprio
Sanctorum.

℟. *jv.* Cùm à morte
poſſem liberári, duros cór-
poris ſuſtíneo dolóres; ſe-
cúndùm ánimam verò, *
Propter timórem tuum,
Dómine, libénter hæc pá-
tior. 2. *Mach.* 6. 30. ℣.
Pátior, ſed non confúndor;
ſcio enim cui crédidi. 2.
Tim. 1. 12. * Propter.

℟. *v.* Exémplum forte
relinquam, ſi prompto áni-
mo ac fórtiter, * Pro gra-
víſſimis ac ſanctíſſimis lé-
gibus, honéſtâ morte per-
fúngar. 2. *Mach.* 6. 28.
℣. Magìs éligens afflígi
cum pópulo Dei, quàm

temporális peccáti habére jucunditátem. *Hebr.* 11. 25. * Pro.

℟. *vj.* Hanc tentatiónem ideò permíſit Dóminus evenire illi, * Ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus. *Tob.* 2. 12. ℣. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequénter. 2. *Cor.* 11. 23. * Ut pósteris. Glória. * Ut pósteris.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Honeſtávit illum Deus in labóribus, & complévit labóres illíus. *Sap.* 10. 10.

Ant. 1. g. Mendáces oſténdit Deus qui maculavérunt illum, & dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10. 14.

Ant. 6. F. Abſque terróre requiéſcet, & abundántiâ perfruétur, timóre malórum ſubláto. *Prov.* 1. 33.

℣. Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, ℟. Et refúgium meum. *Pſ.* 90. 2.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Eruens liberábo te, & gládio non cades: ſed erit tibi ánima tua in ſalútem; * Quia in me habuiſti fidúciam; ait Dóminus. *Jer.* 39. 18. ℣. Quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3. 10. * Quia.

℟. *viij.* Nunc réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum; * Et non eſt Satan, neque occúrſus malus. 3. *Reg.* 5. 4. ℣. Oppréſſum à nefandórum injúria, ac luxurióſa converſatióne erípuit. 2. *Petr.* 2. 7. * Et non.

℟. *jx.* Probávit me Deus quaſi aurum quod per ignem tranſit; * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. *Job.* 23. 10. 11. ℣. Repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus judex. 2. *Tim.* 4. 8. * Veſtígia. Glória. * Veſtígia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Ego cantábo fortitúdinem tuam, Dómine; ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58. 17.

Ant. 4. A. Dóminus tecum, virórum fortíſſime. *Judic.* 6. 12.

Ant. 5. a. Non eſt Deus álius ut Deus rectíſſimi; Aſcénſor cœli auxiliátor tuus. *Deut.* 33. 26.

Ant. 7. d. Dóminus ipſe erit tecum; non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31. 8.

Ant. 1. D. Deus.

CANTICUM. *Eccli. c.* 51. *v.* 1. *ad* 5.

Martyr Deum laudat, &

git pro victoria
r.
bor tibi, Dómi-
:, * & collaudá-
um ſalvatórem

ior nómini tuo,
adjútor & pro-
is es mihi :
ſti corpus meum
e, à láqueo lin-
æ, & à lábiis
i mendácium :*
ɔéctu aſtántium
ihi adjútor :
áſti me ſecún-
:údinem miſeri-
ninis tui * à ru-
tæparátis ad eſ-

ɔus quæréntium
eam, * & de
ılatiónum, quæ
ſrunt me.
ıs tuus quem co-
, ipſe liberábit
16.
). Ejíciet à fá-
mícum, dicét-
érere. *Deut.* 33.

L U M. *Rom.* 5.

mur in tribula-
bus, ſciéntes
ário patiéntiam
ɔatiéntia autem
n, probátio ve-
pes autem non

M N U S.
s magnánimus
gil éxhibet?
gládius, fit clý-
des;

Athletámque Dei prǽparat árdua
Ad certámina véritas.
I NUNC, ſancte pugil, quò pia prǽlia,
Quò te magna vocant prǽmia mílitem:
Præſens Chriſtus adeſt: hoc duce, non cades,
Ni victâ morte fórtior.
FRUSTRA barbáries explícuit cruces;
Nil torménta movent, ore ſerénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia,
Pœnas inter ovat ſuas.
REGES ante feros impávidus volat,
Teſtatúrque fidem, nil métuit mori
Os, viréſque, ſui pollíciti memor,
Præſens ſuppéditat Deus.
ÆTERNUM cita mors vívere Mártyri
Quod ſpondet, próperas, Martyr ovans mori,
Palmam dum móriens conſéqueris tibi,
Firmas, nóſque mori doces.
PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Qui dat Martýribus mille neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Dóminus exaudívit eum, ℟. Et de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum. *Pſ.* 33. 7.

Ad Benedíctus, Ant. 4. & c.

Hoc pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3. 21.

Oratio.

A Déſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injúſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur advérſis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedénte beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per Dóminum.

Si ſit Pontifex,
Oratio.

FAc nos, Dómine Deus, imitári ſacerdotálem conſtántiam beáti *N.* Mártyris tui atque Pontíficis; ut fidem ſervántes quam dócuit, ejúſdem corónæ consórtes efficiámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuíſti: fac nos, ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui ſolus vera vita es, felíciter perveníre; Per Dóminum.

Si facienda ſit Commemoratio alterius Martyris, fiet per Ant. ad Magníficat *&* ℣. *ex ſecundis Veſperis: Quod ſervatur in omni alio Communi.*

AD PRIMAM.

Ant. 4. A. Dóminus tecum, virórum fortíſſime. *Judic.* 6. 12.

CAPITULUM. *Apoc.* 6. 2.

DAta eſt ei coróna; & exívit vincens, ut vínceret.

Cætera ut in Pſalterio, p. 157. *&* 158.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Non eſt Deus álius ut Deus rectíſſimi; Aſcénſor cœli auxiliátor tuus. *Deut.* 33. 26.

CAPITULUM. *Apoc.* 3. 12.

QUi vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs, & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei.

℟. *breve.* Super ſalutáre tuum, Dómine, * Exultábit veheménter. ℟. Super. ℣. Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei. * Exultábit. Glória. ℟. Super. *Pſ.* 20. 2. 3.

℣. Poſuíſti in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Dóminus ipſe erit tecum; non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31. 8.

CAPITULUM. *Sap.* 10. 16.

SApiéntia intrávit in ánimam ſervi Dei, & ſte-

. reges horréndos
.tis & ſignis.
ve. Adjútor meus,
illam. ℞. Adjútor.
, Deus, ſuſcéptor
* Tibi. Glória.
:or. *Pſ.* 58. 18.
, Dómine, adju-
, ℞. Et conſolátus
ſ. 85. 17.
NONAM.
.. *D.* Ejíciet à fá-
nimícum, dicét-
ntérere. *Deut.* 33.

ULUM. *Jer.* 20.

áte Dómino, lau-
: Dóminum; quia
ánimam paúperis
i malórum.
eve. Magna eſt *
jus. ℞. Magna. ℣.
ári tuo, Dómine.
i. Glória. ℞. Ma-
. 20. 6.
óriam & magnum
r, ℞. Impónes ſu-
. *Pſ.* 20. 6.
VESPERAS.
8. g. Quis eſt qui
nundum, niſì qui
uóniam Jeſus eſt Fí-
î? 1. *Joan.* 5. 5.
r. a. Hæc eſt grátia,
rDeì conſciéntiam,
quìs trìſtítìas, pá-
júſtè. 1. *Petr.* 2. 19.
3. c. Qui certat in
non coronátur, niſì
è certáverit. 2. *Tim.*

2. *D.* Quì vícerit,
lętur à morte ſecún-
oc. 2. 11.

Ant. 6. *F.* Qui vícerit ſic, veſtiétur veſtiméntis albis. *Apoc.* 3. 5.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 9. 25.

OMnis qui in agóne conténdit ab ómnibus ſe ábſtinet; & illi quidem, ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

HYMNUS. S. V.

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas Cœlítuum choros:
Nunc procárcere cæco,
Fulgéntes hábitas domos.

NON jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber Súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

NEC te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.

SIC tu Martýribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet:
Confundíſque tyránnum,
Dum quos déprimit, élevas.

SEMPER máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Filio;
Sacri nexus amóris,

Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Si consíſtant advérsùm me caſtra; ℟. Non timébit cor meum. *Pſ.* 26. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. c. Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. *Joan.* 12. 25.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit. *Marc.* 13. 13.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Jac.* 1

OMne gaúdiu
máte, fratre
cùm in tentatión
incidéritis, ſcién
probátio fidei v
tiéntiam operátu
tia autem opus
habet.

℟. *breve.* In ma

Ad Nunc dim
5. a. Beátus vi
tentatiónem; qu
probátus fúerit
corónam vitæ.

Oratio & cæt
in Pſalterio, p.

COMMUNE PLURIUM MART

IN I. VESPERIS.

Antiphona 2. *toni D.*

JUſtítia rectórum liberábit eos: & in inſídiis ſuis capiéntur iníqui. *Prov.* 11. 6.

Ant. 3. *a.* Eligéntur, & dealbabúntur, & quaſi ignis probabúntur multi. *Dan.* 12. 10.

Ant. 4. f. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte. *Dan.* 11. 33.

Ant. 5. c. In paucis vexáti, in multis benè diſponéntur. *Sap.* 3. 5.

Ant. 1. a. Ruent ut conflentur, & eligántur, & dealbéntur uſque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11. 35.

CAPITULUM. *Iſ.* 51. 7. 8.

NOlíte timére oppróbrium hóminum, &
blaſphémias e
tuátis; ſicut
méntum, ſic
vermis; & ſic
devorábit eos
autem mea in
erit.

In Duplicib
& ſupra.

℟. Omnes q
Deo, * Per m
latiónes tranſi
Judith. 8. 23.
eſt béſtiæ be
cum ſanctis.
7. * Per. Glór

HYMNU

FORTES
Mártyres
Quos empta
ne
Cœléſtis ornat
Junctis canám
IMPLERE
decet

ı quod déſuit ;
ces læſo Patri
Chriſtus hóſtia.
lictor insánus

:us effúndit fu-

ſrdos pródigum
ıórem cónſecrat.
mixtus sánguini
it in ligno Deus,
us placábilem
. ceſſat Deum.
Chriſte, robur
'rum,
ıs & víncere ;
núnerans, tua
rónas múnera.
N E tu Verbi
,
lì, par Patri ;
ríque, Spíritus,
s, ſit glória.

liter ágite, &
r cor veſtrum,
; qui ſperátis in
Pſ. 30. 25.
ıíficat, *Ant.* 1. J.
: qui derelícti
iam nihil mélius
imor Dei : & ni-
quàm reſpícere
s Dómini. *Eccli.*

t infrà ad Lau-
: *propria.*
TORIUM *habe-*
undas Veſperas.
FICIUM
TURNUM.
ium. Dóminum
rtántes coronán-
ıíte, adorémus.
5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. C.

CHRISTI Martýribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómete cántica,
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.

CŒLESTIS pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi ſpernit opes flúxaque gaúdia :
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.

NON vultus métuunt carníficum truces :
Fetas ſupplíciis deſpíciunt manus :
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.

O INCREDIBILEM vim patiéntiæ !
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extórquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.

ERGO nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorúmque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine laúreas.

SIT laus ſumma Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia ſuſtinent
Contémptâ nece Mártyres. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Abſit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis. *Joſ.* 24. 16.

Ant. 3. *à.* Paráti ſumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7. 2.

Ant. 2. D. Moriámur omnes in ſimplicitáte noſtra: & teſtes erunt ſuper nos cœlum & terra. 1. *Mach.* 2. 37.

℣. Non diſcédimus à te, Dómine; vivificábis nos; ℞. Et nomen tuum invocábimus. *Pſ.* 79. 19.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℞. *j.* Propítius ſit nobis Deus. * Non eſt nobis útile relínquere legem & juſtítias Dei. 1. *Mach.* 2. 21. ℣. Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? *Rom.* 8. 35. * Non.

℞. *ij.* Invicem ſe hortabántur mori fórtiter, dicéntes: Dóminus Deus aſpíciet veritátem, * Et conſolábitur in nobis. 2. *Mach.* 7. 5. 6. ℣. Módicum paſſos Deus ipſe perficiet, confirmábit, ſolidabítque. 1. *Petr.* 5. 10. * Et conſolábitur.

℞. *iij.* Pótius eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, * Iterùm ab ipſo reſuſcitándos. 2. *Mach.* 7. 14. ℣. Vocávit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu. 1. *Petr.* 5. 10. * Ite-

rùm. Glória. *
IN II. NOCTU
Ant. 1. a. Conv
ánimis, non ſolù
nes, ſed & béſtias
mas, & muros ſé
ráti penetráre. 2
11. 9.
Ant. 8. c. Ibant
de cœlo habénte
rem, & miſerán
eos Dóminum.
11. 10.
Ant. 7. c. T
córpora ſua, ne
& ne adoráre
deum, excépt
Dan. 3. 95.
℣. Multæ t
juſtórum; ℞.
bus his liberá
minus. *Pſ.* 3
Lectiones u
Sanctorum.
℞. *jv.* Tan
in fornáce *
Deus, & qu
hóſtiam accé
3. *6.* ℣. Lud
bera expérti
víncula & cá
11. 36. * Pr
℞. *v.* Nol
gere legem I
& * Trucid
Mach. 1. 66.
anguſtiáti,
bus dignus n
dus. *Hebr.* 1
Trucidáti.
℞. *vj.* Et ſi
nibus tormén
* Spes illóru
litáte plena
℣. In multo

tribulatiónis, abundántia gaúdii ipsórum fuit. 2. *Cor.* 8. 2. * Spes. Glória. * Spes.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt. 2. *Mach.* 7. 36.

Ant. 7. d. Agnus qui in médio throni eſt, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7. 17.

Ant. 1. *D.* Accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini. *Sap.* 5. 17.

℣. Salvábit eos Dóminus; ℟. Quia ſperavérunt in eo. *Pſ.* 36. 40.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Venit Antíquus diérum, & judícium dedit Sanctis Excélſi; * Et tempus advénit, & regnum obtinuérunt Sancti. *Dan.* 7. 22. ℣. Non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem. *Apoc.* 12. 11. * Et tempus.

℟. *viij.* Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori; & * Æſtimáta eſt afflíctio, éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, extermínium; illi autem ſunt in pace. *Sap.* 3. 2. 3. ℣. Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5. 10. * Æſtimáta.

℟. *jx.* Vitam illórum æſtimabámus insániam, & finem illórum ſinè honóre: * Ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter Sanctos ſors illórum eſt! *Sap.* 5. 4. 5. ℣. Nolíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remuneratiónem. *Hebr.* 10. 35. * Ecce. Glória. * Ecce.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Non derelínquet Dóminus ſanctos ſuos; ℟. In ætérnum conſervabúntur. *Pſ.* 36. 28.

Ant. 3. E. Qui própriâ voluntáte obtuliſtis vos diſcrímini, benedícite Dómino. *Judic.* 5. 9.

Ant. 4. a. Vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini. *Philip.* 1. 29.

Ant. 2. D. Rapínam bonórum veſtrórum cum gaúdio ſuſcepíſtis, cognoſcéntes vos habére meliórem & manéntem ſubſtántiam. *Hebr.* 10. 34.

Ant. 1. f. Credéntes.

CANTICUM. *Sap. c.* 3. *v.* 1. *ad* 8.

Gloria Martyrum celebratur.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, * & non tanget illos torméntum mortis.

Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori; * & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum;

Et quod à nobis eſt iter, extermínium: * illi autem ſunt in pace.

Et ſi coram homínibus

torménta paſſi ſunt, * ſpes illórum immortalitáte plena eſt.

In paucis vexáti, in multis benè diſponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe.

Tanquam aurum in fornáçe probávit illos, & quaſi holocaúſti hóſtiam accépit illos; * & in témpore erit reſpéctus illórum.

Fulgébunt Juſti,* & tanquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent.

Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis; * & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Ant. Credéntes exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, reportántes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum. 1. *Petr.* 1. 8. 9.

Ant. 6. F. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. *Coloſſ.* 3. 4.

CAPITULUM. *Apoc.* 6. 11.

DAtæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis, ut requiéſcerent adhuc tempus módicum, donec compleántur consérvi eórum, & fratres eórum, qui interficiéndi ſunt, ſicut & illi.

HYMNUS. S. V.

QUAM, Chriſte, ſignáſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequúntur mílites.

FOSSUS manu
pedes,
Orans ad aſtra trá
Et membra trunci
res,
Addunt triúmpho
OMNES in oſt
didi
Tuum tribunal á
Accépta moſtrant
Et per tot ora súpp
AUDIRE ſine
Quos críminum r
vat,
Audi tuos, qui ſ
Fudére pro te, M
FAC, ſi tyrá
cit,
Ne blandiéndo
Frangat volúpt
Ipſis tyránnis ſ
ÆTERNE
ter,
Ætérne Fili, p
Et par utríque
Tibi, Deus, ſ
Amen.

℣. Ad te, D
mavérunt; ℟
cti ſunt. *Pſ.* 2

Ad Benedíct
Dedíſti eos,
manu hóſtium
afflixérunt eos
pore tribulati
mavérunt ad
cœlo audíſti.

Ora

EXaúdi no
Mártyrum
& *N.* victóri
tes; ut córdib
paſſióne ſuccé
tua fidéliter
Per Dóminu

Alia Oratio.

[M]Artyris tui *N.* & Sociórum ſolémnia re[c]eléntes, súpplices te, [Do]mine, deprecámur, ut [t]ua caritáte radicáti & [so]láti, paſſiónes hujus [tem]poris, glóriæ cœléſtis [de]ſire, ánimo voléntì ſu[per]ámus; Per Dóminum.

[A]D PRIMAM.

[A]nt. 3. E. Qui própriâ [vol]untáte obtuliſtis vos diſ[cri]mini, benedícite Dómi[no]. *Judic.* 5. 9.

[CA]PITULUM. *Apoc.* 7. 14.

[H]I ſunt qui venérunt de tribulatióne ma[gna], & lavérunt ſtolas [sua]s, & dealbavérunt eas [in] ſánguine Agni.

[C]ætera ut in Pſalterio, 157. & 158.

[A]D TERTIAM.

[A]nt. 4. a. Vobis doná[tum] eſt pro Chriſto, non [solu]m ut in eum credátis, [sed] ut étiam pro illo pa[tia]mini. *Philip.* 1. 29.

[CA]PITULUM. *Sap.* 10. 17.

[R]Eddidit Deus juſtis [su]mercédem labórum [suo]rum, & dedúxit illos [in v]ia mirábili; & fuit il[lis] in velaménto diéi, & [in] luce ſtellárum per no[cte]m.

[℟]. *breve.* Probáſti nos, [De]us, * Igne nos exami[naſ]ti. ℟. Probáſti. ℣. Si[cut] examinátur argéntum. [Dómi]ne. Glória. ℟. Probáſti. [Pſ.] 65. 10.

℣. Salváſti nos de affligéntibus nos; ℟. Et odiéntes nos confudíſti. *Pſ.* 43. 8.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Rapínam bonórum veſtrórum cum gaúdio ſuſcepíſtis, cognoſcéntes vos habére meliórem & manéntem ſubſtántiam. *Hebr.* 10. 34.

CAPITULUM. *Apoc.* 7. 15. 16.

QUi ſedet in throno, habitábit ſuper illos; non esúrient, neque sítient ámpliùs: nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus.

℟. *breve.* Propter te, Dómine, * Mortificámur totâ die. ℟. Propter. ℣. Æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. * Mortificámur. Glória. ℟. Propter. *Pſ.* 43. 22.

℣. Clamavérunt Juſti; ℟. Et Dóminus exaudívit eos. *Pſ.* 33. 18.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. *Coloſſ.* 3. 4.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. 4.

ABſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

℟. *breve.* Eúntes * Ibant & flebant. ℟. Eúntes. ℣. Mitténtes sémina ſua, * Ibant. Glória ℟. Eúntes. *Pſ.* 125. 6.

℣. Veniéntes autem, vénient cum exultatióne, ℞. Portántes manípulos ſuos. *Pſ.* 125. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 7. *d.* Vaſa fíguli probat fornax, & hómines juſtos tentátio tribulatiónis. *Eccli.* 27. 6.

Ant. 1. a. In perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum. *Sap.* 5. 16.

Ant. 6. F. Si ſuſtinébimus, & conregnábimus: ſi negavérimus, & ille negábit nos. 2. *Tim.* 2. 12.

Ant. 7. d. Sicut abúndant paſſiónes Chriſti in nobis, ità & per Chriſtum abúndat conſolátio noſtra. 2. *Cor.* 1. 5.

Ant. 2. D. Mélius eſt benefaciéntes, ſi volúntas Dei velit, pati, quàm malefaciéntes. 1. *Petr.* 3. 17.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4. 15. 16.

NEmo veſtrûm patiátur ut homicída, aut fur, aut maledicus, aut alienórum appetítor; ſi autem, ut Chriſtiánus, non erubéſcat; gloríficet autem Deum in iſto nómine.

HYMNUS.

QUANTO, morte ſacrâ
quos tibi dévoves,
Firmas, Chriſte, tuos
róbore mílites?
Ad torménta rapit, non
pávidos mori,
Quam das, ígnea cáritas.

TORTORIS r
viat impotens
Addat carcéribu
víncula;
Conſtánti púgiles
prælia,
Truncicórpores
ALTO de ſólio
Deus, áſpice
Non indígna tuo
múnera;
Quot proſtráta jac
pora Mártyrur
Aſtant tot tibi v
AD te, lethífero
ſaúcii,
Vectántur róſeo
ſánguinis:
Eménſi, duce te,
perícula,
Tangunt líttora
SED quid barbá
pia próficit?
Non hæc Chriſtia
nera déprimu
Gens exórta ſacr
Núminis,
Creſcit ſánguin
rum.
PATRI máxima
xima Fílio,
Sit par Spirítui;
Trínitas,
Quæ te Martýribu
præmium
Das, & vívere
Amen.

℣. In te ſpe
Dómine; ℞. Et
confúſi. *Pſ.* 21. 6

Ad Magníficat,
Mórtui ſunt in
péſſimis, in fam
gládio, & in e
Bar. 2, 25.

OMPLETORIUM.
, 3. *a*. Omnes qui piè
: vívere in Chriſto
perſecutiónem pa-
:. 2. *Tim*. 3. 12.
mus conveniens.
TULUM. 1. *Petr*.
3. 14.
ſis eſt qui vobis nó-
eat, ſi boni æmula-
ires fuéritis? Sed & ſi quid patímini propter juſtítiam, beáti.

℟. *breve*. In manus, *p*. 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant*. 6. F. Non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine ſolis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos. *Apoc*. 22. 5.

Oratio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
JIUS SANCTI PONTIFICIS.

I. VESPERIS.
tiphona 5. *toni* a.
Jæsívit Dóminus ſibi
irum juxta cor ſuum:
t præcépit ei Dómi-
it eſſet dux ſuper pó-
ı ſuum. 1. *Reg*. 13. 14.
t. 6. F. Geſtábit judí-
filiórum Iſraël in pé-
ſuo, in conſpéctu Dó-
ſemper. *Exod*. 28. 30.
t. 1. D. Legem requí-
:x ore ejus, quia an-
Dómini exercítuum
Malach. 2. 7.
t. 7. *d*. Rogánte pro
:erdóte, propítius erit
óminus. *Levit*. 4. 20.
t. 1. g. Non egredié-
e Sanctis, ne pólluat
tuárium Dómini; quia
n ſanctæ unctiónis
ſuper eum eſt. *Levit*.
2.
ITULUM. 1. *Reg*. 2. 35.
Iſcitábo mihi Sacerdó-
:m fidélem, qui juxta
ıeum & ánimam meam fáciet; & ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus: * Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conſpéctu omnis pópuli glorificábor. *Levit*. 10. 3. ℣. Scriptum eſt: Sancti éritis, quóniam ego ſanctus ſum. 1. *Petr*. 1. 16. * Sanctificábor. Glória. * Sanctificábor.

HYMNUS. G. S.

CHRISTE paſtórum Caput atque Princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis,
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit treméndam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu;

Sed ſacrum juſſus, Dómino vocánte,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello púgilem, ſupérni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu; poſuítque ſanctam
Páſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pater atque forma:
Omnium curas levat & labóres;
Lætus impéndit ſua séque; cunctis
Súfficit unus.

PRO reis orat, réficit geméntes,
Erigit lapſos, tenebráſque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Chriſte, fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum, jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegíſti & aſſumpsíſti, Dómine; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64. 5.

Ad Magnificat, *Ant.* 4. E. Ipſum elégit Dóminus ab omni vivénte, offérre ſacrifícium Deo, incénſum, & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45. 20.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Chriſtum paſtórum Príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5. 4.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. S. V.

CHRISTE, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi ſegregátos
Ponis & formas pópulis regéndis
Ipſe miniſtros.

HUNC juvat feſtò celebráre cantu,
Qui, licèt magnis méritis coruſcans,
Sumpſit invítus, trepidánte dextrâ,
Pondus honóris.

NOVERAT quantis páteat períclis
Ille, qui ſummos ápices adéptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

FECERAT fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus; mora non eúntem
Ulla retárdat.

DUX iter, vitâ præeúnte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam benè olénte Chriſti
Implet odóre.

LUX

Lux erat cœco, cólumen labánti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibúſque
Omnia factus.
CHRISTE, paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Dedit illi Deus in præcéptis ſuis poteſtátem, in teſtaméntis judiciórum, docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſraël. *Eccli.* 45. 21.

Ant. 2. D. Dedit illi corám præcépta, & legem vitæ & diſciplínæ, docére Jacob teſtaméntum ſuum, & judícia ſua Iſraël. *Eccli,* 45. 6.

Ant. 3. c. Coróna aúrea ſuper mitram ejus, expréſſa ſigno ſanctitátis & glória honóris. *Eccli.* 45. 14.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77. 70. 71.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Hæc dicit Dóminus: * Elégi eum ex ómnibus tríbubus Iſraël mihi in Sacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénſum. 1. *Reg.* 2. 28. ℣. Non de ómnibus vobis dico: ego ſcio quos elégerim. *Joan.* 13. 18. * Elégi.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Iſraël; * Aúdiens ergo ex ore meo ſermónem, annuntiábis eis ex me. *Ezech.* 33. 7. ℣. In mente habe quáliter accéperis & audíeris, & ſerva. *Apoc.* 3. 3. * Aúdiens.

℟. *iij.* Cùm párvulus eſſes in óculis tuis, * Caput in tríbubus Iſraël factus es, unxítque te Dóminus. 1. *Reg.* 15. 17. ℣. Labóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu. 2. *Tim.* 2. 3. * Caput. Glória. * Caput.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnándo hoſtes circumſtántes úndique, in oblatióne Agni inviolári. *Eccli.* 46. 19.

Ant. 8. G. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excélſo in verbo glóriæ. *Eccli.* 47. 9.

Ant. 2. D. Exquisívit omni modo exaltáre pópulum ſuum, & in diébus ejus proſperátum eſt in mánibus ejus. 1. *Mach.* 14. 35. 36.

℣. Véritas mea & miſericórdia mea cum ipſo; ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Pſ.* 88. 25.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *jv.* Rectórem te poſuérunt? noli extólli; * Eſto in illis quaſi unus ex ipſis; curam illórum habe. Eccli.

32. 1. 2. ℣. Seniórem ne increpáveris, ſed óbſecra ut patrem, júvenes ut fratres, anus ut matres, juvénculas ut ſorores. 1. *Tim.* 5. 1. 2. * Eſto.

℟. *v*. Quia incidíſti in manum próximi tui, * Diſcúrre, feſtína, súſcita amícum tuum, ne déderis ſomnum óculis tuis. *Prov.* 6. 3. 4. ℣. Prædica verbum, inſta opportúnè, importúnè, árgue, óbſecra, íncrepa, in omni patiéntia & doctrína. 2. *Tim.* 4. 2. * Diſcúrre.

℟. *vj*. Accéde ad altáre, & immola pro peccáto tuo: * Offer holocaúſtum, & deprecáre pro te & pro pópulo. *Levit.* 9. 7. ℣. Debet Póntifex, quemádmodum pro pópulo, ità etiam & pro ſemetípſo offérre pro peccátis. *Hebr.* 5. 3. * Offer. Glória. * Offer.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39. 13.

Ant. 3. *a.* In vita ſua ſuffúlſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. *Eccli.* 50. 1.

Ant. 7. c. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia. *Eccli.* 39. 14.

℣. Salvum fecit Dóminus chriſtum ſuum; ℟. Exaúdiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19. 7.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia; ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij*. Super ſpéculam Dómini ego ſum, ſtans júgiter per diem: * Et ſuper cuſtódiam meam ego ſum, ſtans totis nóctibus. *Iſ.* 21. 8. ℣. Nocte & die non ceſsávi, cum lácrymis monens unumquémque veſtrûm. *Act.* 20. 31. * Et ſuper.

℟. *viij*. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis, * Et docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12. 23. ℣. Cùm liber eſſem ex ómnibus, ómnium me ſervum feci, ut plures lucrifácerem. 1. *Cor.* 9. 19. * Et docébo.

℟. *jx*. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet, & quaſi ſol refúlgens, * Sic ille effúlſit in templo Dei. *Eccli.* 50. 6. 7. ℣. Sicut ſol lucet in virtúte ſua. *Apoc.* 1. 16. * Sic ille. Glória. * Sic ille.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Juſtítia ejus manet in séculum séculi; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111. 9.

Ant. 3. c. Deus patrum noſtrórum præordinávit te, ut cognóſceres voluntátem ejus, & vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus. *Act.* 22. 14.

Ant. 7. d. Cadat orátio noſtra in conſpéctu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum. *Jer.* 42. 2.

Ant. 2. D. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum; Pax juſtítiæ, & honor pietátis. *Bar.* 5. 4.

Ant. 5. a. Ora.

CANTICUM. *Eccli. c.* 50. *v.* 12. *ad* 17.

Pontificis encomium.

SAcérdos magnus in aſcénſu altáris ſancti, * glóriam dedit ſanctitátis amíctum.

In accipiéndo autem partes de manu Sacerdótum, * & ipſe ſtans juxta aram.

Et circa illum coróna fratrum, * quaſi plantátio cedri in monte Líbano.

Sic circa illum ſtetérunt quaſi rami palmæ, * & omnes fílii Aaron in glória ſua.

Oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum, * coram omni ſynagóga Iſraël:

Et conſummatióne fungens in ara, * amplificáre oblatiónem excélſi Regis.

Porréxit manum ſuam in libatióne, * & libávit de ſánguine uvæ.

Effúdit in fundaménto altáris odórem divínum * excélſo Príncipi.

Ant. Ora pro ſervis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur. 1. *Reg.* 12. 19.

Ant. 4. a. Circúmdabit te Deus diplóide juſtítiæ, & impónet mitram cápiti honóris ætérni. *Bar.* 5. 2.

CAPITULUM. *Eccli.* 45. 19.

FActum eſt illi in teſtaméntum ætérnum, & sémini ejus ſicut dies cœli, fungi ſacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum in nómine ejus.

HYMNUS. G. S.

JESU, Sacerdótum decus,
In hac die quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adéſto súpplicum.

SUI probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi,
Accépit agnos páſcere.

HOS novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua;
Victúmque præbet: aúdiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.

QUAM ſentit errántem, jugis
Hanc nocte quærit ac die,
Et gaudet invéntam ſuo
Pórtans ovíli réddere.

ARCET freméntes béſtias;
Lupi retúndit ímpetus,
Dolóſque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

OFFERT frequéntem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens;
Secúmque devótum gregem
Pius Sacérdos ímmolat.

SUPREME, Chriſte, Póntifex,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,

In ſempitérna sécula. Amen.

℣. Glóriâ & honóre coronáſti eum, Dómine; ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8. 6. 7.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Dómine, propter fámulum tuum juxta cor tuum feciſti omnem magnificéntiam hanc, & nota eſſe voluíſti univérſa magnália. 1. *Par.* 17. 19.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis *N.* vita cum doctrína monſtrávit: & fac nos eódem intercedénte, ſic ejus súbſequi veſtígia, ut cum ipſo coronári mereámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita ſancti Epiſcopi *N.* pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Deus patrum noſtrórum præordinávit te, ut cognóſceres voluntátem ejus, & vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus. *Act.* 22. 14.

CAPITULUM. *Hebr.* 5. 4.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo tanquam Aaron.

Cætera ut in Pſalterio, p. 157. & 158.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Cadat orátio noſtra in conſpéctu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum. *Jer.* 42. 2.

CAPITULUM. *Hebr.* 5. 1.

OMnis Póntifex ex homínibus aſsúmptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis.

℟. *breve.* Introíbo * Ad altáre Dei. ℟. Introíbo. ℣. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam. * Ad altáre. Glória. ℟. Introíbo. *Pſ.* 42. 4.

℣. Altária tua, Dómine virtútum; ℟. Rex meus & Deus meus. *Pſ.* 83. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum; Pax juſtítiæ, & honor pietátis. *Bar.* 5. 4.

CAPITULUM. *Eccli.* 45. 8.

STátuit ei Dóminus teſtaméntum ætérnum, & dedit illi ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória.

℟. *breve.* Immolávi * In tabernáculo ejus. ℟. Immolávi. ℣. Hóſtiam vociferatiónis. * In. Glória. ℟. Immolávi. *Pſ.* 26. 6.

℣. In Sancto appárui tibi, Dómine, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Pſ.* 62. 3.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Circúmdabit

plóide juſtítiæ ,
mitram cápiti
rni. *Bar.* 5. 2.
.UM. I. *Mach.*

it bona genti
& plácuit illis
s ejus , & glória
us diébus.
. Pavit eos * In
cordis ſui. ℟.
it in intelléčti-
m ſuárum de-
In innocéntia.
avit. *Pſ.* 77. 72.
xit eos in viam
Ut irent in ci-
bitatiónis. *Pſ.*

SPERAS.
. Laudémus vi-
os & paréntes
eneratióne ſua.
r.
D. Multi hó-
ricórdes vocán-
autem fidélem
et ? *Prov.* 20. 6.
. Illi viri miſe-
unt , quorum
on defuérunt.
10.
. Córpora ipsó-
e ſepúlta ſunt ;
eórum vivit in
em & genera-
cli. 44. 14.
F. In terra ſua
ſſidébunt ; læti-
érna erit eis.

LUM. *Hebr.*

e præpóſitis ve-
& ſubjacéte eis :

ipſi enim pervígilant , quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditúri , ut cum gaúdio hoc fáciant , & non geméntes.

HYMNUS.

SEDIBUS , Præſul , súperis recépte ,
Advola terris : ſacra te repóſcunt ,
Noſtra dum cantu tibi dedicáto
Templa resúltant.

PRO Deo vitam cúpidus paciſci ,
Otium durus tibi denegáſti ;
Prælium Chriſti benè præliári
Una volúptas.

SI reis vindex minitátur ira ,
Súpplici defers prece vim Tonánti :
Et Deum , jugis grege pro tuéndo
Víčtima , placas.

ERUDIS , vitâ præeúnte , Clerum ;
Légibus ſacris pópulum coérces :
Quas Deus dotes dedit , ad ſalúbrem
Cóntrahis uſum.

LAUDE non unâ , memoránde Præſul ,
Nos ama patris ſtúdio benígni ;
Et laborántem médiis perículis
Dírige plebem.

CHRISTE , paſtórum bonus ipſe Paſtor ,
Qui greges paſcis próprio cruóre ,

Fac ut ætérnæ súbeant opíma.
Páſcua vitæ. Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári; ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Nomen eórum permáneat in ætérnum, pérmanens ad fílios illórum ſanctórum virórum glória. *Eccli.* 46. 15.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Lex veritátis fuit in ore ejus, & iníquitas non eſt invénta in lábiis ejus. *Malach.* 2. 6.

Hymnus conveniens.

Capitulum. 1. *Tim.* 4. 8. 9.

Pietas ad ómnia útilis eſt, promiſſiónem habens vitæ quæ nunc eſt, & futúræ. Fidélis ſermo, & omni acceptióne dignus:

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. f. Induit eum Dóminus ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis. *Eccli.* 45. 9.

Oratio & cætera omnia, ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTI DOCTORIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* f.

Beátus vir qui in ſapiéntia morábitur, & qui in juſtítia ſua meditábitur, & in ſénſu cogitábit circumſpectiónem Dei. *Eccli.* 14. 22.

Ant. 2. D. Cibábit illum Deus pane vitæ & intelléctûs, & aquâ ſapiéntiæ ſalutáris potábit illum. *Eccli.* 15. 3.

Ant. 5. a. Denudábit abſcónſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam, & intelléctum juſtítiæ. *Eccli.* 4. 21.

Ant. 6. F. Ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ; & in oratióne confitébitur Dómino. *Eccli.* 39. 9.

Ant. 8. G. Palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. *Eccli.* 39. 11.

Capitulum. *Prov.* 3. 13. 14. 15.

Beátus homo qui invenit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ; mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderántur, huic non valent comparári.

In Duplicibus majoribus, & ſuprà.

℟. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & * Adimplébit illum Dóminus ſpí-

tiæ & intelléctûs.
ſ. ℣. Ut inno-
ıcipátibus & Po-
in cœléſtibus
iam multifórmis
Dei. *Eph.* 3. 10.
ébit. Glória. *
it.
N U S. S. V.
: perpétuus nos
nitor doces,
ıa Patris, Chri-
icários
, pátrias cùm ré-
domos,
ıuàm benè súp-
!
er vígilant, ne
ıdúlterum
t fídei virgíneum
:
éviter non páti-
des,
tódibus íntegra.
E S ábolent rellí-
deûm;
ɔigunt, crímina
ent;
eſtítuunt quos
crédulos
lúſerat hære-

M canítiem, tot
ábiles
íciunt, unde ni-
des:
priſca, docent;
ıova, súbruunt;
depóſitum Dei.
éma tibi glória,
as,
ſcripta Patrum,
lo foris ſonas,
is egens, corda
, ſono,

Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmaménti, & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Fontem ſapiéntiæ Verbum Dei in excélſis, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 5.

Pſalmus, Veníte, p. 2.

HYMNUS.

O QUI pro grégibus
das ánimam tuis,
Alto consílio quàm benè
próvidos
Caro ponis ovíli,
Quos tu, Chriſte, vocas
duces!
HI juſto pópulos judí-
cio regunt;
Hi de fonte bibunt quem
sítiunt Deum;
Et de Númine pleni
In nos hi ſuperéffluunt.
HI dum corda ſacris lé-
gibus ímbuunt,
Diſcúſſis ténebris, ſtat fídei
decus;
Seſe pandit apérta,
Toto lúmine, véritas.
FACTI forma, Deo

quem páriunt, gregis,
Quæ ſermóne docent, móribus éxprimunt;
Cùm mandant, amor urget;
Cùm damnant, amor árguit.

NUSQUAM lenta tenent ótia déſides:
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus,
Ne zizánia séminet.

QUAS erráre vident à grege dévias,
Cautè ſollíciti, per juga móntium,
Per desérta, requírunt,
Et portant húmeris oves.

TOT qui conſtítuit lúmina, laus Patri
Doctórum cápiti, laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Os prudéntis quǽritur in Ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli.* 21. 20.

Ant. 2. D. In corde prudéntis requiéſcit ſapiéntia, & indóctos quoſque erúdiet. *Prov.* 14. 33.

Ant. 4. f. Sciéntia ſapiéntis tanquam inundátio abundábit, & consílium illíus ſicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21. 16.

℣. Fac, Dómine, erudítos corde, ℟. In ſapiéntia. *Pſ.* 89. 12.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens
tradet ad vigilán[illegible]
culo ad Dóminu[illegible]
cit illum, * Et in
ctu Altíſſimi depr[illegible]
Eccli. 39. 6. ℣. B[illegible]
mo de bono theſa[illegible]
dis ſui profert bon[illegible]
6. 45. * Et in.

℟. *ij.* Sápiens ap[illegible]
ſuum in oratióne,
delíctis ſuis deprec[illegible]
* Si enim Dómin[illegible]
gnus volúerit, ſpiri[illegible]
telligéntiæ replébit
Eccli. 39. 7. 8. ℣. P[illegible]
in fide nihil hæſitan[illegible]
1. 6. * Si enim.

℟. *iij.* Sapiéntia
nium antiquórum
sápiens, & * In
vacábit. *Eccli.*
Prædicans
& docens
mino Jeſu
28. 31. *
Glória. * I[illegible]

IN II. N[illegible]

Ant. 7. d. [illegible]
ſcríbere áliq[illegible]
ad doctrína[illegible]
tiam pértin[illegible]
Eccli.

Ant. 1. a. [illegible]
ba utília, [illegible]
ſermónes re[illegible]
veritáte pleno[illegible]
10.

Ant. 3. *a.* G[illegible]
Dóminum cor[illegible]
diébus peccat[illegible]
borávit pietá[illegible]
49. 4.

℣. Narrábo n[illegible]
Dómine, frát[illegible]

ſdio Eccléſiæ lau-
Pſ. 21. 23.
nes ut in Proprio
m.
Optávi, & datus
ſenſus; & invo-
venit in me ſpíri-
ntiæ, & * Præpó-
. regnis & sédibus.
8. ℣. Exíſtimo óm-
iméntum eſſe pro-
inéntem ſciéntiam
riſti. *Philip.* 3. 8.
iſui.
Lætátum eſt cor
in ſapiéntia: am-
pes meus iter re-
A juventúte mea
íbam eam. *Eccli.*
℣. Non in perſua-
humánæ ſapiéntiæ
ſed in oſtenſióne
& virtútis. 1. *Cor.*
A juventúte.
Inextinguíbile eſt
ıpiéntiæ: * Vené-
tem mihi ómnia
riter cum illa. *Sap.*
1. ℣. Per Spíritum
rmo ſapiéntiæ. 1.
.. 8. * Venérunt.
* Venérunt.
I. *NOCTURNO.*
5. F. Implévit eum
ıs Spíritu Dei, ſa-
, & intelligéntiâ,
:iâ, & omni do-
Exod. 35. 31.
4. A. In fraude
eniéntium illum,
lli ſapiéntia, &
.n fecit illum. *Sap.*

7. G. Collaudá-
lti ſapiéntiam ejus,
& uſque in séculum non
delébitur. *Eccli.* 39. 12.
℣. Bonum mihi lex oris
tui, Dómine, ℟. Super míl-
lia auri & argénti. *Pſ.*
118. 72.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Reſtítuit ipſe fra-
tres ſuos, & * Expugnávit
inimícos Iſraël ab eis. 1.
Mach. 14. 26. ℣. Enutrí-
tus verbis fídei & bonæ
doctrínæ. 1. *Tim.* 4. 6. *
Expugnávit.

℟. *viij.* In lege Dómini
congregatiónem judicá-
vit, & vidit Deus Jacob;
& * In fide ſua probátus
eſt Prophéta. *Eccli.* 46. 17.
℣. Doctor géntium in fide
& veritáte. 1. *Tim.* 2. 7. *
In fide.

℟. *jx.* A Deo profécta
eſt ſapiéntia; * Sapiéntiæ
enim Dei aſtábit laus, &
in ore fidéli abundábit.
Eccli. 15. 10. ℣. Si quis
volúerit voluntátem ejus
fácere, cognóſcet de do-
ctrína utrùm ex Deo ſit.
Joan. 7. 17. * Sapiéntiæ.
Glória. * Sapiéntiæ.
Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Scrutá-
bor legem tuam, Dómine,
℟. Et cuſtódiam illam in
toto corde meo. *Pſ.* 118. 34.
Ant. 1. g. Erudítus es
in juventúte tua, & implé-
tus es quaſi flumen, ſapién-
tiâ. *Eccli.* 47. 15. 16.

Ant. 7. d. Sicut érudit fílium ſuum homo, ſic Dóminus Deus tuus erudívit te. *Deut.* 8. 5.

Ant. 5. a. Sápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia. 2. *Reg.* 14. 20.

Ant. 2. D. Ad ínſulas.

CANTICUM. *Eccli. c.* 15. *v.* 3. *ad* 6.

Fons & præmium doctrinæ.

CIbábit illum Deus pane vitæ & intelléctûs, * & aquâ ſapiéntiæ ſalutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, & non flectétur; * & continébit illum, & non confundétur:

Et exaltábit illum apud próximos ſuos, * & in médio Eccléſiæ apériet os ejus:

Et adimplébit illum ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctûs, * & ſtolâ glóriæ véſtiet illum.

Jucunditátem & exultatiónem theſaurizábit ſuper illum, * & nómine ætérno hæreditábit illum.

Ant. Ad ínſulas longè divulgátum eſt nomen tuum, & diléctus es in pace tua. *Eccli.* 47. 17.

Ant. 3. *a.* Beáti ſervi tui, qui ſtant coram te ſemper, & aúdiunt ſapiéntiam tuã. 3. *Reg.* 10. 8.

CAPITULUM. *Jac.* 3. 17.

QUæ desúrsùm eſt ſapiéntia, primùm quidem pudíca eſt, deínde pacífica, modéſta, ſuasíbilis, bonis conséntiens, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis.

HYMNUS. S. V.

VOS, ſuccénſa Deo ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

PER vos Rellígio túta que véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſaúros ſapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit pura canálibus:
Chriſti floret ager, munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti ſuffícitis cibum.

HI ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.

VICISTIS ſtýgias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
His armis quoque víncimus.

SIT ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,

vocis egens, corda
oces, ſono,
te méntibus ínſeris.
men.
Ignítum, Dómine,
ium tuum vehemén-
. Et ſervus tuus di-
illud. *Pſ.* 118. 140.
Benedíctus, *Ant.* 4. f.
ctio tua, Dómine,
ctrína tua viro ſan-
uo, quem probáſti.
33. 8.
Oratio.
Eus, qui pópulo tuo
beátum *N.* ætérnæ ſa-
miníſtrum tribuíſti,
a, ut quem Doctórem
habúimus in terris,
eſsórem habére me-
ur in cœlis; Per Dó-
m.
Alia Oratio.
cita, Dómine, in Ec-
léſia tua Spíritum,
beátus *N.* ſervívit; ut
m nos repléti, ſtudeá-
amáre quod amávit,
ere exercére quod dó-
Per Dóminum... in
te ejúſdem, &c.
D PRIMAM.
t. 1. g. Erudítus es
entúte tua, & implé-
quaſi flumen, ſapién-
Eccli. 47. 15. 16.
ITULUM. *Sap.* 6.

Ui de luce vigiláve-
rit ad ſapiéntiam, non
laborábit; aſſidéntem
illam fóribus ſuis in-
t.
tera ut in Pſalterio;
7. & 158.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Sicut érudit fílium ſuum homo, ſic Dóminus Deus tuus erudívit te. *Deut.* 8. 5.

CAPITULUM. *Sap.* 7. 15. 16.

DEus ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

℟. *breve.* Lex Dómini immaculáta, * Convértens ánimas. ℟. Lex. ℣. Teſtimónium Dómini fidéle. * Convértens. Glória. ℟. Lex. *Pſ.* 18. 8.

℣. Juſtítiæ Dómini rectæ, ℟. Lætificántes corda. *Pſ.* 18. 8.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Sápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia. 2. *Reg.* 14. 20.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1. 6. 7. 8.

QUidam aberrántes convérſi ſunt in vanilóquium, voléntes eſſe legis doctóres, non intelligéntes, neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem quia bona eſt lex, ſi quis eâ legítimè utátur.

℟. *breve.* Os juſti * Meditábitur ſapiéntiam. ℟. Os juſti. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. * Meditábitur. Glória. ℟. Os juſti. *Pſ.* 36. 30.

℣. Lex Dei ejus in corde ipſius ; ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. *Pſ.* 36. 31.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Beáti ſervi tui, qui ſtant coram te ſemper, & aúdiunt ſapiéntiam tuam. 3. *Reg.* 10. 8.

CAPITULUM. *Prov.* 8. 33. 34.

AUdíte diſciplínam, & eſtóte ſapiéntes, & nolíte abjícere eam. Beátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſérvat ad poſtes óſtii mei.

℟. *breve.* Judícia Dómini vera * Juſtificáta in ſemetípſa. ℟. Judícia. ℣. Deſiderabília ſuper aurum. * Juſtificáta. Glória. ℟. Judícia. *Pſ.* 18. 10. 11.

℣. Servus tuus cuſtódit ea ; ℟. In cuſtodiéndis illis retribútio multa. *Pſ.* 18. 12.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Concupiſcéntia ſapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum. *Sap.* 6. 21.

Ant. 6. F. Quæcúmque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt. *Rom.* 15. 4.

Ant. 7. *d.* Non ſimus párvuli fluctuántes, & circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4. 14.

Ant. 1. a. Qui benè præſunt Presbýteri, dúplici honóre digni habeántur ; máxime qui labórant in verbo & doctrína. 1. Tim. 5. 17.

Ant. 2. D. Qui moderatur ſermónes ſuos, doctus & prudens eſt ; & pretióſi ſpíritûs vir erudítus. *Prov.* 17. 27.

CAPITULUM. 2. *Joan.* v. 9.

OMnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Chriſti, Deum non habet ; qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet.

HYMNUS. S.

JAM nunc, quæ n
ras tot tibi vin
Effer ſydéreum, Re
caput :
Quot ſunt mota ti
lia, nóbiles
Tot nectis tibi
CUM per mille r
píetas furit,
Oppónis válido
Mártyres ;
Cùm per mille d
pit hæreſis,
Doctóres tibi
QUANDO ſpar
dique crími
Hi gliſcens víti
nùs ámputa
Quando plúrima
tibus íncub
Hi plenum ré
FIRMANT i
& dúbios r
Monſtrant tuta
tora naúfra
Nobis, qui véhi
per æquora
Lucent perpét
QUÆ dixére t
na sénſibus
Noſtris illa, De
bus ímprima

Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
SIT ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Præcéptum Dómini lúcidum, ℟. Illúminans óculos. *Pſ.* 18. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Omnis Scriba doctus in regno cœlórum símilis eſt hómini patrifamílias, qui profert de theſaúro ſuo nova & vétera. *Matt.* 13. 52.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Sápiens in pópulo hæreditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in ætérnum. *Eccli.* 37. 29.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Sap.* 6. 16. 17.

COgitáre de ſapiéntia, ſenſus eſt conſummátus; & qui vigiláverit propter illam, citò ſecúrus erit, quóniam dignos ſeípſâ círcuit quærens.

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 8. c. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matt.* 5. 19.

Orátio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTI PRESBYTERI.

IN. I. VESPERIS.

Antiphona 7. toni d.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones ſummam eórum cum fíliis Iſraël. *Num.* 1. 48. 49.

Ant. 6. F. Conſtítue eos ſuper tabernáculum teſtimónii & cuncta vaſa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet. *Num.* 1. 50.

Ant. 1. a. Ipſi ingrediéntur ſanctuárium meum, & ipſi accédent ad menſam meam, ut miniſtrent mihi, & cuſtódiant cæremónias meas. *Ezech.* 44. 16.

Ant. 3. à. Sérviant mihi pro Iſraël in tabernáculo fœderis; & orent pro eis, ne ſit in pópulo plaga. *Num.* 8. 19.

Ant. 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſtérium ejus. *Levit.* 21. 17. 18.

CAPITULUM. *Ezech.* 44. 28.

NOn erit eis hæréditas; ego hæréditas eórum;

Ant. 4. f. Sancta glorificávit, & multiplicávit vaſa ſanctórum. 1. *Mach.* 14. 15.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ; ℟. Et ſperáte in Dómino. *Pſ.* 4. 6.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *jv.* Víctimam, & pro peccáto, & pro delícto ipſi cómedent: * Et omne votum in Iſraël ipsórum erit. *Ezech.* 44. 29. ℣. Qui in ſacrário operántur, quæ de ſacrário ſunt, edunt. 1. *Cor.* 9. 13. * Et omne.

℟. *v.* Omnia libaménta ex ómnibus quæ offerúntur, ſacerdótum erunt: & * Primitíva cibórum veſtrórum dábitis ſacerdóti, ut repónat benedictiónem dómui tuæ. *Ezech.* 44. 30. ℣. Qui altári desérviunt, cum altári partícipant. 1. *Cor.* 9. 13. * Primitíva.

℟. *vj.* Impléſtis manus veſtras Dómino; * Accédite, & offérte víctimas & laudes in domo Dómini. 2. *Par.* 29. 31. ℣. Superædificámini domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum. 1. *Petr.* 2. 5. * Accédite. Glória. * Accédite.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui & legem exquisívit, & ábſtulit omnem iníquum & malum. 1. *Mach.* 14. 14.

Ant. 8. G. Fecit pacem ſuper terram, & lætátus eſt Iſraël lætítiâ magnâ. 1. *Mach.* 14. 11.

Ant. 6. F. Miráti ſunt in illo multi, & honoravérunt Deum. *Eccli.* 11. 13.

℣. Vidi prævaricántes, & tabeſcébam; ℟. Quia elóquia tua non cuſtodiérunt. *Pſ.* 118. 158.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Avértit iram meá à filiis Iſraël, quia zelo meo commótus eſt contra eos, * Ut non ipſe delérem filios Iſraël in zelo meo. *Num.* 25. 11. ℣. Juſtítiæ quæ per fidem eſt, hæres eſt inſtitútus. *Hebr.* 11. 7. * Ut non.

℟. *viij.* Juſtórum sémita * Quaſi lux ſplendens, procédit, & creſcit uſque ad perféctam diem. *Prov.* 4. 18. ℣. Sic lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona. *Matt.* 5. 16. * Quaſi.

℟. *jx.* Eritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea eſt enim omnis terra; & vos * Eritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. *Exod.* 19. 5. 6. ℣. Vos genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta. 1. *Petr.* 2. 9. * Eritis. Glória. * Eritis.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Domus

ı, benedícite Dómi-
. Domus Levi, bene-
Dómino. *Pſ.* 134.
).
t. 8. c. Vir Dei es tu,
:bum Dómini in ore
erum eſt. 3. *Reg.* 17.

t. 1. g. Docuíſti mul-
& manus laſſas robo-
vacillántes confirma-
ıt ſermónes tui, & gé-
reméntia confortáſti.
ı. 3. 4.
t. 7. *d.* Scriptus es in
iis témporum lenire
ndiam Dómini, con-
e cor patris ad fílium,
:titúere tribus Jacob.
:. 48. 10.
ıt. 5. a. Exémplum.
ITICUM MALACH.
2. *v.* 5. *ad* 7.
dotis & Sacerdotii
audes celebrantur.
ıctum meum fuit cum
o, vitæ & pacis: * &
ei timórem, & tímuit
& à fácie nóminis mei
bat.
x veritátis fuit in ore
*. & iníquitas non eſt
ıta in lábiis ejus:
pace & in æquitáte
ılávit mecum, * &
os avértit ab iniqui-

.bia enim Sacerdótis
ıdient ſciéntiam; & le-
requírent ex ore ejus; *
ángelus Dómini exer-
ım eſt.
ıt. Exémplum eſto fi-
ım, in verbo, in con-
:tióne, in caritáte, in
fide, in caſtitáte. 1. *Tim.* 4. 12.

Ant. 7. G. Bonum depóſitum cuſtódi per Spíritum ſanctum qui hábitat in nobis. 2. *Tim.* 1. 14.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 3. 7. 8.

Neque qui plantat, eſt áliquid, neque qui rigat; ſed qui increméntum dat, Deus: qui autem plantat, & qui rigat, unum ſunt: unuſquíſque autem própriam mercédem accípiet ſecúndùm ſuum labórem.

HYMNUS.

O SACERDOTUM venéránda jura!
Ceu vices Chriſti téneant, ſalútis
Arbitri, claudunt, reſerántque nobis
Atria cœli.

OMNE pendéntes ſcelus in ſtatéra,
Cùm reum ſolvunt, Deus ipſe ſolvit;
Cùm ligant ſontem, Deus ipſe ſontis
Víncula nectit.

QUAM manus morbis ádhibent perítas!
Cùm ſecant, ſemper pia dextra cædit;
Cùm fovent, ſemper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

VERBA dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ ſacra verba legis

Mente recóndunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab advérſo, Domi-
númque placant,
Víndices in nos quóties ab
alto
Dépluit iras.

Dum Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus
applicáſti,
Cónſonent mores, populíque fiat
Forma ſacérdos.

Luminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris
almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Exáltent eum in eccléſia plebis; ℟. Et in cáthedra ſeniórum laudent eum. *Pſ.* 106. 32.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. J. Dómine, ſit auris tua atténdens ad oratiónem ſervi tui, & ad oratiónem ſervórum tuórum qui volunt timére nomen tuum. 2. *Eſdr.* 1. 11.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregáſti; præſta, quæſumus, ut ejus exémpla ſectántes, exhibeámus nos in ómnibus fidéles miníſtros, & prærogatívæ dignitátis ſtudeámus adjúngere cúmulum ſanctitátis; P[...]
minum.

AD PRIM[...]

Ant. 8. c. Vir Dei[...] verbum Dómini in[...] verum eſt. 3. *Reg.* [...]

Capitulum. [...]
4. 5.

VIgila, in ómn[...] bóra, opus ſa[...] geliſtæ, miniſtériu[...] imple, sóbrius eſt[...]

Cætera ut in P[...] p. 157. & 158.

AD TERT[...]

Ant. 1. g. Doc[...] tos, & manus la[...] ráſti: vacillán[...] mavérunt ſerm[...] & génua tremé[...] táſti. *Job.* 4. 3[...]

Capitulu[...]
2. 15. 16.

SOllícitè c[...] probábilem[...] Deo, operári[...] bilem, rect[...] verbum verit[...] autem & va[...] víta.

℟. *breve.* [...] am, Dómine [...] tuum dixi. ℟[...] ℣. Non abſc[...] córdiam tua[...] táre. Glória. [...] *Pſ.* 39. 11.

℣. Annunt[...] tuam, ℟. In[...] gna. *Pſ.* 39.

AD SE[...]

Ant. 7. d. [...] judíciis témp[...] iracúndiam [...] ciliáre cor pa[...]

ſtitúere tribus Jacob.
48. 10.
ITULUM. Tit. 2.
3.
Omnibus teípſum præ-
exémplum bonórum
m., in doctrína, in
itáte, in gravitáte,
m ſanum irreprehen-
, ut is qui ex advérſo
reátur, nihil habens
n. dícere de nobis.
breve. Dabis eum.,
ne, * In benedictió-
℟. Dabis. ℣. In ſécu-
éculi. * In benedi-
em. Glória. ℟. Dabis.
). 7.
Glóriâ & honóre
áſti eum, Dómine;
conſtituíſti eum ſu-
pera mánuum tuá-
Pſ. 8. 6. 7.
D NONAM.
.. 7. G. Bonum de-
m cuſtódi per Spíri-
nctum qui hábitat in
. 2. Tim. 1. 14.
ITULUM. 1. Tim.
20. 21.
Depóſitum cuſtódi,
devítans profánas vo-
novitátes, & oppo-
es falſi nóminis ſcién-
quam quidam pro-
ntes, circa fidem exci-
t.
breve. Beátus vir qui
biit * In consílio im-
n. ℟. Beátus. ℣. Et
peccatórum non ſte-
In consílio. Glória.
átus. Pſ. 1. 1.
Ad níhilum dedúctus
conſpéctu ejus ma-

lignus; ℟. Timéntes autem
Dóminum gloríficat. Pſ.
14. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Probáti ſu-
mus à Deo, ut crederétur
nobis Evangélium. 1. *Theſſ.*
2. 4.

Ant. 2. *D.* Lóquimur,
non quaſi homínibus pla-
céntes, ſed Deo, qui pro-
bat corda noſtra. 1. *Theſſ.*
2. 4.

Ant. 1. a. Glória noſtra
hæc eſt, teſtimónium con-
ſciéntiæ noſtræ. 2. *Cor.*
1. 12.

Ant. 1. D. Beáti ſervi
illi, quos, cùm vénerit
Dóminus, invénerit vigi-
lántes. *Luc.* 12. 37.

Ant. 7. d. Præcínget ſe,
& fáciet illos diſcúmbere,
& tránſiens miniſtrábit illis.
Luc. 12. 37.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.*
2. 13.

FRatres, grátias ágimus
Deo ſinè intermiſſió-
ne, quóniam cùm accepiſ-
sétis à nobis verbum au-
dítûs Dei, accepíſtis illud,
non ut verbum hóminum,
ſed, ſicut eſt verè, verbum
Dei, qui operátur in vobis
qui credidíſtis.

HYMNUS.

QUANTIS micas ho-
nóribus,
Cœlo Sacérdos áddite,
Cùm, præmiórum pródi-
gus,
Totum tibi dat ſe Deus!
PARTIS labóre plúri-
mo

Quot clarus es virtútibus,
Tot fulgurántem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

Q u o s parturíſti Númini,
Te fílii nunc ámbiunt;
Tuóque lætis cántibus
Certant triúmpho plaúdere.

Christus tuum ſit præmium,
Quem conſecráſti víctimam;
Dehinc apérto Númine
Te paſcet eſca Cœlitûm.

Adhuc ſacérdos, hóſtiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undíſque merſos naúfragis,
Duc ad ſalútis líttora.

Jesu, Sacérdos máxime,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei; ℟. Tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi. *Pſ.* 15. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſraël; hic eſt qui multùm orat pro pópulo. 2. *Mach.* 15. 14.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Juſtítia nómine ætérno hæreditábit illum. *Eccli.* 15. 6.

Hymnus conveniens.

Capitulum. *Eccli.* 35. 9.

SAcrifícium juſti accéptum eſt, & memóriam ejus non obliviſcétur Dóminus.

℟. *breve.* In manus, p. 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Dóminus ipſe eſt hæréditas ſacerdótum. *Deut.* 18. 2.

Oratio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTI ABBATIS,
VEL MONACHI.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* D.

POnet Dóminus deſértum Sion quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. *Iſ.* 51. 3.

Ant. 3. *a.* Gaúdium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio & vox laudis. *Iſ.* 51. 3.

Ant. 8. G. Germinábit ſicut lílium, & erúmpet radix ejus ut Líbani; ibunt rami ejus, & erit quaſi olíva glória ejus, & odor ejus ut Líbani; *Oſee.* 14. 6. 7.

Ant. 5. a. In cubílibus in quibus prius dracónes

t, oriétur viror
junci: & erit ibi
via, & via ſancta
. *Iſ.* 35. 7. 8.
a. Exultábit ſo-
florébit quaſi lí-
ninans germiná-
ltábit lætabúnda
s. *Iſ.* 35. 1. 2.
LUM. *Jer.* 51. 6.
: de médio Baby-
, & ſalvet unuſ-
imam ſuam: no-
: ſuper iniquitá-
quóniam tempus
t à Dómino; vi-
em ipſe retríbuet

icibus majoribus,

opus juſtítiæ pax,
is juſtítiæ ſilén-
ſecúritas uſque
érnum. *Iſ.* 32. 17.
légit nos in Chri-
undi conſtitutió-
eſsémus ſancti &
iti. *Eph.* 1. 4. * Et
lória. * Et cultus.
NUS. S. V.
beándos glóriâ,
s, Deus, probas
odis,
lates, præséntior,
nántûm páſceris.
UL remóti, súp-
es
manus, & pá-
n
, per ſuſpíria,
ſalútant éxules.
la mors cùm det
,
int labóribus;
ant jejúniis,

Et, quâ licet, vellent mori.

QUAM, morte promptâ férvidi
Emére palmam Mártyres;
Hic doctus in dies mori
Longo repórtat fúnere.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Si ſit Abbas.

℣. Potens in terra erit ſemen ejus; ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Multíplicans, inquit Dóminus, multiplicábo ſemen tuum, & non numerábitur præ multitúdine. *Gen.* 16. 10.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

Si non ſit Abbas.

℣. Pinguéſcent ſpecióſa desérti; ℟. Et exultatióne colles accingéntur. *Pſ.* 64. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, & in réquie opulénta. *Iſ.* 32. 18.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum qui ductus eſt in deſértum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matt.* 4. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Pſ. 77. 52. 53. ℣. Confiténtes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram. *Hebr.* 11. 13. * Edúxit.

℟. *jx.* Reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte: * Tunc deſcendérunt multi quæréntes judícium & juſtítiam in desértum. 1. *Mach.* 2. 28. 29. ℣. Grátia magna erat in ómnibus illis. *Act.* 4. 33. * Tunc. Glória. * Tunc.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; ℟. Adjútor eórum & protéctor eórum eſt. *Pſ.* 113. 11.

Ant. 1. g. In ſolitúdine, ipſe vidíſti, portávit te Dóminus Deus tuus, ut ſolet homo geſtáre párvulum fílium ſuum. *Deut.* 1. 31.

Ant. 4. c. Dóminus Deus tuus ipſe eſt ductor tuus, & non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31. 6.

Ant. 5. a. Abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum. *Deut.* 30. 9.

Ant. 1. a. Edúxit.

CANTICUM JEREMIÆ *Thren. c.* 3. *v.* 24. *ad* 28. *Quærentium Deum beatitudo.*

PArs mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptéreà expectábo eum.

Bonus eſt Dóminus ſperántibus in eum, * ánimæ quærénti illum.

Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio * ſalutáre Dei.

Bonum eſt viro, * cùm portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua.

Sedébit ſolitárius, & tacébit, * quia levávit ſuper ſe.

Ant. Edúxit rivos de petra duríſſima, & cibávit te mannâ in ſolitúdine, quod neſciérunt patres tui. *Deut.* 8. 15. 16.

Ant. 8. g. Plenam mercédem recípias à Dómino Deo Iſraël, ad quem veníſti, & ſub cujus confugíſti alas. *Ruth.* 2. 12.

CAPITULUM. *Hebr.* 13. 13. 14.

EXeámus ad Jeſum extra caſtra impropérium ejus portántes, non enim habémus hîc manéntem civitátem, ſed futúram inquírimus.

HYMNUS. S. V.

QUID tu, relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? Quid tu vides,
Solúſque tecum cógitas?

MENTIS volátu líbero,
Percúrris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

PRÆSENS choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo Númini,
Totus coléndo tu vacas.

QUAM pura, qui te díligunt,

O Chriſte;

ant gaúdia !
tris ábditos
in tuo.
u Verbi Pa-

par Patri ;
e, Spíritus,
ſit glória.

Abbas.
fílii, audíte
órem Dómini
Pſ. 33. 12.
ctus, *Ant.* 2.
mihi, Dómi-
ſalútis tuæ, &
ua multiplicá-
g. 22. 36.
tio.
ujus múnere
V. Abbas, ut
ium tuum li-
rétur, ómnia
cunctis sémi-
órum tuórum
ec retrò reſpí-
via hæreant;
iè offenſióne
am ætérnam,
áti ſunt, ap-
Per eúmdem

t Abbas.
ónes in corde
, ℟. In valle
Pſ. 83. 6. 7.
us, *Ant.* 4. E.
mine, cor ejus
te; & percuſ-
edus. 2. *Eſdr.*

tio.
ens ſempitér-
, terréna pro
merces ma-
umnalis.

gna nimis; da nobis exémplo & interceſſióne beáti *N.* cujus ſolémnia celebrámus, temporália ómnia deſpícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne feſtináre; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *g.* In ſolitúdine, ipſe vidíſti, portávit te Dóminus Deus tuus, ut ſolet homo geſtáre párvulum fílium ſuum. *Deut.* 1. 31.

CAPITULUM. *Ezech.* 34. 25. 26.

FAciam cum eis pactum pacis, & ceſsáre fáciam béſtias péſſimas de terra; & qui hábitant in deſérto, secúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem.

Cætera ut in Pſalterio, p. 157. & 158.

AD TERTIAM.

Ant. 4. c. Dóminus Deus tuus ipſe eſt ductor tuus, & non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31. 6.

CAPITULUM. *Jer.* 17. 8.

ERit quaſi lignum quod tranſplantátur ſuper aquas, quod ad humórem mittit radíces ſuas: & non timébit cùm vénerit æſtus.

℟. *breve.* Abſcóndit me Dóminus * In tabernáculo ſuo. ℟. Abſcóndit. ℣. In die malórum protéxit me. * In. Glória. ℟. Abſcóndit. *Pſ.* 26. 5.

℣. Fólium ejus non défluet; ℟. Et ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur. *Pſ.* 1. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum. *Deut.* 30. 9.

Capitulum. *Deut.* 32. 12. 13.

DOminus ſolus dux ejus fuit, & non erat cum eo deus aliénus; conſtítuit eum ſuper excélſam terram, ut coméderet fructus agrórum.

℟. *breve.* Beáta gens * Cujus Dóminus Deus ejus. ℟. Beáta. ℣. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. * Cujus. Glória. ℟. Beáta. *Pſ.* 32. 12.

℣. Pinguéſcent ſpecióſa desérti, ℟. Et exultatióne colles accingéntur. *Pſ.* 64. 13.

AD NONAM.

Ant. 8. g. Plenam mercédem recípias à Dómino Deo Iſraël ad quem veníſti, & ſub cujus confugíſti alas. *Ruth.* 2. 12.

Capitulum. *Oſee.* 2. 18.

PErcútiam cum eis fœdus in die illa, cum béſtia agri, & cum vólucre cœli, & cum réptili terræ; & arcum, & gládium, & bellum cónteram de terra, & dormíre eos fáciam fiduciáliter.

℟. *breve.* Clamávi ad te, Dómine; * Dixi: Tu es ſpes mea. ℟. Clamávi. ℣. Pórtio mea in terra vivéntium. * Dixi. Glória. ℟. Clamávi. *Pſ.* 141. 6.

℣. Fáciet Dóminus judícium ínopis, ℟. Et vindíctam paúperum. *Pſ.* 139. 13.

AD VESPERAS.

Ant. 8. c. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur? *Matt.* 16. 26.

Ant. 2. *D.* Qui in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. *Rom.* 8. 8.

Ant. 6. F. Qui ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixérunt cum vítiis & concupiſcéntiis. *Gal.* 5. 24.

Ant. 3. *à.* Qui dicit ſe in Chriſto manére, debet, ſicut ille ambulávit, & ipſe ambuláre. 1. *Joan.* 2. 6.

Ant. 5. a. Ubi fúerit ſupérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia. *Prov.* 11. 2.

Capitulum. *Hebr.* 12. 11.

OMnis diſciplína, in præſénti quidem vidétur non eſſe gaúdii, ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

Hymnus. S. V.

FElices némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem sítiunt, Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:

Totus viluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vaſtum mare tranent,
Prudéntes onus éxuunt.
ÆTERNAS ut opes, cértaque gaúdia
Securi rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confiſi melióribus.
ILLIS ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma volúptas,
Longo ſupplício mori.
FAC nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glóriaFílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si ſit Abbas.

℣. Juſtus ut palma florébit; ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. J. Circa illum coróna fratrum, quaſi plantátio cedri in monte Líbano; ſic circa illum ſtetérunt, quaſi rami palmæ. *Eccli.* 50. 13. 14.

Si non ſit Abbas.

℣. Dívites eguérunt & eſuriérunt; ℟. Inquiréntes autem Dóminum, non minuéntur omni bono. *Pſ.* 33. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. *Matt.* 19. 29.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. *g.* Bonum eſt viro, cùm portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua. *Thren.* 3. 27.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Mich.* 2. 10.

SUrgite & ite; quia non habétis hîc réquiem.

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. D. Si quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo. 1. *Joan.* 2. 15.

Oratio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTI LAICI.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni D.*

TEnébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17. 9.

Ant. 7. G. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1. 19.

Ant. 3. *a.* Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gaúdium, & longitúdinem diérum. *Eccli.* 1. 12.

Ant. 1. a. Fortitúdo símplicis via Dómini, & pavor his qui operántur malum. *Prov.* 10. 29.

Ant. 8. G. Qui confídit in divítiis ſuis, córruet, juſti autem, quaſi virens fólium, germinábunt. *Prov.* 11. 28.

CAPITULUM. *Eccli.* 31. 8. 9.

BEátus dives qui invéntus eſt ſinè mácula, & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſaúris: Quis eſt hic & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; * Et qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. *Eccli.* 2. 18. ℣. Qui ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfécta eſt. 1. *Joan.* 2. 5. * Et qui. Glória. * Et qui.

HYMNUS.

QUANDO, Sancte, tibi ſacra redit dies,
Feſtos Rellígio ſólvere nos jubet
Cantus, & mémoris prómere quâ licet,
Senſus péctoris íntimos.

TE ſincéra fides, vívida te magìs
Allíctat píetas, hanc puer in ſacris
Non ceſſas ávidus díſcere páginis,
Hanc multâ prece flágitas.

DURATURA diu ſic sólidæ domûs
Fundaménta jacis, quam neque flúminum
Sternat dilúvies, nec fera díſſipet
Ventórum violéntia.

O QUAM ſimplícium candor amábilis
Morum! Quàm métuens vel mínimæ pudor
Labis! Quantus amor cúraque paúperum,
Quàm corpus dapis ábſtinens!

SIT laus ſumma Patri, súmmaque Fílio:

ſit par, alme, tibi laus
.quoque, Spíritus,
Quo donánte, piis córdibus émicat
Virtútum ſeges ómnium. Amen.

℣. Beátus vir cujus eſt omen Dómini ſpes ejus, ℟. Et non reſpéxit in vanitátes & insánias falſas. Pſ. 39. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Erit illi glória ætérna, qui pótuit tránſgredi, & non eſt tranſgréſſus; fácere mala, & non fecit. *Eccli.* 31. 10.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Remuneratórem inquiréntibus ſe Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11. 6.

Pſalmus, Veníte, p. 2.

HYMNUS, G. S.

SUmmi pusíllus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Qui patérnus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ
Ingréſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna, non timet ſequi.

CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In paúperum, parcus ſibi,
Abſcóndit & ſpargit ſinu.

SAPORE verbi páſcitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa versátur polo.

HAC ſurgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Turris fortíſſima nomen Dómini; ad ipſum currit juſtus, & exaltábitur. *Prov.* 18. 10.

Ant. 8. G. Benedíctio Dei in mercédem juſti feſtínat, & in hora velóci procéſſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11. 24.

Ant. 4. A. Deridétur juſti ſimplícitas: lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus ſtatútum. *Job.* 12. 4. 5.

℣. Beátus vir qui timet Dóminum; ℟. In mandátis ejus volet nimis. *Pſ.* 111. 1.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Interrogáte de sémitis antíquis quæ ſit via bona, & ambuláte in ea, * Et inveniétis refrigérium animábus veſtris. *Jer.* 6. 16. ℣. Tóllite jugum meum ſuper vos. *Matt.* 11. 29. * Et inveniétis.

℟. *ij.* Hæc eſt veſtra ſapiéntia & intelléctus coram pópulis, * Ut audiéntes univérſa præcépta hæc, dicant; En pópulus sápiens

& intélligens, gens magna. *Deut.* 4. 6. ℣. Unuſquíſque veſtrûm próximo ſuo pláceat in bonum ad ædificatiónem. *Rom.* 15. 2. * Ut audiéntes.

℟. *iij.* Operámini opus veſtrum ante tempus, * Et dabit vobis mercédem veſtram in témpore ſuo. *Eccli.* 51. 38. ℣. Abundánter miniſtrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini noſtri. 2. *Petr.* 1. 11. * Et dabit. Glória. * Et dabit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Erat vir ille ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1. 1.

Ant. 1. a. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum. *Eccli.* 47. 10.

Ant. 5. a. Non prætériit de univérſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſ.* 11. 15.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. *Pſ.* 36. 31.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *jv.* Immóbilis in Dei timóre permánſit, * Agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob.* 2. 14. ℣. Expectábat & ipſe regnum Dei. *Luc.* 23. 51. * Agens.

℟. *v.* Non eſt invéntus símilis illi in glória, * Qui conſervávit legem Excélſi, & fuit in teſtaménto cum illo. *Eccli.* 44. 20. ℣. Hic beátus in facto ſuo erit. *Jac.* 1. 25. * Qui conſervávit.

℟. *vj.* Stabilíta ſunt bona illíus in Dómino, * Et eleemóſynas illíus enarrábit omnis eccléſia ſanctórum. *Eccli.* 31. 11. ℣. Multùm laborávit in Dómino. *Rom.* 16. 12. * Et eleemóſynas. Glória. * Et eleemóſynas.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Cùm requíreret Dóminum, diréxit eum in ómnibus. 2. *Par.* 26. 5.

Ant. 4. f. Oculus Dei reſpéxit illum in bono, & eréxit eum ab humilitáte ipsíus. *Eccli.* 11. 13.

Ant. 8. c. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, & magnificávit eum. *Eccli.* 45. 2.

℣. Lux orta eſt juſto, ℟. Et rectis corde lætítia. *Pſ.* 96. 11.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Auris aúdiens beatificábat me, & óculus videns teſtimónium reddébat mihi; * Eò quòd liberáſſem paúperem vociferántem & pupíllum cui non eſſet adjútor. *Job.* 29. 11. 12. ℣. In me clarificábant Deum. *Gal.* 1. 24. * Eò quòd.

℟. *viij.* Quàm magnus qui ínvenit ſapiéntiam &

. ℣. ſed * Non eſt
ſntem Dóminum.
. 13. ℣. Símilis
ni ædificánti do-
ui fodit in altum,
fundaméntum ſu-
m. *Luc.* 6. 48. *

Panis ei datus eſt,
s fidéles ſunt; *
decóre ſuo vidé-
li ejus. *Iſ.* 33. 16.
abet vitam ætér-
in judícium non
n. 5. 24. * Regem.
Regem.
:um.
. A U D E S
TUTINAS.
rdotalis. Præve-
, Dómine, ℟. In
ónibus dulcédi-
o. 4.
a. Oratiónes tuæ
ſſynæ tuæ aſcen-
a memóriam in
Dei. *Act.* 10. 4.
D. Exaudíta eſt
, & eleemóſynæ
nemorátæ ſunt in
Dei. *Act.* 10. 31.
D. Communicá-
uæ évidens fiat,
ine omnis óperis
lem. 6.
. c. Non arcta-

:UM. *Eccli. c.* 2.
d 13.
Domini præmia
cenſentur.
métis Dóminum,
ite illi; * & non
ıábitur merces

Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; * & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia.

Qui timétis Dóminum, dilígite illum; * & illuminabúntur corda veſtra.

Reſpícite, fílii, natiónes hóminum; * & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt.

Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? * aut quis invocávit eum, & deſpéxit illum?

Quóniam pius & miséricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta; * & protéctor eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte.

Ant. Non arctabúntur greſſus tui, & currens non habébis offendículum. *Prov.* 4. 12.

Ant. 2. *D.* Indues juſtítiam quaſi podérem honóris, & inhabitábis cum ea, & próteget te in ſempitérnum, & in die agnitiónis invénies firmaméntum. *Eccli.* 27. 9.

CAPITULUM. *Gal.* 6. 8.

QUæ ſemináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

HYMNUS. S. V.

NON parta ſolo ſánguine
Ornat Beátos púrpura:

Sunt incruénta, quæ ſuos
Habent triúmphos, prælia.
Non iſte flammas, non cruces,
Non ſentit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi,
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ;
Paráta pro Chriſto mori,
Hoc ſupplet omne cáritas.
Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides:
Amor ſupérnis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.
Venis apértis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.
Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gaúdia.
Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; ℟. Quóniam veritátem requíret Dóminus. *Pſ.* 30. 24.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Ambulávit, Dómine, in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum: cuſtodíſti ei miſericórdiam tuam grandem. 3. *Reg.* 3. 6.

Oratio.

Præſta, quæſumus, miséricors Deus, ut quam fidélis ſervus tuus *N.* accépit à juſto Júdice corónam, eámdem & nos, ejus interceſſióne, poſt conſummátum ritè curſum recípere mereámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Oratiónes tuæ & eleemóſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam in conſpéctu Dei. *Act.* 10. 4.

Capitulum. *Eccli.* 17. 18.

Eleemóſyna viri quaſi ſignáculum cum ipſo, & grátiam hóminis quaſi pupíllam conſervábit.

Cætera ut in Pſalterio, p. 157. & 158.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *D.* Exaudíta eſt orátio tua, & eleemóſynæ tuæ commemorátæ ſunt in conſpéctu Dei. *Act.* 10. 31.

Capitulum. *Act.* 10. 2.

Erat religióſus ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper.

℟. *breve*. Diſpérſit * Dedit paupéribus. ℟. Diſpérſit. ℣. Juſtítia ejus manet in séculum séculi. * Dedit. Glória. ℟. Diſpérſit. *Pſ.* 111. 9.

℣. Cornu ejus exaltábitur in glória; ℟. Peccátor vidébit, & iraſcétur. *Pſ.* 111. 9. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Communicátio fídei tuæ évidens fiat,

n agnitióne omnis óperis boni. *Philem.* 6.

CAPITULUM. *Philip.* 2. 12. 13.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini: Deus eſt enim qui operátur in vobis, & velle, & perficere, pro bona voluntáte.

℟. *breve.* In memória ætérna * Erit juſtus. ℟. In memória. ℣. Ab auditióne mala non timébit. * Erit. Glória. ℟. In memória. *Pſ.* 111. 7.

℣. Ecce ſic benedicétur homo, ℟. Qui timet Dóminum. *Pſ.* 127. 4.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Indues juſtítiam quaſi podérem honóris, & inhabitábis cum ea, & próteget te in ſempitérnum, & in die agnitiónis invénies firmaméntum. *Eccli.* 27. 9.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3. 10. 11.

QUi vult vitam dílígere, & dies vidére bonos, coérceat linguam ſuam à malo, & lábia ejus ne loquántur dolum; declínet à malo, & fáciat bonum; inquírat pacem, & ſequátur eam.

℟. *breve.* Juſtus * Ut palma florébit. ℟. Juſtus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. * Ut palma. Glória. ℟. Juſtus. *Pſ.* 91. 13.

℣. Jucúndus homo qui miſerétur & cómmodat, ℟. Diſpónet ſermónes ſuos in judício, quia in ætérnum non commovébitur. *Pſ.* 111. 5. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 4. f. Non eſt diſcípulus ſuper magíſtrum; perféctus autem omnis erit, ſi ſit ſicut magíſter ejus. *Luc.* 6. 40.

Ant. 7. d. Regnum cœlórum vim pátitur, & violénti rápiunt illud. *Matt.* 11. 12.

Ant. 2. D. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: accépta eſt autem apud Deum, magìs quàm immoláre hóſtias. *Prov.* 16. 5.

Ant. 1. a. Qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo, & probátus eſt homínibus. *Rom.* 14. 18.

Ant. 8. c. Quæ pacis ſunt, ſectémur; & quæ ædificatiónis ſunt, in ínvicem cuſtodiámus. *Rom.* 14. 19.

CAPITULUM. *Jac.* 1. 27.

REligio munda & immaculáta apud Deum & Patrem hæc eſt; viſitáre pupíllos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc século.

HYMNUS. S. V.

QUI te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

QUID ergo gaudes néctere

Triſtes moras amántibus ?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déſtinas.
Hinc fervet in dies amor,
In vota toti díffluunt;
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iſte tardi córporis
Pondus moléſtum súſtinet;
Mortis diem præóccupat,
Ardens Deo ſe júngere.
Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

℣. Beáti omnes qui timent Dóminum, ℟. Qui ámbulant in viis ejus. *Pſ.* 127. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Nemo mittens manum ſuam ad arátrum, & reſpíciens retrò, aptus eſt regno Dei. *Luc.* 9. 62.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Opus juſti ad vitam: fructus autem ímpii ad peccátum. *Prov.* 10. 16.

Hymnus conveniens.

Capitulum. *Coloſſ.* 3. 2. 3.

Quæ ſursùm ſunt ſápite, non quæ ſuper terram: mórtui enim eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo.

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. F. Locútus eſt Jeſus, dicens; Ego ſum lux mundi: qui ſéquitur me non ámbulat in ténebris. *Joan.* 8. 12.

Oratio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTÆ VIRGINIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 3. *toni* a.

Quid bonum Dómini eſt, & quid pulchrum ejus? niſì fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines. *Zach.* 9. 17.

Ant. 4. c. Quæ neſcívit thorum in delícto, habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. *Sap.* 3. 13.

Ant. 6. F. Immortális eſt memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines. *Sap.* 4. 1.

Ant. 1. f. Dábitur ei fidei donum eléctum, & ſors in templo Dei acceptíſſima. *Sap.* 3. 14.

Ant. 8. *g.* Lucérna ſplendens ſuper candelábrum ſanctum, & ſpécies faciéi ſuper ætátem ſtábilem. *Eccli.* 26. 22.

Capitulum. *Oſee.* 2. 19. 20.

Sponsábo te mihi in ſempitérnum: & ſponsábo te mihi in juſtítia &

& in miſericór-
n miſeratiónibus :
ſbo te mihi in fi-
:ies quia ego Dó-

plicibus majoribus
:.
ſtodítio legum con-
o incorruptiónis
ncorrúptio autem
: próximum Deo.
).20. ℣. Beáti mun-
e , quóniam ipſi
idébunt. *Matt.* 5.
:orrúptio. Glória.
úptio.

ſit Martyr.

YMNUS. S. V.

S T E, Sponſæ Vír-
gines ,
gregis pars óptima,
:urórls víctimæ !
ımóris hóſtiæ !
S T E, ſolémnis dies
nſecráta Vírgini ,
plicem geſtat ſuo
ı cruóre laúream.
: R choros cantán-
n
táto , Vírginum ,
re fuſi sánguinis
edet non última.
: córpori pœnæ no-
ıt ,
ıans ampléctitur ;
ıpè pœnis líbera
: corpus éxuit.
ıs ab annis quam
i
Chriſtus júnxerat ,
m ſervat tenax
bérba cónjuge.
ᴀ T roſas & lília
: rubens& cándidus;
dedit ſponſo roſas ,

Dedítque Virgo lília.
SIT laus Patri , laus Fílio;
Sit par tibi laus , Spíritus ,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in ætérnum erit ; ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Pſ.* 36. 18. 19.

Ad Magníficat , *Ant.* 6. *F.* Infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia. 1. *Cor.* 1. 27.

Oratio infrà ad Laudes , niſi ſit propria.

Si non ſit Martyr.

HYMNUS.

VOs , ô Virgínei , cum cýtharis , chori ,
Agni delíciæ , pars gregis óptima ,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite laúdibus.
HÆC eſt ſacra dies , óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo , ſtánſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
SOLO digna Deo cónjuge , réſpuit
Mortáles thálamos ; ut ſemel óbligat
Seſe fida ſuo , quem benè déperit ,
Ultrò ſe Deus óbligat.
PURUM ne máculent péctus imágines ,
In ſe tota , ſui córporis ímmemor ,
Mens ſeſe récipit , nil óculi vident ,

Surdis nil ſonat áuribus.
ÆGRO vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi prǽripit;
Unus ſit Deus ómnia.
FAC, ô Chriſte! tuæ Vírginis ǽmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ;
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
DA te, ſumme Pater, tóllere laúdibus;
Da te, Chriſte, ſequi, laúrea Vírginum;
Fac incénſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Afferéntur in lætítia & exultatióne, ℟. Adducéntur in templum Regis. *Pſ.* 44. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Hæc dicit Dóminus: Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen mélius à fíliis & filiábus, nomen ſempitérnum. *Iſ.* 56. 5.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Agnum quem ſequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. 4.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Si ſit Martyr.

HYMNUS. S. V.

VIRGINUM robur, Deus, atque cuſtos:
Sexus imbéllis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!
PRO tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.
NON graves plagæ, válidi nec ictus,
Integram poſſunt violáre mentem:
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.
SPONSA dilécto placitúra ſponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, & venúſtas
Eſt ſua membris.
SUMMA laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriúſque Nexus,
Fac tibi ſemper placeámus uni,
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr.

HYMNUS. S. V.

CŒLESTIS aula panditur;
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte Sponſo Vírgini,
Exíte, Sponſæ Vírgines.

: nuptiális eſt dies ,
onga poſt ſuſpíria ,
ınibus , dat ſíngulis
!niùs frui Deo.
s caſta vobis gaúdia,
fflet ignes , dícite :
cujus púrior
s volúptas éffluit ?
N C propter unum
uit
a regum púrpura :
quæ ſponſo Deo ,
/irgo terris ámbiat ?
IRGINALES núptiæ ,
ıs caro fit ſpíritus !
: vinclum , júngitur
ıens Deo , menti
:us !
laus Patri ; laus
io ;
tibi laus , Spíritus ,
qui perrénnibus
ſigíllis fœdera.
nen.

NOCTURNO.

1. a. Omnis pon-
non eſt digna con-
ſ ánimæ. *Eccli.* 26.

7. d. Viæ ejus , viæ
: , & omnes sémitæ
acíficæ. *Prov.* 3. 17.
1. f. Qui díligit cor-
ındítiam , propter
ı labiórum ſuórum ,
: amícum Regem.
22. 11.
eáti immaculáti in
. Qui ámbulant in
ómini. *Pſ.* 118. 1.
ones de Scriptura
nte.
Lámpades ejus , lám-
gnis atque flammá-
Aquæ multæ non
potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8. 6. 7. ℣. Quòd nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei , qui diléxit me. *Gal.* 2. 20. * Aquæ.

℟. *ij.* Bonórum labórum glorióſus eſt fructus , * Et quæ non cóncidat, radix ſapiéntiæ. *Sap.* 3. 15. ℣. Qui adhǽret Dómino , unus ſpíritus eſt. 1. *Cor.* 6. 17. * Et quæ.

℟. *iij.* In perpétuum coronáta * Triúmphat , incoinquinatórum certáminum prǽmium vincens. *Sap.* 4. 2. ℣. Beátus qui vígilat , & cuſtódit veſtiménta ſua. *Apoc.* 16. 15. * Triúmphat. Glória. * Triúmphat.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Omnium óculis gratióſa & amábilis videbátur. *Eſth.* 2. 15.

Ant. 7. *d.* Os ſuum apéruit ſapiéntiæ , & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31. 26.

Ant. 4. f. Suſpéxit ad cœlum : erat enim cor ejus fidúciam habens in Dómino. *Dan.* 13. 35.

℣. Deus meus , impollúta via ejus ; ℟. Protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17. 31.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *jv.* Præclárior erat univérſæ terræ Iſraël ; * Erat étiam virtúti cáſtitas adjúncta. *Judith.* 16. 25. 26. ℣. Omne opus bonum

ſubſecúta eſt. 1. *Tim.* 5. 10. * Erat.

℟. *v.* Véniant mihi miſeratiónes tuæ, Dómine, & vivam; * Quia lex tua meditátio mea eſt. *Pſ.* 118. 77. ℣. Magnificábitur Chriſtus in córpore meo. *Philip.* 1. 20. * Quia.

℟. *vj.* Totus deſiderábilis: talis eſt diléctus meus, * Et ipſe eſt amícus meus, filiæ Jerúſalem. *Cant.* 5. 16. ℣. Vivo jam non ego, vivit verò in me Chriſtus. *Gal.* 2. 20. * Et ipſe. Glória. * Et ipſe.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Lumen ejus símile lápidi pretióſo, tanquam lápidi jáſpidis, ſicut cryſtállum. *Apoc.* 21. 11.

Ant. 4. a. Cláritas Dei illuminávit eam; & lucérna ejus eſt Agnus. *Apoc.* 21. 23.

Ant. 2. D. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! *Sap.* 4. 1.

℣. Corónat te Dóminus in miſericórdia, ℟. Et miſeratiónibus. *Pſ.* 102. 4.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Ingréſſus ſum pactum tecum, ait Dóminus Deus: * Et facta es mihi. *Ezech.* 16. 8. ℣. Scient quia ego diléxi te. *Apoc.* 3. 9. * Et.

℟. *viij.* Dedi inaúrem ſuper os tuum, & círculos aúribus tuis, * Et corónam decóris in cápite tuo. *Ezech.* 16. 12. ℣. Dabit tibi Dóminus in ómnibus intelléctum. 2. *Tim.* 2. 7. * Et.

℟. *jx.* Induit me Deus veſtiméntis ſalútis, & * Induménto juſtítiæ circúmdedit me, quaſi ſponſum decorátum corónâ, & quaſi ſponſam ornátam, monílibus ſuis. *Iſ.* 61. 10. ℣. Potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem 2. *Tim.* 1. 12. * Induménto. Glória. * Induménto.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, ℟. Laudent nomen Dómini. *Pſ.* 148. 12.

Ant. 6. F. Lauda, filia Sion: júbila, Iſraël; lætáre & exúlta in omni corde, filia Jerúſalem. *Soph.* 3. 14.

Ant. 5. a. Dóminus Deus tuus ipſe eſt vita tua, & longitúdo diérum tuórum. *Deut.* 30. 20.

Ant. 2. D. Ipſe eſt Pater tuus, qui poſsédit te, & fecit, & creávit te. *Deut.* 32. 6.

Ant. 3. *a.* Sit Dóminus.

CANTICUM. *Iſaiæ. c.* 61. *v.* 10. *ad finem.*

Virgo Deo gratias agit pro donis ſibi collatis.

GAudens gaudébo in Dómino, * & exultábit ánima mea in Deo meo; Quia índuit me veſtimén-

s, * & induménto
circúmdedit me.
ſponſum decorá-
rónâ, * & quaſi
ornátam moníli-
.
enim terra profert
ſuum, * & ſicut
emen ſuum gérmi-

óminus Deus ger-
juſtítiam & lau-
ram univérſis gén-

Sit Dóminus Deus
nedíctus, cui com-
i, & póſuit te ſuper
n. 3. *Reg.* 10. 9.
I. a. Dominábitur
fecit te; Dóminus
ium nomen ejus. *Iſ.*

TULUM. *Sap.* 8.

vi quóniam áliter
poſſem eſſe cónti-
niſi Deus det: Et
am erat ſapiéntiæ,
jus eſſet hoc donum.
i ſit Martyr.
MNUS. S. V.
ID ſacram, Virgo,
generóſa Martyr,
nt frontem dúplices
rónæ?
non unum gémino
pórtas
Hoſte triúmphum.
LLIOR fregit neque
volúptas;
ns flexit neque te
ránnus;
ves pœnas, paritér-
ie blandos
Vincis amóres.

LILIIS Sponſus récu-
bat roſíſque:
Tu, tuo ſemper benè fida
Sponſo,
Et roſas, Martyr, ſimul &
dedíſti
Lília, Virgo.
SUMMA laus Patri, ge-
nitóque Verbo,
Et tibi compar utriúſque
Nexus;
Fac tibi ſemper placeámus
uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Deus præcínxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17. 33.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Confirma me, Dómine, Deus Iſraël, & réſpice in hac hora ad ópera mánuum meárum. *Judith.* 13. 7.

Oratio.

DEus, qui inter cætera potentiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martýrii contulíſti; concéde propítius, ut qui beátæ N. Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* in virginitátis propóſito, & in confeſſióne fídei roboráta, virginitátis ac martýrii palmam adépta eſt; da nobis ità córporis ac mentis integritátem ſerváre, ut nec blan-

dítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr.

HYMNUS. M.

O Virgo, pectus cui ſacrum
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus perúſſit Spíritus!

Non te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amántem pérſequi
Cœléſtis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat;
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beata cui nunc, Cœlitùm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gaúdiis.

Æterne Sponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

℣. Lætábor & exultábo in te; ℟. Pſallam nómini tuo, Altíſſime. *Pſ.* 9. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *J.* Tu ſcis, Dómine, quia nunquam concupívi virum, & mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Tob.* 3. 16.

Oratio.

Fidéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedénte beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore páriter & mente puríficа; ut tuâ inſpiratióne compúncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiántur illécebris, tuâ ſemper ſuavitáte paſcántur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituíſti; concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis ſequámur exémplo; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Lauda, filia Sion: júbila, Iſraël; lætáre & exúlta in omni corde, filia Jerúſalem. *Soph.* 3. 14.

CAPITULUM. 2. *Reg.* 22. 20. 21.

Quia complácui ei, retríbuet mihi Dóminus secúndùm juſtítiam meam, & ſecúndùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi.

Cætera ut in Pſalterio, p. 157. *&* 158.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Dóminus Deus tuus ipſe eſt vita tua, & longitúdo diérum tuórum. *Deut.* 30. 20.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 38.

Qui matrimónio jungit vírginem ſuam, benè facit; & qui non jungit, méliùs facit.

℟. *breve.* Mihi * Adhærére Deo bonum eſt. ℟. Mihi. ℣. Pónere in Dómino

Deo ſpem meam. * Adhærére. Glória. ℟. Mihi. *Pſ.* 72. 28.

℣. Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, Dómine; ℟. Ut non confúndar. *Pſ.* 118. 80.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipſe eſt Pater tuus qui poſsédit te, & fecit, & creávit te. *Deut.* 32. 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 7. 8.

UNuſquíſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic: dico autem non nuptis & víduis; Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

℟. *breve.* Dóminus cuſtódit te, * Dóminus protéctio tua. ℟. Dóminus. ℣. Super manum déxteram tuam. * Dóminus. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 120. 5.

℣. Per diem ſol non uret te, ℟. Neque luna per noctem. *Pſ.* 120. 6.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dominábitur tuî qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus. *Iſ.* 54. 5.

CAPITULUM. *Joſ.* 13. 33.

DOminus Deus Iſraël ipſe eſt poſséſſio ejus, ut locútus eſt illi.

℟. *breve.* Pſallam & intélligam * In via immaculáta. ℟. Pſallam. ℣. Quando vénies ad me. * In via. Glória. ℟. Pſallam. *Pſ.* 100. 1. 2.

℣. Quæ eſt expectátio mea? ℟. Nónne Dóminus? *Pſ.* 38. 8.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *g.* Qui ſinè uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo. 1. *Cor.* 7. 32.

Ant. 2. D. Qui cum uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divíſus eſt. 1. *Cor.* 7. 33.

Ant. 3. *a.* Virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. 1. *Cor.* 7. 34.

Ant. 5. a. Quæ nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro. 1. *Cor.* 7. 34.

Ant. 1. g. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. *Matt.* 19. 11.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 25.

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

Si ſit Martyr.

HYMNUS. S. V.

FESTIS læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite týmpana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,

Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
SED quid cogis amor! fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere sánguinem;
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.
SIC, quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.
PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Secúndùm puritátem mánuum meárum; ℟. Retríbuet mihi Dóminus. *Pſ.* 17. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. *D.* Fecíſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáveris. *Judith.* 15. 11.

Si non ſit Martyr.

HYMNUS. G. S.

NON vana diléctum gregem
Pavére mundi gaúdia;
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit séculi.
SED hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponsárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gaúdiis.
CASTIS vicíſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Intérque flammas íntimo
Amans quiéſcis in ſinu.
HIC unus eſt ſponſis amor,
Unúſque tecum ſpíritus,
Beáſque ſponſus ſíngulas;
In téque transfórmas, Deus.
TE deprecámur súpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigíllis fœdera.
Amen.

℣. Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus; ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Venit ſponſus, & quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, & clauſa eſt jánua. *Matt.* 25. 10.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. g. Gaúdio gaudet propter vocem Sponſi. *Joan.* 3. 29.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Eccli.* 39. 19.

FLoréte, flores, quaſi lílium, & date odórem, & frondéte in grátiam, & collaudáte cánticum, & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.
Ad Nunc dimíttis, *Ant.*
℣. a. In reſurrectióne, neque nubent, neque nubéntur, ſed erunt ſicut Angeli Dei. *Matt.* 22. 30.
Oratio & cætera omnia ut in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTÆ MULIERIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* a.

SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies, in ornaméntum domûs ejus. *Eccli.* 26. 21.

Ant. 4. f. Domus & divítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem própriè uxor prudens. *Prov.* 19. 14.

Ant. 2. D. Múlier fortis obléctat virum ſuum, & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26. 2.

Ant. 7. d. Grátia ſuper grátiam múlier ſancta & pudoráta. *Eccli.* 26. 19.

Ant. 3. *a.* Fundaménta ætérna ſuper petram sólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ. *Eccli.* 26. 24.

CAPITULUM. *Prov.* 31. 10. 11.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul & de últimis fínibus prétium ejus: confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Fallax grátia, & * Vana eſt pulchritúdo; múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. *Prov.* 31. 30.
℣. Non ſit extrínſecùs capillatúra, aut circumdátio auri, aut induménti veſtimentórum cultus. 1. *Petr.* 3. 3. * Vana. Glória. * Vana.

HYMNUS. G. S.

AD núptias Agni, Pater
Matres & innúptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Intérque ſponſas ſors datur!

LEX nuptiárum, cáritas;
Dos magna, paupértas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.

TE multus obléctat labor,
Fusǽque jejúnam preces:
Te pœniténtem lácrymæ;
Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confíxam ſibi,
Per probra Sponſam, per cruces
Trahit Magíſter; & ſequi
Deſpécta gaudes, & pati.

BEATA quæ ſponſo Deo
Caſtis adhǽret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.

HOC præſtet almo cum Patre

Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum.
Amen.

Si ſit Martyr.

℣. Factus es, Dómine, ſpes mea, ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum, ſinè adjutório. *Eccli.* 51. 14.

Oratio infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

Si non ſit Martyr.

℣. Avérte, Dómine, óculos meos, ne vídeant vanitátem; ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118. 37.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Pars bona múlier bona; in parte timéntium Deum, dábitur viro pro factis bonis. *Eccli.* 26. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum in quo ſperant ſanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. 5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus. S. V.

Adeste, ſanctæ Cónjuges:
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Triúmphat inter Cœlites.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſpléndnit;
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amíttat decus.

Pascenda cœléſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Mulíeris bonæ beátus vir: númerus enim annórum illíus duplex. *Eccli.* 26. 1.

Ant. 7. d. Fílii, & ædificátio civitátis confirmábit nomen; & ſuper hæc múlier immaculáta computábitur. *Eccli.* 40. 19.

Ant. 2. D. Múlier ſensáta & tácita, non eſt immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26. 18.

℣. Deus habitáre facit ſtérilem in domo, ℟. Matrem filiórum lætántem. *Pſ.* 112. 9.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum ſuum, & oſſa illíus impinguábit: * Diſciplína illíus datum Dei eſt. *Eccli.* 26.

℣. Diſcat primùm
ſuam régere, & mú-
:em réddere parén-
, *Tim.* 5. 4. * Diſ-

Byſſus & púrpura
ntum ejus, * Nó-
ı portis vir ejus,
ſéderit cum ſena-
terræ. *Prov.* 31. 22.
/ir imágo & glória
, múlier autem gló-
eſt. 1. *Cor.* 11. 7. *

j. Fílii ſanctórum
& * Non póſſumus
júngi, ſicut gentes
ıórant Deum. *Tob.*
. Honorábile con-
ı in ómnibus, &
mmaculátus. *Hebr.*
Non. Glória.* Non.
, *NOCTURNO.*
2. D. Accínxit for-
: lumbos ſuos, &
'it bráchium ſuum
1. 17.
1. g. Confitebátur
o, & loquebátur de
nibus qui expectá-
demptiónem Iſraël.
38.
4. f. Quæsívit la-
linum, & operáta
sílio mánuum ſuá-
rov. 31. 13.
erambulábam in in-
ia cordis mei, ℟. In
donıûs meæ. *Pſ.*

ones ut in Proprio
um.
'. Facta eſt quaſi na-
itóris, de longè por-
nem ſuum; & * De

nocte ſurréxit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. *Prov.* 31. 14. 15. ℣. Si quis ſuórum, & máximè domeſticórum, curam non habet, fidem negávit. 1. *Tim.* 5. 8. * De nocte.

℟. *v.* Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum; * Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad paúperem. *Prov.* 31. 19. 20. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemóſynis quas faciébat. *Act.* 9. 36. * Manum.

℟. *vj.* Erat hæc in ómnibus famosíſſima, quóniam * Timébat Deum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8. 8. ℣. In opéribus bonis teſtimónium habens. 1. *Tim.* 5. 10. * Timébat. Glória. * Timébat.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu ſupergréſſa es univérſas. *Prov.* 31. 29.

Ant. 7. *d.* Deus patrum noſtrórum det tibi grátiam, & omne consílium tui cordis ſuâ virtúte corróboret. *Judith.* 10. 8.

Ant. 8. *g.* Deus oſténdet ſplendórem ſuum in te, omni qui ſub cœlo eſt. *Bar.* 5. 3.

℣. Anima ejus in bonis demorábitur, ℟. Et ſemen ejus hæreditábit terram. *Pſ.* 24. 13.

Duæ Lectiones cum Evangelio & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Nunquam cum ludéntibus míſcui me, neque cum his qui in levitáte ámbulant partícipem me præbui; * Virum autem cum timóre tuo, Dómine, non cum libídine mea consénſi ſuſcípere. *Tob.* 3. 17. 18. ℣. Curſum conſummávi, fidem ſervávi. 2. *Tim.* 4. 7. * Virum.

℟. *viij.* Manus Dómini confortávit te; & * Ideò eris benedícta in ætérnum. *Judith.* 15. 11. ℣. O Múlier, magna eſt fides tua! *Matt.* 15. 28. * Ideò.

℟. *jx.* Tu glória Jerúſalem, * Tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15. 10. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. *Luc.* 7. 50. * Tu lætítia. Glória. * Tu lætítia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudatiónem Dómini loquétur os meum; ℟. Et benedícat omnis caro nómini ſancto ejus. *Pſ.* 144. 21.

Ant. 1. f. Gloriétur ſuper te Jerúſalem, & ſit nomen tuum in número ſanctórum & juſtórum. *Judith.* 10. 8.

Ant. 3. *a.* Addúcet Dóminus fílios tuos ad te, portátos in honóre, ſicut fílios regni. *Bar.* 5. 6.

Ant. 4. f. Gaudébit ſuper te Dóminus Deus tuus in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. *Soph.* 3. 17.

Ant. 8. d. Indue te.

CANTICUM. *Prov. c.* 31. *v.* 26. *ad finem.*

Mulieris fortis encomium.

OS ſuum apéruit ſapiéntiæ (múlier fortis,) * & lex cleméntiæ in lingua ejus.

Conſiderávit sémitas domûs ſuæ, * & panem otióſa non comédit.

Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt; * vir ejus, & laudávit eam.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: * tu ſupergréſſa es univérſas.

Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: * múlier timens Dóminum ipſa laudábitur.

Date ei de fructu mánuum ſuárum: * & laudent eam in portis ópera ejus.

Ant. Indue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi eſt, ſempitérnæ glóriæ. *Bar.* 5. 1.

Ant. 5. a. Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es. *Judith.* 8. 29.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2. 15.

SAlvábitur múlier per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

N U S. S. V.
T Deo quæ ſé-
ia,
ſtrà cógitat :
géntes súblevat,
itur præcónibus.
E S S E quærit óm-
:,
éſtis ánxia ;
cuſtos vírginum,
nater órphanis.
I S laténtem ví-
,
fovébat hóſpi-

a ſubſtráxit ſibi,
ndit pródiga.
A domi, pacem
,
t ſiléntio ;
it compónere,
ens ſit ómnibus.
N E tu Verbi Pa-

ili, par Patri ;
íque, Spíritus ;
eus, ſit glória.
n.
t Martyr.
ſericórdia tua,
ſubſequétur me,
bus diébus vitæ
22. 6.
díctus, *Ant.* 8. G.
or nómini tuo,
quóniam adjútor
or factus es mihi,
ſti corpus meum
óne. *Eccli.* 51.

Oratio.
, cujus grátiâ,
is in infirmitáte
; largíre nobis,
s, beátæ *N.* Már-

tyris tuæ triúmphum recoléntibus, ut quæ à te accépit, ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat ; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr.

℣. Anima mea Dómino vivet ; ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21. 31.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Invéni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, qui conſolátus es me, & locútus es ad cor ancíllæ tuæ. *Ruth.* 2. 13.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illúſtra ; & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia ; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Gloriétur ſuper te Jerúſalem, & ſit nomen tuum in número ſanctórum & juſtórum. *Judith.* 10. 8.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2. 8. 9.

VOlo viros oráre in omni loco levántes puras manus, ſinè ira & diſceptatióne : ſimíliter & mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornántes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſa.

Cætera ut in Pſalterio, p. 157. & 158.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Addúcet Dó-

minus filios tuos ad te portátos in honóre, ſicut filios regni. *Bar.* 5. 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11. 3.

VOlo vos ſcire quòd omnis viri caput Chriſtus eſt: caput autem mulíeris vir, caput verò Chriſti Deus.

℞. *breve.* Dómine Deus ſalútis meæ, * In die clamávi. ℞. Dómine. ℣. Et nocte coram te. * In die. Glória. ℞. Dómine. *Pſ.* 87. 2.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ; ℞. Dicam Deo: Suſcéptor meus es. *Pſ.* 41. 9. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 4. f. Gaudébit ſuper te Dóminus Deus tuus in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. *Soph.* 3. 17.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3. 1. 2.

MUlíeres súbditæ ſint viris ſuis: ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſinè verbo lucrifíant, conſiderántes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

℞. *breve.* Exultábo & lætábor * In miſericórdia tua Dómine. ℞. Exultábo. ℣. Quóniam reſpexíſti humilitátem meam. * In. Glória. ℞. Exultábo. *Pſ.* 30. 8.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar; ℞. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Pſ.* 118. 128.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es. *Judith.* 8. 29.

CAPITULUM. *Eccli.* 35. 21. 22.

ORátio humiliántis ſe nubes penetrábit; & donec propínquet, non conſolábitur; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat; & Dóminus non elongábit.

℞. *breve.* Benedíxit * Fíliis tuis in te. ℞. Benedíxit. ℣. Qui póſuit fines tuos pacem. * Fíliis. Glória. ℞. Benedíxit. *Pſ.* 147. 13. 14.

℣. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; ℞. Quóniam audíſti verba oris mei. *Pſ.* 137. 1.

AD VESPERAS.

Ant. 3. *a.* Sicut múlier de viro, ità & vir per mulíerem: ómnia autem ex Deo. 1. *Cor.* 11. 12.

Ant. 1. a. Vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ. *Eph.* 5. 23.

Ant. 5. a. Viri debent dilígere uxóres ſuas ut córpora ſua: qui ſuam uxórem díligit, ſeípſum díligit. *Eph.* 5. 28.

Ant. 1. g. Unuſquíſque uxórem ſuam ſicut ſeípſum díligat: uxor autem tímeat virum ſuum. *Eph.* 5. 33.

Ant. 7. c. Adam primus formátus eſt, deinde Eva: & Adam non eſt ſedúctus; múlier

utem ſedúcta in
ıtióne ſuit. 1. Tim.
.
U L U M. 1. Tim.
12.
er in ſiléntio diſ-
cum omni ſubje-
docére autem mu-
. permítto, neque
i in virum, ſed
iléntio.
u n u s. S. V.
M beáta, quæ ſuo
ıdem ſolúta cór-
ɔre,
ɔerennióribus
) conjúngitur.
quos gradus cœ-
petit,
vos omnes docet,
ugáli vínculo,
ˆolútæ Cónjuges.
G N I S & nos fé-
.æ
:cet veſtígia;
ı vel ipſis quæ fuit
exémplum viris.
I S arſit illa, fac,
ıs,
us & nos ígnibus;
ıuo te vis coli
fac mens te colat.
N E tu Verbi Pater;
Fili, par Patri;
ıríque, Spíritus,
Jeus, ſit glória.
ıen.
i *ſit Martyr.*
dhǽſit ánima mea
poſt te, Dómine; ℟. Me
ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.*
62. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G.
Dilatátum eſt os meum ſu-
per inimícos meos: quia
lætáta ſum in ſalutári tuo,
Dómine. 1. *Reg.* 2. 1.

Si non ſit Martyr.

℣. Propter nomen tuum,
Dómine, ℟. Vivificábis
me in æquitáte tua. *Pſ.*
142. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f.
Orábat Dóminum Deum
Iſraël, ut dirígeret viam
ejus. *Judith.* 12. 8.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. F. Bona eſt ne-
gotiátio ejus; non extin-
guétur in nocte lucérna
ejus. *Pròv.* 31. 18.

Hymnus conveniens.

C A P I T U L U M. *Eccli.* 36.
26.

QUi póſſidet mulíerem
bonam, ínchoat poſ-
ſeſſiónem: adjutórium
ſecúndùm illum eſt, & co-
lúmna ut réquies.

℟. *breve.* In manus, *p.*
163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.*
1. a. Cum eléctis féminis
gráditur timor Dómini,
& cum juſtis & fidélibus
agnóſcitur. *Eccli.* 1. 16.
Oratio & cætera omnia ut
in Pſalterio, p. 164.

COMMUNE
UNIUS SANCTÆ VIDUÆ.

Omnia dicuntur ut ſuprà, p. lxvij. *in Communi unius ſanctæ Mulieris, exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Poſt Hymnum, ℣. Dóminus pupillum & víduam ſuſcípiet; ℟. Et vias peccatórum diſpérdet. *Pſ.* 145. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. g. Quæ vere vídua eſt & desoláta, ſperet in Deum, & inſtet obſecratiónibus & oratiónibus nocte ac die. 1. *Tim.* 5. 5.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD LAUDES MATUTINAS.

Poſt Hymnum, ℣. Exultáte in conſpéctu ejus, ℟. Patris orphanórum & Júdicis viduárum. *Pſ.* 67. 5. 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Dómine mi, qui Rex noſter es ſolus, ádjuva me ſolitáriam, & cujus, præter te, nullus eſt auxiliátor álius. *Eſth.* 14. 3.

Oratio.

Deus, in quem ſperat omnis ánima, quæ adhuc in terris póſita, ſe verè víduam ſentit ac deſolátam; tribue nobis, quæſumus, ut exémplo beátæ *N*, obſecratiónibus & oratiónibus nocte ac die inſtántes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes; Per Dóminum noſtrum.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Dirupíſti, Dómine, víncula mea; ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ.* 115. 16. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2. 37.

COMMUNE
PATRONI VEL PATRONÆ,
VEL ETIAM
PLURIUM PATRONORUM.

Feſtum Patroni primarii particularis cujuſdam Eccleſiæ celebratur ritu Annuali, cum Octava ſecundi Ordinis.

Officium ſit de Communi *conveniente, ſervato ritu Annuali, cum Lectionibus ſequentibus, niſi habeatur in Proprio Sanctorum Officium proprium.*

Pſalmi pro I. Veſperis &

rio ſubſequente, ſu-
Feria occurrente
bus aliis Horis, è
a, ut in Pſalte-
aſſignentur alii in
Sanctorum.

NOCTURNO.
Libro ſecúndo
ıchabæórum.
[. *c.* 15. *v.* 7. *ad* 10.
:habǽus ſemper
nfidébat cum omni
lium ſibi à Deo
n; & hortabátur
ormidárent ad ad-
natiónum, ſed in
abérent adjutória
a de cœlo, & nunc
t ab Omnipoténte
itúram victóriam.
ítus eos de Lege &
is, ádmonens étiam
ıa quæ fécerant
romptióres conſtí-
: & ità ánimis eó-
ctis, ſimul oſtendé-
tium falláciam, &
tórum prævarica-

o II. *v.* 11. *ad* 13.
los autem illórum
ívit, non clýpei &
unitióne, ſed ſer-
s óptimis, & exhor-
us, expóſito digno
ınio, per quod uni-
etificávit. Erat au-
ıjuſcémodi viſus:
qui fúerat ſummus
s, virum bonum &
ım, verecúndum
odéſtum móribus,
io decórum, & qui
in virtútibus exer-
it, manus proten-
déntem, oráre pro omni pópulo Judæórum: poſt hoc apparuíſſe & álium virum, ætáte & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum.

Lectio III. *v.* 14. *ad* 17.

RESpondéntem verò Oníam dixíſſe: Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſraël: hic eſt, qui multùm orat pro pópulo, & univérſa ſancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendíſſe autem Jeremíam dextram, & dedíſſe Judæ gládium aúreum, dicéntem: Accipe ſanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Iſraël. Exhortáti ítaque Judæ ſermónibus bonis valde, de quibus extólli poſſet ímpetus, & ánimi júvenum confortári, ſtatuérunt dimicáre & conflígere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret.

IN II. NOCTURNO.

Si non ſint Lectiones propriæ.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

In vigil. SS. Petri & Pauli. n. 2.

Lectio IV.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórum vigilánter conſideráre debémus: auxílium Sancti, exémplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus; quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini

Dei ſui. Si enim, dum hîc víveret, misértus eſt peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vérius agnóſcit misérias noſtras, orat pro nobis Patrem; quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, ſed augmentávit: neque enim quia impaſsíbilis omnínò, ídeò & incompaſsíbilis factus eſt.

LECTIO V.

DEbémus étiam atténdere exémplum ejus; quia quándiu in terris viſus eſt, & cum homínibus conversátus eſt, non declinávit ad déxteram, neque ad ſiníſtram, ſed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego ſum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus; & tunc vidébitis quómodo tam verbo, quàm exémplo, lúxerit inter hómines; quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè juxta Prophétam: Sémita juſti recta eſt, rectus callis juſti ad ambulándum.

LECTIO VI. n. 3.

SEd & diligentióri intúitu confuſiónem noſtram inſpiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit paſsíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo eſt quòd non ſolùm diffícile, ſed & impoſsíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit, confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt, qui præceſsérunt nos, qui tam mirabíliter proceſsérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo in Sanctórum feſtivitátibus, & gaudére, & confúndi debémus: gaudére, quia Patrónos præmíſimus; confúndi, quia eos imitári non póſſumus.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *c.* 4. *v.* 11. *ad finem.*

SEmper nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jeſum; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem Spíritum fídei, ſicut ſcriptum eſt: Crédidi, propter quod locútus ſum: & nos crédimus, propter quod & lóquimur: ſciéntes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, & conſtítuet vobíſcum. Omnia enim propter vos; ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne abúndet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus: ſed licèt is, qui foris eſt, noſter homo corrumpátur: tamen is, qui intùs eſt, renovátur de die

m. Id enim, quod in
nti eſt momentáneum
e tribulatiónis noſtræ,
modum in ſublimi-
ætérnum glóriæ pon-
perátur in nobis, non
mplántibus nobis quæ
tur, ſed quæ non vi-
r: quæ enim vidén-
temporália ſunt: quæ
n non vidéntur, ætér-
nt.

TIO VIII. *c.* 5. *v.*
ad 9.

imus enim, quóniam
terréſtris domus no-
ujus habitatiónis diſ-
tur, quòd ædificatió-
ex Deo habémus, do-
non manufáctam
am in cœlis. Nam &
c ingemíſcimus, ha-
ónem noſtram quæ de
eſt, ſuperíndui cu-
es; ſi tamen veſtíti,
udi inveniámur. Nam
i ſumus in hoc taber-
o, ingemíſcimus gra-
eò quòd nólumus ex-
ri, ſed ſuperveſtíri;
ſorbeátur quod mor-
ſt, à vita. Qui autem
t nos in hoc ipſum,
, qui dedit nobis pi-
Spíritûs. Audéntes
ſemper ſciéntes quó-
dum ſumus in cór-
peregrinámur à Dó-
: (per fidem enim
ilámus, & non per ſpé-
.) Audémus autem, &
m voluntátem habé-
magìs peregrinári à
ore & præséntes eſſe ad
ínum. Et ídeò contén-
dimus, ſive abséntes, ſive
præséntes, placére illi.

Léctio ſancti Evangélii
ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c.* 11. *v.*
5. *ad* 10.

Oratio perſeverans omnia impetrat.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliquà.

Homília ſancti Basílii
Epíſcopi.

Conſtit. Monaſt. c. 1. n. 4.

HOc exémplum idcírcò nobis à Dómino propónitur, ut dóceat nos in fide firmos eſſe ac pertináces. Exémplum enim ſumit ab hómine ad hóminem, ut diſcas nunquam deſperáre; ut, cùm petíeris, nec accéperis, non desíſtas tamen, quoàd accípias, ſi modò, quæ Deus vult póſtules: neque díxeris; Peccátor ſum, & ídeò non exaúdior. Verùm enim verò ne ſpem abjíceres, idcírcò ait: Et ſi non proptéreà quòd ejus amícus ſit, dabit illi; propter improbitátem tamen ejus, dabit illi quotquot habet neceſsários. Opórtet ítaque divínum auxílium flagitáre: flagitándum autem eſt, non ſégniter, neque mente huc & illuc divagánte: síquidem quiſquis eſt ejúſmodi, non ſolùm non conſecutúrus eſt quæ petet, imò verò Dómi-

num magìs exaſperábit.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 25. *De Invocat. Sanct.*

QUi negant Sanctos ætérnâ felicitáte in cœlo fruéntes, invocándos eſſe; aut qui áſſerunt vel illos pro homínibus non oráre, vel eórum, ut pro nobis étiam síngulis orent, invocatiónem eſſe idololatríam, ímpiè séntiunt.

D I E B U S

Intra Octavam.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ſumuntur ex Officio Nocturno diei, ſecundùm Feriam.

Lectio I. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis. Lectio II. & III. ut infrà pro qualibet die.

In Laudibus & Veſperis Pſalmi dicuntur ſub ſola Antiphona quarta. Cætera omnia ut in die, juxta ritum Octavarum ſecundi Ordinis.

DOMINICA *intra Octavam occurrente, totum Officium fit de Dominica, incipiendo à primis Veſperis, cum Commemoratione Octavæ in utriſque Veſperis & Laudibus, ſed abſque Lectione.*

DIE SECUNDA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 12.

FIli mi, ne oblivíſcáris legis meæ, & præcépta mea cor tuum cuſtódiat; longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericórdia & véritas te non déſerant, circúmda eas gútturi tuo, & deſcríbe in tábulis cordis tui: & invénies grátiam, & diſciplínam bonam, coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipſe díriget greſſus tuos. Ne ſis ſápiens apud temetípſum: time Deum, & recéde à malo: ſánitas quippe erit umbílico tuo, & irrigátio óſſium tuórum. Honóra Dóminum de tua ſubſtántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei: & implebúntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Diſciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias: nec defícias cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit: & quaſi pater in fílio, cómplacet ſibi.

Sermo ſancti Gregórii Nyſséni.

Oratio de ſancto Theodoro.

LECTIO III.

COnſideráte, hujus puri cultûs miníſtri ſtudióſi, quanta res ſit juſtus, quámque multas conſequátur remuneratiónes: & cógnito pietátis fructu, imi-

onſílium, & aſpi-
ánimum & vo-
ı eórum, qui ità
teris honorántur.
ım talis honor ha-
Quis eſt ex iis qui
ɔdum inter hómi-
llere viſi ſunt, qui
nóriâ celebrétur?
nperatórum, qui
ıunítas cepérunt,
; innúmeras ſub-
, ádeò decantátus,
celebrátus eſt?

: TERTIA
ra Octavam.
ro Proverbiórum.
o II. *c.* 3. *v.* 13.
.

ıs homo qui ínvenit
éntiam, & qui áf-
déntiâ: mélior eſt
io ejus negotiatió-
ıti, & auri primi
ımi fructus ejus:
ɔr eſt cunctis ópi-
ómnia quæ deſide-
huic non valent
íri. Longitúdo dié-
déxtera ejus, &
ra illíus divítiæ &
Viæ ejus viæ pul-
& omnes sémitæ
cíficæ. Lignum vi-
is qui apprehénde-
n: & qui tenúerit
eátus. Dóminus ſa-
fundávit terram,
t cœlos prudéntiâ.
iâ illíus erupérunt
& nubes rore con-
t. Fili mi, ne éf-
ıæc ab óculis tuis:
i legem atque con-
& erit vita ánimæ

tuæ, & grátia faúcibus tuis.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

De Martyribus.

LECTIO III.

QUi Sanctórum mérita religióſâ caritáte mirátur, quíque Juſtórū glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores ſanctos atque juſtítiam imitétur; quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obséquiū. Quare aut imitári debet, ſi laudat; aut laudáre non debet, ſi imitári detréctat: ut qui álium laudat, laudábilem ſe reddat; & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipſe vitæ ſanctitáte reddátur: nam ſi proptéreà juſtos fideléſque dilígimus, quòd in ipſis juſtítiam fidémque ſuſpícimus; póſſumus nos quoque eſſe quod ſunt, ſi faciámus ipſi quod fáciunt.

DIE QUARTA
Intra Octavam.
De Libro Proverbiórum.
LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 9.

AUdíte, filii, diſciplínam patris, & atténdite ut ſciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam & ego fílius fui patris mei, tenéllus, & unigénitus coram matre mea: & docébat me atque dicébat: Suſcípiat verba mea

cor tuum, cuſtódi præcépta mea; & vives. Póſſide ſapiéntiam, póſſide prudéntiam; ne obliviſcáris, neque declínes à verbis oris mei. Ne dimíttas eam, & cuſtódiet te: dílige eam, & conſervábit te. Princípium ſapiéntiæ, póſſide ſapiéntiam: & in omni poſſeſſióne tua, acquíre prudéntiam; árripe illam, & exaltábit te: glorificáberis ab ea, cùm eam fúeris amplexátus: dabit cápiti tuo augménta gratiárum, & corónâ ínclytâ próteget te.

Sermo ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Adversùs Vigilantium.

LECTIO III.

DIcis in libéllo tuo, quòd dum vívimus, mútuò pro nobis oráre póſſumus; poſtquàm autem mórtui fuérimus, nullíus ſit pro álio exaudiénda orátio. Si Apóſtoli & Mártyres adhuc in córpore conſtitúti, poſſunt oráre pro cǽteris, quando pro ſe adhuc debent eſſe ſollíciti; quantò magìs poſt corónas, victórias, & triúmphos? Unus homo Móyſes ſexcéntis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam: & Stéphanus imitátor Dómini ſui, & primus Martyr in Chriſto, pro perſecutóribus véniam deprecátur: & poſtquàm cum Chriſto eſſe cœperint, minùs valébunt?

DIE QUINTA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 10. *ad* 19.

AUdi, fili mi, & ſúſcipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ. Viam ſapiéntiæ monſtrábo tibi, ducam te per ſémitas æquitátis: quas cùm ingréſſus fúeris, non arctabúntur greſſus tui, & currens non habébis offendículum. Tene diſciplínam, ne dimíttas eam; cuſtódi illam, quia ipſa eſt vita tua. Ne delectéris in ſémitis impiórum, nec tibi pláceat malórum via. Fuge ab ea, nec tránſeas per illam: declína, & déſere eam; non enim dórmiunt niſì malefécerint: & rápitur ſomnus ab eis niſì ſupplantáverint; cómedunt panem impietátis, & vinum iniquitátis bibunt. Juſtórum autem ſémita, quaſi lux ſplendens, procédit, & creſcit uſque ad perféctam diem. Via impiórum tenebróſa: neſciunt ubi córruant.

Sermo ſancti Baſílii Epíſcopi.

Homil. in 40. Martyres. n. 8.

LECTIO III.

PArátum eſt hîc auxílium Chriſtiánis, exércitus tropæa geſtántium, chorus laudes divínas celebrántium. Qui angúſtiâ áliquâ prémitur, ad hos confúgit, qui lætátur, recúrrit ad eoſ-

dem: ille quidem, ut à malis liberétur, hic verò, ut res ſibi ſecúndæ eſſe pergant. Hîc múlier pia pro líberis orans deprehénditur: peregrinánti maríto réditum, infirmo ſalútem petit. O chorus ſanctus! ô ſacer ordo! ô confertíſſimum & infráctum agmen! ô commúnes géneris humáni cuſtódes! boni curárum sócii, precum fautóres, legáti potentíſſimi, ſtellæ orbis terrárum, Eccleſiárum flores! Non vos terra opéruit, ſed cœlum ſuſcépit.

DIE SEXTA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

Lectio II. *c.* 4. *v.* 20. *ad finem.*

FIli mi, auſcúlta ſermónes meos, & ad elóquia mea inclína aurem tuam; ne recédant ab óculis tuis, cuſtódi ea in médio cordis tui: vita enim ſunt inveniéntibus ea, & univérſæ carni ſánitas. Omni cuſtódiâ ſerva cor tuum, quia ex ipſo vita procédit. Rémove à te os pravum, & detrahéntia lábia ſint procul à te. Oculi tui recta vídeant, & pálpebræ tuæ præcédant greſſus tuos. Dírige sémitam pédibus tuis, & omnes viæ tuæ ſtabiliéntur. Ne declínes ad déxteram, neque ad ſiníſtram: avérte pedem tuum à malo; vias enim, quæ à dextris ſunt, novit Dóminus: pervérſæ verò ſunt quæ à ſiníſtris ſunt. Ipſe autem rectos fáciet curſus tuos, itínera autem tua in pace produ-cet.

Sermo ſancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. *ad Cor. c.* 32. 33.

Lectio III.

SI glóriam & amplitúdinem conſecúti ſunt, non per ſeípſos, aut ópera ſua, aut juſtas actiónes quas fecérunt, ſed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Chriſto Jeſu vocáti, non per nos ipſos juſti efficimur, neque per ſapiéntiam noſtram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis ſanctitáte operáti ſumus; ſed per fidem, per quam cunctos, qui unquam juſti fuérunt, juſtificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus, fratres? ceſſábimus à bonis opéribus, & caritátem derelinquémus? neútiquam hoc à nobis fíeri permíttat Dóminus: ſed cum diligéntia & alacritáte feſtinémus omne opus bonum perfícere. Videámus quòd in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes juſti. Et ipſe Dóminus cùm ſe opéribus decoráſſet, gavíſus eſt. Habéntes ítaque hoc exémplar, impigrè ad voluntátem ejus accedámus; ex totis víribus noſtris operémur opus juſtítiæ.

DIE SEPTIMA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c. 16. v. 1. ad 9.*

HOminis eſt ánimam præparáre; & Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus; ſpiríttuum ponderátor eſt Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérſa propter ſemetípſum operátus eſt Dóminus, ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini eſt omnis árrogans: etiámſi manus ad manum fúerit, non eſt ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: accépta eſt autem apud Deum, magìs quàm immoláre hóſtias. Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius eſt parum cum juſtítia, quàm multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis diſpónit viam ſuam; ſed Dómini eſt dirígere greſſus ejus.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 1. in Epiſt. Joan. n. 8.

LECTIO III.

JOánnes quid dixit? Et, ſi quis peccáverit, Advocátum habémus apud Patrem, Jeſum Chriſtum Juſtum. Sed dicet áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíſcopi & Præpóſiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóſiti comméndant ſe pópulo. Nam Apóſtolus dicit plebi: Oránres ſimul & pro nobis. Orat Apóſtolus pro plebe: orat plebs pro Apóſtolo. Orámus pro vobis, fratres, ſed & vos oráte pro nobis: ínvicem pro ſe ómnia membra orent; caput pro ómnibus interpéllet.

AD VESPERAS. *Omnia ut in I. Veſperis Feſti, ſervato ritu Duplici majori.*

IN OCTAVA

Feſti Patróni vel Patrónæ.

Duplex majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur, & ſervato ritu Duplici majori.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 5. in Feſt. omn. SS. n. 6.

LECTIO IV.

EXcitémur aliquándo, fratres; reſurgámus cum Chriſto, quærámus quæ ſursùm ſunt; quæ ſursùm ſunt ſapiámus. Deſiderémus deſiderántes nos, properémus ad præſtolántes nos; expectántes nos, votis præoccupémus animórum. Ecce enim nihil in

tra communióne ſe-
s, nihil perfectiónis,
iétis : & tamen hîc
quàm bonum &
ucúndum, habitáre
n unum ! Quidquid
ſive intériùs, ſive
,moléſtum occúrrit,
que tam germanó-
nsórtio fratrum,
ibus eſt nobis cor
ánima una in De-
erabílius invénitur.
dúlcior erit, quàm
bílior, quàm beátior
bi nulla ſuſpício eſſe
, nulla diſſenſiónis
,ubi omnes perfécta
indiſſolúbili fœdere
oit !

TIO V. n. 10.

eam glóriam nobis
eráre líceat, & ad
beatitúdinem adſ-
ſummópere nobis
ánda ſunt ſuffrágia
rum : ut quod poſſi-
noſtra non óbtinet,
nobis interceſſióne
r. Miſerémini meî,
aini meî, ſaltèm vos,
nei : noſtis ipſi pe-
noſtrum : noſtis
um noſtrum : no-
orántiam noſtram,
s adverſariórum :
eórum ímpetus &
fragilitátem. Vo-
n loquor, qui in eá-
ntatióne fuíſtis ; qui
ſuperáſtis conflí-
óſdem láqueos eva-
qui didicíſtis ex his
iſſi eſtis compaſſió-

LECTIO VI. n. 10. 11.

ET ſi de Angelis mihi árbitror præſuméndum, ob ſpirituális ſubſtántiæ & rationális formæ ſimilitúdinem ; amplióri tamen fidúciâ ad eos mihi reor verténdum, quos habére me nóverim & in ipſa humanitáte consórtes ; ut opórteat eos familiáriùs & ſpeciáliùs miſeréri oſſi de óſſibus ſuis, & carni de carne ſua. Abſit, abſit à vobis, ánimæ ſanctæ, Ægýptia illa crudélitas pincérnæ Pharaónis, qui in gradum príſtinum reſtitútus, ſtatim oblítus eſt Joſeph ſancti, qui in cárcere tenebátur. Non enim erant uníus cápitis membra, nec áliqua pars fidéli cum infidéli, aut ulla ſocíetas Iſraelítæ ad Ægýptium. Nos quoque, ſi non ſumus ipſíus cápitis membra, cujus & Sancti, unde eis tam ſolémnibus votis, & tanto gratulámur afféctu ? Hæc igitur noſtra & eórum cohæréntia eſt, ut nos gratulémur eis, ipſi compatiántur nobis : nos devótâ meditatióne regnémus in eis, ipſi in nobis & pro nobis mílitent piâ interventióne.

IN III. NOCTURNO.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO VII. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 6.

O Quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte ! immortális eſt enim memória illíus ; quóniam

& apud Deum nota eſt, & apud hómines. Cùm præſens eſt, imitántur illam; & desíderant eam, cùm ſe edúxerit; & in perpétuum coronáta triúmphat incoinquinatórum certáminum prǽmium vincens. Multígena autem impiórum multitúdo non erit útilis, & ſpúria vitulámina non dabunt radíces altas, nec ſtábile firmaméntum collocábunt. Et ſi in ramis in témpore germináverint, infirmiter póſita, à vento commovebúntur, & à nimietáte ventórum eradicabúntur. Confringéntur enim rami inconſummáti, & fructus illórum inútiles, & acérbi ad manducándum, & ad níhilum apti. Ex iníquis enim ſomnis fílii qui naſcúntur, teſtes ſunt nequítiæ advérsùs paréntes in interrogatióne ſua.

Lectio VIII. *v. 7. ad 14.*

Juſtus autem ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis eſt, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem ſunt ſenſus hóminis; & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt diléctus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt: raptus eſt ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvértit ſenſum ſinè malítia. Conſummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio IX. *c. 11. v. 5. ad 10.*

Oratio perſeverans omnia impetrat.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. in Luc. n. 87. 88.

Alius præcépti locus eſt, ut ómnibus moméntis, non ſolùm diébus, ſed étiam nóctibus, orátio deferátur. Vides enim quòd iſte qui médiâ nocte perréxit, tres panes ab amíco ſuo póſtulans, & in ipſa peténdi intentióne perſíſtens, non defraudétur orátis. Qui ſunt iſti tres panes, nisì myſtérii cœléſtis aliméntum? Quòd ſi díligas Dóminum Deum tuum, non ſolùm tibi, ſed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus ſuum trádidit? ab hoc médiâ nocte panes David pétiit, & accépit.

Pétiit quando dicébat : Médiâ noćte ſurgébam ad confiténdum tibi. Neque enim tímuit ne excitáret dormiéntem , quem ſcit ſemper vigilántem. Et ídeò ſcriptórum mémores , nóctibus ac diébus oratióni inſtántes , peccátis noſtris véniam poſtulémus.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE MAJUS.

Si ſit ipſa dies Dedicationis Eccleſiæ, Officium ſit ritu Annuali , & tunc incipit tantummodò ad Sextam , dedicatâ ſcilicet Eccleſiâ. Horæ autem quæ præcedunt Dedicationem , dicuntur de Dominica , vel de Feſto occurrente.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona. 8. *toni* G.

ÆDificávit Noë altáre Dómino; & tollens de cunćtis pecóribus & volúcribus mundis , óbtulit holocaúſta ſuper altáre. *Gen.* 8. 20.

Ant. 1. J. Ædificávit Abram altáre Dómino , & invocávit nomen ejus. *Gen.* 12. 8.

Ant. 3. E. Ædificávit Iſaac altáre ; & invocáto nómine Dómini , exténdit tabernáculum. *Gen.* 26. 25.

Ant. 2. D. Surgens Jacob manè tulit lápidem quem ſupposúerat cápiti ſuo , & eréxit in títulum , fundens óleum déſuper. *Gen.* 28. 18.

Ant. 8. c. Complévit Móyſes Tabernáculum , & eréxit illud , unxítque & ſanćtificávit cum ómnibus vaſis ſuis , altáre ſimíliter & ómnia vaſa ejus. *Num.* 7. 1.

CAPITULUM. *Aggæi.* 1. 7. 8.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras : aſcéndite in montem , portáte ligna , & ædificáte Domum : & acceptábilis mihi erit , & glorificábor , dicit Dóminus.

℟. Dixit David ad Salomónem : * Fili mi , voluntátis meæ fuit , ut ædificárē Domum nómini Dómini Dei mei. 1. *Par.* 22. 7. ℣. Pétiit David ut inveníret Tabernáculum Deo Jacob. *Aćt.* 7. 46. * Fili. Glória. *Reſumitur.* ℟. Dixit.

HYMNUS.

SIste , qui ſanćtam próperas ad Ædem ;
Mýſtico poſtquàm ſacra ſaćta ritu ,
Scis Dei quòd ſit Domus , & Tonántis
Altera Sedes ?

Cujus in cœlo thro-

nus eſt perénnis,
Parva vult terris habitáre
tecta:
Incapax claudi, latet hoſpes, arcto
Clauſus in orbe.

Non malos ultor venit
inter ignes;
Non nigra nimbi tonat è
procélla:
Nec minùs credas plácido
veréndа
Númine templa.

Quid vetus fluxit cruor
hoſtiárum?
Príſtinæ ceſſent holocaúſta
Legis:
Aſtat hîc aris, ſimul &
Sacérdos,
Hóſtia Chriſtus.

Quid venis, audax?
procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda
crimen.
Munda quàm multis jubet
eſſe mundum
Vócibus ædes!

Trine, quæ ſanctis
tibi thura fumant
Ædibus, grato pláceant
odóre;
Et pluant pingues reſolúta
lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Pſ. 86. 2.*

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Cœpit Sálomon ædificáre Domum Dómini in Jerúſalem in monte Mória, qui demonſtrátus fúerat David patri ejus. 2. *Par.* 3. 1.

Oratio.

Deus, qui de vivis & eléctis lapídibus ætérnum majeſtáti tuæ prǽparas habitáculum, auxiliáre pópulo tuo ſupplicánti; ut quod Eccléſiæ tuæ corporálibus próficit ſpátiis, ſpirituálibus amplificétur augméntis; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Antiphonam quæ eſt in Veſperis Sabbati, ℣. & Orat. convenientem.

Completorium *habetur poſt II. Veſperas, eo ſolo diſcrimine quòd hîc dicuntur Pſalmi de Feria.*

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum in Templo ſancto ſuo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2. 20.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

HYMNUS.

Ecce ſedes hîc Tonántis;
Ecce cœli jánua!
Hîc, ſacérdos, ara, templum,
Hîc Deus fit hóſtia:
Incruéntâ morte, jugis
Hîc amor litat Deum.

Qualis ara, quanta
ſedes,
Ipſíus capax Dei!
Quem nec univérſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coárctans
Hîc latére súſtinet.

Quam libénter hîc pudícis

Inſerit ſe córdibus!
Hîc amántis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas;
Hîc Pater caros ſedére
Geſtit inter filios.
Hinc facéſſe, quem profána
Pólluit contágio;
Neu ſacrum transíre limen
Inquinátus aúdeas:
Ultor aſtat cum flagéllis,
Púniens ſontes Deus.
Sit perénnis laus Paréntì;
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inúngens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. 5. Verba mea aúribus pércipe, *p.* 66.

Ant. 1. f. Magna erit glória Domûs iſtíus novíſſimæ pluſquàm primæ, dicit Dóminus exercítuum; & in loco iſto dabo pacem. *Aggæi.* 2. 10.

In Pſ. 23. Dómini eſt terra, *p.* 112.

Ant. 2. D. Dabo ſanctificatiónem meam in médio eórum in perpétuum; & erit Tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37. 26. 27.

In Pſ. 25. Júdica me, Dómine, quóniam, *p.* 124.

Ant. 7. *d.* Habitábo in médio filiórum Iſraël, eróque eis Deus, & ſcient quia ego Dóminus Deus eórum. *Exod.* 29. 45. 46.

℣. Transíbo in locum Tabernáculi admirábilis, ℟. Uſque ad Domum Dei. *Pſ.* 41. 5.

De Libro ſecúndo Paralipómenon.

LECTIO I. *c.* 7. *v.* 1. *ad* 5.

CUm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcéndit de cœlo, & devorávit holocaúſta & víctimas; & majéſtas Dómini implévit domum. Nec póterant Sacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impléſſet majéſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Iſraël vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruéntes proni in terram ſuper paviméntum ſtratum lápide, adoravérunt, & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem, & omnis pópulus, immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur Rex Sálomon hóſtias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia; & dedicávit domum Dei Rex &, univérſus pópulus.

℟. *j.* Scient gentes quia ego Dóminus Sanctificátor Iſraël, * Cùm fúerit ſanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37. 28. ℣. De omni re quamcúmque petíerint,

fiet illis. *Matt.* 18. 19. * Cum. Glória. * Cum.

LECTIO II. *v.* 6. *ad* 9.

SAcerdótes autem ſtabant in officiis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum: Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus ſuas. Porro Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Salomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocauſta, & ádipes pacificórum; quia altare æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocauſta, & ſacrifícia, & ádipes. Fecit ergo Salomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus, & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valde, ab intróitu Emath uſque ad torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo collécta, eò quòd dedicáſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebráſſet diébus ſeptem.

℞. *ij.* In templo hoc & in Jerúſalem quam elégi de cunctis tríbubus Iſraël, ponam nomen meum in ſempitérnum; * Et ultrà non fáciam commovéri pedem Iſraël. 4. *Reg.* 21. 7. 8. ℣. Ero vobis in Patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias. 2. *Cor.* 6. 18. * Et ultrà. Glória. * Et ultrà.

LECTIO III. *v.* 12. *ad* 16.

APpáruit autem Salomóni Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum iſtum mihi in domum ſacrifícii. Si clauſero cœlum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locúſtæ ut dévoret terram, & míſero peſtiléntiam in pópulum meum; convérſus autem pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquiſíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis; & ego exaúdiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & ſanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco iſto oráverit: elégi enim, & ſanctificávi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibi in ſempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℞. *iij.* Habitábo vobíſcum in loco iſto, * In terra quam dedi pátribus veſtris à ſéculo, & uſque in séculum. *Jer.* 7. 7. ℣. Et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Eph.* 2. 22. * In terra. Glória. *Reſumitur* ℞. Habitábo.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 28. Afférte Dómino, filii Dei, *p.* 86.

Ant. 3. *a.* Non póterant

ſtes íngredi Tem-
Dómini, eò quòd
it majéſtas Dómini
im Dómini. 2. Par.

. 45. Deus noſter,
m & virtus, p. 96.
2. D. Omnes fílii
idébant deſcendén-
iem, & glóriam
i ſuper Domum. 2.
3.
. 47. Magnus Dó-
k laudábilis, p. 138.
4. a. Dedicávit Do-
Dei Rex, & uni-
ópulus: Sacerdótes
ſtabant in officiis
Par. 7. 5. 6.
inctificávit Taber-
n ſuum Altíſſimus:
is in médio ejus.
5. 6.
ſancti Bernárdi
Abbátis.
lic. Eccleſ. Serm.
1. n. 1.
ECTIO IV.
ivitas hodiérna, fra-
, tantò nobis debet
ótior, quantò fa-
r eſt. Nam cæteras
Sanctórum ſolem-
cum Eccléſiis áliis
is commúnes; hæc
nobis eſt própria,
ſſe ſit, vel à nobis
el à némine celebrá-
tra eſt, quia de Ec-
oſtra: magìs autem
quia de nobis ipſis.
ni fórſitan & eru-
celebrári feſta de
ſed nolíte fíeri ſicut
& múlus, quibus

non eſt intelléctus. Quid enim lápides iſti potuérunt ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An verò córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templum ſancti Spíritûs ſunt, ut ſciat unuſquíſque poſſidére vas ſuum in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitántem Spíritum Dei in vobis; ſancta ſunt córpora propter ánimas; ſancta eſt étiam propter córpora domus.

℟. iv. Corruéntes proni in terram ſuper paviméntum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum; * Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. 2. Par. 7. 3. ℣. Implétum eſt Templum fumo à majeſtáte Dei & de virtúte ejus. Apoc. 15. 8. * Quóniam. Glória. * Quóniam.

LECTIO V. n. 3. 4.

QUando domus iſta per manus Pontíficum dedicáta eſt Dómino, propter nos ſinè dúbio factum eſt. In nobis proínde ſpirituáliter impléri necéſſe eſt, quæ in pariétibus viſibíliter præceſsérunt. Et ſi vultis ſcire, hæc útique ſunt; aſpérſio, inſcríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac viſíbili domo fecére Pontífices; hæc Chriſtus

aſsíſtens Póntifex futurórum bonórum inviſibíliter quotídie operátur in nobis. Primò síquidem aſpérgit nos hyſsópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur. Lavat, inquam, nos in confeſſióne, lavat nos lacrymárum imbre; lavat ſudóre pœniténtiæ: magìs autem lavat nos aquâ illâ pretiosíſſimâ, quæ de fonte pietátis, id eſt, ab ejus látere, emanávit. Non ſolùm autem, ſed inſcríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu ſancto. Inſcríbit, inquam, legem ſuam, non jam in lápide, ſed in tábulis cordis carnálibus, Prophéticam implens promiſſiónem, quâ ſe pollícitus eſt ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum, id eſt, non durum, non obſtinátum, non Judáicum; ſed pium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum.

℟. *v*. Salomóni ſubjécit Deus omnes hoſtes, ut cónderet Domum in nómine ſuo, * Et paráret ſanctitátem in ſempitérnum. *Eccli*. 47. 15. ℣. Chriſtus diléxit Eccléſiam, & ſeípſum trádidit pro ea, ut illam ſanctificáret. *Eph*. 5. 25. 26. * Et paráret. Glória. * Et paráret.

LECTIO VI. n. 6.

JAm verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum ſuam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmíſſis mérita conſtant, in benedictióne ſunt prǽmia. In benedictióne tota complébitur grátia ſanctificatiónis, quando jam in domum transíbimus non manufáctam, ætérnam in cœlis. Ipſa eſt quæ conſtrúitur vivis ex lapídibus, Angelis ſcílicet & homínibus; ſimul enim ædificátio, & dedicátio ipſa complébitur.

℟. *vj*. Fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo; * Et obtulérunt holocáuſta cum lætítia, & ſacrifícium ſalutáris & laudis. 1. *Mach*. 4. 56. ℣. Apértum eſt Templum Tabernáculi Teſtimónii. *Apoc*. 15. 5. * Et obtulérunt. Glória. *Reſumitur* ℟. Fecérunt.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion, *p*. 97.

Ant. 7. d. Scriptum eſt: Quia Domus mea Domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus. *Marc*. 11. 17.

In Pſ. 83. Quàm dilécta tebernácula tua, *p*. 107.

Ant. 6. F. Si quis Templum Dei violáverit, diſpérdet illum Deus. 1. *Cor*. 3. 17.

In Pſ. 86. Fundaménta ejus in móntibus ſanctis, *p*. 139.

Ant. 8. G. Quàm terríb

:ſt locus iſte ! non eſt
iud , niſi Domus Dei
:ta cœli. *Gen.* 28. 17.
Domum tuam decet
túdo , Dómine, ℟. In
:údinem diérum. *Pſ.*

:píſtola prima beáti
i Apóſtoli ad Corínthios.

rio VII. *c.* 3. *v.* *ad finem.*

:ſcítis quia templum
)ei eſtis , & Spíritus
ıábitat in vobis ? Si
autem templum Dei
rerit , diſpérdet illum
. Templum enim Dei
ım eſt, quod eſtis vos.
) ſe ſedúcat : ſi quis
ır inter vos ſápiens
ı hoc ſéculo , ſtultus
ıt ſit ſápiens. Sapiénnim hujus mundi ,
ia eſt apud Deum.
:um eſt enim : Comndam ſapiéntes in
ı eórum. Et íterùm :
:nus novit cogitatióıpiéntium , quóniam
ſunt. Nemo ítaque
tur in homínibus :
ı enim veſtra ſunt ,
Paulus , ſive Apóllo ,
:ephas , ſive mundus ,
ita , ſive mors , ſive
ntia , ſive futúra :
ı enim veſtra ſunt :
utem Chriſti : Chriutem Dei.

vij. Qui habet in cœ.bitatiónem , viſitátor
jútor eſt loci illíus ,
Veniéntes ad malefaum pércutit ac perdit.
2. *Mach.* 3. 39. ℣. Non
intrábit in eam áliquid
coinquinátum aut abominatiónem fáciens. *Apoc.*
21. 27. * Veniéntes. Glória. * Veniéntes.

De Epíſtola prima beáti
Petri Apóſtoli.

Lectio VIII. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 10.

DEponéntes omnem malítiam , & omnem dolum , & ſimulatiónes , & invídias , & omnes detractiónes , ſicut modò géniti infántes , rationábile , ſinè dolo lac concupíſcite ; ut in eo creſcátis in ſalútem : ſi tamen guſtáſtis quóniam dulcis eſt Dóminus : ad quem accedéntes lápidem vivum , ab homínibus quidem reprobátum , à Deo autem eléctum & honorificátum , & ipſi, tanquam lápides vivi, ſuperædificámini , domus ſpirituális , ſacerdótium ſanctum , offérre ſpirituáles hóſtias , acceptábiles Deo per Jeſum Chiſtum. Propter quod cóntinet Scriptúra : Ecce pono in Sion lápidem ſummum anguláVrem , eléctum , pretióſum : & qui credíderit in eum , non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus : non credéntibus autem : Lapis quem reprobavérunt ædificántes , hic factus eſt in caput ánguli , & lapis offenſiónis , & petra ſcándali , his qui offéndunt verbo , nec credunt in quo

& póſiti ſunt. Vos autem genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei, qui non conſecúti miſericórdiam, nunc autem miſericórdiam conſecúti.

℟. *viij*. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Iſraël: * Bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & habitábo vobíſcum in loco iſto. *Jer*. 7. 3. ℣. Nolíte fácere Domum Patris mei domum negotiatiónis. *Joan*. 2. 16. * Bonas. Glória. * Bonas.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c*. 19. *v*. 1. *ad* 10.

Zachæus excipit Chriſtum in domo ſua.

INgréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 174. *de Verb. Apoſt*. n. 5.

DOminus, qui Zachæũ in corde ſuſcéperat, in domum ejus dignátus eſt súſcipi: & dixit: Zachæe, feſtínans deſcénde, quóniã in domo tua opórtet me manére. Magnum benefícium ille arbitrabátur, Chriſtum vidére. Qui magnum & ineffábile benefícium putábat, tranſeúntem vidére, ſúbitò méruit in domo habére. Infúnditur grátia, operáturfides per dilectiónem; ſuſcípiturChriſtus in domum, qui jam habitábat in corde. Dicit Chriſto Zachæus: Dómine, dimídium rerum meárum do paupéribus, & ſi quid áliquem fraudávi,quádruplum reddo. Quaſi díceret, ídeò mihi dimidium téneo, non quod hábeam, ſed underéddam. Verè ecce quod eſt ſuſcípere Jeſum, in cor ſuſcípere.

℟. *jx*. Ibi magníficus eſt Dóminus noſter, * Locus fluviórum, rivi latíſſimi & paténtes. *Iſ*. 33. 21. ℣. Vidi ſanctam Civitátem Jeruſalem novam deſcendéntem de cœlo à Deo. *Apoc*. 21. 2. * Locus. Glória. *Reſumitur* ℟. Ibi.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi, Dómine; ℟. Adorábo ad Templum ſanctum tuum. *Pſ*. 137. 1. 2.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. *à*. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluíſti Templum habitatiónis tuæ fieri in nobis. 2. *Mach*. 14. 35.

Ant. 6. F. Elegíſti Domum iſtam, ad invocándum nomen tuum in ea, ut eſſet Domus oratiónis, &

obſecratiónis pópulo tuo. 1. *Mach.* 7. 37.

Ant. 6. F. Si cœlum & cœli cœlórum non te cápiunt, quantò magìs Domus iſta? 2. *Par.* 6. 18.

Ant. 7. d. Stábimus.

Canticum Tobiæ. *c.* 13. *v.* 11. *ad finem.*

Jeruſalem cæleſtis laus & deſcriptio.

JErúſalem, cívitas Dei... luce ſpléndidâ fulgébis; * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: & múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in ſanctificatiónem habébunt.

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui contémpſerint te; & condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, & congregabúntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea bénedic Dóminum, * quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero, ſi fúerint relíquiæ séminis mei, * ad vidéndam claritátem Jerúſalem.

Portæ Jerúſalem ex ſapphíro & ſmarágdo ædificabúntur: * & ex lápide pretióſo omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus ſternéntur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam; * & ſit regnum ejus in sécula ſeculórum ſuper eam. Amen.

Ant. Stábimus coram Domo hac in conſpéctu tuo, in qua invocátum eſt nomen tuum, & clamábimus ad te in tribulatiónibus noſtris. 2. *Par.* 20. 9.

Ant. 1. f. Aperiántur óculi tui, & aures tuæ inténtæ ſint ad oratiónem quæ fit in loco iſto. 2. *Par.* 6. 40.

Capitulum. *Zach.* 8. 3.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Revérſus ſum ad Sion, & habitábo in médio Jerúſalem: & vocábitur Jerúſalem Cívitas veritátis, & Mons Dómini exercítuum, Mons ſanctificátus.

Hymnus. G.

PAtris ætérni Sóboles coæva,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtaúrat, Deus alme, noſtris
Annue votis.

Hic ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátus;

Hîc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coáptat.
Hic ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit
Agnus, & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.
Hic ſalus ægris ánimis parátur,
Hîc reos judex fácilis reláxat;
Atque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus eſt perénnis,
Incolit parvam Deus altus ædem.
Hîc adorátor ſibi quiſque ſedem
Præparat aſtris.
Nullus hanc turbo quatit, irruéntis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs;
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, virtus, honor, & potéſtas,
Una ſit Patri, parilíque Proli,
Par ſit, ambórum, tibi, nexus, omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83. 2. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Sint óculi tui apérti, Dómine, ſuper Domum hanc nocte ac die, ſuper Domum de qua dixíſti: Erit nomen meum ibi. 3, *Reg.* 8. 29.

Oratio.

DEus, qui nobis per ſíngulos annos hujus ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis, repræſéntas incólumes; exaúdi preces pópuli tui, & præſta; ut quiſquis hoc Templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetráſſe lætétur; Per Dóminum.

Ipſo die Dedicationis & per Octavam, loco præcedentis Orationis, dicitur ſequens

Oratio.

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntinens, pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſténdis, Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illúſtra; & concéde, ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ beneficia conſequántur; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Ant. ℣. *& Orationem, ut in Proprio de Tempore.*

AD PRIMAM.

Pſalmi de Dominica. Et ſic ad Tertiam, Sextam & Nonam.

Ant. 1. a. Quàm pulchra

[ta]bernácula tua, Jacob, & [t]entória tua, Iſraël! *Num.* 24. 5.

[C]APITULUM. *Deut.* 12. 5. 6.

AD locum quem elégerit Dóminus Deus veſter de cunctis tríbubus veſtris, ut ponat nomen ſuum ibi, & hábitet in eo, veniétis, & offerétis in loco illo holocaúſta & víctimas veſtras.

In ℟. *brevi.* ℣. Réſpice de Sanctuário tuo. *Deut.* 26. 15.

Cætera ut in Pſalterio, p. 19. & 20.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *De Sacrif. Miſſæ.*

SEculáres omnes actiónes, vana atque ádeò profána collóquia, deambulatiónes, ſtrépitus, clamóres árceant ab Eccléſiis Epíſcopi; ut Domus Dei verè Domus oratiónis eſſe videátur ac dici poſſit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Ergone credíbile eſt, ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? 2. *Par.* 6. 18.

CAPITULUM. *Bar.* 3. 24. 25.

O Iſraël! quàm magna eſt Domus Dei & ingens locus poſſeſſiónis ejus! magnus eſt & non habet finem, excélſus & imménſus.

℟. *breve.* Replébimur in bonis domûs tuæ, Dómine. * Allelúia, allelúia. ℟. Replébimur. ℣. Sanctum eſt Templum tuum, mirábile in æquitáte. * Allelúia. Glória. ℟. Replébimur. *Pſ.* 64. 5. 6.

℣. Inhabitábo in Tabernáculo tuo in sécula; ℟. Prótegar in velaménto alárum tuárum. *Pſ.* 60. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Opus grande eſt; neque enim hómini præparátur habitátio, ſed Deo. 1. *Par.* 29. 1.

CAPITULUM. *Iſ.* 33. 20.

REſpice Sion civitátem ſolemnitátis noſtræ: óculi tui vidébunt Jeruſalem habitatiónem opuléntam, tabernáculum quod nequáquam transférri póterit.

℟. *breve.* Quis aſcéndet in montem Dómini? * Allelúia, allelúia. ℟. Quis. ℣. Aut quis ſtabit in loco ſancto ejus? * Allelúia. Glória. ℟. Quis. *Pſ.* 23. 3.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23. 4. 5.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Beáti omnes qui díligunt te, cívitas Dei, & qui gaudent ſuper pace tua. *Tob.* 13. 18.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. 3.

ECce Tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis: & ipſi pópulus ejus erunt, & ipſe Deus cum eis, erit eórum Deus.

℟. *breve.* Beáti qui hábitant in Domo tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Beáti. ℣. In ſécula ſeculórum laudábunt te. * Allelúia. Glória. ℟. Beáti. *Pſ.* 83. 5.

℣. Introíbo in Domum tuam in holocaúſtis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65. 13.

AD VESPERAS.

In Pſ. 115. Crédidi, propter quod locútus ſum, *p.* 109.

Ant. 1. J. Habémus Domum non manufáctam ætérnam in cœlis. 2. *Cor.* 5. 1.

In Pſ. 121. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, *p.* 151.

Ant. 3. E. Structúra muri ejus ex lápide jáſpide: ipſa verò cívitas aurum mundum ſímile vitro mundo. *Apoc.* 21. 18.

In Pſ. 131. Meménto, Dómine, David, *p.* 110.

Ant. 5. a. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis, lignum vitæ. *Apoc.* 22. 2.

In diviſ. Pſ. 131. Jurávit Dóminus David veritátem. *p.* 111.

Ant. 2. D. Dóminus Deus omnípotens Templum illíus eſt, & Agnus. *Apoc.* 21. 22.

In Pſ. 147. Lauda, Jerúſalem, Dóminum, *p.* 102.

Ant. 8. G. Omne maledíctum non erit ámpliùs: ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi. *Apoc.* 22. 3.

CAPITULUM. 2. *Petri* 3. 14. 15.

PRopter quod, caríſſimi, hæc expectántes, ſatágite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace; & Dómini noſtri longanimitátem ſalútem arbitrémini.

HYMNUS.

URBS beáta, vera pacis
Víſio, Jerúſalem,
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coáptat
Sédibus ſuis Deus.

SINGULIS ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Chriſtus
Fundat urbis mœnia.

EJUS eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus:
Æmulántes hîc Beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Térque Sanctum cóncinunt.

UNDEQUAQUE ſunt apérta
Civitátis óſtia:
Quiſquis ambit huc veníre
Inſeríque mœnibus,
Antè duris hîc probári
Débuit labóribus.

SIT perénnis laus Paréntí;
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus;

Chriſtus

a cujus nos inún-
ns,
empla cónſecrat.
nen.
orióſa dicta ſunt de
ívitas Dei. *Pſ.* 86. 3.
ıgníficat, *Ant.* 8. G.
e ſursùm eſt Jerúſa-
era eſt, quæ eſt ma-
tra. *Gal.* 4. 26.
Commemoratio diei
cæ.
OMPLETORIUM.
mi de Dominica.
7. *d.* Domus Chriſti
nos, ſi fidúciam &
ıſpei uſque ad finem,
retineámus. *Hebr.*

mnus conveniens.
ULUM. 2. *Cor.* 6. 16.
eſtis templum Dei
vi, ſicut dicit Deus:
um inhabitábo in il-
inambulábo inter
ero illórum Deus,
erunt mihi pópulus.
eve. In manus, *p.*

Nunc dimíttis, *Ant.*
ancte ſanctórum,
n Dómine, conſérva
ium impollútam Do-
am. 2. *Mach.* 14. 36.
IEBUS
OCTAV. ANNIVER.
CAT. ECCLESIÆ,
ſecundi Ordinis.
a ut in die, exceptis
untur.
i de Feria.
OFFICIUM
CTURNUM.
atorium & Hymn.
; ſed Invitatorium
Autumnalis.

dicitur ritu ſimplici.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟℟℟. *ex Officio diei, ut ſequitur. Feriâ II. & V. è I. Nocturno. Feriâ III. & VI. è II. Nocturno. Feriâ IV. & Sabbato, è III. Nocturno. Nec dicitur* ℣. Glória Patri, *nisi in fine ultimi* ℟. *cujuſque Nocturni, quod reſumitur tantùm à Reclamatione.*

AD LAUDES
MATUTINAS.

Ant. ſola. 2. D. Domus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnóſcant, quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. *Judith.* 9. 18. 19.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 3. c. Agátur dies Dedicatiónis Altáris in tempóribus ſuis, ab anno in annum, per dies octo. 1. *Mach.* 4. 59.

DIE SECUNDA
Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 13. *v.* 1. *ad* 5.

VAni ſunt omnes hómines, in quibus non ſubeſt ſciéntia Dei, & de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt, neque opéribus atteṅdéntes agnovérunt quis eſſet ártifex: ſed aut ignem, aut ſpíritum, aut citátum áerem, aut gyrum ſtellárum, aut nímiam aquam, aut ſolem & lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum ſi ſpécie

delectáti, deos putavérunt: ſciant quantò his Dominátor eórum ſpecióſior eſt; ſpeciéi enim Generátor hæc ómnia conſtítuit. Aut ſi virtútem & ópera eórum miráti ſunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior eſt illis: à magnitúdine enim ſpeciéi & creatúræ, cognoſcibíliter póterit Creátor horum vidéri.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccleſiæ.* n. 1.

LECTIO III.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt Domûs oratiónis: Domus ergo noſtrárum oratiónum, iſta eſt; Domus Dei, nos ipſi. Si Domus Dei nos ipſi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem; dedicátio, exultatiónem. Quod hîc fiébat, quando iſta ſurgébant, hoc fit modò, cùm congregántur credéntes in Chriſtum. Credéndo enim, quaſi de ſylvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum & opíficum, dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen Domum Dómini non fáciunt, niſì quando caritáte compaginántur.

DIE TERTIA
Intra Octavam.
De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 13. *v.* 6. *ad* 10.

SEd tamen adhuc in his minor eſt queréla. Et hi enim fortáſſe errant, Deum quæréntes & voléntes inveníre. Etenim cùm in opéribus illíus converséntur, inquírunt; & perſuáſum habent quóniam bona ſunt quæ vidéntur. Iterùm autem nec his debet ignóſci. Si enim tantùm potuérunt ſcire, ut poſſent æſtimáre séculum: quómodo hujus Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem ſunt, & inter mórtuos ſpes illórum eſt, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum & argéntum, artis inventiónem, & ſimilitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manùs antíquæ.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccleſiæ.* n. 6.

LECTIO III.

DUm novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus à nobis debéri, & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo

cóngruus erit, ſi in
iquid ædificatiónis
t, quod utilitáti ani-
n veſtrárum, Deo vos
ıs ædificánte, profi-
Quod hîc factum cor-
ter vidémus in parié-
, ſpirituáliter fiat in
bus; & quod hîc per-
n cérnimus in lapí-
& ſignis, hoc, ædifi-
grátiâ Dei, per-
ır in corpóribus ve-

E QUARTA
Intra Octavam.
Libro Sapiéntiæ.
ıo II. *c.* 13. *v.* 11.
finem.
quis ártifex faber de
lva lignum rectum
:it, & hujus doctè
t omnem córticem,
e ſuâ uſus, diligén-
ricet vas útile in con-
iónem vitæ, relíquiis
ı ejus óperis ad præ-
ónem eſcæ abutátur;
iquum horum, quod
llos uſus facit, lignum
m, & vortícibus ple-
ſculpat diligénter per
:átem ſuam, & per
iam ſuæ artis fíguret
& aſsímilet illud imá-
ıóminis, aut alicúi ex
libus illud cómparet,
iens rúbricâ, & ru-
dum fáciens fuco co-
illíus, & omnem má-
., quæ in illo eſt, per-
s; & fáciat ei dignam
ıtiónem, & in paríete
.s illud, & confirmans
ne fortè cadat, proſ-
píciens illi, ſciens quóniam
non poteſt adjuváre ſe;
imágo enim eſt, & opus eſt
illi adjutórium; & de ſub-
ſtántia ſua, & de fíliis ſuis,
& de núptiis votum fáciens
inquírit. Non erubéſcit lo-
qui cum illo qui ſinè áni-
ma eſt, & pro ſanitáte qui-
dem infírmum deprecátur,
& pro vita rogat mórtuum,
& in adjutórium inútilem
ínvocat, & pro itínere pe-
tit ab eo qui ambuláre non
poteſt, & de acquiréndo,
& de operándo, & de óm-
nium rerum evéntu petit
ab eo qui in ómnibus eſt
inútilis.

Sermo ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
*Serm. 336. in Dedic. Eccle-
ſiæ. n. 6.*

LECTIO III.

GRátias agámus Dó-
mino Deo noſtro, à
quo eſt omne datum ópti-
mum & omne donum per-
féctum; & ejus bonitátem
totâ cordis alacritáte lau-
démus, quóniam ad con-
ſtruéndam iſtam Domum
oratiónis, fidélium ſuórum
viſitávit ánimum, excitá-
vit afféctum, ſurrogávit
auxílium; inſpirávit nec-
dum voléntibus ut vellent,
adjúvit bonæ voluntátis co-
nátus, ut fácerent: ac per
hoc Deus, qui operátur in
ſuis, & velle, & perfícere, pro
bona voluntáte, hæc óm-
nia ipſe cœpit, ipſe perfé-
cit. Et quia ópera bona in
conſpéctu ſuo nunquam

eſſe permíttit inánia, fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agéndæ ſunt grátiæ Deo noſtro: hanc enim Eccléſiam, quam fecit nómini ſuo cónſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

DIE QUINTA
Intra Octavam.
De Libro Sapiéntiæ.
LECTIO II. *c.* 14. *v.* 1. *ad* 6.

ITerùm álius navigáre cógitans, & per feros fluctus iter fácere incípiens, ligno portánte ſe, fragílius lignum ínvocat. Illud enim cupíditas acquiréndi excogitávit, & ártifex ſapiéntiâ fabricávit ſuâ. Tua autem, Pater, providéntia gubérnat; quóniam dedíſti & in mari viam, & inter fluctus sémitam firmíſſimam, oſténdens quóniam potens es ex ómnibus ſalváre, étiam ſi ſinè arte áliquis ádeat mare. Sed ut non eſſent vácua ſapiéntiæ tuæ ópera, propter hoc étiam & exíguo ligno credunt hómines ánimas ſuas, & tranſeúntes mare per ratem liberáti ſunt: ſed & ab inítio cùm perírent ſupérbi gigántes, ſpes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remíſit século ſemen nativitátis, quæ manu tuâ erat gubernáta.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
Serm. 337. *in Dedic. Eccleſiæ.* n. 2.
LECTIO III.

DUm cædúntur de móntibus lápides, & ligna de ſylvis, dum formántur, dolántur, coaptántur; labor & cura eſt: cùm autem perfécti ædifícii dedicátio celebrátur, gaúdium & ſecúritas labóribus curíſque ſuccédunt. Sic étiam ædificátio ſpiritális, cujus habitátor Deus, non ad tempus, ſed in ætérnum erit, dum ex infidéli vita hómines ſegregántur ad fidem, dum quidquid in eis non bonum atque pervérſum eſt, amputátur & cæditur, dum fiunt aptæ, pacíficæ, piǽque junctúræ, quantæ tentatiónes timéntur, quantæ tribulatiónes ſuſtinéntur? Cùm verò advénerit dies dedicatiónis Domûs ætérnæ, cùm dicétur nobis: Veníte, benedícti Patris mei; percípite regnum quod vobis parátum eſt ab inítio mundi; quæ illa exultátio, quæ ſecúritas erit? Cantábit cláritas, nec compungétur infírmitas.

DIE SEXTA
Intra Octavam.
De Libro Sapiéntiæ.
LECTIO II. *c.* 14. *v.* 7. *ad* 14.

BEnedíctum eſt lignum, per quod fit juſtítia: per manus autem quod fit idólum, maledíctum eſt, & ip-

ſum, & qui fecit illud: quia ille quidem operátus eſt: illud autem, cùm eſſet frágile, deus cognominátus eſt. Simíliter autem ódio ſunt Deo, ímpius & impíetas ejus. Etenim quod factum eſt, cum illo qui fecit; torménta patiétur. Propter hoc & in idólis natiónum non erit reſpéctus: quóniam creatúræ Dei in ódium factæ ſunt, & in tentatiónem animábus hóminum, & in muſcípulam pédibus inſipiéntium. Inítium enim fornicatiónis eſt exquiſítio idolórum; & adinvéntio illórum corrúptio vitæ eſt; neque enim erant ab inítio, neque erunt in perpétuum: ſupervacúitas enim hóminum advénit in orbem terrárum; & ídeò brevis illórum finis eſt invéntus.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homilia I. *in* Vidi Dóminum. n. I.

LECTIO III.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéſcere, gaúdeo ſemper, ut qui non fruſtrà ſeméntem jécerim, ut qui non incáſsùm labóres pertúlerim, ut qui in frugíferam pinguémque terram, & ad fructificándum idóneam ſemen jécerim. Unde ígitur hoc lucrum fore conjécto, unde perſpício ſermónes ad opus profícere? nimírùm ex hoc concúrſu; ex eo quòd Eccléſiam ómnium matrem ſtudióſè occupátis; ex hac pernócte perpetuáque ſtatióne, ex eo quòd Angelicórum Ordinum ſtatiónem imitántes, ſinè ceſſatióne laudes & hymnos offértis Conditóri. O mira Chriſti dona! in ſupérnis exércitus Angelórum canunt glóriam; in terris hómines in Eccléſiis choros agéntes, ad illórum exémplum éadem canunt laudis cántica. In ſupérnis Séraphim ter ſanctum illum hymnum clamant; in terris eúmdem hóminum promit multitúdo, communitérque, tum cœléſtium, tum terréſtrium feſtívus convéntus congregátur.

DIE SEPTIMA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 14. *v.* 15. *ad* 21.

ACérbo luctu dolens pater, citò ſibi rapti fílii fecit imáginem: & illum, qui tunc quaſi homo mórtuus fúerat, nunc tanquam deum cólere cœpit, & conſtítuit inter ſervos ſuos ſacra & ſacrifícia. Deínde interveniénte témpore, convaleſcénte iníquâ conſuetúdine, hic error tanquam lex cuſtodítus eſt, & tyrannórum império colebántur figménta. Et hos quos in palàm hómines honoráre non póterant, propter hoc quòd

longè eſſent, è longínquo figúrâ eórum allátâ, evidéntem imáginem regis, quem honoráre volébant, fecérunt; ut illum, qui áberat, tanquam præséntem cólerent ſuâ ſollicitúdine. Provéxit autem ad horum cultúram & hos qui ignorábant, artíficis exímia diligéntia. Ille enim volens placére illi qui ſe aſſúmpſit, elaborávit arte ſuâ, ut ſimilitúdinem in mélius figuráret. Multitúdo autem hóminum abdúcta per ſpéciem óperis, eum qui ante tempus tanquam homo honorátus fúerat, nunc deum æſtimavérunt. Et hæc fuit vitæ humánæ decéptio: quóniam, aut afféctui, aut régibus deſerviéntes hómines, incommunicábile nomen lapídibus & lignis impoſuérunt.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. I. *in* Vidi Dóminum. *n.* I.

LECTIO III.

NUlla res tantùm affert gaúdii vitæ noſtræ, quantùm hoc quòd ex ánimo gaudeátis in Eccléſia congregári. In Eccléſia, gaudéntium conſervátur gaúdium. In Eccléſia, ánimo dejectórum eſt recreátio. In Eccléſia, doléntium eſt volúptas. In Eccléſia, defatigatórum reſpirátio. In Eccléſia, laborántium réquies. Veníte enim, inquit, ad me, omnes qui laborátis & oneráti eſtis, & ego refíciam vos. Quid hâc voce poſſit eſſe deſiderabílius? Quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléſiam te vocat Dóminus. Ad réquiem pro labóribus adhortátur, ad relaxatiónem à moléſtiis transfert, pondus peccatórum állevans; delíciis ánimi moléſtiam, gaúdio mœrórem ſanat. O ineffábilem curam! ô vocatiónem cœléſtem!

AD VESPERAS, *omnia ut in I. Veſperis Feſti, ſervato ritu Duplici majore, cum Commemoratione Dominicæ occurrentis.*

OCTAVA DEDICAT. ECCLESIÆ.

Duplex majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur, ſervato ritu Duplici majore.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 121. n. 4.

LECTIO IV.

JErúſalem quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat iſta David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néſcio quam ergo civitátem dicit, quæ modò ædificátur, ad quam currunt in

ſide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos, tanquam lápides vivi, coædificámini in Domum ſpiritálem, id eſt, Templum ſanctum Dei. Quid eſt, lápides vivi coædificámini? Vivis, ſi credis. Si autem credis, efficeris Templum Dei: quia dicit Apóſtolus Paulus: Templum enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos.

LECTIO V.

IPſa ergo modò cívitas ædificátur: præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur ut intrent in ſtructúram ſempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis ſunt: non cadant de mánibus artíficis, ut poſſint perfécti coædificári in ſtructúram templi. Eſt ergo iſta Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Chriſtus eſt. Dicit Apóſtolus Paulus: Fundaméntum enim áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus.

LECTIO VI.

FUndaméntum quando pónitur in terra, déſuper ædificántur paríetes, & pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo póſitum eſt fundaméntum. Si autem fundaméntum noſtrum in cœlo eſt, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt iſtam ſtructúram, quam vidétis amplam ſurrexiſſe, hujus Baſílicæ; & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo poſuérunt: quia verò ſpirituáliter ædificámur, fundaméntum noſtrum in ſummo póſitum eſt. Illuc ergo currámus, ubi ædificémur: quia de ipſa Jerúſalem dictum eſt: Stantes erant pedes noſtri in átriis Jerúſalem.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

LECTIO VII. *c. 2. v. 1. ad 4.*

OBſecro primùm ómnium fíeri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus: pro régibus, & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt, ut quiétam & tranquíllam vitam agámus, in omni pietáte & caſtitáte. Hoc enim bonum eſt, & accéptum coram Salvatóre noſtro Deo, qui omnes hómines vult ſalvos fíeri, & ad agnitiónem veritátis veníre.

LECTIO VIII. *v. 5. ad 10.*

UNus enim Deus, unus & Mediátor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus, qui dedit redemptiónem ſemetípſum pro ómnibus, teſtimónium tempóribus ſuis; in quo póſitus ſum ego prædicátor & Apóſtolus (veritátem dico, non méntior) doctor

Géntium in fide & veritáte. Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus ſinè ira & diſceptatióne; ſimíliter & mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornántes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſa, ſed quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *c.* 10. *v.* 22. *ad* 29.

Oves Chriſti.

FActa ſunt Encǽnia in Templo in Jeroſólymis; & Hiems erat. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbýteri.

Expoſ. in Evang. Joan. c. 10.

ENcǽnia vocabátur ſolémnitas Dedicatiónis Templi, quam pópulus Dei ex antiqua patrum traditióne per annos ſíngulos celebráre conſuéverat. Sed notándum eſt, quòd hæc Encǽnia quæ hîc legúntur, non ad primam Templi Dedicatiónem, ſed ad últimam pértinent: quod ex eo fácilè collígitur quia Hieme factâ referúntur. Prima síquidem ejúſdem Templi Dedicátio à Salomóne témpore Autúmni; ſecúnda autem à Zoróbabel & Jeſu Sacerdóte témpore Veris; tértia à Juda Machabǽo témpore Híemis eſt facta, quando ſpeciáliter conſtitútum eſſe légitur, ut eádem Dedicátio per omnes annos in memóriam ſolémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus uſque Domínicæ Incarnatiónis obſerváta fuit, ſicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam Dedicátio salúbri conſuetúdine in Eccléſiis Chriſti ſervári modérno témpore dignóſcitur.

Poſt Laudes fit Commemoratio Dominicæ, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam, ℣. *& Orationem, ut in Proprio de Tempore.*

Ad Primam non dicitur Symbolum Quicúmque.

OFFICIUM
BEATÆ MARIÆ.
IN SABBATO.

Officium ſequens dicitur ritu ſimplici omnibus Sabbatis non privilegiatis, nec impeditis Feſto ſimplici aut ſuprà, vel diebus intra Octavas etiam quarti Ordinis.

IN VESPERIS *Feriæ VI. præcedentis.*

CAPITULUM. *Gen.* 3. 15.

AIt Dóminus Deus ad ſerpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus; ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

DAVIDIS Sóboles, glória vírginum,
Chriſti, Virgo, Parens, te póſuit Deus,
Partu virgíneo, quæ malè súbdoli
Anguis contéreres caput.

REBUS princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium ſumpſit Homo Deus;
Cunctis proſpíciens qui tríbuit cibos,
Paſtus lacte fuit tuo.

PER te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctius:
Tu clauſas míſeris, heu! nímiùm diu,
Cœlórum réſeras fores.

QUI lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Cujus Virgo Parens, glória Fílio;
Quo fecúnda, tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus.
Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ; ℟. Tu confregíſti cápita dracónis. *Pſ.* 73. 12. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam, & ſit regnum ejus in sécula seculórum ſuper eam. *Tob.* 13. 23.

Oratio infrà ad Laudes Matutinas.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum. *Jer.* 31. 22.

HYMNUS. C.

VIRGO Dei Génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera factus homo.

HINC méritò dicent te sécula cuncta beátam.
Hinc pópuli Matrem, te Dominámque colunt.

Suscipe quos pia plebs tibi péndere certat honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Gloria magna Patri; compar ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus.
Amen.

Capitulum. *Apoc.* 12. 1.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Non óccidet ultrà ſol tuus, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam. *Iſ.* 60. 20.

Oratio.

Deus, qui in caſto ſinu beátæ Vírginis Maríæ requiéſcere dignátus es, da nobis, ipsâ intercedénte, ut per noctem in te requieſcéntes, nullis ſpirituálium hóſtium illuſiónibus conturbémur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia.

Hoc modo dicitur Completorium in omnibus Feſtis Beatæ Mariæ Virginis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. Matt. 1. 16.

Pſalmus, Veníte, *p.* 81 *ritu ſimplici.*

HYMNUS.

O Quam gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia Proles,
Sublímis réſidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus,
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A quo, te précibus ſubveniénte,
Ætérni pétimus gaúdia regni.
Divinæ Sóboli quì dare Matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo Parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

Pſalmi de Sabbato; & ſic in aliis Horis.

Ant. 1. g. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1. 49.

Ant. 7. *d.* Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo. *Eccli.* 24. 12.

Ant. 2. D. Uſque ad futúrum sæculum non déſi-

n, & in habitatióne ſan- coram ipſo miniſtrávi. :*li.* 24. 14.
℣. In petra exaltávit ; ℟. Et nunc exaltávit ut meum. *Pſ.* 26. 6.
Benedictiones Exultet, . Nobíſcum, &c. Invo- , &c. *poſt Pſalterium*, 166.
Lectio I. & II. de Scri- ra occurrente, duabus erioribus in unam jun- . Pro III. verò legitur i de ſequentibus ſecun- n diverſitatem menſium.
℟. *j.* Ecce Virgo concí- t & páriet filium ;* Et :ábitur nomen ejus Em- nuël. *Iſ.* 7. 14. ℣. Hic t magnus, & Fílius Al- imi vocábitur. *Luc.* 1. .* Et vocábitur.
℟. *ij.* Jurávit Dóminus ıvid veritátem, & non ſtrábitur eam :* De fru- ı ventris tui ponam ſuper lem tuam. *Pſ.* 131. 11. María invénta eſt in úte- habens de Spíritu ſancto. *itt.* 1. 18. * De fructu.
℟. *iij.* Miſericórdia & vé- as obviavérunt ſibi ; ju- :ia & pax oſculátæ ſunt : Véritas de terra orta eſt ; juſtítia de cœlo proſpéxit. . 84. 11. 12. ℣. De María tus eſt Jeſus, qui vocátur ıriſtus. *Matt.* 1. 16. * éritas. Glória. * Véritas. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Confi- ántur tibi pópuli, Deus ; confiteántur tibi pópuli om- nes. ℟. Terra dedit fruc- tum ſuum. *Pſ.* 66. 6. 7.

Ant. ſola. 3. *à.* In om- ni.

CANTICUM JUDITH. *c.* 13. *v.* 17. *ad* 18.

Carmen triumphale propter victum ſalutis hoſtem.

LAudáte Dóminum De- um noſtrum, * qui non deſéruit ſperántes in ſe :
Et in me ancíllâ ſuâ ad- implévit miſericórdiam ſu- am, * quam promíſit dó- mui Iſraël :
Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.
Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, ma- gnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith.* 13. 31.

CAPITULUM. *Cant.* 6. 9.

PRogréditur quaſi auró- ra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, ter- ríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

HYMNUS. S. V.

NUNC auróra novæ
núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat
umbras :
O quàm lucídior, nocte
ſepúltis
Portans ipſa diem, Virgo,
refúlges !
O QUÆ nunc hábitas
lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lu-
cis.
Te ſi terra dedit munus
olýmpo,
Quæ non dona memor red-
det olýmpus !

Inter perpétuos Núminis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine junctum
Ne dedíſce genus; noſtra fuíſti;
Summi facta Parens, Virgo, Tonántis.
Divinæ Sóboli qui dare Matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo Parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Beáta, quæ credidíſti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

Ad Horas, *Doxologia*

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt. *Iſ.* 60. 1.

Capitulum. 2. *Reg.* 23. 4.

Sicut lux auróræ oriénte ſole, manè abſque núbibus rútilat.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matt.* 1. 16.

Cætera omnia ut in Pſalterio, p. 157.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. In ómnia ſécula ſeculórum luce ſplendidâ fulgébis. *Tob.* 13. 12. 13.

Capitulum. *Cant.* 6. 8.

Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt.

℟. *breve*. Vultum tuum * Deprecabúntur. ℟. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. * Deprecabúntur. Glória. ℟. Vultum. *Pſ.* 44. 13.

℣. Concupíſcet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44. 12.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Benedícta es tu fília à Dómino Deo excélſo, præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith.* 13. 23.

Capitulum. *Apoc.* 12. 5.

Mulier péperit Fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes.

℟. *breve.* Homo * Natus eſt in ea. ℟. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. * Natus. Glória. ℟. Homo. *Pſ.* 86. 5.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum. *Judith.* 13. 25.

CAPITULUM. *Gal.* 4. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliére, factum ſub lege.

℟. *breve.* Adducéntur Regi * Vírgines poſt eam. ℟. Adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. * Vírgines. Glória. ℟. Adducéntur. *Pſ.* 44. 15.

℣. Dóminus virtútum nobíſcum; ℟. Suſcéptor noſter Deus Jacob. *Pſ.* 45. 12.

Hoc Officium abſolvitur poſt Nonam.

LECTIONES SEQUENTES dicuntur ſingulis menſibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE SEPTEMBRI.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Epiſt. 27. *ad Pulcher. Auguſt.*

LECTIO III.

SAcraméntum reconciliatiónis noſtræ ante témpora ætérna diſpóſitum, nullæ implébant figúræ; quia nondùm ſupervénerat Spíritus ſanctus in Vírginem, nec virtus Altíſſimi obumbráverat ei; ut & intra intemeráta víſcera, ædificánte ſibi Sapiéntiâ domum, Verbum caro fíeret, & formâ Dei ac formâ ſervi in unam conveniénte perſónam, Creátor témporum naſcerétur in témpore; & per quem facta ſunt ómnia, ipſe inter ómnia gignerétur. Niſi enim novus homo, factus in ſimilitúdinem carnis peccáti, noſtram ſuſcíperet vetuſtátem; & conſubſtantiális Patri, conſubſtantiális eſſe dignarétur & Matri, naturámque ſibi noſtram ſolus à peccáto liber uníret; ſub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

MENSE OCTOBRI.

Sermo ſancti Procli Epíſcopi.

Homil. de Domini noſtri J. C. Nativ. n. 1.

LECTIO III.

SAcra Deípara María illibátæ virginitátis purus eſt ille theſaúrus, decúſque & ornaméntum. Hæc ſpiritális ſecúndi Adam paradíſus. Hæc thálamus in quo Verbum humánam carnem ſibi deſponsávit. Hæc animátus natúræ rubus, quem divíni partûs ignis non combúſſit. Hæc verè levis illa nubes, quæ ſuper Chérubim ſedéntem in córpore ſuo geſtávit. Hæc vellus mundíſſimum cœléſti

plúviâ madens, ex quo Paſtor ovem índuit.

MENSE NOVEMBRI.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 18. *Moral. Cap.* 28. n. 36.

LECTIO III.

MEdiátor Dei atque hóminum, Homo Chriſtus Jeſus, non ſicut quídam hæréticus déſipit, alter in humanitáte, alter in deitáte eſt. Non purus homo concéptus atque éditus, pòſt, per méritum, ut Deus eſſet, accépit; ſed nunciánte Angelo, & adveniénte Spíritu, mox Verbum in útero, mox intra úterum Verbum caro, & manénte incommutábili eſséntiâ, quæ ei eſt cum Patre & cum ſancto Spíritu coætérna, aſsúmpſit intra virgínea víſcera. Unde & impaſsíbils pati, & immortális mori, & ætérnus ante sécula, temporalis poſſet eſſe in fine ſeculórum: ut per ineffábile ſacraméntum, concéptu ſancto, & partu inviolábili, ſecúndùm veritátem utriúſque natúræ, éadem virgo, & ancílla Dómini eſſet, & mater.

MENSE DECEMBRI.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Super Miſſus eſt, *Homil.* 1. n. 5.

LECTIO III.

QUæ eſt hæc Virgo tam venerábilis, ut ſalutétur ab Angelo; tam húmilis, ut deſponsáta ſit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis & humilitátis: nec medіócriter placet Deo illa ánima, in qua, & humílitas comméndat virginitátem, & virgínitas exórnat humilitátem. Sed quantâ putas veneratióne digna eſt, in qua humilitátem exáltat fecúnditas, & partus cónſecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem: ſi non potes virginitátem húmilis, imitáre humilitátem vírginis. Laudábilis virtus virgínitas, ſed magis neceſsária humílitas.

FICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

ſ Horæ hujus Of-
ıntur hoc modo :
: Completorium,
peras Officii diei:
verò Nocturnum
'is Horis poſt Lau-
tinas Officii diei.
·FFICIUM
TURNUM.
orium. Jeſum de
ıtum, * Veníte,
ı. Matt. 1. 16.
s. Veníte, p. 2.
'ici.
s. O quàm glorí-
:orúſcas, p. cvj.
VOCTURNO.
A II. ET V.
la. 1. g. Fecit.
s 18. Cœli enár-
39.
Pſalmi 18. Lex
p. 39.
s 47. Magnus Dó-
. 138.
ecit mihi magna
; eſt, & ſanctum.
us. Luc. 1. 49.
ole póſuit taber-
ſuum, ℟. Et ipſe
ponſus procédens
ıo ſuo. Pſ. 18. 6.
oſter.
ìones, Lectiones,
ut infrà.
NOCTURNO.
III. ET VI.
a. 3. d. Qui creá-

Pſalmus 44. Eructávit cor meum, p. 96.

Diviſio Pſalmi 44. Audi, fília, & vide, p. 96.

Pſalmus 84. Benedixíſti, Dómine, p. 99.

Ant. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo. Eccli. 24. 12.

℣. In petra exaltávit me; ℟. Et nunc exaltávit caput meum. Pſ. 26. 6.

Pater noſter.

Benedictiones, Lectiones, & ℟℟℟. ut infrà.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. ET SABBATO.

Ant. ſola. 2. D. Uſque.

Pſalmus 86. Fundaménta ejus, p. 139.

Pſalmus 96. Dóminus regnávit, exúltet terra, p. 47.

Pſalmus 97. Cantáte Dómino cánticum novum * quia mirabília, p. 102.

Ant. Uſque ad futúrum séculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi. Eccli. 24. 14.

℣. Vidérunt omnes términi terræ, ℟. Salutáre Dei noſtri. Pſ. 97. 3.

Pater noſter.

Benedictiones. Exúltet, &c. Nobíſcum, &c. In-

vocet, &c. *Poſt Pſalterium, p.* 166.

De Iſaía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 7. *v.* 10. *ad* 14.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, ſive in excélſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parùm vobis eſt, moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. Tu autem.

℟. *j.* Ecce Virgo concípiet & páriet fílium; * Et vocábitur nomen ejus Emmánuël. *Iſ.* 7. 14. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur. *Luc.* 1. 32. * Et vocábitur.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 5.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium: ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre. Ità & nos, cùm eſsémus párvuli, ſub eleméntis mundi erámus ſerviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub Lege, ut eos, qui ſub Lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. *ij.* Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11. ℣. María invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto. *Matt.* 1. 18. * De fructu.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO III. *c.* 11. *v.* 19. *ad finem.* & *c.* 12. *v.* 1.

APértum eſt templum Dei in cœlo; & viſa eſt Arca teſtaménti ejus in templo ejus; & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. *iij.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; juſtítia & pax oſculátæ ſunt: * Véritas de terra orta eſt; & juſtítia de cœlo proſpéxit. *Pſ.* 84. 11. 12. ℣. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matt.* 1. 16. * Véritas. Glória. * Véritas.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli om-

:. Terra dedit fru-
uum. *Pſ. 66. 6. 7.*
ſola. 3. à. In omni.
mus 66. Deus miſe-
noſtrî, *p.* 138.
mus 92. Dóminus
it; decórem indú-
, *p.* 11.
us 99. Jubiláte Deo,
:erra, * ſervíte, *p.* 12.
:ICUM JUDITH.
. *v.* 17. *ad* 18.
ı triumphale propter
ım ſalutis hoſtem.
ıdáte Dóminum De-
ı noſtrum, * qui non
.t ſperántes in ſe:
ı me ancíllâ ſuâ ad-
it miſericórdiam ſu-
quam promíſit dó-
:aël:
nterfécit in manu
hoſtem pópuli ſui.
mus 150. Laudáte
.um in ſanctis ejus,

In omni gente quæ
.t nomen tuum, ma-
bitur ſuper te Deus
Judith. 13. 31.
ULUM. *Cant.* 6. 9.
gréditur quaſi auró-
:onsúrgens, pulchra
, elécta ut ſol, ter-
ut caſtrórum ácies
ta.
nus. Nunc auróra
ıúntia lucis, *p.* cvij.
/eníte, . & vidéte
Dómini, ℟. Quæ
prodígia ſuper ter-
ſ. 45. 9.
nedíctus, *Ant.* 2. D.
ıuæ credidíſti, quó-
ıerficiéntur ea quæ

dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1. 45.

Oratio.

DEus, qui in beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem, ſuſcípere voluíſti; præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eúmdem.

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd Matre natus Vírgine,
Noſtrî misértus, pérditi
Mundi Redémptor véneris.

ET nos, Dei, Virgo, Parens,
Vultu benígno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Ant. 1. g. Venit.

Pſalmus 45. Deus noſter, refúgium & virtus, *p.* 96.

Pſalmus 71. Deus, judícium tuum regi da, *p.* 101. *factâ diviſione ad verſiculum.* Coram illo prócident.

Ant. Venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt. *Iſ.* 60. 1.

CAPITULUM. 2. *Reg.* 23. 4.

SIcut lux auróræ oriénte ſole, manè abſque núbibus rútilat.

℟. *breve*. Recordátus eſt Dóminus * Miſericórdiæ ſuæ. ℟. Recordátus. ℣. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. * Miſericórdiæ. Glória. ℟. Recordátus. *Pſ.* 97. 3.

℣. Adjuvábit eam Deus, ℟. Manè dilúculo. *Pſ.* 45. 6.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubſídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus. Meménto, de Deo Deus, *ſuprà ad Primam.*

Ant. 3. c. In ómnia.

Pſalmus 115. Crédidi; propter quòd, *p*. 109.

Pſalmus 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes, *p*. 142.

Pſalmus 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, *p*. 71.

Ant. In ómnia sécula ſeculórum luce ſpléndidâ fulgébis. *Tob*. 13. 12. 13.

CAPITULUM. *Cant*. 6. 8.

VIdérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt.

℟. *breve*. Vultum tuum * Deprecabúntur. ℟. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. * Deprecabúntur. Glória. ℟. Vultum. *Pſ.* 44. 13.

℣. Concupíſcet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44. 12.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúndâ, humáno géneri prǽmia præſtitíſti; tríbue, quǽſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus Autórem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum, &c.

AD SEXTAM.

Hymnus. Meménto, *ſuprà ad Primam.*

Ant. 8. c. Benedícta.

Pſalmus 120. Levávi óculos meos, *p*. 71.

Pſalmus 122. Ad te levavi óculos meos, *p*. 91.

Pſalmus 123. Niſì quia Dóminus erat, *p*. 72.

Ant. Benedícta es tu fília à Dómino Deo excélſo præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith*. 13. 23.

CAPITULUM. *Apoc*. 12. 5.

MUlier péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes.

℟. *breve*. Homo * Natus eſt in ea. ℟. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. * Natus. Glória. ℟. Homo. *Pſ.* 86. 5.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Oratio.

COrdibus noſtris, quǽſumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infún-

de; & intercedénte ſanctíſſimâ Dei Genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eúmdem.

AD NONAM.

Hymnus. Meménto, *ſuprà ad Primam.*

Ant. 7. d. Non recédat.

Pſalmus 124. Qui confídunt in Dómino, *p.* 72.

Pſalmus 125. In converténdo Dóminus, *p.* 110.

Pſalmus 127. Beáti omnes qui timent, *p.* 110.

Ant. Non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum. *Judith.* 13. 25.

CAPITULUM. *Gal.* 4. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub Lege.

℟. *breve.* Adducéntur Regi * Vírgines poſt eam. ℟. Adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. * Vírgines. Glória. ℟. Adducéntur. *Pſ.* 44. 15.

℣. Dóminus virtútum nobíſcum; ℟. Suſcéptor noſter Deus Jacob. *Pſ.* 45. 12.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignóſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tuì Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eúmdem.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 7. *d.* Benedíctus.

Pſalmus 109. Dixit Dóminus, *p.* 27.

Pſalmus 112. Laudáte, púeri, *p.* 29.

Pſalmus 121. Lætátus ſum, *p.* 151.

Pſalmus 126. Niſì Dóminus ædificáverit, *p.* 73.

Pſalmus 147. Lauda, Jerúſalem, *p.* 102.

Ant. Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum & terram, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith.* 13. 24.

CAPITULUM. *Gen.* 3. 15.

AIt Dóminus Deus ad ſerpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus; ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVE, maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

MONSTRA te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulìt eſſe tuus.

VIRGO ſinguláris,

Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jeſum,
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri;
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ; ℟. Tu confregíſti cápita dracónis. *Pſ.* 73. 12. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam, & ſit regnum ejus in ſécula ſeculórum ſuper eam. *Tob.* 13. 23.

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Creávit.

Pſalmus 128. Sæpè expugnavérunt me, *p.* 129.

Pſalmus 129. De profúndis clamávi, *p.* 130.

Pſalmus 130. Dómine, non eſt exaltátum, *p.* 91.

Ant. Creávit Dóminus novum ſuper terram; Fémina circúmdabit virum. *Jer.* 31. 22.

Hymnus. Virgo Dei Génitrix, *p.* cv.

CAPITULUM. *Apoc.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis, Deus, ℟. In veſtítu deauráto. *Pſ.* 44. 10.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. d. Non óccidet ultrà ſol tuus, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam. *Iſ.* 60. 20.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque Vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, interceſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

IN GRATIARUM ACTIONE SOLEMNI

Pro Beneficio conſervatæ fidei, & Reparatione Injuriarum Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento illatarum.

SOLEMNE MAJUS.

Officium ſequens celebratur quotannis, in ſingulis Eccleſiis Parochialibus Diœceſis Pictavienſis, Dominicâ tertiâ menſis, per quem ſpecialiori modo colitur ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, niſi Dominica illa ſit privilegiata primæ claſſis, aut impedita feſto Solemni minore, vel ſuprà; tunc enim Officium ſequens transfertur in Dominicam ſequentem, aut anticipatur in præcedentem.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Antiphona 1. *toni* D.

OStende, Dómine, fáciem tuam ſuper ſanctuárium tuum quod deſértum eſt. *Dan.* 9. 17.

Ant. 2. D. Cívitas Sancti tui facta eſt deſérta, Sion deſérta facta eſt, Jerúſalem deſoláta eſt. *Iſ.* 64. 10.

Ant. 3. E. Domus ſanctificatiónis noſtræ & glóriæ noſtræ, ubi laudavérunt te patres noſtri, facta eſt in exuſtiónem ignis. *Iſ.* 64. 11.

Ant. 4. E. Sancta tua conculcáta ſunt & contamináta ſunt, & ſacerdótes tui facti ſunt in luctum & in humilitátem. 1. *Mach.* 3. 51.

Ant. 5. C. Omnia deſiderabília noſtra verſa ſunt in ruínas. Numquid ſuper his continébis te, Dómine, tacébis, & afflíges nos veheménter? *Iſ.* 64. 11. 12.

CAPITULUM. *Joël.* 1. 13.

AÇcíngite vos & plángite, ſacerdótes; ululáte, miníſtri altáris; ingredímini, cubáte in ſacco, miníſtri Dei mei; quóniam intériit de domo Dei veſtri ſacrifícium & libátio.

℟. Locus párticeps factus eſt pópuli malórum; póſteà autem fiet ſócius bonórum; & * Qui derelíctus in ira Dei omnipoténtis eſt, íterùm in magni Dómini reconciliatióne, cum ſumma glória exaltábitur. 2. *Mach.* 5. 20. ℣. Si non permánſerint in incredulitáte, inſeréntur; potens eſt enim Deus íterùm inſérere illos. *Rom.* 11. 23. * Qui. Glória. *Reſumitur* ℟. Locus.

HYMNUS.

ATTOLLE feſtum, Relígio, caput
Factis adéptam ſume ſupérbiam,
Pióque Pictávas per urbes,

Progrédere ambitióſa faſtu.

Te, Sponſa Chriſti, te decet hic tumor;
Injurióſam pone modéſtiam;
Exúrge victrix, & ſecúndis
Cerne tuos óculis triúmphos.

Quam pulchra tantas poſt ténebras dies!
Tot poſt neces, poſt bella tot hórrida,
Quàm dulcis orta pax, tuis quæ
Príſtina jura revéxit aris!

Non jam cruces, non jam venerábiles
Sponſi figúras, non ſacra váſcula,
Ipsúmque corpus ingemíſcis
Hærético mínui furóre.

Passim miníſtris jam licet & tuæ
Plebi fidéles Cœlítuum cibo
Præſtáre curas, ac inúſta
Pompáticè reparáre probra.

Sit ſumma Patri, súmmaque Fílio,
Sit ſumma ſancto laus quoque Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti,
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

℣. Congregáte Dómino, ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Confúſi ſumus, quóniam audívimus oppróbrium: opéruit ignomínia fácies noſtras, quia venérunt aliéni ſuper ſanctificatiónem domûs Dómini. *Jer.* 51. 51.

Oratio.

Procumbéntes coram te, Dómine, ad altáre tuum, humíllima vota persólvimus; ut ſanctuária tua, quæ ab hæréticis pollúta deflémus, móribus puris & fide inviolábili reparémus; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Domínicæ occurrentis, per Antiphonam quæ eſt in Veſperis Sabbati, ℣. & Orationem convenientem.

Completorium *habetur poſt II. Veſperas, eo ſolo diſcrimine, quòd hic dicuntur Pſalmi de Sabbato.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Agnum Dominatórem terræ, * Veníte, adorémus. *Iſ.* 16. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

Hymnus. S. Th.

Verbum ſupérnum pródiens:
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus ſuum éxiens,
Venit ad vitæ véſperam.

In mortem à diſcípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit diſcípulis.

Quibus ſub bina ſpécie

Carnem dedit & Sángui-
nem;
Ut dúplicis ſubſtántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se, naſcens, dedit só-
cium;
Convéſcens, in edúlium;
Se, móriens, in prétium;
Se, regnans, dat in præ-
mium.
O Salutaris hóſtia,
Quæ cœli pandis óſtium;
Bella premunt hoſtília,
Da robur, fer auxílium.
Qui carne nos paſcis
tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, & almo Spí-
ritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 73. Ut quid, Deus, repuliſti in finem, *p.* 44.

Ant. 5. a. Vidit Dóminus, & misértus eſt ſuper magnitúdine mali, & imperávit Angelo qui percutiébat: Súfficit, jam ceſſet manus tua. 1. *Par.* 21. 15.

In diviſ. Pſ. 73. Tu confirmáſti, *p.* 45.

Ant. 4. a. Deus liberávit pópulum ſuum, & réddidit hæreditátem ómnibus, & regnum, & ſacerdótium, & ſanctificatiónem. 2. *Mach.* 2. 17.

In Pſ. 78. Deus, venérunt gentes, *p.* 148.

Ant. 8. c. Confúſi ſunt & erubuérunt omnes; ſimul abiérunt in confuſiónem fabricatóres errórum. *Iſ.* 45. 16.

℣. Dirumpámus víncula eórum, ℟. Et projiciámus à nobis jugum ipsórum. *Pſ.* 2. 3.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio I. *c.* 43. *v.* 4. *ad* 9.

Majéſtas Dómini ingréſſa eſt templum per viam portæ, quæ reſpiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me Spíritus, & introdúxit me in átrium intérius: & ecce repléta erat glóriâ Dómini domus. Et audívi loquéntem ad me de domo; & vir qui ſtabat juxta me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei; & locus veſtigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Iſraël in ætérnum: & non pólluent ultrà domus Iſraël nomen ſanctum meum, ipſi & reges eórum in fornicatiónibus ſuis, & in ruínis regum ſuórum, & in excélſis. Qui fabricáti ſunt limen ſuum juxta limen meum, & poſtes ſuos juxta poſtes meos: & murus erat inter me & eos: & polluérunt nomen ſanctum meum in abominatiónibus quas fecérunt: propter quod consúmpſi eos in ira mea. Nunc ergo repéllant procul fornicatiónem ſuam, & ruínas regum ſuórum à me: & habitábo in médio eórum ſemper.

℟. *j.* Miſericórdia mea non recédet à te; & * Fœdus pacis meæ non moyé-

bitur, dixit miſerátor tuus Dóminus. *Iſ.* 54. 10. ℣. Reliqui mihi ſeptem míllia virórum, qui non curvavérunt génua ante Baal. *Rom.* 11. 4. * Fœdus. Glória. * Fœdus.

De Libro primo Machabæórum.

Lectio II. *c.* 4. *v.* 42. *ad* 51.

Elégit Judas ſacerdótes ſine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei: & mundavérunt ſancta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocauſtórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et incidit illis consílium bonum ut deſtrúerent illud; ne forte illis eſſet in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, & demolíti ſunt illud. Et repoſuérunt lápides in monte domûs in loco apto, quoadúſque veníret prophéta, & reſpondéret de eis. Et accepérunt lápides íntegros ſecúndum legem; & ædificavérunt altáre novũ, ſecúndum illud quod fuit priùs. Et ædificavérunt ſancta, & quæ intra domum erant intrínſecùs, & ædem, & átria ſanctificavérunt. Et fecérunt vaſa ſancta nova, & intulérunt candelábrum & altáre incensórum, & menſam in templum. Et incénſum poſuérunt ſuper altáre, & accendérunt lucérnas, quæ ſuper candelábrum erant, & lucébant in templo. Et poſuérunt ſuper menſam panes, & appendérunt vela, & conſummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. *15.* Terra tua non vocábitur ámplius deſoláta: ſed * Vocáberis, Volúntas mea in ea; & terra tua, inhabitáta; quia complácuit Dómino in te. *Iſ.* 62. 4. ℣. Vide ergo bonitátem & ſeveritátem Dei: in eos quidem qui cecidérunt, ſeveritátem; in te autem bonitátem Dei. *Rom.* 11. 22. * Vocáberis. Glória. * Vocáberis.

Lectio III. *v.* 53. *ad* 58.

Et obtulérunt ſacrifícium ſecúndum legem, ſuper altáre holocauſtórum novum quod fecérunt. Secúndùm tempus & ſecúndùm diem in qua contaminavérunt illud Gentes, in ipſa renovátum eſt in cánticis, & cítharis, & cínyris, & in cýmbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, & adoravérunt, & benedixérunt in cœlũ eum, qui proſperávit eis. Et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, & obtulérunt holocaúſta cum lætítia, & ſacrifícium ſalutáris & laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis & ſcútulis: & dedicavérunt portas, & paſtophória, & impoſuérunt eis jánuas. Et facta eſt lætítia in pópulo magna valde, &

avérſum

verſum eſt oppróbrium Géntium.

℟. iij. Quis símilis tuî, Pópule, qui ſalváris in Dómino? ſcutum auxílii tui, & gládius glóriæ tuæ: negábunt te inimíci tui, * Et tu eórum colla calcábis. *Deut.* 33. 29. ℣. Tentáſti eos qui ſe dicunt apóſtolos eſſe, & non ſunt; & inveníſti eos mendáces. *Apoc.* 2. 2. * Et tu. Glória. *Reſumitur* ℟. Quis.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 67. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, *p.* 80.

Ant. 7. c. Tulérunt arcam ſacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vaſa ſanctuárii. 3. *Reg.* 8. 3. 4.

In prim. diviſ. Pſ. 67. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, *p.* 81.

Ant. 3. g. Immolavérunt in die illa víctimas magnas, & lætáti ſunt: Deus enim lætificáverat eos lætítiâ magnâ. 2. *Eſdr.* 12. 42.

In ſecund. diviſ. Pſ. 67. Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, *p.* 81.

Ant. 1. a. Benedicéntes Regi proféćti ſunt in tabernácula ſua lætántes, & álacri corde ſuper ómnibus bonis quæ fécerat Dóminus. 3. *Reg.* 8. 66.

℣. Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; ℟. Adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus. *Pſ.* 95. 8. 9.

Sermo ſancti Optáti Milevitáni Epíſcopi.

De Schiſm. Donat. contra Parmænianum.

LECTIO IV.

QUid tam ſacrílegum quàm altária Dei, in quibus & vos aliquándo obtulíſtis, frángere, rádere, removére? in quibus vota pópuli, & membra Chriſti portáta ſunt, quò Deus omnípotens invocátus ſit, quò poſtulátus deſcéndit Spíritus ſanctus, unde à multis pignus ſalútis ætérnæ, & tutéla fídei, & ſpes reſurrectiónis accépta eſt? Quid eſt enim altáre, niſi ſedes & Córporis, & Sánguinis Chriſti? Hæc ómnia furor veſter, aut raſit, aut fregit, aut remóvit.

℟. jv. Dixit Judas & fratres ejus: Ecce contríti ſunt inimíci noſtri: * Aſcendámus nunc mundáre ſancta, & renováre. 1. *Mach.* 4. 36. ℣. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo, diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui. *Luc.* 1. 51. * Aſcendámus. Glória. * Aſcendámus.

LECTIO V.

SI livóris judício nos vobis sórdidi videbámur; quid vobis fécerat Deus, qui illic invocári conſuéverat? Quid vobis offénderat Chriſtus, cujus illic per certa moménta Corpus & Sanguis habitábat? Quid vos offendíſtis, étiam vos ipſi, ut illa altária frangerétis, in quibus ante nos

per longa témporum ſpátia, ſanctè, ut arbitrámini, obtulíſtis? Dum ímpiè perſequímini manus noſtras illic, ubi Corpus Chriſti habitábat, feríſtis & veſtras. Hoc modo Judǽos eſtis imitáti: illi injecérunt manus Chriſto in cruce; à vobis percúſſus eſt in altári.

℟. *v*. Deus cœli ipſe nos juvat, & nos ſervi ejus ſumus: * Surgámus & ædificémus. 2. *Eſdr*. 2. 20. ℣. Si Deus pro nobis, quis contra nos? *Rom*. 8. 31. * Surgámus. Glória. * Surgámus.

Sermo ſancti Germáni Conſtantinopolitáni Epíſcopi.

Theor. rer. Eccleſiaſticarum.

LECTIO VI.

Ecclésia eſt, ubi mýſticum illud ac vivíficum ſacrifícium fit: ſacra menſa eſt, vice loci ſepultúræ in quo pόſitus eſt Chriſtus, in qua propónitur verus & cœléſtis panis, quod eſt mýſticum & incruéntum ſacrifícium: qui mactátus, carnem ſuam & ſánguinem, in cibum & potum vitæ ætérnæ, propóſuit fidélibus. Eſt quoque ipſa Dei ſedes, in qua ſupercœléſtis Deus, qui ſuper Chérubim véhitur, córpore aſsúmpto requiévit: in qua menſa, ut étiam in mýſtica illa ſua cœna, in médio Apoſtolórum ſuórum edens, & accípiens panem & vinum, dicit ſuis diſcípulis & Apóſtolis: Accípite, manducáte, & bíbite ex eo: Hoc eſt enim Corpus meum, & Sanguis meus. Præfiguráta autem eſt in legáli menſa, ubi manna erat, quod eſt Chriſtus qui de cœlo deſcéndit.

℟. *vj*. Hæc mandat omnis pópulus Dómini: Quæ eſt iſta tranſgréſſio? * Cur reliquíſtis Dóminum Deum Iſraël, ædificántes altáre ſacrílegum, & à cultu illíus recedéntes? *Joſ*. 22. 16. ℣. Mélius erat illis non cognóſcere viam juſtítiæ, quàm poſt agnitiónem retrórsùm convérti. 2. *Petr*. 2. 21. * Cur. Glória. *Reſumitur* ℟. Hæc mandat.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. 80. Exultáte Deo adjutóri noſtro, *p*. 106.

Ant. 7. d. Dixit Jeſus: Qui mandúcat meam Carnem, & bibit meum Sánguinem, habet vitam ætérnam. *Joan*. 6. 55.

In diviſ. Pſ. 80. In tribulatióne invocáſti me, *p*. 107.

Ant. 8. c. Caro mea verè eſt cibus, & Sanguis meus verè eſt potus. *Joan*. 6. 56.

In Pſ. 83. Quàm dilécta tabernácula tua, *p*. 107.

Ant. 2. D. Probet ſeipſum homo, & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. 1. *Cor*. 11. 28.

℣. Viſitáſti terram, Dómine, & inebriáſti eam, ℟.

Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64. 10.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio VII. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 15.

HOc ſcito, quòd in noviſſimis diébus inſtábunt témpora periculóſa: erunt hómines ſeipſos amántes, cúpidi, eláti, ſupérbi, blaſphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, ſceléſti, ſinè affectióne, ſinè pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, ſinè benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, & voluptátum amatóres magìs quàm Dei, habéntes ſpéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes; & hos devíta: ex his enim ſunt, qui pénetrant domos, & captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis deſidériis, ſemper diſcéntes, & nunquam ad ſciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes & Mambres reſtitérunt Móyſi, ità & hi reſíſtunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, ſed ultrà non profícient: inſipiéntia enim eórum manifeſta erit ómnibus, ſicut & illórum fuit. Tu autem aſſecútus es meã doctrínam, inſtitutiónem, propóſitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, perſecutiónes, paſſiónes: quália mihi facta ſunt Antiochíæ, Icónii, & Lyſtris: quales peſecutiónes ſuſtínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui piè volunt vívere in Chriſto Jeſu, perſecutiónem patiéntur. Mali autem hómines & ſeductóres profícient in pejus; errántes, & in errórem mitténtes. Tu verò pérmane in iis, quæ didicíſti, & crédita ſunt tibi; ſciens à quo didíceris; & quia ab infántia ſacras lítteras noſti, quæ te poſſunt inſtrúere ad ſalútem, per fidem quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. *vij.* Mecum ſunt divítiæ & glória, opes ſupérbæ & juſtítia. * Mélior eſt fructus meus auro & lápide pretióſo, & genímina mea argénto elécto. *Prov.* 8. 18. 19. ℣. Panis quem frángimus, nónne participátio Córporis Dómini eſt? 1. *Cor.* 10. 16. * Mélior. Glória. * Mélior.

Lectio VIII. *v.* 16. *ad fin.* & *c.* 4. *v.* 1. *ad* 5.

OMnis ſcriptúra divinitùs inſpiráta, útilis eſt ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in juſtítia: ut perféctus ſit homo Dei, ad omne opus bonum inſtrúctus. Teſtíficor coram Deo, & Jeſu Chriſto qui judicatúrus eſt vivos & mórtuos, per advéntum ipsíus, & regnum ejus. Prǽdica verbum, inſta oppor-

túnè, importúnè: árgue, óbſecra, íncrepa, in omni patiéntia & doctrína. Erit enim tempus, cùm ſanam doctrínam non ſuſtinébunt, ſed ad ſua deſidéria coacervábunt ſibi magíſtros pruriéntes aúribus: & à veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelíſtæ, miniſtérium tuum imple, sóbrius eſto.

℟. *viij*. Transíbit Dóminus percútiens Ægýptios: * Cúmque víderit sánguinem in ſuperliminári & in utróque poſte, tranſcéndet óſtium domûs. *Exod.* 12. 23. ℣. Hic ſanguis teſtaménti quod mandávit ad vos Deus. *Hebr.* 9. 20. * Cúmque. Glória. * Cúmque.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio IX. *c.* 6. *v.* 56. *ad* 59.

Caro Chriſti verè eſt cibus.

DIxit Jeſus Judæis; Caro mea verè eſt cibus, & Sanguis meus verè eſt potus. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrílli Hieroſolymitáni.

Catech. 22. *Myſtagog.* 4. n. 4. 5. 6.

OLim Chriſtus cum Judæis diſſerens, aiébat: Nisì manducavéritis meam Carnem, & bibéritis meum Sánguinem, non habébitis vitam in vobis ipſis. Cùm autem illi ea quæ dicebántur non ſpirituáliter accepiſſent, offénſi abiérunt retrò, exiſtimántes quòd eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant & in antíquo fœdere panes propoſitiónis; verùm illi cùm ad vetus Teſtaméntum attinérent, finem accepérunt. In novo verò Teſtaménto, panis eſt cœléſtis, calix ſalutáris, qui ánimam & corpus ſanctíficant: quemádmodum enim panis córpori convéniens eſt, ità & Verbum ánimæ conſentáneum. Quamóbrem ne tanquam nudis & communíbus eleméntis, pani & vino Euchaíſticis atténde: ſunt enim Corpus & Sanguis Chriſti ſecúndùm Dómini aſſeveratiónem. Nam etiámſi illud tibi súggerat ſenſus, fides tamen te certum & firmum efficiat: ne júdices rem ex guſtu; ſed ex fide citra ullam dubitatiónem certus eſto, te Córporis & Sánguinis Chriſti dono dignátum fuiſſe.

℟. *jx*. Comédi favum cum melle meo; bibi vinum cum lacte meo. * Comédite, amíci, & bíbite; & inebriámini, caríſſimi. *Cant.* 5. 1. ℣. Qui mandúcat meam Carnem, & bibit meum Sánguinem, in me manet, & ego in illo. *Joan.* 6. 57. * Comédite. Glória. *Reſumitur* ℟. Comédi.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exúrge, Deus, júdica cauſam tuam: ℟. Memor eſto improperiórum tuórum. *Pſ.* 73. 22.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 4. E. Firmáſti tibi, Dómine, pópulum tuum Iſraël in pópulum ſempitérnum. 2, *Reg.* 7. 24.

Ant. 7. *d.* Non eſt álius deus, vel in cœlo, vel in terra, qui poſſit fácere ópera tua, Dómine, & comparári fortitúdini tuæ. *Deut.* 3. 24.

Ant. 1. f. Cadat virtus eórum in iracúndia tua, Dómine, qui promíttunt ſe violáre ſancta tua, & pollúere tabernáculum nóminis tui. *Judith.* 9. 11.

Ant. 6. F. Recordáre.

CANTICUM. *Jer. c.* 31. *v.* 10. *ad* 14.

Laudatur protector Dominus & ſalvator, ſimúlque recenſentur bona quibus affluunt ſervi ejus.

AUdíte verbum Dómini, Gentes: * & annuntiáte in ínſulis quæ procul ſunt, & dícite:

Qui diſpérſit Iſraël, congregábit eum, * & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum.

Redémit enim Dóminus Jacob; * & liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, & laudábunt in monte Sion: * & cónfluent ad bona Dómini,

Super fruménto, vino, & óleo, * & fetu pécorum & armentórum.

Eritque ánima eórum quaſi hortus irríguus, * & últrà non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes & ſenes ſimul.

Et convértam luctum eórum in gaúdium, * & conſolábor eos, & lætificábo à dolóre ſuo.

Et inebriábo ánimam ſacerdótum pinguédine; * & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

Ant. Recordáre, Dómine Deus meus, advérsùm eos qui pólluunt ſacerdótium júſque ſacerdotále & levíticum. 2. *Eſdr.* 13. 29.

Ant. 7. G. Cognóſcant te, ſicut & nos cognóvimus, quóniam non eſt Deus præter te, Dómine. *Eccli.* 36. 5.

CAPITULUM. *Eſther.* 10. 12. 13.

RRecordátus eſt Dóminus pópuli ſui, ac miſértus eſt hæreditátis ſuæ: & obſervabúntur dies iſti.

HYMNUS.

FULGORE prodi ſpléndida débito,
Prióris ævi Relligio memor,
Longóſque ſuppréſſam per annos
Lætítiam, rediviva, prome.
Is cardo rerum vértitur, hæ vices:
Jam luce fiunt ómnia: régiam

Attólle cervícem, aureóque
Utere jam pretióſa ſeclo.
PASTOR recúrſat, diffúgiunt lupi:
Quiſquam nec audet de grege pérdito
Aſtáre contrà: Chriſtiáni
Opprímitur pietáte Regis.
NUNQUAMNE Chriſto, ſecta, fidem dabis
Plenam loquénti? Corpus eum tibi
Suum ſacra nunquam ſub eſca
Miríficè tribuíſſe credes?
PRÆVARICATRIX turba, revértere;
Memórque priſci dilúvii, ſape:
Compaginátam quiſquis arcam
Déſerit, ille períre dignus.
SIT ſumma Patri, ſúmmaque Fílio;
Sit ſumma ſancto laus quoque Flámini;
Sanctæ litémus Trinitáti.
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

℣. Benedixíſti, Dómine, terram tuam; ℟. Avertíſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Non eſt confúſio confidéntibus in te, Dómine; & nunc ſéquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam; ne confúndas nos. *Dan.* 3. 40. 41. 42.

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui contuméliis hæreticórum patére maluíſti, quàm ab Ecclésiæ tuæ ſocietáte diſcédere; nobis misericórditer largíri dignéris, ut quantùm in nobis eſt, illátas tibi injúrias lugére, & reparáre valeámus; Qui vivis & regnas.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam, ℣. *& Orat. convenientem.*

AD HORAS, *Doxologia.*
QUI carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Firmáſti.

CAPITULUM. *Iſ.* 51. 14.

CItò véniet Dóminus grádiens ad aperiéndum, & non interfíciet uſque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui es panis vitæ. *Joan.* 6. 35.

CANON.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno primo Œcuménico.

Anno 381. *Can.* 6.

HÆréticos dícimus, & qui olim ab Ecclésia abdicáti ſunt, & qui ſunt póſteà à nobis anathema-

tizáti : ad hæc autem & eós, qui ſe ſanam quidem fidem confitéri præ ſe ferunt, avúlſi autem ſunt & abſcíſſi, & advérsùs canónicos noſtros Epíſcopos congregatiónem fáciunt.

AD TERTIAM.

Ant. Non eſt.

CAPITULUM. 3. *Reg*. 8. 56.

BEnedíctus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo ſuo Iſraël, juxta ómnia quæ locútus eſt.

℟. *breve*. Exultáte Deo adjutóri noſtro,* Allelúia, allelúia. ℟. Exultáte. ℣. Jubiláte Deo Jacob. * Allelúia. Glória. ℟. Exultáte. *Pſ*. 80. 2.

℣. Buccináte in neoménia tubâ, ℟. In insígni die ſolemnitátis veſtræ. *Pſ*. 80. 4.

AD SEXTAM.

Ant. Cadat.

CAPITULUM. *Iſ*. 45. 17.

ISraël ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérnâ : non confundémini & non erubeſcétis uſque in séculum séculi.

℟. *breve*. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Exúrgat. ℣. Et fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Exúrgat. *Pſ*. 67. 2.

℣. Vidérunt ingréſſus tuos, Deus; ℟. Ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto. *Pſ*. 67. 25.

AD NONAM.

Ant. Cognóſcant.

CAPITULUM. *Eſther*. 16. 22.

VOs, inter cæteros feſtos dies, hanc habetóte diem, & celebráte eam cum omni lætítia, ut & in póſterum cognoſcátur.

℟. *breve*. Manda, Deus, virtúti tuæ, * Allelúia, allelúia. ℟. Manda. ℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis. * Allelúia. Glória. ℟. Manda. *Pſ*. 67. 29.

℣. Salváſti nos de affligéntibus nos; ℟. Et odiéntes nos confudíſti. *Pſ*. 43. 8.

AD VESPERAS.

In Pſalm. 109. Dixit Dóminus, *p*. 27.

Ant. 1. D. Quid bonum Dómini eſt, & quid pulchrum ejus, nisì fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines? *Zach*. 9. 17.

In Pſalm. 110. Confitébor tibi, Dómine, *p*. 28.

Ant. 1. g. Epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis. 1. *Cor*. 5. 8.

In Pſalm. 115. Crédidi, propter quod, *p*. 109.

Ant. 3. *a*. Anima pollúta quæ éderit de cárnibus hóſtiæ pacificórum quæ obláta eſt Dómino, períbit de pópulis ſuis. *Levit*. 7. 20.

In Pſalm. 127. Beáti omnes qui timent Dóminum, *p*. 110.

Ant. 5. C. Mundátus veſcétur de ſanctificátis, quia cibus illíus eſt, *Levit.* 22. 7.

In Pſalm. 147. Lauda, Jeruſalem, *p.* 102.

Ant. 4. a. Beátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14. 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10. 3. 4.

PAtres noſtri omnes eámdem eſcam ſpiritálem manducavérunt; & omnes eúmdem potum ſpiritálem bibérunt: bibébant autem de ſpiritáli conſequénte eos petrâ; petra autem erat Chriſtus.

HYMNUS. S. Th.

PANGE, lingua, glorióſi
Córporis myſtérium,
Sanguiníſque pretióſi,
Quem, in mundi prétium,
Fructus ventris generóſi,
Rex effúdit géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparſo verbi sémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.

IN ſuprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Obſervátâ Lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

VERBUM caro, panem verum,
Verbo carnem éfficit:
Fitque Sanguis Chriſti merum,
Et ſi ſenſus déficit,
Ad firmándum cor ſincérum,
Sola fides súfficit.

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſupplеméntum
Sénſuum deféctui.

GENITORI, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar ſit laudátio.
Amen.

℣. Dóminus in circúitu pópuli ſui; ℟. Ex hoc nunc & uſque in séculum. *Pſ.* 124. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Dixit Jeſus: Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. *Joan.* 6. 32.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Antiphonam, ℣. & Orationem convenientem.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 4. *E.* Non propter locum, gentem; ſed propter gentem, locum Deus elégit. 2. *Mach.* 5. 19.

HYMNUS.

O QUAM ſtupéndas índuit
Formas amor! Verbum Dei,
Jugis ſub ara víctima,

Se præbet in cibum ſuis.
DIVINUS hoſpes, íntimis
Infúſus hæret córdibus:
Hinc facta mortális caro
Divinitátis párticeps.
JESU, volúptas córdium,
Beáta pax amántium,
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.
A QUO, creámur, laus Patri;
Quo páſcimur, laus Fílio;
Quo conſecrámur, non minor
Laus utriúſque Flámini.
Amen.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. 27. 28. 29.

HÆréditas mea ſuper mel & favum: memória mea in generatiónes ſeculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient; & qui bibunt me, adhuc sítient.

℟. *breve.* In manus, *p.* 163.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum, ſanctificéntur, ne percútiat eos. *Exod.* 19. 22.

Oratio & cætera omnia, ut in Pſalterio, p. 164.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Pſalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 52.

Glória Patri, &c. *& dicitur in fine cujuſque Pſalmi.*

Pſalmus 31. Beáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes, *p.* 94.

Pſalmus 37. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 132.

Pſalmus 50. Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm, *p.* 153.

Pſalmus 101. Dómine, exaúdi oratiónem meam, *p.* 36.

Pſalmus 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine, *p.* 130.

Pſalmus 142. Dómine, exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe, *p.* 136.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3. 3.

LITANIÆ.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.

Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum Spírituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora pro nobis.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangelíſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Sancte Dionýſi cum sóciis tuis, oráte.
Sancte Maurici cum sóciis tuis, oráte.
Sancti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Savíne & Cypriáne, oráte pro nobis.
Sancte Simpliciáne, ora.
Sancte Leodegári, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Athanáſi, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora.
Sancte Joánnes Chrysóſtome, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Agon, ora.
Sancte Maxénti, (*Epiſ.*) ora.
Sancte Juſtíne, ora.
Sancte Geláſi, ora.
Sancte Anthémi, ora.
Sancte Piénti, ora.
Sancte Fortunáte, ora.
Sancte Martiális, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francíſce, (*Sal.*) ora.
Omnes ſancti Pontífices, oráte pro nobis.
Sancte Leóni, ora.
Sancte Juſte, ora.
Sancte Vincénti, (*A P.*) o.
Sancte Paule, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Maxénti, (*Abb.*) ora.
Sancte Juniáne, ora.
Sancte Jovíne, ora.
Sancte Porchári, ora.
Sancte Fridolíne, ora.

Sancte Filibérte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francíſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Guillélme, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Omnes ſancti Juſti, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Floréntia, ora.
Sancta Abra, ora.
Sancta Troécia, ora.
Sancta Agnes, (*Mon.*) ora.
Sancta Neomádia, ora.
Sancta Radegúndis, ora.
Sancta Clotíldis, ora.
Sancta María Ægýptia, ora pro nobis.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exaúdi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immúndis cogitatiónibus, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per Myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptíſmum, & ſanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritûs ſancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontémque lacrymárum nobis dones, Te rogámus.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, Te rogámus, audi nos.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, Te rog.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, Te rog.
Ut domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta Religióne conſerváre dignéris, Te rogámus, audi nos.

peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænóſcis; te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quóſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequántur; Per Dóminum.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℞. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Sancta María, Ora pro eo, (*vel* ea.)

Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo, (*vel* ea.)

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Juſtórum, oráte.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptíſta, ora.

Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.

Omnes ſancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréntí, ora.

Sancte Sebaſtiáne, ora.

Sancte Simpliciáne, ora.

Sancti Savíne & Cypriáne, oráte.

Omnes ſancti Mártyres, oráte.

Sancte Hilári, ora.

Sancte Fortunáte, ora.

Sancte Martiális, ora.

Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicoláe, ora.

Omnes ſancti Pontífices & Sacerdótes, oráte.

Sancte Benedícte, ora.

Sancte Juniáne, ora.

Sancte Porchári, ora.

Sancte Francíſce, ora.

Omnes ſancti Mónachi, oráte.

Sancta María Magdaléne, ora.

Sancta Floréntia, ora.

Sancta Abra, ora.

Sancta Radegúndis, ora.

Omnes ſanctæ Vírgines &

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis. ℟. Convértere, Dómine, úſquequò? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, súſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXaúdi, quæſumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam cleménter oſténde; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtrícte feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſes; ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

OMnípotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecúndùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera; da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárũ remiſſiónem cunctórum tríbue

niſi in miſericórdia tua, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, caríſſime frater, (*vel* caríſſima ſoror,) & ei cujus es creatúra, commítto ; ut cùm humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris ; ad Autórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat ; judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat ; candidatórum tibi Mártyrũ triumphátor exércitus óbviet ; liliáta rutiлántium te Pontíficum turma circúmdet ; jubilántium te Vírginum chorus excípiat : beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat ; mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter interéſſe decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum ſatellítibus ſuis ; in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus ; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei ; & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes, & miníſtri sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifíxus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœ́na viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat ; atque ad déxteram ſuam in Electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas ; & præſens ſemper aſſíſtens, maniſeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus (*vel* conſtitúta) ígitur inter ágmina Beatórũ, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula ſeculórum. ℟. Amen.

SUſcipe, Dómine, ſervum tuum (*vel* ancíllam tuam) in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

LIbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, áni-

mam ejus, ſicut liberáſti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus à morte, ſicut liberáſti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Suſánnam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beátam Theclam vírginem & mártyrem tuá liberáſti, ſic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléſtibus bonis gaudére. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* precamúrque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salváto mundi; ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendíſti, Patriarchárum tuórum sínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Orémus.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris, Dómine, ſed ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli; collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súſ-

cipe. Suſcípiat eam ſanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléſtis méruit principátum. Véniant illi óbviam ſancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœléſtem Jerúſalem. Suſcípiat eam beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœléſtis tráditæ ſunt. Adjuvet eam ſanctus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro ea ſanctus Joánnes eléctus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro ea omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt potéſtas ligándi atque ſolvéndi. Intercédant pro ea omnes Sancti & Elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc século ſuſtinuérunt; ut vínculis carnis exúta perveníre mereátur ad glóriam regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in sécula ſeculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Pſalmus, Confitémini Dómino, *p.* 15. *& totus Pſalmus,* Beáti immaculáti, *per Horas Dominicæ diſtributus*, p. 16. *& ſequent.*

Egreſsâ autem animâ, aſpergitur corpus aquâ benedictâ, & dicitur :

℟. In te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum; accélera ut éruas me; in manus tuas comméndo ſpíritum meum. * Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis, illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum, (*vel* ancíllam tuam,) ſalvum (*vel* ſalvam) me fac in miſericórdia tua. *Pſ.* 30. 2. 3. 6. 17. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. *Act.* 7. 58. * Redemíſti me.

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon, Kýrie, eléiſon.

Pater noſter, &c. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum ſervo tuo, (*vel* ancílla tua,) Dómine. ℟. Quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142. 2.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas paúperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73. 19.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ut defúnctus (*vel* defúncta) século, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſtérge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

In die Obitûs & in depoſitione Corporis.

Quælibet Hora ſequentis Officii incipit abſolutè.

In fine Pſalmorum & Canticorum loco, Glória Patri, *dicitur* :

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * Et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

In Pſ. 114. Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus, p. 150.

Ant. 3. c. Verba mea dolóre ſunt plena, quia ſagíttæ Dómini in me ſunt. Job. 6. 3. 4.

In Pſ. 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, *p.* 71.

Ant. 2. D. In memetípſo marcéſcit ánima mea, & móſſident me dies afflictiónis. *Job.* 30. 16.

In Pſ. 120. Levávi óculos meos in montes, *p.* 71.

Ant. 8. d. Quis det ut véniat petítio mea, & quod expécto tríbuat mihi Deus? Job. 6. 8.

In Pſ. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine, p. 130.

Ant. 3. b. Timor quem timébam evénit mihi: & quod verébar áccidit. *Job.* 3. 25.

In Pſ. 137. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam, *p.* 49.

Ant. 2. D. Quæ eſt fortitúdo mea, ut ſuſtíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? *Job.* 6. 11.

℣. Tribulatiónem & dolórem invéni: ℟. Et nomen Dómini invocávi. *Pſ.* 114. 3. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Uniuſcujúſque opus maniféſtum erit: dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur: & uniuſcujúſque opus quale ſit, ignis probábit. 1. *Cor.* 3. 13.

Oratio conveniens, ut infrà ad Laudes Matutinas.

Completâ Oratione, loco ℣. Benedicámus Dómino, *dicitur* :

℣. Requiéſcant in pace: ℟. Amen.

AD VIGILIAS.

Invitatorium. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20. 38.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici ; in hujus fine loco* ℣. Glória Patri, *dicitur* :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Vigiliæ dicuntur, vel cum tribus Nocturnis, vel cum unico. Quando dicitur unicum Nocturnum, in Dominica, & in Feria II. & V. Antiphonæ, Pſalmi, Verſiculus, duo priora Reſponſoria ſumuntur è I. Nocturno. In Feria III. & VI. è II. Nocturno. In Feria IV. & Sabbato, è III. Nocturno.

I. Lectio erit I. è I. Nocturno. II. erit I. è II. Nocturno. III. erit I. è III. Nocturno. Tertium Reſponſorium ſemper erit ultimum III. *Nocturni.* Líbera.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. 5. Verba mea aúribus pércipe, *p.* 66.

Ant. 4. f. Multíplicat Deus gentes, & perdit eas, & ſubvérſas in íntegrum reſtítuit. *Job.* 12. 23.

In Pſ. 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 52.

Ant. 2. D. Revélat profúnda de ténebris, & prodúcit in lucem umbram mortis. *Job.* 12. 22.

In Pſ. 12. Uſquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? *p.* 74.

Ant. 3. c. Bálteum regum diſſólvit, & præcíngit fune renes eórum. *Job.* 12. 18.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum, fortem, vivum: ℟. Quando véniā & apparébo ante fáciem Dei? *Pſ.* 41. 3.

Pater noſter, *totum ſecretò.*

Lectiones leguntur ſinè Benedictionibus, nec additur in fine, Tu autem, *nec quidquam aliud.*

LECTIO I. *Job. c.* 7. *v.* 1. *ad* 8.

MIlítia eſt vita hóminis ſuper terram: & ſicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut cervus deſíderat umbram, & ſicut mercenárius præſtolátur finem óperis ſui; ſic & ego hábui menſes vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando consúrgam? & rursùm expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras. Indúta eſt caro mea putrédine & sórdibus púlveris; cutis mea áruit, & contrácta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt quàm à texénte tela ſuccíditur, & consúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto quia ventus eſt vita mea, & non revertétur óculus meus, ut vídeat bona, nec aſpíciet me viſus hóminis.

℟. *j.* Dóminus mortíficat & vivíficat; * Dedúcit ad ínferos & redúcit. 1. *Reg.* 2. 6. ℣. In ipſo vívimus, & movémur, & ſumus. *Act.* 17. 28. * Dedúcit.

LECTIO II. *c.* 17. *v.* 11. *ad finem.*

DIes mei tranſiérunt, cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, inférnus domus

[...]a eſt, & in ténebris ſtra-
[...]léctulum meum. Putré-
[...]i dixi: Pater meus es;
[...]ater mea, & ſoror mea
[...]rmibus. Ubi eſt ergo nunc
[...]æſtolátio mea; & patién-
[...]am meam quis conſíderat?
[...]a profundíſſimum infér-
[...]um deſcéndent ómnia
[...]ea: putáſne ſaltèm ibi erit
[...]équies mihi?

℟. *ij.* Ego occídam, & [...]go vívere fáciam; * Per-[...]útiam, & ego ſanábo, & [...]on eſt qui de manu mea [...]oſſit erúere. *Deut.* 32. 39. ℣. Hæc dicit Primus & Noviſſimus, qui fuit mórtuus & vivit. *Apoc.* 2. 8. * Percútiam.

LECTIO III. *c.* 19. *v.* 20. *ad* 27.

PElli meæ, conſúmptis cárnibus, adhæſit os meum, & derelícta ſunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribántur ſermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro ſtylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte ſculpántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum, quem visúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. *iij.* Tu, Dómine, flagéllas & ſalvas, * Dedúcis ad ínferos & redúcis: & non eſt qui effúgiat manum tuam. *Tob.* 13. 2. ℣. Dómine, ſalva nos. *Matt.* 8. 25. * Dedúcis.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 22. Dóminus regit me, *p.* 108.

Ant. 6. F. Omnes mórimur, & quaſi aquæ dilábimur in terram. 2. *Reg.* 14. 14.

In Pſ. 24. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam, *p.* 105.

Ant. 8. G. Generátio præterit, & generátio ádvenit: terra autem in ætérnum ſtat. *Eccle.* 1. 4.

In divis. Pſ. 24. Univérſæ viæ Dómini, *p.* 105.

Ant. 1. a. Omnia pergunt ad unum locum: de terra facta ſunt, & in terram páriter revertúntur. *Eccle.* 3. 20.

℣. In médio umbræ mortis non timébo mala; ℟. Quóniam tu mecum es, Dómine. *Pſ.* 22. 4.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. de Dormient. n. 1. 2.

LECTIO IV.

DEus corpus diſſólvit; & in illo habitántem ánimam priùs edúcit, ceu ex domo quápiam, ut pòſt in eámdem magnificéntiùs

conſtrúctam domum ánimam cum majóri glória redúcat. Ne ítaque intueáris eum, cujus clauſi ſunt óculi, qui mutus jacet, ſed eum, qui resúrget, & accípiet glóriam ineffábilem, atque à præsénti hujúſmodi aſpéctu cogitatiónes transfer in ſpem futúram. At conſuetúdinem requíris, ideóque ingemíſcis ac luges. Et quómodo, ínquies, homo cùm ſim, poſſim non mœrére? Neque ego id póſtulo: non mœrórem vero, ſed mœróris veheméntiam. Mœrére namque natúræ eſt, ſed ultra modum mœrére furóris, insániæ, muliebríſque ánimi. Mœre, lacrymáre, ſed ne ægrè moleſtéque feras; ne indignéris. Grátias age ei qui ábſtulit, ut defúnctum exórnes, ejúſque fúneri hæc juſta ſpléndidè persólvas, ipsíque mittas.

℟. *iv*. Dies mei ſicut umbra declinavérunt, & ego ſicut fœnum árui; * Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes. *Pſ.* 101. 12. 13. ℣. Quæ eſt vita veſtra? Vapor eſt ad módicum parens, & deínceps exterminábitur. *Jac.* 4. 15. * Tu autem.

LECTIO V.

LAcrymáre, ut Dóminus tuus Lázarum luxit, modum nobis, régulam, terminúmque dolóris ponens, quem prætérgredi non licet. Mœre, at non ut Ethnicus, qui de reſurrectióne deſpérat, qui futúram vitam non expéctat. Pudet me, & erubéſco, cùm per forum vídeo mulíerum turmas indecórè agéntes, capíllos velléntes, bráchia genáſque lacerántes, ídque coram Ethnicis. Hunc efferéndi modum erubéſce. Pſalmódiæ, preces, patrum convéntus, fratrum multitúdo tanta: hæc, inquam, non ídeò adſunt ut fleas, mœreas & indignéris, ſed ut grátias ei agas qui defúnctum accépit. Quemádmodum enim eos qui ad magiſtrátum vocántur, multi cum laúdibus & acclamatióne comitántur; ità & ſanctos qui deceſſérunt, útpotè qui ad majórem evocéntur honórem, cum magnis omnes laúdibus dedúcunt.

℟. *v*. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. *Dan.* 12. 2. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in reſurrectiónem vitæ; qui verò mala egérunt, in reſurrectiónem judícii. *Joan.* 5. 29. * Evigilábunt.

LECTIO VI. n. 2. 3.

MOrs quies eſt, & à ſudóribus, curíſque ſeculáribus liberátio. Cùm ígitur ex propínquis áliquem víderis hinc abeúntem, ne indígnè feras, ſed compúngere, ad teipſum

redi, conſeiéntiam ſcrutáre, hoc consídera, brevi parem tibi ſubeúndum eſſe finem. Temperántior eſto, & altérius morte timére diſce, ignáviam omnem præcíde, facta tua expénde, erráta córrige, óptimam fac morum mutatiónem. Cógita ad quem abíerit, & conſolatiónem áccipe. Eò ſcílicet ubi Paulus eſt, ubi Petrus; ubi Sanctórum chorus omnis. Có gita quómodo reſurrectúrus ſit, cum quanta glória & ſplendóre. Animo réputa te fletu & lácrymis in re illa nihil immutatúrum; cógita quos id fáciens imitéris. Quos ergo imitáris? Quos æmuláris? Infidéles qui ſpem non habent, quemádmodum & Paulus dixit: Ut non contriſtémini, ſicut & cæteri qui ſpem non habent.

℟. *vj.* Scio quòd Redémptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum; * Et rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum. *Job.* 19. 25. 26. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et rursùm.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. 26. Dóminus illuminátio mea, *p.* 99.

Ant. 1. D. Dies mei velocióres fuérunt cursóre: fugérunt, & non vidérunt bonum. *Job.* 9. 25.

In diviſ. Pſ. 26. Exaúdi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te, *p.* 99.

Ant. 4. f. Verébar ómnia ópera mea, Dómine, ſciens quòd non párceres delinquénti. *Job.* 9. 28.

In Pſ. 42. Júdica me, Deus, & diſcérne, *p.* 104.

Ant. 8. d. Si ímpius fúero, væ mihi eſt; & ſi juſtus, non levábo caput, ſaturátus afflictióne & miſériâ. *Job.* 10. 15.

℣. Ne avértas fáciem tuam à me, Dómine; ℟. Ne declínes in ira à ſervo tuo. *Pſ.* 26. 9.

Pater noſter, *ſecretò ut ſuprà.*

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio VII. *c.* 15. *v.* 12. *ad* 15.

Si Chriſtus prædicátur quòd reſurréxit à mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam reſurréctio mortuórum non eſt? ſi autem reſurréctio mortuórum non eſt, neque Chriſtus reſurréxit: ſi autem Chriſtus non reſurréxit, inánis eſt ergo prædicátio noſtra, inánis eſt & fides veſtra: invenímur autem & falſi teſtes Dei: quóniam teſtimónium díximus advérsùs Deum, quòd ſuſcitáverit Chriſtum, quem non ſuſcitávit, ſi mórtui non resúrgunt.

℟. *vij.* Ego ad Dómi-

num aſpíciam ; expectábo Deum Salvatórem meum ; * Aúdiet me Deus meus : ne lætéris, inimíca mea, ſuper me, quia cécidi. *Mich.* 7. 7. 8. ℣. Quem díligit Dóminus caſtígat ; flagéllat autem omnem fílium quem récipit. *Hebr.* 12. 6. * Aúdiet.

LECTIO VIII. *v.* 16. *ad* 19.

NAm ſi mórtui non resúrgunt, neque Chriſtus reſurréxit. Quòd ſi Chriſtus non reſurréxit, vana eſt fides veſtra, adhuc enim eſtis in peccátis veſtris. Ergo & qui dormiérunt in Chriſto, periérunt. Si in hac vita tantùm in Chriſto ſperántes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus homínibus.

℟. *viij.* Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui * Quia ſtultè egi nimis. 2. *Reg.* 24. 10. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Quia.

LECTIO IX. *v.* 20. *ad* 27.

NUnc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriúntur,ità & in Chriſto omnes vivificabúntur ; unuſquíſque autem in ſuo órdine, primítiæ Chriſtus, deínde ii qui ſunt Chriſti, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis ; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem Principátum, & Poteſtátem, & Virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub pédibus ejus. Noviſſima autem inimíca deſtruétur mors ; omnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus : cùm autem dicat : Omnia ſubjécta ſunt ei ; ſinè dúbio præter eum, qui ſubjécit ei ómnia.

℟. *jx.* Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum : * Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua. *Pſ.* 68. 15. 16. 17. ℣. Miſerére meî, Dómine, fili David. *Matt.* 15. 22. * Non. *Reſumitur* ℟. Líbera.

AD LAUDES MATUTINAS.

In Pſ. 40. Beátus qui intélligit, *p.* 142.

Ant. 3. b. Dómine omnípotens, Deus Iſraël, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël. *Bar.* 3. 4.

In Pſ. 50. Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm, *p.* 153.

Ant. 8. G. Deus fortis ſuper omnes, exaúdi voces eórum qui nullam áliam ſpem habent. *Eſth.* 14. 19.

In Pſ. 64. Te decet hymnus, Deus, *p.* 97.

Ant. 2. D.

Ant. 2. D. Tu es, Dómine, qui vitæ & mortis habes poteſtátem, & dedúcis ad portas mortis, & redúcis. *Sap.* 16. 13.

Ant. 1. a. Meménto.

CANTICUM EZECHIÆ.

Iſ. c. 38. *v.* 10. *ad* 20.

Vitæ noſtræ fragilitas. In manu Dei ſunt dies noſtri.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæſívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium; * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, * & convolúta eſt à me, quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texénte vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad mane; * quaſi leo, ſic contrívit ómnia oſſa mea.

De mane uſque ad véſperam fínies me: * ſicut pullus hirúndinis, ſic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti ſunt óculi mei * ſuſpiciéntes in excélſum.

Dómine, vim pátior, reſpónde pro me: * quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei, corrípies me, & vivificábis me: * ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima.

Tu autem eruíſti ánimam meam ut non períret; * projecíſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea:

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac, * & Pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, &c.

Ant. Meménto manûs tuæ & nóminis tui in témpore iſto, quia tu es Dóminus Deus noſter. *Bar.* 3. 5. 6.

In. Pſ. 150. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus, *p.* 13.

Ant. 7. d. Nihil odíſti eórum quæ fecíſti; nec enim ódiens áliquid conſtituíſti aut fecíſti. *Sap.* 11. 25.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Revertátur pulvis in terram ſuam unde erat, & ſpíritus rédeat ad Deum

qui dedit illum. *Eccle.* 12. 7.

℣. Dóminus vobíſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Requieſcant in pace.
℟. Amen.

In depoſitione Pontificis.

Oratio.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecíſti dignitáte vigére; præſta, quæſumus, ut eórum perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum.

In depoſitione Sacerdotis.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc século commorántem ſacris munéribus decoráſti, in cœléſti ſede glorióſa ſemper exúltet; Per Dóminum.

In depoſitione Defuncti non Sacerdotis.

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc século migráre juſsíſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & Sanctórum tuórum júbeas eſſe consórtem; Per Dóminum.

In depoſitione Defunctæ.

Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO DEFUNCTORUM.

Omnia ut in Officio præcedenti, exceptis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I. *Job. c.* 7. *v.* 16. *ad finem.*

PArce mihi, Dómine; nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam ſalívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô Cuſtos hóminum? Quare poſuíſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetípſi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam; & ſi manè me quæſíeris, non ſubsíſtam.

LECTIO II. *c.* 10. *v.* 8. *ad* 12.

MAnus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu: & ſic repéntè præcípitas me?

Meménto, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nónne ſicut lac mulsíſti me, & ſicut cáſeum me coaguláſti? Pelle & cárnibus veſtíſti me; óſſibus & nervis compegíſti me; vitam & miſericórdiam tribuíſti mihi; & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

LECTIO III. *c.* 13. *v.* 23. *ad finem.*

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delícta oſténde mihi. Cur fáciem tuam abſcóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, oſténdis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris: ſcribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuíſti in nervo pedem meum, & obſerváſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideráſti: qui, quaſi putrédo, conſuméndus ſum, & quaſi veſtiméntum quod coméditur à tínea.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. *de fide Reſurr.* n. 3.

LECTIO. IV.

PRopoſúimus, fratres cariſſimi, ſolári nos commúni uſu, nec durum putáre quidquid univérſos manéret, & ídeò mortem non eſſe lugéndam: primùm, quia commúnis ſit, & cunctis débita; deínde, quia nos séculi hujus abſólvat ærúmnis; poſtrémò, quia ſomni ſpécie ubi ab iſtíus mundi labóre requiétum ſit, vigor nobis vivácior refundátur. Quem dolórem non ſolétur reſurrectiónis grátia? quem non exclúdat mœrórem, ſi credas nihil períre morte? imò ipsíus mortis celeritáte fieri, ut plus períre non poſſit?

LECTIO V. n. 5.

FUiſſe étiam quidam feruntur pópuli, qui ortus hóminum lugérent, obitúſque celebrárent. Nec imprudénter; eos enim qui in hoc vitæ ſalum veníſſent mœréndos putábant; eos verò qui ex iſtíus mundi procéllis & flúctibus emerſiſſent, non injúſto gaúdio proſequéndos arbitrabántur. Nos quoque ipſi natáles dies defunctórum oblivíſcimur, & eum quo obiérunt diem, célebri ſolemnitáte renovámus.

LECTIO VI. n. 6.

NOn eſt ergo gravis ſubeúndus mœror ſecúndùm natúram; ne, aut excellentiórem áliquam natúræ exceptiónem nobis arrogáre videámur, aut commúnem recuſáre. Etenim mors æquális eſt ómnibus, indiſcréta paupéribus, inexcépta divítibus. Et ídeò, licèt per uníus peccátum, in omnes tamen pertransívit; ut quem géneris non refú-

gimus autórem, non refugiámus & mortis: & ſit nobis ſicut per unum mors, ità per unum étiam reſurréctio; nec recuſémus ærúmnam, ut perveniámus ad grátiam: Venit enim, ut légimus, Chriſtus ſalvum fácere quod períerat: & ut non ſolùm vivórum, ſed étiam mortuórum dominétur.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *c.* 15. *v.* 51. *ad finem.*

ECce myſtérium vobis dico: Omnes quidem reſurgémus; ſed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in noviſſima tuba: canet enim tuba, & mórtui resúrgent incorrúpti: & nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem; & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Absórpta eſt, mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum eſt: virtus verò peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Itaque, fratres mei diĺécti, ſtábiles eſtóte & immóbiles, abundántes in ópere Dómini ſemper, ſciéntes quòd labor veſter non eſt inánis in Dómino.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

LECTIO VIII. *c.* 4. *v.* 12. *ad finem.*

NOlumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contriſtémini, ſicut & cǽteri qui ſpem non habent. Si enim crédimus quòd Jeſus mórtuus eſt & reſurréxit: ità & Deus eos, qui dormiérunt per Jeſum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui ſumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt: quóniam ipſe Dóminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcéndet de cœlo: & mórtui, qui in Chriſto ſunt, resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, ſimul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Chriſto in áera, & ſic ſemper cum Dómino érimus. Itaque conſolámini ínvicem in verbis iſtis.

LECTIO IX. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 6.

DE tempóribus autem, & moméntis, fratres, non indigétis ut ſcribámus vobis. Ipſi enim diligénter ſcitis, quia dies Dómini, ſicut fur in nocte, ità vé-

nſet. Cùm enim díxerint pax & ſecúritas, tunc repentínus eis ſupervéniet intéritus, ſicut dolor in útero habénti, & non effúgient. Vos autem, fratres, non eſtis in ténebris, ut vos dies illa, tanquam fur comprehéndat: omnes enim vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & cǽteri, ſed vigilémus, & sóbrii ſimus.

In Anniverſariis, in quibus unicum dicitur Nocturnum, Invitatorium, Antiphonæ, Pſalmi, Verſiculus & duo priora Reſponſoria ſumuntur ex Officio præcedenti, ſecundùm Feriam. Invitatorium dicitur ritu ſimplici, & ultimum Reſponſorium ſemper erit, Líbera me, *p.* cxliv. *& ſemper reſumetur.*

Lectiones dicentur ut infrà.

FERIA II. ET V.

Lectio I. *Job. c.* 14. *v.* 1. *ad* 6.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis; qui, quaſi flos, egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immúndo concéptum ſémine? nónne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt: conſtituíſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde paúlulùm ab eo, ut quiéſcat, donec optáta véniat, ſicut mercenárii, dies ejus.

Sermo ſancti Cyrílli Hieroſolymitáni Epíſcopi.

Catech. Myſtag. 5.

Lectio. II.

PRo ómnibus orámus qui inter nos vitâ functi ſunt, máximum eſſe credéntes animárum juvámen pro quibus offértur precátio ſancti illíus & treméndi quod in altári póſitum eſt Sacrifícii. Scio, multos dícere: Quid juvat ánimam, ſive cum peccátis, ſive abſque peccátis ex hoc mundo diſcedéntem, etiámſi in hoc Sacrifício illíus méntio fiat? Chriſtum pro noſtris peccátis mactátum offérimus, ut & nobis, & illis eum, qui eſt beniguíſſimus, propítium reddámus.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio III. *c.* 3. *v.* 11. *ad* 15.

FUndaméntum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus. Si quis autem ſuperædíficat ſuper fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretióſos, ligna, fœnum, ſtípulam, uniuſcujúſque opus manifeſtum erit; dies enim Dómini declarábit,

quia in igne revelábitur: & uniuſcujúſque opus quale ſit, ignis probábit. Si cujus opus mánſerit quod ſuperædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árſerit, detriméntum patiétur: ipſe autem ſalvus erit; ſic tamen quaſi per ignem.

FERIA III. ET VI.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. c. 12. v. 42. ad finem.

VIr fortíſſimus Judas hortabátur pópulum conſerváre ſe ſinè peccáto, ſub óculis vidéntes quæ facta ſunt pro peccátis eórum qui proſtráti ſunt. Et factâ collatióne, duódecim míllia drachmas argénti miſit Jeroſólymam offérri pro peccátis mortuórum Sacrifícium, benè & religióſè de reſurrectióne cógitans: (Niſi enim eos, qui ceciderant, reſurrectúros ſperáret, ſupérfluum viderétur, & vanum oráre pro mórtuis:) & quia conſiderábat quòd hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repóſitam grátiam. Sancta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis ſolvántur.

Sermo ſancti Epiphánii Epíſcopi.

Adverſ. Hæreſ. Lib. 3. Hæreſ. 75. n. 7. 8.

LECTIO II.

QUòd ſpectat ad ritum illum, quo mortuórum nómina pronuntiátur, quid eo eſſe poteſt utílius, quid opportúnius, aut verò admiratióne dígnius? Nempè ut qui adſunt, certíſſimè ſibi perſuádeant mórtuos vívere, nec in níhilum redáctos eſſe, ſed exíſtere adhuc, atque apud Dóminum vívere: tum ut religioſíſſimum illud dogma prædicétur, quo qui pro frátribus precántur, benè de illis ſperáre conſtat, quaſi péregrè profectis. Neceſſáriò fácere illud Eccléſiam dico; quæ tráditum ſibi ritum illum à majóribus accéperit.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO III. c. 5. v. 1. ad 10.

SCimus quóniam ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupiéntes; ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti: eò quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri; ut abſorbeátur quod mortále eſt à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipſum, Deus, qui dedit nobis pignus Spíritûs. Audéntes ígitur ſemper ſciéntes quóniam dum ſu-

:córpore, peregriná-
kómino: (per fidem
nbulámus, & non
iem.) Audémus au-
bonam voluntátem
is magis peregrinári
ore, & præséntes
Dóminum. Et ídeò
limus, ſive abſén-
: præséntes, placére
unes enim nos ma-
i opórtet ante tribú-
iſti, ut réferat unuſ-
própria córporis,
eſſit, ſive bonum,
lum.

.IV. ET SABBAT.
Iichǽa Prophéta.
I. *c.* 7. *v.* 7. *ad* 10.
ad Dóminum aſpí-
m, expectábo Deum
irem meum: aúdiet
is meus. Ne lætéris,
mea, ſuper me,
cidi; consúrgam,
ſdero in ténebris,
us lux mea eſt. Iram
i portábo, quóniam
ei, donec cauſam
údicet, & fáciat ju-
meum: edúcet me
m, vidébo juſtítiam
k aſpíciet inimíca
operiétur confuſió-
e dicit ad me: Ubi
minus Deus tuus?
iei vidébunt in eam:
rit in conculcatió-
lutum plateárum.
o ſancti Joánnis
Chryſóſtomi.
I. *in Act. Apoſt.* n. 4.
ECTIO II.
n fruſtrà oblatiónes
o defúnctis ſunt, non fruſtrà preces, non fru-
ſtrà eleemóſynæ. Hæc ómnia Spíritus diſpóſuit, volens ut nos mútuò juvémus. Non fruſtrà clamat Diáconus: Pro iis qui in Chriſto defúncti ſunt, & pro iis qui illórum memóriam fáciunt. Non Diáconus hanc emíttit vocem, ſed Spíritus; non Sanctus dico, ſed donum ejus. Quid dicis? In mánibus eſt hóſtia, & ómnia paráta proſtant: adſunt Angeli, Archángeli: ádeſt Fílius Dei: cum tanto horróre adſtant omnes: adſtant illi clamántes, ómnibus ſiléntibus; & putas hæc fruſtrà fieri? Itaque ne utcúnque accedámus, nec témerè hæc fieri putémus. Hæc cùm ſciámus, conſiderémus quantas póſſumus conſolatiónes defúnctis conférre, vice lacrymárum, vice flétuum, vice monumentórum, eleemóſynas nempè, oratiónes, oblatiónes; ut, & illi, & nos promíſſa conſequámur bona.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.
LECTIO III. *c.* 5. *v.* 15. *ad* 19.

Si unius delícto multi mórtui ſunt, multò magis grátia Dei & donum in grátia uníus hóminis Jeſu Chriſti in plures abundávit. Et non ſicut per unum peccátum, ità & donum; nam judícium quidem ex uno in condemnatiónem; grátia autem ex multis de-

líctis in juſtificatiónem. Si enim unius delícto mors regnávit per unum : multò magis abundántiam grátiæ, & donatiónis, & juſtítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jeſum Chriſtum. Igitur ſicut per unius delíctum in omnes hómines in condemnatiónem; ſic & per uníus juſtítiam in omnes hómines in juſtificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis, peccatóres conſtitúti ſunt multi; ità & per unius obeditiónem, juſti conſtituéntur multi.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* cujus Anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, & quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; Per Dóminum.

In primo Anniverſario dicitur tantùm prædicta Oratio; in aliis adduntur ſequentes, ſub eadem concluſione.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor; quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propínquos & benefactóres, qui ex hoc século tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas; Per Dóminum.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redémptor, animábus ómnium Fidélium Defunctórum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

℣. Dóminus vobíſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Requiéſcant in pace.
℟. Amen.

Pro pluribus Defunctis.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere; propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, & ómnia eárum peccáta dimítte; ut mortalitátis vínculis abſolútæ, transíre mereántur ad vitam; Per Dóminum.

Pro Patre vel Matre.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepíſti; miſerére cleménter animábus (*vel* ánimæ patris mei *vel* matris meæ,) eorúmque (*vel* ejúſque) peccáta dimítte; méque eos (*vel* eum, *vel* eam) in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére; Per Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia sécula ſeculórum. ℟. Amen

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Pſalmi ſinè Glória Patri, *ſed in fine ultimi dicitur*, Réquiem ætérnam, &c.

Inchoantur abſolutè ſinè Antiphona, Pſalmi, Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, *p.* 71. Levávi óculos meos, *p.* 71. Lætátus ſum, *p.* 151. Ad te levávi, *p.* 91. Niſi quia Dóminus, *p.* 72.

In fine dicitur, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

ABſólve, quæſumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium Fidélium Defunctórum ab omni vínculo delictórum: ut in reſurrectiónis glória inter Sanctos & Eléctos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur ſequentes quinque Pſalmi abſolutè; & in fine cujuſlibet dicitur, Glória Patri.

Pſalmi, Qui confídunt, *p.* 72. In convertendo, *p.* 110. Niſi Dóminus, *p.* 73. Beáti omnes, *p.* 110. Sæpè expugnavérunt me, *p.* 129.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ; ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℟. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter abſólvat; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Similiter poſt hanc Orationem dicuntur ſequentes quinque Pſalmi, cum Glória Patri, *in fine cujuſlibet.*

Pſal. De profúndis, *p.* 130. Dómine, non eſt exal-

ſitum, p. 91. Meménto, Dómine, p. 110. Ecce quàm bonum, p. 151. Ecce nunc benedícite, p. 33.

Deinde dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miſerére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum eſt nomen tuum. *Eccli.* 36. 14.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Prætende, quæſumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléſtis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ digné póſtulant, cónſequi mereántur; Per Chriſtú Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

Ante Prandium.

Qui benedicit Menſam, incipit, Benedícite. *Alii reſpondent*, Dóminus. *Deinde dicit* ℣. Oculi ómnium, *& alii proſequuntur*, In te ſperant, Dómine; & tu das eſcam illórum in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144. 15. 16.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, & hæc ✝ tua dona, quæ de tua largitate ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube, Domne, benedícere.

Benedictio, Menſæ cœléſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Gratiarum Actio poſt Prandium.

Qui benedixit Menſam, incipit, ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, *& alii proſequuntur*, Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. 10. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Poſtea dicit, Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérſis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sǽcula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus, Laudáte Dóminum, omnes gentes, p. 142.

In fine Glória Patri. *Deinde* Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò*

uſque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſpérſit dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in séculum séculi. *Pſ.* 111. 9.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33. 2.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33. 3.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33. 4.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc & uſque in séculum. *Pſ.* 112. 2.

RETribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Secretò, Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante Cœnam.

Qui benedicit Menſam, incipit, Benedícite. *Alii reſpondent*, Dóminus. *Deinde dicit* ℣. Edent paúperes, *& alii proſequuntur*, Et ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Pſ.* 21. 27.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, nos, & hæc ✠ tua dona, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube, Domne, benedícere.

Benedictio, Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo gratias.

GRATIARUM ACTIO poſt Cœnam.

Qui benedixit Menſam, incipit, ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, *& alii proſequuntur*, Miſéricors & miſerátor Dóminus; eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110. 4. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Poſteà dicit, Benedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus, Laudáte Dóminum, ómnes gentes, *p.* 142. *& reliqua, ut ſuprà, p.* cliv.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio Menſæ & Gratiarum Actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur in ſingulari, ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

Canticum, Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, *p.* 14.

Ant. Benè ambulémus, & ſit Deus in itínere noſtro, & Angelus ejus comitétur nobíſcum.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperántes in te. *Pſ.* 85. 2.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de Sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19. 3.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60. 4.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis; ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88. 23.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium noſtrórum. *Pſ.* 67. 20.

℣. Vias tuas, Dómine, demónſtra nobis; ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24. 4.

℣. Utinàm dirigántur viæ noſtræ ℟. Ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118. 5.

℣. Erunt prava in dirécta; ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40. 4.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90. 11.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Orémus.

DEus, qui filios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quíque Magis iter ad te ſtellâ duce pandíſti; tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempúſque tranquíllum; ut Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad ætérnæ ſalútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodíſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procínctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico

lus, in naufrágio por-
ut, te duce, quò tén-
ıs, próſperè perveniá-
, & demùm incólumes
rópria redeámus.
Déſto, quæſumus,
Dómine, ſupplicatió-
s noſtris; & viam fa-
ırum tuórum in ſalútis
proſperitáte diſpóne;
ter omnes viæ & vitæ
s varietátes, tuo ſem-
ıotegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joánnis Præcursóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædíxit, ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℞. Amen.

℣. Procedámus cum pace, in nómine Dómini. ℞. Amen.

.ÆPARATIO AD MISSAM,
ID LIBITUM SACERDOTIS.

'almi, Quàm diléc̄ta,
ı7. Benedixíſti, *p.* 99.
.na, *p.* 154. Crédidi, *p.*
De profúndis, *p.* 130.
ıt. Dómine, memor
meî; & ne vindíc̄tam
ıs de peccátis meis;
ıe reminiſcáris delíc̄ta
, vel paréntum meó-
. *Tob.* 3. 3.

P R E C E S.

Yrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie,
ȯn. Pater noſter, &c.
ıe nos indúcas, &c.
. Ego dixi: Dómine,
rére meî; ℞. Sana áni-
ı meam, quia peccávi
Pſ. 40. 5.
. Convértere, Dómine,
equò? ℞. Et depreca-
eſto ſuper ſervos tuos.
39. 13.
. Fiat miſericórdia tua,
nine, ſuper nos, ℞.
:mádmodum ſperávi-
in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam; ℞. Et ſancti tui exúltent. *Pſ.* 131. 9.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine, ℞. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18. 13.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, téque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum; purífica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri,

ut te perfectè diligere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet; & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuíſti; da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitándo puríſica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Canticum Benedícite, *p.* 12.

Pſalmus Laudáte Dóminum in ſanctis ejus, *p.* 13.

Ant. Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 84.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter, &c. ℣. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. 10.

℣. Exultábunt ſancti in glória; ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149. 5.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113. 9.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigáſti flammas ígnium; concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio, à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæſumus, Dómine, vitiórum noſtrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

LITANIÆ

SANCTISSIMI NOMINIS JESU.

ſrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
, eléiſon.
audi nós.
exaúdi nos.
de cœlis Deus, Miſe-
re nobis.
Redémptor mundi
us, Miſerére nobis.
us ſancte Deus, Mi-
re nobis.
a Trínitas unus Deus,
erére nobis.
Fili Dei vivi, Miſe-
e nobis.
ſplendor Patris, miſ.
Candor lucis ætérnæ,
erére nobis.
Rex glóriæ, miſ.
Sol juſtítiæ, miſ.
Fili Maríæ Vírginis,
erére nobis.
admirábilis, miſ.
Deus fortis, miſ.
Pater futúri séculi,
erére nobis.
magni conſílii Ange-
miſ.
potentíſſime, miſ.
patientíſſime, miſ.
obedientíſſime, miſ.
mitis, & húmilis cor-
, miſ.
amátor caſtitátis, miſ.
amátor noſter, miſ.
Deus pacis, miſ.
Autor vitæ, miſ.
exémplar virtútum,
erére nobis.
zelátor animárum,
erére nobis.

Jeſu Deus noſter, miſ.
Jeſu refúgium noſtrum, miſ.
Jeſu Pater paúperum, miſ.
Jeſu theſaúrus fidélium, miſerére nobis.
Jeſu bone Paſtor, miſ.
Jeſu Lux vera, miſ.
Jeſu Sapiéntia ætérna, miſ.
Jeſu bónitas infiníta, miſ.
Jeſu via & vita noſtra, miſ.
Jeſu gaúdium Angelórum, miſerére nobis.
Jeſu Magíſter Apoſtolórum, miſ.
Jeſu Doctor Evangeliſtárum, miſ.
Jeſu fortitúdo Mártyrum, miſerére nobis.
Jeſu lumen Confeſſórum, miſerére nobis.
Jeſu púritas Vírginum, miſerére nobis.
Jeſu coróna Sanctórum ómnium, miſ.
Propítius eſto, Parce nobis, Jeſu.
Propítius eſto, Exaúdi nos, Jeſu.
Ab omni malo, Líbera nos, Jeſu.
Ab ira tua, líbera.
Ab inſídiis diáboli, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Jeſu.
A morte perpétua, líbera.
A neglectu inſpiratiónum tuárum, líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Jeſu.

Per Infántiam tuam, líbera.
Per diviníſſimam Vitam tuam, líbera.
Per Labóres tuos, líbera.
Per Agóniam & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Crucem & Derelictiónem tuam, líbera.
Per Languóres tuos, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Gaúdia tua, líbera.
Per Glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis, Jeſu.

Orémus.

DOmine Jeſu, cujus Nomen nemo cum fructu dícere poteſt, niſì in Spíritu ſancto; concéde, quæſumus, illud ſacratíſſimum Nomen invocántibus, ómnium remiſſiónem peccatórum; Qui vivis & regnas in sǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

LITANIÆ

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

KYrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kýrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Chriſti, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríſſima, ora.
Mater caſtíſſima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíſſima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum juſtítiæ, ora.
Sedes ſapiéntiæ, ora.
Cauſa noſtræ lætítiæ, ora.
Vas ſpirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Roſa mýſtica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.

nus aúrea, ora.
leris arca, ora.
ıa cœli, ora.
la matutína, ora.
s infirmórum, ora.
ígium peccatórum, ora.
ſolátrix afflictórum,
a pro nobis.
ílium Chriſtianórum,
a pro nobis.
ína Angelórum, ora.
ína Patriarchárum, ora.
ína Prophetárum, ora.
ína Apoſtolórum, ora.
ína Mártyrum, ora.
ína Confeſsórum, ora.
ína Vírginum, ora.
ína Sanctórum ómnium, ora.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Orémus.

Famulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignóſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eúmdem Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

INDEX
PSALMORUM.

Pſal.		Pagina.
119	AD Dóminum, cùm tribulárer.	71
27	Ad te, Dómine, clamábo.	7
24	Ad te, Dómine, levávi.	105
122	Ad te levávi óculos meos.	91
28	Afférte Dómino, filii Dei.	86
77	Atténdite, pópule meus.	87
48	Audíte hæc, omnes gentes.	77
118	BEáti immaculáti in via.	16
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	110
31	Beáti quórum remíſſæ ſunt.	94
40	Beátus qui intélligit.	142
1	Beátus vir qui non ábiit.	3
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	28
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	67
103	Bénedic, ánima mea, Dómino; Dómine Deus.	37
102	Bénedic, ánima mea, Dómino, & ómnia.	48
143	Benedíctus Dóminus Deus meus.	51
84	Benedixíſti, Dómine, terram tuam.	99
91	Bonum eſt confitéri Dómino.	46
95	CAntáte Dómino cánticum novum, cantáte.	45
149	Cantáte Dómino cánticum novum; laus ejus.	113
97	Cantáte Dómino cánticum novum, quia.	102
18	Cœli enárrant glóriam Dei.	39
74	Confitébimur tibi, Deus.	80
110	Confitébor tibi, Dómine, . . . in consílio.	28
9	Confitébor tibi, Dómine, in toto corde, .. narrábo.	64
137	Confitébor tibi, Dómine, . . . quóniam audíſti.	49
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	56
135	Confitémini Dómino quóniam.... Confitémini.	40
106	Confitémini Dómino quóniam.... Dicant qui.	60
117	Confitémini Dómino quóniam. . . Dicat nunc.	15
105	Confitémini Dómino quóniam... Quis loquétur.	57
15	Consérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.	112
115	Crédidi; propter quod locútus ſum.	109
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	31

Pſal.		Pagina
129	De profúndis clamávi ad te, Dómine.	130
43	Deus, aúribus noſtris audívimus,	70
49	Deus deórum Dóminus locútus eſt.	86
62	Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.	11
21	Deus, Deus meus, réſpice in me.	126
69	Deus, in adjutórium meum inténde.	119
53	Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	109
71	Deus, judícium tuum regi da.	101
108	Deus, laudem meam ne tacúeris.	146
66	Deus miſereátur noſtri.	138
45	Deus noſter, refúgium & virtus.	96
82	Deus, quis símilis erit tibi?	149
59	Deus, repulíſti nos.	148
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	43
78	Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam.	148
93	Deus ultiónum Dóminus.	69
114	Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus.	150
17	Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	5
38	Dixi: Cuſtódiam vias meas.	137
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	27
35	Dixit injúſtus, ut delínquat.	135
52	Dixit insípiens.... in iniquitátibus.	78
13	Dixit insípiens.... in ſtúdiis ſuis.	93
140	Dómine, clamávi ad te.	152
7	Dómine, Deus meus, in te ſperávi.	53
87	Dómine, Deus ſalútis meæ.	116
8	Dómine, Dóminus noſter.	35
142	Dómine, exaúdi oratiónem meam, aúribus.	136
101	Dómine, exaúdi oratiónem meam, & clamor.	36
20	Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	100
6	Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére.	52
37	Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam.	132
130	Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	91
138	Dómine, probáſti me.	49
3	Dómine, quid multiplicáti ſunt.	4
14	Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?	94
89	Dómine, refúgium factus es nobis.	43
23	Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	112
26	Dóminus illuminátio mea.	99
22	Dóminus regit me.	108
92	Dóminus regnávit, decórem indútus eſt.	11
96	Dóminus regnávit, exúltet terra.	47
98	Dóminus regnávit, iraſcántur pópuli.	143

Pſal.		Paginâ
133	ECce nunc benedícite Dóminum.	33
132	Ecce quàm bonum.	151
58	Eripe me de inimícis meis.	144
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	130
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	96
144	Exaltábo te, Deus meus Rex.	92
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	8
19	Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis.	108
60	Exaúdi, Deus, deprecatiónem meam.	106
63	Exaúdi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	115
54	Exaúdi, Deus, oratiónem meam, & ne.	114
16	Exaúdi, Dómine, juſtítiam meam.	134
39	Expéctans expectávi Dóminum.	125
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	106
32	Exultáte, juſti, in Dómino.	35
67	Exúrgat Deus, & diſſipéntur.	80
86	FUndaménta ejus in móntibus ſanctis.	139
85	INclína, Dómine, aurem tuam.	154
125	In converténdo Dóminus.	110
10	In Dómino confído.	73
113	In éxitu Iſraël de Ægýpto.	29
70	In te, Dómine, ſperavi ....& éripe me.	119
30	In te, Dómine, ſperávi .... in juſtítia.	128
65	Jubiláte Deo, omnis terra, pſalmum.	9
99	Jubiláte Deo, omnis terra, * ſervíte.	12
34	Júdica, Dómine, nocéntes me.	123
42	Júdica me, Deus, & diſcérne.	104
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	124
121	LÆtátus ſum in his.	151
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	122
147	Lauda, Jerúſalem, Dóminum.	102
148	Laudáte Dóminum de cœlis.	41
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	13
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	142
146	Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	82
134	Laudáte nomen Dómini.	63
112	Laudáte, púeri, Dóminum.	29
120	Levávi óculos meos in montes.	71
47	MAgnus Dóminus, & laudábilis.	138
131	Meménto, Dómine, David.	110

Pſal. *Paginæ.*
56 Miſerére meî, Deus, miſerére meî. 68
55 Miſerére meî, Deus, quóniam. 133
50 Miſerére meî, Deus, ſecúndùm. 153
100 Miſericórdiam & judícium. 146
88 Miſericórdias Dómini in ætérnum. 83

126 NIsì Dóminus ædificáverit domum. 73
123 Nisì quia Dóminus erat in nobis. 72
36 Noli æmulári in malignántibus. 75
61 Nónne Deo ſubjécta erit. 54
75 Notus in Judæa Deus. 145

46 OMnes gentes, plaúdite mánibus. 137

107 PArátum cor meum, Deus. 143

72 QUàm bonus Iſraël Deus. 79
83 Quàm diléčta tabernácula tua. 107
2 Quare fremuérunt gentes. 4
41 Quemádmodum desíderat cervus. 103
124 Qui confídunt in Dómino. 72
51 Quid gloriáris in malítia. 114
90 Qui hábitat in adjutório Altíſſimi. 32
79 Qui regis Iſraël, inténde. 55

128 SÆpè expugnavérunt me. 129
68 Salvum me fac, Deus. 117
11 Salvum me fac, Dómine. 74
57 Si verè útique juſtítiam. 135
136 Super flúmina Babylónis. 151

64 TE decet hymnus, Deus, in Sion. 97

94 VEníte, exultémus Dómino. 2
5 Verba mea aúribus pércipe, Dómine. 66
76 Voce meâ ad Dóminum...voce meâ ad Deum. 98
141 Voce meâ ad Dñum...voce meâ ad Dóminum. 131
12 Uſquequò, Dómine, oblivíſceris. 74
73 Ut quid, Deus, repulíſti in finem. 44

INDEX DIVISIONUM PSALMORUM.

38 AB ómnibus iniquitátibus. 137
37 Abundávit (Dóminus) ut avérteret. 82

Exultávit cor meum. 41
Magníficat ánima mea. 31
Nunc dimíttis. 33
Omnes qui tenent legem. 82
Sapiéntia ædificávit. 102

Index Canticorum Communis.

AUdíte verbum Dómini. cxxv
A Cibábit illum. xxxiv
Confitébor tibi, Dómine Rex. xiij
Ego : dixi In dimídio. cxlv
Gaudens gaudébo. lxij
Jerúſalem, cívitas Dei. xciij
Juſtórum ánimæ. xix
Laudáte Dóminum. cvij
Pactum meum fuit. xli
Pars mea Dóminus. xlviij
Os ſuum apéruit. lxx
Quàm pulchri ſuper montes. v
Qui timétis Dóminum. lv
Sacérdos magnus. xxvij

INTONATIONES, MEDIATIONES, & Terminationes Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm cujuſque Toni & Modi differentias.

In hocce Breviario, cuilibet Antiphonæ præfigitur numerus & littera. Numerus Tonum deſignat; Littera Toni ſpeciem, ſeu Modum.

Modi completi, id eſt, qui deſinunt in legitimam Toni ſui finalem, litteris majuſculis ut plurimùm notantur.

Incompleti, ſeu ii qui in chorda finali non deſinunt; minuſculis litteris ſemper indicantur.

Cùm aliquando Modi, ſive completi, ſive incompleti, in eadem chorda diverſimodè deſinant; ut diſtinguantur, diverſis caracteribus, Romano ſcilicet & Italico, quandoque etiam aſteriſco, * *aut accentu diſcernuntur.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum Verſum Pſalmi; reliqui Verſus à Dominante reſumuntur. Canticorum Benedictus & Magnificat, *in Duplicibus Majoribus, & ſuprà, ſinguli Verſus inchoantur ut primus.*

Pſalmodia autem illa ſolemnis Canticorum nunquam adhibetur in Officio Defunctorum, neque in Simplicibus & Feriis, niſi aliud expreſsè notetur.

Cùm autem in primo Verſu Cantici Magnificat, *Intonatio & Mediatio, ut plurimùm compleri non poſſint propter ejus brevitatem, in cæteris ejus*

Verſibus recurrendum eſt ad Intonationem, quæ ad Benedictus, *eodem in Tono notatur.*

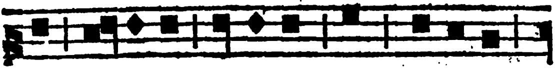
Notandum verò eſt, quòd loco ſyllabarum ut, re, mi, fa, ſol, la, ſi, *hæ terminationes, compendii causâ, per unam è ſeptem litteris alphabeticis in hocce libro deſignentur; ità ut, more Veterum,* a, *deſignet chordam* la; b, *chordam* ſi; c, *chordam* ut; d, *chordam* re; e, *chordam* mi; f, *chordam* fa; g, *chordam* ſol.

A	B	C	D	E	F	G
la	*ſi*	*ut*	*re*	*mi*	*fa*	*ſol*

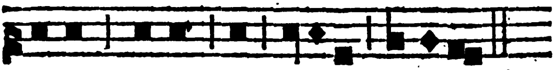

PRIMUS TONUS.

In A.

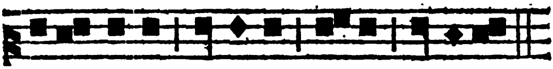

In e- xi-tu Iſ- ra- ël de Æ-gy-pto,

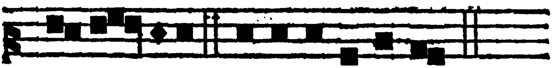

domus Ja- cob de populo barbaro.

In Canticis Evangelicis.

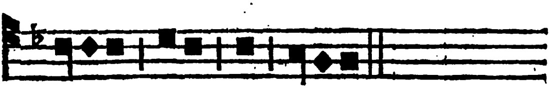

Be-ne-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël.

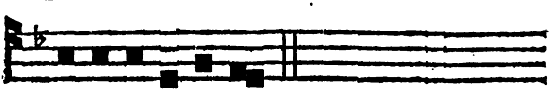

Ma-gni- fi-cat. e u o u a e.

Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

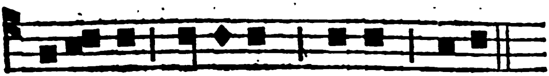

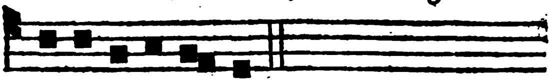
Glori-a Pa-tri & Fi-li-o.

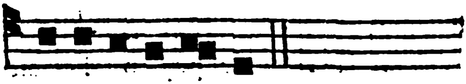
e u o u a e.

In D.

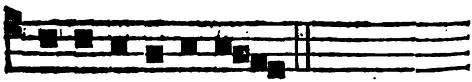

In D.

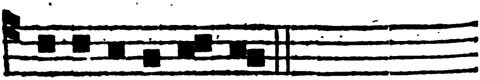

Sequens finalis eſt pariter in D; *ſed quia reddit ultimam ſyllabam caudatam, defectu caracterum, notatur ut ſequitur,* J.

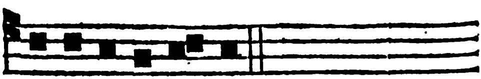
In J.

In f.

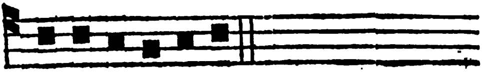
In g.

In g.

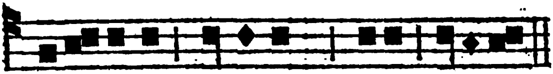

In a.

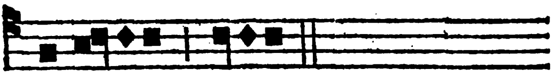

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

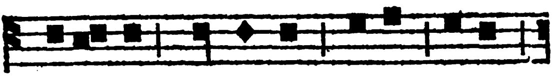
Bene-dictus Do-mi-nus De-us Iſ-ra-ël.

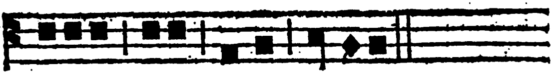
Ma-gni-fi-cat a-nima.

SECUNDUS TONUS.

In A.

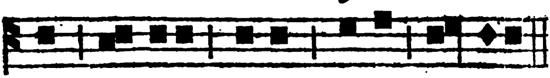

Lauda-te Do-mi-num, omnes gentes;

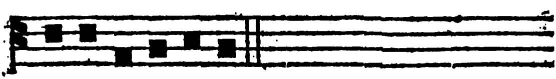

laudate eum, omnes popu-li.

In Canticis Evangelicis.

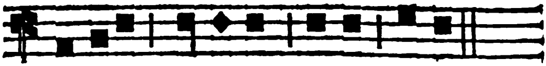

Nunc di- mittis ſervum tuum, Do-mine.

e u o u a e.

In D.

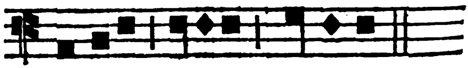

Laudate Dominum, omnes gentes.

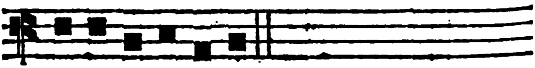

e u o u a e.

In D.

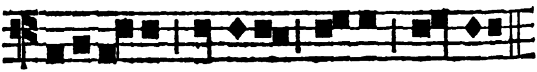

Laudate, pue-ri, Dominum.

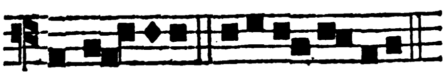
e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Benedi-ctus Dominus De- us Iſ- ra-ël.

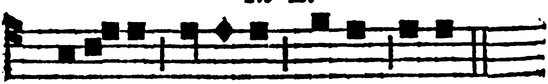
In D.*

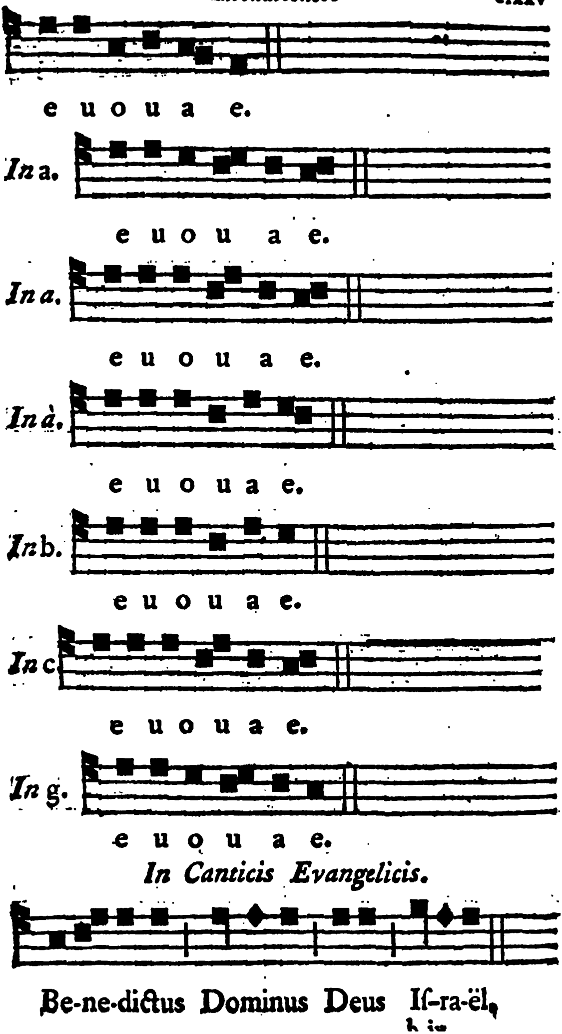
Ma-gni- ficat. e u o u a e.

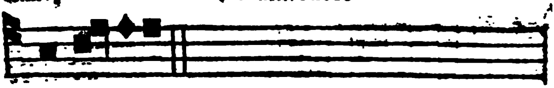
TERTIUS TONUS.

In E.

Lau a-te Dominum, omnes gentes.

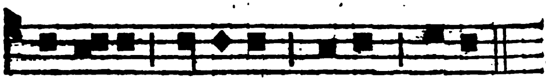

e u o u a e.
In a.
e u o u a e.
In a.
e u o u a e.
In à.
e u o u a e.
In b.
e u o u a e.
In c.
e u o u a e.
In g.
e u o u a e.
In Canticis Evangelicis.
Be-ne-dictus Dominus Deus Iſ-ra-ël,

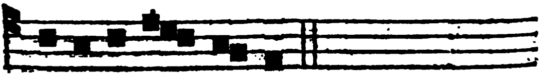
Ma-gni-ficat.

QUARTUS TONUS.

In E.

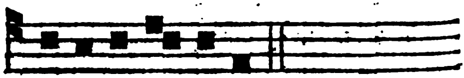

Lau-da-te Dominum, omnes gentes.

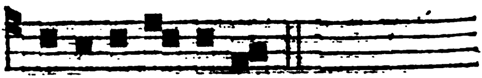
e u o u a e.

In E.

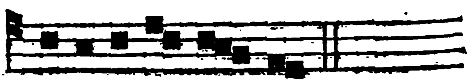
e u o u a e.

In f.

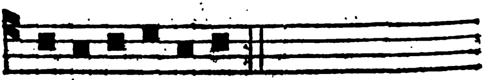
e u o u a e.

In d. *vel* D.

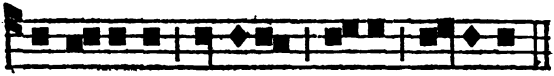
e u o u a e.

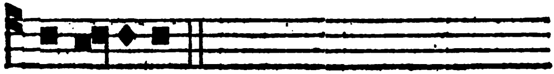
In a.

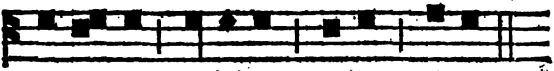
e u o u a e.

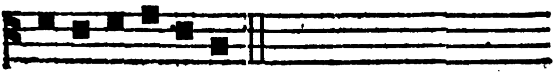
In Canticis Evangelicis.

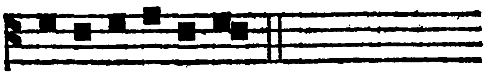

In A.

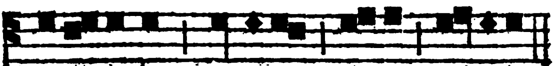

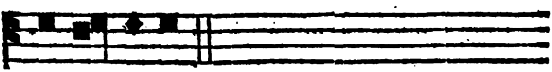

In c.

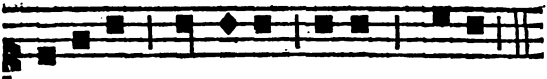
In Canticis Evangelicis.

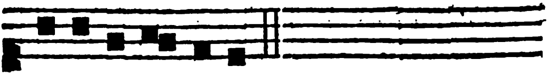

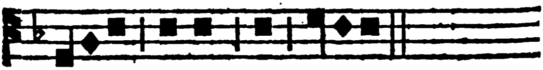
QUINTUS TONUS.

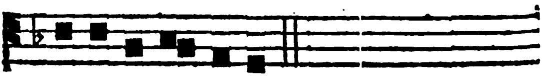
In C.

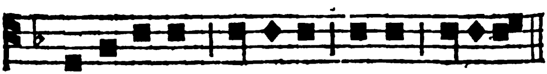

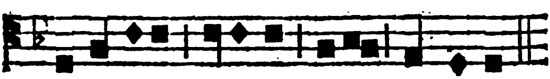
Clavis ſemper tranſponitur, ut ſequitur.

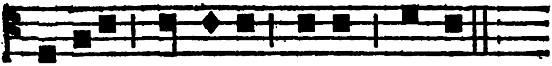

In Canticis Evangelicis.

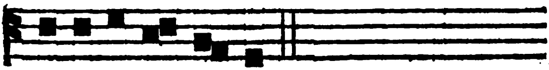

In F.

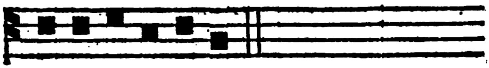

Laudate Do-minum, omnes gen-tes.

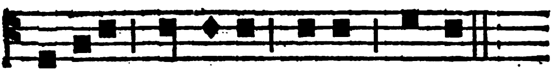
e u o u a e.

In a.

e u o u a e.

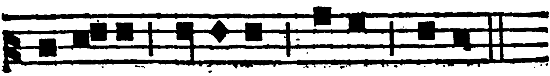
In Canticis Evangelicis.

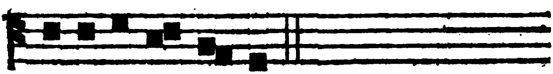
Benedictus Do- minus De-us Iſ-ra-ël.

SEXTUS TONUS.

In C.

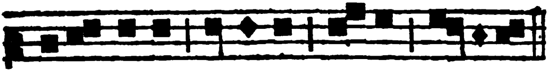

Lau-da- te Do-minum, omnes gen-tes.

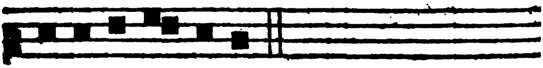

e u o u a e.

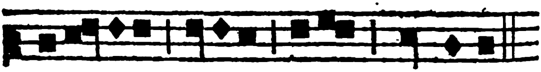
In Canticis Evangelicis.

Be-ne-di-ctus Dominus De- us Iſ- ra-ël.

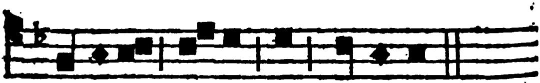

e u o u a e.

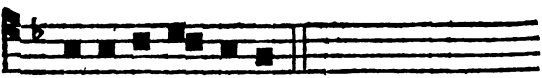

Ma-gni-fi-cat a-nima me-a Do-minum.

Clavis ut plurimùm tranſponitur, ut ſequitur.

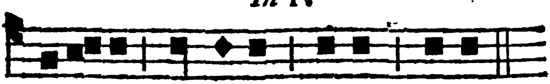

Glo-ri- a Pa- tri & Fi- li- o.

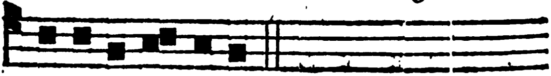

e u o u a e.

In F.

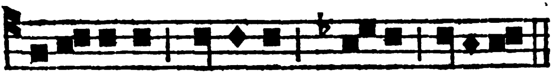

Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

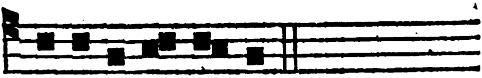
e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Bene-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël.

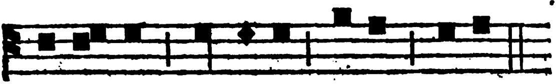
In F.

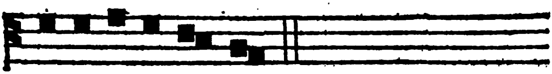
e u o u a e.

SEPTIMUS TONUS.

In G.

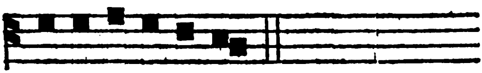

Lauda - te Do-minum, omnes gen-tes.

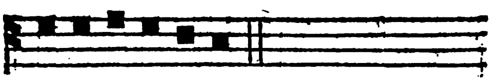
e u o u a e.

In a.

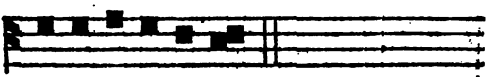
e u o u a e.

In b.

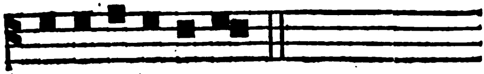
e u o u a e.

In c.

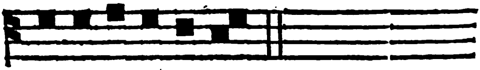
e u o u a e.

In c.

e u o u a e.

In d.

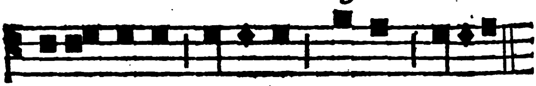
e u o u a e.

In d.

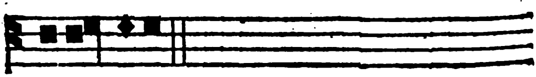

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

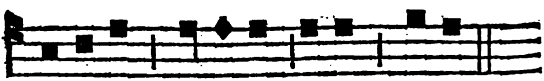
Be-ne- dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël.

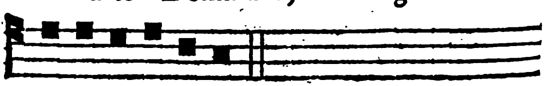
Ma-gni-fi-cat.

OCTAVUS TONUS.

In G.

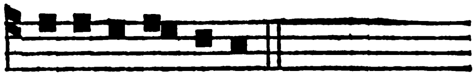

Lau-da-te Dominum, omnes gen-tes.

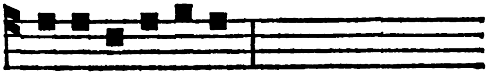
e u o u a e.

In G. vel g.

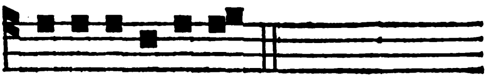
e u o u a e.

In c.

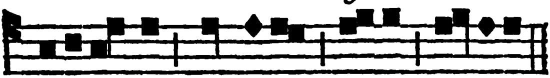
e u o u a e.

In d.

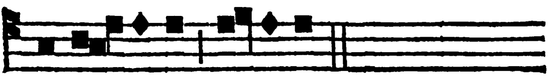

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Bene-di-ctus Do-mi-nus De-us Iſ-ra-ël.

Ma-gni- fi- cat a- ni-ma.

PRIVILEGE DU ROI.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE, A nos amés & féaux Conſeillers, les Gens tenant nos Cours de Parlements, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand Conſeil, Prévôt de Paris, Baillis, Sénéchaux, leurs Lieutenants Civils & autres nos Juſticiers qu'il appartiendra; SALUT. Notre bien amé & féal Conſeiller en nos Conſeils, le Sieur MARTIAL-LOUIS DE BEAUPOIL DE SAINT AULAIRE, Evêque de Poitiers, Nous a fait expoſer qu'il auroit beſoin de nos Lettres de Privilege pour l'impreſſion des Uſages de ſon Dioceſe; A CES CAUSES, voulant favorablement traiter ledit Sieur Evêque, Nous lui avons permis & permettons par ces Préſentes, de faire imprimer par tel Imprimeur qu'il voudra choiſir, tous les *Bréviaires*, *Diurnaux*, *Miſſels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Proceſſionnaux*, *Epiſtoliers*, *Pſeautiers*, *Demi-Pſeautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchiſmes*, *Ordonnances*, *Mandements*, *Statuts-Synodaux*, *Lettres Paſtorales*, & *Inſtructions à l'uſage de ſondit Dioceſe*, en tels volumes, forme, marge, caracteres, conjointement ou ſéparément, & autant de fois que bon lui ſemblera, & de les faire vendre & débiter par tout notre Royaume, pendant le temps de quinze années conſécutives, à compter du jour de la date des Préſentes. Faiſons défenſes à tous Imprimeurs, Libraires, & autres perſonnes de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, d'en introduire d'impreſſion étrangere dans aucun lieu de notre obéiſſance; comme auſſi d'imprimer ou faire imprimer, vendre, faire vendre & débiter leſdits Livres, en tout ou en partie, ni d'en faire aucunes traductions ou extraits, ſous quelque prétexte que ce puiſſe être, ſans la permiſſion expreſſe & par écrit dudit Sieur Evêque, ou de ceux qui auront droit de lui, à peine de confiſcation des Exemplaires contrefaits, de trois mille li-

vres d'amende contre chacun des contrevenants, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, & l'autre tiers audit Sieur Evêque, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts. A la charge que ces Préſentes ſeront enrégiſtrées tout au long ſur le Regiſtre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, dans trois mois de la date d'icelles; que l'impreſſion de ces Livres ſera faite dans notre Royaume, & non ailleurs, en bon papier & beaux caracteres, conformément aux Réglements de la Librairie; qu'avant de les expoſer en vente, les Manuſcrits ou Imprimés qui auront ſervis de copie à l'impreſſion deſdits Livres, ſeront remis ès mains de notre très-cher & féal Chevalier Chancelier de France, le Sieur DE LAMOIGNON, & qu'il en ſera enſuite remis deux Exemplaires de chacun dans notre Bibliotheque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, un dans celle dudit Sieur DE LAMOIGNON, & un dans celle de notre très-cher & féal Chevalier Vice-Chancelier & Garde des Sceaux de France, le Sieur DE MAUPEOU, le tout à peine de nullité des préſentes; du contenu deſquelles vous mandons & enjoignons de faire jouir ledit Sieur Evêque & ſes ayant cauſe, pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie des Préſentes qui ſera imprimée tout au long au commencement ou à la fin deſdits livres, ſoit tenue pour duement ſignifiée, & qu'aux copies collationnées par un de nos amés & féaux Conſeillers-Secretaires, foi ſoit ajoutée comme à l'Original. Commandons au premier notre Huiſſier ou Sergent ſur ce requis, de faire pour l'exécution d'icelles tous actes requis & néceſſaires, ſans demander autre permiſſion, & nonobſtant clameur de Haro, Charte Normande & Lettres à ce contraires; CAR tel eſt notre plaiſir. DONNÉ à Paris, l'onzieme jour du mois d'Avril, l'an de grace mil ſept cent ſoixante-quatre, & de notre Regne le quarante-neuvieme. Par le Roi en ſon Conſeil. *Signé*, LEBEGUE.

J'ai cédé à Mr F E L I X F A U L C O N, *mon Imprimeur à Poitiers, le Privilege accordé de l'autre part, pour en jouir par lui & ſes ayant cauſe, ſuivant le traité fait entre nous. A Paris, ce* 18. *Avril* 1764.

Signé, † *M. L. Evêque de Poitiers.*

Regiſtré le préſent Privilege, enſemble la Ceſſion, ſur le Regiſtre XVI. de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N°. 194. *fol.* 100. *conformément au Réglement de* 1723. *qui fait défenſes, Art.* 41. *à toutes perſonnes de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter, faire afficher aucuns Livres, pour les vendre en leurs noms, ſoit qu'ils s'en diſent les Auteurs, ou autrement; & à la charge de fournir à la ſuſdite Chambre neuf Exemplaires preſcrits par l'Art.* 108. *du même Réglement. A Paris, ce* 21. *Avril* 1764. Signé, *LE BRETON, Syndic.*

